

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΑ'

Τετάρτη 26 Μαρτίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6931, 7017
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Β. Γερανίδη και Φ. Σαχινίδη, σελ. 6932
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γενικό Λύκειο Ίλιου, το Γυμνάσιο Λεωνιδίου Αρκαδίας, το 3ο Γυμνάσιο Αμαλιάδας, το Πειραματικό Γυμνάσιο Ζωσιμαίας Ιωαννίνων, σπουδαστές της Σχολής Εθνικής Ασφάλειας της Ελληνικής Αστυνομίας και Σουηδοί καθηγητές μέσης εκπαίδευσης, σελ. 6939, 6943, 6952, 6958, 6972, 6977, 6979
4. Ανακοινώνεται ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπέβαλε πρόταση δυσπιστίας κατά της κυβέρνησης, σελ. 6944
5. Ανακοινώνεται ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο στις 27 και 28 Μαρτίου θα προεδρεύσει στην 4η Ευρωμεσογειακή Διακοινοβουλευτική Συνέλευση, σελ. 6953
6. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6979, 6980, 6981

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 27 Μαρτίου 2008, σελ. 6921

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Ψήφισμα επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμϊτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία», σελ. 6922
2. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών», σελ. 6931
3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.
Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής αφενός και της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου του Βελγίου, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αφετέρου», σελ. 6942

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της πρότασης δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ.,	σελ. 7002, 7004
ΑΛΕΥΡΑΣ Α.,	σελ. 6984
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Μ.,	σελ. 6960
ΒΑΓΓΩΝΑΣ Γ.,	σελ. 7000, 7001
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ.,	σελ. 7014
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 6946
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ. 6962
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 6957
ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Ι.,	σελ. 6965, 6966
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ.,	σελ. 6967, 6968
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α.,	σελ. 6964
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν.,	σελ. 6953
ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 6966
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 6975, 6976
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ.,	σελ. 6989
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,	σελ. 6981, 6982

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ.,	σελ. 7017
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η.,	σελ. 6974
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π.,	σελ. 6963
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 6972, 6974
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 6952
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 6954
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 6993
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,	σελ. 7008
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο.,	σελ. 6984
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ.,	σελ. 7006, 7007
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.,	σελ. 6961
ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ Α.,	σελ. 6992
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 6952, 6956
ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ Δ.,	σελ. 6955
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ.,	σελ. 6990
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6987
ΛΙΑΠΗΣ Μ.,	σελ. 6945, 6946
ΛΙΑΣΚΟΣ Α.,	σελ. 7012
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 6995
ΜΑΝΩΛΗΣ Ι.,	σελ. 6958, 6959
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 6985
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ.,	σελ. 6997
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ.,	σελ. 6999
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 6998
ΜΠΟΥΡΑΣ Α.,	σελ. 6996
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α.,	σελ. 7001
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.,	σελ. 7003
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 6976
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ.,	σελ. 6948, 6949, 6950
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 6994
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.,	σελ. 6943, 6946
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α.,	σελ. 6951
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6946, 6979, 6980, 7011, 7012
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ. 6988
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6950, 6991, 7010, 7011, 7012
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 6968, 6969, 6970
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 7007
ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 7004
ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ Α.,	σελ. 6982, 6983
ΡΕΠΠΑΣ Δ.,	σελ. 7015, 7017
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6946, 6970, 6971, 6972
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 7005, 7006
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 6945, 6946, 6953
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ.,	σελ. 7009
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 7013
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 6990
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι.,	σελ. 6963, 6964
ΤΣΙΟΚΑΣ Θ.,	σελ. 6983
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ.,	σελ. 6972, 6977, 6978, 6980
ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ Π.,	σελ. 6994, 6996
Β. Επί Διαδικαστικού Θέματος:	
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 6979, 6980, 6981
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6979, 6980
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ.,	σελ. 6980
Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού:	
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 6937
ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Ι.,	σελ. 6931
ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α.,	σελ. 6932
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ.,	σελ. 6940
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Ε.,	σελ. 6942
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ Π.,	σελ. 6936
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ.,	σελ. 6939
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 6934

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΑ'

Τετάρτη 26 Μαρτίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 26 Μαρτίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.33' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα το δελτίο των επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 27 Μαρτίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 751/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την απλοποίηση των διαδικασιών για τις υιοθεσίες κ.λπ..

2. Η με αριθμό 756/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εύας Μελά προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την ακτοποϊκή σύνδεση του λιμανιού του Αγίου Κηρύκου Ικαρίας με τον Πειραιά κ.λπ..

3. Η με αριθμό 762/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την ακύρωση της παραχώρησης έκτασης της πρώην Αμερικανικής Βάσης Γουρνών σε ιδιώτες κ.λπ..

4. Η με αριθμό 749/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη πρόσφατη συντριβή ελικοπτέρου «ΧΙΟΥΙ» στο Βασιλούδι Θεσσαλονίκης κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 746/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Διαμαντίδη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη βελτίωση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου για τις μεταμοσχεύσεις κ.λπ..

2. Η με αριθμό 757/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη μεταφορά των άμεσων ενισχύσεων του καπνού κ.λπ..

3. Η με αριθμό 763/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τον περιορισμό του κόστους της δημόσιας υγείας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 753/21-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας της γλώσσας μας κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας
Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις»

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Υπουργείο Πολιτισμού

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Ανάπτυξης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμιτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία».

Η σύμβαση αυτή ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμιτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμιτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμιτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία, που υπογράφηκε στο Αμμάν, στις 13 Δεκεμβρίου 2006, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Το εκτελεστικό Πρόγραμμα Εργασιών του άρθρου 4 και τα Πρωτόκολλα που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του άρθρου 3 της Συμφωνίας εγκρίνονται με κοινή Πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 10 παράγραφος 1 αυτής".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών, ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών».

Η Διάσκεψη των Προέδρων απεφάσισε στη συνεδρίασή της στις 23 Μαρτίου τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες, ως μία ενότητα.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός διά του Κοινοβουλευτικού του Εκπροσώπου ορίζει ειδικό αγορητή για τη σημερινή συνεδρίαση το Βουλευτή Άδωνι – Σπυρίδωνα Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Ιωάννης Γιαννής-Θεοδοσιάδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να διαβεβαιώσω το Σώμα ότι στην Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής έγινε μια εξαντλητική συζήτηση, η οποία υπήρξε γόνιμη και ουσιαστική. Ακούστηκαν πολλές προτάσεις, παρά το γεγονός ότι υπήρξαν και αντιρρήσεις και αντιθέσεις και πολλά θέματα έμειναν να συζητηθούν στην Ολομέλεια της Βουλής. Η ουσία είναι ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής από τα τρία Κόμματα της Βουλής, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και το ΛΑ.Ο.Σ.. Αρνητική ψήφο επί της αρχής έδωσαν τα άλλα δύο Κόμματα και επ' αυτού θα δούμε τις διάφορες σκέψεις και απόψεις γιατί συνέβη αυτό, στη συνέχεια.

Βέβαια, η ουσία είναι ότι ο νόμος αυτός αποτελεί συνέχεια του νόμου Βενιζέλου, του 3028/2002. Πραγματικά, ο νόμος αυτός υπήρξε ένα πολύ καλό νομοθέτημα, μια τομή στα πολιτιστικά πράγματα του τόπου -και δεν διστάζω να το πω- όπως και αυτός εδώ ο νόμος αποτελεί μια τομή διότι εισάγει καινοτόμες διατάξεις, διατάξεις οι οποίες έχουν ουσία, όσον αφορά την προστασία των πολιτιστικών μας αγαθών.

Επίσης, οφείλω να πω ότι η πολιτεία πάντοτε αντιδρά καθυστερημένα σε ό,τι αφορά τα πολιτιστικά πράγματα του τόπου. Αρκεί να υπενθυμίσω ότι το πρώτο ουσιαστικό νομοσχέδιο είναι ο ν. 2121 -είκοσι χρόνια μετά την Μεταπολίτευση, το 1993- για τους πνευματικούς δημιουργούς, την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων, που είχα τότε την τιμή να εισηγηθώ. Ήταν τότε, από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εισηγήτρια του νομοσχεδίου, η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη. Ένα νομοσχέδιο το οποίο εκ των πραγμάτων αναγκάστηκε να έρθει στη Βουλή, δεδομένου ότι υπήρχε μια πολυνομία και είχαν να ρυθμιστούν θέματα πνευματικής δημιουργίας από το 1920. Έτσι, λοιπόν, έχουμε το νόμο Βενιζέλου του 2002, το π.δ. 191 στη συνέχεια, το οποίο οργάνωσε τη δομή του Υπουργείου Πολιτισμού και τώρα αυτό το πολύ σημαντικό νομοσχέδιο.

Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο το οποίο συζητείται σήμερα εδώ;

Βαίνει σε δυο κατευθύνσεις. Η πρώτη αφορά στη λειτουργική δομή του Υπουργείου, με τη δημιουργία μιας νέας υπηρεσίας, της υπηρεσίας τεκμηρίωσης και προστασίας των πολιτιστικών αγαθών και η άλλη είναι προς την κατεύθυνση του εμπλουτισμού των προληπτικών και κατασταλτικών μέσων προστασίας των πολιτιστικών μας αγαθών.

Έτσι, λοιπόν, προς αυτές τις δυο κατευθύνσεις κινείται αυτό το νομοσχέδιο και εισάγει πολλές καινοτόμες διατάξεις. Ποιες είναι αυτές; Η πρώτη, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5, είναι αυτή που αφορά στη διάθεση ενός αξιωματικού της αστυνομίας που διατίθεται από το αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών στη νέα διεύθυνση του Υπουργείου Πολιτισμού, που δημιουργείται και θα αποτελεί το σύνδεσμο μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού, της νέας αυτής διεύθυνσης τεκμηρίωσης και προστασίας των πολιτιστικών μας αγαθών με τις δικτυϊκές αρχές. Η διεθνής εμπειρία έχει αποδείξει ότι αυτός ο σύνδεσμος που υπάρχει είναι πάρα πολύ σημαντικός, διότι βοηθάει άμεσα στη σύζευξη, στη σχέση που υπάρχει μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και των δικτυϊκών αρχών. Αυτή είναι η πρώτη καινοτόμος διάταξη που εισάγεται.

Στη συνέχεια δημιουργείται ο θεσμός του Εισαγγελέα πολιτιστικών αγαθών. Τι συμβαίνει εδώ; Ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών είναι εκείνος ο οποίος ορίζει τον εισαγγελέα πολιτισμικών αγαθών, ο οποίος θα έχει τον εξής σκοπό: Θα παίρνει όλες τις υποθέσεις που αφορούν τον πολιτισμό. Διότι μέχρι σήμερα ό,τι αφορούσε την αρχαιοκαπηλία ήταν διασπαρμένο σε διάφορες εισαγγελίες, με αποτέλεσμα να μην αντιμετωπίζεται ενιαία η υπόθεση της αρχαιοκαπηλίας. Τώρα, με τον εισαγγελέα προστασίας των πολιτισμικών αγαθών, μπορεί πλέον να δημιουργείται αυτή η σχέση την οποία όλοι επιθυμούμε.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι αντιμετωπίζεται η αρχαιοκαπηλία ως μορφή του οργανωμένου εγκλήματος. Όλοι ξέρουμε ότι η πιο κερδοφόρα παράνομη επιχείρηση, δραστηριότητα θα έλεγα, είναι αυτή η οποία αφορά στην αρχαιοκαπηλία. Είναι η τρίτη επικερδέστερη μορφή παράνομης δραστηριοποίησης, μετά την παράνομη διακίνηση όπλων και την παράνομη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών. Έτσι, λοιπόν, αντιμετωπίζεται πλέον ως μορφή του οργανωμένου εγκλήματος, διότι η αρχαιοκαπηλία έχει διεθνείς διαστάσεις, έχει διεθνή παρακλάδια. Δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά υπάρχουν διασυνδέσεις με ξένες χώρες, δεδομένου, όπως είπα πριν, ότι αφήνει τεράστια κέρδη.

Μια άλλη καινοτόμος διάταξη τώρα: Για τα αδικήματα τα οποία αφορούν την αρχαιοκαπηλία, τα ελληνικά δικαστήρια αποκτούν διεθνή δικαιοδοσία. Δηλαδή μια εγκληματική πράξη, η οποία αφορά την αρχαιοκαπηλία, η οποία γίνεται στο εξωτερικό, δικάζεται πλέον με τους ελληνικούς νόμους, οι οποίοι γίνονται αυστηρότεροι, εδώ στην Ελλάδα. Βαίνουμε προς την βελτίωση αυτών των θεσμών που υπάρχουν.

Υπάρχουν όμως και πάρα πολλά σημεία, κύριε Υπουργέ, τα οποία είναι ευκαιρία να θίξουμε, παρά πολλά σημεία, τα οποία πρέπει να βελτιωθούν. Ευτυχώς, άκουσα από τα χείλη σας ότι είστε διατεθειμένος πολλά από αυτά τα οποία εξετάστηκαν και ακούστηκαν εδώ, να τα μαζέψουμε και να τα φέρουμε σ' ένα άλλο νομοσχέδιο, το οποίο θα μπορέσει επιτέλους να λύσει τα προβλήματα αυτά τα οποία υπάρχουν.

Ακούστηκαν διάφορες απόψεις, ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένα σώμα πάταξης της αρχαιοκαπηλίας. Βεβαίως και πρέπει να δημιουργηθεί αυτό το σώμα, υπάρχει όμως ένα μεγάλο πρόβλημα. Ξέρουμε όλοι τη γεωγραφική δομή της χώρας. Έχουμε τρεις χιλιάδες νησιά. Είναι αδύνατον να φυλαχθούν όλα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα κάνουμε την προσπάθεια, ότι δεν θα μπορέσουμε να φτιάξουμε ένα τέτοιο σώμα, το οποίο θα βοηθάει στη φύλαξη των αρχαίων αντικειμένων τα οποία υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν, βέβαια, και άλλες απόψεις. Είπε ο κ. Χυτήρης ότι δεν είναι δυνατόν να κλείνουν τα μουσεία στις 15.00' η ώρα το μεσημέρι ή η Εθνική Πινακοθήκη. Είναι πολύ σημαντικό αυτό, πολύ θετικό. Ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει τα μουσεία να παραμένουν ανοιχτά -όπως γίνεται στο εξωτερικό- μέχρι τις 18.00' η ώρα το απόγευμα. Τώρα, είναι θέμα υπαλλήλων, θέμα υπηρε-

σιών, όμως είναι αυτό που έχουμε να δείξουμε στην Ελλάδα και είναι κάτι το οποίο πρέπει να σκεφτείτε, κύριε Υπουργέ, πώς μπορεί να γίνει.

Ακούστηκαν κι άλλες σκέψεις και άλλες προτάσεις. Είχα κάνει κι εγώ πρόταση, κύριε Υπουργέ και σας είχα πει ότι θα πρέπει να βοηθήσουμε προς την κατεύθυνση αυτή το Υπουργείο Πολιτισμού, γιατί δεν είναι μόνο η αρχαιοκαπηλία η οποία απομειώνει την πολιτιστική κληρονομιά μας, αλλά πρωτίστως είναι η αδιαφορία και η έλλειψη πολιτικής βούλησης. Δείξατε ότι έχετε την πολιτική βούληση. Πρέπει να το κάνετε στην πράξη, κύριε Υπουργέ. Καθημερινά στο εξωτερικό, οι μεγάλοι διεθνείς οίκοι δημοπρασιών βλέπουμε να δημοπρατούν ελληνικά αντικείμενα, αντικείμενα τα οποία αφορούν την κληρονομιά μας και για τα οποία κανένας δεν ενδιαφέρεται.

Δεν υπάρχει υπηρεσία, η οποία να παρακολουθεί μέχρι σήμερα τις διεθνείς δημοπρασίες. Δεν υπάρχουν ιδιαίτερα κονδύλια, τα οποία να διατίθενται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Για να καταλάβουμε όλοι πόσο σημαντικό είναι το αντικείμενο αυτό για την Ελλάδα, θα σας δώσω κύριε Υπουργέ, ένα αντίγραφο μιας δημοπρασίας που έγινε πριν από λίγους μήνες στους «Bonhams» του Λονδίνου, για να δείτε αντικείμενα, πίνακες, έργα τέχνης αριστουργηματικά, που αφορούν τον πολιτισμό μας, που αφορούν τους αγώνες του 1821 –θα το δείξω και προς στους συναδέλφους εδώ πέρα- και τα οποία, ενώ δημοπρατούνται έναντι τιμήματος πολλές φορές πολύ μικρού, παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει η αρμόδια υπηρεσία, η οποία να τα παρακολουθεί, για να μπορέσουμε κάποια απ' αυτά να τα φέρουμε στον τόπο μας. Πρέπει, λοιπόν, η υπηρεσία τεκμηρίωσης που προβλέπεται απ' αυτό το νομοσχέδιο –και πολύ σωστά κάνετε, κύριε Υπουργέ- πρώτα, πρώτα να παρακολουθεί όλες τις δημοπρασίες και κάποια από τα αντικείμενα αυτά τα οποία κρίνονται σημαντικά για τον τόπο μας να επιστρέφουν στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν αντίγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχω πει επίσης, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί με μεγάλη σοβαρότητα το θέμα της πλαστογράφησης των έργων τέχνης. Νοθεύεται ο σύγχρονος πολιτισμός μας. Σήμερα υπάρχουν βιομηχανίες πλαστογράφων, οι οποίες λειτουργούν υπό τα όμματα της κοινωνίας, υπό τα όμματα του Υπουργείου Πολιτισμού, υπό τα όμματα όλων των αρχών και κανένας δεν αντιδρά. Βλέπουμε στις τηλεοράσεις μας να δημοπρατούνται πολιτισμικά σκουπίδια, να παραπλανώνται οι πολίτες και οι συλλέκτες –και θα αναφερθώ στο θέμα αυτό στη συνέχεια- να παραπλανώνται όλοι και κανένας να μην αντιδρά, κανένας εισαγγελέας να μην παρεμβαίνει στην παραπλάνηση των πολιτών και στη νόθευση του πολιτισμού μας. Τι γίνεται, κύριε Υπουργέ; Στις τηλεοράσεις βλέπουμε έργα του Γύζη, του Βολονάκη, του Λύτρα να βγαίνουν στη δημοπρασία, να είναι πλαστά, να το ξέρουν οι ειδήμονες, αλλά κανένας να μην αντιδρά.

Εδώ είναι ο ρόλος του πολιτισμού εισαγγελέα, κύριε Υπουργέ. Εδώ, θα μπορεί βοηθούμενος από τις αρχές και από τους αρμόδιους υπαλλήλους των διαφόρων υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού να παρεμβαίνει ακόμη και στις τηλεοράσεις σε αυτές τις δημοπρασίες, τις οποίες γίνονται. Δεν μπορεί να εξαπατάται ο κόσμος και να νοθεύεται ο πολιτισμός μας.

Έχω πει τι μπορεί να γίνει. Έχω πει και το ζητώ, κύριε Υπουργέ. Μου δώσατε την υπόσχεση ότι θα δείτε σ' ένα επόμενο νομοσχέδιο, που θα φέρετε, τη δημιουργία ορκωτών εκτιμητών, ό,τι γίνεται στην Γαλλία, ό,τι γίνεται στην Αγγλία. Τι είναι οι ορκωτοί εκτιμητές; Θα μπορεί ο κάθε πολίτης σε δημόσια θεσμικά όργανα, τα οποία δημιουργούνται από το Υπουργείο Πολιτισμού, να φέρνει ένα αντικείμενο τέχνης παλαιό, νέο ή σύγχρονο, να γνωματεύει για τη γνησιότητά του και παράλληλα, να γνωρίζουμε αν αυτό το αντικείμενο είναι ένα αντικείμενο εκτός συναλλαγής, αν είναι απ' αυτά που απαγορεύεται να διακινηθούν ή που ανήκουν στην ιδιοκτησία του κράτους. Ό,τι θεωρείται αρχαίο, σύμφωνα με το νόμο Βενιζέλου, όλα αυτά τα αντικείμενα, ουσιαστικά είναι εκτός συναλλαγής ή ανήκουν στο ελληνικό δημόσιο και έχει απλώς τη χρήση τους ο ιδιώτης. Αυτό

σήμερα δεν μπορεί να γίνει, γιατί κανείς ιδιώτης-συλλέκτης, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί, σε καμμία υπηρεσία, είτε του Υπουργείου Πολιτισμού είτε στην Εθνική Πινακοθήκη να πάει και να πάρει μια γνωμάτευση αν ένα έργο τέχνης είναι νοθευμένο, πλαστό ή γνήσιο.

Αυτό πρέπει να το δείτε και σε αυτό βοηθάει η καινοτόμος διάταξη, που εισήχθη με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, του πολιτισμικού εισαγγελέα. Μπορεί να αποκτήσει και αυτές τις αρμοδιότητες, ώστε επιτέλους να μη νοθεύεται ο σύγχρονος πολιτισμός. Δεν επιτρέπεται, τον 21ο αιώνα να παραπλανάται ο πολίτης, να εξαπατάται μπροστά στα όμματα του Υπουργείου Πολιτισμού, των αρχών του Υπουργείου Πολιτισμού και να μην υπάρχει καμμία αντίδραση.

Επί Υπουργίας Βουλγαράκη, είχα φέρει το σχετικό νόμο, κύριε Υπουργέ –και είναι στη διάθεσή σας στο Υπουργείο- που ισχύει στη Γαλλία. Μου είχε υποσχεθεί ο κύριος Υπουργός ότι θα το μεταφράσει, για να κάνουμε ένα αντίστοιχο θεσμικό όργανο και εδώ, ώστε να μπορέσουμε να περισώσουμε ότι είναι δυνατόν.

Έτσι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι αυτές οι προτάσεις που ακούστηκαν στην επιτροπή της Βουλής και οι προτάσεις που θα ακουστούν σήμερα να υλοποιηθούν σε κάποια φάση με ένα νομοσχέδιο, το οποίο πρέπει να έρθει προς συζήτηση. Και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι όλες αυτές οι διατάξεις εδώ και ιδίως οι ποινικές διατάξεις που υπάρχουν είναι πολύ σημαντικές για τη δίωξη της κιβδηλείας. Η φυλάκιση είναι ένα έτος. Είχα προτείνει να γίνει δυο έτη η φυλάκιση. Γιατί; Με ένα ελαφρυντικό μπορεί να μειωθεί η ποινή αυτή, να πάει στους έξι μήνες ή λιγότερο, με αποτέλεσμα τα χρήματα που βγάζει ο αρχαιοκαπηλος να είναι τόσα πολλά –αφού είπαμε ότι προσφέρεται η αρχαιοκαπηλία για τον παράνομο πλουτισμό- ώστε εν γνώσει του να παρανομεί, να πληρώνει την ποινή και να μην κάνουμε τίποτα, ουσιαστικά. Νομίζω ότι το ένα έτος είναι λίγο και θα έπρεπε να γίνει δυο έτη. Θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί η καπηλεία, όπως πράγματι αντιμετωπίζεται μέχρι σήμερα, ως μορφή του οργανωμένου εγκλήματος, γιατί έχει διεθνείς διαστάσεις.

Είπε στην επιτροπή ο εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γεωργιάδης πολύ σωστά ότι έρχεται καθυστερημένα αυτό το νομοσχέδιο, όπως ήρθε και το νομοσχέδιο Βενιζέλου καθυστερημένα. Αυτά τα νομοσχέδια θα έπρεπε να έχουν έρθει πριν από εκατό χρόνια κύριε Υπουργέ, γιατί θα προστατεύαμε τον πολιτισμό μας και την πολιτισμική μας κληρονομιά, γιατί επί χρόνια, από την απελευθέρωση αυτού του τόπου άνθρωποι δήθεν του πολιτισμού, χάριν του πολιτισμού έκαναν τα μεγαλύτερα εγκλήματα σε βάρος των πολιτισμικών αλλαγών της χώρας μας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι τομή αυτό το νομοσχέδιο, ότι πρέπει και οι άλλες παρατάξεις να το στηρίξουν και να το ψηφίσουν. Όσον αφορά δε, ορισμένες ενστάσεις που έχει το Κ.Κ.Ε. και ο ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α., θα μου επιτρέψετε να σας απαντήσω στη συνέχεια, στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θα ήθελα να κάνω τις εξής ανακοινώσεις.

Το Κ.Κ.Ε. ορίζει ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής για τη σημερινή συνεδρίαση την κ. Μελά.

Επίσης, δυο συνάδελφοι, ο κ. Βασίλειος Γερανίδης και ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας τους από τις εργασίες της Βουλής λόγω μετάβασής τους στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει η κ. Αγγελική Γκερέκου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής μαζί σας. Το συνολικότερο περιβάλλον και η όλη συγκυρία μέσα στην οποία συζητάμε τελικά στην Ολομέλεια αυτό το νομοσχέδιο σήμερα, σίγουρα δεν είναι η καλύτερη. Δύο εκατομμύρια συμπολίτες μας είναι στους δρόμους, έχουν αφήσει τις δουλειές τους, τις οικογένειές τους και

αγωνίζονται, για να σας πείσουν να αποσύρετε ένα ολέθριο νομοσχέδιο, που επηρεάζει τις ζωές τους, φυσικά δραματικά, γιατί μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο καταστρατηγείτε κεκτημένα δικαιώματα ετών, αλλά και υποθηκεύετε τη ζωή των νέων ανθρώπων. Η συνολική σας όμως στάση, αλλά και η βιασύνη σας να κρατήσετε άρον άρον αυτό το τόσο σημαντικό νομοσχέδιο, που λέγεται ασφαλιστικό, μειώνουν πραγματικά κάθε διάθεση για συναίνεση και συνεννόηση μαζί σας, ακόμη και στα υπόλοιπα θέματα.

Και έτσι όπως διαβάζω τον τίτλο «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών», μου έρχεται στο μυαλό ένας άλλος τίτλος που θα ταίριαζε πραγματικά σήμερα, «Μέτρα για την προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας σε αυτή την χώρα». Παρ' όλα αυτά, βρίσκομαστε εδώ για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και γι' αυτό δεν θα πλατιάσω περισσότερο.

Όταν το συγκεκριμένο, κατά τα άλλα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, όπως έχουμε πει και εμείς, είχε έρθει το καλοκαίρι του 2007 στην επιτροπή –δεν πρόλαβε, βέβαια, να έρθει στην Ολομέλεια– είχαμε πολλές ενστάσεις. Βασικά, συμφωνούσαμε και τότε, με εισηγήτρια την κ. Ράπτη, στην επί της αρχής πρόθεση και διάθεση, αλλά είχαμε πολλές ενστάσεις, όπως είπα και σας είχαμε υποδείξει πολλά πράγματα. Πολλά απ' αυτά βλέπουμε ότι στο σημερινό νομοσχέδιο τα έχετε υιοθετήσει και αυτό είναι θετικό. Υπάρχουν όμως πολλά ακόμη σημεία, τα οποία απαιτούν συζήτηση. Θα τα πούμε όμως αυτά αναλυτικότερα και στη συνέχεια.

Το νομοσχέδιο αυτό, κατά τη γνώμη μας βεβαίως, είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί αφορά μια από τις σημαντικότερες πολιτιστικές πηγές της χώρας μας, την αρχαιοκαπηλία, ένα ειδικό έγκλημα σε βάρος της χώρας μας.

Κατ' αρχάς, λοιπόν, θεωρούμε ότι βρίσκομαστε σε μια σωστή κατεύθυνση, συνομολογώντας ότι ναι, είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα και θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα σ' αυτήν τη χώρα. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό από μόνο του για να άρει την καχυποψία μας απέναντί σας, στον τρόπο με τον οποίο χειρίζεστε γενικότερα οποιοδήποτε θέμα έχει σχέση με τον πολιτισμό. Η Κυβέρνησή σας σίγουρα έχει να επιδείξει έναν πολύ μακρύ κατάλογο από αρνητικά ρεκόρ, αλλά μέσα σ' αυτόν τον κατάλογο είναι βέβαιο ότι περίοπτη θέση κατέχουν τα θέματα πολιτισμού.

Και τι δεν μας έχετε πει για τον πολιτισμό από το 2004 και μετά; Η πρώτη προτεραιότητα της Κυβέρνησής σας, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναλαμβάνει το Υπουργείο Πολιτισμού κ.λπ.. Φαίνεται, όμως, ότι ο πολιτισμός μάλλον τελικά ήταν το μοιραίο πεδίο για τη Νέα Δημοκρατία, αν κρίνει κανείς από το τι επακολούθησε στη συνέχεια και πού καταλήξαμε με την υπόθεση του πρώην Γενικού Γραμματέα κ. Ζαχόπουλου, άνθρωπο προσωπικής επιλογής του ίδιου του Πρωθυπουργού. Δεν μας ενδιαφέρει, το πρόβλημά μας δεν είναι ούτε ο κ. Ζαχόπουλος ούτε η αυστηρά προσωπική του ζωή ούτε η αστυνομική πλευρά αυτής της ιστορίας. Το πρόβλημά μας είναι στο συνολικό σκεπτικό και στη συνολική λογική, με την οποία αντιμετωπίζετε τον πολιτισμό, ως Κυβέρνηση.

Ο πολιτισμός είναι για εσάς το πρώτο πεδίο περικοπών σε κάθε νέο προϋπολογισμό που καταθέτετε. Το βλέπει κανείς: Κάθε χρόνο όλο και λιγοστεύουν τα χρήματα, 0,5%. Είναι το πεδίο στο οποίο δεν έχετε παρουσιάσει κυριολεκτικά ούτε ένα έργο αξιο λόγου. Και ελπίζω να μην μας αναφέρετε το Μουσείο της Ακρόπολης, το οποίο ξεκίνησε επί δικής σας Κυβέρνησης και εσείς ως αντιπολίτευση, συγκεκριμένα ο κ. Τατούλης καταδίδωκε με μηνύσεις όλους τους εμπλεκόμενους στο έργο, με τους οποίους στη συνέχεια αναγκάστηκε εκ των πραγμάτων να συνεργαστεί. Αυτή του η κίνηση προκάλεσε το διεθνές διασυρμό μας –θυμάστε– και κυρίως στη Μεγάλη Βρετανία που ένα ισχυρότατο λόμπι πολύ σημαντικών προσωπικοτήτων που στηρίζαν αυτήν τη διεκδίκησή μας σήμερα σχεδόν δεν θέλουν να μας γνωρίζουν μετά απ' αυτό.

Ιδρύετε στα χαρτιά οργανισμούς και θεσμούς, η τύχη των οποίων είναι άγνωστη μετά από την ψήφισή τους από τη Βουλή. Θα αναφερθώ, έτσι πρόχειρα, στο Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού. Τι ακριβώς συμβαίνει με αυτό; Τι ακριβώς έχετε υλοποι-

ήσει; Ποια είναι τα αποτελέσματα; Θεσπίζετε βαρύγδουπες επιτροπές, οι οποίες είναι πρακτικά ανύπαρκτες. Ας θυμηθούμε εδώ την Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού. Και δεν έχετε καταφέρει να φέρετε στη Βουλή ούτε ένα νομοθέτημα που να λύνει, πραγματικά, κάποιο μεγάλο πρόβλημα στην πολιτιστική παραγωγή της χώρας μας. Και όσες φορές επιχειρήσατε να κάνετε κάτι τέτοιο, βρεθήκατε με τους πάντες απέναντί σας. Θα σας θυμίσω την προσπάθεια του κ. Βουλγαράκη με το νομοσχέδιο για τα θέματα της κινηματογραφικής πολιτικής, που αναγκάστηκε να το αποσύρει άρον-άρον, γιατί είχε ολόκληρο τον κόσμο του κινηματογράφου απέναντί του. Επιτέλους, ως μία γενική παρατήρηση, αυτό θα πρέπει κάποια στιγμή να σας προβληματίσει. Πώς είναι δυνατόν, σε κάθε πρωτοβουλία σας, όλοι να βρίσκονται απέναντί σας; Δεν μπορεί πάντα να έχετε εσείς σε όλα δίκιο και όλοι οι υπόλοιποι να έχουν πάντα άδικο. Αν μη τι άλλο, αυτό θα έπρεπε να σας προβληματίσει πραγματικά. Εσείς, όμως, από το βάθρο της αλαζονείας σας, απόλυτα σίγουροι για τις επιλογές σας, μας κοιτάτε με ύφος «στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα».

Επομένως, κύριε Υπουργέ, θα έλεγε κανείς ότι δεν έχουμε το παραμικρό εχέγγυο στα χέρια μας τη στιγμή αυτή για να σας εμπιστευτούμε σε αυτό το νομοσχέδιο. Παρ' όλα αυτά, επειδή δικός μας στόχος είναι πρώτα απ' όλα να βοηθάμε στην επίλυση των προβλημάτων, γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, στηρίζουμε τις καλές ιδέες, τις καλές προτάσεις, απ' όπου και αν προέρχονται. Μας έχετε, βέβαια, κατηγορήσει αμέτρητες φορές για στείρα αντιπολίτευση. Ε, λοιπόν, σήμερα, σας αποδεικνύουμε ότι δεν έχετε καθόλου δίκιο ως προς αυτό.

Το θέμα της αρχαιοκαπηλίας είναι πράγματι τεράστιο και ιδιαίτερα μεγάλης βαρύτητας για μια χώρα όπως η Ελλάδα. Θα επαναλάβω, βέβαια, όπως το έχω πει και στην επιτροπή, ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο συζητάμε εξαντλητικά και ρυθμίζουμε το μετά την πράξη, αλλά έχουμε τεράστια κενά και ελλείψεις στο πριν την πράξη της αρχαιοκαπηλίας. Όλοι το ξέρουμε, αλλά μας το επεσήμαναν και οι ίδιοι οι αρχαιολόγοι όταν ήρθαν στην επιτροπή, ότι, από τη στιγμή που ένα κινητό μνημείο αποσπαστεί από τον τόπο του, χάνει ουσιαστικά το μεγαλύτερο μέρος των αρχαιολογικών πληροφοριών που μπορούν να αντληθούν απ' αυτό και στην ουσία χάνει ένα πολύ μεγάλο τμήμα της άυλης αξίας του. Το μεγαλύτερο βάρος επομένως, οφείλει να πέσει στην πρόληψη και από εκεί και πέρα, βεβαίως, στη δίωξη.

Και στην πρόληψη –θα πρέπει να το παραδεχτούμε– τα κενά μας είναι τεράστια. Φυσικά, θα παραδεχθώ ότι μια χώρα με τη γεωμορφολογία, αλλά και πλήθος αρχαιοτήτων, όπως η Ελλάδα, είναι πρακτικά δύσκολο να φυλάσσεται παντού και πάντα. Το ξέρουμε πολύ καλά ότι οι λαθρανασκαφές και οι παφάνομες καταδύσεις είναι δραστηριότητες, οι οποίες ανθούν κατά περιόδους στη χώρα μας. Ως κράτος, όμως, οφείλουμε να εξαντλήσουμε τις δυνατότητες, που έχουμε και να αποτρέψουμε αυτές τις πρωτογενείς εγκληματικές πράξεις, όπως είναι οι πράξεις αρχαιοκαπηλίας και δεν το έχουμε κάνει.

Ας ξεκινήσουμε από το πιο σημαντικό: Τα προβλήματα στο θέμα της φύλαξης είναι πολλά και σοβαρά. Ο αριθμός των αρχαιοφυλάκων που υπηρετούν τη στιγμή αυτή είναι δραματικά μικρότερος από αυτόν που στοιχειωδώς απαιτείται. Οι επενδύσεις στον εκσυγχρονισμό της φύλαξης των μνημείων είναι σχεδόν μηδενικές, ενώ η χρήση των νέων τεχνολογιών και η πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού για τη φύλαξη των αρχαιολογικών μας χώρων είναι μάλλον σενάρια επιστημονικής φαντασίας για το Υπουργείο Πολιτισμού.

Πρώτο μέλημά σας οφείλει να είναι η ουσιαστική στήριξη της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας με υποδομές, πλήρωση των κενών θέσεων και βεβαίως, μισθολογική αναβάθμιση όλων των εργαζομένων. Η δουλειά των αρχαιολόγων του Υπουργείου Πολιτισμού είναι πραγματικά άξια συγχαρητηρίων μέχρι στιγμής. Μέσα σε συνθήκες πολλές φορές δύσκολες, αντίξοες, με πολύ λίγα μέσα καταφέρουν πραγματικά μεγάλες επιτυχίες, βέβαια μέσα στα πλαίσια που πραγματικά μπορούν και τους δίνεται η δυνατότητα. Ας πούμε γενικά ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μαζεύετε όλες τις σχετικές σκόρπιες αρμοδιότητες σε μία

νέα υπηρεσία. Δεν διαφωνούμε με αυτήν την ιδέα, γιατί πραγματικά έχω την εντύπωση ότι τη στιγμή αυτή υπάρχει μία ασάφεια ως προς τι κάνει, ποιος και πού. Συντονισμός, λοιπόν, από μια ενιαία πηγή, αλλά τέτοιος συντονισμός που να μπορεί να λειτουργεί σωστά πραγματικά η καινούργια διεύθυνση και κυρίως αποτελεσματικά για το συγκεκριμένο στόχο, που όλοι θέλουμε.

Και εδώ μου έχει προκύψει μια απορία. Στην προηγούμενη συζήτηση το περασμένο καλοκαίρι ο προκάτοχός σας, κ. Βουλγαράκης, ερωτηθείς από την εισηγήτριά μας τότε, την κ. Ράπτη, είχε αναφέρει έναν αριθμό ανοικτών υποθέσεων διεκδικήσεως αρχαίων αντικειμένων, ο οποίος, αν δεν με απατά η μνήμη μου, ανερχόταν σε χιλιάδες. Εντάξει, οι περισσότεροι γνωρίζουμε βεβαίως για τα μάρμαρα του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο. Οι υπόλοιπες, όμως, χιλιάδες υποθέσεις ποιες είναι; Αν σας ζητήσει κανείς να δημοσιοποιήσετε αυτήν τη λίστα των εκκρεμών υποθέσεων, θα το κάνετε; Την έχετε αυτήν τη λίστα; Γιατί δεν το έχετε κάνει μέχρι σήμερα; Φοβόμαστε ή ντρεπόμαστε να πούμε ότι διεκδικούμε αυτά και αυτά από εκείνη και εκείνη την πηγή; Πρόσφατα διάβαζα μια συνέντευξη του κ. Ανδρέα Αποστολίδη, γνωστού σκηνοθέτη ντοκιμαντέρ και συγγραφέα, ο οποίος έχει ασχοληθεί επισταμένα με το θέμα της αρχαιοκαπηλίας. Είχε δώσει, μία συνέντευξη στο δημοσιογράφο κ. Παναγιώτη Λιάκο του περιοδικού «ΓΕΩ». Ο δημοσιογράφος, λοιπόν, ανέφερε ότι έχει ζητήσει από το Υπουργείο Πολιτισμού να ενημερωθεί και να του δοθεί η λίστα με τις διεκδικούμενες ελληνικές αρχαιότητες από μουσεία και συλλογές του εξωτερικού και μέχρι στιγμής δεν του έχει δοθεί όπως περιέργως, όπως και ο ίδιος σχολιάζει. Για το λόγο το αληθές, καταθέτω το σχετικό δημοσίευμα στα Πρακτικά της συζήτησης.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αγγελική Γκερέκου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για ποιο λόγο γίνεται αυτό, κύριε Υπουργέ; Μπορεί ή δεν μπορεί ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας να γνωρίζει τι είναι αυτό που διεκδικούμε σαν χώρα στα θέματα των πολιτιστικών μας αγαθών; Τις έχουμε καταγεγραμμένες κάπου αυτές τις διεκδικήσεις ή όχι; Θα θέλαμε μία απάντηση και ζητάμε και εμείς πραγματικά αυτή τη λίστα, αυτόν τον κατάλογο.

Το ίδιο το κείμενο του νομοσχεδίου με την εισηγητική του έκθεση θέτει ως πρότυπο σύγκρισης την Ιταλία. Σας είπα και στην Επιτροπή όμως ότι τα μεγέθη είναι μη συγκρίσιμα. Είναι αστεία, θα έλεγα, αυτή η σύγκριση. Στην Ιταλία υπάρχει ειδικό Σώμα της Αστυνομίας, το οποίο ασχολείται με την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και κυρίως με την αρχαιοκαπηλία. Διαθέτει, όμως, δικό του κεντρικό κτήριο, διαθέτει πλήρες δίκτυο κλιμακίων από άκρη σε άκρη της χώρας, αν δεν απατώμαι δεκαεπτά πυρήνες σε όλη την περιφέρεια, είναι στελεχωμένη με πολυάριθμο εξειδικευμένο προσωπικό και όσον αφορά τον εξοπλισμό της, θα τον ζήλευαν πολλές επίλεκτες μονάδες σε όλον τον κόσμο. Και ξέρετε γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί στην Ιταλία η πάταξη της αρχαιοκαπηλίας είναι σοβαρή υπόθεση, είναι εθνική προτεραιότητα και αποδεικνύουν ότι αυτό το εννοούν, οι Ιταλοί ακριβώς με τη βαρύτητα που δίνουν στο συγκεκριμένο δικωτικό σώμα.

Τι σύγκριση, λοιπόν, μπορεί να γίνει με το δικό μας ολιγάριθμο –δέκα άτομα, αν δεν κάνω λάθος– υποστελεχωμένο και φτωχό σε εξοπλισμό Τμήμα Δίωξης Αρχαιοκαπηλίας της Ελληνικής Αστυνομίας; Αλλά, εν τέλει, αποδεικνύεται μ' έναν άλλον τρόπο ότι η πάταξη της αρχαιοκαπηλίας είναι μια πάρα πολύ σοβαρή υπόθεση προτεραιότητας γι' αυτούς.

Ο τρόπος με τον οποίο διεκδικούν τον επαναπατρισμό των αρχαιοτήτων που τους ανήκουν είναι ανυποχώρητος και αδιαπραγμάτευτος. Ακούσατε φαντάζομαι τι είπε ο Λουί Γκοντάρ, ακαδημαϊκός καθηγητής και σύμβουλος του Ιταλού Προέδρου σε θέματα προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς, πριν από λίγες ημέρες στο συνέδριο της UNESCO που έγινε στη χώρα μας. Ρωτήθηκε πώς θα αντιμετώπιζε έναν αρχαιοκάπηλο και έναν διευθυντή μουσείου που θα είχε στις συλλογές του μουσείου του κλεμμένες αρχαιότητες. Και φυσικά απάντησε ότι θα

πρέπει να μπουκνουν και οι δύο στη φυλακή. Αυτός είναι ο τρόπος των Ιταλών.

Αντιθέτως, ο δικός μας τρόπος είναι να προσπαθούμε να διαπραγματευτούμε με τους διευθυντές αυτών των μουσείων αρχαιοκαπηλικού –ας μου επιτραπεί ο όρος– τύπου. Και γνωρίζετε όλοι ότι ένα από τα μουσεία αυτού του τύπου είναι και το μουσείο Γκετύ. Ο διευθυντής του μουσείου Γκετύ περίπου συνεχάρη τον κ. Βουλγαράκη γιατί υπήρξε πολύ συνεννοήσιμος και συνεργάσιμος, σε αντίθεση με τους Ιταλούς. Και εμείς πανηγυρίσαμε επειδή μας έδωσε συγχαρητήρια το μουσείο Γκετύ.

Και έρχεται τώρα ο κ. Γκοντάρ και μας λέει, εμμέσως πλην σαφώς, ότι είναι απαράδεκτο ως κράτος να συναλλασσόμεθα με αρχαιοκάπηλους. Γιατί; Αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, όποιος αποδέχεται προϊόντα αρχαιοκαπηλίας και τα εντάσσει στις εκθέσεις του είναι επίσης αρχαιοκάπηλος και κανένας τίτλος διευθυντή δεν σώζει την κατάσταση.

Αυτός, λοιπόν, ο άνθρωπος συνεχάρη τον κ. Βουλγαράκη και εσείς μας είπατε ότι πρέπει να χαρούμε κιόλας από πάνω λόγω του ότι ήταν «εθνική επιτυχία» που καταφέραμε και πήραμε τέσσερα αντικείμενα, από τα πολυάριθμα που θα πρέπει να διεκδικούμε.

Σας ρωτήσαμε και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, αλλά σαφή απάντηση δεν πήραμε. Πού βρίσκεται, κύριε Υπουργέ, η υπόθεση της Σχοινούσας αυτή τη στιγμή; Γνωρίζουμε βεβαίως ότι είναι θέμα και του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, αλλά δεν είναι δυνατόν κι εσείς, ως Υπουργείο Πολιτισμού, να μην παρακολουθείτε αυτήν την πρωτοφανή υπόθεση, όχι μόνο για τα ελληνικά, αλλά και για τα παγκόσμια χρονικά.

Άλλη μια σημαντικότητα έλλειψη στο νομοσχέδιο είναι και η έλλειψη σύνδεσης του όλου θέματος με την παιδεία και με την εκπαίδευση. Η προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αλλά και η ατομική συμβολή στην πάταξη της αρχαιοκαπηλίας είναι θέματα για τα οποία ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας οφείλει να είναι ενημερωμένος και στοιχειωδώς εκπαιδευμένος. Δεν αρκεί η γνώση της ιστορίας, αλλά απαιτείται να βρεθεί και ο κατάλληλος εκπαιδευτικός τρόπος για να μετατραπούν σε προσωπικό βίωμα, όχι μόνο η εθνική, αλλά και η τοπική μας ιστορία και η πολιτιστική μας κληρονομία. Θεωρούμε ότι θα ήταν πολύ θετικό να υπάρχει ένα γνωστικό πεδίο τοπικής ιστορίας και πολιτιστικής ευαισθητοποίησης –βεβαίως, δεν πρέπει να παραμελούμε και την αισθητική αγωγή, εδώ μιλώ για τα προγράμματα Μελίνα– ούτως ώστε πραγματικά να ευαισθητοποιηθούν, να ενημερώνονται και να εκπαιδεύονται οι μαθητές. Φυσικά, είναι μια πρώτη ιδέα που θέλει επεξεργασία ούτως ώστε να μην επιβαρυνθούν στο ήδη ασφυκτικό πρόγραμμά τους οι μαθητές. Όμως, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να γίνει αν θέλουμε να μη συνεχίσουμε να είμαστε υποκριτές, επικαλούμενοι όποτε μας βολεύει με υπερηφάνεια το πολιτιστικό μας παρελθόν, αλλά χωρίς να κάνουμε ουσιαστικά τίποτα για να το προστατεύσουμε. Πρέπει, λοιπόν, να αλλάξουμε τη συλλογική μας νοοτροπία, να εμπεδώσουμε πραγματικά την αξία που έχουν για το παρόν και για το μέλλον τα πολιτιστικά μας αγαθά. Για να γίνει αυτό θα πρέπει να κατανοήσουμε πώς θα συμβάλουμε στην προστασία τους. Και γι' αυτό θα πρέπει να γνωρίζουμε. Προστατεύουμε, ό,τι αγαπάμε και αγαπάμε, ό,τι γνωρίζουμε.

Επί της αρχής, λοιπόν, κυρίως ως προς την προσωπική σας πρόθεση, κύριε Υπουργέ, έχετε τη συναίνεσή μας για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Αλλά τα σημεία τα οποία απαιτούν σχολαστική συζήτηση στα άρθρα είναι αρκετά και θα τα δούμε αναλυτικά στη συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Η κ. Μελά έχει το λόγο.

ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε το νομοσχέδιο «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών» το οποίο φυσικά δηλώνει καλές προθέσεις. Ποιος, άλλωστε, μ' έναν τέτοιο τίτλο θα μπορούσε να είναι αντίθετος; Όμως, θα πρέπει να το εξετάσουμε σε βάθος.

Πρώτα απ' όλα, επιτρέψτε μου να πω, κύριε Υπουργέ, ότι όταν μιλάμε για πολιτισμό με την ευρεία έννοια, μιλάμε συνολι-

κά για τον τρόπο ζωής, συνολικά για τα επιτεύγματα της ανθρωπίνης εργασίας, της επιστήμης, της τέχνης. Συνεπώς, μπαίνει ένα μεγάλο ζήτημα, αν αυτό το νομοσχέδιο σήμερα δεν αντιφάσκει, τουλάχιστον σε επίπεδο τίτλου με την γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησής σας, όπως αυτή εκφράζεται και με το αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο που θα ψηφιστεί αργότερα, όπως και συνολικότερα με τα ζητήματα ανάπτυξης της τέχνης, στα οποία μπορούμε να πούμε ότι η πολιτική του Υπουργείου Πολιτισμού τα τελευταία χρόνια είναι τεχνοκτόνος. Και αυτό μπορούμε να το συζητήσουμε.

Η πολιτιστική κληρονομιά, λοιπόν, πάνω στην οποία ερχόμαστε σήμερα να τοποθετηθούμε, είναι συστατικό στοιχείο της οντότητας του λαού. Είναι στοιχείο αναπόσπαστο της ιστορίας μας, της συνειδήσής μας. Γι' αυτό θεωρούμε ότι είναι λαϊκή περιουσία. Γι' αυτό δεν μας βρίσκουν σύμφωνους όλα εκείνα τα μέτρα που αντιμετωπίζουν τον πολιτισμό και την πολιτιστική κληρονομιά σαν στοιχείο της αγοράς. Για παράδειγμα, μας βρίσκουν αντίθετους οι αντιλήψεις που συνδέουν την πολιτιστική κληρονομιά με την τουριστική ανάπτυξη, όπως την εννοεί και την εφαρμόζει το κεφάλαιο και οι σχετικές νομοθεσίες που έχουν ψηφιστεί. Αυτή η σύνδεση, όπως σήμερα ισχύει είναι ξένη για εμάς και με τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες και για την πραγματική επαφή του λαού μας με την πολιτιστική του κληρονομιά. Ταυτόχρονα, θεωρούμε ότι οδηγούνται σε αλλοίωση τα επιστημονικά κριτήρια ανάδειξης και διαχείρισής της με δυσάρεστες συνέπειες και για τα ίδια τα μνημεία. Μία ματιά στην τουριστική βιομηχανία στον τόπο μας αλλά και παγκοσμίως αρκεί για να καταλάβετε τι εννοούμε.

Επίσης σαν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απορρίπτουμε κάθε μεθόδευση που οδηγεί πρακτικά στη μετατροπή της πολιτιστικής κληρονομιάς σε οικονομικά φιλέτα και σε κάθε αντίληψη που αφήνει το πέρασμά της –της διαχείρισής της εννοούμε– σταδιακά απευθείας στο μεγάλο κεφάλαιο. Επίσης, απορρίπτουμε τη χρησιμοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς ως μέσου ιδεολογικής χειραγώγησης του κόσμου για το πέρασμα αντιλήψεων εθνικιστικών και αντιδραστικών. Για εμάς η πολιτιστική κληρονομιά έχει σημαντικό παιδευτικό ρόλο, ο οποίος ακυρώνεται από την αποξένωση που προέρχεται συστηματικά μέσα από την ιδιωτικοποίηση και του πολιτισμού και της τέχνης και της παιδείας μέσα στα πλαίσια της αγοράς, αποξένωση που εντείνεται με τη μουσειοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Το ζητούμενο θα ήταν, σε μια ιδεατή κατάσταση ο λαός ο ίδιος να φυλάσσει την πολιτιστική του κληρονομιά, συνειδητά, σαν δημόσιο κτήμα που είναι μέσα από την ευρύτερη καλλιέργειά του και την παιδεία του. Να ζει στην καθημερινότητά του την επικοινωνία με τα πολιτιστικά αγαθά, να ζει μια δημιουργική, διαλεκτική σχέση με αυτήν την πολιτιστική κληρονομιά που η θέση της πρέπει να είναι ζωντανή στην καθημερινή ζωή. Φυσικά, αυτό δεν μπορεί να γίνει μέσα στο σύστημα που ζούμε, όπου ο ανταγωνισμός και η ελεύθερη αγορά μετατρέπουν τις τέχνες συνολικά σε εμπόρευμα και την πολιτιστική κληρονομιά μέσα από την οποία ποικιλοτρόπως το μεγάλο κεφάλαιο βρίσκει ένα μέσο για να κερδοσκοπεί.

Η πολιτιστική κληρονομιά για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι η βάση της αυτογνωσίας του λαού μας. Αναδεικνύει την ιστορική μνήμη, συμβάλλει στη διαμόρφωση της ιστορικής ταυτότητας, δίνει όλα εκείνα τα απαραίτητα στοιχεία για την έρευνα, για την ιστορική και πολιτιστική εξέλιξη. Τα περισσότερα έργα που βλέπουμε σήμερα στα μουσεία, δυστυχώς είναι προϊόντα αρχαιοκαπηλίας. Όλα τα μεγάλα διεθνή μουσεία έχουν πλουτίσει τις συλλογές τους μέσα από την ανεξέλεγκτη δράση αρχαιοκαπήλων ή και δημόσιων λειτουργών και οικονομικών κρατικών συμβούλων στις περιόδους της αποικιοκρατίας ή και στις περιόδους γενικότερα των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε τι σημαίνουν για την παγκόσμια προίκα των λαών, την παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, οι στρατιωτικές επεμβάσεις που κάνει το ΝΑΤΟ με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα, τι σημαίνει ένα βομβαρδισμός για την Μεσοποταμία, τι καταστρέφει, τι σημαίνουν οι βομβαρδισμοί στη Μέση Ανατολή, τι σημαίνει η κατοχή στο

Αφγανιστάν, στο Ιράκ, τι σήμαναν λίγα χρόνια πριν οι βομβαρδισμοί στο Κοσσυφοπέδιο για τις βυζαντινές αρχαιότητες. Ανυπολόγιστες είναι σήμερα οι ζημιές στο Μουσείο της Καμπούλ, στη Μοσούλη. Όπως είπαμε, έχουν κλαπεί και καεί επιστημονικά στοιχεία, που υπήρχαν στα μουσεία και στις βιβλιοθήκες της Μεσοποταμίας. Μην ξεχνάμε ότι καταστράφηκε η ίδια η Πύλη της Ισθάρ και το είχαμε πει αυτό.

Ξαναλέμε, λοιπόν: Εάν κάποιος δηλώνει ευαισθησία για τα ζητήματα προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς, τότε δεν μπορεί παρά να είναι αντίθετος με τον ιμπεριαλισμό και τους μηχανισμούς του. Τα άλλα, είναι «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε».

Έρχεται, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο σήμερα που, όπως είπα, τουλάχιστον στο επίπεδο των προθέσεων εμφανίζεται να διατυπώνει ένα θετικό στόχο.

Κύριοι Βουλευτές, είναι γνωστό ότι μετά από το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών η αρχαιοκαπηλία είναι η τρίτη πηγή πλουτισμού, εάν δεν κάνω λάθος.

Επίσης, είναι γνωστό ότι πάρα πολλοί, φερόμενοι ως χορηγοί, μεγάλοι ευεργέτες κ.λπ. διαχρονικά ήταν συνεργοί σε ζητήματα αρχαιοκαπηλίας. Ας μην αναφερθώ στους Μέδικους της Φλωρεντίας. Θα πρέπει, όμως, να πω ότι αυτό φθάνει μέχρι και τις ημέρες μας για τα μεγάλα ιδιωτικά μουσεία, για τα οποία πολλή κουβέντα έχει γίνει. Εάν πάμε μια βόλτα στη Γερμανία σήμερα και δούμε το μουσείο, δεν μπορούμε παρά να μην αναλογιστούμε πώς πήγε εκεί ο θησαυρός του Μίδα, πώς πήγε εκεί η Πέργαμος, όπου ολόκληρη πολιτεία ξεριζώθηκε. Έτσι, έχουν γίνει και οι ιδιωτικές συλλογές.

Η αρχαιοκαπηλία και κυρίως η λαθραία ανασκαφή, κύριοι Βουλευτές, είναι αλήθεια ότι καταστρέφουν την ιστορική πηγή. Χάνονται επιστημονικές πληροφορίες και αυτό, ίσως, είναι το πιο σοβαρό, γιατί καταστρέφονται τα αρχαία με τη λαθραία ανασκαφή.

Κανείς, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να είχε αντίρρηση με τους σκοπούς που εμφανίζει το νομοσχέδιο. Όμως, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν περιορίζει την αρχαιοκαπηλία. Δεν την περιορίζει, γιατί δεν χτυπά την αρχαιοπωλησία. Είναι σαφές ότι αυτά που συντηρούν την αρχαιοκαπηλία είναι η αρχαιοπωλησία, η πώληση αρχαίων και οι μεγάλες ιδιωτικές συλλογές. Είναι νόμος της αγοράς αυτό. Εάν δεν υπάρχει κάποιος να ενδιαφέρεται να αγοράσει αυτά τα αρχαία, δεν θα μπορούσε να υπάρξει και αυτός ο οποίος θα ενδιαφερόταν να τα βρει και να τα πουλήσει. Νόμιμα ή παράνομα, για εμάς αυτό δεν έχει σημασία, αλλά το σχέδιο νόμου δεν χτυπά την εμπορία.

Έπρεπε, λοιπόν, ένα τέτοιο σχέδιο νόμου κατ'αρχήν να χτυπά την εμπορία, να καταργεί δηλαδή τη δυνατότητα των ιδιωτικών συλλογών και τη λεγόμενη «νόμιμη αγοροπωλησία αρχαιοτήτων». Καμμία αναφορά. Ο ν.3028/2002, ο περίφημος αρχαιολογικός νόμος, αναφέρεται στα αρχαιοπωλεία και στις ιδιωτικές συλλογές, αλλά δεν τα καταργεί. Υπάρχει για παράδειγμα, όπως έχουμε ξαναπεί, η δυνατότητα κληροδοσίας. Δεν βάζει κανείς χέρι σε αυτή τη δυνατότητα ούτε καν, έστω και περιορισμένα, δεν καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την αρχαιοπωλησία. Άρα, το συμπέρασμα είναι ότι, εφόσον μένει στο απυρόβλητο όποιος ασχολείται με την αγοροπωλησία αρχαίων, στην ουσία προστατεύεται από την ελληνική πολιτεία.

Δεύτερο ζήτημα είναι το θέμα της φύλαξης των αρχαιολογικών χώρων. Οι αρχαιολογικοί χώροι είναι ουσιαστικά αφύλακτοι. Υπάρχουν χιλιάδες κενές θέσεις αρχαιοφυλάκων, κύριε Υπουργέ, όπως υπάρχουν και χιλιάδες έκτακτοι υπάλληλοι στο Υπουργείο Πολιτισμού, οι οποίοι θα έπρεπε να ήταν μόνιμοι, για να καλύπτουν αυτά τα τεράστια κενά που υπάρχουν στη φύλαξη των αρχαιοτήτων. Θα πρέπει να πω ότι το 90% των φυλάκων είναι έκτακτοι και μάλιστα, προσλαμβάνονται κατά περιόδους με αδιαφανή τρόπο και απολύονται. Και σε αυτό έχουν ευθύνες τα δύο κόμματα εξουσίας και όλοι όσοι με την αντίληψή τους στηρίζουν τη λογική των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Με το ν.1958/1991 και το ν.3525 περί αυτεπιστασίας έχετε στοιβάξει χιλιάδες εργαζόμενους στην ομηρία του να είναι συμβασιούχοι.

Υπάρχουν χιλιάδες κενά ακάλυπτα, στον Οργανισμό του 2003. Εννιακόσια είκοσι ένα κενά οργανικών θέσεων, μόνο για

τη φύλαξη μουσείων, πέρα από όσα αντικειμενικά υπάρχουν και είναι πολύ περισσότερα και δεν έχουν αντίκρισμα σε οργανικές θέσεις. Τα πραγματικά κενά. Το ίδιο και οι αρχαιολόγοι. Μιλάμε για προστασία πολιτιστικής κληρονομιάς, με έκτακτους αρχαιολόγους που θα μελετήσουν, θα ερευνήσουν και θα αναδείξουν την αρχαιολογική κληρονομιά, με επτακόσιες κενές οργανικές θέσεις αρχαιολόγων ακάλυπτες; Δεν μπορούμε να μιλάμε γι' αυτά τα πράγματα, είναι τουλάχιστον κοροϊδία.

Για εμάς, λοιπόν, απαιτείται μόνιμο προσωπικό για τη φύλαξη, κάλυψη των πραγματικών αναγκών και όχι μόνο των οργανικών θέσεων, αύξηση του μόνιμου προσωπικού, όπως είπα, αύξηση του προϋπολογισμού κύριε Υπουργέ. Με 0,5 δεν μπορείς να έχεις ουσιαστική προστασία, γιατί όπως είπα ο πολιτισμός είναι πολύ ευρύτερο πράγμα.

Υπάρχει η ανάγκη της μόνιμης φύλαξης ειδικευμένων και καταρτισμένων φυλάκων, που με τους έκτακτους και τους συμβασιούχους δεν μπορούμε να το έχουμε αυτό και επίσης πιστεύω ότι η μονιμοποίηση όλων των εκτάκτων, χωρίς όρους και χωρίς προϋποθέσεις, θα ήταν ένα πρώτο βήμα για τη στοιχειώδη φύλαξη των αρχαιολογικών χώρων και την ανάδειξή τους.

Θα βάλω τώρα ένα δεύτερο ζήτημα, στο χρόνο που μου απομένει, το οποίο αφορά μια τεράστια κλοπή αρχαίων που γίνεται στις ενάλιες αρχαιοτήτες, για τις οποίες δεν υπάρχει καμμία αναφορά στο σχέδιο νόμου.

Με το ν. 3028 ισχύει ό,τι για την ξηρά και για την θάλασσα, σε σχέση με τις αρχαιότητες. Έχει διατάξεις που αφορούν την επισκόπηση βυθού, ορίζει το πως και πού θα γίνονται οι καταδύσεις, οι καλλιέργειες κ.λπ.. Στη χώρα μας, που υπάρχουν τρεις-σχήμισι χιλιάδες έρημες βραχονησίδες, ο θαλάσσιος χώρος δεν έχει, από αρχαιολογικής πλευράς ούτε εξερευνηθεί ούτε καταγραφεί. Υπάρχει ένα τεράστιο θέμα με τα ναυάγια, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται αρχαιολογικοί χώροι. Η χαρτογράφηση των ενάλιων αρχαιοτήτων διακόπηκε λόγω πιστώσεων, κύριε Υπουργέ.

Με τον ν. 3409 του 2005 του Υπουργείου Τουρισμού, που η Κυβέρνησή σας ψήφισε, επιτρέπονται στην ουσία οι ανεξέλεγκτες καταδύσεις σε όλη τη χώρα. Η διαχείριση των καταδύσεων αφήνεται σε ανώνυμες εταιρείες, με την επωνυμία Καταδυτικά Πάρκα Α.Ε.. Στην ουσία, με τον νόμο του 2005 καταργήσατε ό,τι προστάτευε ο αρχαιολογικός νόμος του 2002, ό,τι ελλειπώς κατά τη γνώμη μας προστάτευε ο αρχαιολογικός νόμος του 2002. Συνέπεια, η ανεξέλεγκτη μέσω των Καταδυτικών Πάρκων Ανώνυμων Εταιρειών βόρα των ενάλιων αρχαιοτήτων. Αφήνεται ανοιχτή η χρήση μηχανημάτων απεικόνισης βυθού, τη στιγμή που τα νησιά μας δεν είναι καλυμμένα από πλευράς αρχαιολογικής υπηρεσίας. Δεν διαθέτουν ούτε προσωπικό όλα τα νησιά, ούτε όλα πλωτά μέσα δημόσια, ούτε υποδομή για να αντιμετωπίσουν αυτό το πράγμα. Υπάρχει, λοιπόν, ανεξέλεγκτη δράση των αρχαιοκαπήλων σε αυτόν τον τομέα και θα μου επιτρέψετε να πω ότι υπάρχει τεράστιο θέμα με το νόμο που ψηφίστηκε το 2005, ο οποίος αντίκειται στην προστασία των μη αποκαλυφθέντων ακόμη, αρχαιολογικών αντικειμένων και περιοχών στις υποθαλάσσιες περιοχές. Να θυμίσω την υπόθεση του Ντράπερι της Ύδρας, καθώς και πολλά άλλα, γιατί δεν μου φτάνει ο χρόνος.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά και αυτό αξίζει να το δείτε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα πάρω λίγο χρόνο από τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε.

Εδώ είναι μία δημοσίευση από το ίντερνετ, η οποία αφορά τον καταδυτικό τουρισμό. Διαφημίζει τον καταδυτικό τουρισμό στη χώρα μας και έχει προσέξτε φωτογραφίες τέτοιου τύπου, σε σχέση με υποθαλάσσιες αρχαιότητες, οι οποίες είναι στη διάθεση του κάθε ενός που θα συμμετέχει σε αυτά τα προγράμματα του ιδιωτικού καταδυτικού τουρισμού. Όλα αυτά είναι αποδεικτικά στοιχεία και φωτογραφίες μόνο από το ίντερνετ.

Εμείς θα καταθέσουμε στα Πρακτικά της Βουλής όλον αυτόν τον φάκελο, με τα στοιχεία και από το ίντερνετ, αλλά και από την ίδια την Εφορία Εναλίων Αρχαιοτήτων και όλες τις παρατη-

ρήσεις που είχε κάνει πάνω στο νόμο που ψηφίστηκε το 2005.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κυρία Εύα Μελά καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρία Πρόεδρε, θα πάρω λίγο χρόνο από τη δευτερολογία μου.

Θα πρέπει να πω, λοιπόν, κλείνοντας, ότι αυτό το σχέδιο νόμου λειτουργεί μέσα στην κεντρική λογική της Κυβέρνησης που διατηρεί και ενισχύει εν μέρει τις ιδιωτικοποιήσεις.

Δεν θα τοποθετηθώ τώρα επί των άρθρων, γιατί έχουμε συγκεκριμένη διαφωνία με το άρθρο 4 και τι νοείται ως προσωπικό δεδομένο που πρέπει να δίνεται. Δεν θα αναφερθώ τώρα στο θέμα των κινήτρων επ' αμοιβή για να καταδίδεται ακόμα και η πρόθεση αρχαιοκαπηλίας, πράγματα που είναι άκρως επικίνδυνα, έτσι όπως διατυπώνονται, όταν δεν τίθενται όρια και προϋποθέσεις.

Θα αναφερθώ μόνο στο θέμα της κιβδηλείας, που πολύς λόγος γίνεται. Ψηφίσατε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1997 τη δημιουργία στο Υπουργείο Πολιτισμού της Ανώνυμης Εταιρείας Προστασίας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, με την οποία στην ουσία περιορίστηκε το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων, όσον αφορά την παραγωγή αντιγράφων αρχαίων. Το Υπουργείο συνεργάζεται με τις ιδιώτες γι' αυτό. Καταλαβαίνουμε τι κερκόπορτα μπορεί να είναι αυτό.

Τέλος, θα πρέπει να πω ότι η πολιτιστική κληρονομιά και ο σεβασμός σ' αυτή σχετίζονται με την παιδεία, με την ευρεία έννοια. Η μουσειοποίηση είναι στην ουσία νέκρωση και ειδικά με τον τρόπο που γίνεται σήμερα οδηγεί στην εμπορευματοποίηση και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Γίνονται πολλές κουβέντες για την καλλιέργεια των εργαζομένων και τη σχέση τους με την πολιτιστική κληρονομιά. Έχετε σκεφτεί πόσο απαγορευτικό είναι σήμερα για τη λαϊκή οικογένεια το να επισκεφτεί τα δημόσια μουσεία της χώρας;

Επίσης, ποια είναι η σχέση με την πολιτιστική κληρονομιά σε μια αντιαισθητική πόλη που διαμορφώνεται ανεξέλεγκτα από την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου, σε μία πόλη που την αισθητική τη διαμορφώνει το κατασκευαστικό κεφάλαιο και όχι τα έργα τέχνης και η πολιτιστική πολιτική του Υπουργείου, όπως θα έπρεπε να είναι;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Έτσι, λοιπόν, για όλους αυτούς τους λόγους εμείς -επειδή θεωρούμε την πολιτιστική κληρονομιά, τις αρχαιότητες και τις τέχνες δημόσιο κτήμα και θεωρούμε ότι θα πρέπει να είναι ανοικτά στο λαό, στους εργαζόμενους, με ελεύθερη πρόσβαση και αυτό, πρώτα απ' όλα, σημαίνει, όπως είπα, πάταξη της αρχαιοπωλησίας, της εμπορίας και αύξηση των μέτρων πρόληψης, που σημαίνει σωστή φύλαξη, έρευνα επιστημονική και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και για το ότι το σχέδιο νόμου ακροθιγώς και χωρίς να μπαίνει επί της ουσίας, απασχολείται με το θέμα- θα το καταψηφίσουμε, διατυπώνοντας και τις επιφυλάξεις μας και για την οργανωτική δομή που προτείνει, για την οποία θα μιλήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών» ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Περικλή Κοροβέση και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Γρηγόρη Ψαριανό.

Το λόγο ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α κ. Κοροβέσης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μένω εκπληκτός από το ενδιαφέρον των συναδέλφων να έρθουν μαζί σήμερα για να παρακολουθήσουν ένα θέμα που αφορά τον πολιτισμό.

Ο πολιτισμός έχει και μια άλλη προσέγγιση. Ο πολιτισμός είναι εθνική συνείδηση. Η αποσαφήνιση της εθνικής συνείδη-

σης είναι ο πολιτισμός και όχι διάφορα θέματα, σαν αυτά που λέμε συνήθως, κατάλοιπα της γαλλικής ακροδεξιάς.

Αυτός ο πολιτισμός εκφράζεται με δύο σημεία. Το ένα σημείο είναι στη λειτουργία του Κοινοβουλίου και το άλλο σ' αυτό που λέμε, τη λειτουργία των μαζών. Όταν λέω «μάζες», εννοώ ένα σύνολο, αυτό που αποκαλούμε και λαό. Να δούμε τι είδους πολιτισμό έχει αυτός ο λαός.

Στη μεγάλη του πλειοψηφία τρέφεται με την τηλεόραση και οδηγεί με τον τρόπο που οδηγεί. Ο τρόπος οδήγησης είναι ένα σημάδι πολιτισμού και αυτή η αγριότητα που υπάρχει έχει θύματα κάθε χρόνο. Όλα αυτά είναι συνδεδεμένα. Ο πολιτισμός δεν είναι οι «κουλτουριάρηδες». Οι «κουλτουριάρηδες», καμιά φορά, έχουν ένα είδος αυτοερωτισμού της τέχνης. Πολιτισμός είναι οι καθημερινές μας συνήθειες.

Τώρα έχουμε δύο προβλήματα. Το πρώτο πρόβλημα: Αυτός ο λαός που βρίσκεται στα χωράφια του αρχαία, τα αγαπάει ή τα μισεί; Ποιος έχει πουλήσει την Αφροδίτη της Μήλου; Ένας χωριάτης. Ποιος έχει πουλήσει τα κυκλαδικά εδώλια; Θεωρούν ότι βρίσκουν κάποιο θησαυρό και τον πουλάνε, δεν τον προστατεύουν. Όταν, λοιπόν, έχουμε ένα λαό –τουλάχιστον σ' εκείνο το σημείο που υπάρχουν αρχαιότητες- δεν έχουμε προστάτη, έχουμε αρχαιοκάπηλο.

Τι σημαίνει η παράδοση σ' αυτόν τον τόπο; Η αρχαιότητα, οι Ρωμαίοι, ο ισλαμικός πολιτισμός, ο βυζαντινός πολιτισμός, όλα αυτά είναι στοιχεία της κληρονομιάς μας. Όταν εμείς λέμε για τον πολιτισμό του Ισλάμ –που στην Ισπανία ήταν η Ευρώπη και τότε η Ευρώπη ήταν βάρβαροι, όπως οι Βησιγότθοι, οι Γότθοι, οι Ούννοι και λοιπά- και τον αντιμετωπίζουμε, άσχετα με την παρουσία κατάστασης ως Τουρκοκρατία, ήδη εμείς οι ίδιοι είμαστε εναντίον του πολιτισμού. Έχω να πω πολλές λεπτομέρειες, αλλά έχω καλυφθεί και από την κ. Γκερέκου και από την κ. Μελά, άρα δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω.

Βρίσκω, κύριε Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο έχει καλές προθέσεις. Θέλω, όμως, να σας υπενθυμίσω και τη φράση του Καμύ «και η κόλαση είναι στρωμένη με καλές προθέσεις». Είναι ανεπαρκές. Δεν κάνω αντιπολίτευση. Αισθάνομαι συμπαραστάτης σας, αλλά νομίζω ότι θα παίξετε το ρόλο του Σίσυφου, χωρίς αποτέλεσμα, μια που η πολιτεία δεν δίνει λεφτά για τον πολιτισμό.

Σε θέματα πολιτισμού δεν υπάρχει αντιπολίτευση. Υπάρχουν συγκρούσεις απόψεων, προτάσεις, για να δούμε ποιο είναι το καλύτερο. Επομένως, εμείς καταψήφισαμε το νομοσχέδιο ως ανεπαρκές. Κυνηγάμε την αρχαιοκαπηλία στα λόγια, γιατί δεν έχουμε τα μέσα. Εκεί είναι το πρόβλημα.

Υποθέτω, ότι θα έχουμε όλο τον καιρό μπροστά μας για να κουβεντιάσουμε λεπτομερειακά το κάθε θέμα που αφορά τον πολιτισμό. Αν δεν βρεθούν, όμως, χρήματα, δεν θα έχουμε πολιτισμό. Για να βρεθούν χρήματα, πρέπει να μπει ένας ειδικός φόρος στις τράπεζες, στην Εκκλησία, στους εφοπλιστές, με τον ίδιο τρόπο που υπήρχαν οι χορηγοί στην αρχαία Ελλάδα και έκαναν τα στάδια, τους ναούς, τα θέατρα και επιπλέον έκαναν τη σολή του οπλήτη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είχα αγωνία, γιατί μου έλεγαν πως δεν θα προλάβω, γιατί θα γίνει η πρόταση μομφής. Έτσι θρυλείται!

Κύριε Υπουργέ, ξεκινάω την εισήγησή μου για το παρόν νομοσχέδιο, αφού βεβαίως σας υπενθυμίσω ότι το κόμμα μου υπερψήφισε αυτό το νομοσχέδιο στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Θέλω να ξέρετε ότι δεν πρέπει να χαίρεστε πάρα πολύ γι' αυτή την υπερψήφηση. Θεωρητικά, κάθε φορά που ένας Υπουργός φέρνει ένα νομοσχέδιο κι αυτό το νομοσχέδιο παίρνει την ψήφο εμπιστοσύνης και κομμάτων της Αντιπολιτευσεως αυτό νοείται ως μία επιτυχία. Κι έτσι πρέπει να είναι. Όμως, σας μιλώ ειλικρινά, αφού συζητήσαμε διεξοδικά και στην αρμόδια Ο.Κ.Ε. του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αλλά και με τους

συναδέλφους μου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα τι έπρεπε να κάνουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο, καταλήξαμε στο ότι πρέπει να το υπερψηφίσουμε, γιατί απλώς δεν είναι κάτι ιδιαίτερα σημαντικό. Και θέλω να το τεκμηριώσω αυτό, γιατί ξέρω ότι είστε άνθρωπος που ακούτε.

Πρώτα απ' όλα, γιατί υπερψηφίζουμε; Είναι προφανές ότι όσοι όλοι κατοικούμε σ' αυτήν εδώ τη χώρα θέλουμε να παταχθεί η αρχαιοκαπηλία. Άρα, για λόγους αρχής, σε κάθε μέτρο και κάθε ιδέα, η οποία συμβάλλει στο να μπορεί το κράτος μας να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της αρχαιοκαπηλίας καλύτερα, δεν μπορούμε να είμαστε ενάντιοι. Διότι, όπως σας είπα, για λόγους αρχής λέμε: «Θέλουμε να παταχθεί η αρχαιοκαπηλία, θεωρούμε την αρχαιοκαπηλία ένα πολύ σημαντικό θέμα, άρα κάθε σκέψη που συμβάλλει στο να αντιμετωπιστεί αυτό το φαινόμενο μας βρίσκει, για λόγους αρχής, θετικά υπέρ».

Και πράγματι, αυτό το νομοσχέδιο έχει ορισμένα πράγματα τα οποία είναι θετικά. Η καθιέρωση, παραδείγματος χάριν, του ειδικού εισαγγελέα, ο οποίος θα υπάρχει γι' αυτό το θέμα, είναι κάτι θετικό. Συγχαρητήρια! Έπρεπε να γίνει. Είχαμε πει και στην Επιτροπή ότι ασφαλώς θα έπρεπε να γίνει πολύ νωρίτερα. Όμως, εν πάση περιπτώσει, τώρα έγινε. Το υπερψηφίζουμε και προχωράμε. Όλες αυτές οι επιτροπές τις οποίες φτιάχνετε, για να μπορούν να αξιολογούν και να τεκμηριώνουν τόσο το από πού έχουν φύγει αυτά τα αρχαία, ποιας αξίας αρχαία είναι και πώς μπορούμε να τα πάρουμε πίσω, όλα αυτά είναι πράγματα θετικά. Όμως το μείζον ερώτημα σ' ένα νομοσχέδιο που τιτλοφορείται «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών» είναι το αν θα έχουμε εισαγγελέα ή όχι; Αυτό είναι το θέμα το οποίο θα μας βοηθήσει στο να αντιμετωπίσουμε πράγματι το φαινόμενο της αρχαιοκαπηλίας; Εμείς πιστεύουμε πως όχι.

Θα ήθελα, απευθυνόμενος, προς το Σώμα να εξηγήσω σ' αυτά τα λίγα λεπτά το πώς βλέπουμε εμείς το θέμα της αρχαιοκαπηλίας και πού είναι για μας το πραγματικό πρόβλημα. Είναι ένα θέμα το οποίο εμένα με «καίει», διότι έχω σπουδάσει Αρχαιολογία, έχω ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα και σε ανασκαφές κατά το διάστημα των σπουδών μου, έχω κάνει σχετικές εκδόσεις και μπορώ να πω ότι έχω μία γενική εικόνα του ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα και ποια είναι η πραγματική έκταση του προβλήματος στην Ελλάδα.

Εάν μείνουμε σε μία στενή νομική λογική όπου θα πούμε ότι πρέπει να έχουμε τα κατάλληλα εργαλεία –που πρέπει να τα έχουμε, το ξεκαθαρίζω- για να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε εκείνες τις οργανωμένες σπειρές των αρχαιοκαπήλων, οι οποίες καταφέρνουν είτε με καταδυτικούς εξοπλισμούς είτε με λαθρανασκαφές να βρίσκουν αρχαία και να τα βγάζουν έξω και αν νομίζουμε ότι μ' αυτό τον τρόπο έχει λήξει το πρόβλημα, πλανώμεθα πλάνην οικτράν.

Ας καταθέσω αρχικά μια προσωπική μου εμπειρία, για να καταλάβετε τι εννοώ. Το πρώτο βιβλίο που εξέδωσα στη ζωή μου –ήμουν πάρα πολύ μικρός τότε- το 1992, ήταν ένας οδηγός αρχαίων ελληνικών νομισμάτων.

Κύριε Ευθυμίου, σας ενδιαφέρει, γιατί είστε και εκπαιδευτικός.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Σας ακούω προσεκτικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είχα αγάπη εγώ με τα αρχαία νομίσματα, μου άρεσαν, και μ' ένα συνάδελφό μου στο Αρχαιολογικό είπαμε να φτιάξουμε έναν οδηγό, ένα στοιχειώδη οδηγό, –πήραμε μάλιστα τη Συλλογή Σβορώνου που ήταν μια πολύ γνωστή συλλογή, δεν υπήρχε κανένας ελληνικός οδηγός μέχρι τότε- για να εξηγήσουμε ποια, πάνω-κάτω, είναι τα σημαντικότερα νομίσματα ανά αρχαία ελληνική πόλη. Όταν βλέπει κάποιος ένα νόμισμα να καταλαβαίνει ότι αυτό είναι από την Αθήνα, το άλλο είναι από την Κόρινθο, το άλλο από τη Μακεδονία. Βγαίνει το βιβλίο στην Έκθεση Βιβλίου το Σεπτέμβριο και αρχίζουμε να το παρουσιάζουμε. Εγώ ήμουν τότε ένας πολύ μικρός, άγνωστος εκδότης. Ξαφνικά αυτό το βιβλίο άρχισε να πουλάει πάρα πολύ, σε σημείο που δεν το περίμενα. Ασφαλώς εγώ ως εκδότης αισθάνθηκα πολύ μεγάλη ευτυχία που το πρώτο μου μάλιστα βιβλίο είχε τόσο μεγάλη εκδοτική επιτυχία. Και ξαφνικά, αρχίζω να συνειδητοποιώ ότι από τους δέκα που αγοράζανε το βιβλίο, οι εννέα μου έκαναν την εξής ερώτηση,

αφού το κοιτάζανε: «Δεν έχει τιμές;» Γιατί οι ξένοι οδηγοί έχουν τιμές στα αρχαία νομίσματα. Και οι περισσότεροι άνθρωποι, το έπαιρναν για να δουν τι αξίας είναι τα νομίσματα που έχουν βρει ή που τυχόν θα βρουν, για να μπορέσουν να κάνουν το «καλό παζάρι». Κι αυτό δεν το έκανε ένας και δυο. Αυτό το έκαναν οι περισσότεροι. Γιατί τελικά, κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα δεν είναι να συλλάβουμε τη μία σπείρα των κακών αρχαιοκαπήλων, που είναι οργανωμένοι και θα κάνουν την λαθρανασκαφή. Αυτούς άντε και τους πιάσαμε, άντε και λύνουν την αρχαιοκαπηλία. Το πρόβλημα είναι ότι δεν έχουμε φροντίσει, ως κράτος, να οικοδομήσουμε μια σχέση εμπιστοσύνης, μία σχέση σεβασμού κι εκτίμησης μεταξύ των αρχαίων και των πολιτών.

Να το κάνω πιο απλό. Όποιος πολίτης σ' ένα χωριό της Ελλάδος ή σε μια κωμόπολη έχει ένα ακίνητο και ξεκινάει μια οικοδομή, το πρώτο πράγμα για το οποίο κάνει το σταυρό του είναι να μην βρει αρχαία. Γιατί, αν βρει αρχαία, καταστράφηκε. Γιατί καταστράφηκε; Διότι εμπλεκόμενος στα γρανάζια του Υπουργείου Πολιτισμού, μέχρι να γίνει εκτίμηση από την Αρχαιολογική Υπηρεσία εάν αυτά τα αρχαία είναι σημαντικά ή δεν είναι, μπαίνοντας στα κυκλώματα –να τα λέμε κι αυτά- για να δώσει το κατιτίς του στους αρχαιολόγους ή σε οποιουδήποτε άλλους εμπλεκόμενους, για να μπορέσει να πάρει την άδεια να συνεχίσει την οικοδομή του, μπαίνοντας σ' όλη αυτή τη διεκυστήνδα, στην ουσία καταστρέφεται.

Τι κάνει, λοιπόν; Αν βρει αρχαία και είναι τυχερός και είναι λίγα, τα μαζεύει μόνος του και τα εξαφανίζει, για να μην τον πιάσουν. Αν είναι άτυχος κι είναι μεγάλα, τον κοροϊδεύουν οι υπόλοιποι που έχασε την περιουσία του. Αντί δηλαδή η ανακάλυψη των αρχαίων να αποτελεί ένα σημείο χαράς για μία πόλη όπου αποδεικνύει δι' αυτού του τρόπου τη μεγάλη της πολιτιστική συνέχεια στον κόσμο και το γεγονός ότι εν πάση περιπτώσει μπαίνει στην παγκόσμια ιστορία κατά κάποιο τρόπο, η ανακάλυψη των αρχαίων γίνεται βραχνάς, γίνεται καταστροφή. Και σ' αυτή την αντίληψη που έχουν οι πολίτες, κύριε Υπουργέ, οφείλω να σας πω ότι κατά βάση υπεύθυνος είναι το ίδιο το κράτος, η ίδια η Ελληνική Πολιτεία.

Σας είχα πει και στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής –δεν βλέπω κάποια αλλαγή εδώ, ενδεχομένως να έχετε εσείς να μας πείτε κάτι μετά- ότι παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 9, που είναι ένα σημαντικό άρθρο του νομοσχεδίου σας, λέτε: «Χορήγηση αμοιβών- Εύφημος μνημία. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών... καθορίζονται οι δικαιούχοι, οι προϋποθέσεις, τα κριτήρια υπολογισμού και ο τρόπος χορήγησης χρηματικής αμοιβής σε όποιον συμβάλλει στην ανάκτηση μνημείων» κ.λπ.. Δηλαδή βάζετε το κίνητρο ότι όταν κάποιος παραδώσει ένα αρχαίο στο κράτος ή δώσει μια πληροφορία για να βρει το κράτος αρχαία, θα έχει μια κάποια αμοιβή. Πολύ ωραία πρόθεση! Γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε.

Σας είπα όμως και τότε ότι αυτό από μόνο του δεν πρόκειται να κάνει απολύτως τίποτα. Ξέρετε γιατί; Έχω κάνει, νομίζω, τουλάχιστον δέκα γραπτές ερωτήσεις προς εσάς για περιπτώσεις Ελλήνων πολιτών που παρέδωσαν σπουδαία αρχαία στο κράτος, έχουν περάσει δέκα χρόνια και ακόμη περιμένουν να πάρουν αυτή την αμοιβή. Και ξέρετε ποιο είναι το αποτέλεσμα; Επειδή συνήθως αυτοί είναι απλοί άνθρωποι, ψαράδες κ.λπ., το αποτέλεσμα είναι ότι, όχι μόνο δεν παίρνουν την αμοιβή και δεν έχουν τη χρηματική ικανοποίηση που εσείς τους βάζετε εδώ ως κίνητρο, αλλά γίνονται και ο περιγέλως στην κοινότητα του χωριού τους: «Ανόητε, πήγες και το παρέδωσες στο κράτος, ενώ αν το είχες πουλήσει στον αρχαιοκάπηλο θα είχες πάρει τα λεφτά σου». Αυτά είναι τα μείζονα ζητήματα, το πώς θα μπορέσουμε να εξηγήσουμε στους πολίτες μας ότι πράγματι η αρχαιοκαπηλία είναι ένα ειδεχθές έγκλημα.

Και είναι ειδεχθές έγκλημα, ξέρετε για ποιο λόγο; Ελέγχετο προηγουμένως από την κ. Γκερέκου –οφείλω να το ομολογήσω- αλλά θέλω να το εξειδικεύσω λίγο περισσότερο. Ωραία, λοιπόν, βγήκε ένα αρχαίο αντικείμενο έξω από μία λαθρανασκαφή και καταφέρατε εσείς, με τις πολύ μεγάλες ικανότητες, και το φέρατε πίσω στην Ελλάδα. Λύθηκε το πρόβλημα; Μα, όποιος γνωρίζει στοιχειωδώς από Αρχαιολογία ξέρει ότι αν μετακινήσεις ένα αντικείμενο από το στρώμα στο οποίο βρίσκεται –όχι

να το πας σε άλλη χώρα και να το φέρεις πίσω- στην πραγματικότητα το μόνο που σου μένει είναι η αισθητική απόλαυση και η καλλιτεχνική απεικόνιση αυτού του αντικειμένου, αλλά επί της αρχαιολογικής ουσίας έχεις χάσει τα πάντα. Γιατί, άλλο πράγμα είναι να βρεις κάτι στο άλφα στρώμα κι άλλο πράγμα να βρεις το ίδιο πράγμα σε βήτα στρώμα, σε άλλη περίοδο χρονολογείται στη μία περίπτωση, σε άλλη περίοδο στην άλλη, άλλα επισημονικά συμπεράσματα βγαίνουν από τη μία, άλλα επιστημονικά συμπεράσματα στην άλλη. Άρα επί της ουσίας, αυτό που πρέπει να κάνει η Ελληνική Πολιτεία, εφόσον λέει ότι πράγματι την ενδιαφέρει η πολιτιστική της κληρονομιά κι εφόσον λέει ότι πράγματι θεωρεί αυτό το πράγμα σπουδαίο, είναι το πώς θα πείσει τους Έλληνες πολίτες ότι τα αρχαία δεν είναι εχθρός τους, δεν είναι κατάρρα, αλλά ευλογία γι' αυτούς. Εάν δεν κάνουμε αυτό, δεν έχουμε κάνει, σας διαβεβαιώ, απολύτως τίποτα.

Πρέπει να σας πω και κάτι ακόμη, κύριε Υπουργέ. Λέμε για μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών. Δηλαδή τι λέμε; Λέμε ότι ως Ελληνική Πολιτεία θεωρούμε ότι είναι πολύ μεγάλο πράγμα να προστατεύουμε τα πολιτιστικά αγαθά μας. Μάλιστα. Γιατί το θεωρούμε αυτό; Διότι λέμε ότι μέσω του πολιτισμού μπορούμε να προβάλλουμε τη χώρα μας. Έχω ακούσει εκφράσεις του είδους «Ο πολιτισμός είναι η «βαριά βιομηχανία» της Ελλάδος». Χθες ήμασταν μαζί στην Ολυμπία όπου έγινε η τελετή αφής της Ολυμπιακής Φλόγας, όπου όλος ο κόσμος κοίταζε στην ουσία, τι; Την κληρονομιά που έχουμε από την αρχαία Ελλάδα. Αυτό δείχνουμε προς τα έξω. Γι' αυτό μας έδειξαν όλα τα τηλεοπτικά δίκτυα του κόσμου. Όμως η ίδια η Ελληνική Πολιτεία είναι ο χειρότερος διαχειριστής των αρχαίων. Και θα φέρω μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα.

Μεταξύ των αρχαιολόγων κυκλοφορεί το εξής ανέκδοτο, που όμως δεν είναι ανέκδοτο, αλλά είναι δυστυχώς αληθινό. Οι ανασκαφές των επομένων αιώνων δεν θα γίνονται στα χωράφια. Ξέρετε πού θα γίνονται; Στις αποθήκες των μουσείων.

Θέλετε να πάμε μαζί στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο; Είχα δουλέψει κάποτε εκεί. Μέσα σε καφάσια από μπιρρες είναι τα αρχαία! Άγνωστα, δεκαετιών αρχαία, δεν τα ξέρει κανένας, πολλά από αυτά εξαιρετικά σημαντικά! Και είναι εκεί πέρα μέσα!

Θα πω και κάποια άλλα, προσωπικά παραδείγματα. Είχα πάει πριν μερικά χρόνια σε μια επαρχιακή πόλη –δεν θέλω να πω σε ποια, για να μη θίξω τους ανθρώπους- και ήθελα να πάω να δω το αρχαιολογικό μουσείο της πόλεως. Είχε ένα νόμισμα που με ενδιέφερε να το δω.

Πάω, κλειστό το μουσείο. Ρωτάω εκεί πέρα τι γίνεται με το μουσείο και μου λένε «α, το κλειδί το έχει ο περιπτεράς, αυτός είναι ο φύλακας του μουσείου!» Πήγα στον περιπτερά του λέω «αδελφέ, είμαι ο Άδωνις Γεωργιάδης, κάνω τις εκπομπές στο «Blue Sky», θέλω να δω αυτό το νόμισμα». «Εντάξει» –μου λέει- «πάρε το κλειδί, όταν τελειώσεις, ξαναγύρνα». Πήγα, άνοιξα την πόρτα, είδα το νόμισμα, το φωτογράφισα, γύρισα πίσω, του έδωσα το κλειδί, όλα καλά.

Αυτή είναι η Ελλάς! Και ξέρετε γιατί αυτή είναι η Ελλάς, κύριε Υπουργέ; Διότι δεν διαθέτετε από τον κρατικό προϋπολογισμό τα απαιτούμενα χρήματα για τον πολιτισμό.

Χθες στην Ολυμπία, όπου ήμασταν μαζί, είδε ο κόσμος όλος τους Θιβετιανούς. Μάλιστα. Όμως δεν είδε λίγα μέτρα πιο πριν, τους συμβασισύχους του Υπουργείου Πολιτισμού, που έχουν απολυθεί. Αυτοί δεν μπόρεσαν να πλησιάσουν την Ολυμπία.

Αν, λοιπόν, δεν φροντίσουμε να δώσουμε πόρους στο Υπουργείο Πολιτισμού, αν δεν φροντίσουμε να στελεχώνουμε τα αρχαία, με ποιο ηθικό δικαίωμα εμείς, ως ελληνική πολιτεία, ερχόμαστε και λέμε «μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών»;

Δεν έχουμε τέτοιο ηθικό δικαίωμα, διότι οι ίδιοι ως κράτος δεν έχουμε κάνει το χρέος μας. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Και νομίζω ότι όταν αποφασίζει μια υπεύθυνη Κυβέρνηση, ένας υπεύθυνος Υπουργός να φέρει ένα νομοσχέδιο με τόσο βαρύγδουπο τίτλο, όλα αυτά πρέπει να τα λάβει σοβαρά υπ'

όψιν και να μας πει επί του πρακτέου πώς θα λύσουμε το πρόβλημα της αρχαιοκαπηλίας στην Ελλάδα!

Κύριε συνάδελφε, κύριε Γιαννέλλη, επειδή είδα ότι έχετε την ίδια αγωνία με εμένα –ή και περισσότερη- φαντάζομαι θα συμφωνείτε ότι αυτό δεν λύνει τα προβλήματα. Αυτό είναι ένα τεχνικό νομοσχέδιο που δίνει κάποια περαιτέρω εργαλεία, για να λειτουργήσει η διοίκηση λίγο γρηγορότερα. Ωραία. Λέμε μπράβο, προχωρήστε. Επί της ουσίας, όμως, το πρόβλημα παραμένει. Και παραμένει έντονο.

Θέλω να δώσω ένα τελευταίο παράδειγμα. Προφανώς, εδώ θα έχω διαφωνία με τους συναδέλφους της Αριστεράς, αλλά δεν πειράζει να έχουμε και ιδεολογικές διαφωνίες σ' αυτήν την Αίθουσα, γι' αυτό άλλωστε υπάρχει η πολυφωνία.

Λέμε ότι δεν έχουμε πόρους. Μάλιστα. Θα είχαμε τη δυνατότητα να έχουμε πόρους, αν είχαμε καλύτερα μυαλά; Απάντηση: Ναι. Και θα δώσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Εμένα, όπως ξέρετε, μια από τις επαγγελματικές μου δράσεις είναι αυτό που λέμε telemarketing. Πολλοί με κατηγορούν γι' αυτό. Το θεωρούν απαξιώτικο. Εμένα δεν με πειράζει καθόλου το να θεωρεί ο καθένας σπουδαίο το επάγγελμά του. Στα πλαίσια, λοιπόν, αυτής μου της δραστηριότητας πριν από μερικά χρόνια, είχα επαφή με μια πολύ μεγάλη εταιρεία, διεθνούς δικτύου τηλεοπτικών πωλήσεων, η οποία ήθελε να κάνει την εξής πρόταση:

Ακούστε, κύριε Υπουργέ, τι συμβαίνει σ' αυτή τη χώρα που λέγεται Ελλάς! Ένα δικτύο καλωδιακών τηλεοράσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής που κάνει μόνο telemarketing ήθελε να φτιάξει μια δώδεκα ζώνη κάθε μέρα αφιερωμένη στην Ελλάδα και να δείχνει δύο ώρες την ημέρα στους Αμερικανούς μόνο ελληνικούς αρχαιολογικούς τόπους, τίποτα άλλο.

Πώς θα έβγαζε λεφτά, αφού έκανε telemarketing; Ήθελε, όπως έπαιζαν τα ντοκιμαντέρ και έβαζαν –για παράδειγμα- «η Ολυμπία», «ο Ερμής του Πραξιτέλους», να περνά από κάτω τηλέφωνο και να λένε «το αυθεντικό αντίγραφο του Ερμή του Πραξιτέλους κάνει τόσα δολάρια, αν θες να το αγοράσεις, ορίστε το τηλέφωνο».

Μάλιστα, πολύ ωραία ιδέα. Δύο ώρες την ημέρα στην Αμερική, σε παναμερικανική κάλυψη, πέραν της διαφημίσεως για την Ελλάδα, όπου αυτοί που θα έβλεπαν το κανάλι, κάποιοι από αυτούς θα έλεγαν «πάμε να δούμε και την Ολυμπία από κοντά», πέραν αυτού, δηλαδή του εμμέσου τρόπου της διαφημίσεως και άρα του κέρδους, είχαν και άμεσες ρήτρες μέσα για εκατομμύρια δολάρια το χρόνο αγοράς αντικειμένων από το Υπουργείο Πολιτισμού της Ελλάδος, από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων συγκεκριμένα που έχει την αποκλειστική δυνατότητα να φτιάχνει ακριβή αντίγραφα των εκθεμάτων των μουσείων, προς αυτή την εταιρεία, δηλαδή από την εταιρεία, προς το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων.

Πράγματι, λοιπόν, έθεσα ένα ερώτημα προς το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων για το πώς μπορούμε να κάνουμε αυτή τη συμφωνία. Ακούστε απάντηση, την έχω εγγράφως, αν την θέλετε. Την έχω κρατήσει για να την δείχνω στα παιδιά μου, να γελάνε. «Δεν υπάρχει πρόβλεψη να κάνουμε χονδρική πώληση» -λέει- «αν πάρετε πολύ μεγάλη παραγγελία, μπορεί να σας κάνουμε έκπτωση 10%».

Και φυσικά, η συμφωνία δεν έγινε. Ποιος έχασε; Οι Αμερικανοί έχασαν; Την έκαναν με τους Κινέζους και πουλάνε κινέζικα. Θερμά συγχαρητήρια!

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ θα ήθελα ένα λεπτό.

Αυτά να λύσετε, πώς θα μπορούσατε δηλαδή να αξιοποιήσετε την πολιτιστική μας κληρονομιά –που είναι πράγματι η βαριά βιομηχανία της χώρας!- επί της ουσίας και πώς θα δώσετε όραμα, πώς θα πείσετε τους Έλληνες ότι πράγματι αυτή η κληρονομιά που έχουμε είναι κέρδος και δεν είναι βάρος, είναι πράγματα με τα οποία μπορούμε να πάμε προς τα εμπρός και όχι πράγματα που μας κρατάνε προς τα πίσω. Αυτό είναι το μείζον και αυτά δεν υπάρχουν σ' αυτό το νομοσχέδιο και πολύ λυπούμαι γι' αυτό.

Κλείνοντας, αναφέρω μόνο –γιατί δεν θέλω να το ξεχάσω- την τροπολογία που φέρατε για την επέκταση των αρμοδιοτήτων

του φορέα πολιτισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Θα την υπερψηφίσουμε, κύριε Υπουργέ, και θα σας πω γιατί. Διότι πράγματι, το να δίνει τη δυνατότητα σ' έναν φορέα ενιαία να λαμβάνει αποφάσεις και να χαράζει πολιτική, είναι μεγάλο πράγμα. Και αυτό έπρεπε να γίνει και εγώ δεν μασάω τα λόγια μου, θα λέω πάντα τον καλό λόγο. Αυτό έπρεπε να γίνει, καλώς το φέρατε.

Εύχομαι να λειτουργήσει, για να λειτουργήσει όμως –και με αυτό θα κλείσω- οτιδήποτε σχεδιάζετε, χρειάζεται χρήματα. «Δει δη χρημάτων, ω άνδρες Αθηναίοι, και άνευ τούτων, ουδέν έστι γενέσθαι των δεόντων.»

Ελάτε, λοιπόν, να μας πείτε και να μας προσκαλέσετε για το πώς θα μπορέσουμε να πιέσουμε όλοι μαζί την Κυβέρνηση να δώσει περισσότερα χρήματα στο Υπουργείο Πολιτισμού και πώς εσείς θα μπορέσετε να μας φέρετε νόμους που θα αποδεικνύουν ότι έχετε καταλάβει πόσα πολλά χρήματα μπορεί να κερδίσει το Υπουργείο Πολιτισμού από την ορθή διαχείριση των αρχαίων και γενικά της κληρονομιάς της πατρίδας μας. Αν αυτά τα κάνετε, θα είμαστε μαζί σας.

Εμένα δεν μου αρέσει η στεία αντιπολίτευση, αλλά αυτό το νομοσχέδιο αυτά δεν τα κάνει. Το υπερψηφίζουμε, διότι απλά δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των εισηγητών και των ειδικών αγορητών.

Πριν δώσω το λόγο στον πρώτο ομιλητή επί της αρχής, κ. Σπήλιο Λιβανό, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 1ο Γενικό Λύκειο Ίλιου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Λιβανός για οκτώ λεπτά.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτισμός, η ιστορία, η γεωγραφική θέση της πατρίδας μας αποτελούν γερά διαχρονικά θεμέλια για κάθε δραστηριότητα της σύγχρονης ελληνικής πολιτείας. Και όμως, η πρωτοδότηση του πολιτισμού μας από τον κρατικό προϋπολογισμό υπήρξε σταθερά ανεπαρκής, με ευχάριστη βεβαίως εξαίρεση την αύξηση των κονδυλίων που επέτυχε η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού. Και πάλι, βέβαια, το βαρύ μας πυροβολικό υποχρηματοδοτείται.

Ο πολιτισμός αποτελεί αναμφισβήτητα συστατικό στοιχείο της εθνικής μας ταυτότητας. Εμπεριέχει την ιστορία, τα μνημεία, τα ήθη και τα έθιμά μας, το σύνολο των αξιών που ενέπνευσαν εδώ και αιώνες τον ελεύθερο και δημιουργικό κόσμο. Είναι υπό την ευρεία του έννοια η ίδια η δημοκρατία, η αισθητική, το όραμα για έναν κόσμο κοινωνικής δικαιοσύνης και προόδου.

Παρ' όλα αυτά, οι σύγχρονοι διαμορφωτές της κοινής γνώμης καθημερινά ποδοπατούν με βάνουσο τρόπο τη χρυσή αυτή παρακαταθήκη της ιστορίας μας. Ισοπεδώνουν την πολιτιστική μας κληρονομιά και την εθνική μας ταυτότητα, προβάλλοντας ως σύγχρονο προσωπείο της Ελλάδας τη μιζέρια, την κενότητα, τον ευκαιριακό πλουτισμό, τη φολκλορική πρόσδεση στο άρμα μιας ξενοφερτής ματαιοδοξίας.

Το σύγχρονο πρόσωπο της Ελλάδας δεν μπορεί να διαχωριστεί από την αρχαία πολιτιστική της κληρονομιά. Και όμως, κάποιοι εντός και εκτός της πατρίδας μας μεθοδικά αγωνίζονται να αποδείξουν ότι δεν υπάρχει καμμία σχέση ανάμεσα στο χριστιανικό και το σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό, καμμία σχέση ανάμεσα στο μακεδονικό πολιτισμό και τη σύγχρονη ελληνική Μακεδονία.

Η ελληνική προβολή της ιστορικής συνέχειας του πολιτισμού μας, η υποχρηματοδότηση, η αποσπασματικού τύπου πολιτική

και ο πλημμελής διατομεακός σχεδιασμός αποτελούν τις μόνιμες παθογένειες της πολιτιστικής μας πολιτικής.

Το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση αποτελεί ακριβώς μια φωτεινή εξαίρεση, ένα ελπιδοφόρο ρήγμα σε όλα τα παραπάνω που ανέφερα. Είναι ένα σχέδιο νόμου που θέτει τις βάσεις για μια οραματική προσέγγιση του πολιτισμού. Αντιμετωπίζει με επάρκεια, πρωτοτυπία και μέτρο το τεράστιο πρόβλημα της προστασίας των πολιτιστικών μας αγαθών.

Από τη φράση του αείμνηστου Μακρυγιάννη «γι' αυτά τα αρχαία αγωνιστήκαμε» μέχρι και σήμερα, το φαινόμενο της αρχαιοκαπηλίας έχει στερήσει από την πατρίδα μας σημαντικά κειμήλια της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της σοβαρότητας του φαινομένου, αξίζει να επισημανθεί –όπως ανέφερε προηγούμενος ομιλητής– ότι η αρχαιοκαπηλία αποτελεί την τρίτη επικερδέστερη μορφή έγκλημα δραστηριότητας, μετά τη διακίνηση όπλων και ναρκωτικών, συχνά δε συνδέεται και με αυτές τις δύο.

Η έλλειψη, λοιπόν, συνεργασίας και συντονισμού μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, η γραφειοκρατία που οδηγεί σε καθυστερημένες αντιδράσεις, τα κενά στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο έχουν οδηγήσει το ελληνικό κράτος σε πενιχρά αποτελέσματα, ως προς την πρόληψη, προστασία και καταστολή της αρχαιοκαπηλίας.

Οι συλλήψεις όσων έχουν διαπράξει το αδίκημα της αρχαιοκαπηλίας, είναι ελάχιστες. Οι καταδίκες ακόμα λιγότερες. Γνωρίζουμε ότι στη χώρα μας, η παράνομη διακίνηση αρχαιοτήτων κυμαίνεται σε πολύ υψηλά επίπεδα. Εντούτοις, δεν έχουμε ένα οργανωμένο σύστημα συλλογής πληροφοριών, για να μπορέσουμε να εντοπίσουμε τους δράστες. Πολλές κλοπές αρχαιοτήτων δεν δηλώνονται καν ως τέτοιες.

Το παρόν νομοσχέδιο συμπληρώνει τα κενά του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, εισάγοντας σύγχρονες τεχνολογικές, διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες. Βασικές του επιδιώξεις αποτελούν: πρώτον, η εξασφάλιση λειτουργικής συνεργασίας μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατικών υπηρεσιών, δεύτερον, ο εκσυγχρονισμός τους, τρίτον, η δημιουργία μιας νέας διοικητικής δομής σε επίπεδο Υπουργείου, με αποκλειστική αρμοδιότητα –πλέον– την αρχαιοκαπηλία, τέταρτον, η ενίσχυση του ρόλου των δικαστικών αρχών.

Παράλληλα, δίνει έμφαση στην προστασία των πολιτών από κυκλώματα αγοροπωλησίας ψεύτικων έργων τέχνης, παρέχοντας στην πολιτεία μέσα για την ποινική δίωξη των διαπραττόντων το συγκεκριμένο αδίκημα της κιβδηλείας. Συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο προβλέπει τη σύσταση Διεύθυνσης Τεκμηρίωσης και Προστασίας Πολιτιστικών Αγαθών του Υπουργείου Πολιτισμού, με αποκλειστικό σκοπό την καταπολέμηση της αρχαιοκαπηλίας μέσα από την αναζήτηση, τεκμηρίωση και διεκδίκηση των κινητών μνημείων. Για την επίτευξη του σκοπού της, η Υπηρεσία θα έχει άμεση συνεργασία με τις εισαγγελικές, δικαστικές και τελωνειακές αρχές της χώρας μας. Επίσης, θα έχει άμεση συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες άλλων κρατών.

Ακόμα, προβλέπεται η δημιουργία σύγχρονων τεχνολογικών υποδομών για τη συλλογή και παρακολούθηση πληροφοριών, ώστε να είναι εφικτός ο εντοπισμός των αρχαιοκαπηλών.

Εξαιρετικά σημαντική καινοτομία του νομοσχεδίου αποτελεί ο ορισμός εισαγγελέα προστασίας πολιτιστικών αγαθών. Ο ειδικός αυτός λειτουργός θα ασκεί ποινική δίωξη σε όσους βαρύνονται με αδικήματα σε βάρος των πολιτιστικών μας αγαθών και θα εποπτεύει την προανακριτική διαδικασία.

Η σημαντικότερη, όμως, κατά τη γνώμη του ομιλούντος, ρύθμιση είναι αυτή που αφορά στη διεθνή δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων. Συγκεκριμένα, τα ελληνικά δικαστήρια θα έχουν εφεξής αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία στην εκδίκαση διαφορών που αναφέρονται σε θέματα κυριότητας, νομής και κατοχής κινητών μνημείων.

Επιπλέον, προβλέπεται η δίωξη και η τιμωρία αυτών των αδικημάτων, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ακόμα και στην περίπτωση που η εγκληματική δραστηριότητα έλαβε χώρα στην αλλοδαπή.

Η κεφαλαιώδης σημασία αυτής της διάταξης είναι προφανής.

Οι αρχαιοκάπηλοι θα έρχονται πάντα αντιμέτωποι με τη σοβαρότητα που δίνουν στην αρχαιοκαπηλία, τόσο ο Έλληνας νομοθέτης, όσο και ο Έλληνας δικαστής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και ψηφίζουμε αύριο, η ελληνική πολιτεία αποκτά πλέον αυξημένα μέσα για την προστασία των πολιτιστικών μας αγαθών. Η θετική τοποθέτηση των περισσότερων εισηγητών της Αντιπολίτευσης, αποδεικνύει ακριβώς την ορθότητα της πρωτοβουλίας του Υπουργού. Η συγκεκριμένη πολιτική πρωτοβουλία, διαισθάνομαι, όμως, ότι σηματοδοτεί και κάτι ακόμη. Κηρύσσει την έναρξη λήψης πρωτοβουλιών από την πλευρά της Κυβέρνησης και για άλλα προβλήματα, που ταλανίζουν την πολιτιστική μας πολιτική εδώ και δεκαετίες.

Σημαντικότερη, ίσως, πτυχή του προβλήματος που αγωνίζεσαι να αντιμετωπίσει η σημερινή Κυβέρνηση, είναι η ίδια η σχέση του σύγχρονου Έλληνα με τον πολιτισμό του. Η σχέση αυτή περνά μέσα από τον εμπλουτισμό των προγραμμάτων παιδείας, με μαθήματα αρχαιολογίας και γνωριμίας με το παρελθόν του. Περνά μέσα από την αναθεωρημένη σχέση του ρόλου της πολιτείας για την προστασία, φύλαξη, αλλά και ανάδειξη των πολιτιστικών μας μνημείων. Περνά μέσα από την αλλαγή της δημοσιοϋπαλληλικής νοοτροπίας, τόσο στα ωράρια λειτουργίας, όσο και στη φύλαξη των μουσειακών μας χώρων. Περνά μέσα από την αναθεώρηση της λειτουργίας και τη γενναία ενίσχυση σε ανθρώπινο δυναμικό του Ειδικού Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας για την προστασία των πολιτιστικών μας αγαθών. Περνά μέσα από την αναθεώρηση της στάσης των κρατικών αρχαιολογικών υπηρεσιών απέναντι στον Έλληνα πολίτη. Περνά, τέλος, μέσα από μια ολοκληρωμένη διατομεακή, σύγχρονη πολιτιστική πολιτική με όραμα για το μέλλον, μια πολιτική που, όπως φαίνεται και από το σημερινό νομοσχέδιο, μπορεί να κερδίσει τη διακομματική συναίνεση τόσο μέσα, όσο και έξω από τη Βουλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Παρακαλώ, ησυχία από τους υπόλοιπους. Δεν είναι ευχάριστο να κάνουμε παρατηρήσεις, αλλά νομίζω ότι υπάρχει μεγάλος θόρυβος.

Ορίστε, κύριε Καρτάλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή, ψηφίσαμε επί της αρχής το νομοσχέδιο «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών», γιατί θεωρούμε ότι συμβάλλει στην προστασία ενός οπουδαίου πλούτου της χώρας. Όμως, δεν παύει να πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που είναι τεχνικό, το οποίο δεν λύνει τα βασικά προβλήματα του πολιτισμού στη χώρα μας, ένα νομοσχέδιο που καταφέρνει να δαπανά πολύτιμο χρόνο από την κοινοβουλευτική διαδικασία, για κάτι το οποίο δεν είναι άμεσης προτεραιότητας.

Αναφέρομαι ειδικότερα στο ζήτημα της πρόληψης, γιατί δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι, όταν αποσπάται ένα κινητό μνημείο από το χώρο στον οποίο βρίσκεται, χάνει αυτόματα σημαντικό μέρος της αξίας του. Το Υπουργείο Πολιτισμού προτιμά να μην καλύπτει τις θέσεις των αρχαιοφυλάκων, προτιμά να μην καλύπτει τις θέσεις των ανθρώπων που έχουν την υποχρέωση να φυλάττουν τα μνημεία και τους ανοικτούς αρχαιολογικούς χώρους. Υπάρχουν σήμερα τρομακτικές ελλείψεις σε ό,τι αφορά στο δυναμικό των ανθρώπων που έχουν την ευθύνη για τη φύλαξη του αρχαίου πλούτου της χώρας, σε πολλές περιοχές της χώρας. Ταυτοχρόνως, δεν προχωρά σε μέτρα για την αντιμετώπιση της αρχαιοκαπηλίας μ' ένα ουσιαστικό τρόπο, παρά μόνο με τεχνικά μέτρα, όπως αυτή του εισαγγελέα, που θεοπίζει μέσα από το νομοσχέδιο.

Εγώ πιστεύω ότι αυτό που θα ήταν άμεση προτεραιότητα σήμερα, κύριε Υπουργέ, ήταν να μιλήσετε για μια πολιτική με την οποία να αποκαθίσταται το ζήτημα του ελλειπτικού προσωπικού στο Υπουργείο Πολιτισμού είτε αφορά τους συμβασιούχους είτε αφορά τους αρχαιολόγους ή στους αρχαιοφύλακες,

για να μπορέσει να έχει λόγο αυτό το νομοσχέδιο.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι βάζετε στη συζήτηση το ζήτημα των πολιτιστικών αγαθών με έναν τρόπο που είναι εξόχως, αν θέλετε, τεχνικός και αστυνομικός.

Είναι, κύριε Υπουργέ, πολιτιστικό αγαθό η φλόγα της Αρχαίας Ολυμπίας; Και εάν είναι πολιτιστικό αγαθό η φλόγα της Αρχαίας Ολυμπίας, γιατί επιτρέψατε, όχι εσείς προσωπικά, αλλά μέσα από τα μέτρα τα οποία πήρατε, να διασυνθιεί η φλόγα στην Αρχαία Ολυμπία; Γιατί μην μου πείτε ότι ήταν διαπιστευμένοι; Οι δημοσιογράφοι ήταν όντως διαπιστευμένοι. Όμως, εάν κοιτάξετε τα πλάνα στην τηλεόραση, θα διαπιστώσετε ότι, πέρα από αυτόν τον πολύ συμπαθή αστυφύλακα, ο οποίος έτρεξε να σταματήσει το Γάλλο δημοσιογράφο, απουσίαζαν όλοι οι υπόλοιποι, οι οποίοι θα έπρεπε να περιφρουρούν το χώρο. Εάν δείτε τα πλάνα, θα διαπιστώσετε ότι όσοι έτρεξαν να σταματήσουν τους δημοσιογράφους, ήρθαν από τη μεριά των επισήμων και όχι από τη μεριά της φύλαξης του χώρου, από τα πλαινά. Δεν είχατε κανένα σωστό σχεδιασμό. Τι να κάνουμε; Αφού δεν είχατε σωστό σχεδιασμό, το πολιτιστικό αγαθό της φλόγας δεν είχε καμμία αξία για εσάς.

Πολιτιστικό αγαθό είναι η ελευθερία στην ενημέρωση; Γιατί αν ήταν πολιτιστικό αγαθό η ελευθερία στην ενημέρωση, δεν θα σταματούσατε την ελευθερία στην ενημέρωση περί της κίνησης που έκαναν οι τρεις Γάλλοι δημοσιογράφοι μ' έναν τρόπο ο οποίος, κατά την άποψή μου, προσβάλλει τη χώρα μας. Γιατί, αφού έγινε το γεγονός, έχουμε υποχρέωση να το καλύψουμε, αντί να χρησιμοποιήσουμε σκηνοθετικές παρεμβάσεις για να αποκόψουμε την κοινή γνώμη, παγκοσμίως και στη χώρα μας, να διαπιστώσει ότι υπήρχε μια διαμαρτυρία στο χώρο της Αρχαίας Ολυμπίας.

Είναι, κύριε Υπουργέ, πολιτιστικό αγαθό ο πολιτισμός της τοπικής κλίμακας; Εσείς ο ίδιος εδώ στη Βουλή έχετε πει ότι οφείλετε στους δήμους της χώρας 26.000.000 ευρώ για μια τετραετία προγραμματικών συμβάσεων που είχαν συναφθεί στο παρελθόν και οι οποίες δεν υλοποιήθηκαν επί της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και με τη δική σας συμβολή στο χρονικό διάστημα που σας αναλογεί. Μόνο και μόνο στο Δήμο Βόλου, για παράδειγμα, χρωστάτε 1,1 εκατομμύρια ευρώ. Τη Δευτέρα, την παραμονή της 25ης Μαρτίου, υπήρχε εκεί η Συμφωνική Ορχήστρα που παρουσίασε με τον Γιώργο Νταλάρα το «Άξιον Εστί». Δεν υπάρχουν αλλού συμφωνικές ορχήστρες στη χώρα μας -εννοώ εκτός της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης- δεν υπάρχουν συμφωνικές ορχήστρες νέων και εσείς επιμένετε να μένετε πίσω από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν επαρκείς πόροι για να τηρηθούν οι προγραμματικές συμβάσεις.

Από τη μία, λοιπόν, η ελληνική πολιτεία ζητά από κάθε φορολογούμενο να είναι συνεπής στις φορολογικές του υποχρεώσεις προς το κράτος και από την άλλη, όταν υπογράφει μια προγραμματική σύμβαση προς την τοπική κοινωνία, δηλαδή προς τους πολίτες που ζουν στην περιοχή, έχει το δικαίωμα κατά την ανάγνωση του Υπουργείου Πολιτισμού και πρωτίστως, βεβαίως, κατά την ανάγνωση του Υπουργείου Οικονομίας, να μην καλύπτει συμβατικές υποχρεώσεις για τέσσερα ολόκληρα χρόνια, για διακόσιους πενήντα πέντε διακριτούς δήμους στη χώρα μας και για πολύ περισσότερους πολίτες, οι οποίοι περιμένουν από την πολιτεία να εφαρμόσει αυτό που είναι υποχρεωσή της.

Είναι, κύριε Υπουργέ, πολιτιστικό αγαθό οι τέχνες; Γιατί εάν είναι οι τέχνες πολιτιστικό αγαθό, ποια είναι η τύχη της Ακαδημίας Τεχνών, στο χώρο των Άνω Λιοσίων, στην ολυμπιακή εγκατάσταση; Εξαγγέλθηκε πριν από τρίαμιση χρόνια με πανηγυρισμούς και σήμερα, παραμένει μια ακόμα ερμητικά κλειδωμένη ολυμπιακή εγκατάσταση, την οποία είχαν δεσμεύσει -οι προκατοχοί σας, δηλαδή- για την Ακαδημία των Τεχνών.

Είναι το Μουσείο του Φιξ, της Σύγχρονης Τέχνης, πολιτιστικό αγαθό; Και εάν ναι, γιατί δεν το ανοίγετε; Είναι αλήθεια ότι έχουν βρεθεί υψηλά επίπεδα αμιάντου, τα οποία προσπαθείτε μέσα από τον τεχνικό σας σύμβουλο και τις υπηρεσίες να αντιμετωπίσετε; Αν είναι αυτή η πραγματικότητα, γιατί δεν υπάρχει μια ανοιχτή συζήτηση για την υστέρηση που εμφανίζεται στην αξιοποίηση του μουσειακού πλούτου της χώρας;

Είναι πολιτιστικό αγαθό ο δημόσιος χώρος; Κατά την άποψή μου, για εσάς δεν είναι, γιατί εάν ήταν, θα είχατε χρηματοδοτήσει επαρκώς και εσείς και το Υπουργείο Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων την Ενοποίηση Αρχαιολογικών Χώρων, την ανώνυμη εταιρεία που σήμερα έχει πρακτικά σταματήσει το έργο της, σε όλα τα μέτωπα της Αθήνας, σε όλα τα μέτωπα του Πειραιά, που συμπεριελήφθησαν στον οργανικό της σκοπό το 2003. Γιατί σήμερα, δεν εκτελείται τίποτε για να ολοκληρωθεί η ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Αθήνας, πρακτικά, η προστασία του δημοσίου χώρου, που είναι ένα σημαντικό αγαθό πολιτισμού για την κοινωνία μας και για τη χώρα μας.

Είναι πολιτιστικό αγαθό τα αρχεία του κράτους; Και αν είναι πολιτιστικό αγαθό, γιατί εξακολουθεί και απουσιάζει από το νομοσχέδιό σας η πρόνοια, ώστε να συμμετέχουν στην επιτροπή για την προστασία των αγαθών και τα Γενικά Αρχεία του Κράτους; Γιατί δεν είναι μόνον τα κινητά μνημεία, είναι και τα αρχεία τα οποία αφορούν κρίσιμες περιόδους της χώρας μας, που αποτελούν πολιτιστικά αγαθά. Φοβάμαι πως δεν αντιλαμβάνεστε, ως Υπουργείο Πολιτισμού, τη διάσταση πολιτιστικού αγαθού, με την έννοια την οποία πρέπει να έχει ένας Έλληνας πολίτης σε μια χώρα που είναι πολύ πλούσια στον πολιτισμό.

Ακούσαμε προηγουμένως τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ. να μιλάει για την εμπορευματοποίηση των προϊόντων του πολιτισμού. Δυστυχώς, αυτή είναι η τάση που η νεοφιλελεύθερη αντίληψη της Κυβέρνησης -φοβάμαι και του ΛΑ.Ο.Σ.- υποστηρίζει, δηλαδή με την πώληση των αγαθών να προκύπτουν εκείνα τα έσοδα που δεν προκύπτουν από τη δημόσια χρηματοδότηση. Μα, εκεί είναι και η μεγάλη διαφορά. Εμείς θεωρούμε ότι ο πολιτισμός είναι ένα δημόσιο αγαθό, το οποίο πρέπει να καλύπτεται από την Κυβέρνηση, από την εκάστοτε πολιτεία, με τους πόρους που απαιτούνται και για τον πολιτισμό της μεγάλης κλίμακας και για τον πολιτισμό της τοπικής κλίμακας.

Γιατί αν είναι διαφορετικά τα πράγματα, εγώ θα σας προτείνω να γεμίσετε με τραπεζάκια το χώρο της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων στη Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, έτσι ώστε να έχετε τα έσοδα που σήμερα δεν σας δίνει ο κ. Αλογοσκούφης από το Υπουργείο Οικονομίας!

Η προσέγγιση την οποία πρέπει να έχει μια σοβαρή πολιτεία, είναι τελείως διαφορετική από αυτή που έχετε εσείς. Και ακούσαμε προσφάτως και τη συζήτηση, το Μουσείο που είναι πάνω στην Ακρόπολη, το παλαιό μουσείο να γίνει μια μοντέρνα καφετέρια για να ξεδιψάνε οι επισκέπτες της Ακρόπολης! Μα, είναι τραγικά πράγματα αυτά που συζητιούνται. Αν έχετε τη διάθεση να κάνετε μια τομή και να προστατέψετε ένα πολιτιστικό αγαθό, κατεδαφίστε το Μουσείο πάνω στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης -δεν χρειάζεται πια- αντί να μπαίνετε σε δεύτερες σκέψεις για το πώς θα βρείτε νέους πόρους για να συντηρήσετε ένα δημόσιο αγαθό, όπως είναι ο Ιερός Βράχος και όπως είναι τα αρχαία μνημεία πάνω στο Βράχο.

Το μόνο θετικό το οποίο καταγράψω στο νομοσχέδιό σας είναι η τροπολογία για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Και επειδή ξέρω ότι εσείς το κυνηγήσατε, θα είμαστε θετικοί σ' αυτό και θα στηρίξουμε αυτήν την τροπολογία. Ελπίζουμε το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας να δώσει τελικά τους πόρους που δικαιούται το Υπουργείο Πολιτισμού και να δώσει επίσης και τη συνδιαχείριση των αριθμολαχείων που προσφάτως έφυγαν από το Υπουργείο Πολιτισμού και μεταφέρθηκαν στο Υπουργείο Οικονομίας. Όσο δεν έχετε επαρκείς πόρους και η τροπολογία αυτή δεν πρόκειται να σας βοηθήσει.

Το βασικότερο, όμως, είναι ότι πρέπει να συμφιλιωθείτε με την ιδέα πως ο πολιτισμός είναι δημόσιο αγαθό και με εισαγωγικά και αστυνομικά μέτρα δεν θα καταφέρετε να κάνετε τίποτα, παρά μόνο να αναπαράγετε νέες γραφειοκρατικές δομές.

Όσο δεν συμφιλιώνεστε με την ιδέα ότι πρέπει να εντάξετε στην πολιτική σας την προστασία του πολιτισμού ως δημοσίου αγαθού, θα έχετε κάνει μια ακόμα τρύπα στο νερό και φοβάμαι ότι το νομοσχέδιο αυτό, μόνο αυτό καταφέρνει να κάνει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαρι-

στώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής αφενός και της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου του Βελγίου, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αφετέρου».

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κυρία Λίλα Καφαντάρη.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου).

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο φαίνεται να θέλει να πατάξει την αρχαιοκαπηλία. Και λέω φαίνεται, αλλά δεν είναι έτσι. Απέχει πολύ από το να είναι έτσι.

Άλλωστε, το ενδιαφέρον μιας Κυβέρνησης για τον πολιτισμό φαίνεται και από το μερίδιο που διαθέτει γι' αυτόν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Με το 0,51% δεν μας πείθετε για το ενδιαφέρον σας για τον πολιτισμό. Και μάλιστα, όταν ακόμα και με τα αστεία αυτά χρήματα, οι προτεραιότητές σας είναι οι φιέστες και οι ιδιώτες, αποδεικνύετε πολλά πράγματα.

Ο πολιτισμός δεν μπορεί να είναι μέσο κερδοσκοπίας και εντυπώσεων. Ο πολιτισμός είναι η ιστορία, η κουλτούρα, το μέσο ενός λαού και η δυνατότητα που του δίνεται να προάγει το μυαλό του και την ψυχή του.

Όταν για την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών, κύριε Υπουργέ, δίνετε 2.000.000 ευρώ και για τη φιέστα, το πανηγύρι του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης –που δυστυχώς έχει καταντήσει μια φιέστα– δίνετε 12,5 εκατομμύρια ευρώ, μπορεί κανείς να βγάλει συμπέρασμα για το τι σημαίνει για εσάς πολιτισμός. Ιδίως που κερδοσκοπούν, καναλάρχες που παρανομούν και δεν τους αγγίζετε.

Σας θυμίζω το περίφημο 1,5% για τον ελληνικό κινηματογράφο, που έχει νομοθετηθεί ως υποχρέωση των τηλεοπτικών καναλιών, ιδιωτικών και μη, να δίνουν το 1,5% από τα ακαθάριστα έσοδά τους για την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών. Και επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας, δεν έχει δοθεί ούτε ένα ευρώ από τα ιδιωτικά κανάλια, τα οποία παρανομούν. Και δεν αγγίζετε αυτό το θέμα, δεν απαντάτε στην αγωνία των καλλιτεχνών που συνεχίζουν να φωνάζουν και να απαιτούν τη δυνατότητα της Ελλάδας να παράγει κινηματογραφικές ταινίες. Αλλά θα αναγκαστείτε, κύριε Λιάπη, να απαντήσετε σε αυτό.

Να τα χρήματα, κύριοι συνάδελφοι, για τον πολιτισμό. Και αυτό είναι απάντηση και σε όσους Βουλευτές συναδέλφους κατανοούν την Κυβέρνηση για έλλειψη χρημάτων. Γιατί παρά το 0,51% του κρατικού προϋπολογισμού, αν η προτεραιότητα ήταν όντως ο πολιτισμός, πάλι θα ήμασταν σε άλλο επίπεδο από αυτό που βρισκόμαστε τώρα.

Ποτέ, όμως, δεν θα παραιτηθούμε –και να το ξέρετε αυτό– από τη δυνατότητά μας να έχουμε πολιτισμό. Θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας να δυσκολέψουμε τα σχέδιά σας.

Πείτε μας τώρα, κύριε Υπουργέ, τι έχετε κάνει κι εσείς και οι προηγούμενοι Υπουργοί, ώστε να μας επιστρέψουν οι Γερμανοί τα τόσο μεγάλης αρχαιολογικής αξίας αντικείμενα που καταλή-

στεψαν επί Κατοχής; Τι έχουν κάνει οι Υπουργοί Πολιτισμού γι' αυτό το θέμα; Τίποτα. Απολύτως τίποτα. Και μάλιστα, όταν αυτές οι αρχαιότητες είναι λεπτομερώς καταγεγραμμένες στην Αρχαιολογική Υπηρεσία. Έχουμε λίστα. Τίποτα απολύτως. Οι κυβερνήσεις ποιούν την νήσσαν, όπως και για τις γερμανικές αποζημιώσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Επιστρέφω στο πόσο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προστατεύει τελικά τα πολιτιστικά μας αγαθά. Κατ' αρχήν, όλα τα άρθρα αναφέρονται στα αρχαία, αφού έχουν αφαιρεθεί. Η προστασία των αρχαιολογικών χώρων είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Και φυσικά, γνωρίζοντας πάρα πολύ καλά ότι ολόκληρη η χώρα είναι ένας αρχαιολογικός χώρος, τουλάχιστον θα περιμέναμε την προστασία των σημαντικών, έστω αρχαιολογικών χώρων. Οι περισσότεροι είναι αφύλακτοι. Υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα, όπως η Επίδαυρος Λιμηρά στη Μονεμβασιά που καταληστεύεται ακόμα, όπως το Ηραίο στη Λίμνη της Βουλγαμένης κάτω από την Περαχώρα, τόσο σημαντικοί αρχαιολογικοί χώροι, που δεν φυλάσσονται. Και πώς να φυλαχτούν; Από ποιους να φυλαχτούν; Από τους ελάχιστους φύλακες που είναι έκτακτοι και μέχρι να μάθουν να αντιμετωπίζουν με τη σοβαρότητα που οφείλουν να έχουν τα μουσεία και αυτά που φυλάσσουν, έχουν αντικατασταθεί από άλλους έκτακτους; Ή να μη σας πω το τραγελαφικό που συνάντησα στις Μυκήνες που πήγα προχθές συμπτωματικά.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι οι περίφημοι εργαζόμενοι με τα προγράμματα «STAGE», οι οποίοι είναι εργαζόμενοι το πολύ των 500 ευρώ, δουλεύουν τις καθημερινές στα μουσεία και τα Σαββατοκύριακα, τις γιορτές και τις αργίες που τα μουσεία έχουν μεγάλη επισκεψιμότητα, δεν δουλεύουν; Και πραγματικά, φορτώνονται όλη αυτήν την ευθύνη οι παλαιοί, μόνιμοι ακόμα, φύλακες μέχρι να αντικατασταθούν και αυτοί από τους έκτακτους, οι οποίοι μάλιστα καθαρίζουν και τους αρχαιολογικούς χώρους, γιατί δεν υπάρχουν καθαρίστριες.

Αυτός είναι ο πολιτισμός μας. Και μιλάμε τώρα για τις Μυκήνες! Αν είναι δυνατόν!

Η ελεύθερη αγορά που τόσο υπερασπιζέστε, βασίζεται στην προσφορά και στη ζήτηση. Άρα, γνωρίζετε πολύ καλά ότι όσο είναι νόμιμη η εμπορεία αρχαιοτήτων, νόμιμα τα αρχαιοπωλεία, νόμιμοι οι συλλέκτες, υπάρχει ζήτηση και άρα προσφορά. Προσφορά από ποιους; Από τους αρχαιοκάπηλους. Φυσικά από τους αρχαιοκάπηλους, γιατί δεν μπορώ να πιστέψω ότι τα πουλάει το Υπουργείο Πολιτισμού, ασφαλώς. Όχι ακόμα, τουλάχιστον. Δεν αποκλείεται να το δούμε και αυτό βέβαια, για να βγάξει τα έξοδά του, μια που είναι λίγα τα λεφτά που διαθέτει.

Άρα, έμμεσα καλύπτει την αρχαιοκαπηλία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα παρακαλούσα να μου δώσετε δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Θα τα αφαιρέσω από τη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα σας δώσει το χρόνο που θέλετε ο κύριος Πρόεδρος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συναδελφική αλληλεγγύη, κύριε Πρόεδρε. Η κ. Καφαντάρη είναι από την Καρδίτσα και από το χωριό του Πλαστήρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ένας λόγος παραπάνω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Οι ρίζες της είναι στην Ευριτανία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): ... εξαιτίας της αναφοράς του ονόματος Πλαστήρα.

Συνεχίστε, κυρία Καφαντάρη.

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Και με τη συναίνεση της Κυβέρνησης, παρ' όλο που τα ακούει. Χαίρομαι πάρα πολύ.

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, για τον υποβρύχιο τουρισμό. Θάλασσες σαν τις δικιές μας, ασφαλώς βρίθουν από τα αρχαιολογικά ευρήματα –ακίνητα και κινητά– και τα ναυάγια. Επιτρέπεται στον καθένα, λοιπόν, να καταδυθεί ελεύθερα σε μία χώρα που έχει περίπου τρεις χιλιάδες νησιά και νησίδες, που ο καθένας μπορεί να κρυφτεί και να κάνει με την ησυχία του καταδύσεις,

με σκοπό βεβαίως την αρχαιοκαπηλία. Βέβαια, αυτό έχει κάνει την Ελλάδα χρυσοφόρο τόπο για τους ανά τον κόσμο αρχαιοκάπηλους, χωρίς καν να έχουν κηρυχθεί τα ναυάγια προστατευμένοι χώροι, καθώς ειδική ιστοσελίδα, όπως ανέφερε και η κ. Εύα Μελά, η εισιγήτριά μας, καθοδηγεί τους αρχαιοκάπηλους σε όλο τον κόσμο για το πού ακριβώς μπορούν να ψάξουν στις ελληνικές θάλασσες, για να βρουν τα ναυάγια και τις αρχαιότητες. Έχουμε καταθέσει στα Πρακτικά τα στοιχεία.

Και μπροστά σ' όλο αυτό το μεγαλείο, σταμάτησε η χαρτογράφηση, που είναι ο μοναδικός τρόπος για να έχουμε γνώση και καταγεγραμμένα στοιχεία για τις αρχαιότητές μας. Σταμάτησε, γιατί το Υπουργείο Πολιτισμού έπαψε να χρηματοδοτεί τη χαρτογράφηση. Αντίθετα, όμως, η Κυβέρνηση στηρίζει την ύπαρξη ιδιωτικών καταδυτικών πάρκων, τα οποία μπορούν να εμπεριέχουν αρχαιότητες και ναυάγια για να τα εκμεταλλεύονται φυσικά τα περίφημα καταδυτικά πάρκα.

Επίσης, αφήνει ανεξέλεγκτα τα μηχανήματα επισκόπησης βυθού. Για να καταλάβετε το πόσο αυθαίρετα λειτουργείτε και με πάθος υπέρ του κεφαλαίου, καταστρατηγείτε ακόμα και τις συνθήκες του εσείς, και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχετε υπογράψει στην Ευρώπη, όπως την Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Λονδίνου 1127/81 και τη Σύμβαση της Βαλέτας του 1992 που έγινε νόμος, στις οποίες τα κράτη-μέλη δεσμεύονται ότι πρέπει να προβλέψουν για τη διασφάλιση προστασίας των μη ανακαλυφθέντων ακόμα αρχαιολογικής αξίας αντικειμένων και περιοχών.

Έχουμε υπογράψει –έχετε υπογράψει– τέτοιες συνθήκες για τα μη ανακαλυφθέντα αρχαιολογικά αντικείμενα και περιοχές, όταν έχουν καταντήσει τα ήδη ανακαλυφθέντα έτσι όπως έχουν καταντήσει.

Τέλος, όσο συνδέετε τον πολιτισμό με τον τουρισμό και όχι με την παιδεία, δημιουργείτε πολίτες αρπακτικά, χωρίς κουλτούρα, αγάπη και σεβασμό για τον τόπο τους. Και αυτό, κύριοι είναι το μεγαλύτερο έγκλημα που διαπράττετε.

Τον καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα ένας σπουδαστές της Σχολής Εθνικής Ασφάλειας της Ελληνικής Αστυνομίας, συνοδευόμενοι από το Διοικητή της Σχολής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ πέντε με δέκα λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τώρα η ώρα ευθύνης για όλους μας, για κάθε εκπρόσωπο του ελληνικού λαού, για κάθε Βουλευτή που εξελέγη στις 16 Σεπτεμβρίου. Είναι η ώρα να εκφραστεί και να αποφασίσει υπεύθυνα για την πορεία της Ελλάδας, της πατρίδας. Ή θα συνεχίσει η Ελλάδα τον κατήφορο ή θα αλλάξει πορεία, θα ανατρέψει τα κακώς κείμενα, θα δώσει ξανά ελπίδα στον Ελληνισμό.

Έξι μήνες μετά τις εκλογές, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει προδώσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ο Έλληνας αισθάνεται αιχμάλωτος μιας Κυβέρνησης, που τον διέψευσε και τον διαψεύδει καθημερινά. Αισθάνεται αιχμάλωτος των προβλημάτων που τον κατακυριεύουν σε κάθε στροφή της ζωής του. Αισθάνεται αιχμάλωτος και έρμαιο των εξελίξεων, απροσπάτετος μπροστά στα φαινόμενα που έρχονται. Ανοχύρωτη η πολιτεία, ανοχύρωτος ο πολίτης, ανοχύρωτη η Ελλάδα.

Τα βασικά δικαιώματα στην αξιοπρεπή σύνταξη υπονομεύεται

με την κακοδιαχείριση, τη λεηλασία των ταμείων και το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, που αναδιανέμει πλούτο υπέρ των πλουσίων και εις βάρος των μεσίων και φτωχότερων Ελλήνων.

Το εισόδημα κάθε μέσου Έλληνα και Ελληνίδας για κάθε νοικοκυριό υπονομεύεται συστηματικά με την ακρίβεια, τις αυξήσεις των τιμών στις Δ.Ε.Κ.Ο., την άδικη και άνιση φορολογία, την υπερχρέωση των νοικοκυριών στις τράπεζες, που έχουν τα μεγαλύτερα υπερκέρδη στην ιστορία τους.

Η ελπίδα για τη νέα γενιά εξανεμίζεται στο κόστος των φροντιστηρίων, στην προοπτική της ανεργίας, στην πραγματικότητα της ανασφάλιστης εργασίας και της πελατειακής σχέσης με τους διάφορους παράγοντες της Κυβέρνησης.

Οι πληγές από τις πυρκαγιές παραμένουν χαίνουσες, ανοιχτές, με απόγνωση των κατοίκων στις περιοχές της Πελοποννήσου, της Χαλκιδικής, της Εύβοιας, ενώ το Λεκανοπέδιο απειλείται από τις οικολογικές καταστροφές των δασών, των υδάτινων πόρων, αλλά και την απρογραμμάτιστη οικοδομική δραστηριότητα.

Η Κυβέρνηση, κάτω από τον ψεύτικο τίτλο της μεταρρύθμισης, ξεπουλά και τα τελευταία περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου. Και δεν είναι απλά «ασημικά». Είναι ζωτικές επιχειρήσεις, που διασφαλίζουν βασικά εθνικά εργαλεία προγραμματισμού και που εγγυώνται βασικά αγαθά και ασφάλεια στην ενέργεια και στις τηλεπικοινωνίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι, επίσης, ο πλούτος του φυσικού μας και παραδοσιακού μας οικιστικού περιβάλλοντος, που με νέα χωροταξικά σχέδια, καταστρέφεται χάριν πρόσκαιρων κερδών κάποιων κερδοσκοπών.

Αφελληνίζεται η ελληνική οικονομία, η χώρα μας. Χάνουμε, έτσι, ακόμα και κυριαρχικά μας δικαιώματα με την πολιτική σας, ενώ οι μεσάζοντες και το παρασιτικό κεφάλαιο γιορτάζουν με τις ευλογίες της Νέας Δημοκρατίας.

Η παιδεία, η υγεία, η πρόνοια, μετατρέπονται σε χώρους κερδοσκοπίας εις βάρος του μέσου Έλληνα, ενώ ο δημόσιος τομέας σκόπιμα υποβαθμίζεται από την Κυβέρνησή σας, με την υποχρηματοδότηση, την αναξιοκρατία, την πελατειακή διαχείριση και την ασοδοσία. Μπροστά σε όλα αυτά τα φαινόμενα αισθάνεται ανοχύρωτος ο Έλληνας, απροσπάτετος η Ελληνίδα, πληγωμένη η Ελλάδα.

Και στη διεθνή σκηνή, η Κυβέρνηση αυτή, μας πηγαίνει από το ένα αδιέξοδο στο άλλο, χωρίς στρατηγική, χωρίς σχέδιο, χωρίς τόλμη, χωρίς θάρρος, χωρίς αποτέλεσμα. Λέμε απλά: Έως εδώ και μη παρέκει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεν είναι αυτό που ζήτησε ο ελληνικός λαός στις 16 Σεπτεμβρίου. Ζήτησε την αξιοπρέπειά του, την ασφάλειά του, την αξιοκρατία του, ζήτησε η λειτουργία του κράτους να αλλάξει, ζήτησε το σεβασμό και εσείς, του προσφέρετε καθημερινά σκάνδαλα, που βάνουσα θίγουν το φιλότιμο όλων μας, που αδυνατείτε να τα συγκαλύψετε και φοβάστε να τα αποκαλύψετε και έτσι, παραμένουμε σε ένα βούρκο, που όλους μας ταπεινώνει και μας πληγώνει.

Οι θεσμικές παρεκτροπές σας στη δικαιοσύνη, στο Κοινοβούλιο, στα Σώματα Ασφαλείας, με την ποινικοποίηση του συνδικαλισμού, οι συνεχείς σας προσπάθειες να ελέγξετε, με προμήθειες, με μυστικά ή άλλα κονδύλια, με χρήματα του Υπουργείου Πολιτισμού –εκεί βλέπετε τον πολιτισμό– και αλλού, τα μέσα ενημέρωσης, τις τηλεοράσεις και την πολιτική ζωή του τόπου, αποτελούν απειλή απέναντι στο δημοκρατικό δικαίωμα του πολίτη να εκφράζεται ελεύθερα και να ελέγχει την εκτελεστική εξουσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η χώρα δεν μπορεί να πληγώνεται άλλο. Ο Έλληνας και η Ελληνίδα έχουν δικαίωμα να ελπίζουν. Αυτή την ελπίδα διεκδικούμε να δώσουμε ξανά στην Ελλάδα, μία διαφορετική Ελλάδα, που προστατεύει και θωρακίζει τα συμφέροντα του ελληνισμού, που ενώνει, αντί να πολώνει και να διχάζει, που αναδεικνύει την αξία και όχι την εξουσία, που προωθεί τους ικανούς και όχι τους αρεστούς, που δίνει βάρος στην ανθρωπιά και όχι στην απαξίωση, μια Ελλάδα των αξιών.

Για τους λόγους αυτούς, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω πρόταση δυσπιστίας κατά του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 142 του Κανονισμού της Βουλής, η οποία βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τη διαμορφωμένη πεποίθηση των Ελλήνων πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Καταθέτω την πρόταση δυσπιστίας, εκ μέρους ολόκληρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, με τη βεβαιότητα ότι εκφράζουμε έτσι τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής την προαναφερθείσα πρόταση δυσπιστίας, η οποία έχει ως εξής:

“Αθήνα, 26 Μαρτίου 2008

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,
κ. Δημήτρη Σιούφα

**ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΥΣΠΙΣΤΙΑΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 84 ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 142
ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ**

Κύριε Πρόεδρε,

Συμπληρώθηκαν έξι μήνες από τις πρόσφατες εκλογές. Μπήκαμε στον πέμπτο χρόνο διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία. Η πολιτική της κυβέρνησης δημιουργεί διαρκώς νέα αρνητικά δεδομένα για τη χώρα. Η αποδυνάμωση της οικονομίας τα τελευταία χρόνια έχει οδηγήσει την ελληνική οικογένεια σε απόγνωση. Ο πληθωρισμός έχει εκτοξευθεί σχεδόν στο 4,4%, ενώ οι αυξήσεις σε βασικά είδη κατανάλωσης και σε υπηρεσίες ξεπερνούν το 30%. Με την αντιαναπτυξιακή και ταξική πολιτική της κυβέρνησης, έχουμε διαρκή επιδείνωση της ελληνικής οικονομίας και των αναπτυξιακών της προοπτικών. Βιώνουμε μία σκληρή πολιτική μονόπλευρης λιτότητας, μία γενικευμένη επίθεση ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων, ενάντια στην μικρομεσαία επιχείρηση. Η ανεξέλεγκτη ακρίβεια στην αγορά, δημιουργεί δυσβάσταχτη καθημερινότητα για τα νοικοκυριά, τους εμπόρους, τους καταστηματάρχες, τον αγροτικό κόσμο και τους συνταξιούχους.

Εντείνονται συνεχώς οι κοινωνικές ανισότητες. Η πλειοψηφία των πολιτών οδηγείται στην ανασφάλεια, ο εμπορικός και επιχειρηματικός κόσμος οδηγείται στον υπερδανεισμό και στα αδιέξοδα, οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι υφιστάμενοι την αδιαφορία της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για τα προβλήματα τους. Αποκαλύφθηκε ότι η πραγματική έννοια των δόχων μεταρρυθμίσεων, όπως τις προωθεί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι η απαξίωση και το ξεπούλημα των δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων, η εκποίηση του δημόσιου πλούτου και η αποδόμηση του κοινωνικού κράτους.

Με το νομοσχέδιο για τη λεγόμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βάζει βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Αυξάνει τα όρια ηλικίας για την συνταξιοδότηση, μειώνει τις συντάξεις και τα δικαιώματα των ασφαλισμένων. Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση αδιαφορώντας για την υποχρέωση της πολιτείας να εγγυάται την αλληλεγγύη των γενεών δημιουργεί αβεβαιότητα για την ασφαλιστική κάλυψη των νεότερων γενεών. Με συστηματικό τρόπο, υπονομεύει τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του Ασφαλιστικού Συστήματος και οδηγεί τους πολίτες προς την ιδιωτική ασφάλιση. Στο αίτημα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για απόσυρση του συνόλου του νομοσχεδίου η κυβέρνηση αντέδρασε αρνητικά και πεισματικά επιμένει στην ψήφιση αυτού του αντιλαϊκού και αντικοινωνικού σχεδίου νόμου.

Η κυβέρνηση αγνοεί επιδεικτικά τις αντιδράσεις των εργαζομένων και τη δυσφορία των πολιτών.

Ο κοινωνικός διάλογος, η δημόσια διαβούλευση, η διαρκής επιδίωξη της συναίνεσης των ενδιαφερομένων φορέων, αποτε-

λούν έννοιες και πρακτικές παντελώς άγνωστες στην κυβέρνηση του κ. Καραμανλή. Αντί αυτών κυριαρχούν αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις, αυταρχισμός, αδιαφάνεια και παρασκήνιο.

Η επανίδρυση του κράτους αποδείχθηκε ότι αφορούσε την ανασυγκρότηση των πελατειακών και ρουσφετολογικών μηχανισμών της Νέας Δημοκρατίας.

Επιπλέον, είναι διάχυτη στους πολίτες η βεβαιότητα για τις μεθοδεύσεις και τις εν κρυπτώ συζητήσεις με εγχώριους και διεθνείς οικονομικούς παράγοντες για το ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Στις δικαιολογημένες αντιδράσεις και τις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων η κυβέρνηση βασίζεται στην ενεργό και με κάθε τρόπο εμπλοκή μιας σειράς ελεγχόμενων από αυτήν δικαστικών λειτουργιών.

Η ΔΕΗ, η Ολυμπιακή, τα λιμάνια και μόλις τις προηγούμενες μέρες ο ΟΤΕ αποτελούν χαρακτηριστική απόδειξη του τρόπου με τον οποίον διαχειρίζεται η ΝΔ την κυβερνητική εξουσία. Αποκαλύπτουν την αντίληψη που έχει η κυβέρνηση για την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος και τη διασφάλιση της δημόσιας περιουσίας. Αυτή η αντίληψη επιβεβαιώθηκε επίσης με την αποκάλυψη και τη διαχείριση της υπόθεσης Ζαχόπουλου, την εμπλοκή κυβερνητικών στελεχών σε αθέμιτες συναλλαγές, την συγκάλυψη και ειδικότερα την άρνηση του κ. Καραμανλή ως πρώην υπουργού Πολιτισμού να προσέλθει και να αναλάβει τις ευθύνες του στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής.

Η λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων με τα δομημένα ομόλογα αποκαλύφθηκε πλήρως, αλλά οι πρωταγωνιστές του σκανδάλου παραμένουν στο απυρόβλητο. Τα πορίσματα Ζορμπά ετέθησαν στο αρχείο.

Η υπόθεση των πακιστανών, η υπόθεση των υποκλοπών των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων αποκάλυψαν τις πολιτικές ευθύνες, την αδυναμία και την αναξιοπιστία του Πρωθυπουργού και των Υπουργών να εγγυηθούν βασικές αρχές του νομικού και πολιτικού μας πολιτισμού, την εύρυθμη λειτουργία των θεσμών, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών. Επιπλέον, μετά την αποκάλυψη των ελληνικών διασυνδέσεων στο διεθνές σκάνδαλο της Siemens, η κυβέρνηση επέλεξε και πάλι την συγκάλυψη των υπευθύνων. Η εκπαίδευση των νέων αντί να αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα παραμένει εγκλωβισμένη στην κυβερνητική ανεπάρκεια, την ανυπαρξία στρατηγικής και την έλλειψη βούλησης για την αναβάθμιση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Η εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, η πολιτική της αδράνειας, των υποχωρήσεων και των συμβιβασμών, έχει εμφανίσει αρνητικές επιπτώσεις στα εθνικά μας συμφέροντα και οδηγεί την Ελλάδα στο περιθώριο των εξελίξεων. Είναι διάχυτη η εντύπωση στους πολίτες ότι η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή είναι μία ανίσχυρη κυβέρνηση χωρίς στρατηγική για την Ευρώπη, χωρίς όραμα για την Ελλάδα.

Αδυνατεί να εγγυηθεί την κοινωνική συνοχή, την κοινωνική αλληλεγγύη, την οικονομική ανάπτυξη, δεν μπορεί να εγγυηθεί το δημόσιο συμφέρον και να διαγράψει ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τους νέους ανθρώπους. Η κυβέρνηση με τις ταξικές επιλογές της στο Ασφαλιστικό χάραξε μόνη της και οριστικά την κόκκινη γραμμή απέναντι στην κοινωνία.

Η πρόταση δυσπιστίας κατά του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης που καταθέτουμε βάσει του άρθρου 142 του ΚτΒ βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με την διαμορφωμένη πεποίθηση της πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών.

Οι Βουλευτές
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΣΗΜΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΙΩΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΝΑΣΙΩΚΑΣ ΕΚΤΟΡΑΣ
ΔΗΜΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΖΩΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΜΑΝΤΑΤΖΗ ΤΣΕΤΙΝ

ΜΠΟΛΑΡΗΣ ΜΑΡΚΟΣ
 ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΛΑΜΠΙΡΗΣ ΗΛΙΑΣ
 ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
 ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ
 ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΗ
 ΒΕΡΡΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ
 ΧΥΤΗΡΗΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ
 ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
 ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
 ΜΑΝΙΑΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΝΙΑ
 ΔΡΑΓΩΝΑ ΘΑΛΕΙΑ
 ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
 ΚΑΤΡΙΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
 ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
 ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΚΟΥΒΕΛΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
 ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
 ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 ΝΤΟΛΙΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΕΞΑΡΧΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
 ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΑΡΓΥΡΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
 ΚΟΥΣΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΒΑΣΩ
 ΡΗΓΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 ΒΕΡΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
 ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΧΑΙΔΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΔΑΜΑΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ
 ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
 ΚΑΡΤΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
 ΑΗΔΟΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΜΩΡΑΙΤΗΣ ΘΑΝΟΣ
 ΡΑΠΤΗ ΣΥΛΒΑΝΑ
 ΓΚΕΡΕΚΟΥ ΑΝΤΖΕΛΑ
 ΡΟΒΛΙΑΣ ΝΤΙΝΟΣ
 ΚΑΤΣΕΛΗ ΛΟΥΚΑ
 ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΛΙΖΑ
 ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΦΛΩΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΒΡΕΤΤΟΣ ΝΤΙΝΟΣ
 ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
 ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ ΧΡΥΣΗ
 ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ
 ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
 ΤΖΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ
 ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
 ΣΚΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΡΕΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
 ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
 ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
 ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
 ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
 ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
 ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
 ΣΑΚΟΡΑΦΑ ΣΟΦΙΑ

ΤΣΙΟΚΑΣ ΧΑΡΗΣ
 ΑΛΕΥΡΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
 ΛΙΑΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
 ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
 ΤΣΟΥΡΗ ΕΛΠΙΔΑ
 ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
 ΤΟΓΙΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
 ΓΙΑΝΝΑΚΑ ΣΟΦΙΑ"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ τους στενογράφους να μου φέρουν την πρόταση δυσπιστίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπέβαλε πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 142 του Κανονισμού της Βουλής πρέπει να υπογράφεται από πενήντα Βουλευτές.

Απ' ό,τι διαβάζω, υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών. Άλλωστε, ο Πρόεδρος, ο κ. Παπανδρέου, είπε ότι υπογράφεται από όλα τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και κατόπιν τούτου, θα πρέπει να προχωρήσουμε τη διαδικασία, την οποία προβλέπουν το άρθρο 142 του Κανονισμού της Βουλής και το Σύνταγμα.

Απευθύνομαι, πρώτον, προς την Κυβέρνηση, για να απαντήσει στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Παπανδρέου και παρακαλώ, δεύτερον, κατά τη σχετική πρόνοια του άρθρου του Κανονισμού, εάν θα διακόψουμε για δύο ημέρες ή εάν θα αρχίσει αμέσως η συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας. Να έχω την τοποθέτηση της Κυβέρνησης.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού, ο κ. Μιχάλης Λιάπης.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Θέλω να σας ευχαριστήσω ειλικρινά, κύριε Παπανδρέου, για την κατάθεση αυτής της πρότασης δυσπιστίας...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...γιατί δίδετε τη μοναδική ευκαιρία στην Κυβέρνηση να προβάλλει το τεράστιο έργο της, να αναδείξει τις μεγάλες μεταρρυθμιστικές αλλαγές που κάνει αυτόν τον καιρό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Προφανώς, αυτή η πρωτοβουλία σας...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να απαντήσει στο ερώτημά σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, σας παρακαλώ πολύ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο Κανονισμός λέει να απαντήσει στο ερώτημά σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κακλαμάνη, γνωρίζω πολύ καλά τον Κανονισμό. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ε, τότε τι γράφει;

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Προφανώς, κύριε Παπανδρέου, η σκοπιμότητα αυτής της πρότασης δυσπιστίας είναι να υπερκεράσετε τις εντυπώσεις που προκάλεσε η αντίστοιχη πρωτοβουλία του Συνασπισμού για δημοψήφισμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραβιάζεται ο Κανονισμός!

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Άρα, εντάσσεται σε μία λογική εντυπωσιασμού, τακτικών κινήσεων χωρίς πολιτική ουσία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραβιάζεται ο Κανονισμός!

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Δεν πρωταγωνιστείτε σ' αυτήν τη Βουλή, ακολουθείτε τα μικρά κόμματα της ελάσσονος Αντιπολίτευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Υπουργέ, επί...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραβιάζεται

ο Κανονισμός και εσείς παρακολουθείτε απλώς!

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Γι' αυτό εμείς άμεσα, εδώ και τώρα, ζητάμε να διεξαχθεί αυτή η συζήτηση, για να διαφανούν αυτές οι μεγάλες αλλαγές των δύο κομμάτων, ποιο είναι το κόμμα της ευθύνης και της αποτελεσματικότητας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ και τώρα, κύριε Πρόεδρε, να ξεκινήσει η συζήτηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Προφανώς, η Κυβέρνηση, δεν κατανοεί τη σοβαρότητα της στιγμής. Προσπαθεί να εντυπωσιάσει. Θέλω να τονίσω ότι εμάς, δεν μας ενδιαφέρει, αν θεωρείτε ότι είμαστε ή δεν είμαστε, ουρά του οποιοδήποτε. Το πρόβλημα για τη χώρα είναι να μην είναι η Ελλάδα ουρά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να μην είναι η Ελλάδα ουρά στην οικονομία, να μην είναι η Ελλάδα ουρά στα θέματα της κοινωνικής πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εκεί είναι το πρόβλημά μας, κύριε Πρόεδρε, εκεί είναι το πρόβλημα της Κυβέρνησης. Δεν κατανοείτε τη σοβαρότητα της στιγμής. Δεν πειράζει, θα τα ακούσετε τρεις μέρες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κατόπιν τούτου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έγινε και το 2001 και το 2005, θα διακόψουμε για ένα δίωρο, ώστε να γίνει η ανάλογη προετοιμασία για την έναρξη της συζήτησης.

Αυτό σημαίνει ότι η συζήτηση αυτή, όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής και το Σύνταγμα, θα κρατήσει σήμερα, αύριο και την Παρασκευή. Η ψηφοφορία για την πρόταση, την οποία ανακοίνωσε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα γίνει την Παρασκευή το βράδυ στις 12 η ώρα ακριβώς.

Κατόπιν τούτου, θα διακόψουμε τη συνεδρίαση τώρα και θα αρχίσουμε στις 14.30' η ώρα ακριβώς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Δ Ι Α Κ Ο Π Η)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός για τη συζήτηση της προτάσεως δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης, που κατέθεσαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Η συζήτηση θα αρχίσει με την ομιλία των δύο συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έχουν προταθεί γι' αυτό το σκοπό ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος και ο κ. Θεόδωρος Πάγκαλος, όπως έχει ορίσει η Κοινοβουλευτική Ομάδα και υπογράφουν και οι δύο συνάδελφοι την πρόταση δυσπιστίας. Ο χρόνος ομιλίας τους είναι δεκαπέντε λεπτά για τον καθένα.

Η εγγραφή των άλλων ομιλητών θα γίνει έως το τέλος της ομιλίας των δύο πρώτων ομιλητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ο χρόνος ομιλίας τους προτείνω να είναι οκτώ λεπτά. Εάν όμως εγγραφεί μικρός αριθμός Βουλευτών -θα το δούμε μετά το τέλος της εγγραφής των συναδέλφων, αφού ολοκληρωθούν οι ομιλίες των δύο εισηγητών για την πρόταση δυσπιστίας από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- μπορούμε να αυξήσουμε το χρόνο ομιλίας στα δέκα λεπτά.

Κατά τα λοιπά η συζήτηση και η ψηφοφορία θα γίνει σύμφωνα με τα λεπτομερέστερα οριζόμενα στα άρθρα 142 και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα ήθελα να σας προτείνω, σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5, αφού πρώτα ολοκληρωθούν οι εγγραφές με το ηλεκτρονικό σύστημα, να καταρτιστεί ο κατάλογος των ομιλητών με εναλλαγή ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας,

ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων, όπως ορίζεται στον Κανονισμό της Βουλής. Η συζήτηση θα αρχίσει με τους δύο συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εν συνεχεία θα ακολουθήσει ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία, ένας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ανά ένας Βουλευτής από τα τρία άλλα κόμματα της Βουλής. Στη συνέχεια θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών κατ' αναλογία της δύναμης των κομμάτων.

Επίσης, τα κόμματα μπορούν να δώσουν και κατάλογο ομιλητών, εάν το επιθυμούν.

Η συζήτηση σύμφωνα με τον Κανονισμό μπορεί να κρατήσει μέχρι και της τρίτης ημέρας και να κλείσει τη δωδεκάτη νυχτερινή ανεξάρτητα εάν υπάρχουν ομιλητές ή όχι.

Η δεύτερη συνεδρίαση προτείνω να αρχίσει αύριο το απόγευμα στις 18.00'.

Οι χρόνοι. Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, καθώς και οι Υπουργοί μπορούν να μιλήσουν για είκοσι πέντε λεπτά της ώρας. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, εφόσον προηγηθούν των Αρχηγών, έχουν δεκαπέντε λεπτά και εφόσον ακολουθήσουν οκτώ λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είστε σύμφωνοι με αυτήν την διαδικασία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε γενικά με το πλαίσιο το οποίο προηγουμένως παρουσιάσατε. Θα ήθελα όμως να παρακαλέσω όσον αφορά το χρόνο των ομιλητών και το πότε θα ξεκινήσει η αυριανή συνεδρίαση, να το δούμε αφού ολοκληρωθεί η εγγραφή των συναδέλφων στον κατάλογο των ομιλητών μετά το πέρας των δύο πρώτων ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν έχω καμιά αντίρρηση, κύριε Παπουτσή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και εμένα εάν μου επιτρέπετε μια μικρή παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Απλώς, κύριε Πρόεδρε, θέλω να τονίσω ότι πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας μήπως χρειαστεί να υπάρξει και πρωινή συνεδρίαση αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αυτό ακριβώς πρότεινε ο κ. Παπουτσης, κύριε Ροντούλη.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί μπορούν να κάνουν πεντάλεπτες παρεμβάσεις.

Συμφωνεί, λοιπόν, η Βουλή με την πρόταση την οποία έκανα, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς η Βουλή αποδέχτηκε ομοφώνως την πρόταση που διατύπωσα προηγουμένως μετά και την παρέμβαση που έκαναν οι κύριοι Παπουτσης και Ροντούλης.

Επαναλαμβάνω ότι η εγγραφή των συναδέλφων Βουλευτών από όλα τα κόμματα θα πραγματοποιηθεί μέχρι το τέλος της ομιλίας του κ. Πάγκαλου.

Κατόπιν τούτου καλώ στο Βήμα τον πρώτο εκ των εισηγητών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

Χρόνια σας Πολλά για τη χθεσινή σας εορτή, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Και σε όλους τους Ευάγγελους που γιόρταζαν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως, Χρόνια Πολλά σε όλους τους Ευάγγελους και τις Ευαγγελίες που γιόρταζαν. Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έξι μόλις μήνες μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, η χώρα βρίσκεται σε βαθιά κρίση, κρίση πολιτική, ηθική, θεσμική, αλλά και

αναπτυξιακή. Η κρίση αυτή έχει υπαίτιο. Υπαίτιος είναι πρωτίστως η Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός που δεν τιμά τη Βουλή με την παρουσία του στην έναρξη αυτής της κορυφαίας κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Ο απών Πρωθυπουργός προσβάλλει το Κοινοβούλιο και δείχνει πως δεν έχει συνείδηση του θεσμικού του ρόλου και των κοινοβουλευτικών του υποχρεώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποσιωπώ τις ευθύνες της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πώς είναι όμως δυνατόν να εξομοιώνεται στον τόπο αυτό η ευθύνη της Κυβέρνησης με την ευθύνη της Αντιπολίτευσης; Η ευθύνη για το παρόν προηγείται της ευθύνης για το μέλλον. Έχουμε πλήρη συνείδηση πως το μέλλον επείγει, πως υπάρχουν αναμονές και αξιώσεις των πολιτών από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά το παρόν είναι εκρηκτικό και αυτό το βιώνει η κοινωνία.

Το Σεπτέμβριο η Νέα Δημοκρατία κατάφερε να αποκτήσει μια οριακή Πλειοψηφία. Δεν υπερέβη όμως την κρίση πολιτικής νομιμοποίησης με την οποία οδηγήθηκε η χώρα στις εκλογές. Να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας το κλίμα εκείνης της εποχής. Τα ομόλογα; Τις υποκλοπές; Τους Πακιστανούς; Την Επιτροπή Ανταγωνισμού και τους «κουμπάρους»; Τα ζητήματα που είχαν τεθεί λόγω της διάλυσης του κράτους; Το τραγικό γεγονός των πυρκαγιών; Την εγκατάλειψη όλων των συστημάτων του κοινωνικού κράτους; Την διόγκωση των ανισοτήτων που βίωνε στο εισόδημά του και στην καθημερινότητά του κάθε Έλληνας πολίτης; Εν πάση περιπτώσει, ξεκίνησε η νέα θητεία της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή και μέσα σε λίγες εβδομάδες εμφανίστηκε η Κυβέρνηση να χάνει πλήρως τον έλεγχο της χώρας. Εμφανίζεται μια Κυβέρνηση με απόλυτη αδυναμία πρόγνωσης και διαχείρισης κρίσεων.

Η Ελλάδα έχει καταντήσει μια ακυβέρνητη πολιτεία. Δεν είναι μόνο η γνωστή υπόθεση Ζαχόπουλου με όλα τα συμπαρομαρτούντα, όλα όσα προέκυψαν σε σχέση με τη δικαιοσύνη, σε σχέση με τα Μέσα Ενημέρωσης και τις περιέργες οικονομικές και παραοικονομικές διασυνδέσεις παραγόντων των Μέσων Ενημέρωσης. Είναι η παντελής έλλειψη ασφάλειας που νιώθει ο Έλληνας πολίτης στην καθημερινή του ζωή, είναι η αδυναμία της Κυβέρνησης και ιδίως του οικονομικού επιτελείου να θωρακίσει τη χώρα απέναντι στο προφανές ενδεχόμενο μεγάλων χρηματοοικονομικών κρίσεων, που δεν είναι απλώς ενδεχόμενο αλλά είναι πια μια διαρκώς επαναλαμβανόμενη πραγματικότητα. Κυρίως, βλέπουμε να υπάρχει πλήρης αδυναμία στρατηγικού σχεδιασμού στην εξωτερική πολιτική, ενώ ανοίγουν τεράστια μέτωπα στο χώρο των δημοσίων επιχειρήσεων, στο χώρο των δημοσίων αγαθών. Η Κυβέρνηση δεν σέβεται πια το δημόσιο αγαθό ως έννοια, ως αξία, σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας αλλά και γενικότερα του δημοσίου βίου όπως δείχνουν οι περιπτώσεις και της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε..

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση η Κυβέρνηση αποφάσισε εδώ και λίγες εβδομάδες να κάνει μια απελπισμένη και προκλητική ταυτόχρονα δήθεν φυγή προς τα εμπρός. Δεν πρόκειται όμως, κατά κυριολεξία, για φυγή προς τα εμπρός. Πρόκειται για ένα άλμα στο κενό.

Ο κ. Καραμανλής τι κάνει; Προκειμένου να αποφύγει την παραπολιτική σήψη μέσα στην οποία διαλύεται το κράτος αλλά και η Κυβέρνησή του, επιλέγει τη οδό της κοινωνικής σύγκρουσης και της πολιτικής όξυνσης. Και την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενος παρουσιάζει μια προκλητική αντιδημοκρατική θεωρία για το πολιτικό κόστος. Δεν ενδιαφέρεται η Κυβέρνηση δήθεν για το βραχυπρόθεσμο πολιτικό κόστος, γιατί οι πολίτες θα αντιληφθούν ότι οι αντικοινωνικές πρωτοβουλίες, οι ταξικές πρωτοβουλίες του κ. Καραμανλή θα αποδώσουν μεσοπρόθεσμα και θα ωφελήσουν τους πολίτες και το γενικό συμφέρον της χώρας. Την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενος ο κ. Καραμανλής καταφεύγει σ' αυτήν την θεωρία της αδιαφορίας για το πολιτικό κόστος, που είναι αδιαφορία για τη φωνή της κοινωνίας, είναι αδιαφορία για τη φωνή των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων, γιατί η Κυβέρνηση έχει πια κατασκευάσει τους αντιπάλους της και έχει καταστήσει αντίπαλό της την κοινωνική πλειονότητα.

Αντίπαλος της Κυβέρνησης είναι ο εργαζόμενος και ιδίως ο χαμηλόμισθος, ο εργαζόμενος που βρίσκεται σε καθεστώς εργασιακής αβεβαιότητας γιατί καταφεύγει στη μερική ή την προσωρινή απασχόληση, στην υπαμβόληνη απασχόληση. Αντίπαλος της Κυβέρνησης είναι ο συνταξιούχος και ιδίως ο χαμηλοσυνταξιούχος χωρίς άλλα εισοδήματα. Αντίπαλος της Κυβέρνησης είναι η εργαζόμενη μητέρα ανήλικων παιδιών που βλέπει να χάνει θεμελιωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα. Αντίπαλος της Κυβέρνησης είναι ο νέος που βλέπει να μην έχει «θέση στον ήλιο» που εμφανίζεται κάθε αυγή πάνω από τη χώρα μας, γιατί κανείς δεν του εγγυάται κάποια προοπτική εργασιακή, κάποιο αντίκρισμα στα όποια προσόντα έχει, μέσα από ένα εκπαιδευτικό σύστημα που απαξιώνεται, δυστυχώς, συστηματικά.

Άρα, ο κ. Καραμανλής έχει κάνει μια τυφλή επιλογή. Ψελλίζει τις λέξεις που του αρέσουν, το «μεσαίο χώρο» και τις «μεταρρυθμίσεις». Έχει καταφέρει όμως να καταστήσει τη λέξη «μεταρρύθμιση» συνώνυμη με την απορρύθμιση, με τη διάλυση του κοινωνικού κράτους και του κράτους δικαίου, έχει καταστήσει τη λέξη «μεταρρύθμιση» συνώνυμη με την απειλή, με την αδικία, με την ανασφάλεια και έχει πια αντικαταστήσει τη θεωρία του «μεσαίου χώρου» με μια σειρά από σκληρές ταξικές επιλογές. Η Νέα Δημοκρατία αναγκάστηκε πια να πετάξει την προβία της λαϊκής Δεξιάς και εμφανίζεται εδώ και λίγες εβδομάδες αποκάλυπτα ως μια ταξική Δεξιά. Αυτή είναι μία στρατηγική μεταβολή που οδηγεί σε αδιέξοδο και βαθιάειν την κρίση πολιτικής νομιμοποίησης της Κυβέρνησης. Θα μετανιώσει η Κυβέρνηση για αυτήν την επιλογή, στην οποία αναγκάστηκε να συρθεί, προκειμένου να ξεπεράσει την ασφυκτική συγκυρία μέσα στην οποία βρέθηκε αμέσως μετά τις εκλογές. Πιστεύω δε ότι κορυφαίο παράδειγμα είναι αυτό που ζούμε τις τελευταίες ημέρες και μέσα και έξω από τη Βουλή, το ασφαλιστικό.

Αναρωτιέται κάποιος, προσπαθώντας να εκτιμήσει με ορθολογικά κριτήρια την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, γιατί η Κυβέρνηση εισηγήθηκε ένα τέτοιο νομοσχέδιο τόσο προκλητικό; Γιατί η Κυβέρνηση, πέρα από την ενοποίηση των ταμείων, αποφάσισε να μειώσει θεμελιωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα και να ανοίξει τόσο μέτωπα; Και όχι κυρίως τα μέτωπα των απεργιών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αλλά τα μέτωπα των απελπισμένων και σιωπηλών εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα, που μπορεί να μην απεργούν, αλλά είναι τα πρώτα και κύρια θύματα της ασφαλιστικής αντιμεταρρύθμισης του κ. Καραμανλή. Γιατί το κάνει αυτό; Δεν υπάρχει κανένας δημοσιονομικός και κανένας αναλογιστικός λόγος. Δεν κερδίζει τίποτα το δημόσιο ταμείο. Δεν πρόκειται να επιβιώσει το ασφαλιστικό σύστημα, επειδή θα γίνουν αυτές οι αλλαγές. Πρόκειται για αλλαγές ανατιολόγητες δημοσιονομικά και αναλογιστικά, γιατί αρκεί να σκεφτούμε ότι το βασικό αντικοινωνικό μέτρο που αφορά τις γυναικείες μητέρες ανήλικων παιδιών προσπορίζει όφελος στο δημόσιο ταμείο μόλις 50.000.000. Για 50.000.000 ετήσιο όφελος, όταν έχεις μια δαπάνη που υπερβαίνει τα 22.000.000.000, δεν κάνεις τέτοιου είδους επιλογές, δεν κάνεις τέτοιου είδους συγκρούσεις κοινωνικές. Άρα, είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση για λόγους «παιδαγωγικούς», με την ταξική σκληρή έννοια του όρου, ανοίγει τα μέτωπα αυτά.

Υπάρχει αντιπρόταση; Μπορούσε να κινηθεί διαφορετικά; Μπορούσε η Βουλή να ψηφίσει ένα άλλο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που να συγκεντρώνει την κοινωνική και κοινοβουλευτική συναίνεση; Όσο και αν εντυπωσιάζει τους πολιτικά μωχτικούς κυβερνώντες, η απάντηση είναι πως ναι, μπορούσε να υπάρξει άλλη επιλογή, τελείως διαφορετική, μια άλλη προσέγγιση.

Θα έπρεπε να αντιληφθεί, επιτέλους, ο κ. Καραμανλής ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας δεν είναι πρόβλημα μεγάλων και αδικαιολόγητων παροχών σε συνταξιούχους, αλλά πρόβλημα εσόδων. Πως το ασφαλιστικό δεν μπορεί μακροπρόθεσμα να αντιμετωπιστεί σε μια κοινωνία όπως η ελληνική αν δεν διασυνδεθεί, απολύτως, με το φορολογικό. Δεν μπορεί το ασφαλιστικό να αντιμετωπιστεί αν οι επιχειρήσεις που απασχολούν πολλούς εργαζόμενους και προσφέρουν θέσεις εργασίας σε κοινωνική ευθύνη, δεν αντιμετωπιστούν τελείως διαφορετικά από πλευράς ασφαλιστικής και φορολογικής μεταχείρισης σε

σχέση με επιχειρήσεις μεγάλης έντασης κεφαλαίου και μεγάλης κερδοφορίας που δεν προσφέρουν θέσεις εργασίας.

Το ασφαλιστικό μπορεί να αντιμετωπιστεί διαφορετικά αν λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν το πρόβλημα του κλάδου υγείας και αν συνδέσουμε αυτό το πρόβλημα με την ανακαίνιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και με τη δημιουργία, επιτέλους, ενός ολοκληρωμένου δημόσιου συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Το ασφαλιστικό δεν θα αντιμετωπιστεί αν οι προνοιακές παροχές όπως το Ε.Κ.Α.Σ., όπως το τμήμα της μη αναλογικής κατώτατης σύνταξης, όπως πολλές αναπηρικές συντάξεις δεν βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και όχι τον προϋπολογισμό του Ι.Κ.Α. και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων που πρέπει να κουβαλούν το βάρος μόνο των κατά κυριολεξία συνταξιοδοτικών παροχών.

Υπάρχει συνεπώς άλλη προσέγγιση, η οποία ξεκινά από μια θεμελιώδη αφετηρία, από την πολιτική διαβεβαίωση προς την κοινωνία, που την κάνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., πως δεν θα θιγούν ασφαλιστικά δικαιώματα, γιατί δεν χρειάζεται να θιγούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Πρέπει να αποκτήσουμε τη συναίνεση της κοινωνίας για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε μια μακροπρόθεσμη, ορθολογική, δίκαιη και αποδοτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Και αντί για το νομικό, οργανωτικό και διοικητικό χάος της δήθεν ενοποίησης των ταμείων με τη μορφή ανεξέλεγκτων ομοσπονδιών που θα προκαλέσουν κύμα δικών, μπορούσε να γίνει λειτουργική ενοποίηση με ενιαίο μηχανογραφικό κέντρο, με διασύνδεση με το ΚΕ.Π.Υ.Ο. και βεβαίως, μέσα από το σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας για το οποίο ήδη μίλησα.

Αρα δεν έχουμε απέναντί μας μια κοινωνικά έντιμη και δημοσιονομικά διορατική μεταρρύθμιση. Έχουμε μια τυφλή, αδιέξοδη και ανεφάρμοστη ταξική επιλογή που προκαλεί την κοινωνία και πρέπει να αντιδράσουμε ως Κοινοβούλιο και ως πολιτικό σύστημα απέναντι σ' αυτήν την πρόκληση.

Βέβαια οι προκλήσεις διευρύνονται, γιατί η επιλογή του κ. Καραμανλή, είναι να ανοίγει συνεχώς και άλλα μέτωπα, προκειμένου να δημιουργεί έναν δήθεν αντιπερισπασμό. Αυτή τη στιγμή πια έχει αρχίσει να θέτει σοβαρό πρόβλημα εκποίησης του πυρήνα της δημόσιας περιουσίας. Στον Ο.Τ.Ε. έχουμε το «φεστιβάλ» των μεσαζόντων, έχουμε την επισημοποίηση των αδιαφανών συναλλαγών. Ο περιβόητος στρατηγικός εταίρος επιλέγεται από τη «MARFIN» και από τον κ. Βγενόπουλο με ακριβή τίμημα διαμεσολάβησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Αυτό είναι παράνομο, αδιαφανές και η Κυβέρνηση καλείται να ανακρούσει πρίμναν γιατί έχει τεράστιες ευθύνες, στον πιο κρίσιμο στρατηγικό τομέα που είναι ο τομέας των τηλεπικοινωνιών.

Ετοιμάζεται και το άλλο μέτωπο της δήθεν διοικητικής μεταρρύθμισης, της πλήρους αποσάθρωσης και διάλυσης του κράτους. Ετοιμάζεται το σχέδιο της παράλυσης του κράτους. Είναι ένα σχέδιο που δεν έχει θεσμικά και αναπτυξιακά κριτήρια, αλλά διέπεται από κριτήρια παλαιοκομματικά και πελατειακά. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχει μια ολοκληρωμένη πρόταση για την περιφέρεια, για την αιρετή Αυτοδιοίκηση τρίτου βαθμού στην οποία ενσωματώνονται οργανικά και οι σημερινές Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Αντί γι' αυτό η Κυβέρνηση βλέπουμε να προωθεί και μεγάλες κρατικές υπερπεριφέρειες και νόθες διευρυμένες αυτοδιοικήσεις άνισες χωρίς αναπτυξιακή λογική. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. προτείνει έναν «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ 2» με θεσμική συνέπεια.

Η Κυβέρνηση ετοιμάζει το δικό της σχέδιο που δεν είναι σχέδιο «Καποδίστρια», αλλά σχέδιο «Θεόδωρος Δηληγιάννης»! Αυτή είναι η λογική του κ. Καραμανλή.

Για τους λόγους αυτούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ανέλαβε σήμερα την πρωτοβουλία να καταθέσει την Πρόταση Δυσπιστίας. Πρόκειται για τη μέγιστη θεσμική αντίδραση της Αντιπολίτευσης που αντιστοιχεί στη μέγιστη αντίδραση της κοινωνίας. Πρόκειται για μία πρωτοβουλία με επίκεντρο το Κοινοβούλιο, γιατί το Κοινοβούλιο είναι το θεσμικό επίκεντρο των πρωτοβουλιών και των αντιδράσεων στα σχέδια της

Κυβέρνησης.

Πρέπει να πω ότι με λύπησε η περιπαικτική απάντηση του κ. Αλαβάνου που, μόλις έμαθε την πρωτοβουλία του Π.Α.Σ.Ο.Κ., σχολίασε λέγοντας: «Καλώς τα παιδιά»! Θέλω να του πω ότι οι θεσμοί δεν είναι παιδότοπος και πρέπει να έχουμε σοβαρότητα, προοπτική και συνέπεια σ' αυτά που κάνουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πλήρη συνείδηση ότι είναι ανοικτή η διαπραγμάτευση για το θέμα των Σκοπίων. Πιστεύουμε όμως ότι η αντίδραση του Κοινοβουλίου, η ύπαρξη ενός ζωντανού διαλεγόμενου Κοινοβουλίου ενισχύει τη διαπραγματευτική θέση της χώρας και στο ζήτημα των Σκοπίων, αρκεί ο κ. Καραμανλής να εννοεί αυτά που λέει και να μείνει μέχρι το τέλος πιστός σ' αυτά που είπε εδώ, ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων.

Δεν έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα διαρραγεί η οριακή Πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας. Η Κυβέρνηση όμως βαρβαίνει τον τόπο και δεν πρέπει να έχει την ψευδαίσθηση ότι επειδή διατρεί εδώ μία πειθαρχημένη οριακή Πλειοψηφία, διατηρεί πολιτική νομιμοποίηση μέσα στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε χάσει πλήρως την επαφή σας με την πραγματικότητα. Συνειδητοποιείτε ότι δεν διαθέτετε πλέον ούτε νομιμοποίηση, ούτε εντολή. Κρέμεστε στον αέρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Πάγκαλος, ο δεύτερος των εισηγητών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εύλογο το ερώτημα και μερικών από τους παρισταμένους εδώ εκπροσώπους, οι οποίοι δεν ανήκουν στο χώρο μας, αλλά και της κοινής γνώμης όπως εκφράζεται από τον Τύπο, αν και γιατί έπρεπε να υπάρξει σήμερα αυτή η πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση.

Η απάντησή μας είναι απλή. Επιχειρείται από την κυβερνητική πλευρά η εμπέδωση της εντύπωσης ότι επήλθε και ολοκληρώθηκε με επιτυχία μία σημαντική για το μέλλον του τόπου μεταρρύθμιση, αυτή του ασφαλιστικού συστήματος και ότι επομένως άνοιξε έτσι ο δρόμος, με ανάλογες μεθόδους να προχωρήσουμε και σε άλλες μεταρρυθμίσεις αντιστοίχου περιεχομένου και ποιότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Είναι κάτι που αισθανθήκαμε την υποχρέωση ως Αξιωματική Αντιπολίτευση να καταπολεμήσουμε μ' αυτή την πρόταση δυσπιστίας, γιατί ούτε αληθές είναι ότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος –της οποίας επίκειται η ψήφιση στο σύνολο- είναι σημαντική και θετική εξέλιξη για το ζήτημα αυτό, ούτε, βεβαίως, θα είναι παραδεκτές και θα οδηγήσουν τον τόπο σε καλύτερες ημέρες και σε καλύτερη ποιότητα πολιτικής ζωής άλλες τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις, αν επιχειρηθούν.

Είναι ανάγκη να αποκαλύψουμε και είναι ανάγκη να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου.

Οι μεταρρυθμίσεις αυτές είναι μεταρρυθμίσεις απαράδεκτες διότι είναι προς λάθος κατεύθυνση, είναι αυταρχικές και δεν έχουν μακρά διάρκεια ζωής. Είναι λύσεις προσωρινές, λύσεις ευκαιριακές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Η μεταρρύθμιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους στοιχειωδώς γνωρίζουν την ιστορία αυτού του τόπου, είναι έννοια συνυφασμένη με τη δράση και την ύπαρξη της παράταξής μας. Οι μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις, που άλλαξαν τη μορφή της κοινωνίας μας προς το καλύτερο και απελευθέρωσαν δημιουργικές δυνάμεις του ελληνικού λαού, οφείλονται σε δικιά μας έμπνευση, δικιά μας πρωτοβουλία, δικιά μας εργασία, δικούς μας αγώνες, δικές μας θυσίες. Είμαστε περήφανοι γιατί σήμερα οι Ελληνίδες, οι νέοι, οι εργάτες, οι αγρότες, οι μικροί επαγγελματίες, επαγγελματίες που έχουν ανάγκη από αλήθεια και διαφάνεια στην άσκηση του επαγγέλματός τους ή οι υπηρέτουντες τη δικαιοσύνη, οι στρατιωτικοί μας, πολλές κατηγορίες που συγκροτούν την εθνική μας οικογένεια, μπορούν να απο-

λαμβάνουν και να εφαρμόζουν στην πράξη μεταρρυθμίσεις που έφερε η δημοκρατική παράταξη σ' αυτήν τη χώρα.

Εάν λοιπόν κι εσείς σε μια ειλικρινή στροφή της δικιάς σας παράταξης, που κατά καιρούς έχει εκφράσει μια συντηρητική άποψη –για να μην πω μια αντιδραστική άποψη– προς την κατεύθυνση της αλλαγής της πραγματικότητας ήσασταν ειλικρινείς, η χαρά μας θα ήταν μεγάλη να συμπλεύσουμε προς την προοδευτική κατεύθυνση, προς την προοδευτική αλλαγή των υφισταμένων καταστάσεων. Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα. Οι πολιτικές σας είναι ψευδώνυμες, διότι στην πραγματικότητα εκφράζουν κοινωνικές και πολιτικές παλινδρομήσεις. Η λογική που τις διέπει είναι η μεγιστοποίηση των κερδών αυτών που ελέγχουν την οικονομία και τα μεγάλα Μέσα Ενημέρωσης, αυτών που κυριαρχούν στον τόπο και φαίνεται ότι βαθύτατα σας επηρεάζουν.

Οξύνετε τον κοινωνικό ανταγωνισμό, πολώνετε τις κοινωνικές διαφορές και ανισότητες, διαιρείτε το λαό, οδηγείτε σε περιττές αναμετρήσεις και τελικά, δυστυχώς, εκεί ακόμα όπου θα μπορούσε κανείς να αναγνωρίσει κάποια στοιχεία ωφελιμότητας σε ορισμένες ρυθμίσεις σας, κάνετε μια «τρύπα στο νερό». Γιατί, με συγχωρείτε, ποια είναι τα απτά αποτελέσματα επί της εθνικής παιδείας, της «μεγάλης μεταρρύθμισής» σας με την οποία ταλαιπωρήσατε βαθύτατα πέρυσι τον ελληνικό λαό και οδηγήσατε τη νεολαία και το λαό ολόκληρο σε αναμετρήσεις και συγκρούσεις; Ξέρετε κανένα απτό αποτέλεσμα; Ξέρετε μια σχολή, ένα πανεπιστήμιο που να έχει αλλάξει τρόπο λειτουργίας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αλλά πέραν αυτού, είναι βαρύτατο το κλίμα λόγω της αδιαφάνειας που υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λόγω της απόπειρας και της προσπάθειας χειραγώγησης της δικαιοσύνης και συγκάλυψης μεγάλων υποθέσεων που δημιουργούν υπόνοιες για κακή διαχείριση δημοσίου χρήματος. Η αδιαφάνεια έχει γίνει κανόνας λειτουργίας του κράτους.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό υπάρχει και η ταπείνωση και περιθωριοποίηση της Βουλής. Μην μου πείτε ότι έστω κι ένας από σας αισθάνθηκε υπερήφανος για την Κυβέρνηση, την οποία στηρίζει με την ψήφο του, όταν δέχθηκε από το άλφα ή βήτα Υπουργείο την περιφρονητική απάντηση, που έγινε κανόνας επί των ημερών σας, όπου με δύο λόγια ο Υπουργός παραπέμπει σ' έναν υπάλληλο, που υπογράφει το συνημμένο έγγραφο. Κατήντησε οι Βουλευτές, οι εκπραστές του ελληνικού λαού, να συνδιαλέγονται με υπαλλήλους! Αυτό είναι η κατάντια στην οποία μας οδηγήσατε έξι μόνο χρόνια μετά την ανάληψη της εξουσίας από σας, το 2004. Οι Βουλευτές ομιλούν πλέον με υπαλλήλους κι όχι με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, η οποία μας περιφρονεί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Υπάρχουν Υπουργοί σας, κύριοι συνάδελφοι, που δεν έχουν έρθει ούτε μία φορά σ' αυτήν την Αίθουσα. Ούτε μία φορά! Και τους ανεχόσαστε και δεν εξεγείρεστε, πρώτοι εσείς, ως Βουλευτές, και δευτερευόντως ως στοιχεία μιας συντεταγμένης και πειθαρχικής Πλειοψηφίας.

Όζουν τα σκάνδαλα και γνωρίζετε ότι εντός των ημερών –για να εκτονώσουμε λίγο την ατμόσφαιρα– συνταξιοδοτούνται οι πρώτοι αγροφύλακες, μερικές δεκάδες, απ' αυτούς που προσλάβατε προ ολίγων μηνών! Αυτό πώς θα το εξηγήσετε στους ψηφοφόρους σας, σε συνδυασμό με τις ασφαλιστικές σας μεταρρυθμίσεις;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι είναι αυτό; Είναι κομματική μπέσα; Είναι πράξη δικαιοσύνης; Σας έπιασε ο καημός; Πώς το κάνετε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πώς το ψηφίσατε; Πώς θα το υποστηρίξετε απέναντι στον ελληνικό λαό; Συνταξιοδοτούνται δεκάδες τις επόμενες ημέρες, εκατοντάδες πριν λήξει το έτος! Εκατοντάδες! Όλοι θα συνταξιοδοτηθούν, γιατί έχουν μέσο όρο τριάντα δύο έτη σας πληροφορώ! Πάρτε να μάθετε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πάρτε να μάθετε τι έχετε κάνει, γιατί δεν γνωρίζετε, φαίνεται τι έχετε κάνει! Όλοι θα συνταξιοδοτηθούν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω τώρα να μπω σε τέτοιου είδους συζήτηση. Να μιλήσω για την επανίδρυση του κράτους, για την κατάργηση του ρουσφετιού, η οποία οδήγησε στην κατάσταση που διαπιστώσαμε μία, δύο –ίσως και περισσότερες– φορές, όπου οι πασάδες της Νέας Δημοκρατίας «συγκροτούν» χαρέμια στα Υπουργεία τους και οδηγούμαστε σε ανθρωποκτονίες και αυτοκτονίες; Τέτοια παρακμή; Τέτοια δυσωδία; Τέτοια ντροπή και κατάπτωση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε τρεις μήνες από σήμερα θα έχουν αρχίσει να θίγονται ενάμισι εκατομμύριο συμπολίτες μας από το ασφαλιστικό σας νομοσχέδιο. Ακούσαμε τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος είπε τα τρία «δεν». Θα εξετάσω τα δύο, γιατί το τρίτο είναι αρκετά πολύπλοκο και δεν έχω και το χρόνο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Το πρώτο αφορούσε στο ότι κανένας δεν θα έπαιρνε σύνταξη σε χρόνο μεγαλύτερο απ' αυτόν που αρχικά προεβλέπετο για τους ήδη εργαζομένους. Το γεγονός είναι –και μπορούμε να το διαπιστώσουμε σήμερα– ότι κατά 10% έως 20% αυξάνεται η ηλικία για τη συνταξιοδότηση της μεγάλης πλειονότητας –περίπου το 60% των εργαζομένων σήμερα στον ιδιωτικό τομέα– και σε μερικές περιπτώσεις βλέπουν να αυξάνεται η ηλικία που χρειάζεται για να πάρουν σύνταξη μέχρι και 40%! Αλλάζει, δηλαδή, τελείως ο σχεδιασμός της ζωής τους.

Το δεύτερο αφορά σε ορισμένες γυναίκες που ιδιαίτερα πλήττονται απ' αυτό το νομοσχέδιο. Κατά μέσο όρο οι γυναίκες πρέπει να δουλέψουν πέντε χρόνια παραπάνω για να πάρουν σύνταξη. Ορισμένες –δεν είμαι σε θέση να σας πω πόσες ακριβώς είναι– πρέπει να δουλέψουν μέχρι δέκα χρόνια παραπάνω για να πάρουν σύνταξη! Και αυτό το ονομάζει ο κύριος Πρωθυπουργός σταθερότητα περί την ηλικία συνταξιοδότησης. Ελπίζω να μας διαφωτίσετε σχετικά με αυτό.

Επιπλέον, θα υπάρχει μείωση ή αλλοίωση των παροχών υγείας, για τους οποίους είναι ανάγκη να υπάρξει η μεγάλη ευαισθησία της πολιτείας, αυτοί που είναι ευκαιριακοί εργαζόμενοι, αυτοί που είναι εποχιακοί εργαζόμενοι ή μετανάστες θα πάρουν πλέον να έχουν οποιαδήποτε παροχή υγείας. Ούτε φάρμακα ούτε γιατρό! Ή θα πρέπει να πληρώσουν.

Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Σημαίνει ότι στην πράξη αυτοί ακριβώς, για τους οποίους είναι ανάγκη να υπάρξει η μεγάλη ευαισθησία της πολιτείας, αυτοί που είναι ευκαιριακοί εργαζόμενοι, αυτοί που είναι εποχιακοί εργαζόμενοι ή μετανάστες θα πάρουν πλέον να έχουν οποιαδήποτε παροχή υγείας. Ούτε φάρμακα ούτε γιατρό! Ή θα πρέπει να πληρώσουν.

Θα σας έρθουν στα γραφεία σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και θα τους ζήσετε και αυτούς και το δράμα τους, αλλά το δράμα τους εσείς το δημιουργήσατε με το νομοθέτημα αυτό που ψηφίσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των ποσών που εξοικονομείτε με την ασφαλιστική σας μεταρρύθμιση για μία τριετία, είναι το 25% των ποσών που οφείλει το κράτος στα ταμεία. Είναι ετησίως για οκτώ χρόνια το 30% της σημερινής εισφοροδιαφυγής –αυτό κάνατε, μια «τρύπα στο νερό»– και εδώ, στο σύστημα που ισχύει, μια πενταετία περαιτέρω επιβίωσης. Μία πενταετία, δηλαδή 2013, αυτό ακριβώς που ήταν και ο αρχικός του ορίζοντας.

Δεν έχω πολύ χρόνο στη διάθεσή μου, αλλά πρέπει να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου και για ένα άλλο θέμα. Η οικονομία είναι σε τραγική κατάσταση. Μας σώζει το ευρώ. Μας σώζει το ευρώ από τη διάλυση και τη χρεοκοπία. Αρκεί να σας πω ότι μεταξύ του 2000 και του 2003, το ισοζύγιο πληρωμών είχε ένα έλλειμμα που αυξήθηκε 34%. Πολύ μεγάλη αύξηση.

Προσέξτε, όμως. Από το 2003 έως το 2006, σε τρία χρόνια, επίσης, στα ίδια τρία χρόνια τα δικά σας, το ισοζύγιο πληρωμών βλέπει το έλλειμμα του να αυξάνεται κατά 110%, με τριπλάσια, δηλαδή, ταχύτητα απ' ό,τι από την εποχή της δεύτερης κυβέρνησης Σημίτη.

Το εμπορικό ισοζύγιο, που είναι και η καρδιά του προβλήματος του ισοζυγίου πληρωμών, είχε δει το έλλειμμα του να αυξάνεται κατά 3,27% στην τριετία 2000-2003. Στη δική σας τριετία 2003-2006, 55%. Δεκαπλασιάζεται και πλέον η αύξηση του ελλείματος του ισοζυγίου. Αυτά τα νούμερα λένε ότι, αν δεν

ήμασταν στο ευρώ, σήμερα η χώρα θα είχε χρεοκοπήσει.

Το ίδιο ισχύει για το ρυθμό αύξησης. Είχατε επαγγεληθεί αυτό το περίφημο 5%, στο οποίο ποτέ δεν μπορέσατε να πάτε. Στην οκταετία πριν από το 2004, το εισόδημα αυξανόταν κατά 4,8%. Στη δική σας τετραετία, με την πρόβλεψη του 2008, όπως την κάνετε οι ίδιοι, προβλέπεται αύξηση 4,3%, δηλαδή, αισθητή πτώση του ρυθμού αύξησης του Α.Ε.Π..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω ένα-δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως, ευχαρίστως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Έτσι, η Ελλάδα που ήταν πρώτη σε ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος στην Ευρώπη όλη την περίοδο των κυβερνήσεων Σημίτη, είναι τώρα πλέον έβδομη. Ο ρυθμός σύγκλισης, ο οποίος κάθε χρόνο μείωνε τη διαφορά μας από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, έχει πάψει πλέον να μειώνει αυτήν τη διαφορά, γιατί ο ρυθμός αύξησης και ο βαθμός σύγκλισης, μας κρατάνε στη θέση που είμαστε. Έχουμε μείνει, δηλαδή, στάσιμοι, παρά τον υψηλό ρυθμό αύξησης, τον οποίο κατά κόρον επικαλείστε σε σχέση με το παρελθόν και σε σχέση με αυτό το παρελθόν πρέπει να κριθείτε, σε σχέση με τις πραγματικές δυνατότητες της οικονομίας, όχι σε σχέση με μια υποτιθέμενη στασιμότητα που δεν υπήρξε ποτέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια κουβέντα μονάχα για το Σκοπιανό. Εμείς φερόμεθα υπεύθυνα και το έχετε διαπιστώσει. Το θέμα είναι εθνικό και δεν επιθυμούμε με κανέναν τρόπο να το κάνουμε θέμα κομματικών αντιπαραθέσεων. Είναι ανάγκη, όμως, σε σχέση και με τα σήμερα θρυλούμενα, να έχουμε από την πλευρά της Κυβέρνησης μία διευκρίνιση. Αυτό το όνομα «Μακεδονία-Σκόπια» αναγγέλλεται ως νέα πρόταση του κ. Νίμιτς που θα αφορά μονάχα την Ελλάδα και τους διεθνείς οργανισμούς. Πρόκειται, δηλαδή, για τη διατήρηση του υφιστάμενου καθεστώτος.

Διπλή ονομασία. Εμείς θα λέμε το δικό μας, στους διεθνείς οργανισμούς. Η επίσημη ταμπέλα τους θα γράφει κάτι σαν αυτό που και τώρα λέει, δηλαδή «FYROM», θα λέει κάτι ανάλογο και τα Σκόπια θα διατηρούν τις διμερείς τους σχέσεις με το όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» και θα προωθούν το όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» παντού. Θα πάψει, δηλαδή, να υφίσταται η πίεση επί των Σκοπίων και θα ανοίξει μια νέα περίοδος προώθησης των θέσέων τους.

Εμείς θέλουμε να πάσουμε να είμαστε μέρος του βαλκανικού προβλήματος μέσω του Σκοπιανού. Θέλουμε οριστική λύση. Ένα όνομα για όλες τις χρήσεις. Αυτή πρέπει να είναι η πάγια ελληνική θέση και αυτή νομίζαμε μέχρι σήμερα ότι ήταν η θέση της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι ανάγκη να διευκρινιστεί, αν αυτό παραμένει η θέση της Κυβέρνησης: «ένα όνομα για όλες τις χρήσεις». Γιατί αν η Κυβέρνηση έχει αποδεχθεί τη νέα πρόταση Νίμιτς, δηλαδή την ύπαρξη διπλής ονομασίας, τότε αλλάζουμε κεφάλαιο -όχι απλώς σελίδα- και βεβαίως, ο καθένας θα αναλάβει τις ευθύνες του και εμείς τη δική μας και εσείς τη δική σας.

Πέραν αυτού, υπάρχει και ένα άλλο που θα ήθελα να σας επισημάνω και το οποίο μέχρι τώρα δεν έχουμε ποτέ συζητήσει πολύ. Θα ήταν πιστεύω ολέθριο λάθος, με την ευκαιρία μιας ρύθμισης που αφορά το Διεθνές Δίκαιο και τις διεθνείς σχέσεις, να αναγνωρίσουμε την ύπαρξη μακεδονικής εθνότητας. Μακεδονική εθνότητα ούτε υπάρχει ούτε υπήρξε ούτε πρέπει ποτέ να αναγνωριστεί από την Ελλάδα, γιατί είναι ψευδεπίθυμη αυτή η οντότητα...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...όπως επίσης δεν υπάρχει κυπριακή εθνότητα, κρητική εθνότητας, πελοποννησιακή εθνότητας.

Δεν θέλω να πω τι είναι οι αγαπητοί μας φίλοι στα Σκόπια και δεν με ενδιαφέρει να τους καθορίσω. Ας καθοριστούν μόνοι τους. Αλλά αυτό το πράγμα δεν υπάρχει. Θα ήταν λάθος να τους το αναγνωρίσουμε μέσα από μια διεθνή διαδικασία.

Τέλος, αγαπητές φίλες και φίλοι, θέλω να σας πω ότι οι μεταρρυθμίσεις σημαίνουν συναίνεση. Δεν γίνονται από πάνω,

δεν γίνονται με τη βία. Ο Ανδρέας Παπανδρέου θυμάμαι τότε προσπαθούσε να μας πείσει να αποσείσουμε ορισμένα από τα μαρξιστικά παιδικά μας βιώματα. Έχουμε κάνει και εμείς σε παιδότοπο! Δεν είναι μόνο ο κ. Αλαβάνος και ο κ. Τσίπρας. Έχουμε κάνει και εμείς σε παιδότοπο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όταν, λοιπόν, προσπαθούσε να μας κάνει να αποσείσουμε αυτά τα βιώματα, μας έλεγε: «προσέξτε καλά, θα προωθήσουμε μονάχα τις μεταρρυθμίσεις που έχουν ωριμάσει στη συνείδηση του πολίτη».

Αυτό σκεφθείτε το. Εάν οι μεταρρυθμίσεις δεν έχουν ωριμάσει στη συνείδηση του πολίτη, οι Πλειοψηφίες εδώ μέσα βοηθούν, αλλά δεν λύνουν το ζήτημα. Το ζήτημα θα επανεμφανιστεί με τη μια ή την άλλη μορφή. Και κανείς δεν είναι τόσο σοφός, τόσο δυναμικός και τόσο σοβαρός, κανείς δεν έχει αυτήν την πολιτική ισχύ που μπορεί σε μια σύγχρονη δημοκρατία να ξεπεράσει την πολυσύνθετη ζωντανή κοινωνία που προσβλέπει στο μέλλον. Αυτή θέλαμε να εκφράσουμε σήμερα και ελπίζουμε να πήρατε το μήνυμά μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Υπουργέ, κύριε Πάγκαλε, με τους όρους μαρξιστικής ανάλυσης θα μιλάγαμε για παιδικές ασθένειες!

Ζήτησε το λόγο για παρέμβαση ο Υπουργός επί των Εσωτερικών, κ. Παυλόπουλος και η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Παπαρήγα. Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Επτά, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυλαία αυτής της πρότασης δυσπιστίας ξεκίνησε με δυο κορυφαία στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για να εξηγήσουν περί τίνος πρόκειται. Θα έλεγα ότι μίλησε το «βαρύ πυροβολικό» του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ζήτημα είναι ότι τα πυρά ήταν άσφαιρα και το είδατε. Ή και αν υπήρχαν πυρά, κτύπησαν λάθος στόχο. Απέδειξαν αυτό που συμβαίνει πάντοτε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πρώτα πυροβολεί και ύστερα σκοπεύει. Αυτό έκανε και με τη σημερινή πρόταση δυσπιστίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παράξενη πρόταση δυσπιστίας, η πιο παράξενη που έχουμε ζήσει μετά την Αντιπολίτευση. Και ας το δούμε:

Δεν έχουν περάσει καλά-καλά έξι μήνες από την ημέρα που η Κυβέρνηση πήρε ψήφο εμπιστοσύνης. Έκρινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι έπρεπε να υποβάλει τώρα πρόταση δυσπιστίας!

Και εδώ να εξηγηθούμε και για κάτι άλλο το οποίο ελέγχθη από τον κ. Βενιζέλο. Μίλησε ο κ. Βενιζέλος για μια «οριακή», λέει, Πλειοψηφία. Δεν ξέρω πώς κρίνει τις πλειοψηφίες. Τον άκουγα εδώ, όμως, όταν το 2000 ο κ. Σημίτης και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχαν πάρει τις εκλογές με μισή μονάδα διαφορά, να αναπτύσσει διαφορετικές συνταγματικές και πολιτικές θεωρίες για την έννοια της Πλειοψηφίας, που τότε δεν τη θεωρούσε καθόλου οριακή!

Δεν ήταν οριακή η Πλειοψηφία του 2000 και είναι οριακή η Πλειοψηφία η οποία είναι τέσσερις μονάδες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Απλώς έχει δύο Βουλευτές διαφορά λόγω του ισχύοντος εκλογικού νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Από και να καταλάβετε την αντίφαση και την έλλειψη επιχειρημάτων.

Όμως, δεν θα μείνω εκεί. Ο Ελληνικός Λαός αποφάνθηκε. Εγώ δεν είπα ότι έδωσε «λευκή επιταγή» ούτε δίνει στις εκλογές «λευκή επιταγή» ο Ελληνικός Λαός και το ξέρετε όλοι. Όμως, αποφάνθηκε ο Ελληνικός Λαός. Για όλα εκείνα που διεκτραγώδησε ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Πάγκαλος, ο Ελληνικός Λαός επέλεξε ποιόν θέλει να τον κυβερνήσει. Και αν μετά θεωρεί κάποιος ότι υπάρχουν προβλήματα, η Κυβέρνηση είναι εδώ, έχει μια συμπαγή Πλειοψηφία, η δύναμή της φαίνεται. Το ζήτημα είναι πώς εξηγήει κανείς, ακόμα και δημοσκοπικά, ότι αυτή η Αντιπολίτευση που μέμφεται σήμερα την Κυβέρνηση δεν μπορεί να αποκτήσει αξιοπιστία στον κόσμο με την πολιτική την οποία ασκεί.

Και για να καταλάβετε, επίσης, το μέγεθος της αντίφασης που αφορά την πρόταση δυσπιστίας –γιατί ούτως ή άλλως είναι προσχηματική και το ξέρετε, είναι μια πρόταση αμνηστίας- ακούστε γιατί προέκυψε και πώς προέκυψε και πώς είναι δυνατόν να δικαιολογηθεί.

Πριν από δύο ημέρες εδώ, μέσα στη Βουλή, όπως ξέρετε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο ασφαλιστικό ζήτησε ονομαστική ψηφοφορία. Και ρωτώ το εξής πολύ απλό: Ζητάει ονομαστική ψηφοφορία, δεν έχει διεξαχθεί ακόμα και κάνει πρόταση δυσπιστίας και για το ασφαλιστικό; Δεν περίμενε να δει αν θα ψηφιστεί και να την κάνει μετά; Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά είπε ότι ήθελε στη συνέχεια, όπως είναι γνωστό, να κάνει και πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος η οποία εκκρεμεί και την οποία μάλλον θα κάνει. Ας περίμενε να δει τι θα γίνει μ' αυτό. Ούτε αυτό το έκανε.

Αντί να εξαντλήσει, λοιπόν, τα δύο θεσμικά του επιχειρήματα, τα δύο θεσμικά του όπλα για να φτάσει στη δυσπιστία –που λογικό θα ήταν να το έκανε μετά- έρχεται, κάνει την πρόταση την ονομαστική, μιλάει όπως είναι γνωστό και για θέμα το οποίο σχετίζεται με δημοψήφισμα, αλλά παρ' όλα αυτά κάνει πρόταση δυσπιστίας!

Ο λόγος είναι απλός. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι πίσω από τα γεγονότα. Όλες οι πρωτοβουλίες του έφευγαν. Σου λέει, «μέχρι να περιμένω να φτάσω σ' αυτά τα σημεία, από και και πέρα την πρωτοβουλία την έχουν πάρει άλλοι. Εγώ δεν είμαι καν Αξιωματική Αντιπολίτευση!»

Να, γιατί αυτή η πρόταση δυσπιστίας είναι πρόταση αμνηστίας. Είναι η προσπάθεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ να αποδείξει ότι είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση. Εμείς αυτό παρακαλάμε να αποδείξει όλο αυτό το χρονικό διάστημα, να είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση. Μόνο που με τέτοιες κινήσεις ακριβώς δεν μπορεί να το αποδείξει.

Και θα ήθελα να μείνω σε δύο σημεία και θα μείνω μόνο σ' αυτά. Για το ασφαλιστικό και για όσα ελέχθησαν, θα μιλήσει η κ. Πετραλιά σήμερα το απόγευμα. Όλα αυτά που ακούσατε –το λέω ξανά για άλλη μια φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- δεν σας θυμίζουν 1990-1993; Δεν ήταν οι ίδιοι άνθρωποι εδώ που παραπληροφορούσαν ότι χάνεται το ασφαλιστικό; Έλεγαν ότι όταν γίνουν Κυβέρνηση, πρόκειται να καταργήσουν τους νόμους. Ήταν αυτοί οι οποίοι αυτούς τους νόμους τους εφήρμωσαν και τους επεξέτειναν.

Και ρωτώ, με τι αξιοπιστία μιλάει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το ασφαλιστικό και λέει ότι θα καταργήσει, όταν γίνει –αν γίνει ποτέ- κυβέρνηση, τον ασφαλιστικό νόμο, αφού τα ίδια έλεγαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα το 1990-1993;

Δεν αλλάζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και επειδή μιλούσαν για προβίες, το λέω με την άλλη μορφή. Και αν φοράει τη λεοντή κάποιου εκσυγχρονισμού, το ίδιο είναι πάντα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το απέδειξε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν μπορεί να αλλάξει. Δεν έχει πρόταση, δεν έχει αξιοπιστία!

Περί συμφερόντων που άκουσα να λέει ο κ. Βενιζέλος, εγώ θα επαναλάβω για μία ακόμα φορά το εξής: Τα συμφέροντα και τις διαπλοκές με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τότε τα ανακάλυψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Μέχρι τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, όταν όλοι προέβλεπαν ή στήριζαν τη νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ, κουβέντα δεν γινόταν περί συμφερόντων. Άρχισαν να μιλάνε, ένθεν κακειθεν, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα συμφέροντα, όταν πλέον προέκυψε το εσωτερικό ζήτημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά την ήττα του.

Τους λέω λοιπόν και πάλι το εξής. Τα συμφέροντα, που είναι υπαρκτά, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αγωνιούν και τι γίνεται μέσα. Φαίνεται άλλωστε ποιον και πότε στηρίζουν κατά περίπτωση. Αγωνιούν για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όχι για τη Νέα Δημοκρατία την οποία ξέρουν ότι την είχαν, την έχουν και θα την έχουν πάντοτε απέναντι στον αγώνα κατά της διαπλοκής και κατά της διαφθοράς.

Και για να μην μείνει και καμμία άλλη αιχμή, επειδή ελέχθη από τον κ. Πάγκαλο για το θέμα των Σκοπίων, θα ήθελα να πω ότι θα μιλήσουν οι αρμόδιοι συνάδελφοι και ιδίως η κ. Μπακογιάννη. Όπως ξέρει ο κ. Πάγκαλος, ενημερώνονται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και οι Πολιτικοί Αρχηγοί από την κ. Μπακογιάννη.

Ένα λέω στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η Κυβέρνηση Καραμανλή –και θα αποδειχθεί και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα- ήξερε πάντοτε να υπερασπίζεται τα εθνικά μας δίκαια και τα εθνικά μας συμφέροντα. Θα το αποδείξει και σ' αυτή την περίπτωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ας σκέφτονται εκείνοι οι οποίοι με ενέργειες στο παρελθόν οδήγησαν στα θέματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Εμείς, όμως, θα είμαστε εδώ για να προασπίσουμε τα εθνικά μας δίκαια και τα εθνικά μας συμφέροντα. Και πολύ περισσότερο, δεν πρόκειται ποτέ να κάνουμε πίσω ούτε κατά μία κεραία στα όσα έχουμε υποσχεθεί στον Ελληνικό Λαό και για τα όσα έχουμε δεσμευθεί έναντι του Ελληνικού Λαού. Και αυτό θα διευκρινιστεί πριν λήξει, όπως ξέρετε, αυτή η συζήτηση για την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Κατακλείς: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε πρόταση δυσπιστίας. Το ζήτημα είναι για ποιον την κατέθεσε. Έτσι όπως φάνηκε από την πρώτη συζήτηση και από την όλη συγκυρία, αισθάνεται δυσπιστία κατά της Κυβέρνησης. Θα δείτε μέχρι το τέλος γιατί η Κυβέρνηση και την εμπιστοσύνη έχει και συμπαγής είναι. Η μόνη δυσπιστία που θα προκύψει απ' αυτή τη συζήτηση, είναι η μεγαλύτερη δυσπιστία και του Κοινοβουλίου και του Ελληνικού Λαού στην αξιοπιστία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και στη δυνατότητά της να πάρει πάνω της το ρόλο τον οποίο θα έπρεπε να πάρει μπροστά στις κρίσιμες περιστάσεις, τις οποίες αντιμετωπίζουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Την ίδια ώρα που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση, η παράταξή τους στη Γ.Σ.Ε.Ε. από κοινού με την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας υπέγραψαν την Εθνική Συλλογική Σύμβαση για τους μισθούς και τα μεροκάματα με τον Σ.Ε.Β.. Και μιλάμε για Γενική Συλλογική Σύμβαση, μιλάμε κυριολεκτικά για εξευτελισμό. Ένα ευρώ και δεκαπέντε λεπτά την ημέρα αύξηση στο μισθό για το 2009 και 1 ευρώ την ημέρα στο μεροκάματο. Εκεί τα βρήκαν. Εδώ μέσα στη Βουλή, τάχα σας χωρίζει το χάος.

Όλες αυτές τις ημέρες γινόταν η εξής συζήτηση ανάμεσα στο Κοινοβούλιο και το Προεδρικό Μέγαρο. Πρέπει ή δεν πρέπει να αναπέμψει και να μην υπογράψει το νόμο, τον αντισυνταγματικό και αντεργατικό νόμο, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας; Έκανε ή δεν έκανε καλά ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. να «στριμώξει» –με συγχωρείτε για την έκφραση- τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Μήπως, έπρεπε να συζητάμε μόνο για δημοψήφισμα και να μην τίθεται το θέμα με έναν τέτοιο κατηγορηματικό τρόπο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Συζητήσεις με τις ώρες!

Από σήμερα, αλλάζει η ατζέντα συζήτησης. Ποιος έπαιξε καλύτερα το παιχνίδι; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που έφερε στη Βουλή τη μομφή, που στο κάτω-κάτω το προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής και δεν δημιουργεί και θεσμικό πρόβλημα ή ο Συνασπισμός; Ποιος είναι πρώτος και ποιος είναι δεύτερος;

Δυστυχώς, σ' αυτήν την παγιωμένη ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που χρόνια ζούμε, πιο αποφασιστικά συμβάλει και ο Συνασπισμός. Αυτό είναι ένα παιχνίδι που παίζετε και εμείς σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να παίξουμε σ' αυτό το παιχνίδι. Δεν μας απασχολεί ποιος κάνει την πρώτη κίνηση απέναντι στον άλλον, διότι κριτήριο για μας είναι οι πραγματικές διαχωριστικές γραμμές που βρίσκονται μέσα στην κοινωνία. Και για να το πω καθαρά, η διαχωριστική γραμμή δεν είναι ο πλούτος και η φτώχεια. Δεν λέει τίποτα αυτό, γιατί στον πλούτο άλλος μπορεί να βάλει δύο επιχειρηματίες, ο άλλος μπορεί να βάλει τρεις και ένας τους «ημέτερους» του «ημέτερου» επιλεκτικά.

Για μας από τη μία μεριά –θα το πω καθαρά- υπάρχει η αστική τάξη, υπάρχει η καπιταλιστική εργοδοσία και έχει όνομα και

είναι πολλά τα ονόματα. Και δεν έχει και τόσο μεγάλη σημασία αν σε μία επιχείρηση που έχει ιδιωτικοποιηθεί είναι τόσο τοις εκατό τα αραβικά ή τόσο τοις εκατό τα γερμανικά κεφάλαια ή τόσο τοις εκατό τα ελληνικά γιατί τώρα μας έπιασε και ο εθνικός πόνος μην πάρει τον Ο.Τ.Ε. ένας Γερμανός ή ένας Άραβας, μήπως να τον πάρει καλύτερα ο Γερμανός-Γερμανός ή ο άλλος «Γερμανός» επίσης, ο Έλληνας «ΓΕΡΜΑΝΟΣ» κ.λπ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Η μία πλευρά λοιπόν είναι η καπιταλιστική εργοδοσία, καθαρά πράγματα, είναι το σύστημα της ταξικής εκμετάλλευσης και από την άλλη είναι η εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα. Μία αντίθεση. Δεύτερη, η στάση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τρίτον η στάση απέναντι στο ΝΑΤΟ. Αυτά χοντρικά –να το πω έτσι– είναι τα σημεία εκείνα που τουλάχιστον για μας διαχωρίζουν ή ενώνουν τα κόμματα.

Αυτό που συντελείται αυτές τις μέρες στη Βουλή είναι ο πλήρης αποπροσανατολισμός. Βεβαίως, θα μου πείτε: «Δεν έχει το κάθε κόμμα της Αντιπολίτευσης ή και η Συμπολίτευση το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τον Κανονισμό και τη μομφή και το δημοψήφισμα;». Να προσθέσουμε εμείς ότι δεν είμαστε αντίθετοι και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να έλθει σε δύσκολη θέση. Άμα πρόκειται για έναν τέτοιο νόμο, να έλθει και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε δύσκολη θέση, αλλά άμα θέλεις να κάνεις το ένα βήμα, κάντο μέχρι το τέλος, όχι μέχρι τη μέση. Τα χαρτιά δεν παίζονται μέσα στη Βουλή μόνο. Το κύριο και βασικό είναι τι βοηθάει, τι χειραφετεί και τι δυναμώνει το λαϊκό κίνημα.

Θα πω κάτι τελευταίο. Θα τα πούμε βέβαια και στην ολοκληρωμένη ομιλία. Δεν έχουμε καταλάβει. Τώρα τελευταία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. συγκεντρώνουν την προσοχή στα ποσοστά της ιδιωτικοποίησης. Μα, οι ιδιωτικοποιήσεις άρχισαν προ πολλού, δηλαδή από το 1990, το 1994, το 1996, το 1999, το 2000, το 2002, το 2004, το 2006, το 2007, το 2008. Εδώ, πρέπει να τοποθετηθούμε καθαρά. Δεν λέμε κρατικός Ο.Τ.Ε.. Ή θα ανήκει ο Ο.Τ.Ε. στο λαό και θα είναι λαϊκός, ή θα είναι ιδιωτικός με τη μία ή την άλλη μορφή. Από μία άποψη, σήμερα ούτε το «κρατικός» λέει τίποτα, ούτε το «δημόσιος». Να τα ξεκαθαρίσουμε. Ο.Σ.Ε., Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε. προ πολλού είναι σε πορεία ιδιωτικοποίησης. Παλεύουμε λοιπόν για το 15%, το 20%, το 25%, το 30%, το ποιος παίρνει το κομμάτι της μετοχής ή μόνο τη τιμή του ξεπουλημάτος; Το ζήσαμε και παλιά. Όταν η «ΑΓΕΤ» πωλήθηκε επί Νέας Δημοκρατίας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποσχέθηκε ότι θα κάνει άκυρη τη συμφωνία. Όταν έγινε κυβέρνηση, θυμήθηκε ότι θεσμικά δεν μπορεί να το κάνει. Επιτέλους λοιπόν, αν θέλουμε να αποκτήσει ουσία η συζήτηση αυτές τις μέρες, είναι ευκαιρία να ξεκαθαριστούν οι θέσεις των κομμάτων και όχι τα παιχνίδια ποιος είναι καλύτερος στην α' ή στη β' κίνηση. Τα παιχνίδια, δηλαδή, με τα μάτια στραμμένα στην κάλπη, κυριολεκτικά παιχνίδια όπου μετατρέπονται ο λαός και το λαϊκό κίνημα σε «κορνίζα» και οι πρωταγωνιστές είναι εδώ, μέσα στη Βουλή και το περίγραμμα είναι το λαϊκό κίνημα που το χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε. Ή θα πούμε ότι το λαϊκό κίνημα πρέπει να πάει μέχρι τέλους να ανατρέψει τα πάντα και να τα σαρώσει, ή να ξεκαθαρίσουμε ότι το θέλουμε «παιχνίδι» που θα κρίνει τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και εν πάση περιπτώσει την ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού, κάτι το οποίο βεβαίως μπορεί να γίνει –άλλωστε δεν είναι και δύσκολο– αλλά σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Λεωνιδίου Αρκαδίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αν το επιτρέψει, να μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Κουβέλης που ζήτησε να κάνει χρήση της τριτολογίας του. Ο κ. Κουβέλης είναι και ένας εκ των ομιλητών της πρώτης πεντάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό -

δοξου Συναγερμού): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κουβέλη, θα χρησιμοποιήσετε την τριτολογία σας.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο αναφορικά με αυτά που ακούστηκαν λίγο πριν. Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς κατέθεσε την πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος με την πολιτική πεποίθηση ότι πρέπει η ίδια η κοινωνία να μιλήσει για ένα σημαντικό ζήτημα όπως είναι το κοινωνικοασφαλιστικό. Και δεν πρόκειται για επιλογή «παιχνιδιού». Πρόκειται για μια βαθιά μας πίστη, βαθιά πίστη του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς στη θεσμική αξιοποίηση της συνταγματικής πρόβλεψης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Τελούμε σε απόλυτη γνώση των κοινωνικών συσχετισμών, αλλά γνωρίζουμε ταυτόχρονα ότι η ελληνική κοινωνία ενεργοποιείται, δραστηριοποιείται, αντιτίθεται στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και παρακολουθεί όσο και στηρίζει με όλη τη δύναμή της αυτή την πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α για την διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ακριβώς η πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος είναι εκείνη που κρατά ανοικτό το θέμα, ενώ εάν δεν υπήρχε αυτή η πρόταση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς το κοινωνικοασφαλιστικό με την οριακή Πλειοψηφία όσο και εύθραυστη της Νέας Δημοκρατίας θα είχε κλείσει ως θέμα την περασμένη Πέμπτη. Και ακολούθησε η καλοδεχούμενη και ευπρόσδεκτη πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση.

Το δεύτερο ζήτημα, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι εμείς δεν επιλέγουμε να φέρουμε τον κύριο Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε δύσκολη θέση. Αξιοποιώντας και πάλι τη θεσμική δυνατότητα που έχουμε, ζητήσαμε να συνομιλήσουμε με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να εκθέσουμε τις απόψεις μας, να αναφερθούμε στις προφανείς κατά την εκτίμησή μας και άποψή μας αντισυνταγματικότητες ρυθμίσεων που υπάρχουν μέσα στο νομοθέτημα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και να ζητήσουμε –αυτό πράξαμε κατά την επίσκεψή μας πριν δύο ώρες στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας– αυτός να αξιολογήσει τα πράγματα, να ασκήσει τις αρμοδιότητές του κατά το πως αυτός κρίνει με τον καλύτερο τρόπο, σύμφωνα με το άρθρο 42 του Συντάγματος.

Οτιδήποτε άλλο λέγεται, αποτελεί κομματική μικροψυχία που δεν εξυπηρετεί την ενότητα του κινήματος, την ενότητα της πολιτικής δράσης για την απόκρουση της συντηρητικής πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, οποία σχήματα οξύμωρα και αντιφατικά! Εζητήθη να γίνει δημοψήφισμα. Ήταν δική μας πρόταση από τις προγραμματικές δηλώσεις, αλλά να θεσμοποιήσουμε τα δημοψηφίσματα σε μια σταθερή βάση, όπως ζητήσαμε εμείς κάθε πρώτη Κυριακή του Μαΐου και κάθε πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου για τα κυρίαρχα θέματα που αφορούν το λαό. Τώρα καταφεύγουμε περιστασιακά σε ένα δημοψήφισμα –εμείς ακολουθούμε βεβαίως– πράγμα που δεν έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια που λειτουργήσε το Σύνταγμα του 1975.

Δεύτερο θέμα. Ζητάμε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μια παρέμβαση, χωρίς όμως να είμαστε έτοιμοι να ζητήσουμε, όλοι, όπως ζητήσαμε εμείς επαναφορά των εξουσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας, που υπήρχαν στο Σύνταγμα του 1975 και καταργήθηκαν με την αναθεώρηση του Συντάγματος του 1986. Γνωρίζουμε όλοι ότι το πρόσωπο, το οποίο βεβαίως όλοι σεβόμαστε και όλοι τιμούμε, δεν έχει τη δυνατότητα εκ του θεσμού της παρέμβασής. Μην κοροϊδευόμαστε. Δεν έχει συμβεί και δεν θα συμβεί και σήμερα.

Και βεβαίως, το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε και ξεκίνησαν όλα αυτά, είναι σοβαρότατο. Δεν είναι, όμως, το κυρίαρχο, όπως και να το κάνουμε, γιατί νόμοι για το ασφαλιστικό

έχουν έρθει πολλοί τα τελευταία χρόνια, ο δικός σας, κύριε Πρόεδρε, στις αρχές της δεκαετίας του '90, του κ. Ρέππα, σήμερα αυτό της κ. Πετραλιά, σε τέσσερα, πέντε χρόνια εκ της αδυναμίας αυτού του ασφαλιστικού, αναμένεται άλλο νομοσχέδιο.

Όμως, το θέμα της εκχωρήσεως του ονόματος της Μακεδονίας είναι κυρίαρχο. Σημειώνω αυτό που είπε ο κ. Πάγκαλος ότι οδηγούμαστε σε διπλή ονομασία. Όμως, με την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για έξι μήνες η Κυβέρνηση Καραμανλή γι' αυτό το κυρίαρχο θέμα μπαίνει στο απυρόβλητο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Επομένως, προσφέρει μεγίστη υπηρεσία στο δικομματισμό ο κ. Παπανδρέου, δίνοντας την ευκαιρία στον κ. Καραμανλή να εξετάσει το ενδεχόμενο αυτό για το οποίο μίλησε αμελίκτα και μπράβο του ο κ. Πάγκαλος ως πιθανό ενδεχόμενο, μη επαναλαμβάνω, μπαίνοντας εις τη δοκιμασία του Κοινοβουλίου.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι, εάν την Παρασκευή το βράδυ ο ανθοπώλης χτυπήσει την πόρτα του σπιτιού του κ. Παπανδρέου, μην εκπλαγεί. Θα είναι άνθη από τον κ. Καραμανλή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Εν τέλει, ως καταλάβουν κάποιοι εδώ μέσα παλααιοκομματικοί, ότι από τα «Κ.Α.Π.Η.» των κομμάτων εξουσίας προτιμούμε τους παιδότοπους των μικρών κομμάτων και από τους παιδότοπους εκείνους οι οποίοι δεν πετάνε μολότοφ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα, ότι αύριο Πέμπτη και την Παρασκευή το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει τη μεγάλη τιμή να προεδρεύει στην 4η Ευρωμεσογειακή Διακοινοβουλευτική Συνέλευση, στην οποία συμμετέχουν τριάντα επτά Κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τριακόσιοι περίπου Βουλευτές, Πρόεδροι Κοινοβουλίων, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Ευρώπης, του κοινοβουλευτικού μέρους. Επίσης, έχει δηλώσει ότι θα έλθει να πάρει μέρος στις εργασίες της Συνέλευσης και ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Barroso και ο Επίτροπος για το Περιβάλλον, ο κ. Δήμας.

Ο πρώτος από τη Νέα Δημοκρατία εκ των προταθέντων στην πρώτη πεντάδα των ομιλητών, ο συνάδελφος κ. Δένδιας, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά. Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ήδη φθάσει στους διακόσιους τρεις εγγεγραμμένους ομιλητές και θα συνεννοηθούμε στη συνέχεια για το πώς θα διαμορφώσουμε τους χρόνους.

Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα το πρωί ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανακοίνωσε την υποβολή, σύμφωνα με το άρθρο 142 του Κανονισμού της Βουλής, πρότασης δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης.

Η πρόταση αυτή είναι η τρίτη που υποβάλλει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο διάστημα των τεσσάρων ετών που ασκεί, με όποιον τρόπο ασκεί, το θεσμικό ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η πρώτη είχε υποβληθεί τον Ιούνιο του 2005, η δεύτερη υποβλήθηκε στις αρχές του Φεβρουαρίου του 2007 και οι δύο προτάσεις είχαν απορριφθεί μετά πολλών επαίνων.

Είναι προφανές ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αδυνατεί να διδαχθεί από τα λάθη του. Είναι προφανές ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αντί να στοχοθετήσει την εκπλήρωση του θεσμικού του ρόλου, διολισθαίνει σε διαγωνισμό εντυπώσεων με τον Συνασπισμό της Αριστεράς. Αντί να αποκρούσει την καλλιέργεια της οξύτητας και στη Βουλή και στην κοινωνία, επιδίδεται σε διαγωνισμό τακτικισμών.

Αποδεικνύεται για μία ακόμα φορά ότι η απελπισία, το στρίμωγμα και η πολιτική αδυναμία είναι πολύ κακοί σύμβουλοι.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πιεζόμενο από τις δημοσκοπήσεις με την πολιτική του τακτική αιχμάλωτη της ανάγκης να αποδείξει ότι διατηρεί στοιχειώδη δυνατότητα κοινοβουλευτικών ελιγμών, οδεύ-

ει επιχαίρω και αλληλοχειροκροτούμενο προς ένα ακόμα «κοινοβουλευτικό Βατερλώ».

Ανέγνωσα με προσοχή τα θέματα που σύμφωνα με το άρθρο 142 του Κανονισμού της Βουλής υποχρεωτικά αναγράφονται στην πρόταση δυσπιστίας. Και άκουσα με σεβασμό και την πρωινή ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αλλά και τις ομιλίες των δύο κορυφαίων στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Πρόλαβα ακόμα να ρίξω μία ματιά στην ιστοσελίδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπου είχε προαναγγελθεί η πρόταση δυσπιστίας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλά στην πρότασή του για δήθεν ταξικές επιλογές της Κυβέρνησης στο ασφαλιστικό, για δήθεν «κόκκινη γραμμή» της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στην κοινωνία. Αυτή είναι, φαντάζομαι, η προσλαμβάνουσα παράσταση που έχει η Αξιωματική Αντιπολίτευση για την ομολογούμενως σεμνή προσπάθεια ασφαλιστικής μεταρρύθμισης που επιχειρεί η Κυβέρνηση.

Ομιλεί, ακόμα, η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για ξεπούλημα δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Η εντύπωσή μου είναι μία. Προσπαθώντας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αποδείξει στο διαρρέον προς το Συνασπισμό ακροατήριο των κρατικοδιδαιτων συνδικαλιστών ότι διαθέτει αριστερά αντανάκλαστικά, επαναφέρει στην πολιτική ζωή του τόπου τη συνθηματολογία της δεκαετίας του '70. Επανερχεται στην πολιτική ορολογία της Μεταπολίτευσης, που η νέα γενιά των Ελλήνων δυσκολεύεται να παρακολουθήσει.

Το ασφαλιστικό, ακριβώς επειδή είναι εξαιρετικά ευαίσθητο κοινωνικό και ταυτόχρονα πολύπλοκο τεχνικό πρόβλημα, ευνοεί τη ρητορεία, τις εύκολες εντυπώσεις, τον αποπροσανατολισμό. Αποτελεί το ασφαλιστικό ένα εύκολο πεδίο καπνελίας της κοινωνικής ευαισθησίας, αποτελεί πεδίο μιας δήθεν αριστερής δικαιοδοσίας, που με πλήρη άγνοια του προβλήματος και στο όνομα της άρνησης κάθε μεταρρύθμισης διατηρεί τους όρους μιας επώδυνης κοινωνικής πραγματικότητας για τη μεγάλη μερίδα των ασφαλισμένων στο όχι και πολύ απώτερο μέλλον.

Η πραγματικότητα είναι προφανής. Ο κ. Παπανδρέου επιλέγει να τεθεί αλληλέγγυος λίγων εκατοντάδων κρατικοδιδαιτων. Εμείς, η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας, διαλέγουμε να είμαστε αλληλέγγυοι της σιωπηλής πλειονότητας των εκατοντάδων χιλιάδων, των τωρινών και των επόμενων γενιών, που αγωνιούν για ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα αντίθετο φύσει και θέσει στα «ρετιρέ» των κρατικών μονοπωλίων και ολιγοπωλίων.

Ομιλεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για την εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης, χαρακτηρίζοντάς την ως πολιτική αδράνειας και συμβιβασμού. Θα μου επιτρέψετε κατ' αρχήν να διατυπώσω την άποψη ότι είναι εθνικά μη σκόπιμο και ίσως μη πρέπει να διατυπώνονται και μάλιστα εγγράφως τέτοιες απόψεις, τη στιγμή που η Κυβέρνηση διεξάγει μια διαπραγμάτευση λεπτών χειρισμών. Επιχειρεί η Κυβέρνηση –και το ξέρουμε όλοι– να κλείσει ένα ζήτημα που έχει διατηρήσει υπό ομηρία τη βαλκανική πολιτική της χώρας για δύο δεκαετίες και είναι ένα ζήτημα το οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επεχείρησε και απέτυχε να λύσει.

Όσο δε για τα περί υποχωρητικότητας και συμβιβασμών της Κυβέρνησης, θα ήθελα να πω ότι αυτά συνιστούν ανόητους, δηλαδή χωρίς νόημα, ψευτολεονταρισμούς. Η Κυβέρνηση και δια του Πρωθυπουργού και δια της αρμοδίας Υπουργού, της κ. Μπακογιάννη, έχει τοποθετηθεί ψύχραιμα, έχει επαρκώς θεμελιώσει την ελληνική θέση όχι μόνο μέσα στην Ελλάδα –διότι αυτό είναι το εύκολο– αλλά εκεί που πραγματικά δίνεται η μάχη, στα διεθνή φόρα και ακροατήρια. Πολλοί από αυτή την Αίθουσα, που μετέχουμε στους διεθνείς οργανισμούς, αντιλαμβανόμαστε ότι ίσως είναι η πρώτη φορά που σ' αυτό το δύσκολο θέμα η ελληνική θέση, θέση σοβαρή και μετρημένη, είναι μία θέση βαθύτατα εθνική και ευρωπαϊκή και έχει κερδίσει το «ευήκοον ους» και τη στήριξη της πλειοψηφίας των εταίρων μας τόσο την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στο ΝΑΤΟ.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., προφανώς, επιθυμεί να γυρίσει την ελληνική εξωτερική πολιτική στους καιρούς των άσφαμων λεονταρισμών, των ακατάληπτων για τους ευρωπαίους συνεταίρους μας ισχυρισμών, όταν η Ελλάδα προσπαθούσε να λύσει τα προβλή-

ματα εσωτερικής πολιτικής με φαιδρούς τριτοκοσμικούς λογαριασμούς.

Νομίζω, συμπερασματικά, ότι η παραπάνω ενασχόληση και ο σχολιασμός των θεμάτων που περιλαμβάνει η πρόταση μομφής, συνιστά απώλεια πολιτικού χρόνου και άχρηστη ταλαιπωρία της Βουλής. Το σύγχρονο διακύβευμα της ελληνικής κοινωνίας δεν έχει τίποτα να κάνει με τα πολιτικά απολιθώματα που περιλαμβάνει ως σκεπτικό και ως αιτιολογία η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ασκηθεί κριτική στη Νέα Δημοκρατία αυτή πρέπει να είναι στην αντίθετη κατεύθυνση, προς την κατεύθυνση της πιο γρήγορης, της πιο γενναίας, της πιο συγκροτημένης και της πιο αποφασιστικής πολιτικής μεταρρυθμίσεων. Το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, η παραπέρα διάρρηξη των αγκυλώσεων, η παραπέρα απελευθέρωση του ιδιωτικού τομέα από τον εναγκαλισμό της γραφειοκρατίας, η περαιτέρω εισαγωγή των Νέων Τεχνολογιών, η ριζική αλλαγή του διοικητικού χάρτη της χώρας, η εύρεση επιτέλους γλώσσας επικοινωνίας με τις νεώτερες γενιές των Ελλήνων που παρατηρούν σήμερα από απόσταση το δημόσιο βίο της χώρας. Αυτό είναι το σύγχρονο διακύβευμα. Αυτά είναι τα θέματα του σύγχρονου κοινοβουλευτικού διαλόγου, ενός διαλόγου από τον οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέχει χαρακτηριστικά.

Θα μου επιτρέψετε κάτι το οποίο ίσως είναι λίγο βαρύ, αλλά για κάποιον ανεξίτητο λόγο οι θνήσκοντες πολιτικοί οργανισμοί, στον «επιθανάτιο πολιτικό τους ρόγχο» επανέρχονται με μορφή λεκτικής επιστροφής σε στερεότυπα που άρθωσαν κάποτε την εποχή της ακμής τους και τα επαναλαμβάνουν μη αντιλαμβανόμενοι τις δεκαετίες που πέρασαν. Αυτό κάνει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία πολιτικής «αυτοχειρίας» του πάλαι ποτέ ακμάζοντος πολιτικού σχηματισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν αφορά τη Βουλή. Αυτό που συμβαίνει είναι κρίμα, αλλά δεν αφορά τη Βουλή. Καθήκον της Βουλής, επιλογή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας είναι η στήριξη των μεταρρυθμίσεων που είναι απαραίτητες για τον τόπο.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, με μικρή, αν θέλετε, πραγματικά κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, αλλά με πλήρη, όπως αναγνωρίζουν όλοι, συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι, πολιτική επικυριαρχία, διατυπώνει συγκροτημένη πρόταση για όλα τα μεγάλα ζητήματα του τόπου, γι' αυτά τα ζητήματα που απαιτούν θυσίες, προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα καλύτερο μέλλον.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας είμαστε ειλικρινείς, αναδέχεται πλήρως το πολιτικό κόστος που απαιτούν οι καιροί. Εφόσον απαιτείται και εφόσον στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις, έχει επίγνωση ότι όλα αυτά έχουν πολιτικό κόστος. Όμως στέκεται κάθετα απέναντι στην αποτελεσματικότητα που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Αντιπολίτευση.

Έχω πει ξανά, κύριοι συνάδελφοι, στην προηγούμενη Βουλή ότι το πολιτικό μέλλον δεν είναι προβλέψιμο. Όμως νομίζω ότι μπορώ με κάθε βεβαιότητα να πω ότι στα χρόνια που έρχονται οι Βουλευτές αυτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, αυτής της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας θα μπορούν περήφανοι να λένε ότι ανήκαν σ' αυτήν τη Συμπολίτευση, που κόντρα στην Αντιπολίτευση, αλλά μαζί και δίπλα στην κοινωνία στήριξαν τον Κώστα Καραμανλή, για να αλλάξει τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, θέλω να σας ανακοινώσω ότι όπως διαμορφώνεται από τους εγγραφέντες συναδέλφους, για να μιλήσουν επί της Πρότασης Δυσπιστίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η πρότασή μου είναι, η σημερινή συνεδρίαση να ολοκληρωθεί την 1η πρωινή. Αύριο να αρχίσουμε στις 14.00' και η συνεδρίαση το βράδυ, να ολοκληρωθεί στη 01.00', την Παρασκευή το πρωί να αρχίσουμε στις 10.30' μέχρι τις 16.30' και να αρχίσει εκ νέου δεύτερη συνεδρίαση στις 18.00' μέχρι και τη 12η νυκτερινή ακριβώς, με την πεποίθηση ότι θα έχει μιλήσει ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός Βουλευτών.

Είναι σύμφωνο το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς, ομόφωνα το Σώμα αποφασίζει για τον τρόπο με τον οποίο θα διεξαχθεί η συζήτηση εφεξής.

Καλώ στο Βήμα το συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Χάρη Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέσαμε σήμερα την πρόταση δυσπιστίας γιατί, μεταξύ άλλων λόγων που ανέπτυξαν οι συνάδελφοί μου, εμφανίζεται διαρκώς εντεινόμενο το φαινόμενο του δημοκρατικού ελλείμματος τους στη θεσμική μας λειτουργία.

Θέλω να υπενθυμίσω όσα εξελίσσονται όχι προ της 16ης Σεπτεμβρίου, αλλά μετά από αυτήν. Πρώτον, αναφέρομαι στα σοβαρότατα δημοκρατικά ελλείμματα στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το σύστημα διακυβέρνησης. Εδώ και πολλά χρόνια έχει διαμορφωθεί ένα πολιτικό σύστημα, ένα σύστημα διακυβέρνησης, κέντρο του οποίου είναι η ισχύς ενός και μόνο προσώπου, του Πρωθυπουργού.

Αν σε συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής κρίσης επέλθει σύγκρουση μεταξύ του προσώπου που έχει συγκεντρωμένες τις εξουσίες στα χέρια του, δηλαδή του Πρωθυπουργού, και ευρύτατων κοινωνικών ομάδων, και δεν λειτουργήσουν μερικές δημοκρατικές «βαλβίδες» εκτόνωσης της έντασης, δημιουργούνται σοβαρότατες ανωμαλίες και δημοκρατικά ελλείμματα.

Στην προκειμένη περίπτωση, εδώ και καιρό αναπτύσσεται σοβαρότατη σύγκρουση, μεταξύ της Κυβέρνησης και ευρύτατων κοινωνικών ομάδων, για να μην πω του συνόλου του ελληνικού λαού, για ό,τι διαλαμβάνεται στο νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό μας πρόβλημα. Η σύγκρουση παραμένει ενεργός, παραμένει δυνατή, παραμένει επικίνδυνη και δεν υπάρχει καμμία διαδικασία δημοκρατικής εκτόνωσης της κρίσης, διότι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του επιμένουν μονότονα, ότι δεν έχουν να κάνουν ούτε ένα βήμα πίσω.

Υπό τις συνθήκες αυτές ανελήφθη πρωτοβουλία από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, να οδηγηθούμε στην κρίση του ελληνικού λαού, μέσω της διεξαγωγής δημοψηφίσματος, πρωτοβουλία, η οποία μπορεί πραγματικά να αποδειχθεί στοιχείο εκτόνωσης στις συνθήκες κοινωνικής έντασης και ρήξης, να εξφύγουμε από το αδιέξοδο που συνιστά δημοκρατικό έλλειμμα. Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση το αρνείται.

Δεύτερον, ένα σοβαρότατο πρόβλημα αφορά τις σχέσεις Κυβέρνησης και Δικαιοσύνης. Υπήρξαν δεκάδες καταγγελίες Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπήρξαν καταγγελίες του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε πολλές συζητήσεις εντός και εκτός της Αίθουσας, ότι είναι επικίνδυνη εκτροπή να επιχειρεί η Κυβέρνηση να επιβάλλει συγκεκριμένες λύσεις, ελέγχοντας με τρόπο αθέμιτο την ηγεσία της Δικαιοσύνης, την οποία πολλές φορές ωθεί σε ενέργειες, που προσβάλλουν τη λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το καλοκαίρι αποφάσισε η δικαιοσύνη, μετά από έρευνα, ότι δεν συντρέχει λόγος να αναζητηθεί περαιτέρω οποιαδήποτε ευθύνη στην υπόθεση των υποκλοπών. Αποφασίστηκε, λοιπόν, ότι η υπόθεση πρέπει να περαιωθεί και να κηρυχθεί το τέλος της αναζήτησης. Ο εισαγγελέας Εφετών, ο οποίος αποφάσισε ότι πρέπει να τεθεί η υπόθεση στο αρχείο, ω του θαύματος, λίγες μέρες μετά προήχθη σε Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Σας θυμίζω ότι όταν επρόκειτο η Κυβέρνηση να ρυθμίσει τη λειτουργία του «Μεγάλου Αδελφού», δηλαδή των καμερών, κατά την πορεία ανθρώπων που διεκδικούν τα δικαιώματά τους, όταν η Κυβέρνηση αποφάσισε να ενεργοποιήσει νέο θεσμικό οπλοστάσιο που να παρακολουθεί τους πολίτες, κατά τη διάρκεια ειρηνικών εκδηλώσεων με το πρόσχημα πιθανής διασάλευσης της δημόσιας τάξης, πρώτος προσήλθε, λίγο προ της νομοθετικής πρωτοβουλίας, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για να καταθέσει γνωμοδότηση με την οποία υπεδείκνυε τι ακριβώς θα πράξει η Κυβέρνηση και αυτά ακριβώς που υπέδειξε ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου εφαρμόσε η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Έχουμε, όμως, σοβαρότατες ανησυχίες και για τον τρόπο με

τον οποίο η Κυβέρνηση πολιτεύεται σε ό,τι έχει σχέση με τη δημόσια τάξη. Έκπληκτοι παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό να συγκρούονται ιδιωτικά συμφέροντα, στο εσωτερικό των Σωμάτων Ασφαλείας. Έκπληκτοι παρακολουθούμε συνδικαλιστές, που έχουν ορισμένη πολιτική ταυτότητα, να συγκρούονται με απαράδεκτο τρόπο για τον έλεγχο του χώρου και μάλιστα μέσα σ' αυτή τη σύγκρουση υπεισέρχονται –επαναλαμβάνω- ιδιωτικής υφής συμφέροντα, χωρίς η Κυβέρνηση να επεμβαίνει. Και εκεί που ο πολίτης αναζητεί την ασφάλεια και την προσήλωση των ενστόλων στο πώς θα εξασφαλίσουν την ειρήνη, πώς θα εξασφαλίσουν τα συμφέροντα των πολιτών, βλέπουν έντρομοι ότι δεν υπάρχει δημόσια τάξη, για να προστατεύσει το αυτόνομο που διεκδικεί η ελληνική κοινωνία. Υπάρχουν, λοιπόν, πολλοί λόγοι που αφορούν την ελληνική Δικαιοσύνη, τα Σώματα Ασφαλείας, που αφορούν τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών, που αφορούν το σύστημα διακυβέρνησης, λόγοι που εξηγούν την κατάθεση πρότασης δυσπιστίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Μου έκανε όμως εντύπωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το επιχείρημα που άκουσα, τόσο από τον Υπουργό Εσωτερικών, όσο και από τον πρώτο ομιλήσαντα συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, ότι η πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει σχέση με την αγωνία του να δείξει ότι δεν έπεται στις πολιτικές εξελίξεις άλλοι μικρότεροι κόμματος της Αντιπολίτευσης. Αυτό ήταν το βασικό επιχείρημα. Η αγωνία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταδείξει ότι δεν υπολείπεται, ότι είναι πράγματι Αξιωματική Αντιπολίτευση, ότι τελικά ανταγωνίζεται άλλους επιτυχώς, για να κερδίσει στην κλίμακα των δημοσκοπικών μετρήσεων 0,5 % ή 1%.

Οι συνάδελφοι που σκέπτονται με αυτόν τον τρόπο απλώς υπολαμβάνουν την πολιτική ως ένα διαρκές και αέναο παιχνίδι σύγκρουσης σκληρών μηχανισμών. Εμείς, όμως, δεν πιστεύουμε σε αυτήν την πολιτική, κύριοι συνάδελφοι. Αυτά που ισχυρίζονται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση, αποκαλύπτουν ανθρώπους που αντιλαμβάνονται την πολιτική ως κάτι μακρινό από την κοινωνία. Εμείς αντιλαμβανόμαστε την πολιτική ως αυτή που μετουσιώνει την ανθρώπινη αγωνία και προσδοκία σε πράξη. Δεν καταθέσαμε την πρόταση δυσπιστίας, γιατί αναμετρίομαστε σε έναν αγώνα γοήτρου με άλλους. Ποιο είναι το γόητρο; Να κερδίσεις 0,5% στην κλίμακα των δημοσκοπήσεων και να πάρεις 0% στην κλίμακα της ανθρωπίνης αγωνίας και της ανθρωπίνης προσπάθειας;

Καταθέσαμε την πρόταση δυσπιστίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί θέλαμε να ξαναφέρουμε πίσω στο προσκήνιο, στο κέντρο της συζήτησής μας, την πολιτική για τον άνθρωπο, την ανθρωπινή περιπέτεια. Η προσπάθειά μας είναι να ξαναζυγίσουμε την πολιτική πάνω στο ανθρώπινο μέτρο, να αναδείξουμε την περιπέτεια των Ελλήνων κάτω από το καθεστώς της Δεξιάς διακυβέρνησης. Αυτό είναι το μέτρο της πολιτικής μας. Η πολιτική για τον άνθρωπο, τα προβλήματά του, τις αγωνίες του, τις ελπίδες του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας το πω με γλαφυρό τρόπο, μέσα από τα λόγια μιας κοπέλας. Είχε θεία πρόνοια ο δημοσιογράφος Χρήστος Μιχαηλίδης, προχθές στο οπισθόφυλλο της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», να δημοσιεύσει αυτούσια μια επιστολή με τον τίτλο «Τα παιδιά του καρκίνου». Θα σας την διαβάσω, για να δούμε πού είναι η ζωή. Γιατί, η ζωή είναι αλλού, όχι μέσα στη συγνή και άτεγκτη σύγκρουση κακόγουστων πολιτικών και ανθρώπων που το γόητρό τους ισούται με την αναπαραγωγή στην εξουσία. Σ' αυτό το οπισθόφυλλο, λοιπόν, ίσως είναι το πιο συγκλονιστικό κείμενο που έχω διαβάσει τα τελευταία χρόνια. Θα σας διαβάσω μόνο δυο παραγράφους.

Γράφει μια κοπέλα, η οποία βρίσκεται στο τελευταίο μεταστατικό στάδιο, πώς συνδιαλέγεται με το Θεό σε μια κολασμένη γη χωρίς καμμία ελπίδα και χωρίς κανέναν Υπουργίσκο να δίνει σημασία. Και αν αναδείξουμε στη συζήτησή μας το ανθρώπινο μέτρο της προσπάθειάς μας, θα έχει πετύχει απόλυτα η προσπάθεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να δικαιώσουμε την πολιτική και να αποκαταστήσουμε τη σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες.

Αυτή η κοπέλα, λοιπόν, γράφει: «Τα παιδιά του καρκίνου έχουν υπομονή με τους γιατρούς. Δεν γογγύζουν ούτε όταν

περιμένουν τις ατέλειωτες πέντε-έξι ή επτά ώρες στην επί γης κόλαση, στα σαλόνια, αίθουσες του «Θεαγνεϊού» με το βαλιτσάκι με τα απαραίτητα για τη διήμερη ή τριήμερη νοσηλεία τους, για να τους ανακοινωθεί τελικά ότι δεν υπάρχει διαθέσιμο κρεβάτι. Θυμώνουν οι καρκινοπαθείς, αλλά δεν τα βάζουν ούτε με τους νοσηλευτές ούτε με τους γιατρούς τους, γιατί ξέρουν καλά ότι δεν φταίνει αυτοί που δεν έχουν άλλα τρία «Θεαγνεϊά» ή «Αγίους Σάββες». Υποπτεύομαι πως οι νοσηλευτές και κυρίως οι ογκολόγοι πλέον στην Ελλάδα, όταν ανήκουν στην κάστα εκείνων των υπαλλήλων που δεν τα παίρνουν, μάλλον δουλεύουν για να σώσουν την ψυχή τους, όπως ο χειρουργός ογκολόγος της γράφουσας, ο ίδιος με καρκίνο, τελείως καθαρός από δοσοληψίες και φακελάκια».

Και αφού γράφει σε ποιες περιπτώσεις εξανεμίζεται η ελπίδα της και από τους γιατρούς, όταν καθίστανται οι ασθενείς αντικείμενα έρευνας, καταλήγει: «Και όταν τα παιδιά του καρκίνου χάνουν την υπομονή τους, αλλά κυρίως την εμπιστοσύνη τους στους γιατρούς τους, δεν κάνουν καταγγελίες και μηνύσεις. Χάνουν την ελπίδα τους και όταν χάνουν την ελπίδα τους, αποσύρονται σιγά-σιγά από την ίδια τη ζωή».

Ξέρετε πότε θα έχουμε πετύχει και θα έχει δικαιωθεί η πρωτοβουλία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εάν όλοι μας καταφέρουμε να σκεφτούμε ότι η πολιτική δεν είναι το 0,5% άνοδος στην κλίμακα των δημοσκοπήσεων, εάν όλοι σκεφτούμε ότι η πρωτοβουλία ενός κόμματος δεν είναι για το γόητρο του ουραγού ή του πρώτου, αλλά εάν όλοι ξαναφέρουμε μπροστά μας ότι η πολιτική δικαιώνεται, όταν κυρίως δικαιώνει τον άνθρωπο, εάν δηλαδή όλοι μας μιλήσουμε για τον άνθρωπο και τις ελπίδες του. Αυτό, όμως, η Δεξιά ποτέ δεν θα το καταλάβει. Ελπίζω να το καταλάβει στο τέλος της συζήτησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Κουμπούρης.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές τις μέρες στους δρόμους της Αθήνας και σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, νέοι, γυναίκες, τα λαϊκά στρώματα της κοινωνίας έδωσαν και δίνουν με αποφασιστικότητα τη μάχη των απεργιακών κινητοποιήσεων και των αγώνων ενάντια στην αντιασφαλιστική, αντεργατική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Οι εργαζόμενοι όλο και με πιο μεγάλη αποφασιστικότητα συμμετέχουν σ' αυτούς τους αγώνες. Είναι μεγαλύτερη η απαιτητικότητά τους να λυθούν τα προβλήματα και φυσικά έκφρασαν και εκφράζουν την αντίθεσή τους όχι σε επιμέρους προβλήματα, παρά τις προσπάθειες που έγιναν να παγιδευτεί η λαϊκή πάλη σ' αυτήν τη λογική, αλλά έδωσαν τη μάχη ενάντια συνολικά στην πολιτική σας, ενάντια στην πολιτική που με σταθερότητα όλα αυτά τα χρόνια επιτρέπει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια πολιτική που έχει «κατακρεουργήσει» τα ασφαλιστικά, τα εργασιακά και όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων και της εργατικής τάξης στο βωμό του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Κ.Κ.Ε., το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα αυτό το διάστημα, το προηγούμενο διάστημα και θα συνεχίσει, έδωσε τη μάχη με αποφασιστικότητα μέσα στην εργατική τάξη, μέσα στο λαό να οργανώσει αυτές τις κινητοποιήσεις, να είναι πιο μεγάλοι και πιο αποφασιστικοί οι αγώνες της λαϊκής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, έδωσε τη μάχη με μεγάλη αποφασιστικότητα να οργανωθούν αυτοί οι αγώνες καλύτερα, να έχουν ταξικό προσανατολισμό, να αμφισβητήσουν το σύνολο της πολιτικής και φυσικά να απαιτήσουν αιτήματα που θα ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες πραγματικές ανάγκες.

Το Κ.Κ.Ε. δεν παίζει σε εντυπωσιασμούς, δεν παίζει σε μικροκομματικά παιχνίδια -αυτή είναι η πραγματικότητα- εκεί που πραγματικά χάνονται τα νούμερα τόσο από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και από τη μεριά του Συνασπισμού που ακριβώς, παίζουν σ' αυτό το παιχνίδι των εντυπώσεων και θέλουν το λαϊκό κίνημα κάθε φορά για το πώς θα στηρίξει τις πολιτικές τους για την εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία ή για τα παιχνίδια που ετοιμάζει σήμερα να παίξει η αστική τάξη μπροστά

στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει το πολιτικό δικομματικό σύστημα.

Το Κ.Κ.Ε. δεν συμμετέχει και δίνει και θα δώσει τη μάχη αυτή με μεγαλύτερη ακόμη αποφασιστικότητα και αυτοί οι αγώνες το επόμενο διάστημα θα συνεχιστούν. Και θα συνεχιστούν αυτοί οι αγώνες γιατί τα μέτρα που οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και προηγούμενα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν πάρει σε βάρος των εργαζομένων, δεν πρόκειται να σταματήσουν εδώ. Θα συνεχιστούν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα γιατί αυτό θέλει το κεφάλαιο, αυτό θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Λέξεις που δεν ακούγονται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα γιατί έχουν ξορκιστεί από τους υποστηρικτές της Συνθήκης του Μάαστριχτ, έχουν ξορκιστεί από εκείνους που ψήφισαν τις τέσσερις «ελευθερίες» του και που καμμία απ' αυτές τις ελευθερίες δεν είναι σε όφελος των εργαζομένων και που ως στόχο έχουν παραπέρα να «κατακρεουργήσουν» περισσότερο τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Ξέρουμε ότι πραγματικά αυτά τα μέτρα θα συνεχιστούν γιατί απαιτούνται από το μεγάλο κεφάλαιο για μεγαλύτερη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Δεν έχετε άλλο δρόμο. Δεν είστε καλοί ή κακοί. Είστε πολιτικοί που υπηρετούν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και αυτός είναι ο δρόμος που έχει επιλέξει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτός είναι ο δρόμος που έχει επιλέξει το κεφάλαιο. Και όσοι λένε άλλα λόγια, τα λένε για το θεαθήναι και τις τηλεοράσεις με στόχο βέβαια τους εργαζόμενους και τον αποπροσανατολισμό τους.

Ξέρουμε ότι έρχονται νέα μέτρα ακόμη πιο αποφασιστικά. Οι μεταρρυθμίσεις θα συνεχιστούν. Έρχονται μέτρα, για να αλλάξουν παραπέρα τα ελαστικά ωράρια που ήδη έχουν ψηφιστεί και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τη Νέα Δημοκρατία. Έρχονται μέτρα, τα οποία θα αυξήσουν τις ώρες εργασίας και τις ημέρες εργασίας. Αυτή είναι η απαίτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Έρχονται νέα μέτρα για το ασφαλιστικό. Ο νόμος Ρέππα, που προβλέπει την αναθεώρηση των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών και υιοθετήθηκε φυσικά παρ'ότι η Νέα Δημοκρατία δεν τον ψήφισε τότε για το θεαθήναι, εφαρμόζεται και θα εφαρμοστεί. Εφαρμόζεται η ουσία του μέσα από το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε κόβοντας δικαιώματα και καταργώντας τα βαριά και ανθυγιεινά από σήμερα, γιατί κόβει τις πρόωρες συντάξεις και βάζει ποινές. Όμως, και παραπέρα θα αποχαρκτηριστούν πάρα πολλοί κλάδοι που ανήκουν στα βαρέα και ανθυγιεινά και όπου οι εργαζόμενοι δίνουν κυριολεκτικά το αίμα τους καθημερινά, για να πάρουν το μεροκάματο. Ξέρουμε ότι θα έρθουν μέτρα που θα μεγαλώσουν την απελευθέρωση των απολύσεων. Παραπέρα, θα διευρυνθούν ακόμη περισσότερο οι ιδιωτικοποιήσεις. Και όλα αυτά είναι μέτρα τα οποία θα εφαρμόζονται από την Κυβέρνηση φυσικά, όπως εφαρμόστηκαν στο παρελθόν και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Δεν υπάρχει καμμία διαφορά εδώ σε όλα τα ζητήματα, είτε στο ασφαλιστικό είτε στις εργασιακές σχέσεις κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι εργαζόμενοι φαίνεται καθαρά ότι είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν τους αγώνες. Φαίνεται αποφασισμένοι παρά τις τακτικές ελιγμών που ακολουθούν οι συμβιβασμένες ηγεσίες στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Στιγματίζουν κυριολεκτικά τις κυβερνήσεις, την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και προηγούμενως τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας των 0, 75 λεπτών την ημέρα. Σας στιγματίζουν τα προβλήματα που έχουν σχέση με την κοινωνική ασφάλιση. Από την πολιτική σας σήμερα που έχει εφαρμοστεί, το 70% των συνταξιούχων παίρνει συντάξεις μέχρι 500 ευρώ. Σας στιγματίζει το ότι ο εργαζόμενος πληρώνει από την τσέπη του για την υγεία -την οποία ιδιωτικοποιήσατε κατά 57%- χώρια από εκείνα που δίνουν τα ασφαλιστικά ταμεία, η άθλια κατάσταση των νοσοκομείων, τα «φακελάκια». Σας κρίνει για τις ιδιωτικοποιήσεις που σας στιγματίζουν, για την παιδεία, για άλλα δικαιώματα των εργαζομένων. Και πραγματικά πρέπει να πούμε ότι σας στιγματίζουν τα κέρδη των τραπεζών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Το Πανεργατικό Αγώνιστικό Μέτωπο, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα δεν θα σταματήσει εδώ. Το Κ.Κ.Ε. δεν δίνει τη μάχη των εντυπώσεων. Δίνουμε ουσιαστική μάχη και ουσιαστική πάλη! Συνεχίζονται οι απεργιακές κινητοποιήσεις. Δεκάδες σωματεία, ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος αποφασίζουν για απεργιακές κινητοποιήσεις για το επόμενο διάστημα κόντρα στην πολιτική που οι πλειοψηφίες στην Γ.Σ.Ε.Ε. και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. επέλεξαν για συμβάσεις πείνας, κόντρα στο ασφαλιστικό και την εφαρμογή του, κόντρα στις ιδιωτικοποιήσεις, κόντρα σε όλα τα μέτρα που έρχονται, για να χειροτερέψουν τη θέση των εργαζομένων. Εμείς με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα εκεί θα δώσουμε τη μάχη, μέσα στους εργατικούς αγώνες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουμπούρη.

Το λόγο έχει ο κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται σε προφανή αναντιστοιχία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τις επιλογές, τις διεκδικήσεις και τις αγωνίες του ελληνικού λαού. Αυτό καταγράφεται σε σχέση με το κοινωνικο-ασφαλιστικό σύστημα κάθε μέρα και με μεγαλύτερη ένταση. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες οι υπογραφές των εργαζομένων με τις οποίες ζητούν τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Και θέλουν και διεκδικούν μαζί με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και τις άλλες δυνάμεις της Αντιπολίτευσης το δημοψήφισμα, γιατί είναι αναγκαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό το μεγάλο, το σημαντικό ζήτημα να μπορέσουν οι πολίτες να αποφανθούν με έναν πρωτογενή όσο και κυρίαρχο τρόπο. Και όσοι αρνούνται με ποικιλία δήθεν επιχειρημάτων το δημοψήφισμα δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να περιφρονούν ακριβώς τον ελληνικό λαό και την κυριαρχία του, η οποία πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον για τα μεγάλα ζητήματα αυτού του τόπου. Και το δημοψήφισμα που ο Συνασπισμός κατέθεσε ως πρόταση δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια μορφή ουσιαστικής συμμετοχής του ελληνικού λαού στην ασκούμενη πολιτική, η οποία χρόνια τώρα, θα έλεγα διαχρονικά από τη Μεταπολίτευση, ασκείται με έναν εξαιρετικά συγκεκριμένο τρόπο, με έναν τρόπο που κρατάει μακριά από κάθε κοινωνικό έλεγχο αυτήν την πολιτική, η οποία εν τέλει και αποβαίνει σε βάρος της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Και να επαναλάβω ότι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς κατέθεσε την πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος ακριβώς με την πολιτική πεποίθηση και παραδοχή ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στον ίδιο τον ελληνικό λαό να μιλήσει για ένα νόμο ο οποίος χειροτερεύει τη θέση των ασφαλισμένων, βάρβαρα προσβάλλει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των νέων γυναικών, αδικεί τις νέες γενεές και κατάφορα αδικεί όλους εκείνους που βρίσκονται στο κοινωνικό περιθώριο, όσο και το οικονομικό, με το δεδομένο -ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- ότι πρέπει να εξασφαλίζουν τον αριθμό των εκατό ημερομισθίων για να μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους στην ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη. Ακριβώς, αυτά τα στοιχεία είναι εκείνα που κινητοποιούν τους Έλληνες εργαζόμενους οι οποίοι συλλέγουν υπογραφές υπέρ του δημοψηφίσματος αυτήν την ώρα και εμείς βαθιά τους ευχαριστούμε και συγχαίρουμε γι' αυτήν τη λαϊκή πρωτοβουλία να στηρίξει μια πρόταση η οποία αποτελεί κορυφαία εκδήλωση της λαϊκής κυριαρχίας.

Ακούστηκαν και άλλα, εξαιρετικά πρωτότυπα, για να αποκροώσουν την πρόταση του δημοψηφίσματος. Ακούστηκε, για παράδειγμα, ότι είναι εξαιρετικά νωπή η λαϊκή εντολή μετά τις πρόσφατες εκλογές και κατά συνέπεια δεν χρειάζεται δημοψήφισμα. Ποιος είπε ότι οι οποιεσδήποτε εκλογές και οι συσχετισμοί που καταγράφουν περιθωριοποιούν την ανάγκη ενός δημοψηφίσματος; Είναι άλλο πράγμα η εκλογή της Βουλής και είναι τελείως διαφορετικό ζήτημα, με συγκεκριμένη υπάρχουσα Βουλή με τους δικούς της συσχετισμούς, η δυνατότητα των Ελλήνων πολιτών να εκφράζονται μέσα από ένα δημοψήφισμα. Ακούστηκε ακόμη ο βλάσφημος λόγος, ο υβριστικός για τον ελληνικό λαό λόγος: «Μα, γνωρίζουν οι πολίτες»; Γνωρίζουν τι ακριβώς θα ψηφίσουν στο ενδεχόμενο ενός δημοψηφίσματος; Προφανέστατα και γνωρίζουν. Γνωρίζουν τη χειροτέρευση της

ασφαλιστικής τους κατάστασης. Γνωρίζουν την «αφυδάτωση» των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων. Γνωρίζουν οι νέοι και οι νέες ότι θα περιθωριοποιηθούν ασφαλιστικά, γι' αυτό και κινητοποιούνται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τρίτο επιχείρημα κατατίθεται για να αποκρουστεί η πρόταση για το δημοψήφισμα: Μα, δεν είχαμε ποτέ στην Ελλάδα δημοψήφισμα. Δεν υπάρχει –ακούστε– πολιτική κουλτούρα στην Ελλάδα για τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων, δεν έγινε ποτέ, με μία μόνο εξαίρεση, τότε για το χαρακτήρα του πολιτεύματος, βασιλευσμένη ή αβασίλευτη. Και ευθύνεται ο ελληνικός λαός γι' αυτήν τη συγκεντρωτική, όσο και αυταρχική αντίληψη, η οποία δεν επέτρεψε να διεξαχθεί δημοψήφισμα μέσα σ' αυτήν τη μεγάλη διαδρομή του χρόνου; Προφανώς όχι. Ευθύνονται όλοι εκείνοι, ευθύνεται σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που μέσα από την αλαζονεία των συσχετισμών και των αριθμών δεν θέλουν να εκφραστεί ο ελληνικός λαός.

Και η αλαζονεία αυτή μάλιστα εκφράζεται στο επίπεδο της οριακής όσο και εξαιρετικά εύθραυστης Πλειοψηφίας των 152 Βουλευτών. Κατά συνέπεια, θετικά αθροίζεται στην πρόταση του Συνασπισμού για δημοψήφισμα και η πρόταση δυσπιστίας, με δεδομένη την αναντιστοιχία της κυβερνητικής πολιτικής προς την ελληνική κοινωνία, την κατάστασή της και τις διεκδικήσεις της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να γίνει δεκτή η πρόταση δυσπιστίας. Είναι ανύπαρκτο το κοινωνικό κράτος. Το 23% και πλέον του ελληνικού λαού βρίσκεται κάτω από το όριο της βιωσιμότητας και ζει στο ασφυκτικό πλαίσιο της φτώχειας. Το 10% και πλέον των παιδιών αυτής της χώρας έχει παρωθηθεί έξω από το εκπαιδευτικό πλαίσιο. Μια εισοδηματική πολιτική καθηλωμένη που κάθε μέρα σημαίνει παραπέρα απώλεια εισοδήματος των εργαζομένων.

Έρχεται και η εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να ξεπουλήσει τον Ο.Τ.Ε.. Και ποιος ξέρει ποια είναι η άκρη αυτού του επικίνδυνου μονόδρομου στον οποίο κινείται. Εκποιεί δημόσια περιουσία και εντείνει τις ιδιωτικοποιήσεις παραδίδοντας το δημόσιο αγαθό και το δημόσιο χώρο στον ιδιωτικό τομέα, στην κερδοσκοπία του και στις δικές του μονοσήμαντες διαθέσεις για την εξυπηρέτηση των δικών του συμφερόντων και όχι για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων αυτής της κοινωνίας που δοκιμάζεται. Το βλέπετε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η κοινωνία δοκιμάζεται από τις μεγάλες ανισότητες που την χαρακτηρίζουν. Προσθέστε και αξιολογήστε μαζί με όλα τα άλλα για να δεχθείτε ότι είναι βάσιμη η πρόταση δυσπιστίας, την υπόθεση των τηλεφωνικών υποκλοπών, την αποσάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, οι οποίες αποσαρθρωμένες αρνητικά καθορίζουν την εξέλιξη του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Προσθέστε για να δείτε τη βασιμότητα της πρότασης δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση το γεγονός ότι περιορίζονται οι ατομικές ελευθερίες και τα ατομικά δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην επιάρεται η Κυβέρνηση ότι κάποιες δημοσκοπήσεις καταγράφουν τη διαφορά της από το δεύτερο κόμμα, το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Εκείνο που δεν μπορεί να δει η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πλειοψηφία είναι ο ανακαθορισμός των κοινωνικών συσχετισμών που εμείς στο Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχουμε την πολιτική εκτίμηση όσο και τη βεβαιότητα ότι αυτή η ανακαθοριζόμενη κοινωνία, αυτός ο ανακαθορισμός των συσχετισμών αυτής της κοινωνίας θα σημάνει –και δεν θα είναι πολύ αργά– και τον ανακαθορισμό στο επίπεδο της κεντρικής πολιτικής σκηνής, δηλαδή, τον ανακαθορισμό των πολιτικών συσχετισμών μέσα στους οποίους ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς φιλοδοξεί όσο και διεκδικεί με ολόκληρη την κοινωνία να καταγράψει την πρωταγωνιστική όσο και καταλυτική του παρουσία στην εξέλιξη των πολιτικών πραγμάτων αυτού του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε

προς συζήτηση ενώπιον της Ολομελείας η πρόταση δυσπιστίας που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά της Κυβέρνησης. Και το ερώτημα είναι ποια είναι σήμερα η αιτιολογία για να συζητήσουμε μία πρόταση δυσπιστίας;

Διάβασα προσεκτικά αυτά που αναγράφονται στη συγκεκριμένη πρόταση. Ουσιαστικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σ' αυτήν την πρόταση διαλαμβάνει γενικότερες πολιτικές αντιρρήσεις και αιτιολογίες με τις οποίες διαφωνεί με την κυβερνητική πολιτική ή εν πάση περιπτώσει, ισχυρίζεται ότι διαφωνεί.

Υποθέτω όμως ότι μία πρόταση δυσπιστίας, όχι για να είναι νόμιμη, υπό τη μορφή της τυπικής νομιμότητας όπως ακούστηκε κάποια στιγμή εδώ –διότι προφανώς έχει αυτό το δικαίωμα η Αξιοματική Αντιπολίτευση και το άσκησε– αλλά κυρίως για να είναι χρήσιμη και να είναι πολιτικά νομιμοποιημένη και να καταλαβαίνει κανείς τον πολιτικό της ρόλο και την πολιτική της σημασία, πρέπει να πει κάποια περισσότερα πράγματα, εκτός από το ότι κάποιος έχει γενικές πολιτικές αντιρρήσεις με την κυβερνητική πολιτική. Διότι, σε τελευταία ανάλυση, τότε ευτελίζεται ένα συγκεκριμένο μέσο αντιρρήσεων που πρέπει να ξεπερνά ένα ορισμένο μέτρο, εάν θέλετε ισχυρών αντιρρήσεων –όχι απλώς γενικά αντιρρήσεων– για να έρθει νομιμοποιημένο προς συζήτηση.

Υπάρχει μήπως καμμία περίπτωση –και αυτό είναι ένα ερώτημα προς την Αξιοματική Αντιπολίτευση– να χαθεί όντως η εμπιστοσύνη μέσα από αυτή την πρόταση και λόγω των συγκεκριμένων αιτιάσεων; Ζητήθηκε όλο το προηγούμενο διάστημα μία σειρά ονομαστικών ψηφοφοριών ειδικώς για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Βέβαια, σ' αυτές τις ονομαστικές ψηφοφορίες καταγράφηκε μία συγκεκριμένη πολιτική θέση της Πλειοψηφίας. Η θέση της Πλειοψηφίας ήταν εδώ συμπαγής. Δεν υπήρξε η πραγματική αντίρρηση.

Με αφορμή, λοιπόν, το συγκεκριμένο, υπάρχει καμμία τύχη –πραγματικά το πιστεύει έστω και ένας– σ' αυτήν την Πρόταση Δυσπιστίας; Προφανώς όχι. Άρα, λοιπόν, δεν πιστεύετε σοβαρά ότι υπάρχει καμμία τύχη στη συγκεκριμένη πρόταση.

Δεύτερον, εάν δεν υπάρχει καμμία τύχη στη συγκεκριμένη πρόταση, μήπως έχει συμβεί κάτι όλως εξαιρετικό, το οποίο πράγματι θα δικαιολογούσε την τόσο καθολική αγανάκτηση από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης για να φθάσει στο επίπεδο της προτάσεως δυσπιστίας και ποιο είναι αυτό; Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο;

Μα το ασφαλιστικό νομοσχέδιο –θα μου επιτρέψετε να σας πω– είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο, κατά τη δική μας γνώμη, το μόνο σχετικά σημαντικό νομοσχέδιο που έχει φέρει η Κυβέρνηση. Όλο το υπόλοιπο χρονικό διάστημα νομοθετικά η Κυβέρνηση δεν έχει φέρει τίποτε αξιόλογο. Περνάμε τον καιρό μας ψηφίζοντας ουσιαστικά ασήμαντα νομοσχέδια.

Αυτό είναι το μόνο σχετικά σημαντικό νομοσχέδιο, αλλά όχι θα ότι γίνεται και καμμία τεραστία τομή, όπως πολλοί εκ των ομιλητών της Αξιοματικής Αντιπολιτεύσεως επεσήμαναν. Δεν γίνεται καμία μεγάλη τομή στο ζήτημα του ασφαλιστικού. Όχι μόνο αυτό, αλλά δεν λύνεται το ασφαλιστικό. Όχι μόνο αυτό, αλλά πρόκειται να χρειαστούν περαιτέρω νομοσχέδια και σειρά υπουργικών αποφάσεων για να πούμε ότι ενδεχομένως υπάρχει μια ελαφρά βελτίωση των οικονομικών του ασφαλιστικού συστήματος.

Άρα, λοιπόν, εν όψει του ότι και αυτό δεν αποτελεί θα κανένα μεγάλο νομοθετικό έργο, ποιο είναι εκείνο που δικαιολογεί την υποβολή της προτάσεως δυσπιστίας; Η απάντηση είναι ένα. Είναι αυτό που παρακολουθήσαμε όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, διότι δυστυχώς και η πολιτική στην Ελλάδα καθορίζεται από τις μιντιακές επιλογές, καθορίζεται από τις επιλογές των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Μεταξύ της Κεντροαριστεράς και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., μεταξύ της Σοσιαλδημοκρατίας και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. υπάρχει ένας διαγκωνισμός και μία αντιπαλότητα για το ποιος είναι ο πιο αντιπολιτευτικός. Χρησιμοποιείτε όμως ...

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό κατάλαβα και εσείς θα πείτε τα αντίθετα.

Εσείς, χωρίς κανένα βάσιμο επιχείρημα, χωρίς καμμία ουσιαστική τοποθέτηση, έρχεστε και χρησιμοποιείτε έναν κεντρικό

κοινοβουλευτικό θεσμό ευτελίζοντάς τον, προσπαθώντας δε να πείσετε ότι βρίσκεστε και σε μεγάλη δυσαρμονία με την Κυβέρνηση.

Πού βρίσκεστε σε μεγάλη δυσαρμονία με την Κυβέρνηση; Μήπως δεν συμφωνείτε στη σύνθετη ονομασία για τα Σκόπια; Δεν το συμφωνήσατε; Να, ένα κεντρικό ζήτημα, στο οποίο βεβαίως συνταχθήκατε με την κυβέρνηση.

Εμείς πιστεύουμε τα δημοψηφίσματα. Ήρθαμε και συμπράξαμε και στηρίξαμε το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό. Είπαμε να γίνει δημοψήφισμα στο ασφαλιστικό. Δεν είδα κανέναν σας –την ώρα που οι μετρήσεις δείχνουν την καθολική αντίθεση του ελληνικού λαού στο θέμα της σύνθετης ονομασίας- να δεχτεί το δημοψήφισμα και τη δική μας πρόταση εδώ μέσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Δεν είδα κανέναν σας να σέβεται τότε τον ελληνικό λαό. Επιλεκτικώς τον σέβεστε, όταν νομίζετε ότι συμφωνεί με τις απόψεις σας. Όταν δεν συμφωνεί με τις απόψεις σας προτιμάτε να τον θέτετε στο περιθώριο. Άρα, λοιπόν, να είμαστε δίκαιοι. Γιατί εμείς είμαστε συνεπείς, είτε έτσι είτε αλλιώς. Εμείς θέλουμε με δημοψηφίσματα συμμετοχή του ελληνικού λαού, πραγματική συμμετοχή, καταλυτική, καθοριστική συμμετοχή, όχι μόνο όπου συμφωνεί ο ελληνικός λαός μαζί μας αλλά κι εκεί που τυχόν διαφωνεί μαζί μας. Έχουμε, λοιπόν, μια συνεπή στάση ως προς αυτό, πράγμα που δεν έχετε εσείς.

Έρχεστε τώρα θεατρικά και βάζετε το ζήτημα της προτάσεως αξιοπιστίας. Με ποιες αιτιάσεις άραγε;

Δεν συμφωνείτε και σε άλλο μεγάλο ζήτημα, κεντρικότατο, δηλαδή στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Έχετε μήπως καμιά μεγάλη διαφωνία ως προς αυτό;

Μα ακόμη και το ασφαλιστικό, για το οποίο κόπτεσθε κι υποτίθεται ότι είναι μεγάλη η διαφωνία, τι κάνει; Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο στα εκατόν δέκα από τα εκατόν πενήντα άρθρα του; Δεν ενοποιεί ταμεία; Έχετε διαφωνία ως προς την ενοποίηση των ταμείων επί της αρχής; Ούτε σ' αυτό έχετε διαφωνία.

Σε τι άλλο; Μήπως στα μεγάλα ζητήματα που σήμερα ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία, που είναι η εγκληματικότητα, που είναι η ανεξέλεγκτη μετανάστευση, που είναι η κατάρρευση, ουσιαστικά, του συστήματος παιδείας έχετε καμιά τεράστια διαφωνία; Ποια είναι η διαφωνία που έχετε με την Κυβέρνηση στο ζήτημα της αντιμετώπισης της μετανάστευσης; Εσείς ζητάτε, απλώς, περισσότερα δικαιώματα για τους μετανάστες - αυτό είναι όλο- και τούτοι δεν τα δίνουν. Και εσείς λέτε: «πλήρη νομιμοποίηση» και τούτοι λένε «πλήρη νομιμοποίηση». Ποιες δα είναι αυτές οι κεντρικές διαφορές του δικομματισμού που τόσο σας διχάζουν και σας «βγάζουν από τα ρούχα σας», για να ζητάτε να πέσει η Κυβέρνηση; Ποιες είναι οι κεντρικές διαφορές της πολιτικής σας;

Ακούστε. Εδώ είναι ξεκάθαρο το τι υπάρχει. Υπάρχουν πόλοι μέσα στο πολιτικό σύστημα που υπηρετούν τα συμφέροντα της παγκοσμιοποίησης, πόλοι μέσα στο πολιτικό σύστημα που μάχονται εναντίον του εθνικού κράτους και εναντίον της εθνικής κοινωνίας. Υπάρχουν πόλοι μέσα στο πολιτικό σύστημα που ακολουθούν αυτές τις βασικές, κεντρικές επιλογές.

Εγώ να δεχθώ ότι έχετε επιμέρους διαφωνίες. Αν καταθέταμε εμείς προτάσεις δυσπιστίας, εκφράζοντας την καθολική αντίρρηση του ελληνικού λαού για όλα αυτά τα μεγάλα ζητήματα, βεβαίως θα έπρεπε να καταθέτουμε αυτές τις προτάσεις δυσπιστίας και να τις στρέφουμε, αν θα ήταν δυνατό από τον Κανονισμό, τόσο εναντίον της Κυβέρνησης όσο κι εναντίον της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εσείς, ο δικομματισμός, τώρα που καταρρέετε, καταφεύγετε σε τεχνάσματα. Δεν θα σας ακολουθήσουμε σ' αυτή την πολιτική ευτελισμού των κοινοβουλευτικών θεσμών και της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-

καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Αμαλιάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται «Καλές Σπουδές».

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μανώλης.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Προσέξτε τι θα πείτε, κύριε Μανώλη!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Ο Μανώλης στηρίζει και ψηφίζει πάντα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ζούμε ιστορικές στιγμές σήμερα στη Βουλή. Συμβαίνουν σήμερα πράγματα που δεν έχουν συμβεί στην ιστορία της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας μας.

Πρώτον, έχουμε μια πρόταση μομφής έξι μήνες μετά από την απόφαση του ελληνικού λαού να αναθέσει στη Νέα Δημοκρατία τη διακυβέρνηση της χώρας για μια ακόμη φορά.

Δεύτερον, την πρόταση μομφής την κάνει το κόμμα που μόλις πρόσφατα ο ελληνικός λαός το αποδοκίμασε με τέσσερις και πλέον μονάδες διαφορά και το έστειλε στην Αντιπολίτευση, του ανέθεσε το ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Τρίτον, την πρόταση μομφής την κάνει ένας Αρχηγός που αυτή τη στιγμή στις δημοσκοπήσεις συμφωνεί μαζί του μόνο το 8% και την κάνει απέναντι σ' έναν Πρωθυπουργό που συμφωνεί το 40%. Πρωτόγνωρο κι αυτό!

Την κάνει ένα κόμμα που από κόμμα Αξιωματικής Αντιπολίτευσης λίγο ακόμη και θα γίνει τρίτο κόμμα στη Βουλή. Κι αυτό είναι πρωτόγνωρο!

Άρα λοιπόν πρέπει να καταγράψουμε ιστορικά αυτά τα καινούργια που συμβαίνουν σήμερα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Συνήθως τις προτάσεις μομφής τις κάνουν κόμματα που φιλοδοξούν να αποτελέσουν εναλλακτική πρόταση εξουσίας, κόμματα που αύριο το πρωί μπορούν να κυβερνήσουν την χώρα. Γιατί αν καταψηφιστεί η Κυβέρνηση, θα πρέπει να αποδείξουν ότι μπορούν να κυβερνήσουν την χώρα την άλλη μέρα. Δεν ξέρω αν είστε σίγουροι γι' αυτό που κάνετε. Γιατί εγώ αυτό που διαβάζω στις δημοσκοπήσεις είναι ότι αν γίνουν εκλογές με δυσκολία θα είστε δεύτερο κόμμα. Το πιθανότερο είναι να είστε τρίτο. Άρα ποια εναλλακτική πρόταση προβάλλετε, αγαπητοί φίλοι;

Τέταρτον, την κάνουν κόμματα που έρχονται στη Βουλή και δίνουν μάχες! Μένουν στη Βουλή! Εσείς επί έξι μήνες αυτό που κάνετε στη Βουλή είναι να φεύγετε. Όποτε έγινε θέμα συζήτησης, όποτε μπήκαν βασικά, σοβαρά σημαντικά ζητήματα, καταγγέλατε και φύγατε και για το Σύνταγμα και για οτιδήποτε.

Δεν ξέρω αν αυτό αποτελεί πρόταση εξουσίας. Αποτελεί κόμμα διαμαρτυρίας. Μπορεί να διεκδικείτε και να έχετε αποφασίσει να διεκδικήσετε το ρόλο του κόμματος διαμαρτυρίας. Μπορεί να το κάνετε καλύτερα από το Συνασπισμό και τα άλλα μικρά κόμματα που πράγματι είναι κόμματα διαμαρτυρίας. Φιλοδοείτε να παίξετε αυτό το ρόλο; Να μας το πείτε.

Είδα προχθές, με έκπληξη, τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κρατά το πανό της Γ.Σ.Ε.Ε. στην πορεία των εργαζομένων.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Εσύ πού ήσουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κρατούσε το πανό της Γ.Σ.Ε.Ε. ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Κόμμα διαμαρτυρίας και μάλιστα μικρό κόμμα διαμαρτυρίας, αγαπητοί φίλοι.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Εσύ πού ήσουν; Εσύ ήσουν κρυμμένος! Φοβάσαι τους εργαζόμενους!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Τρίτον, έρχεστε εδώ και χύνετε κροκοδείλια δάκρυα, γιατί μειώνονται οι συντάξεις.

Βεβαίως, μειώνονται οι συντάξεις, αγαπητοί φίλοι. Ο εργαζόμενος που θα βγει στη σύνταξη από αύριο και μετά, θα δει την κύρια σύνταξή του να μειώνεται. Μέχρι το 2015 θα μειωθεί 10% από το ποσοστό αναπλήρωσης που από το 80% θα γίνει 70% και θα μειωθεί και περίπου 10%, γιατί από τον τελευταίο μήνα που υπολογίζεται η σύνταξη πάει στα πέντε τελευταία χρόνια. Μήπως μπορείτε να μου πείτε ποιος το κάνει αυτό, ποιος το αποφάσισε, ποιος το ψήφισε;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Εσείς!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Γιατί κοροϊδεύετε τον κόσμο; Πηγαί-

νετε σε μια πορεία διαμαρτυρίας και φωνάζετε με ανθρώπους που αύριο το πρωί τους μειώνετε την κύρια σύνταξη!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Εσύ τι ψήφισες; Πες μας τι ψήφισες!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Και βέβαια, δικαιολογείστε ότι έγινε και γίνεται παρέμβαση στην επικουρική σύνταξη από τη Νέα Δημοκρατία –που κακώς γίνεται, εγώ το έχω πει. Όμως εσείς –τα άλλα κόμματα δικαιούνται να μιλάνε- τι πάτε να πείτε; Εσείς τους μειώνετε τη σύνταξη κατά 20% και πηγαίνετε και διαμαρτύρεστε στο πεζοδρόμιο!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Να μας πεις εσύ τι ψήφισες!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Με τη σειρά θα τα ακούσετε όλα.

Μιλήσατε προηγουμένως για ανασφάλιστη εργασία. Κοιτάξτε, οι πρώτοι διδάξαντες, οι πρώτοι που μίλησαν για ανασφάλιστη εργασία των νέων είστε εσείς, ο Πρόεδρός σας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Ψέματα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Ζητήστε από τον Πρόεδρό σας να απολογηθεί. Αν είστε κατά της ανασφάλιστης εργασίας, όπως είμαι εγώ, ζητήστε από τον Πρόεδρό σας να απολογηθεί.

Στο Λαύριο ξέρετε τι είπα; Είπα ότι μέχρι είκοσι εννέα ετών....

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ωχ, βρε Γιάννη...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Ωχ; «Ωχ» λένε αυτοί οι νέοι που απευθύνεστε. Σταματήστε να εθελotuφλείτε. Εσείς ως κόμμα κάνετε προτάσεις και τις βρίσκετε μπροστά σας. Σταματήστε, λοιπόν, να προτείνετε πράγματα που δεν μπορούν να εφαρμοστούν.

Και επειδή δεν έχω πολύ χρόνο, θα αναφέρω το εξής. Έγινε μια πρόταση για το δημοψήφισμα και αυτή οδήγησε στην πρόταση μομφής από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι φανερό γιατί έγινε. Κάποιος μίλησε για πανικό. Εγώ δεν θα έλεγα πανικό, θα έλεγα απελπισία. Όταν βλέπεις να είσαι κόμμα Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για δεύτερη τετραετία και να κινδυνεύεις να γίνεις τρίτο κόμμα –αυτό δεν έχει συμβεί ποτέ στην ιστορία του τόπου- δεν σε πιάνει απλά πανικός, σε πιάνει απελπισία και στην απελπισία σου καμιά φορά κάνεις κινήσεις, οι οποίες δεν είναι σωστές. Γιατί αν το βλέπατε ψύχραιμα, θα βλέπατε ότι αυτή η πρόταση που κάνατε –και το ξέρετε, αν βάλετε το μυαλό σας να λειτουργήσει και ξέρω τι λέτε και στους διαδρόμους- δεν είναι σωστή.

Βγήκε ο Συνασπισμός ως κόμμα διαμαρτυρίας –που είδε ότι του βγαίνει να φωνάζει, του βγαίνει να πηγαίνει στα συλλαλητήρια και στις συγκεντρώσεις και να διαμαρτύρεται για οτιδήποτε, να είναι σκέτη άρνηση- και ζήτησε δημοψήφισμα. Και για να το ξεπεράσετε εσείς, προτείνετε κάτι διαφορετικό, για να πέρσουν τα φώτα της δημοσιότητας επάνω σας.

Κοιτάξτε, εγώ είμαι από αυτούς, που από την πρώτη μέρα που μιλήσατε για δημοψήφισμα, είπα ότι, ναι, εγώ θα ψηφίσω δημοψήφισμα, αν γίνει το εξής. Αν τα τέσσερα κόμματα που το προτείνετε μου φέρετε εδώ πρόταση που θα θέσετε στον ελληνικό λαό που θα λέει όχι στο νόμο, αλλά αυτή η εναλλακτική πρόταση που λέμε εμείς, εγώ θα ψηφίσω υπέρ της πρότασης του δημοψηφίσματος! Αν μπορέσετε και συμφωνήσετε, ελάτε, φέρετε την πρόταση κατά τη συζήτηση που θα γίνει το επόμενο διάστημα.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Τσάμπα μάγκες!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Αλλιώς το να έρθετε και να λέτε όχι σ' ένα νόμο, όχι σ' αυτό το νόμο, δεν είναι πρόταση αυτή. Τα μικρά κόμματα μπορεί να την λένε. Εσείς δεν μπορείτε να την λέτε!

Βεβαίως, θα μου πείτε, εσείς φθάσατε ακόμη πιο πέρα και έχετε πει εδώ ότι όποιοι νόμοι έχουν ψηφιστεί το τελευταίο εξάμηνο θα τους καταργήσετε όλους. Δεν έχετε καταλάβει ότι ο κόσμος που μας ακούει γελάει.

Όταν ο κόσμος ακούει την Αντιπολίτευση να λέει: «Όταν γίνουμε κυβέρνηση, θα καταργήσουμε το νόμο αυτό», γελάει. Έτσι θα καταργούσατε και το Λ.Α.Φ.Κ.Α. και το πήγατε μέχρι το 2008, έτσι θα καταργούσατε και άλλα πράγματα.

Τρίτον, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πήγε και είδε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ζήτησε, λέει, από την Κυβέρνηση να μη βάλει διλήμματα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, διότι ήθελε να τον προστατεύσει.

Κοιτάξτε, εγώ την χαρακτήρισα, επειδή έχει ένα νέο Αρχηγό, νεανική αφέλεια. Αν έχει άποψη ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ότι ο Πρόεδρος της

Δημοκρατίας πρέπει να νομοθετεί από εδώ και πέρα, να μας το πει. Αν δεν κάνω λάθος, νομοθετικό Σώμα είναι η Βουλή. Και αν ήθελε να προστατεύσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δεν έπρεπε να κάνει αυτό. Δεν μπορεί να κατηγορεί τη Βουλή γιατί ψηφίζει ένα νόμο, γιατί, κατά το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., βάζει σε διλήμμα τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αυτό κατά την άποψή μου δείχνει μικρό κόμμα. Και προς το παρόν, είναι ακόμα μικρό κόμμα. Είπα, όμως, ότι σε λίγο μπορεί να περάσει το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θέλω να κλείσω λέγοντας το εξής. Αγαπητοί φίλοι, ο κόσμος που μας βλέπει και που μας παρακολουθεί ανέθεσε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να κυβερνήσει τον τόπο και ανέθεσε σε σας να αποτελέσετε μια εναλλακτική πρόταση εξουσίας, όταν έρθει η ώρα ή όταν η Κυβέρνηση δεν πάει καλά. Εγώ θλίβομαι που βλέπω ένα κόμμα να κατακυλάει τόσο πολύ στις δημοσκοπήσεις και στο λαό. Όμως, δεν ευθυνόμαστε εμείς. Θλίβομαι όταν περνάει η Κυβέρνηση νομοσχέδια –όπου κάνει και τα λάθη της, καμιά φορά φέρνει σκληρά μέτρα- και δεν έρχεστε εδώ να δώσετε τη μάχη σε ένα προς ένα τα άρθρα, για να διορθώσετε και να σώσετε κάποια πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το να έρχεστε εδώ να δηλώνετε άρνηση και να φεύγετε, δεν είναι προσφορά ούτε στον τόπο ούτε στους εργαζόμενους. Πάρτε το χαμπάρι. Γι' αυτό αναγκαστήκαμε πολλοί από εμάς να αλλάξουμε και να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε κάποια πράγματα. Και χαιρόμαστε γιατί η Κυβέρνηση δέχτηκε να αλλάξει κάποια από τα άρθρα του ασφαλιστικού και θα αλλάξει και στην πορεία, όπου χρειαστεί.

Όμως, δεν είναι ο ρόλος ο δικός μας αυτός. Είναι ρόλος δικός σας και τον έχετε παραχωρήσει σε μας. Δυστυχώς τον έχετε αρνηθεί στην κοινωνία και θέλετε μετά να γίνεται πρώτο κόμμα, κυβέρνηση. Τρίτο, τέταρτο μπορείτε να γίνετε. Και δεν το λέω αυτό από δική μου άποψη. Λέω αυτό που λέει ο κόσμος. Το ξέρετε, το γνωρίζετε. Μέσα σας το ξέρετε πολύ καλά. Άλλο τι λέτε τώρα, άλλο το ότι ήρθατε να χειροκροτήσετε για την πρόταση του Γιώργου Παπανδρέου. Ξέρω καλά μέσα σας τι λέτε. Ξέρω γιατί έγινε αυτή η πρόταση και ξέρω τι συζητάτε. Δεν φτάνει, όμως.

Και επειδή μου κάνετε καμιά φορά παρατήρηση εμένα γιατί ψηφίζω και δεν ρίχνω την Κυβέρνηση, κοιτάξτε. Άμα πέσει η Κυβέρνηση –πείτε ότι δεν ψηφίζω εγώ ένα νομοσχέδιο και πείσει η Κυβέρνηση- θα έρθετε τρίτο κόμμα. Το έχετε αντιληφθεί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Γι' αυτό το κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Τρίτο κόμμα στις εκλογές. Το έχετε αντιληφθεί; Σας προσφέρουμε και καλές υπηρεσίες. Δεν το πήρατε χαμπάρι ακόμα; Πάρτε το χαμπάρι, λοιπόν. Αυτό που δεν το σκεφτόμαστε εμείς.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και, τέλος πάντων, για να κλείσω, θέλω να πω ότι εμείς είμαστε εδώ και για να διαφωνούμε και για να διορθώνουμε λάθη που μπορεί να κάνουν κάποιοι παράγοντες ή κάποιοι από τα Υπουργεία, που προωθούν κάποιους νόμους. Όμως, είναι προσφορά το τριάντα επτά χρόνια που καταργήθηκε, που δεν συνδέεται με το όριο ηλικίας. Κάποιοι εργαζόμενοι στην κοινωνία που δούλεψαν πολλά χρόνια, θα φύγουν χωρίς όριο ηλικίας. Αυτή είναι η προσφορά.

Προσφορά δεν είναι να έρχεστε εδώ να λέτε όχι σε όλα, να φυγομαχείτε, να φεύγετε από τη Βουλή και να προσπαθεί να συναγωνιστεί εδώ ο Πρόεδρος τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο ποιος θα ανακοινώσει πρώτα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φεύγει από τη Βουλή. Έτρεξε από το γραφείο ο κ. Παπανδρέου να προλάβει γιατί το είπε ο κ. Παπουτσής πιο μπροστά. Αν αυτό είναι κόμμα εξουσίας και αποτελεί και εναλλακτική πρόταση εξουσίας, τότε βλέπω το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το Κ.Κ.Ε., ακόμα και το ΛΑ.Ο.Σ., πολύ γρήγορα πάνω από εσάς.

Γεια σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μανώλη.

Η συνάδελφος κ. Αποστολάκη έχει το λόγο.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Μανώλης επιχείρησε μία διασταλτική ερμηνεία με πολιτικούς όρους, όχι με νομικούς και συνταγματικούς, για το πότε κατατίθεται η πρόταση μομφής.

Θέλοντας να μιλήσω συσταλτικά, θα του θυμίσω ότι η πρόταση μομφής κατατίθεται όταν μια κυβέρνηση, με την ισχύνη -εν προκειμένω- κοινοβουλευτική της πλειοψηφία, βρίσκεται σε προφανή αναντιστοιχία με την κοινωνία, όταν η κυβέρνηση αυτή μέσα από τις πολιτικές της, προδήλως αδυνατεί να υπερασπίσει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Και όταν μέσα από αυτές τις πολιτικές της, είναι πασιφανές ότι έχει απολέσει τη νομιμοποίησή της.

Όλες αυτές οι προϋποθέσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συντρέχουν. Και για το λόγο αυτόν, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σύσσωμη κατέθεσε τη σημερινή πρόταση μομφής.

Η επιδιωκόμενη από κάθε κυβέρνηση, κάθε φορά, προσπάθεια επίλυσης ενός σύνθετου ζητήματος, κοινωνικού, οικονομικού, δομικού εν τέλει, όπως είναι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας, είναι μία προσπάθεια μέσα από την οποία αναδεικνύεται η ιδεολογική της κατεύθυνση, ο προσανατολισμός της. Είναι η επιτομή του ιδεολογικού προσανατολισμού της εκάστοτε κυβέρνησης. Αναδεικνύονται οι στοχεύσεις της, αναδεικνύονται οι προτεραιότητές της. Αναδεικνύεται με ποιους είναι αυτή η Κυβέρνηση, ποιες είναι εκείνες οι κοινωνικές τάξεις τις οποίες επιδιώκει να υπερασπίσει και την ίδια στιγμή, ποιες είναι εκείνες οι κοινωνικές τάξεις, τις οποίες, ενδεχομένως, μέσα από τις πολιτικές της και τις παρεμβάσεις της, οδηγεί στο περιωρίο.

Αυτό είναι αλήθεια ότι γίνεται με έναν πολύ ανάγλυφο και έκδηλο τρόπο μέσα από το νομοσχέδιο το οποίο συζητήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Έχει, όμως, ιδιαίτερη σημασία να θυμηθούμε, ποιες ήταν οι προεκλογικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, σε σχέση με αυτήν την επιχειρούμενη παρέμβαση της Κυβέρνησης στο ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας. Να ξαναθυμηθούμε τα τρία «δεν», τις δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού απέναντι σε συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις για τα όρια ηλικίας, για το ύψος των συντάξεων, να θυμηθούμε τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού για τη μη επαναφορά των διατάξεων του περιφώνου νόμου Σιούφα.

Αυτές οι συγκεκριμένες δεσμεύσεις, οι οποίες είχαν δοθεί από τα πιο επίσημα χείλη και οι οποίες οδήγησαν στην υπαγωγή χιλιάδων ψήφων από εργαζόμενους και ασφαλισμένους που πίστεψαν τον Πρωθυπουργό, είναι προφανές ότι μέσα από το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση έφερε προς ψήφιση, δεν τηρήθηκαν. Ούτε τα όρια ηλικίας έμειναν ανέγγιχτα ούτε το ύψος των συντάξεων και είναι προφανές ότι μ' αυτήν την επιχειρούμενη τομή η Κυβέρνηση επεχείρησε με έναν ξεκάθαρο τρόπο να μετακυλίσει τα βάρη στους πολλούς και κατ' αρχάς και κυρίως στους πιο αδύναμους.

Είναι ενδεικτική της αναληψίας της η ρύθμιση σε σχέση με την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που οδηγεί στον αποκλεισμό χιλιάδες εργαζόμενους, μια που τα πενήντα έτη πρέπει να γίνουν τώρα εκατό και τα σαράντα αντίστοιχα για τους οικοδόμους να γίνουν ογδόντα.

Είναι ενδεικτική της αναληψίας της η ρύθμιση της Κυβέρνησης για τις εργαζόμενες γυναίκες, μητέρες ανηλίκων τέκνων, ανατρέποντας τον οικογενειακό προγραμματισμό το δικό τους και των οικογενειών τους.

Είναι ενδεικτικές της αναληψίας οι ρυθμίσεις σε σχέση με την πρόωρη συνταξιοδότηση, ρυθμίσεις που αφορούν κυρίως τους πιο αδύναμους, τους απολυμένους κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα, σε μεγάλο όριο ηλικίας τις περισσότερες φορές, που αδυνατούν να βρουν μετά μια αξιοπρεπή δουλειά.

Αυτοί είναι κυρίως στο στόχαστρο των κυβερνητικών ρυθμίσεων. Είναι εκείνοι που θα πληρώσουν πιο ακριβά αυτές τις ρυθμίσεις, ρυθμίσεις που ουσιαστικά, όπως είπαν όλοι οι ομιλητές από όλες τις πλευρές της Αντιπολίτευσης, δεν οδηγούν σε βιωσιμότητα το σύστημα. Εξοικονομούν ένα ελάχιστο ποσό, ενώ το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας θα μπορούσε να είχε

λυθεί, αν μπορούσαμε να έχουμε αποτελεσματικές ρυθμίσεις που θα ακουμπούσαν μόλις το 7% του συνόλου της εισφοροδιαφυγής που είναι σήμερα διαπιστωμένο στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση παρέλαβε το 2004 το Ι.Κ.Α. με πλεόνασμα 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ και τα ταμεία με χρέη που δεν υπερβαίνουν τα 2.000.000 με 3.000.000 ευρώ. Σήμερα το Ι.Κ.Α. βαρύνεται με έλλειμμα που ξεπερνά το 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ τα χρέη των ταμείων έχουν εκτοξευθεί και έχουν υπερπολλαπλασιαστεί.

Αυτό είναι ένα δείγμα της αναποτελεσματικότητας αυτής της Κυβέρνησης και των στοχεύσεών της, για το ποιοι είναι στο στόχαστρό της. Και μου έκανε εντύπωση που ο Υπουργός Εσωτερικών υπενθύμισε την περίοδο 1990-1993.

Αντιλαμβάνομαι ότι η παραταξιακή θέση μπορεί να οδηγήσει στην αμετανόητη υποστήριξη ενός ιστορικού παρελθόντος που έχει κριθεί αμετάκλητα και με τον πιο ηχηρό τρόπο στις εκλογές του 1993.

Οφείλω από τη δική μου πλευρά και από άλλη αφηρητή να θυμίσω ξανά αυτήν την περίοδο, από άλλη όμως σκοπιά. Ζούμε ξανά αυτές τις ημέρες την αναβίωση του φαντάσματος της κυβέρνησης Μητσοτάκη της περιόδου 1990-1993. Ζούμε ξανά τις ίδιες στιγμές, όταν η Κυβέρνηση είχε και τότε βρεθεί σε απόλυτη αναντιστοιχία με την ελληνική κοινωνία και είχε απολέσει τη νομιμοποίησή της, κάτι που σφραγίστηκε θεσμικά με τις εκλογές του 1993.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ήταν και τότε γεμάτοι οι δρόμοι από εργαζόμενους, απολυμένους τότε, που διαδήλωναν εναντίον της Κυβέρνησης.

Σήμερα δεν έχουμε ακόμα απολυμένους. Και λέω «ακόμα», γιατί αν κάνουμε μία προβολή στο μέλλον των προθέσεων -των ανομολόγητων και ομολογημένων- αυτής της Κυβέρνησης, θα έχουμε και πάλι χιλιάδες απολυμένους. Σήμερα έχουμε εκατομμύρια ασφαλισμένους εργαζόμενους που διαδηλώνουν όχι για τα προνόμιά τους, όπως θέλετε να παρουσιάζετε, αλλά για τα δικαιώματά τους, τα οποία τους υφαρπάζετε μ' αυτόν τον τρόπο.

Και έχουμε βέβαια και μία συγκυρία, έναν συμβολισμό, στον οποίο πρέπει να αναφερθούμε. Και αναφέρομαι στη συγκυρία σε σχέση με τις μεθοδεύσεις για τον Ο.Τ.Ε. Και τότε ο Ο.Τ.Ε. πρωταγωνίστησε και ανέδειξε τα σκάνδαλα, τις μεθοδεύσεις και τις επιδιώξεις του τότε Πρωθυπουργού. Είναι και πάλι ο Ο.Τ.Ε. που πρωταγωνιστεί μέσα από μία σκανδαλώδη μεθοδευση και η Κυβέρνηση που από το ρόλο του υπεύθυνου διαχειριστή της τύχης του ελληνικού λαού μετατρέπεται σε ρόλο μεσάζοντα, σε συνεργασία μ' έναν ιδιώτη, προκειμένου να ολοκληρώσει τις μεθοδεύσεις της για το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κλείσω την παρέμβασή μου αναφερόμενη στα Σκόπια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στη σημερινή συγκυρία. Σε ποια κυβέρνηση, άραγε, μπορεί σήμερα η ελληνική κοινωνία να έχει εμπιστοσύνη; Στην Κυβέρνηση που έσπευσε να καλοδεχτεί την πρόταση Νίμιτς, θεωρώντας την ως μία βάση διαπραγμάτευσης και την ίδια στιγμή, να συνομολογήσει μέσα από την πίεση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης ότι πρόκειται για πρόταση που εμπεριέχει διπλή ονομασία και να την απορρίψει μέσα από τις κορώνες των στελεχών της Κυβέρνησης;

Σε ποια κυβέρνηση σήμερα και μέσα από ποιες διαψεύσεις μπορεί κανείς να έχει εμπιστοσύνη; Σε μία Κυβέρνηση που έχει υποκαταστήσει τη χάραξη εθνικής στρατηγικής, την ίδια τη διπλωματία, από παγερά χαμόγελα, από επικίνδυνα χαμόγελα που υπηρετούν προσωπικές φιλοδοξίες;

Καμμία εμπιστοσύνη δεν μπορεί να υπάρξει σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Καμμία εμπιστοσύνη δεν μπορεί να υπάρξει όχι μόνο στα θέματα εξωτερικής πολιτικής, αλλά και στο ασφαλιστικό, όπου η νομιμοποίησή της έχει απωλεσθεί.

Για το λόγο αυτόν, η πρόταση μομφής βρίσκεται σε απόλυτη συνάρτηση με το χρέος που έχουν σήμερα τα υπόλοιπα κόμμα-

τα της Αντιπολίτευσης απέναντι στην ελληνική κοινωνία που θίγεται βάνουσα από τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Αποστολάκη.

Ο κ. Κοντογιάννης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα περίεργο φαινόμενο. Η Κυβέρνηση κυβερνά, με τις όποιες δυσκολίες αντιμετωπίζει, είτε αυτές οφείλονται σε εξωγενείς παράγοντες είτε σε δικά της λάθη και παραλείψεις και ορισμένα κόμματα της Αντιπολίτευσης διαγκωνίζονται μεταξύ τους -σίγουρα πρόκειται για ένα ιδιόμορφο και περίεργο φαινόμενο- για το ποιος θα τεθεί επικεφαλής του αντιπολιτευτικού αγώνα.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που ενώ περιμέναμε να υλοποιηθεί η πρωτοβουλία που είχε εξαγγείλει ο Συνασπισμός της Αριστεράς για υποβολή προτάσεως δημοψηφίσματος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταθέτει πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση όχι για να την ρίξει από την εξουσία αλλά για να ανακτήσει την πρωτοβουλία των αντιπολιτευτικών κινήσεων που του στέρησε ο Συνασπισμός.

Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχωρά σε πρόταση μομφής υποκινούμενο από εσωκομματικούς και μόνο λόγους. Πέρυσι, στις 2 Φεβρουαρίου, για να καλύψει τις εσωκομματικές αντιδράσεις γύρω από την Αναθεώρηση του Συντάγματος και το άρθρο 16 και φέτος, γιατί πρέπει να αποδείξει ότι υπάρχει.

Ασκέιται, όμως, έτσι, κύριε Πρόεδρε, πολιτική; Όταν είσαι υπό πίεση, τι είναι πιθανότερο; Να πετύχεις το στόχο σου ή να υποπέσεις σε λάθη; Πολύ περισσότερο όταν τρέχεις φορώντας ένα κουστούμι που δεν σου ταιριάζει, όπως κάνει σήμερα ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όμως, αυτά είναι ζητήματα που κρίνονται από το λαό και αφορούν κυρίως εσάς. Εκείνο που αφορά εμάς, εκείνο που αφορά το λαό είναι ότι ο περιέργος αυτός αγώνας δρόμου που έχετε ξεκινήσει με το Συνασπισμό της Αριστεράς βλέπει τον τόπο, βλέπει τους Έλληνες.

Η πρόταση δυσπιστίας κατετέθη την ώρα που οι διπλωματικές συζητήσεις για το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων βρίσκονται στην κορύφωσή του. Έτσι, λοιπόν, την ώρα που όλα τα ελληνικά κόμματα με μια φωνή θα έπρεπε να στηρίζουν την εθνική προσπάθεια για εξεύρεση λύσης στο πλαίσιο που η Κυβέρνηση έχει ήδη ανακοινώσει -σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις- κάποιοι προσφέρουν τη χειρότερη υπηρεσία στο έθνος μας, επιχειρώντας να δημιουργήσουν κυβερνητική κρίση. Και αυτό, όταν ήδη το γειτονικό κράτος πλήττεται από πολιτική και κυβερνητική κρίση και αστάθεια.

Δεν αμφισβητώ το δικαίωμα της Αντιπολίτευσης να καταθέσει πρόταση μομφής. Όμως, η αγωνία της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πάρει τα ηνία της άσκησης αντιπολίτευσης από το Συνασπισμό, οδηγεί σε λάθη που θέτουν σε κίνδυνο την αξιοπιστία του ως κόμμα, ως έναν πολιτικό οργανισμό που θα έπρεπε πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα να θέτει τα εθνικά συμφέροντα και όχι τα βραχυπρόθεσμα κομματικά συμφέροντα.

Ευτυχώς όχι μόνο η αριθμητική δύναμη αλλά και η ψυχική δύναμη και η συμπαγής ενότητα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας είναι τέτοια που μπορεί να εγγραφεί την κυβερνητική και πολιτική σταθερότητα στη χώρα. Και απογυμνωμένοι από πολιτικά επιχειρήματα, θα φτάσετε σε μια κοινοβουλευτική ήττα το βράδυ της Παρασκευής, έχοντας πετύχει μόνο μια ολιγοήμερη καθυστέρηση στην ψήφιση ενός νόμου, όπως ο νόμος για το ασφαλιστικό, πάνω στον οποίο δεν υποβάλατε καμία ουσιαστική εναλλακτική πρόταση.

Το ίδιο, όμως, πράττετε σε όλα τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν την κοινωνία. Ίσως γιατί γνωρίζετε καλά ότι η κοινωνία έχει επανειλημμένως καταδικάσει τις πολιτικές σας.

Ταυτόχρονα απαξιώνετε όποια προσπάθεια κάνει η Κυβέρνηση σε καίριους τομείς, είτε πρόκειται για την οικονομία είτε για την παιδεία είτε για την υγεία είτε για οποιοδήποτε άλλο σημαντικό κοινωνικό ζήτημα.

Ελέχθη προηγουμένως ότι έπεσαν οι ρυθμοί ανάπτυξης, σε σχέση με την κυβέρνηση Σημίτη. Βλέπετε τα πράγματα από την οπτική γωνία που σας βολεύει και συγκρίνετε την κρατικοδίαιτη ανάπτυξη των ημερών σας με τη σημερινή ανάπτυξη η οποία στηρίζεται αμιγώς σε ιδιωτικές επενδύσεις. Μόνο ο επενδυτικός νόμος του 2004 προσέλκυσε κεφάλαια 8,8 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ανάλογα αναμένοντα τα αποτελέσματα του νέου επενδυτικού νόμου. Ταυτόχρονα βρίσκονται σε εξέλιξη έργα στον τομέα των υποδομών μέσω Σ.Δ.Ι.Τ. ύψους 3,1 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι μια κυβέρνηση με κοινωνική ευαισθησία, κάτι που φάνηκε καλά από τις παρεμβάσεις της στο ζήτημα των πυρόπληκτων περιοχών. Ήδη έχουν διατεθεί για οικονομική ενίσχυση των πληγέντων 6,1 εκατομμύρια ευρώ μόνο σε δήμους της Ηλείας -μιλώ για την εκλογική μου περιφέρεια- και 1,3 εκατομμυρίων ευρώ στη Νομαρχία Ηλείας. Έχουν χρηματοδοτηθεί αντιπλημμυρικά έργα στην περιοχή μου ύψους 4,6 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι στιγμής έχουν εγκριθεί αντιδιαβρωτικά έργα και αναδασώσεις 6,5 εκατομμυρίων ευρώ. Μόνο για την οχύρωση του αρχαιολογικού χώρου της Ολυμπίας έχουν διατεθεί 2,3 εκατομμύρια ευρώ.

Παράλληλα, για αποζημιώσεις φυτικού κεφαλαίου στην Ηλεία έχουν δοθεί 32,6 εκατομμύρια ευρώ και ζωικού κεφαλαίου 960.000 ευρώ, ενώ παρακάμπτονται οι γραφειοκρατικές διαδικασίες για την οικοδόμηση των κατεστραμμένων σπιτιών και των σταβλικών εγκαταστάσεων.

Όμως, χρειάζεται μεγαλύτερη ταχύτητα, κύριοι Υπουργοί, αφού, όπως αποδείχθηκε, ο μεγαλύτερος αντίπαλος της Κυβέρνησης για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής όχι μόνο στις πυρόπληκτες περιοχές αλλά σε όλη την Ελλάδα είναι η γραφειοκρατία.

Κύριε Πρόεδρε, είναι σαφές ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πολιτικά βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Βλέπει ότι η Νέα Δημοκρατία του αποσπά τμήμα του κεντρώου χώρου, ενώ ο Συνασπισμός και γενικότερα η Αριστερά του αριστερού χώρου. Για το λόγο αυτόν προσπαθεί με ρητορικές που θυμίζουν άλλες εποχές να υψώσει ταξικά τείχη και διαχωριστικές γραμμές στην κοινωνία.

Όμως, με την τακτική του αυτή σε ένα πράγμα μπορεί να καταστεί πρωτοπόρο το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: στην άρνηση. Προφανώς η κρίση στην οποία έχει περιπέσει δεν αφήνει την ηγεσία του να δει καθαρά και κάνει το ένα λάθος μετά το άλλο.

Από την άλλη, όμως, και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πρέπει να κατανοήσει ότι η κλωστοιργία και η ακτιβιστική αντιπολίτευση μπορεί σήμερα να ενθουσιάζουν ορισμένους ψηφοφόρους, αλλά δεν προσφέρουν σιγουριά και προοπτική στο εκλογικό Σώμα. Και η πρόταση για δημοψήφισμα και η προσπάθεια -έμμεση- εμπλοκής του Προέδρου της Δημοκρατίας στην αντιπολιτευτική σας τακτική δεν προσφέρει λύσεις σε αυτό που εσείς θεωρείτε πρόβλημα, ενώ προκαλεί ανησυχία στην κοινωνία και στην οικονομία.

Τούτη την ώρα εκείνο που ο λαός πραγματικά θέλει και επιθυμεί είναι να πάψει αυτό το θέατρο του παραλόγου και να ασχοληθούμε ο καθένας ενεργότερα και ουσιαστικότερα με το ρόλο του. Η Κυβέρνηση να λειτουργεί με ταχύτερους ρυθμούς, με διαφάνεια και ήθος σε κάθε ενέργειά της, έχοντας θέσει στόχους που η κοινωνία πρέπει να γνωρίζει, για να μπορεί να ακολουθεί.

Πρέπει να βρισκόμαστε μέσα στην κοινωνία, να ακούμε τις αγωνίες και τους πόθους της και να υλοποιούμε όσα μπορούμε να υλοποιήσουμε. Είναι βέβαιο ότι ο λαός, όταν γνωρίζει, ακολουθεί και αυτό πρέπει να πράττουμε. Η Αντιπολίτευση οφείλει να κρίνει και να προτείνει, να καταθέτει εναλλακτικές προτάσεις που μπορούν να υλοποιηθούν και όχι ανέφικτα και μη υλοποιήσιμα συνθήματα. Διαφορετικά ο ένας θα παρασύρει τον άλλο σε ενέργειες που θα οδηγήσουν σε διχασμό την κοινωνία. Θέλω να πιστεύω ότι αυτό κανείς δεν το θέλει, ούτε εσείς ούτε εμείς. Πάντως εμείς δεν θα επιτρέψουμε να συμβεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κοντογιάννη.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Βερελής.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί κύριοι Υφυπουργοί της βάρδιας, εύχομαι καλό κουράγιο!

Σε μια πρόταση δυσπιστίας αυτό το οποίο μετράει κανείς είναι τα επιτεύγματα μιας κυβέρνησης το διάστημα το οποίο παρήλθε από τότε που πήρε ψήφο εμπιστοσύνης. Έχουν περάσει έξι μήνες. Ποιος, λοιπόν, είναι ο ισολογισμός αυτών των μηνών;

Είναι καλύτερη η κατάσταση, για παράδειγμα, στις εφορίες; Είναι καλύτερη η κατάσταση στις πολεοδομίες; Είναι καλύτερη η κατάσταση στην εγκληματικότητα; Είναι καλύτερη η κατάσταση στην παιδεία; Είναι καλύτερη η κατάσταση στην υγεία; Είναι καλύτερη η κατάσταση στον πολιτισμό; Είναι καλύτερη η κατάσταση στη διεθνή θέση της χώρας και στο κύρος της; Δεν νομίζω ότι υπάρχει Έλληνας ο οποίος πιστεύει ότι υπήρξε βελτίωση, έστω και σε έναν από τους τομείς τους οποίους προανέφερα.

Σε ό,τι αφορά δε το σύνθημα, πού ήταν η σεμνότητα και η ταπεινότητα, πραγματικά συγκίνησε πριν από μερικά χρόνια. Πώς αποτιμάται η σεμνότητα και η ταπεινότητα; Με τα πεπραγμένα στο Ι.Κ.Α.; Με τα πεπραγμένα στο Υπουργείο Πολιτισμού; Με τα πεπραγμένα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που ακόμη και σήμερα δεν έχει καταφέρει να βγάλει ένα πόρισμα σε μεγάλα θέματα τα οποία καθυποτάσσουν την ελληνική οικονομία; Ή μήπως στο θέμα των ομολόγων, όπου κάποιοι θεώρησαν τον εαυτό τους πιο έξυπνο από την κοινωνία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δηλώνετε ευτυχείς, διότι προηγήστε δημοσκοπικά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για οποιονδήποτε λόγο συμβαίνει αυτό. Δηλώνετε ευτυχείς, διότι έχετε απολέσει ήδη δώδεκα μονάδες το τελευταίο διάστημα. Δηλώνετε ευτυχείς, διότι ο Αρχηγός σας και Πρωθυπουργός δημοσκοπικά δείχνει πλέον σαφέστερα σημεία κατάρρευσης.

Για το λόγο αυτόν θα πρέπει να σας πω ότι εγώ υπέγραψα αυτήν την πρόταση δυσπιστίας για πολύ συγκεκριμένους λόγους:

Ο πρώτος λόγος είναι ότι πολιτικά η Κυβέρνησή σας δεν έχει μπουσούλα, δεν έχει πιξίδα, δεν έχει κατεύθυνση. Είναι ότι δεν κάνετε μεταρρυθμίσεις. Στο ασφαλιστικό, για παράδειγμα, μη νομίζετε ότι κάνετε κάποια μεταρρύθμιση. Στοχεύσατε κάποιες κατηγορίες ευαίσθητες και εκεί αποφασίσατε ότι πρέπει να μειώσετε τις εκροές του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ το θέμα προφανώς δεν είναι αυτό. Το θέμα είναι το ισοζύγιο εκροών – εισροών. Και τις μεν εισροές τις αφήνετε εϊκή και ως έχουν. Αυξάνεται κάθε χρόνο η εισφοροδιαφυγή. Ασχοληθήκατε καθόλου; Έχετε κάποιο σχέδιο γι' αυτό;

Δεν δημιουργείται νέος πλούτος στη χώρα, που είναι το μείζον, το σοβαρότερο ζήτημα το οποίο αντιμετωπίζει μία κυβέρνηση σήμερα. Παγκοσμίως το αντιμετωπίζουν οι κυβερνήσεις, διότι τα πράγματα δεν είναι όπως ήταν πριν δεκαπέντε χρόνια. Έχετε να παρουσιάσετε κάποιο σχέδιο στον τομέα αυτόν; Υπάρχουν νέες επενδύσεις στη χώρα; Και μη μου πείτε αυτά τα οποία λέει ο κ. Αλογοσκούφης, επειδή υπάρχουν μεταβατικά κεφάλαια, τα οποία έρχονται, αγοράζουν κάτι και ξαναφεύγουν. Ήταν επένδυση αυτής της πούμε της «MARFIN» στον Ο.Τ.Ε.; Για να ξέρουμε τι μας γίνεται. Μία επένδυση η οποία απέδωσε ένα premium μεγάλο, πέραν της αξίας της μετοχής, το οποίο συνδέεται βεβαίως με ένα και μόνο λόγο, ότι κάποιος υποσχέθηκε στην «DEUTSCHE TELEKOM» ότι θα πέσει το φράγμα του 20% και θα μπορέσουν να αναλάβουν τη διοίκηση του Οργανισμού. Και αν αυτό γίνει, σημαίνει ότι το premium αυτό δεν θα το πάρει ο Έλληνας φορολογούμενος, θα το πάρει η κύρια εταιρεία η οποία έκανε όλη αυτήν την ιστορία, εξυπηρετώντας μία κατάσταση.

Η μεγαλύτερη αμοιβή, όπως θέλετε πείτε την, η οποία υπήρξε σε μία μεταφορά μετοχών από τον έναν στον άλλον με παρένθετο πρόσωπο που έχει καταγραφεί ποτέ στην ελληνική οικονομία, είναι αυτή η οποία υπήρξε αυτό το διάστημα, τα διακόσια και πλέον εκατομμύρια ευρώ της «MARFIN». Αυτή είναι η αλήθεια. Ένα θέμα το οποίο εξελίσσεται εδώ και μήνες και στο οποίο κάθε φορά δηλώνετε άγνοια. Και φθάσατε να παίζετε με το 20%, ενώ προφανέστατα γνωρίζατε ότι πίσω από το 20% θα εμφανιστεί ο πραγματικά ενδιαφερόμενος. Και ποιος τον εξυ-

πηρετεί; Και αυτοί που εξυπηρετούν είστε ουσιαστικά εσείς. Και αυτό, αφού προϋπήρξε η ιστορία του «GERMANOY». Κόστισε 1,4 εκατομμύρια ευρώ στον Ο.Τ.Ε. ο «GERMANOS». Και αν αυτή η υπόθεση εκκρεμεί στη δικαιοσύνη, πιστεύουμε βασίμως ότι επειδή υπάρχουν πλέον εντοπισμένες όλες εκείνες οι αμαρτωλές σχέσεις που έχει αυτή η υπόθεση, ότι η υπόθεση αυτή κάποια στιγμή θα προχωρήσει.

Για τη Δ.Ε.Η. μήπως έχετε κάποιο σχέδιο και δεν το ξέρουμε; Ξέρετε ότι αντιμετωπίζει η χώρα την ενεργειακή πείνα η οποία έρχεται και εσείς δεν μας έχετε πει ακόμα τι θα κάνετε; Θα δίνετε κάθε πρωί δύο μπαταρίες στους Έλληνες να περνάνε τη μέρα τους μήπως; Αυτό είναι το σχέδιό σας; Γιατί άλλο σχέδιο δεν βλέπω να υπάρχει. Δεν βλέπω κανένα απολύτως σχέδιο.

Μήπως έχετε σχέδιο για τις συγκοινωνίες, κάτι το οποίο έχουμε μπροστά μας ως όραμα; Ο Πρωθυπουργός κάποτε, πριν από το 2004, διαρκώς έλεγε για παράδειγμα ότι τα τρένα κοστίζουν στον ελληνικό λαό. Σήμερα που είναι Πρωθυπουργός εδώ και τέσσερα χρόνια και πλέον και έχει τριπλασιαστεί το χρέος των τρένων, έχει να μας πει κάτι ο κύριος Πρωθυπουργός; Μήπως ταυτόχρονα αυξήθηκε η ποιότητα των τρένων και δεν το καταλάβαμε; Μειώθηκε. Μήπως βελτιώθηκε ο τομέας της ασφάλειας στα τρένα; Τετραπλάσια ατυχήματα συμβαίνουν στα τρένα. Δεν έχετε καταλάβει ότι δεν διοικείται πλέον αυτός ο Οργανισμός, όπως δεν διοικούνται και άλλοι Οργανισμοί;

Δεν έχετε καταλάβει ότι δεν υπάρχει ούτε μία Δ.Ε.Κ.Ο., μη εξαιρουμένης της Ολυμπιακής, όπου έχετε απολέσει 25% του μεριδίου της αγοράς, που δόθηκε δωρεάν στους Έλληνες ανταγωνιστές; Δεν έχετε καταλάβει ότι όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. πηγαίνουν χειρότερα σήμερα απ' ό,τι πήγαιναν το Μάρτιο του 2004;

Μήπως έχετε αντιληφθεί τι γίνεται με την οικονομία, όπου τα εισοδήματα των αγροτών έχουν μειωθεί κατά 18% μέσα σε τέσσερα χρόνια, καταγεγραμμένα από τα έσοδά τους στις τράπεζες;

Μήπως έχετε καταλάβει γιατί πέφτει η ανταγωνιστικότητα και γιατί κάθε χρόνο κατακυλάνε κάποιες θέσεις και για το λόγο αυτόν δεν έχουμε πραγματικές επενδύσεις; Πώς ορίζονται, κύριοι συνάδελφοι, οι πραγματικές επενδύσεις; Είναι αυτές οι οποίες φέρνουν καινούργιες θέσεις εργασίας, όχι τα κεφάλαια τα οποία έρχονται, κάθονται λίγο και φεύγουν, αφού πάρουν αυτό το οποίο έχουν να πάρουν.

Μήπως έχετε καταλάβει γιατί ενώ όλες οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάνουν προσπάθειες στον ερευνητικό τομέα, γιατί αυτό θεωρούν ότι είναι το μέλλον των χωρών τους, εμείς αντιθέτως απομειώνουμε τα κεφάλαια τα οποία επενδύονται στην έρευνα γιατί δεν πιστεύουμε στους ανθρώπους μας, δεν πιστεύουμε στο ελληνικό ερευνητικό προσωπικό, δεν πιστεύουμε ότι αυτή η χώρα μπορεί να έχει ένα μέλλον εκεί που οι άλλες χώρες ήδη έχουν επενδύσει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας είπα ότι καταψήφισα το θέμα του ασφαλιστικού και το καταψήφισα γιατί δεν εξασφαλίζεται το μέλλον του. Διότι το μέλλον εξασφαλίζεται μόνο με έναν τρόπο, εάν εξασφαλιστούν οι εισροές στο σύστημα, όχι αν μειώσουμε 400.000.000 ευρώ τις εκροές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Ένα μικρό παιδί μπορεί να καταλάβει αυτόν το λογαριασμό. Εξακολουθεί το ασφαλιστικό και βρίσκεται στον ίδιο βαθμό κινδύνου που ήταν και πριν. Και κάθε μέρα που περνάει τα πράγματα γίνονται χειρότερα για ένα πολύ απλό λόγο. Διότι δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή καινούργια βελτίωση των επενδύσεων στη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν κάποιες που ορέγονται συνεργασία ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας. Είναι ένα σενάριο το οποίο θα βλάψει και τον τόπο και θα βλάψει ιδιαίτερα τη δημοκρατική παράταξη. Γι' αυτό πρέπει διαρκώς να θυμίζουμε ότι δεν υπάρχει τέτοια πιθανότητα. Βλέπετε ότι η Αντιπολίτευση από την άλλη μεριά έχει ένα πρόβλημα σταθερό. Το πρόβλημά της είναι εδώ και δεκαετίες. Το πρόβλημά της είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία γι' αυτούς είναι το άλλοθι. Αυτό είναι το πολιτικό σκηνικό. Άσχετα, λοιπόν, με τους συγκυριακούς λόγους για τους οποίους το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπολείπεται

δημοψηφικά, αυτή τη στιγμή η μόνη δύναμη η οποία μπορεί να αποτελεί ελπίδα για το δημοκρατικό κόσμο είναι ακριβώς αυτή η δημοκρατική παράταξη. Αυτή η παράταξη, λοιπόν, σήμερα ορθώνει το ανάστημά της και ζητά από αυτήν την Κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της. Και το ζητάει ιδιαίτερα από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Είπε κάποιος συνάδελφός σας «κοιτάξε, μη ματαιοπονείτε, εμείς δεν πρόκειται να καταψηφίσουμε». Όχι, δεν ματαιοπονούμε. Δεν το κάνουμε για σας. Το κάνουμε διότι ο ελληνικός λαός αυτό περιμένει και αυτό κάνουμε.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εμπορικής Ναυ - τιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κυρία Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εμπορικής Ναυ - τιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Μία επισημάνση θα κάνω.

Αναφέρθηκε ο κ. Βερελής σε Υφυπουργούς της βάρδιας. Θα ήθελα να επισημάνω ότι οι Υφυπουργοί...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Πολύ συμπαθητικά το είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε Βερελή. Το είπατε. Ας ακούσετε την απάντηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εμπορικής Ναυ - τιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Οι Υφυπουργοί της βάρδιας και οι κυβερνητικοί Βουλευτές είμαστε πολλαπλάσιοι των τριών Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως που κατέθεσαν την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης μετά από τρεις ώρες. Αυτή είναι η σημασία που δίνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην ίδια την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης που κατέθεσε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Τζαμτζής έχει το λόγο.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον κ. Βερελή που μόλις κατέβηκε από το Βήμα, να μας μέμφεται ότι βάσει των δημοσκοπήσεων χάσαμε δώδεκα μονάδες. Είναι αυτό που λέμε, δεν κοιτάει την καμπούρα του. Και δεν το λέω προσωπικά...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Είμαι ευυτενής.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Θα πρέπει να δείτε ότι από το 38% οι δημοσκοπήσεις σας δείχνουν στο 23%. Αν δεν ξέρετε να διαβάζετε ή δεν θέλετε να το δείτε, γι' αυτό δεν φταίμε εμείς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Δεν προσέξατε τι είπα.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Και μιλάτε για τη Νέα Δημοκρατία και θέλω να σας ρωτήσω: Εσείς ως εκσυγχρονιστής συμφωνείτε ή διαφωνείτε με την αριστερή φρασεολογία που χρησιμοποιεί η παράταξή σας μέσα σ' αυτήν την πρόταση δυσπιστίας;

Μιλάτε εσείς, που ξεπουλήσατε τον Ο.Τ.Ε. και τη Δ.Ε.Η., ονομάζοντας το ξεπούλημα αυτό μετοχοποίηση; Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν έχετε καταλάβει ότι αυτά που κάνατε τα χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση δεν τα θέλει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό σας έχει απορρίψει, σας έχει στείλει δύο φορές στην Αντιπολίτευση. Πότε θα καταλάβετε ότι δεν σας θέλει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό δεν σας ψήφισε στις 16 Σεπτεμβρίου;

Άκουσα ακόμη από τον κ. Βερελή να μιλάει για την περίπτωση συνεργασίας. Τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει, γιατί και στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές, αυτοδύναμη κυβέρνηση θα είναι και πάλι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Άκουσα ακόμη και διάβασα την πρότασή σας όπου αναφέρεστε και καταφέρεστε κατά της Κυβέρνησης για την αντανάπτυξη και ταξική πολιτική και ταυτόχρονα μιλάτε για πολιτική μονόπλευρης λιτότητας. Λέτε ακόμη ότι έχουμε επιδείνωση της ελληνικής οικονομίας.

Τα λέτε αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εσείς που οδηγήσατε την ελληνική οικονομία στον γκρεμό; Τα

λέτε εσείς που αφήσατε πίσω σας πραγματικά συντρίμια στην οικονομία; Αφήσατε δανεισμούς, αφήσατε χρέη, εσείς που οδηγήσατε την ελληνική οικονομία στην επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μιλάτε για μία Κυβέρνηση που παρά τις δυσκολίες, παρά τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα με το διπλάσιο-σμο ουσιαστικά της αύξησης της τιμής του πετρελαίου έβγαλε την ελληνική οικονομία από την επιτήρηση, έβγαλε τη θηλιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την ελληνική οικονομία και ξεκινάει και βοηθά πραγματικά τους Έλληνες πολίτες. Είναι η Κυβέρνηση η οποία πραγματικά με τη δουλειά που έκανε στην οικονομία, δεν μειώθηκε ο ρυθμός ανάπτυξης. Είναι η Κυβέρνηση η οποία ουσιαστικά οδηγεί σήμερα τρία εκατομμύρια Έλληνες στο να μην πληρώσουν ούτε 1 ευρώ φόρο. Είναι η Κυβέρνηση η οποία πραγματικά στηρίζει τα χαμηλά εισοδήματα, τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους μεσαίους μισθοσυντηρητους.

Διαβάζω μέσα και άκουσα να μιλάνε και από το Βήμα αυτό οι εισηγητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι η Νέα Δημοκρατία βάζει βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος. Μάλιστα ο κ. Πάγκαλος ρώτησε επί λέξει «για 50.000.000 κάνατε αυτό το ασφαλιστικό σύστημα, αυτές τις αλλαγές;».

Αυτό που κάναμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η σωτηρία του ασφαλιστικού συστήματος και το ξέρετε. Το ξέρετε πολύ πιο καλά από εμένα. Γιατί; Γιατί αυτά τα μέτρα τα προτείνατε εσείς μέσα στο πρόγραμμά σας.

Είσατε αντίθετοι με τις ενοποιήσεις; Εσείς προτείνετε -και μάλιστα περισσότερο σφικτά μιλάτε- για τρία ταμεία με πέντε έως έξι επικουρικά ταμεία. Είσατε αντίθετοι με την ουσιαστική διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων; Είσατε αντίθετοι με τον πραγματικό έλεγχο και τη διασταύρωση των στοιχείων, ώστε να παταχθεί η εισφοροδιαφυγή; Είστε αντίθετοι με το ταμείο αλληλεγγύης των γενεών; Είστε αντίθετοι με την κάρτα που πρέπει να έχει ο κάθε ασφαλισμένος με ένα μοναδικό αριθμό για την ασφάλισή του; Είστε αντίθετοι με τα μέτρα της μητρότητας; Με τι επιτέλους; Εδώ ταιριάζει η φράση «ουαί υμίν Φαρισαίοι υποκριτές», γιατί αυτό είστε, υποκριτές και αυτό το οποίο εκφράσατε αυτές τις ημέρες εδώ μέσα στη Βουλή ήταν μία υποκρισία απέναντι στον ελληνικό λαό. Γιατί ο κάθε συνάδελφος από το χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ανέβαινε στο Βήμα αυτό, έδινε ένα ρεσιτάλ, για να ακούνε έξω οι ψηφοφόροι οι οποίοι διαδήλωναν εκείνη τη στιγμή. Γιατί δεν είπατε ποτέ, ούτε ένα δευτερόλεπτο την αλήθεια στους πολίτες, ότι ξέρετε πολύ καλά, ότι τα μέτρα είναι επιβεβλημένα για να μπορέσει να σωθεί το ασφαλιστικό σύστημα.

Ακόμη μιλάτε για λεηλασία των ταμείων και για ομόλογα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε πολύ καλά ότι όποια ταμεία ζήτησαν να εξαργυρώσουν τα ομόλογά τους, πήραν τα λεφτά τους πίσω μέχρι κάθε ευρώ. Αυτό το οποίο θέλετε να ξεχνάτε είναι η λεηλασία των ταμείων μέσα από το μεγάλο κόλπο που εφαρμόσατε μέσα από το Χρηματιστήριο, όπου δημιουργήσατε τα νέα τζάκια, μία πρόταση που ήταν πρόταση του Αρχηγού σας, του Γιώργου Παπανδρέου. Πρόταση από το 1984 την κάνατε πράξη επί Σημίτη. Δημιουργήσατε τα καινούργια τζάκια, τους καινούργιους βιομηχάνους και στηριχτήκατε τόσα χρόνια πάνω σε αυτούς και λεηλατήσατε τα χρήματα του ελληνικού λαού.

Ακόμη άκουσα να μιλά ο κ. Πάγκαλος για αδιαφάνεια και κακή διαχείριση. Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί! Ο ίδιος ο κ. Πάγκαλος, η ίδια η κ. Παπανδρέου κατ' επανάληψη έχουν μιλήσει γι' αυτούς που στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. την περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από την κυβέρνησή σας έγιναν πλούσιοι. Μίλησε γι' αυτούς που πραγματικά έχουν φάει λεφτά. Λύστε το πρόβλημα μεταξύ σας. Μην ψάχνετε για κλέφτες σε αυτήν την Κυβέρνηση, στη σημερινή Κυβέρνηση.

Δυσκολεύεστε να δικαιολογήσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την πρόταση δυσπιστίας την οποία έχετε καταθέσει. Βεβαίως κάνετε μία προσπάθεια να καθυστερήσετε την ψήφιση του νομοσχεδίου και να δώσετε τη δυνατότητα να γίνουν και άλλες διαδηλώσεις, συζητήσεις στα Μ.Μ.Ε. και διάφορες άλλες ενέργειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και να προσπαθείτε, η

ισχυρή πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας μέσα στη Βουλή θα δώσει ξανά ψήφο εμπιστοσύνης και θα ψηφίσει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, γιατί είναι αυτό που χρειάζεται ο τόπος.

Δεν πρόκειται να μας ανακόψουν σε καμμία περίπτωση αυτές οι ενέργειές σας στο ρυθμό του να προχωρήσουμε τις μεταρρυθμίσεις μας. Κάνετε πρόταση εσείς που έχετε το 25% σήμερα. Άκουσα διάφορα.

Αυτό το οποίο θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και που πρέπει να το καταλάβετε -γιατί νομίζω ότι κατά βάθος μέσα σας το καταλαβαίνετε- είναι ότι ο κ. Παπανδρέου σάς εφαρμόζει ένα πρόγραμμα επαναστατικής «γυμναστικής», ένα πρόγραμμα για να μπορέσει να σας κρατήσει ενωμένους, ένα πρόγραμμα για να μπορείτε να είστε εδώ μέσα και να μην ασχολείστε με αλλότρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ολοκληρώνω πολύ σύντομα, κυρία Πρόεδρε.

Επαναφέρατε φρασεολογίες της δεκαετίας του '80. Γιατί; Διότι φοβάστε το Συνασπισμό. Κοιτάτε και γλυκοκοιτάτε αριστερά, γιατί χάνετε ψηφοφόρους. Πρέπει να σας πω ένα πράγμα, ότι με τέτοιες λογικές δεν πρόκειται να κάνετε άλλα προς την Κυβέρνηση. Θα κάνετε άλλα στην τρίτη θέση των κομμάτων του Κοινοβουλίου και βέβαια όσο πιο γρήγορα το καταλάβετε αυτό, τόσο καλύτερα για σας. Η Νέα Δημοκρατία προχωράει μπροστά, υλοποιεί το πρόγραμμά της, προχωρά τις μεταρρυθμίσεις, έχει τη στήριξη του ελληνικού λαού και οποιαδήποτε στιγμή γίνουν εκλογές θα είναι και πάλι αυτοδύναμη Κυβέρνηση του τόπου.

Θέλω να κλείσω με μία συμβουλή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μη χρησιμοποιείτε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, και ειδικά αυτήν τη χρονική στιγμή τα εθνικά θέματα για εσωτερική κατανάλωση. Σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων, όχι όλα στο «βωμό» των κομματικών σκοπιμοτήτων. Οι στιγμές είναι κρίσιμες, οι στιγμές που διάνουμε πραγματικά είναι ιστορικές, γι' αυτό λοιπόν θέλω να σας συμβουλέψω τα εθνικά μας θέματα να μην τα κάνετε θέματα της εσωτερικής μας πολιτικής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαμτζή.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με προσοχή για άλλη μία φορά την τελευταία εβδομάδα το συνάδελφο κ. Τζαμτζή. Είναι ένας απ' αυτούς που έχουν «βάλει πλάτη» να στηρίξουν την αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης. Είναι ένας από τους τέσσερις Βουλευτές οι οποίοι παρακολούθησαν το ασφαλιστικό. Ήμασταν όλοι παρόντες. Βέβαια απουσίαζαν οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Τζαμτζή - και το είδατε - γιατί φοβούνται το πολιτικό κόστος. Κάποιοι βέβαια θα πρέπει να είναι και «φιγέ-νεις» σ' αυτόν το «βωμό» της πολιτικής και του πολιτικού κόστους. Φαίνεται ότι εσείς έχετε αναλάβει αυτόν το ρόλο. Αυτό θα το αποφασίσουν οι πολίτες της Πέλλας -γιατί σας βλέπω πολύ θερμό αυτές τις τέσσερις μέρες- λες και η κοινωνία απ' έξω που λέει ότι το 70% είναι αντίθετο με αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, όλοι οι πολίτες μάλλον δεν έχουν μυαλό, έχουν χάσει τα λογικά τους. Όλοι αυτοί οι πολίτες λένε ότι κάτι δεν πάει καλά με την Κυβέρνηση, δηλαδή οι εννέα στους δέκα πολίτες λένε τα αντίθετα από σας και μάλλον φταίνε οι εννέα κι εσείς όχι. Στην ιατρική αυτό εμείς το λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαντάει θεσμικά αυτές τις μέρες, υπεύθυνα και μέσα από θεσμοθετημένες διαδικασίες, χωρίς πολιτικά και συνταγματικά ρεσάλτα, χωρίς να εμπλέκει κανέναν θεσμό, χωρίς να θέλει να δημιουργήσει εντυπώσεις, χωρίς να θέλει να εμπλέξει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους θεσμούς της χώρας σε εξωθεσμικές παρεμβάσεις.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πρόδωσε και ξαναπρόδωσε την εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων της, τις ελπίδες της ελληνικής κοινωνίας, των συνταξιούχων, των νέων, των επιστημόνων, αυτών των ανθρώπων οι οποίοι έχουν ένα και δύο και τρία μεταπτυχιακά, τα όνειρα των Ελλήνων αγροτών, των Ελλήνων των οποίων το όνειρο τα προηγούμενα χρόνια ήταν να σπουδάσουν τα παιδιά τους για να έχουν μία καλύτερη ζωή, των εργαζομένων, των μικρομεσαίων, όλων αυτών των μικροεπαγγελματιών που αυτές τις μέρες έχουν μεγάλα προβλήματα ρευστότητας, αλλά και βιώνουν μία πολύ μεγάλη φτώχεια. Αυτό πρέπει να είναι τα προβλήματα που εμείς σήμερα συζητάμε εδώ. Η αγορά στενάζει, το καλάθι της νοικοκυράς αδειάζει κάθε μέρα, έχει φτάσει να είναι άδειο, κύριε Τζαμτζή. Γι' αυτό δεν μας είπατε τίποτα, δεν μιλήσατε καθόλου. Δεν υπάρχουν χρήματα -το ξέρετε και από την περιοχή σας. Οι αγρότες πεϊνάνε. Θα σας μιλήσω για την περιοχή τη δική μου. Για τους αγρότες στη Λακωνία με τα πορτοκάλια και όλα αυτά τα οπωροκηπευτικά τα οποία έπαθαν ζημιές, με τις πυρκαγιές, τα κτηνοτροφικά προϊόντα -το γάλα είναι φθηνότερο και από το νερό, κύριε Τζαμτζή- δεν κάνετε τίποτα. Είχατε την προηγούμενη εβδομάδα απεργίες των αγροτών. Γι' αυτά δεν μιλήσατε καθόλου. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς εδώ πρέπει να είμαστε έτοιμοι να μπορούμε να απαντήσουμε στις εκρήξεις της κοινωνίας στους προσεχείς μήνες.

Το λάδι στη Λακωνία έχει 2,5 ευρώ. Κάποτε είχε 5 ευρώ και φώναζαν οι αγρότες. Οι τρίτεκνοι, οι νεαρές μητέρες, τα ζευγάρια που θέλουν να δημιουργήσουν οικογένεια και αυτά που περιμένουν να αποκτήσουν ένα παιδί, είναι ακόμη στο περίμενε. Νομοσχέδια και παρανομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας είναι στα ράφια. Ψηφίστηκαν. Οι Υπουργοί είναι άφαντοι. Κανείς δεν ήρθε να στηρίξει τη συγκεκριμένη κυρία Υπουργό που είναι σήμερα εδώ και προς τιμήν της, η οποία έδωσε μια πολύ μεγάλη μάχη.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με βοηθήσατε όλοι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δύο Υπουργοί ήρθαν μόνο, ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Αλογοσκούφης. Όλοι οι άλλοι απουσίαζαν, φοβούμενοι το πολιτικό κόστος.

Εμείς δεν φοβηθήκαμε να ξαναπάμε σε μια νέα αρχή, να πούμε ότι πάμε σε μια νέα συμφωνία όλων των κομμάτων, διακομματική. Να πάμε όπως έκανε η Ισπανία με τη Συμφωνία του Τολέδο μετά από πέντε χρόνια, γιατί έχουμε τα περιθώρια ακόμη για να λύσουμε το ασφαλιστικό.

Να μιλήσω για την Κυβέρνηση που είναι άφαντη. Ένας πρώην Υπουργός σας τις προσεχείς μέρες παρουσιάζει το βιβλίο του και μιλάει για άφαντους ηγεμόνες. Οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις είναι όλες στα χαρτιά.

Μεταρρύθμιση για την παιδεία. Μόλις ήρθε ο νέος Υπουργός Παιδείας, φρόντισε ό,τι είχε κάνει η προηγούμενη Υπουργός να τα πάρει πίσω. Από εδώ εκφράζουμε για άλλη μια φορά τη συμπάθειά μας στο πρόσωπο της πρώην Υπουργού.

Η μεταρρύθμιση στην υγεία του κ. Κακλαμάνη και του κ. Αβραμόπουλου είναι στα χαρτιά. Οι μητέρες που περίμεναν να κάνουν παιδί, γιατί έτσι είχε τάξει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για να πάρει τις ψήφους το 2007, περιμένουν να υλοποιηθεί το νομοσχέδιο για την εξωσωματική γονιμοποίηση. Ξέρετε αυτές τις μέρες και εχθές το βράδυ μάλιστα ότι τρώθηκε για άλλη μια φορά η αξιοπιστία του συστήματος υγείας -πάλι εκφράζουμε από το Βήμα αυτό τη συμπάθειά μας και ευχόμαστε περαστικά στον Αρχιεπίσκοπο- για τις παραλείψεις του ελληνικού κράτους, για τις παραλείψεις του συστήματος απέναντι σε θεσμικούς, οι οποίοι δεν δέχθηκαν ποτέ να βγουν στη φόρα και να παρουσιάσουν το μεγάλο τους πρόβλημα που τους παρουσιάστηκε χθες στην Καλαμάτα; Ταλαιπωρήθηκαν, λοιπόν, και τους ζητάμε συγγνώμη γι' αυτό.

Η μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό θα μείνει στα χαρτιά, γιατί έχει απέναντί της ολόκληρη την κοινωνία. Η απαξίωση του κράτους πρόνοιας και της αλληλεγγύης των γενεών που προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία να περάσει μέσα από το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, δεν είναι δυνατόν να γίνει πράξη στην ελληνική κοινωνία. Η ελληνική κοινωνία έχει μεγαλώσει με διαφορετικές αρχές

και διαφορετικές αξίες. Όλοι εμείς έχουμε μεγαλώσει σε ένα οικογενειοκρατικό μοντέλο, σε ένα μοντέλο αλληλοστήριξης, αλληλοϋποστήριξης της οικογένειας, του φίλου, του συγγενή.

Έτσι, λοιπόν, μέσα από το ασφαλιστικό νομοσχέδιο επέρχεται μια αποδιάρθρωση όλου του συστήματος. Εμείς δεν θέλουμε να βιώσουμε νέους Καιάδες. Εμείς θέλουμε τους γονείς μας να τους έχουμε, τους συγγενείς μας να τους έχουμε. Τα περήφανα γηρατειά θέλουμε να τα έχουμε μαζί μας όσο μπορούν και όσο η ζωή τους δώσει περιθώριο να ζήσουν. Θέλουμε να είμαστε μαζί τους. Εμείς δεν δημιουργούμε Καιάδες. Εμείς δεν σκοτώνουμε τα άλογα όταν γεράσουν. Προσπαθούμε να πάρουμε την εμπειρία τους, να πάρουμε τη σοφία τους, να πάρουμε και την τελευταία βοήθεια που ξέρουν και προσφέρουν στις οικογένειές μας με τη μεγάλη σοφία που έχουν διδαχθεί όλα αυτά τα χρόνια. Τους χρειαζόμαστε.

Τα κράτη του δυτικού κόσμου έχουν αρχίσει να αναμορφώνουν την άποψή τους για όλα αυτά. Το κόστος περίθαλψης όλων των ηλικιωμένων είναι πολύ μεγάλο. Μετακινήθηκαν στην Ελλάδα τα χρήματα από το ταμείο υγείας στο ταμείο ασφάλισης, με αποτέλεσμα να έχουμε μετακίνηση του δημοσίου χρηματος στον ιδιωτικό τομέα. Εάν πίσω από την κρυφή σας ατζέντα δεν κρύβεται η αποδιοργάνωση του ασφαλιστικού συστήματος και το τρέξιμο όλων των νέων εργαζομένων να ασφαλιστούν σε ιδιωτικές εταιρείες, οφείλτε να μας παρουσιάσετε μια άλλη πρόταση.

Μιλάτε για την ποιότητα ζωής των πολιτών. Για ποια ποιότητα ζωής; Με πόσα χρήματα; Να σας παρουσιάσω, κυρία Υπουργέ, ένα παράδειγμα ενός συνταξιούχου στη Μονεμβασία Λακωνίας; Παίρνει 510 ευρώ με τριάντα δύο χρόνια στο Τ.Σ.Α. και έντεκα χρόνια στο Ι.Κ.Α.. Σαράντα τρία χρόνια ασφάλισης και παίρνει 510 ευρώ σύνταξη. Πώς μπορεί να ζήσει κανείς με 510 ευρώ σύνταξη;

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι χρειάζεται ένας κρατικός παρεμβατισμός.

Χρειάζεται οι συντάξεις να αυξηθούν. Χρειάζεται όλες αυτές οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, όλοι αυτοί οι μεγάλοι ασφαλιστικοί οργανισμοί, οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας, η Δ.Ε.Η., ο Ο.Τ.Ε., κάποιες τράπεζες κρατικές χρειάζονται κρατικό παρεμβατισμό, χρειάζονται έλεγχο του κράτους. Δεν μπορεί να ξεπουλήσουμε το κράτος. Πρέπει να υπάρχει ένας έλεγχος σε όλα αυτά.

Δεν μας είπατε, βέβαια, τέσσερα χρόνια –και τώρα πάμε στον πέμπτο χρόνο– τίποτε για την κάθαρση. Τι έγινε; Έγινε καμμία δίκη για όλους αυτούς, οι οποίοι κατηγορήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια; Δεν μας είπατε τίποτα, γιατί τίποτα δεν έγινε. Διότι τίποτα δεν μπορείτε να κάνετε. Γιατί είναι γραμμάτια αυτά που εξοφλείτε.

Η Ελλάδα των αξιών δεν αξίζει τέτοια τύχη. Και εμείς σε αυτή την Ελλάδα των αξιών πιστεύουμε. Και πρέπει γρήγορα να αλλάξετε ρότα ή αλλιώς καλύτερα να φύγετε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Γιαννέλης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο κατήλθε ο συνάδελφος κ. Γρηγοράκος, ο οποίος αναφέρθηκε σε δύο θέματα.

Το ένα αφορούσε την παιδεία: είπατε ότι ο ένας Υπουργός Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας αναίρεσε τον άλλο. Κάπου κάνετε λάθος και κάπου έχετε μπερδέψει τα πράγματα. Προφανώς θα ενθυμείστε την περίπτωση του κ. Αρσένη, του κ. Παπανδρέου και του κ. Ευθυμίου, που ερχόταν ο ένας και αναίρουσε τον άλλον. Εδώ είναι ενιαία η πολιτική, υπάρχει μία γραμμή και δεν υπάρχουν αλλαγές. Κάπου το μπερδέψατε.

Μπερδέψατε επίσης, αγαπητέ κύριε Γρηγοράκο, το θέμα των επιδοτήσεων, που μιλούσατε για το αν έχουν χρήματα οι αγρότες ή όχι. Ρωτήστε τους Λάκωνες –επισκεπτεστε, ξέρω, πολύ συχνά τη Λακωνία– ρωτήστε τους ψηφοφόρους οι οποίοι σας στηρίζουν, τα βιβλιάριά τους τώρα έχουν περισσότερα χρήματα ή τότε που ήταν η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Σας διαβεβαιώ ελάχιστα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Τώρα σας πληροφορώ ότι είναι πολλαπλάσια από επιδοτήσεις και έχουν πολύ περισσότερα χρήματα. Ας μην τα ξεχνάμε αυτά, κύριε Γρηγοράκο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Με 2,5 ευρώ το λάδι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Και να σας πω και κάτι άλλο. Πριν από λίγο, σήμερα, όταν άρχισε η συζήτηση αυτή, άκουσα να γίνονται διάφορες επικριτικές αναφορές στο θέμα της ονομασίας της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Την ώρα που η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται στο εθνικό αυτό θέμα, δεν είναι χρήσιμες τέτοιες επικριτικές αναφορές.

Αφήστε την Κυβέρνηση, η οποία έχει την ευθύνη στο συγκεκριμένο θέμα, να παρουσιάσει μια ενιαία προσπάθεια προς τα έξω, διότι δεν ωφελούν οι κορώνες. Βρείτε κάποιο άλλο σημείο, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνάδελφοι των άλλων κομμάτων, να κάνετε την αντιπολίτευσή σας, όπως στο θέμα της δυσπιστίας που υποβάλατε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση δυσπιστίας αποτελεί πράγματι ένα χρήσιμο κοινοβουλευτικό εργαλείο, που μπορεί να θέσει την κάθε κυβέρνηση ενώπιον των ευθυνών της, εάν υπάρχουν ευθύνες, αρκεί να χρησιμοποιείται με θεσμικό τρόπο και όχι ως στοιχείο αντιπερισπασμού για το ξεπέραςμα κομματικών κρίσεων ή ανταγωνιστικών λογικών.

Αφορμή για την υποβολή της συζητούμενης πρότασης δυσπιστίας είναι βέβαια το ασφαλιστικό, αν και θεωρώ εντελώς υποκριτική την πρόταση δυσπιστίας που υποβάλλατε. Και τη θεωρώ υποκριτική για τον απλούστατο λόγο ότι είναι κοινό μυστικό ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας νοσεί βαθύτατα, συντηρεί και παράγει ανισότητες, αδικίες και υπερβολές. Και αν δεν υπάρξει άμεση παρέμβαση, το κράτος θα βρεθεί και θα οδηγηθεί στην πλήρη αδυναμία να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, αφού η αριθμητική σχέση μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων είναι προβληματική.

Το ζήτημα αυτό το αντιμετώπισε και η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Θυμάστε πόσες προσπάθειες έκανε για το ασφαλιστικό σύστημα. Χρησιμοποίησε έγκριτους οικονομολόγους, γνωστούς και μη εξαιρετέους, έκανε τεράστιες προσπάθειες, αλλά σε τελική ανάλυση έκανε πίσω. Δεν θέλησε να πάρει το πολιτικό κόστος. Και είναι θέμα πολιτικού κόστους.

Ε, εμείς αυτό δεν πρόκειται να το κάνουμε. Έχουμε ευθύνη απέναντι στο λαό, θα δώσουμε λύση και ας πάρουμε το πολιτικό κόστος επάνω μας. Και εδώ είναι η μεγάλη ποιοτική διαφορά μεταξύ της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, έχει χρέος να ολοκληρώσει τις μεταρρυθμίσεις που υπεσχέθη στον ελληνικό λαό και που έλαβε τη σχετική εντολή από τον προηγούμενο Σεπτέμβριο. Εάν υπολογίσουμε το πολιτικό κόστος και δεν προχωρήσουμε στην υπερψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, δεν θα είμαστε αντάξιοι της εντολής που πήραμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι δυνατόν η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος από τον κρατικό προϋπολογισμό να είναι 85% προϊόν συνεισφοράς μεσαίων και μικρών εισοδημάτων, με αποτέλεσμα οι οικονομικά ασθενέστεροι να χρηματοδοτούν ένα νοσηρό σύστημα από το οποίο απολαμβάνουν τα λιγότερα.

Η ύπαρξη εκατοντάνηντα πέντε φορέων ασφάλισης που εποπτεύονται από πέντε διαφορετικά Υπουργεία αποτελεί το πιο οξύ, δομικό και διαρθρωτικό πρόβλημα του συστήματος, αφού κατασπαταλούνται άδικα οι πόροι, υφίσταται αδυναμία ελέγχου και εποπτείας, αλλά και δυσχερής εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας. Αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία ότι σε ορισμένες περιοχές της χώρας το 25% των συνταξιούχων είναι ανάπηροι, ότι συνταξιοδοτούνται ως ανάπηροι. Δημιουργήσατε ένα κράτος αναπήρων, για να υπηρετήσουν ή να υπηρετήσετε τα κομματικά σας συμφέροντα. Είναι δυνατόν το 25% των παρεχομένων συντάξεων από το κράτος να είναι ανάπηροι; Είναι το 25% των Ελλήνων αναπηρικές; Ξέρετε ποιας περιοχής είναι και ξέρουμε πώς έγιναν επί της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Αποτελεί, λοιπόν, παγκόσμια πρωτοτυπία αυτό.

Για να επιβιώσει το υπάρχον ασφαλιστικό σύστημα, για να έχει συνέπεια και συνέχεια, για να γίνει πιο δίκαιο, χρειάζεται να ακολουθηθεί μια μακρόπνοη μεταρρυθμιστική διαδικασία. Χρειάζεται υπεύθυνα ο καθένας να αναλάβει το πολιτικό κόστος που του αναλογεί και να προχωρήσει προς όφελος των ασθενεστέων τάξεων και της κοινωνίας.

Θέλω να επισημάνω ότι η εμπλοκή του Προέδρου της Δημοκρατίας στην υπόθεση του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί θεσμική παρεκτροπή, που γίνεται με στόχο να υπηρετήσει κομματικά και μόνο συμφέροντα. Η όποια ευθύνη και το όποιο πολιτικό κόστος αφορά στην Κυβέρνηση που έλαβε την ευθεία εντολή να προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις και όχι στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, έξω από τις διαφορές που έχουμε εμείς στα κόμματα και να παραμένει απερίσπαστος, ώστε να εκπληρωθεί, όπως πράγματι εκπληρώθηκε, στο ακέραιο το εθνικό του χρέος.

Ο λαϊκισμός έχει και τα όριά του. Παρακολουθούμε τις τελευταίες ημέρες ένα διαγκωνισμό λαϊκισμού και επαναφορά των πρακτικών των πελατειακών σχέσεων. Αρνείστε οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης τις μεταρρυθμίσεις που προτείνει η Κυβέρνηση. Όμως, δεν ξέρουμε τις δικές σας προτάσεις. Προτιμάτε να γίνεστε πρόσκαιρα ευχάριστοι στο λαό, αλλά μακροπρόθεσμα να αφήνετε ανέγγιχτα τα χρονίζοντα προβλήματα που καταπίνουν την ικμάδα της οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πέντε λεπτά έγιναν, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είχατε ήδη μιλήσει τέσσερα λεπτά, αλλά κατά λάθος είχα μηδενίσει το χρόνο, κύριε Γιαννέλλη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Μάλλον με αδικείτε, κυρία Πρόεδρε. Θα μου δώσετε δύο λεπτά, για να μπορέσω να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θα σας δώσω δύο λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Ήταν ο χρόνος του κ. Γρηγοράκου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Μέσα στην ομιλία μου ήταν και αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Όσον αφορά το δημοψήφισμα στο οποίο αναφέρθηκε ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, θα ήθελα να πω ότι νομίζω πως κάνετε ένα μεγάλο λάθος εδώ. Ξέρετε ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα είναι ένα μείζον πρόβλημα με τεράστιες διαστάσεις, με πολλές παραμέτρους, που έχει πολλές δυσκολίες. Είπαμε πριν ότι το άγγιξε η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και δεν το ολοκλήρωσε. Εμείς, βέβαια, θα το ολοκληρώσουμε και θα πάρουμε το πολιτικό κόστος.

Λέγοντας ότι θα αποφασίσει ο λαός, έτσι μετακυλίουμε το πρόβλημα από την υπεύθυνη διακυβέρνηση της χώρας, από αυτήν που έλαβε την εντολή να λύσει αυτό το θέμα, διότι ήταν μέσα στο πρόγραμμά μας, στο λαό. Είναι δυνατόν ο λαός να απαντήσει με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» απλώς σε θέματα πολύπλοκα του ασφαλιστικού τα οποία υπάρχουν και δεν ξέρω πόσοι από εμάς τα γνωρίζουν, όπως θα έπρεπε να τα γνωρίζουμε; Θέλετε με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» να δώσει τη λύση ο λαός; Δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Μετακυλίετε το πρόβλημα στο λαό και πρέπει η υπεύθυνη Κυβέρνηση να χειρίζεται αυτή τα θέματα, αυτή να παίρνει το πολιτικό κόστος και αυτή να έχει την ευθύνη. Και αυτό θα πράξουμε. Θα πάρουμε την ευθύνη, θα δώσουμε λύση, αλλά δεν θα αφήσουμε το πρόβλημα άλυτο, όπως έκανε η κυβέρνηση του κ. Σημίτη, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα λύσουμε το πρόβλημα και πιστεύω ότι θαλυθεί κατά τον καλύτερο τρόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ιωάννης Διαμαντίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση που κατατίθεται πρόταση δυσπιστίας, κατά της Κυβέρνησης, μόλις έξι μήνες, μετά τις εκλογές. Αναγκαστήκαμε να το κάνουμε αυτό για πολλούς λόγους. Γιατί μόλις έξι μήνες, μετά τις εκλογές, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απορρύθμισε με την πολιτική της, την πολιτική, την κοινωνική και την οικονομική ζωή του τόπου, δημιουργώντας ανασφάλειες και αδικίες στον ελληνικό λαό. Και αναφέρω ενδεικτικά ορισμένα από τα επιτεύγματά της.

Πρώτον, υποκλοπές. Τις κλείσατε άρον-άρον. Ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα της ελληνικής πολιτικής ζωής του τόπου μας. Τις κλείσατε και αναγκάστηκε να έλθει ο εισαγγελέας, για να κάνει αναπομπή του θέματος.

Δεύτερον, ομόλογα. Δεν συνέβη τίποτα, κατά την Κυβέρνηση. Για όλα αυτά που διαβάσαμε αυτόν τον καιρό, τα εκατομμύρια, τα δισεκατομμύρια, σε μίζες, σε τσέπες κάποιων δικών σας ανθρώπων, δεν συνέβη τίποτα. Το κλείσατε και αυτό με εντολή, άρον-άρον.

Τρίτον, Πακιστανοί. Τι μας είπατε; Οι άνθρωποι αυτοί εδάφησαν με το χειρότερο τρόπο και μας είπε η Κυβέρνηση, διά του αρμόδιου τότε Υπουργού, ότι έφταγαν οι ίδιοι.

Τέταρτον, κουμπάροι. Είδαμε όλοι με ποιον τρόπο τους συλλαβάτε και τους σύρατε με χειροπέδες στις φυλακές και μετά από λίγες ημέρες αποφυλακίστηκαν με πανηγυρικό τρόπο, χωρίς χειροπέδες βέβαια.

Πέμπτον, πυρκαγιές. Έζησε ο ελληνικός λαός το μεγάλο δράμα το περασμένο καλοκαίρι και ιδιαίτερα στην Πελοπόννησο, στη Χαλκιδική και στην Εύβοια. Σήμερα τι έχει γίνει; Τίποτα ή σχεδόν τίποτα. Αυτό το ομολογούν οι τοπικοί άρχοντες, οι δήμαρχοι, οι νομάρχες. Τι βλέπουμε, λοιπόν, σήμερα στις τηλεοράσεις στα ρεπορτάζ; Βλέπουμε να διαμαρτύρονται για την ανακολουθία της Κυβέρνησης, γιατί δεν έκανε όλα αυτά τα οποία είχε υποσχεθεί.

Άλλο θέμα. Σκάνδαλο Ζαχόπουλου. Δεν συνέβη τίποτα, κατά την Κυβέρνηση. Επί δύο μήνες και πλέον, ήταν το σίριαλ στην τηλεόραση και ο κύριος Πρωθυπουργός δεν βγήκε να πει ούτε μία λέξη για το φίλο του, το συνεργάτη του, για ό,τι είχε γίνει, σαν να μην τον ήξερε. Η εντολή ποια ήταν; Να κλείσει το θέμα άρον-άρον, γιατί ακουμπούσε τον κύριο Πρωθυπουργό, γιατί ακουμπούσε την Κυβέρνηση.

Ασφαλιστικό. Είναι και η κυρία Υπουργός εδώ. Ζήσαμε όλοι μας τις τελευταίες ημέρες τι συνέβη με το ασφαλιστικό. Είδαμε τον ελληνικό λαό να ξεσηκώνεται, είδαμε τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τις γυναίκες, τα παιδιά. Οι πάντες βγήκαν στο δρόμο. Διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτό το ασφαλιστικό. Δεν υπήρξε ουσιαστικός διάλογος. Τα τρία μεγάλα «δεν» του κ. Καραμάνη μετατράπηκαν σε τρία μεγάλα «ναι». Η Κυβέρνηση παρ' όλα αυτά επιμένει στην πολιτική αυτή και έφερε αυτό το νομοσχέδιο. Αυξάνει τα όρια ηλικίας σε πολλές περιπτώσεις, μειώνει τις συντάξεις. Μας κατηγορήσε ο προηγούμενος ομιλητής, ο κ. Γιαννέλλης, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει προτάσεις. Προφανώς δεν άκουσε τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Παπανδρέου, που κατέθεσε ολοκληρωμένο πακέτο δώδεκα προτάσεων. Εσείς τι κάνετε; Συνεχίζετε την πολιτική σας αυτή και θα έλεγα με τρόπο αλαζονικό.

Άλλο θέμα. Λιμάνια. Ξεπουλήσατε τα φιλέτα στα λιμάνια, στον Ο.Λ.Π. και στον Ο.Λ.Θ., γιατί είχατε δεσμεύσεις απέναντι σε συγκεκριμένα συμφέροντα, πόσω μάλλον σε μία περίοδο που είναι πάρα πολύ κρίσιμη για τον τόπο μας αυτήν τη στιγμή. Και βεβαίως έχετε απέναντί σας το σύνολο των εργαζομένων στα λιμάνια. Αλλά δεν είναι μόνο τα λιμάνια, είναι και άλλες μεγάλες Δ.Ε.Κ.Ο., είναι άλλες μεγάλες εταιρείες του δημοσίου, όπως είναι η Δ.Ε.Η., όπως είναι ο Ο.Τ.Ε.. Τις ξεπουλάτε με ύποπτες διαδικασίες. Αγνωείτε τους εργαζόμενους, τους προπηλακίζετε, τους συκοφαντείτε, τους λοιδορείτε και πολλές φορές φθάνετε σε ένα σημείο, να προπηλακίζετε και εκπροσώπους του ελληνικού Κοινοβουλίου, νομάρχες, δημάρχους, εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τα θέσαμε αυτά τα θέματα στην Κυβέρνηση, αλλά απάντηση δεν πήραμε. Δεν είχατε τη στοιχειώδη ευαισθησία να ζητήσετε ένα απλό συγγνώμη.

Δημιουργήσατε ανισότητες και αποδομήσατε το κοινωνικό κράτος. Με την ακρίβεια τι έχει γίνει; Ποιος μπορεί να πάει σήμερα στις λαϊκές, στα καταστήματα και να πει ότι μπορεί εύκολα να αγοράσει τα προϊόντα, για να μπορέσει να ζήσει. Σε δεκαπέντε ημέρες έχει φύγει ο μισθός.

Δεν μπορούν σήμερα οι εργαζόμενες γυναίκες, οι οικογενειάρχες να ζήσουν αξιοπρεπώς. Αναγκάζονται να προσφεύγουν στις τράπεζες να παίρνουν δάνεια και οι τράπεζες βέβαια να παρουσιάζουν υπερκέρδη. Με αυτά δεν ασχολείστε.

Ο πληθωρισμός. Θυμηθείτε, κύριοι συνάδελφοι, τι μας έλεγε εδώ η Κυβέρνηση στις προγραμματικές δηλώσεις. Ο στόχος της ήταν να πέσει ο πληθωρισμός κάτω από το 3%. Η επίσημη ανακώωση προχθές ήταν 4,4%. Βγήκατε έξω από το στόχο σας.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δεκάδες λόγοι για τους οποίους το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναγκάστηκε να κάνει αυτήν την πρόταση δυσπιστίας και οι οποίοι καταγράφονται μέσα στο κείμενο που καταθέσαμε. Δεν σας προβληματίζει αυτό; Δεν έχετε κοινωνικές ευαισθησίες; Δεν παίρνετε τα μηνύματα του λαού, τι λέει ο κόσμος και οι ψηφοφόροι σας; Γιατί συμβαίνει αυτό; Έχετε γίνει Κυβέρνηση των ευνοουμένων, γιατί έχετε γίνει μια Κυβέρνηση μειοψηφίας. Βεβαίως, αύριο-μεθαύριο η πειθαρχημένη Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας θα ψηφίσει κατά αυτής της πρότασης. Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Όμως αυτό δεν αλλάζει την ουσία της δικής μας πρότασης και βέβαια δεν αλλάζει την πραγματικότητα την οποία βιώνει ο ελληνικός λαός.

Θέλω να πω και κάτι άλλο, επειδή έγινε μια αναφορά από τον προηγούμενο ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Γιαννέλη, για τα Σκόπια. Η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η θέση του Προέδρου του και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας είναι υπεύθυνη στο θέμα αυτό. Εμείς στηρίξαμε την Κυβέρνηση και την προτρέπουμε να πάρει μια δίκαιη απόφαση σύμφωνη με τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Και θα το κάνουμε αυτό και αύριο. Εάν όμως προχωρήσει σε μια λύση η οποία θα είναι αντίθετη με το εθνικό συμφέρον, τότε βεβαίως εμείς δεν θα ακολουθήσουμε αυτήν την πορεία που είχαμε ακολουθήσει μέχρι τώρα. Γι' αυτό το πράγμα να είστε βέβαιοι.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω και σε μια τοποθέτηση που έκανε στο ξεκίνημα της συζήτησης ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος. Ο κύριος Υπουργός μας εγκάλυψε περίπου, γιατί καταθέσαμε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας έξι μήνες μετά τις εκλογές, όταν είναι νωπή η εντολή του ελληνικού λαού.

Βεβαίως, εμείς δεν αμφισβητήσαμε ποτέ την εγκυρότητα του αποτελέσματος και δεν αμφισβητήσαμε ποτέ τη νίκη της Νέας Δημοκρατίας τον περασμένο Σεπτέμβριο. Θα πρέπει όμως να θυμηθούμε τι έγινε το 2000 όταν μέχρι τις 22.00' η ώρα πανηγυριζόταν σαν να ήσταναν κυβέρνηση και μετά τις 22.00' ήσταναν αντιπολίτευση. Και ο κ. Καραμανλής, τότε Αρχηγός της αντιπολίτευσης, ουδέποτε επικρότησε και επιδοκίμασε αυτό το αποτέλεσμα, ουδέποτε σήκωσε το τηλέφωνο ή δημόσια μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να δώσει συγχαρητήρια στον τότε Πρωθυπουργό της χώρας κ. Σημίτη. Αμφισβήτησε το αποτέλεσμα ή αυτό άφησε να εννοηθεί.

Εμείς, λοιπόν, αμφισβητούμε τώρα, έξι μήνες μετά τις εκλογές την πλειοψηφία σας, όχι την κοινοβουλευτική αλλά την κοινωνική σας πλειοψηφία. Το βλέπουμε καθημερινά, το βλέπετε και εσείς. Και βεβαίως θα το δείξει και ο ελληνικός λαός στην κάλπη όποτε και αν γίνουν εκλογές. Η αλαζονεία την οποία επιδεικνύετε όλα αυτά τα τέσσερα χρόνια θα πληρωθεί από τον ελληνικό λαό, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, με τον καλύτερο τρόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουγα με προσοχή τους προλαλήσαντες και τον τελευταίο αποχωρήσαντα από το Βήμα της Βουλής. Το πρόβλημα δεν είναι, ξέρετε, θεσμικά αν αμφισβητεί το ένα κόμμα τις πρα-

κτικές ή τις πολιτικές και τα πρόσωπα που υπηρετούν αυτές τις πολιτικές ενός άλλου κόμματος. Το πρόβλημα είναι τι γίνεται όταν το ίδιο το κόμμα αμφισβητεί τους ίδιους τους ηγέτες του. Και όσον αφορά τον κ. Σημίτη, εσείς οι ίδιοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε συνάδελφε, έχετε αποδομήσει την πολιτική του όλα αυτά τα χρόνια. Εγώ να σας θυμίσω τον κ. Πάγκαλο, ο οποίος είπε ότι την περίοδο 2000-2004 διαλύσατε τη χώρα. Διαλέξτε επιτέλους αν είστε υπερήφανοι για την πολιτική σας ή αν πράγματι έχετε κάνει την αυτοκριτική σας και έρχεστε ανανεωμένοι και εκσυγχρονισμένοι, δανειζόμενος έναν όρο τον οποίο χρησιμοποιήσατε κατά κόρον.

Αλλά επειδή μιλήσατε για το θεσμικό δικαίωμα του καθενός, βεβαίως και είναι θεσμικό δικαίωμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας. Και πολύ καλά κάνατε και την καταθέσατε. Να θυμίσω όμως για τα Πρακτικά ότι προτάσεις δυσπιστίας κατατέθηκαν μόλις επτά φορές από τη Μεταπολίτευση και εσείς καταθέσατε τρεις στα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Ο καθένας μπορεί να κρίνει. Εγώ δεν έρχομαι εδώ, κύριοι συνάδελφοι, για να σας πω εάν εμείς κάναμε τα πάντα καλά ή εάν εσείς αφήσατε ένα χάος πίσω σας. Πιστέψτε με ότι έχω πλήρη συνείδηση ότι από τούτο το Βήμα δεν απευθυνόμαστε ο ένας στον άλλον, ούτε το ένα κόμμα στο άλλο. Απευθυνόμαστε κυρίως στον ελληνικό λαό ο οποίος ποσώς και λίγο ενδιαφέρεται για ποιος θα κερδίσει στις λεκτικές εντυπώσεις. Αυτό που ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό τον Έλληνα πολίτη που μας έστειλε εδώ γι' αυτήν την τετραετία, είναι ποιος θα δώσει λύσεις στα προβλήματά του.

Και λυπούμαι ειλικρινά, διότι με το να κατακεραυνώνετε απλώς την Κυβέρνηση, δεν προσφέρετε καλή υπηρεσία στον τόπο. Βεβαίως, κάντε την κριτική σας, κάντε και σκληρή κριτική εκεί που χρειάζεται. Όμως, από εκεί και πέρα, κάντε και τις προτάσεις σας, γιατί μόνο έτσι θα βγει κερδισμένος ο τόπος: όταν θα μας βοηθήσετε και εμάς να γίνουμε καλύτεροι στη διακυβέρνηση του τόπου. Αποδείξαμε ότι δεν είμαστε δογματικοί και ότι περιμένουμε και τις δικές σας προτάσεις. Με τη στείρα, όμως, και πλήρη άρνηση των πάντων δεν καταφέρνετε τίποτα. Και, πάντως, δεν πείθετε τον ελληνικό λαό, για να ξανακερδίσετε τη χαμένη αξιοπιστία σας.

Από την άλλη πλευρά, λυπάμαι, αλλά πρέπει να πω, κύριοι συνάδελφοι, μια διαπίστωση που έκανα και ως δημοσιογράφος. Έβλεπα προηγουμένως που ανακοίνωνε ο Πρόεδρος του Σώματος κ. Σιούφας ότι από τα άνω θεωρεία παρακολουθούν κάποιοι φιλοξενούμενοι της Βουλής τη συνεδρίαση και, δυστυχώς, είναι θλιβερή διαπίστωση να βλέπει κανείς ότι μόνο τότε ομονοούν τα κόμματα και χειροκροτούν όλα μαζί. Δυστυχώς αυτό πρέπει να το στιγματίσουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν μπορεί να υπάρχει μια Κυβέρνηση που να κάνει όλα στραβά και δεν μπορεί να υπάρχει μια Αντιπολίτευση που υπήρξε κυβέρνηση και τα έκανε όλα λάθος. Κάπου στο μέσον βρίσκεται η αλήθεια. Υπάρχουν προβλήματα, παράγεται σημαντικό έργο και, από εκεί και πέρα, χρειάζεται πολλή και σκληρή δουλειά, για να προχωρήσουμε ακόμα περισσότερο. Εμείς είμαστε περήφανοι για την πολιτική που ακολουθούμε. Δεν απολογούμαστε. Πιστεύουμε σε αυτήν την πολιτική.

Επιτέλους, πάρτε ως παράδειγμα τα πρώην σοσιαλιστικά κράτη που κάποτε υπήρχαν και ήταν και παράδεισοι κατά κάποιους από εσάς και ήταν και πρότυπα προς μίμηση. Αυτήν την πολιτική ακολουθούν, λιγότερο κράτος, ένα κοινωνικό κράτος και από εκεί και πέρα απελευθέρωση των δυνάμεων της κοινωνίας. Σε αυτήν την πολιτική πιστεύουμε και εμείς και δεν απολογούμαστε για τίποτα. Είμαστε περήφανοι πραγματικά για την πολιτική που εφαρμόζουμε.

Το κακό, όμως, είναι ότι η χώρα πάσχει από έναν αφόρητο λαϊκισμό. Δυστυχώς εδώ μέσα δεν ακούγονται επιχειρήματα, δεν ακούγονται προτάσεις. Ακούγονται μόνο αιτιάσεις, επιθέσεις και κατηγορίες. Και λυπάμαι, γιατί άκουσα κοινοβουλευτικό κόμμα, κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή να λέει για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο το οποίο θα ψηφιστεί σε λίγες μέρες και θα γίνει νόμος του κράτους, ότι «εμείς δεν θα εφαρμόσουμε το νόμο». Ε, αυτό είναι η εσχατιά της δημοκρατίας, γιατί

ένας νόμος ακόμη και αν κάποιοι διαφωνούν, στη δημοκρατία πρέπει να γίνεται σεβαστός. Και όταν κάποια κόμματα έλθουν στη διακυβέρνηση του τόπου, τότε έχουν την ευχέρεια να αλλάξουν, να ανατρέψουν, να φέρουν τους δικούς τους νόμους. Όχι όμως να λένε ότι δεν εφαρμόζουν τους νόμους.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό το οποίο θέλω να ξεκαθαρίσω είναι ότι εμείς αυτό που επιζητούμε με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι να εξασφαλίσουμε τις παροχές και υπηρεσίες του και για τις επόμενες γενιές. Εμείς κάναμε τις προτάσεις μας. Φέραμε το νομοσχέδιο. Εσείς αρνηθήκατε τα πάντα. Ποιες είναι οι δικές σας προτάσεις; Τα τρία ταμεία τα οποία προβλέπετε; Πείτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό; Ναι, εμείς φτιάξαμε δεκατρία ταμεία. Θέλετε τρία ταμεία; Θέλετε να τους ενσωματώσετε όλους μαζί και να τους ισοπεδώσετε να τους εξισώσετε προς τα κάτω; Κάντε το. Θέλετε κάποια άλλα πρότυπα τα οποία προβλήθηκαν από κάποια κόμματα: το ένα και μοναδικό ταμείο για όλους τους εργαζόμενους σε τούτο τον τόπο; Γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό; Γιατί λαϊκίζετε, κρύβεστε και δεν δείχνετε πραγματικά το δικό σας πρόγραμμα; Και απευθύνομαι στους συναδέλφους κυρίως της Μείζονος Αντιπολίτευσης. Γιατί;

Γιατί δεν έχετε πρόγραμμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γιατί, δυστυχώς, το σπαρασμένο ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο εσωτερικό του δεν μπορεί να αρθρώσει αξιόπιστο πολιτικό λόγο. Γι' αυτό κρύβεστε πίσω από αυτές τις τακτικές. Και να σας πω ότι αυτό δυστυχώς είναι η προσφιλή σας τακτική. Τι κάνατε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος; Φέρατε προτάσεις και όταν ήλθε η ώρα να τις συζητήσουμε, αποχωρήσατε. Μα, δεν αισθανθήκατε την ανάγκη να υπερασπιστείτε, έστω τις δικές σας προτάσεις; Ξέρετε γιατί; Γιατί ακόμα και εκεί δεν ομολογούσατε. Γιατί στο άρθρο 16 άλλα έλεγε ο Αρχηγός σας, ο κ. Παπανδρέου, άλλα έλεγε ο κ. Βενιζέλος, άλλα ο κ. Λοβέρδος. Διότι δεν είχατε μία σταθερή γραμμή και δεν μπορούσατε να στοιχηθείτε πίσω από αυτήν τη γραμμή. Διότι δεν έχετε αυτήν τη στιγμή, δυστυχώς, ένα ξεκάθαρο πρόγραμμα και προσπαθείτε με αναβίωση των συνθημάτων του 1980 να πείσετε τον ελληνικό λαό ότι ασκείτε αντιπολίτευση.

Να γιατί καταθέσατε την πρόταση δυσπιστίας. Πρώτον, διότι σύρεστε πίσω από τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης και προσπαθείτε να ανακτήσετε τις πολιτικές πρωτοβουλίες και, δεύτερον, γιατί θέλετε να κρύψετε αυτόν τον εμφύλιο σπαραγμό. Δεν με αφορά, δεν με ενδιαφέρει και προσωπικά σας εύχομαι να ξεπεράσετε αυτό το πρόβλημα, γιατί ένα κοινοβούλιο χρειάζεται ισχυρά κόμματα και μια δημοκρατία χρειάζεται ισχυρή αντιπολίτευση. Εμείς πάντως ως Κυβέρνηση πράγματι επιζητούμε μια ισχυρή αντιπολίτευση, μια αντιπολίτευση που, όπως είπα και προηγουμένως, θα μας βοηθήσει να γίνουμε καλύτεροι.

Ακούστηκαν στην Αίθουσα αυτή με αφορμή τη διοικητική μεταρρύθμιση που είχε γίνει, τη μεταρρύθμιση «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», τα ονόματα δύο πολιτικών, που ο καθένας βεβαίως έμεινε στην ιστορία για άλλους λόγους: του Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος έμεινε στην ιστορία ως ο θεμελιωτής του νεότερου ελληνικού κράτους και του Θεόδωρου Δηλιγιάννη, ο οποίος έμεινε στην ιστορία για τη δημαγωγία την οποία ήσκησε. Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με προκαλείτε, γιατί, όταν είστε στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, πράγματι ξεχνάτε αυτά τα οποία κάνατε ως κυβέρνηση. Μιλάτε για το ασφαλιστικό. Ξέρετε τι προτείνετε ως κυβέρνηση; Ο ίδιος ο Αρχηγός σας το πρότεινε: Ανασφάλιση στη εργασία για τους νέους. Σήμερα κόπτεστε, διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας για τα μέτρα τα οποία πήρε η Κυβέρνηση. Διαλέξετε. Νομοσχέδιο για την παιδεία: Όταν ήλθαμε να το συζητήσουμε, αποχωρούσατε, διότι λέγεται ότι είναι προσχηματικός ο διάλογος, ότι η Κυβέρνηση δεν φέρνει τις προτάσεις της. Όταν φέραμε το προσχέδιο νόμου τότε, αποχωρήσατε και πάλι, διότι είπατε ότι είναι προσχηματικός ο διάλογος, επειδή η Κυβέρνηση δήθεν είχε προαποφασίσει τι θέλει να κάνει. Ποιος θυμίζει, λοιπόν, τον Δηλιγιάννη σε αυτήν την Αίθουσα;

Λυπάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά ακολουθείτε ακριβώς το παράδειγμά του. Και λυπάμαι ακριβώς, γιατί αυτό ακούστηκε από εσάς. Θα μου ήταν πάρα πολύ εύκολο να μιλή-

σω για το τι αφήσατε στον τόπο. Δεν είμαι μηδενιστής. Έγιναν επί ημερών σας σημαντικά πράγματα. Αλίμονο αν είκοσι χρόνια ένα κόμμα που κυβερνάει δεν έκανε κάποια πράγματα. Απλώς ισχυρίζομαι ότι θα μπορούσαν να έχουν γίνει πολύ περισσότερα από αυτά τα οποία κάνατε με τις μεγάλες ευκαιρίες που είχε η χώρα. Τρία Κοινωνικά Πλαίσια διαχειριστήκατε. Άλλαξε μορφή η Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελιώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Και επειδή κατηγορείτε εμάς για ανύπαρκτο έργο, ε, λοιπόν, σας λέω ότι εμείς είμαστε περήφανοι, γιατί επιλέξαμε, μετά το συμμάζεμα της οικονομίας, αυτούς που είναι οικονομικά ασθενέστεροι στην πατρίδα μας, τους οκτακόσιες χιλιάδες περίπου αγρότες, τους τετρακόσιους πενήντα χιλιάδες μικροσυνταξιούχους και κάποιες χιλιάδες ανέργων για να διπλασιάσουμε την αγροτική τους σύνταξη, να τους ανεβάσουμε στα 230 ευρώ το επίδομα του Ε.Κ.Α.Σ., να τους ανεβάσουμε πάνω από τα 400 ευρώ το επίδομα της ανεργίας και, πάντως, να καταργήσουμε από τους χαμηλοσυνταξιούχους το Λ.Α.Φ.Κ.Α., το οποίο εσείς επιβάλατε και εσείς παρανόμως παρακρατούσατε και να τους επιστρέψουμε και τα παρακρατηθέντα. Εμείς, λοιπόν, είμαστε περήφανοι γι' αυτήν την πολιτική και θα μπορούσα να μιλώ αρκετά και για το Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής και για όλα αυτά τα οποία συνέβησαν και με την φορολογική μεταρρύθμιση, με την οποία για πρώτη φορά φέτος τρία εκατομμύρια Έλληνες πολίτες δεν θα πληρώσουν καθόλου φόρους και δύο εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες Έλληνες θα πληρώσουν σημαντικά λιγότερους φόρους με την άνοδο του αφορολόγητου ποσού και με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα φυσικά πρόσωπα. Αυτά είναι έργα της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ισχυρίζομαι ότι λύσαμε όλα τα προβλήματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ τελειώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Λέω, όμως, ότι σε κάθε περίπτωση βαδίζουμε, παράγουμε έργο. Ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής είναι απαρέγκλιτα προσανατολισμένος σε αυτήν την πορεία την οποία χαράξαμε. Σας καλούμε να μας ακολουθήσετε, σας καλούμε να κάνετε, όπως είπα, την κριτική σας και τη σκληρή κριτική που χρειάζεται, αλλά και την εποικοδομητική κριτική μαζί με τις προτάσεις σας. Πάντως, η άρνηση και η απουσία από τα έδρανα της Βουλής δεν προσφέρει τίποτα σε αυτόν τον τόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλιά - Πάλλη.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τουλάχιστον θλιβερό να γίνεται εξαιρετικά προβλέψιμη η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προβλέψιμη όχι ως η αναμενόμενη αντίδραση μιας συνεπούς πολιτικής στάσης, αλλά ως ένα προδιαγεγραμμένο σύμπτωμα πολιτικού πανικού. Γιατί αυτό ακριβώς είναι. Αυτή είναι η ουσία που διατρέχει την πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη χρήση του κορυφαίου όπλου της θεσμικής αντιπολιτευτικής φαρέτρας: Ο πολιτικός πανικός, η νεύρωση ενός κόμματος εξουσίας που έχει χάσει κάθε επαφή με την κοινωνία, κάθε δυνατότητα να αντιπαραθέτει τεκμηριωμένες, συγκροτημένες, εφικτές προτάσεις για τα μεγάλα θέματα, για τα μείζονα θέματα.

Η σύγχυση και η βαθιά πολιτική κατάθλιψη που διακατέχει ένα κόμμα όταν αισθάνεται ότι η πραγματικότητα το έχει ξεπεράσει, ότι κάθε μέρα υπογραμμίζεται η αδυναμία του να συνεισφέρει έστω και από τη θέση της Αντιπολίτευσης για την πρόοδο της κοινωνίας και για την αναβάθμιση της δημοκρατίας. Και είναι λογικό, κύριοι συνάδελφοι, και θα έλεγα δείχνετε και το μεγάλο ενδιαφέρον για την πρόταση δυσπιστίας την οποία καταθέσατε, γιατί μετρώ μόλις δύο συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Αίθουσα. Σας κατανοούμε, κύριοι συνάδελφοι, έστω και λιγοστοί. Όταν κάποιος δεν μπορεί να τοποθετηθεί

πειστικά επί της ουσίας, προσπαθεί έστω και σπασμωδικά να διαγκωνιστεί σε ένα γήπεδο εντυπώσεων. Αυτό κάνατε, κύριε Παπανδρέου, αυτό κάνατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Αφού δεν κατορθώσατε να αρθρώσετε μια σοβαρή πρόταση για το ασφαλιστικό και παραμείνατε στη στεία άρνησης, στις υπεκφυγές και στις γενικόλογες προθέσεις, αφού κάνατε τόση προσπάθεια και δεν κατορθώσατε να σαγηνεύσετε το Συνασπισμό, που τόσο φλερτ του κάνατε όλες αυτές τις ημέρες στη συζήτηση για το ασφαλιστικό, καθώς φαίνεται ότι πλέον δεν αποδίδουν οι γνωστές τακτικές του διεμβολισμού, αποφασίσατε ότι αυτό που σας μένει είναι να ακολουθήσετε το Συνασπισμό πλειοδοτώντας σε τακτικισμούς. Στο δημοψήφισμα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. απαντάτε με την πρόταση δυσπιστίας, στα λόγια με τα λόγια, στις εντυπώσεις με τις εντυπώσεις. Και ουσιαστικά για να βρείτε τελικά ποιος θα παίξει το ρόλο της Μεϊζονος Αντιπολίτευσης και ποιος το ρόλο της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης. Προφανώς διακατέχετε από το μεγάλο άγχος του ρόλου. Και απ' ό,τι φαίνεται αυτό το άγχος έχει γίνει κυρίαρχο για σας. Να ξέρετε ότι αυτό το άγχος δεν είναι καθόλου δημιουργικό, γιατί αυτό το άγχος που έχετε εσείς δεν αφορά τους πολίτες, δεν αφορά κανέναν άλλον παρά μόνο εσάς τους ίδιους. Οι πολίτες εδώ και πολύ καιρό με τον πιο ηχηρό τρόπο έχουν διατυπώσει τη μομφή σε βάρος σας. Αλλά το κόμμα σας αποχωρεί, απέχει από τις εξελίξεις, απέχει από τον κοινωνικό διάλογο και από τη διαμόρφωση λύσεων για τη θωράκιση των δικαιωμάτων των σημερινών ασφαλισμένων και συνταξιούχων και των επόμενων γενεών, απέχει από την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος και μάλιστα ενός προβλήματος που ξέρετε πάρα πολύ καλά, αφού ήσασταν είκοσι ολόκληρα χρόνια στην εξουσία.

Γνωρίζετε το πρόβλημα. Γνωρίζετε τι δεν έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια. Δεν τολμήσατε να αγγίξετε αυτό το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού. Δεν τολμήσατε να κάνετε τίποτα απολύτως. Ξέρετε καλύτερα από τον καθέναν και επιπλέον δυστυχώς είναι στη δεύτερη φύση της πολιτικής σας ότι ο εύκολος δρόμος για μια κυβέρνηση είναι να μεταθέτει τις ευθύνες. Και αυτό που σας πονάει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ότι η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, η δική μας Κυβέρνηση, δεν ακολουθεί αυτό το δρόμο. Γι' αυτό είναι και ο πανικός σας. Γιατί η υπευθυνότητα, η συνέπεια, η αποτελεσματικότητα, η αποφασιστικότητα αυτής της Κυβέρνησης υπογραμμίζει τη δική σας ανεπάρκεια. Αποδυναμώνει στην πράξη, γιατί εκεί κρίνεται η πολιτική βούληση και οι πράξεις του καθενός μας, το άλλοθι που χρησιμοποιούσατε για να μην κάνετε τα κρίσιμα βήματα.

Δυστυχώς, αυτή η νοοτροπία δεν σας εγκαταλείπει ακόμα και σήμερα, ούτε τώρα που δεν έχετε πια την ευθύνη της διακυβέρνησης. Ούτε τώρα που έχουμε φτάσει πλέον στα όρια. Που το ασφαλιστικό μας σύστημα έχει φτάσει πλέον στα όριά του. Στην ουσία δεν επιθυμείτε να λυθεί το πρόβλημα. Δεν επιθυμείτε να απενεργοποιηθεί αυτή η βόμβα που βρίσκεται στα θεμέλια της συνοχής και της αλληλεγγύης της κοινωνίας. Κάντε όπως νομίζετε. Μείνετε στο μικρόκοσμό σας.

Εμείς έχουμε δουλειά να κάνουμε. Το δικό μας άγχος είναι να διασφαλίσουμε καλύτερη καθημερινότητα στους Έλληνες πολίτες. Η δική μας αγωνία είναι η υλοποίηση του μεταρρυθμιστικού έργου, για το οποίο δεσμευθήκαμε στον ελληνικό λαό.

Παρά το παιχνίδι των καθυστερήσεων και των διαρκών αντιφάσεων, στο οποίο μονίμως επιδίδεται η Αξωματική Αντιπολίτευση, πάρτε το απόφαση: η χώρα έχει αλλάξει και πορεία και ταχύτητα. Κινείται πλέον με την αισιοδοξία και το δυναμισμό που παράγει το έργο. Το έργο το δικό μας. Με τη σταθερότητα και τις τεκμηριωμένες πολιτικές επιλογές και πρωτοβουλίες που χρειάζονται για να μπούμε –όπως και το κάνουμε– στην καρδιά των προβλημάτων.

Αυτή είναι η μεγάλη ανατροπή, που συντελείται από τη δική μας Κυβέρνηση. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά νοοτροπίας που φέρνει αυτή η Κυβέρνηση, αποδεικνύοντάς την σ' όλα τα επίπεδα.

Το αποδείξαμε με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση που σε λίγες μέρες θα είναι νόμος του κράτους. Το αποδείξαμε γιατί αναμετρηθήκαμε με ένα τεράστιο πρόβλημα που σέρνεται εδώ και δεκαετίες κάτω από το βάρος μιας διαχρονικής παθογένει-

ας. Που διογκώνεται καταδικάζοντας σε χαμηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας τους ασφαλισμένους του σήμερα και περιγράφοντας την ανασφάλεια για τις επόμενες γενιές.

Το αποδείξαμε γιατί εμείς είπαμε την αλήθεια στους πολίτες. Γιατί ανοίξαμε το θέμα σήμερα και όχι αύριο. Γιατί δεν υπεκφύγαμε πίσω από έναν ατέλειωτο και προσχηματικό διάλογο. Γιατί δεν μείναμε μόνο στους αριθμούς και επιλέξαμε τις λύσεις που υπολογίζουν πρωτίστως τις ανάγκες και τις αντοχές της κοινωνίας, τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Το αποδείξαμε γιατί δεν μετρήσαμε το πρόσκαιρο πολιτικό κόστος και οδηγηθήκαμε προς την κατεύθυνση στην οποία κατοχυρώνεται το συμφέρον των πολλών. Το αποδείξαμε γιατί τηρήσαμε μέχρι κεραίας τις δεσμεύσεις μας.

Ο μεταρρυθμιστικός μας νόμος δεν πραγματεύεται τα γενικά όρια ηλικίας, ούτε τον τρόπο υπολογισμού ούτε το ύψος των συντάξεων και των παροχών, πουθενά και με κανέναν τρόπο. Το αποδείξαμε. Αναλύσαμε το πρόβλημα σ' όλες του τις παραμέτρους και φέραμε έναν ολοκληρωμένο νόμο, έτοιμο σε κάθε λεπτομέρεια, που εγγυάται τις ασφαλιστικές δικλίδες για τη βιωσιμότητα του συστήματος για πολλές δεκαετίες.

Σχεδιάσαμε χωρίς να εξαιρέσουμε κανένα και με κριτήρια δίκαια και λειτουργικά, τη μεγάλη διοικητική και οργανωτική αναδιάρθρωση. Από τα εκατόν τριάντα τρία ταμεία, εστίες εισφοροδιαφυγής και αδήλωτης εργασίας, απ' αυτόν τον πολυκερματισμό της αναποτελεσματικής διαχείρισης, της αδυναμίας των ενιαίων ελέγχων, της αδιανόητης για μια σύγχρονη χώρα έλλειψης συμβατής μηχανογράφησης, των ανεξέλεγκτων δαπανών υγείας, των χιλίων –και το λέω, ναι, χιλίων– νόμων που περιγράφουν διαφορετικά και αντιφατικά μέτρα για τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους, περνάμε, έχοντας προβλέψει την κάθε λεπτομέρεια, σε δεκατρείς τομείς.

Είναι ένα τεράστιο εγχείρημα, ανάλογο με τον κεντρικό μας στόχο: Ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης οικονομικά βιώσιμο, κοινωνικά δίκαιο, καθημερινά λειτουργικό, που θα εγγυάται τη σιγουριά στους σημερινούς ασφαλισμένους και την προοπτική στους αυριανούς.

Το αποδείξαμε γιατί με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση διορθώνουμε τις αδικίες σε βάρος των ασφαλισμένων που, ενώ με τον ίδιο τρόπο, με τις ίδιες προϋποθέσεις, με το διαχρονικό τους κόπο συνεισφέρουν με μεγάλες εισφορές στα ταμεία τους, δεν απολαμβάνουν ούτε την ποιότητα των υπηρεσιών ούτε την ασφάλεια των παροχών που δικαιούνται.

Το αποδείξαμε γιατί ενισχύουμε το «οπλοστάσιο» ενάντια στην εισφοροδιαφυγή και την αδήλωτη εργασία με τη δημιουργία των μεικτών κλιμακίων του Σ.Ε.Π.Ε., της Επιθεώρησης Εργασίας, και του Ι.Κ.Α., την καθιέρωση ενιαίων Διευθύνσεων Επιθεώρησης και Ελέγχου στα νέα ταμεία, την υποχρεωτική, ενιαία, συμβατή και σύγχρονη μηχανογράφηση των φορέων, με την on line διασταύρωση με τις υπηρεσίες ελέγχου όλων εκείνων των στοιχείων εργασίας, επαγγέλματος, συντάξεων, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ταμείων, με την υποχρεωτική καθιέρωση του Α.Μ.Κ.Α.. Δηλαδή του ενός, υποχρεωτικού και ενιαίου αριθμού μητρώου για κάθε ασφαλισμένο, που πλέον υποχρεωτικά θα τον ακολουθεί όχι μόνο στον ασφαλιστικό του βίο, αλλά και στην εργασία του, σ' όλο τον εργασιακό του βίο. Το αποδείξαμε, με το τέλος, επιτέλους, των διαδοχικών και ευνοϊκών ρυθμίσεων των χρεών προς τα ταμεία, τον επανακαθορισμό των απαιτούμενων ημερομισθίων για τη λήψη των παροχών υγείας στο Ι.Κ.Α. και φυσικά εφαρμόζοντας πλέον στο νέο περιβάλλον που δημιουργείται με τις ενοποιήσεις, στο πρόσφορο έδαφος που φτιάχνουν οι δεκατρείς φορείς, τις ήδη υπάρχουσες διατάξεις και τα πρόστιμα για την εισφοροδιαφυγή.

Το αποδείξαμε γιατί στο σύνολο της φιλοσοφίας της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης η προτεραιότητα είναι ξεκάθαρη και υποστηρίζεται στην πράξη. Είναι η πραγματική ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης, η ουσιαστική μέριμνα για τα δικαιώματα των οικονομικά αδύναμων στρωμάτων και των επόμενων γενεών, η πραγματική ενίσχυση για την εμπέδωση της ισότητας. Και για όλα αυτά που συνιστούσαν το μεγάλο αυτό πρόβλημα δεν ακούσαμε ποτέ, μα ποτέ, μια ολοκληρωμένη πρότα-

σή σας, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρά μόνον άρνηση και παραπληροφόρηση.

Προφανώς θα επιθυμούσατε να αφήσουμε τους συνταξιούχους των ελλειμματικών ταμείων να μην πάρουν την επικουρική τους σύνταξη τον επόμενο μήνα. Και το εννοώ όταν λέω «τον επόμενο μήνα». Προφανώς θα επιθυμούσατε να παραμείνει το χάος των εκατόν τριάντα τριών ταμείων μέχρι να καταλήξετε εσείς επιτέλους στον ιδανικό αριθμό για τις ενοποιήσεις και τις συντάξεις.

Ακούσαμε τον Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λέει ότι στο πρόγραμμά σας προβλέπετε τη δημιουργία τριών ταμείων. Το ίδιο ακούσαμε και από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. «Ένα» λέει το Κ.Κ.Ε., «ένα» ο ΛΑ.Ο.Σ.. Μα εδώ μας εγκαλείτε γιατί τα εκατόν τριάντα τρία τα κάναμε δεκατρία. Αυτά ακούμε καθημερινά, είτε εδώ μέσα στη Βουλή είτε στα Μέσα. Είναι η αποθέωση της παραπληροφόρησης. Επιτέλους, τι θέλετε; Θέλετε εκατόν τριάντα τρία; Θέλετε τρία; Θέλετε ένα; Αποφασίστε. Όμως πείτε μας το πώς. Και μην το πείτε σ' εμάς. Πείτε το στο λαό, πείτε το στους πολίτες, πείτε το σ' αυτούς τους πολίτες στους οποίους δεν τους λέτε τις αλήθειες, αλλά τους παραπληροφορείτε. Γιατί δεν έχετε κανένα άλλο όπλο. Μόνο η παραπληροφόρηση σας έμεινε.

Προφανώς, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα θέλατε να συνεχίζεται να χάνονται οι κόποι των ασφαλισμένων κάτω από την αδιαφάνεια, κάτω από τις ιστορίες τύπου Χρηματοπιστηρίου. Γιατί ακούσαμε να λέτε για τα ομόλογα, αλλά ξεχνάτε ότι τα Ταμεία έχασαν 3.000.000.000 ευρώ όταν με προτροπή της τότε Κυβέρνησης, με προτροπή του τότε αρμόδιου Υπουργού τα οδηγήσατε στο να αγοραστούν μετοχές. Και μην ξεχνάτε την περίφημη δίκη της «Δ.Ε.Κ.Α.».

Θα θέλατε, λοιπόν, οι κόποι των ασφαλισμένων να χάνονται κάτω από την αδιαφάνεια, την αναποτελεσματική διαχείριση και την εισφοροδιαφυγή. Προφανώς βλέπετε ως λογικό να κατεβαίνει πρόωρα από το τρένο της ανάπτυξης και της προόδου ένα σημαντικό κομμάτι του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας.

Προφανώς θεωρείτε λογικό να μιλάμε για ισότητα των ευκαιριών και αντί να ενισχύουμε –όπως το κάναμε και το κάνουμε με αυτό το νόμο– τις πολιτικές στήριξης της εργαζόμενης μάνας, να την αντιμετωπίζουμε σαν να είναι η πρόωρη αποχώρηση από την εργασία ή μόνη φιλοδοξία, ή μόνη κοινωνική φιλοδοξία που έχει μια εργαζόμενη γυναίκα.

Προφανώς για εσάς ισότητα σημαίνει ότι το ίδιο μπορεί να κάνει και ο άνδρας συνταξιοδοτούμενος στα τριάντα οκτώ, στα σαράντα ή στα σαράντα πέντε του χρόνια. Προφανώς, προκρίνετε το να περιμένουμε χωρίς να κάνουμε τίποτα για τις γενιές που έρχονται. Αυτό θα κάνατε στη θέση μας, γιατί αυτό κάνατε επί είκοσι ολόκληρα χρόνια! Και αυτό το ξέρουν οι πολίτες και σας απάντησαν με την ψήφο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με τη νωπή εντολή των πολιτών προχωρά σταθερά και αταλάντευτα το μεταρρυθμιστικό της έργο, με το δυναμισμό που έχει η γνώση. Όταν ξέρεis και το πού θέλεις να πας και τη διαδρομή που πρέπει να ακολουθήσεις, με την πραγματική ευαισθησία που έχει η επιλογή να λες την αλήθεια και να υλοποιείς όσα υποσχέθηκες, με την πολιτική ηθική που συνεπάγεται ότι περπατάς στην πορεία που έχεις χρέος και δεν καθυστερείς χρησιμοποιώντας ως άλλοθι τα εμπόδια που ούτως ή άλλως ήξερες ότι θα συναντούσες.

Περάσαμε πάρα πολλές ώρες εδώ –εξήντα πέντε ώρες– την περασμένη εβδομάδα. Διακόσιοι σαράντα Βουλευτές μίλησαν απ' αυτό εδώ το Βήμα και μία ολοκληρωμένη πρόταση δεν ακούστηκε. Μόνο κριτική και άρνηση στα όσα ειπώθηκαν!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Για τη δική μας αντίληψη, για τον κώδικα της δικής μας σχέσης με τους πολίτες, δεν υπάρχει μεγαλύτερη μομφή από το να ξέρεis τα προβλήματα, να γνωρίζεις τι είναι αυτό που έρχεται στο μέλλον, τι είναι αυτό που θα κληθούν να επωμιστούν οι πολίτες και να μη σχεδιάζεις, να μην προχωράς στις κοινωνικά επιβεβλημένες αλλαγές.

Ε, λοιπόν, σε μια τέτοια μομφή, αυτοί που πρέπει να απαντήσετε είστε εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ

την κυρία Υπουργό.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ..

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υφυπουργοί της βάρδιας, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια νουθεσία.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τι σημαίνει «της βάρδιας»;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, το λέω...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κι εσείς στη βάρδια είστε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ξέρουν οι Υφυπουργοί γιατί το λέω. Δεν παρακολουθήσατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Βεβαίως και παρακολουθώ συνέχεια!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν παρακολουθήσατε την προηγούμενη συζήτηση. Το λέω καλοπροαίρετα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εμείς, δεν έχουμε φύγει. Εδώ είμαστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει. Καλοπροαίρετα το λέω.

Θα ήθελα, λοιπόν, μία νουθεσία. Υπάρχουν ορισμένοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που καλά κάνουν να διατυπώνουν τις θέσεις τους από τηλεοράσεως, αλλά δεν κάνουν καθόλου καλά, όταν έρχονται εδώ και με τις θέσεις τους προκαλούν τη θυμηδία. Δεν θέλω να κατονομάσω. Νομίζω ότι έγιναν αντιληπτός.

Διότι, τι ακούσαμε από συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας; Ακούσαμε το εξής αξιοπερίεργο: «Θέλω να καταψηφίσω την Κυβέρνηση, αλλά δεν την καταψηφίζω, διότι αν την καταψηφίσω, θα γίνουν εκλογές και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα έρθει τρίτο». Αυτό είναι επιχείρημα Βουλευτού που στηρίζει την κυβερνητική παράταξη; Μα, μόνο τη θυμηδία μπορεί να προκαλέσει.

Δεύτερον, τι ακούσαμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν νομίζω ότι το άκουσες καλά. Όλοι ακούσαμε αλλά μόνο...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το άκουσα πάρα πολύ καλά και το άκουσαν και οι παριστάμενοι Υφυπουργοί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Να πάρετε τα Πρακτικά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και για λόγους αβρότητας δεν λέω όνομα. Κατάβααν πολύ καλά ποιον εννοώ, ποιον κύριο Βουλευτή εννοώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ήταν μεσημέρι και μπορεί να νυστάζατε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αφήστε τα αυτά, δεν ήσασταν παρόντες.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ο κ. Μανώλης ήταν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εφόσον κατονομάζετε το συνάδελφό σας εσείς... Ναι, ο κ. Μανώλης ήταν. Αυτά είπε ο κ. Μανώλης. Αυτό ήταν το μεγάλο επιχείρημα: «Δεν καταψηφίζω, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα έρθει τρίτο». Έγινε ο αυτόκλητος προστάτης και σωτήρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Μανώλης. Μα, είναι τραγελαφικά πράγματα αυτά!

Ειπώθηκε δε και κάτι άλλο, ότι μετά από μία μεγάλη συζήτηση που έγινε, η Κυβέρνηση άκουσε τις θέσεις των κομμάτων και έκανε και αλλαγές στα άρθρα. Μα, το ξέρει πολύ καλά –και θα το επιβεβαιώσει και η αξιότιμη κυρία Υπουργός– ότι μία αλλαγή έγινε μόνο και αυτή έγινε μισή, διότι με τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης μπορεί κάποιος να βγαίνει στη σύνταξη άνευ ορίου ηλικίας, όταν, όμως, πρόκειται για τον ίδιο φορέα ασφάλισης.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ομοειδή ταμεία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, για ποιο λόγο; Μπορείτε να μου απαντήσετε, γιατί εγώ θα σας καταθέσω και προτάσεις σήμερα; Όμως, πείτε μου για ποιο λόγο θα πρέπει να συμβαίνει αυτό το πράγμα. Δηλαδή, αν κάποιος αλλάζει ταμεία, δεν είναι ένας εργαζόμενος με τριάντα επτά χρόνια, που κατέβαλε τις εισφορές του; Για ποιο λόγο; Έστω και με ομοειδή

ταμεία, όπως λέτε εσείς. Αφήνω στην άκρη τον ασαφή όρο «ομοειδή ταμεία», που θέλει εξειδίκευση.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΜΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ασφαλιστικός όρος είναι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τι θα περίμενε να ακούσει ο κόσμος;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ένα ταμείο λέτε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, θα σηκωθείτε να τα πείτε και εσείς. Αυτά να τα πείτε στην κυρία Υπουργό. Αυτό είπα πριν.

Έρχομαι, λοιπόν, να πω τι θα περίμενε ο κόσμος από αυτό το νομοσχέδιο. Θα περίμενε να πείτε κάτι για τη διαδοχική ασφάλιση. Κουβέντα, όμως, για τη διαδοχική ασφάλιση. Θα περίμενε να πείτε κάτι για την αναλογική σύνταξη. Και ξέρετε τι λέτε; Ότι μέχρι 31 Δεκεμβρίου...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δεν συζητάμε το ασφαλιστικό. Τελείωσε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, θα με αφήσετε να ολοκληρώσω;

Κυρία Πρόεδρε, ζητώ την προστασία σας, διότι έχω συνεχείς παρεμβολές και παράσιτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, σας παρακαλώ, δεν γίνεται αυτό το πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Να τολμήσω να πω ότι το προκαλείτε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, τη συνδρομή του Προεδρείου ζητάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Εσείς ανοίγετε διάπλατα...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, δεν ανοίγω τίποτα! Μιλάω. Απλώς τοποθετούμαι. Για τη διαδοχική ασφάλιση έλεγα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αφήστε τον ομιλητή να συνεχίσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, συζητάμε πρόταση δυσπιστίας. Δεν ξανασυζητάμε το ασφαλιστικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Μαρκογιαννάκη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα περίμενε, λοιπόν, να ακούσει για την αναλογική ασφάλιση. Και υπάρχει μία πρόβλεψη, ότι μέχρι 31-12-2009 ισχύει η αναλογική ασφάλιση. Πώς όμως; Υπό την προϋπόθεση των τρεισήμισι χιλιάδων ενσήμων. Και σας ερωτώ: Εάν κάποιος εργαζόμενος έχει τρεις χιλιάδες ένσημα, τι θα γίνει στην περίπτωση αυτή; Αν έχει δυόμισι χιλιάδες ένσημα, αν έχει τρεις χιλιάδες τετρακόσια, τι θα γίνει;

Και, βεβαίως, είδα ότι με παράπονο η κυρία Υπουργός είπε: «Τόσες μέρες τώρα που γίνεται η συζήτηση για το ασφαλιστικό, δεν άκουσα καμία ολοκληρωμένη πρόταση».

Κυρία Υπουργέ, εγώ θα σας καταθέσω μία ολοκληρωμένη πρόταση σε ένα νευραλγικό και ευαίσθητο τομέα. Ας δούμε, λοιπόν, τι συμβαίνει στα ταμεία όσον αφορά τους κλάδους υγείας. Πρόκειται για ένα σύστημα σπάταλο, για ένα σύστημα αναποτελεσματικό, για ένα σύστημα που είναι κοινωνικά άδικο.

Ο Έλληνας -και το ξέρετε πολύ καλά- πληρώνει δύο φορές. Μια φορά πληρώνει από την τσέπη του για την υγειονομική του περίθαλψη και μια φορά πληρώνει μέσω των ταμείων του. Αν το καταλάβει αυτό ο κόσμος, θα γίνει σεισμός. Δεν το έχει συνειδητοποιήσει ακόμα ο Έλληνας ότι πληρώνει δύο φορές.

Έρχομαι στη συνέχεια να σας καταθέσω τα εξής στοιχεία:

Στοιχείο πρώτο. Επτά δισεκατομμύρια ευρώ παίρνουν οι κλάδοι υγείας των ταμείων από την ελληνική κοινωνία για την υγειονομική περίθαλψη. Από αυτά τα 7.000.000.000 ευρώ, μόνο το 66% είναι δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης. Το υπόλοιπο είναι διοικητικά έξοδα και διοικητικές δαπάνες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Ας έρθουμε, όμως, τώρα σ' αυτό το 66%, στο ποσό αυτό που δίνεται για την υγειονομική περίθαλψη. Γνωρίζετε πάρα πολύ

καλά την εξής αλήθεια. Το 22% των εκροών του ασφαλιστικού συστήματος δίδεται για την υγειονομική περίθαλψη και κάλυψη. Αυτό έχει μεγάλη επίπτωση στο ύψος των συντάξεων. Δηλαδή αν θέλουμε να δούμε ένα καρκίνωμα μέσα στο σύστημα, γιατί οι συντάξεις παραμένουν χαμηλές, ένα μεγάλο καρκίνωμα είναι το σπάταλο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης.

Και, βεβαίως, υπάρχει πρόταση την οποία ολοκληρωμένα θέλετε να ακούσετε. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός πιστεύει ότι δεν θα πρέπει πλέον η υγειονομική περίθαλψη να προσφέρεται μέσω της ασφάλισης των ταμείων. Θα πρέπει να υπάρχει ένα εθνικό σύστημα υγειονομικής περίθαλψης για όλους ανεξαιρέτως τους Έλληνες, ανεξάρτητα από το εργασιακό τους status, από το εργασιακό τους καθεστώς. Και, βεβαίως, συνεχίζουμε την πρότασή μας και λέμε ότι θα πρέπει να καταργηθούν οι εργοδοτικές εισφορές, θα πρέπει να καταργηθούν οι εισφορές των εργαζομένων. Όπως καταλαβαίνετε, για να γίνει αυτό, θα πρέπει να υπάρχει μια αντιστάθμιση στην απώλεια των εσόδων. Πρότασή μας είναι, λοιπόν, να επιβληθεί ένα τέλος υγείας επί του τζίρου των επιχειρήσεων.

Τι αποφέρουν αυτές οι προτάσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού; Πρώτον, αίρονται τα αντικίνητρα για την απασχόληση. Υπάρχουν επιχειρήσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, οι επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας, που ενώ θέλουν να προσλάβουν προσωπικό, δεν προσλαμβάνουν ακριβώς λόγω των μεγάλων εργοδοτικών εισφορών. Αυτό αίρεται.

Επίσης, είπαμε ότι δεν θα πρέπει να καταβάλλουν και οι εργοδότες εισφορές. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κατά λογική αναγκαιότητα, θα ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων και, βεβαίως, θα έχει πολλαπλασιαστικές θετικές επιπτώσεις επί του ζητήματος της ανεργίας.

Παράλληλα, όμως, είπαμε ότι δεν θα πρέπει και οι εργαζόμενοι να πληρώνουν εισφορές. Αυτό θα ενισχύσει την καταναλωτική δύναμη των εργαζομένων. Άρα, λοιπόν, μέσω του μηχανισμού του Φ.Π.Α., διότι όταν ενισχύεται η καταναλωτική δύναμη του εργαζομένου αυξάνουν και τα έσοδα από το Φ.Π.Α., θα ενισχυθούν και τα κρατικά ταμεία.

Άρα, λοιπόν, εμείς σ' αυτόν τον ευαίσθητο, το νευραλγικό τομέα, που λέγεται περίθαλψη, που λέγεται τομέας υγείας του ασφαλιστικού συστήματος, σας καταθέτουμε μια ρηξικέλευστη, μια προοδευτική πρόταση. Και βεβαίως, νομίζω ότι δεν θα έχετε πλέον το πρόσχημα να λέτε ότι δεν ακούτε προτάσεις. Λέμε προτάσεις. Λέμε για εθνική ασφάλιση υγείας για όλους τους Έλληνες, ανεξαρτήτως του εργασιακού τους καθεστώτος. Είναι σαφής η πρότασή μας.

Έρχομαι τώρα σ' αυτά που παρακολουθήσαμε αυτές τις μέρες. Παρακολουθήσαμε κατ' αρχάς ένα επικοινωνιακό πινγκ πονγκ, το οποίο παίχτηκε μεταξύ του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και έρχομαι στο πρώτο κύττημα της μπάλας. Ήταν η πρόταση του Προέδρου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., του κ. Αλαβάνου, για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Εμείς δεν θεωρούμε ότι το δημοψήφισμα θα πρέπει να το αντιμετωπίζουμε κατά συγκυριακό τρόπο, δηλαδή δημοψήφισμα αλά καρτ, δηλαδή τώρα μας συμφέρει και προτείνουμε δημοψήφισμα και όταν δεν μας συμφέρει δεν προτείνουμε δημοψήφισμα.

Εμείς θεωρούμε ότι θα πρέπει το δημοψήφισμα ή η δημοψηφισματική λογική να καταστεί θεμελιώδες γνώρισμα της δημοκρατίας, θεμελιώδες γνώρισμα της ελληνικής δημοκρατίας, γιατί το επίπεδο, η ποιότητα της δημοκρατίας μας θα βελτιωθεί.

Κάναμε προτάσεις στο παρελθόν επ' αυτού; Αλληπαλλήλως, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κατέθεσε δύο προτάσεις. Η πρώτη πρόταση είναι ότι θα πρέπει να θεσμοθετήσουμε το δημοψήφισμα και η συνταγματική αναθεώρηση μας δίδει μία τέτοια ευκαιρία. Δηλαδή, σε ετήσια βάση μπορεί να προβλέπεται τουλάχιστον η διενέργεια ενός δημοψηφίσματος επί κρίσιμου κοινωνικού ή εθνικού ζητήματος.

Όμως, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός προχώρησε και παραπέρα και προτείναμε το εξής: Η πρωτοβουλία για το δημοψήφισμα να μην είναι μόνο μέσα στη Βουλή. Η πρωτοβουλία να δίδεται και στην κοινωνία. Δηλαδή, όταν το 3% του εκλογικού σώματος απαιτεί δημοψήφισμα για ένα ζήτημα, τότε η Βουλή

και η Κυβέρνηση να υποχρεούνται να προχωρούν σε μία δημοψηφισματική δημοκρατία.

Τι θέλω να πω μ' αυτές τις παρατηρήσεις; Θέλω να πω ότι για μας το δημοψήφισμα δεν είναι ένα αποκούμπι της συγκυρίας που όταν μας βολεύει το χρησιμοποιούμε και όταν δεν μας βολεύει, το αφήνουμε.

Δεύτερο χτύπημα του πινγκ-πονγκ, να εμπλέξουμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Κοιτάτε, εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω τον όρο «εμπλοκή», όπως είπαν κάποιοι περί εμπλοκής του Προέδρου της Δημοκρατίας, διότι υπάρχει συνταγματική πρόνοια ότι μπορεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να αναπέμψει ένα νομοσχέδιο. Θα πω, όμως, το εξής, το οποίο είναι πάρα πολύ απλό. Σε συνέντευξή του στο Ζάππειο, προ μηνός και κάτι, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έκανε μία πρόταση. Φανταστείτε τότε, όχι τώρα, συγκυριακά, αλλά τότε! Είχε κάνει, λοιπόν, την εξής πρόταση, την οποία κάποιοι τώρα την αποδέχονται εμμέσως. Θετική εξέλιξη, αλλά έπονται σε κάθε περίπτωση! Τι είχε πει τότε ο Γιώργος Καρατζαφέρης; Είχε πει ότι θα πρέπει στο ελληνικό πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα να κοιτάξουμε να βάλουμε ένα αντίβαρο απέναντι στην ισχύ του Πρωθυπουργού. Και αυτό το αντίβαρο είναι οι εξουσίες του Προέδρου που θα πρέπει να ενισχυθούν.

Αυτά ειπώθηκαν προ μηνός! Δεν λέγονται τώρα για να δημιουργηθούν εντυπώσεις!

Και το τρίτο χτύπημα ήταν η πρόταση δυσπιστίας, μομφής που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είχε κάθε δικαίωμα να το πράξει, εφόσον είχε το ένα έκτο των Βουλευτών, δηλαδή τους πενήντα Βουλευτές.

Είναι θετική εξέλιξη αυτή; Κοιτάτε, εμείς θεωρούμε ότι υπό το άγχος της στιγμής, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε ένα απονενομημένο διάβημα, το οποίο μόνο την Κυβέρνηση μπορεί να ωφελήσει και κανέναν άλλον. Πάντως, όχι την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή τη στιγμή γίνεται ένας αγώνας για το ποιος είναι η μείζονα αντιπολίτευση. Είναι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Περί αυτού πρόκειται. Και ο ένας προσπαθεί με επικοινωνιακά τερτίπια να αποδείξει την υπαρξή του ως αντιπολίτευση.

Βεβαίως κατανοούμε το μεγάλο πρόβλημα, την αγωνία που έχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κατανοούμε ότι κάποιοι στο Συνασπισμό θα πρέπει να αποδείξουν ότι δεν είναι ένα μιντιακό δημιούργημα η άνοδος που έχουν στις δημοσκοπήσεις. Όμως, σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει να ευτελίζουμε τους θεσμούς και τις διαδικασίες.

Τέλος, θα πρέπει να κάνω μία παρατήρηση, διότι πολλά ακούστηκαν για παιδότοπους, για «καλώς τα, τα παιδιά» από τον κ. Πάγκαλο ή από την πλευρά του κ. Αλαβάνου, κ.λπ..

Θα αναφέρω κάτι που μου έκανε αλγεινή εντύπωση ως νέου Βουλευτή, απευθυνόμενου στον αξιότιμο Υπουργό, τον κ. Χατζηγάκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ, σας υπολήπτομαι πάρα πολύ και σαν άνθρωπο και σαν πολιτικό. Νομίζω, όμως, ότι κάνετε ένα απόπημα. Σε δηλώσεις σας που έγιναν την 25η Μαρτίου είπατε περί του δημοψηφίσματος ότι η Κυβέρνηση κάνει σοβαρά τη δουλειά της και «τα παιδιά παίζει».

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν το είπα εγώ αυτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ! Σας άκουσα ο ίδιος, όπως σας άκουσε και ο ελληνικός λαός. Είπατε «τα παιδιά παίζει». Και σας παρακαλώ πολύ να μη λέτε ότι δεν το είπατε, γιατί θα δείξουν τα κανάλια ότι το λέγατε. Νομίζω ότι είναι απόπημα. Και βεβαίως, αν είναι λεκτικό απόπημα, να το δεχτώ.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, δεν μπορεί ένας Υπουργός να χρησιμοποιεί τη φράση «τα παιδιά παίζει», τη στιγμή που το Σύνταγμα προβλέπει κάποιες διαδικασίες δημοψηφίσματος, όπως άλλωστε και ο Κανονισμός της Βουλής.

Να σας πω γιατί; Είναι λάθος, διότι είναι μία άμεση –να μην πω έμμεση– μομφή κατά του λαού. Διότι δεν είναι δυνατόν από

τη μια μεριά όταν ο λαός σας ψηφίζει και σας κάνει Κυβέρνηση, τότε να είναι ώριμος και καλός και από την άλλη πλευρά, όταν πρέπει να στείλουμε στην κρίση του ελληνικού λαού μείζονα ζητήματα, να έχουμε τη φράση «τα παιδιά παίζει». Θα πρέπει να αποφασίσετε τι από τα δύο συμβαίνει. Τιμάτε τον ελληνικό λαό και την κρίση του ή όχι;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε συνάδελφε, δεν είπα εγώ τη φράση «τα παιδιά παίζει».

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας άκουσα, κύριε Υπουργέ!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε συνάδελφε, κάνετε λάθος! Το είπε άλλος συνάδελφος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, το είπατε!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ακούστε με, σας παρακαλώ. Απλώς επειδή η δήλωσή μου, η οποία ακολούθησε, ήταν πολύ κοντά με τη δήλωση αυτή που είπατε, θεωρήθηκε –πολύ έγκριτη εφημερίδα το είπε– ότι το είπα εγώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αν κάνω λάθος, κύριε Υπουργέ, ωραία, αλλά...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μα, σας παρακαλώ τώρα! Η κ. Διαμαντοπούλου το άκουσε και το κατάλαβε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Ροντούλη, αφήστε, σας παρακαλώ, τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εκείνο το οποίο έχω να σας πω είναι ότι η φράση αυτή δεν είναι οπωσδήποτε ύβρις. Μπορεί να είναι χαριτωμένη, αλλά δείχνει μια πραγματικότητα, την οποία θα σας περιγράψω όταν ανέβω στο Βήμα. Δείχνει μια πραγματικότητα, γιατί δεν νομιμοποιείται η Αντιπολίτευση και ιδίως η Αριστερά –η Αντιπολίτευση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., στην οποία συμπαρίσταται και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.– να μιλάει για παρεμβάσεις στο Σύνταγμα και να επικαλείται το όνομα του Προέδρου της Δημοκρατίας και να εμπλέκει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ως μη όφειλε. Αυτό θα σας το εξηγήσω.

Πάντως, αυτή η φράση ήταν απλώς ένα χαριτωμένο ευφυολόγημα, το οποίο δεν το είπα εγώ. Άρα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Το υιοθετείτε, κύριε Υπουργέ!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αν δεν το είπατε, κύριε Υπουργέ, ποιος το είπε; Αφού λέτε ότι κάνω λάθος, ποιος το είπε τότε;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να το βρείτε, κύριοι συνάδελφοι!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ψάξτε το!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Έλεος, κύριε Υπουργέ!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριοι συνάδελφοι, εσείς έχετε το βάρος της αποδείξεως. Εσείς είπατε ότι το είπα εγώ. Εγώ σας λέω ότι δεν το είπα εγώ και οι συνάδελφοι εδώ το ξέρουν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, εγώ είπα; Εσείς είπατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Ροντούλη, νομίζω ότι διευκρινίστηκε το θέμα από τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, έντεκα Σουηδοί καθηγητές μέσης εκπαίδευσης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, από προηγούμενο ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας ακούστηκε ότι είναι πρωτοφανές το γεγονός ότι πολιτικό κόμμα τονίζει ότι θα κάνει προσπάθεια να μην εφαρμοστεί ο αντιασφαλιστικός νόμος.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ανέκαθεν λέει ότι οι αντι-

λαϊκοί νόμοι -και στη συγκεκριμένη περίπτωση και ο νέος αντισφαλιστικός νόμος είναι αντιλαϊκός- πρέπει να βρουν την ομόθυμη κατακραυγή, την ανυπακοή και την απειθαρχία του λαϊκού κινήματος.

Και, βεβαίως, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη ότι οι νόμοι μπορούν να αλλάξουν από τα πάνω προς όφελος του λαού. Άλλωστε, η ιστορία του ασφαλιστικού είναι αποκαλυπτική. Ούτε ο νόμος Σιούφας άλλαξε από τα πάνω ούτε ο νόμος Ρέππα άλλαξε από τα πάνω. Αντίθετα, αυτοί οι νόμοι εφαρμόστηκαν, παρ' όλες τις αλλαγές των κυβερνήσεων. Και από αυτή την άποψη, εμείς εκτιμάμε ότι το αντιλαϊκό οικοδόμημα ανατρέπεται μόνο μέσα από την ταξική πάλη.

Διαφωνούμε, κυρίες και κύριοι, με τον πυρήνα της πολιτικής η οποία βρίσκεται στο επίκεντρο του ασφαλιστικού. Τα υπόλοιπα κόμματα θεωρούν την κοινωνική ασφάλιση ως κόστος. Εμείς τη θεωρούμε ως πλούτο και άρα, λοιπόν, πρέπει να προστατευθεί και να αναβαθμιστεί.

Και βεβαίως πριν από λίγο, ακούσαμε τη βαθιά σκοταδιστική αντίληψη του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΛΑ.Ο.Σ. περιβεβλημένη με το μανδύα της προσοδευτικότητας, ρίχνοντας όλο το βάρος της κοινωνικής ασφάλισης στους εργαζόμενους και καλώντας τους να επιλέξουν ανάμεσα στη μορφή των εισφορών ή στη μορφή της κατανάλωσης.

Εμείς είμαστε από την άλλη όχθη αυτής της πολιτικής. Προτείνουμε τη σταδιακή κατάργηση της εργατικής εισφοράς και την ταυτόχρονη αύξηση των κρατικών δαπανών, αλλά και των εργοδοτικών εισφορών, γιατί ο πλούτος που παράγεται στον τόπο είναι πάρα πολύς.

Κυρίες και κύριοι, υπάρχει οικονομική ανάπτυξη. Μπορούμε να το εντοπίσουμε ως ποσοστό μεγέθυνσης του Α.Ε.Π.. Παρουσιάζει μεσοσταθμιαία αύξηση ύψους περίπου 4% την τελευταία δεκαετία και είναι το υψηλότερο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, έχουμε αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας με ρυθμούς διπλάσιους σε σχέση με το μέσο όρο της παραγωγικότητας στην Ευρώζων.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της ανάπτυξης; Έχουμε όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Δηλαδή ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος αξιοποιείται και ιδιοποιείται από μια χούφτα πλουτοκράτες, με συνέπεια από τη μια μεριά να συγκεντρώνεται σε όλο και λιγότερα χέρια μέσω της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου και της αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων και από την άλλη μεριά να έχουμε τη ραγδαία επιδείνωση στις θέσεις των εργαζομένων, των πλατιά λαϊκών στρωμάτων. Σταθερά και παρ' όλους τους ρυθμούς ανάπτυξης το ποσοστό των νοικοκυριών που επίσημα ζει κάτω από το όριο της φτώχειας ξεπερνά το 20%. Ο υπερδανεισμός των νοικοκυριών, για να μπορέσουν να ικανοποιήσουν τις βασικές τους ανάγκες, είναι μια πραγματικότητα. Είναι πραγματικότητα διαχρονική.

Όμως, και το άλλο ερώτημα που υπάρχει είναι πώς επιτεύχθηκαν αυτοί οι ρυθμοί ανάπτυξης.

Μέσα από φορολογικά και επενδυτικά κίνητρα, μέσα από τη ραγδαία μείωση των φορολογικών συντελεστών για το κεφάλαιο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από 40% το πήγε στο 35% και από το 35% εσείς το πήγατε στο 25%.

Επίσης, επιτεύχθηκαν μέσα από γενναίες επιχορηγήσεις προς το μεγάλο κεφάλαιο, από τους επενδυτικούς νόμους τόσο της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και των δικών σας, της Νέας Δημοκρατίας, μέσα από ιδιωτικοποιήσεις κρατικών και δημοσίων επιχειρήσεων στο όνομα της απελευθέρωσης της αγοράς, από την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, από την εμπορευματοποίηση των λαϊκών αναγκών στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια, καλώντας τα λαϊκά στρώματα να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, μέσα από την αξιοποίηση της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Ταυτόχρονα επιτεύχθηκαν και μέσα από μια σφοδρότατη διαχρονική επίθεση στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και στις κατακτήσεις των εργαζομένων, τη μερική απασχόληση, την υποαπασχόληση, την ανασφάλιστη εργασία με τα «STAGE», τις ανατροπές στο ασφαλιστικό στο όνομα συμπίεσης του λεγόμενου «εργασιακού κόστους».

Έτσι, σταδιακά έχουμε μείωση των εργοδοτικών εισφορών για ορισμένους κλάδους του κεφαλαίου μέχρι και την κατάργησή τους. Έχουμε τα τεράστια χρέη προς το ασφαλιστικό του κράτους και των κεφαλαιοκρατών. Και, βεβαίως, είναι υποκριτικό το ενδιαφέρον σας για τη γενιά, γιατί από σήμερα ενταφιάζεται το παρόν με την ανασφάλιστη εργασία και τη μερική απασχόληση.

Αυτήν η πολιτική με θρησκευτική ευλάβεια προωθείται διαχρονικά στον τόπο μας, ανεξάρτητα της μορφής διακυβέρνησης και του ποιο Κόμμα κυβερνάει. Και βεβαίως, αυτό δεν αποτελεί ελληνική ιδιομορφία. Τα μέτρα αυτά στο σύνολό τους υλοποιούνται στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αποτελούν την υλοποίηση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα υπάρξει συνέχεια. Η αντιλαϊκή επίθεση δεν έχει ημερομηνία λήξης.

Πρόσφατα, στο εαρινό Συμβούλιο Κορυφής τι αποφάσισαν χριστιανοδημοκράτες, σοσιαλδημοκράτες, κεντρώοι, νεοαριστεροί; Μέτρα -λέει- μικροοικονομικών κατευθυντήριων γραμμών. Να εξασφαλιστούν ανοικτές και ανταγωνιστικές αγορές εντός της Ευρώπης και να αποκομιστούν οφέλη από την παγκοσμιοποίηση για το κεφάλαιο. Να δημιουργηθεί ένα ανταγωνιστικότερο επιχειρηματικό περιβάλλον. Να δημιουργηθούν αγορές εργασίας χωρίς αποκλεισμούς, δηλαδή κατάργηση του ορίου απόλυσης, κατάργηση του κατώτερου μισθού που ζητάει ο Σ.Ε.Β.. Να προωθηθεί η ευελιξία στην αγορά εργασίας. Αυτά είναι τα μέτρα που αποφάσισε το Συμβούλιο Κορυφής και αυτά θα κληθούν οι κυβερνήσεις να υλοποιήσουν.

Η πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελεί μία ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση. Μέσα από επικοινωνιακές κινήσεις προσπαθεί να κρύψει τη στρατηγική συμφωνία με τη Νέα Δημοκρατία στη βάση της ικανοποίησης των αναγκών της πλουτοκρατίας. Μήπως είναι άδικη αυτή η κατηγορία μας;

Ας πάρουμε για παράδειγμα το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων στα πλαίσια μιας απελευθερωμένης αγοράς. Για παράδειγμα, στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας πέντε χούφτες μονοπωλιακών ομίλων ελέγχουν το 60% της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να, λοιπόν, μονοπώληση της αγοράς!

Αύξηση των τιμολογίων για τη λαϊκή οικογένεια και βεβαίως, επίθεση στο ασφαλιστικό. Το 1999 η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός ψήφισαν το αντισφαλιστικό έκτροπο για τη Δ.Ε.Η. Αλλά θα πείτε αυτά μήπως είναι παλιά ξινά σταφύλια και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνει έστω βουβά την αυτοκριτική του;

Εμείς λέμε ότι δεν είναι έτσι, γιατί πριν από δύο μήνες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίσατε από κοινού με τους συναδέλφους σας της Νέας Δημοκρατίας την απελευθέρωση των ταχυδρομικών υπηρεσιών. Και βεβαίως εμείς λέμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει δημόσιος τομέας ο οποίος είναι ο συλλογικός καπιταλιστής, φιλολαϊκός, φιλεργατικός πολύ περισσότερο σε μία απελευθερωμένη αγορά, ένας δημόσιος τομέας που θα πρέπει να έχει ανελαστικές εργασιακές σχέσεις, ανασφάλιστη εργασία, εντατικοποίηση της εργασίας, να είναι κερδοφόρος. Εμείς δεν υπερασπιζόμαστε αυτόν το δημόσιο τομέα. Εμείς μιλάμε για λαϊκό κοινωνικό τομέα. Άλλωστε τα παραδείγματα είναι προφανή. Δεν υπερασπιζόμαστε το παρελθόν.

Αντίστοιχα σε ασκήσεις επικοινωνιακού πεδίου εκπαιδεύεται και ο ΣΥΡΙΖΑ, εγκλωβισμένος στα πλαίσια του ευρωμονόδρομου. Κινηγάει τους ανεμόμυλους του νεοφιλελευθερισμού. Ακροβατεί ανάμεσα σε νεοφιλελεύθερα μέτρα, όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, την πρόταση του Φρίντμαν ή τη τοποθέτηση των αποθεματικών στο Χρηματιστήριο, όπως έκανε προχθές ο κ. Δραγασάκης ή σοσιαλδημοκρατικά μέτρα για μία δίκαιη ανακατανομή του πλούτου, φορολογικό πακέτο για τους ασθενέστερους. Αυτό δεν έκανε ο Μπους, ο ακραιφνής νεοφιλελεύθερος. Αυτό είναι ένα συγχωροχάρτι για τον εκμεταλλευ-

τικό χαρακτήρα του συστήματος.

Και ο κρατικός τομέας; Δεν διευρύνεται σήμερα; Δεν εξαγόρασε ο Γκόντντον Μπράουν τη «NORTHERN ROCK» για να τη σώσει από τη χρεοκοπία;

Αρα, λοιπόν, είναι κατά τη γνώμη μας ψευδεπίγραφη η αντιπαράθεση νεοφιλελεύθερου ή νέο-Κεϊνσιανού μοντέλου. Αποτελούν την άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Και ποιο είναι αυτό; Τα εκάστοτε αναγκαία μέτρα που διευκολύνουν την αναπαραγωγή του κεφαλαίου, ενισχύουν την κερδοφορία, διαιωνίζουν τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η διέξοδος, να αποδράσουν οι εργαζόμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα από την πολιτική που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας, ανεξάρτητα από το ποιος την εφαρμόζει, σοσιαλδημοκράτης ή νεοφιλελεύθερος, το πώς εφαρμόζεται από αυτοδύναμες κυβερνήσεις ή κυβερνήσεις συνεργασίας. Η ευρωπαϊκή εμπειρία είναι αμελίκτη. Οργάνωση της πάλης για απόκρουση των μέτρων αυτών, αντιμετώπιση για να διεκδικήσουν τέτοιους στόχους που ικανοποιούν τα σύγχρονα αιτήματα τους και οικοδόμηση ενός μετώπου που θα οδηγήσει σε ριζικές ανατροπές του συσχετισμού δυνάμεων, σε μία εξουσία που θα απελευθερώνει τους εργαζόμενους και τη λαϊκή οικογένεια από τα δεσμά και τα δεινά του εκμεταλλευτικού χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος.

Αυτό είναι ρεαλιστικό, γιατί ρεαλιστικό είναι ό,τι ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες, αυτό είναι σύγχρονο, το νέο και το εφικτό για τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ηλίας Καλλιώρας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα βρίσκομαι στο θήμα γιατί προέκυψε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην πολιτική αναδουλειά που έχει, να χρησιμοποιήσει το κορυφαίο πολιτικό όπλο, που είναι η πρόταση δυσπιστίας, ακολουθώντας –αφού δεν μπορεί να έχει δικό του δρόμο προφανέστατα– το Συνασπισμό.

Εάν δεν γινόταν η πρόταση του Συνασπισμού για το δημοψήφισμα και να υπερακοντίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή την πρόταση, σήμερα δεν θα βρισκόμουν ούτε εγώ ούτε άλλος κανείς στην Αίθουσα, για το θέμα που συζητάμε. Και αυτό αποτελεί πολιτική μικροτραγωδία για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα μου επιτρέψετε να το πω έτσι σκληρά, γιατί δεν μπορεί ένα κόμμα εξουσίας να σέρνεται πίσω από τα γεγονότα, πίσω από τα γκάλοπ και πίσω από άλλα μικρότερα κόμματα. Δηλαδή δεν μπορώ να κατανοήσω ως Έλλην Βουλευτής, δεκατέσσερις Βουλευτές ενός κόμματος να σέρνουν εκατόν δύο Βουλευτές ενός άλλου κόμματος και μάλιστα, αυτό να γίνει αυτή την εβδομάδα με αυτή τη φορά και με την αντίθετη κατεύθυνση και φορά την επόμενη εβδομάδα, το άλλο κόμμα να σέρνει το πρώτο.

Βεβαίως δεν μου προκάλεσε καθόλου εντύπωση η φράση «καλώς τα παιδιά» που είπε αρχηγός κόμματος. Το είπα μάλλον γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποχώρησε –πάντα αποχωρεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πω παρενθετικά– όπως και τώρα με το «δημοψήφισμα», με τη Βουλή να ψηφίζει για το θέμα του ασφαλιστικού.

Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε ήταν για την είσοδό μας στην Ε.Ο.Κ., είτε για άλλα ζητήματα όπως λ.χ. η Αναθεώρηση του Σύνταγματος, είναι αναχωρητές, φεύγουν. Γυρίζουν την πλάτη στην Αίθουσα και για σοβαρά ζητήματα λένε «λύστε τα εσείς, εμείς δεν είμαστε ικανοί να τα λύσουμε, δεν θέλουμε να προτείνουμε ή και αν προτείνουμε για το άρθρο 16, δεν βαριέσαι ας το βρουν οι άλλοι, ας λύσουν οι υπόλοιποι το πρόβλημά μας» και τα προβλήματα προφανέστατα, του ελληνικού λαού που εκπροσωπούν.

Και έρχονται σήμερα, έξι μήνες μετά και καταθέτουν πρόταση δυσπιστίας σε να μην εμπιστεύονται την έγκριση που έχει δώσει ο ελληνικός λαός ή το Σύνταγμα ή οι νόμοι της χώρας.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, κατανοούμε πολύ καλά ότι υπάρχουν προβλήματα και μάλιστα πολλά. Υπάρχουν οικογένειες που δεν μπορούν να πληρώσουν τα τετράδια οι γονείς, τα

φροντιστήρια ή οτιδήποτε άλλο, ακόμη και τους λογαριασμούς για πάγιες ανάγκες τους. Αυτό το καταλαβαίνουμε. Ζούμε μέσα στους πολίτες που ζουν με δυσκολία. Προσπαθούμε. Είμαστε δίπλα τους. Προσπαθούμε να μην είμαστε ευχάριστοι, αλλά χρήσιμοι. Ε κι αυτή είναι μια δύσκολη πολιτική πορεία για ένα κόμμα που είναι υπεύθυνο. Και εμείς, η Νέα Δημοκρατία, επιμένουμε να είμαστε ένα κόμμα εξουσίας, ενώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και πολύ με λυπεί αυτό, το είδα και στις γραμμές της πρότασης δυσπιστίας– να είναι ένα κόμμα διαμαρτυρίας. Φθάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να είναι τρίτο κόμμα στον τρόπο που εκφράζεται. Δηλαδή να καταγγέλλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μην καταθέτει προτάσεις. Ποιο; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που για είκοσι χρόνια κυριαρχούσε στον τόπο. Και σήμερα ψάχνουμε να βρούμε Βουλευτές να αρθρώσουν προτάσεις να αναμετρηθούμε, να δούμε τι λένε, να πούμε τα δικά μας και να ακούσουν οι πολίτες. Κανείς πολίτης δεν ακούει κάτι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτή είναι πολιτική φτώχεια.

Και τι νομίζετε, δεν καταλαβαίνουν οι πολίτες; Οι πολίτες καταλαβαίνουν καλύτερα απ' όλους εμάς. Και είναι μπροστά από τα κόμματα και τους συνδικαλιστές και από πολλούς άλλους. Η κοινωνία έχει πάει μπροστά που βλέπουμε όλοι, οι περισσότεροι από μας, αν συμπεριφερόμαστε έτσι, την πλάτη της κοινωνίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν πιστεύετε ότι δήθεν κάνετε αντιπολίτευση με τον τρόπο και την πρόταση δυσπιστίας ειδικότερα σήμερα, να είστε σίγουροι ότι δήθεν θα πάρετε και σταυρούς στις επόμενες εκλογές για να εκλεγείτε. Μου θυμίζει αυτό που γίνονταν στην παλιά Σοβιετική Ένωση «εμείς κάνουμε ότι δουλεύουμε και οι άλλοι κάνουν ότι μας πληρώνουν». Ακριβώς αυτό θα πάθετε.

Το ίδιο κάνει και ο Συνασπισμός, που με λύπη παρατηρώ ότι προσπαθεί να εμπλέξει και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, έναν υπέροχο πολιτικό άνθρωπο, έναν σπουδαίο ηγέτη που τηρεί τους θεσμούς με πάνω από εκατό τοις εκατό σε ακεραιότητα και με σεβασμό προς τον ελληνικό λαό και φθάνουμε σήμερα να «παίζουμε» –και με συγχωρείτε γι' αυτή τη λέξη, γιατί σύβομαι τον κύριο Πρόεδρο όσο όλοι μας– με αυτή τη συμπεριφορά.

Εδώ στις επιτροπές θυμάμαι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να φωνάζει με πάνω από είκοσι διαφορετικές συνεδριάσεις, για σκάνδαλο στην Εθνική Τράπεζα με την «FINANS BANK». Κοιτάξετε τα αποτελέσματα χρήσεως. Κοιτάξετε την Εμπορική Τράπεζα με τους Γάλλους. Το Πάντειο Πανεπιστήμιο θυμάμαι εγώ. Κοιτάξετε την Αγροτική Τράπεζα. Εξυγίανση η Νέα δημοκρατία με δύο νομοθετήματα. Τα «λαμπρόχαρτα» και τα αποτελέσματα της δίκης τα μάθατε προχθές και την έφεση που ακολούθησε.

Επίσης, ακολουθήσαμε πρόγραμμα εξυγίανσης εθελουσίας εξόδου για τον Ο.Τ.Ε., για τον οποίο σήμερα γράφετε στην πρόταση δυσπιστίας ότι εμείς κάνουμε εν κρυπτώ συζητήσεις κ.λπ.. Τι εν κρυπτώ; Τίποτα δεν έγινε εν κρυπτώ. Και αν έγινε, θέλω να μου το αποδείξει κάποιος. Να μου αποδείξει ότι είναι λάθος ότι η DEUTSCHE TELECOM εμπιστεύεται και θα βάλει 3.000.000.000 ευρώ στην ελληνική οικονομία. Μπορεί κανείς να αρνηθεί αυτό το γεγονός; Μπορεί κανείς να πει ότι οι κινέζοι κάνουν λάθος και ζητάνε να συμμετέχουν λ.χ. στα λιμάνια μας ή οι Ισπανοί στην ενέργεια ή οι Γάλλοι στα ταχυδρομεία; Όλοι αυτοί κάνουν λάθος και ξέρουμε εμείς καλύτερα, σε μία πολιτική που καταλαβαίνω ότι το Κ.Κ.Ε. και τα άλλα κόμματα διαφωνούν και καλά κάνουν και διαφωνούν. Ουαί κι αλίμονο αν συμφωνούσαμε.

Εμείς, λοιπόν, βλέπουμε αυτή την εμπιστοσύνη που έχουμε ως χώρα, ως Κυβέρνηση και ως πολιτικοί και με πετρέλαιο το οποίο το 2003 ήταν 26 δολάρια το βαρέλι και τώρα είναι υπετραπλάσιο, έχει πάει στα 110 δολάρια το βαρέλι και με προβλήματα στην Αμερική, με τα δάνεια χαμηλής εξασφάλισης και με όλα αυτά που ζει ο πλανήτης και οι Έλληνες, επαναλαμβάνω, ότι γνωρίζουν.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, χάνουμε τον ύπνο μας για το θέμα της ανεργίας, της φτώχειας, της ακρίβειας. Ναι, αυτά τα οποία λέτε, πολλά απ' αυτά με βρίσκουν σύμφωνο. Συμφωνώ απόλυτα και μάλιστα και στο ύφος της γραφής. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θυμάστε ότι στο παρελθόν δεν υπήρχε δίκαιη διανομή του εισοδήματος και σήμερα

έχουμε πάλι πρόβλημα και πρέπει εμείς, με ακόμα ισχυρότερη πολιτική δόση, να κάνουμε ακόμα πιο δίκαια διανομή του εισοδήματος; Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό; Ξεχνάμε ότι ζούσαμε με τους κοινοτικούς πόρους, τις υπεραξίες των λογιστικών κερδών, τις «αρπαχτές» που κάποιος τις έλεγαν δήθεν δίκαια διανεμόμενα κέρδη, τα δανεικά από τα παιδιά μας, και όχι τις πραγματικές επενδύσεις; Τις αμαρτίες του παρελθόντος τις ξέρετε όλοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς, δεν μπορεί κάποιος σήμερα να φτάσει είτε μέσω της τηλεόρασης είτε με επικοινωνιακούς τρόπους, στην ψυχή του Έλληνα που περνάει δύσκολα και οικογένειες ζουν δύσκολα. Για να το αλλάξουμε αυτό, πρέπει να έχουμε καλύτερη διανομή του εισοδήματος και όχι μόνο, όχι άλλα βάρη στους εργαζόμενους και στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους, πρέπει να βρούμε τους τρόπους εκείνους, ώστε να υπάρξουν αλλαγές, μεταρρυθμίσεις και να προχωρήσουμε μπροστά.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και τελειώνω με αυτό– δυστυχώς, είστε οι ίδιοι άνθρωποι, λέτε τα ίδια πράγματα, κάνετε τα ίδια, σκέπτεστε τα ίδια, από τους ίδιους ανθρώπους βγάζετε επικεφαλής στα θεσμικά πλαίσια τα οποία έχετε και υπηρετείτε το κόμμα σας και σας λέγω: Αν δεν αλλάξετε, δεν μπορείτε να έρθετε στην εξουσία, γιατί ο ελληνικός λαός δεν ξεχνά, σας ξέρει πολύ καλά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Καλλιώρα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 142 του Κανονισμού δίνει τη δυνατότητα σε ένα κόμμα που πληροί τις προϋποθέσεις, δηλαδή μπορεί να συλλέξει τις απαιτούμενες υπογραφές, να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας. Αυτό έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και είναι μια πολιτική πράξη η οποία υπαγορεύεται από τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, από τα γεγονότα, θα έλεγα, των τελευταίων μηνών, όπου η Κυβέρνηση ξεδιπλώνει μια μια πραγματική ατζέντα με καθαρά νεοφιλελεύθερα στοιχεία.

Την προηγούμενη εβδομάδα ο Συνασπισμός έκανε μια πρόταση για δημοψήφισμα, επίσης μια πρόταση η οποία βασίζεται στο Σύνταγμα και στους νόμους, και ήταν ένα εργαλείο το οποίο μπορούσε να χρησιμοποιηθεί πολύ θετικά. Εδώ και ώρα διεξάγεται μια συζήτηση, που προσπαθούν κυρίως οι Βουλευτές του Κ.Κ.Ε. και όχι μόνο, να δείξουν μια αντιπαλότητα ή έναν διαγωνισμό για την πρωτοκαθεδρία σε κινήσεις ανάμεσα στα δυο κόμματα. Πριν από λίγο ακούσαμε για πιγκ-πονγκ ανάμεσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Συνασπισμό. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να απαντήσουμε μια δια παντός: αν θέλουμε να επιλέξουμε ένα άθλημα, αυτό είναι της κωπηλασίας, όπου όλοι μαζί, στο ίδιο σκάφος, προσθέτουμε τις δυνάμεις μας απέναντι σε έναν αντίπαλο που είναι η Νέα Δημοκρατία και σε αυτά που καταθέτει. Όλες οι δυνάμεις της μεζονος Αριστεράς και όποιες άλλες δυνάμεις θέλουν να κινηθούν προς αυτή την κατεύθυνση, να χρησιμοποιήσουμε τον Κανονισμό, να χρησιμοποιήσουμε το Σύνταγμα, ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε, όσο γίνεται, πιο δύσκολη τη ζωή αυτής της Κυβέρνησης.

Γιατί ψήφος δυσπιστίας; Όσοι χρησιμοποιούμε ηλεκτρονικό υπολογιστή, ξέρετε, υπάρχει μια εντολή που λέγεται υποδο. Πατάς αυτό το κουμπάκι και ό,τι έχεις κάνει, ξεγράφεται και γυρίζει στην προηγούμενη κατάσταση. Αυτό δεν γίνεται στην πολιτική. Αυτά που γίνονται και κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία δεν είναι τόσο εύκολο την επόμενη, με μια άλλη κυβέρνηση, να κάνουμε υποδο και να αλλάξουμε. Γίνονται και αποφασίζονται πράγματα για τη χώρα και για το λαό, για τον κάθε πολίτη χωριστά, όπου οι επιπτώσεις τους θα είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Γι' αυτό και είναι πολύ σημαντικό να προσθέσουμε τις δυνάμεις μας και να αισθανθεί ο ελληνικός λαός αυτή τη συνολική δύναμη στη Βουλή, στα συνδικάτα, με την επιτυχία που είχαν σήμερα –και τα συνδικάτα είναι αυτόνομες δυνάμεις και είναι πολύ αρνητικό να προσπαθεί κανείς να τα βάζει πίσω από κόμματα–

στο δρόμο, στις απεργίες, στις κοινωνικές κινητοποιήσεις, στη συλλογή υπογραφών, παντού, να ενώσουμε τις δυνάμεις, για να σταματήσουμε πράγματα που είναι σε εξέλιξη και μπορεί να τα πληρώσει πολύ η χώρα.

Στο ασφαλιστικό μιλήσαμε πραγματικά 63 ώρες, όπως είπε η κυρία Υπουργός. Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε πράγματα που ειπώθηκαν πολλές φορές μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Είπε η Υπουργός ότι δεν άκουσε καμμία συγκεκριμένη πρόταση. Μερικές φορές αρκεί να λέμε με λίγα λόγια αυτό που είναι ο πυρήνας μίας πρότασης μίας μεταρρύθμισης για να δούμε και τη διαφορά μας.

Τι είπε η κυρία Υπουργός: Αλλαγές οι οποίες αφορούν άμεσα τις μητέρες, αλλαγές οι οποίες αφορούν άμεσα ένα εκατομμύριο πολίτες όπου βλέπουν να δυσχεραίνονται οι συνθήκες που αφορούν τη σύνταξή τους και μία διοικητικού τύπου μεταρρύθμιση, όπου κάνει δεκατρία νέα ταμεία κάτω από τα οποία υπάρχουν εκατόν σαράντα δύο υποταμεία. Καμμία αλλαγή, καμμία διοικητική ουσιαστική μεταρρύθμιση, μία ουσιαστική γραφειοκρατία που θα μας αλλάξει τα φώτα την επόμενη ημέρα.

Εγώ θα πω πραγματικά σε μισό λεπτό τι θέλει να κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να δούμε και την βασική διαφορά μας.

Εμείς προτείνουμε μία μεταρρύθμιση, όπου οι τρεις ομάδες ταμείων είναι το διοικητικό κομμάτι της μεταρρύθμισης. Η ουσία και η μεγάλη μας διαφορά είναι ότι εμείς λέμε ότι σε δέκα χρόνια που θα εφαρμοστεί αυτή η μεταρρύθμιση, στο τέλος αυτής της δεκαετίας θα υπάρχει μία σύνταξη η οποία θα υπολογίζεται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους Έλληνες, άρα θα υπερβούμε τις υπάρχουσες αδικίες και αυτή η σύνταξη θα αποτελείται από δύο τμήματα, τη βασική σύνταξη που θα εξασφαλίζει την αξιοπρεπή διαβίωση και στην οποία θα συμμετέχει το κράτος και το ανταποδοτικό κομμάτι που θα το χτίζει ο καθένας ανάλογα με τις εισφορές του, ανάλογα με τη δουλειά του και ανάλογα με το πόσο θέλει. Και εκεί βεβαίως θα έχουμε και την τριμερή χρηματοδότηση. Αυτό σημαίνει μία ουσιαστική μεταρρύθμιση που αλλάζει τον πυρήνα του ασφαλιστικού συστήματος που έχουμε σήμερα, ο οποίος και έχει αδικίες και οδηγεί σε αδιέξοδο. Εκεί είναι η διαφορά μας και όχι στο να εξηγήσουμε απλά πως θα γίνουν τα τρία ταμεία.

Έρχομαι τώρα σε ένα δεύτερο σημείο που αφορά το θέμα του Ο.Τ.Ε.. Πραγματικά ένα από τα βασικά στοιχεία της πρότασης μομφής είναι η επιλογή αυτής της Κυβέρνησης να αλλάξει τα δεδομένα σε εξαιρετικής σημασίας τομείς οι οποίοι παράγουν δημόσια αγαθά. Και οι τηλεπικοινωνίες είναι δημόσιο αγαθό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εξέλιξη της πρότασης δυσπιστίας θα πρέπει να έλθει στη Βουλή ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης και πρέπει να απαντήσει καθαρά σε δύο ζητήματα:

Πρώτον, πως εννοεί τη μετοχική σύνθεσή. Δηλαδή, θα πουλήσει το δημόσιο και πως και μέχρι πού; Εδώ δεν χωράνε γενικόλογες. Πρέπει να απαντήσει εδώ και όχι στα γραφεία της συνδιαλλαγής με την «DEUTSCHE TELECOM» ή με οποιαδήποτε άλλη εταιρεία.

Το δεύτερο θέμα το οποίο πρέπει να απαντηθεί, είναι εάν θα δοθεί ή όχι το management. Και το management είναι κορυφαία επιλογή και είναι η βασική μας διαφορά.

Εμείς πιστεύουμε ότι πραγματικά ο Ο.Τ.Ε. είναι μία μεγάλη εταιρεία, χρειάζεται νέα κεφάλαια, χρειάζεται Know how, χρειάζεται να συνεργαστεί με μεγάλες εταιρείες τηλεπικοινωνιών, όμως έχουμε έναν πολύ σαφή προσδιορισμό για την εταιρεία αυτή. Το management θα ανήκει στο δημόσιο. Την ευθύνη των στρατηγικών επιλογών θα την έχει το δημόσιο. Θα είναι μία ελληνική εταιρεία στρατηγικού ρόλου και για την Ελλάδα και για τα Βαλκάνια.

Θα απαντήσει με ευκρίνεια ο Υπουργός τι θα κάνει με τον Ο.Τ.Ε. όσον αφορά το management και ποια θα είναι η θέση της ελληνικής Κυβέρνησης για το θέμα των επενδύσεων του Ο.Τ.Ε.; Γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι το management συνδέεται και με άλλου είδους τύπου σχέσεων ανάμεσα στους καταναλωτές υπηρεσιών και στους προμηθευτές, που είναι πολύ συγκεκριμένες επιλογές.

Τελειώνω με το θέμα των Σκοπίων. Βεβαίως είναι σε εξέλιξη

η διαπραγμάτευση και ευχόμαστε από την ψυχή μας να τελειώσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για τη χώρα μας.

Η κυρία Υπουργός θα έλθει πιθανόν στη Βουλή και θα έλθει φαντάζομαι και ο Πρωθυπουργός.

Θέλω να κάνω τρεις παρατηρήσεις:

Η πρώτη είναι ότι είναι η πρώτη φορά από το 1992 που υπάρχουν τόσο ευνοϊκές συνθήκες. Το ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, όλοι οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί ενδιαφέρονται για μία λύση, γιατί έχουν οι ίδιοι συμφέρον από αυτήν τη λύση. Δεν είχαμε ποτέ στο παρελθόν συγκεντρωμένες τόσες ευνοϊκές συνθήκες.

Δεύτερον, είναι η πρώτη φορά που έχουμε τη συνολική υποστήριξη μίας θέσης απ' όλα σχεδόν τα κόμματα της Βουλής. Άρα η Κυβέρνηση πάει σ' αυτήν τη διαπραγμάτευση με εξαιρετικούς οиωνούς και βάζουμε πολύ ψηλά τον πήχη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα απαντήσω και στην ένσταση γιατί κάνουμε τώρα αυτήν την πρόταση μομφής που μπορεί να μας δημιουργήσει προβλήματα όσον αφορά το σκοπιανό στο μέλλον. Καλούμε τον Πρωθυπουργό να έλθει στη Βουλή και να επιβεβαιώσει τη δήλωσή του στη Βουλή -την οποία θα καταθέσω- που είναι μία σειρά και λέει: «Στόχος είναι η αμοιβαίως αποδεκτή λύση στη βάση της σύνθετης ονομασίας που θα ισχύει έναντι όλων». Θέλουμε επαναβεβαίωση αυτής της θέσης στη Βουλή και διαβεβαίωση ότι δεν υπάρχουν άλλου είδους συμφωνίες στο μεσοδιάστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ολοκληρώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, θα πρέπει να κάνουμε σαφές κυρίως προς τους Σκοπιανούς αλλά και προς όλους τους διεθνείς οργανισμούς ότι αν δεν υπάρξει αποτέλεσμα τώρα, δεν θεωρείται κεκτημένο η θέση στην οποία έχουμε καταλήξει, αλλά ξεκινάμε τη διαπραγμάτευση από την αρχή και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό προς κάθε κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Διαμαντοπούλου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Διαμαντοπούλου, «erga omnes» είπε ο Πρωθυπουργός και μάλιστα μόλις πριν από λίγες μέρες, αλλά μιας που μιλάμε με τέτοιους όρους, στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές εκτός από το unde υπάρχει και το delete και πολύ φοβάμαι ότι η ελληνική κοινωνία πατάει συνεχώς αυτό το delete όσον αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Αναρωτιέμαι ποιος δυσπιστεί και προς ποιον δυσπιστεί η ελληνική κοινωνία, προς τη Νέα Δημοκρατία ή προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Υπάρχει σήμερα ένας Έλληνας που να μη λέει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται σε βαθιά κρίση; Η πρόταση δυσπιστίας κατατίθεται καθημερινά από την ελληνική κοινωνία και αφορά το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν είναι ευχάριστη διαπίστωση, αλλά αποτελεί μία πολιτική πραγματικότητα. Η κρίση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι, όπως πολλοί πιστεύουν, μόνο κρίση ηγεσίας, αλλά κυρίως ιδεολογική κρίση.

Αλήθεια, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε ποια πολιτική ιδεολογία πιστεύετε; Ξεκινήσατε ως φλογεροί σοσιαλιστές. Τότε, το 1974, αυτό ανταποκρινόταν σε μία κοινωνική πραγματικότητα. Μιας που μιλάμε και για τις σχέσεις σας με την Αριστερά -γιατί τελικά αυτό διαπιστώνουμε, όπως άκουσα και από την κ. Διαμαντοπούλου που είναι ένα σημαντικό στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- το πολιτικό διακύβευμα αυτής της συζήτησης είναι η ολέθρια σχέση ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Αριστεράς. Τότε λοιπόν, το 1974, πετύχατε να θέσετε την Αριστερά στο περιθώριο και λεηλατήσατε επί πολλές τετραετίες τις ψήφους της. Επιτύχατε επίσης κάτι εξίσου σημαντικό, να οικειοποιηθείτε τον τίτλο της προοδευτικής πολιτικής παράταξης. Εσείς η πρόοδος, η κακή Δεξιά η συντήρηση. Το σύστημα δούλεψε καλά για δύο δεκαετίες, η Αριστερά στο περιθώριο, η Νέα Δημοκρατία στην αντιπολίτευση κι

εσείς στην κυβέρνηση.

Όλα τα ωραία πράγματα όμως κάποτε έχουν ένα τέλος. Το 2000 το καταφέρατε «στο τσακ». Με μία μονάδα διαφορά κερδίσατε τις εκλογές. Τότε δεν υπήρχε οριακή πλειοψηφία και μάλιστα όχι στη Βουλή, αλλά στην ίδια την κοινωνία; Αλλάξατε ηγεσία με μοναδικές διαδικασίες λίγο πριν το 2004, μέσα σ' ένα διαμέρισμα στο Κολωνάκι και από τότε βιώνετε την πολιτική παρακμή σας με μία πρωτοφανή πολιτική παλινωδία. Κινείστε διαρκώς προς την Αριστερά. Αναδεικνύετε ως guest star του συνεδρίου σας τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Σχεδόν εκλιπαρείτε τη συνεργασία με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και την ίδια στιγμή για πρώτη φορά σε συνέδριο ελληνικού κόμματος, στο δικό σας, βλέπουμε με καλεσμένο τον Αμερικανό πρόεδρο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Πάντα όλους.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κάποτε είχατε καλεσμένο τον Αραφάτ, τώρα τον Αμερικανό πρόεδρο και θέλετε και τη συνεργασία με την Αριστερά; Είστε δηλαδή σε σύγχυση όχι μόνον ιδεολογική, αλλά και σε σύγχυση στρατηγικής. Έτσι φτάσατε και στη σημερινή πρόταση δυσπιστίας. Αιφνιδίως το «φλερτ» με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. μετετράπη σε σχέση ανταγωνισμού, «να προλάβουμε εμείς τον Αλαβάνο» και με περισσή πολιτική επιπολαιότητα προκαλέσατε τη σημερινή συζήτηση, δηλαδή θυσιάσατε μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία στο «βωμό» όχι μόνο των εντυπώσεων, αλλά και των προσωπικών αρχηγικών ανταγωνισμών.

Και περιμένετε μετά να σας εμπιστευτεί η ελληνική κοινωνία; Δικαίως δυσπιστεί με ό,τι πράττετε.

Σας φταίει, λοιπόν, η Κυβέρνηση, σας φταίει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., σας φταίει και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Και τι δεν έχετε πει εναντίον του Κ.Κ.Ε.. Θέλετε, μάλιστα, να πείσετε ότι είστε και ακτιβιστές. Και βλέπουμε την ηγεσία σας να κρατάει πανό στους δρόμους, να μιλάει για αγώνες του πεζοδρομίου. Έχετε μετατραπεί σε κόμμα διαμαρτυρίας, γι' αυτό σας φταίνει και όλοι. Εσχάτως, μάλιστα, τα βάλανε και με τα Μέσα Ενημέρωσης. Όχι πως λειτουργούν όπως θα έπρεπε στην Ελλάδα αλλά σε τελική ανάλυση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καθρέφτης της ελληνικής κοινωνίας είναι. Όταν η συντριπτική πλειοψηφία αυτής της κοινωνίας δεν εμπιστεύεται την ηγεσία σας, περιμένετε ο Τύπος να την καθαγιάσει;

Αλλά μην ξεχνάτε, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι το μεγάλο πρόβλημα της παράταξής σας είναι το ιδεολογικό έλλειμμα της. Ο σοσιαλισμός, έστω και ΠΑ.ΣΟ.Κ., περνούσε στις δεκαετίες του '70 και του '80. Σήμερα, οι κοινωνίες αναζητούν πραγματιστές πολιτικούς, αυτούς που ξέρουν να αντιμετωπίζουν και να επιλύουν τα προβλήματά τους. Εμείς αυτή την πολιτική ακολουθούμε και σας ενοχλεί βεβαίως, γιατί εμείς κάνουμε μεταρρυθμίσεις. Εσείς τις αρνείστε. Είμαστε η πρόοδος, είστε η συντήρηση.

Χρησιμοποιήσατε πολιτικές ορολογίες από τα παλιά, από εκείνη την ωραία εποχή που διώχνατε τις αμερικανικές βάσεις όταν τις διατηρούσατε, που κατακεραυνώνατε την Ε.Ο.Κ. και απολαμβάνατε την άσκηση της προεδρίας της. Μιλήσατε και για ταξική πολιτική. Μα, τα δύο εκατομμύρια των Ελλήνων που ζουν στο όριο της φτώχειας, στα είκοσι χρόνια του δικού σας σοσιαλισμού περιέπεσαν σε ένδεια. Η πλέον βίαιη ανακατανομή του εισοδήματος των Ελλήνων το 1999 επί των ημερών σας έλαβε χώρα.

Εγκαταλείψτε, λοιπόν, αυτό το σαθρό ιδεολόγημα. Η ελληνική κοινωνία έχει ξεπεράσει τα μετεμφυλιακά σύνδρομα της Δεξιάς, της Αριστεράς και του διχασμού. Η εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου έχει παρέλθει οριστικά. Τη νοσταλγείτε, αλλά δεν μπορείτε να την επαναφέρετε. Άλλωστε, μην ξεχνάτε ότι κατά το Μαρξ «η ιστορία επαναλαμβάνεται μόνο ως φάρσα».

Κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είστε πράγματι μια μεγάλη και μια ιστορική παράταξη. Μην αναλίσκεστε σε κινήσεις εντυπωσιασμού και μικροπολιτικής. Η Αριστερά δεν μπορεί λόγω ακριβώς της ιδεολογίας της να αποτελέσει σήμερα εναλλακτική κυβερνητική πρόταση. Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι τις τελευταίες ημέρες οι πρακτικές και τα τερτίπια του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχουν έλθει προσωρινά στο επίκεντρο της δημοσιότητας. Παρέσυραν και εσάς, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στη σημερινή πρόταση δυσπιστίας.

Μιας, όμως, και μιλάμε διαρκώς και για τη σχέση σας με την Αριστερά, θα σας αναφέρω τον τίτλο του τελευταίου κεφαλαίου του βιβλίου ενός μεγάλου αιρετικού της Αριστεράς. Το βιβλίο είναι «Η ζωή μου» του Λέοντα Τρότσκι, που ήταν και αγαπημένος σας τότε, το 1974. Ο τίτλος του κεφαλαίου είναι «Ο πλανήτης χωρίς διαβατήριο» και περιγράφει την αγωνία και τη φυγή του Τρότσκι από την τότε Σοβιετική Ένωση, όταν καμμία χώρα δεν του προσέφερε άσυλο.

Συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είστε πλέον και εσείς ένα κόμμα χωρίς διαβατήριο για την εξουσία και το χειρότερο χωρίς πολιτική ηγετική και ιδεολογική ταυτότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το Πειραματικό Γυμνάσιο Ζωσιμαΐας Ιωαννίνων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν το πρωί άκουσα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταθέτει πρόταση μομφής, η πρώτη αντίδρασή μου, το πρώτο συναίσθημα το οποίο με κατέλαβε, ήταν θλίψη. Όχι γιατί τυπικώς δεν έχει το δικαίωμα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταθέσει πρόταση μομφής εναντίον της Κυβέρνησης αλλά γιατί κάτω από τις συνθήκες, από τις συγκυρίες τις σημερινές, αυτή η πρόταση μομφής δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα σύρσιμο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε ορισμένες ενέργειες και λειτουργίες, οι οποίες εκδηλώνουν άγχος απέναντι σε ένα κομμάτι της Αριστεράς που κατ' ορισμένες ερμηνείες θεωρείται ότι του υπέκλεψε τις πρωτοβουλίες.

Έτσι, λοιπόν, σε μια περίοδο, όπου κάθε άλλο παρά θα δικαιολογείτο μια πρόταση μομφής –και θα πω γιατί– το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σύρθηκε στο να κάνει αυτή την κίνηση, να κάνει αυτή την ενέργεια, πράγμα το οποίο κατά την άποψή μου το καθιστά έκθετο απέναντι στον ελληνικό λαό.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι γεγονός ότι το κόμμα σας περνάει μια σοβαρή κρίση. Περνάει μια σοβαρή κατάσταση δυσπιστίας. Ίσως, αν ήθελα να ευφυσολογήσω, θα έλεγα ότι η πρόταση δυσπιστίας δεν θα έπρεπε να απευθύνεται στην Κυβέρνηση, αλλά θα έπρεπε να απευθύνεται στον εαυτό σας.

Έχετε ανάγκη, νομίζω, να κάνετε μια ενδοσκόπηση, να αποκτήσετε μια αυτογνωσία. Γιατί αν κάνετε κάτι τέτοιο, θα δείτε ότι το κόμμα σας παρουσιάζει το μοναδικό φαινόμενο όπου η Αντιπολίτευση φθείρεται περισσότερο απ' ό,τι φθείρεται η Κυβέρνηση. Σε όλες τις δημοσκοπήσεις βρίσκεστε σε ελεύθερη πτώση.

Έχετε, όπως εσείς οι ίδιοι το ομολογείτε, ένα σοβαρό πρόβλημα ηγεσίας, αξιοπιστίας, πολιτικής και ιδεολογίας. Διακατέχετε από την αγωνία αν θα είστε δεύτεροι ή αν θα είστε τρίτοι. Δεν έχετε μέχρι σήμερα επιδείξει ούτε μία πολιτική πρωτοβουλία και προσπαθείτε τώρα με κινήσεις και ενέργειες όπως αυτή να δείξετε ότι έχετε κάποια πρωτοβουλία.

Θεωρώ ότι σας διακατέχει το «σύνδρομο Τσίπρα» και φοβάμαι ότι περισσότερο σας διακατέχει, αν κάνουμε μια αναδρομή ιστορική, το «σύνδρομο του 1958», όταν ξέρετε τι έγινε εκείνη την περίοδο.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πριν από λίγες εβδομάδες είχα τοποθετηθεί εδώ στη Βουλή και είχα διατυπώσει μια αποστροφή λέγοντας ότι μου θυμίζει, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το κόμμα σας την Ένωση Κέντρου μετά τη Μεταπολίτευση. Την ίδια εικόνα έχετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τα έχετε πει πολλές φορές.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τα έχω πει πολλές φορές και αυτά τα ίδια τα επανέλαβαν στελέχη δικά σας, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Εντάξει...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Παρακαλώ, δεν θέλω διακοπές, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε Μαγκριώτη, μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Συγγνώμη αν...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τα λέω, για να τα εμπεδώσετε. Ορισμένα πράγματα πρέπει να τα πω, για να τα εμπεδώσετε, να τα καταλάβετε. Διότι δυστυχώς δεν τα καταλαβαίνετε.

Και το χειρότερο είναι ότι αυτά σας τα λένε και δικά σας στελέχη. Το ότι είναι η ίδια εικόνα που παρουσιάζετε, όπως πριν κάποια χρόνια η Ένωση Κέντρου, το είπαν δικά σας στελέχη. Και όμως παρουσιάζετε την ίδια εικόνα και δείχνετε την ίδια ένδεια επιχειρημάτων.

Λυπάμαι, λοιπόν, ιδιαίτερα που και σήμερα, σε μία πρόταση μομφής, που θα περίμενε κανείς να υπάρξει ένα ιδιαίτερο γεγονός ή ιδιαίτερα γεγονότα που θα δικαιολογούσαν αυτή την πρόταση, εσείς έρχεστε εδώ και αναμασάτε τα ίδια και τα ίδια. Λέτε ότι έχετε πει επανειλημμένως επί ένα εξάμηνο τουλάχιστον, επαναλαμβάνοντας όλα τα γνωστά επιχειρήματα.

Λυπάμαι, διότι ήσασταν ένα μεγάλο κόμμα και με τον τρόπο με τον οποίο πορεύεστε, φοβάμαι ότι δυστυχώς κάνετε στιδή-ποτε για να πάψετε να είστε μεγάλο κόμμα.

Έρχομαι τώρα, αγαπητές κυρίες και κύριοι, στο ουσιαστικό περιεχόμενο της πρότασης, την οποία υποβάλατε. Θα αναρωτιόταν κανείς τι έχει αυτή η πρόταση, γιατί υποβάλλεται, ποιο είναι το περιεχόμενό της, ποιες είναι οι παράμετροι εκείνες της αιχμής, για τις οποίες εγκαλείται η Κυβέρνηση;

Φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι απλώς γίνεται ένα αναμείγμα των ίδιων και των ίδιων. Τα ίδια επιχειρήματα, τα οποία πριν από λίγες μέρες ακούστηκαν στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, τα ίδια, πανομοιότυπα ακριβώς επιχειρήματα, σα να συζητάμε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, επαναλαμβάνονται και σήμερα.

Αυτό βέβαια σημαίνει ότι υπάρχει μία ένδεια, μία φτώχεια πολιτικής και υπάρχει κυρίως μία φτώχεια πολιτικών θέσεων, οι οποίες δεν παρουσιάζονται εδώ και για το οποίο λυπάμαι ιδιαίτερα.

Εάν συμπυκνώσουμε τα σημεία για τα οποία γίνεται η πρόταση μομφής, θα έλεγα ότι όσον αφορά εμένα τουλάχιστον, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, αλλά και γενικότερα, είναι τρία.

Το πρώτο είναι το θέμα του δημοψηφίσματος και της αναπομπής των νόμων. Είναι ένα επιχείρημα, το οποίο το έκανε σημαία του το κόμμα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και μάλιστα απευθύνεται και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ζητώντας και δημοψήφισμα, αλλά και την αναπομπή των νομοθετημάτων. Και μόνο αυτό το γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να σύρετε πίσω από μία σαφέστατα αντισυνταγματική πρόταση, μια πρόταση η οποία γίνεται απλώς για λόγους ακτιβισμού, μια πρόταση η οποία θέτει σε κίνδυνο τους ίδιους τους θεσμούς του πολιτεύματός μας μόνο και μόνο γι' αυτό νομίζω ότι κάνετε μεγάλο λάθος και νομίζω ότι εύλογα αισθάνομαι θλίψη για την πολιτική και την πορεία την οποία ακολουθείτε.

Και οι δύο αυτές παρεμβάσεις μου προκαλούν κατάπληξη, διότι σας θυμίζω ότι ήταν και η Αριστερά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1975 και πέρα που φώναζαν μέσα και έξω από τη Βουλή να αναθεωρηθεί το Σύνταγμα και να περιοριστούν οι αρμοδιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας. Και πράγματι το 1986 η τότε Βουλή με πλειοψηφία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν εκείνη που αποψίλωσε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τις αρμοδιότητές του. Και τώρα έρχεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ζητεί αυτές οι αρμοδιότητες που το ίδιο το κόμμα πριν από είκοσι χρόνια είχε αποψιλώσει από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να επανέλθουν και πάλι. Αυτό όμως είναι έκδηλα αντισυνταγματικό και θα σας πω γιατί και το ένα και το άλλο είναι αντισυνταγματικά.

Το δημοψήφισμα. Είναι γνωστό, το λέει το Σύνταγμα, ότι για ψηφισμένο νομοσχέδιο προκηρύσσεται δημοψήφισμα μετά από την απόφαση των 3/5 του συνολικού αριθμού των Βουλευτών. Το προεδρικό διάταγμα της προκηρύξεώς του δεν είναι όπως ήταν αρχικά στο Σύνταγμα του 1975 απαλλαγμένο της προσυ-

πογραφής η οποία προσυπογραφή επέρχεται από τον Πρόεδρο της Βουλής και η οποία προσυπογραφή υποδηλώνει ότι αυτή η πρόταση ψηφίστηκε από τα 3/5. Τέτοιο πράγμα δεν διαφαίνεται, διότι πριν από λίγες μέρες εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές ψήφισαν υπέρ του νομοσχεδίου.

Συνεπώς, κύριοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ζητάτε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να καταργήσει το Σύνταγμα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Από τη Βουλή το ζητάμε. Όχι να καταργήσει. Να γίνει το δημοψήφισμα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το ζητάτε από τη Βουλή, όταν ξέρετε ότι οι διατάξεις είναι ξεκάθαρες. Ζητάτε δηλαδή από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να κάνει μια παράβαση του Συντάγματος. Αυτό ζητάτε από τη Βουλή.

Και ερωτώ εγώ, επειδή το θέτετε. Μπορεί η Βουλή με απόφασή της να περιγράψει και να καταργήσει το Σύνταγμα; Ιδού το ερώτημα.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΖΗΣ: Ωραία δικαιοσύνη!

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεύτερον, όσον αφορά την αναπομπή του νομοσχεδίου.

Είναι γνωστό ότι το 1986, πάλι με την αναθεώρηση που έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., η λέξη η οποία περιείχετο στο άρθρο 42, που έλεγε «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κυρώνει...» που σήμαινε ότι μετείχε στη νομοθετική αρμοδιότητα, δεν υπάρχει σήμερα. Αυτό σημαίνει με την ερμηνεία ότι γίνεται πάγια δεκτό, ενόψει της αρχής της διακρίσεως των εξουσιών, ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει την εξουσία να αναπέμψει στη Βουλή ψηφισμένο από τη Βουλή νομοσχέδιο, διότι έχει πιθανόν αντίθετη γνώμη με το περιεχόμενό του.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει δικαίωμα αναπομπής μόνο σε μια περίπτωση, όταν διαπιστωθεί από τη νομική υπηρεσία της Προεδρίας ότι δεν τηρήθηκε, ενδεχομένως, η προβλεπόμενη διαδικασία για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως όταν είναι συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο και δεν υπάρχει γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Εδώ, όμως, τέτοιο πράγμα δεν υπάρχει. Και πάλι ζητάτε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να παρανομήσει, να περιγράψει το Σύνταγμα, ζητάτε να καταργήσει το Σύνταγμα.

Αυτά, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη γλώσσα μας τα λέμε μικροπολιτική, δημαγωγία και λέμε και μια πιο σκληρή έκφραση, ότι παίζετε επικίνδυνα παιχνίδια με το πολίτευμα, με τη δημοκρατία. Αυτή τη δημοκρατία από το 1974 ιδρώσαμε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, για να την θεμελιώσουμε, να τη στερεώσουμε, για να υπάρχει και να λειτουργεί όπως είναι και ζητάτε εσείς σήμερα να καταργηθούν αυτά, να περιγραφεί το Σύνταγμα, να καταργηθεί το πολίτευμα. Αυτό ζητάτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όχι, δεν ζητάμε αυτό.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΖΗΣ: Όχι, δεν είπαμε τέτοιο πράγμα εμείς.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μπορεί εσείς να θέλετε να κάνετε πάσης φύσεως παιχνίδια ή ακτιβισμούς, όμως απευθυνόμενος στο δεύτερο μεγάλο κόμμα της Βουλής το καλώ να πάρει θέση πάνω σε αυτό, να σοβαρευτεί πάνω σε αυτό και να μην αφήσει τέτοια παιχνίδια να δημιουργήσουν κινδύνους στο ίδιο μας το πολίτευμα.

Έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα δεύτερο σημείο, το οποίο κατά της άποψής μου «θεμελιώνει» την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης. Με αιχμή του δόρατος τον Ο.Τ.Ε. κάνατε γενικές αποστροφές, μιλώντας για ξεπουλήματα, για ιδιωτικοποιήσεις και διάφορα τέτοια, τα οποία κατά την άποψή μου δεν στέκουν σε σοβαρή κριτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατ' αρχάς, την ιστορία των ιδιωτικοποιήσεων δεν μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να την επικαλεστεί. Δεν νομιμοποιείται να την επικαλεστεί, διότι επί της εποχής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρξαν οι μεγαλύτερες ιδιωτικοποιήσεις και τα ανοίγματα που έγιναν προς αυτήν την κατεύθυνση έγιναν τότε, επί Σημίτη. Έγιναν επί Μπλέρ, επί Σρέντερ, επί Σημίτη, έγιναν από όλη τη σοσιαλδημοκρατία της Ευρώπης. Και να σας πω κάτι: Δεν σας κατηγορώ γι' αυτό. Ήθελα, όμως, εδώ να σας πω ότι παίζετε ένα ρόλο υποκριτικό, ιησουϊτικό.

Απευθυνόμενος προς την Αριστερά, θα ήθελα να πω ότι ορι-

σμένες θέσεις εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων και των αποκρατικοποιήσεων που λέγονται, είναι και ιστορικά ξεπερασμένες. Θα έλεγα, αγαπητοί φίλοι και φίλες, συνάδελφοι της Αριστεράς, ότι πολλές φορές αναφέρεσθε στο επιθυμητό και δεν αναφέρεστε στο εφικτό. Εάν θα ήθελα να κάνω μια προσωπική ομολογία, θα σας έλεγα ότι και εγώ θα ήθελα το κράτος να παρεμβαίνει κάποτε κάπου. Το λέω προσωπικά, με την καρδιά μου. Και εγώ δεν θα ήθελα πλήρεις ιδιωτικοποιήσεις. Συναισθηματικά, δηλαδή, θα σας έλεγα ότι σε ορισμένα σημεία ακουμπώ σε εσάς, στην ιδεολογία σας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Διχασμός προσωπικότητας.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όμως, έξω από το συναισθηματικό, πολιτική σημαίνει το εφικτό. Όμως, σήμερα, κυρίες και κύριοι και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε και της Αριστεράς, η οποία πιστεύει σε αυτή τη γραμμή, θα ήθελα να σας πω ότι ζούμε σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης, σε μία εποχή ελευθέρων κοινωνιών, σε μια εποχή που η ιστορία τρέχει αναπόδραστα με ταχείς ρυθμούς, τους οποίους καλώς ή κακώς εμείς δεν μπορούμε να σταματήσουμε. Μπορούμε μέσα σε αυτό το πλαίσιο να βάλουμε ορισμένα φρένα και βεβαίως, εάν η κριτική σας εντοπιζόταν εκεί, θα ήμασταν μαζί. Όμως, εσείς αποστροφικά μιλάτε για ξεπουλήματα και για όλα αυτά τα οποία συνήθως λέτε.

Ρεαλιστικά, λοιπόν, εδώ έχουμε μία σημαντική διαφορά. Γιατί, κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, είτε δεχτείτε την εξελικτική θεωρία του Χέγκελ είτε δεχτείτε τον ιστορικό και διαλεκτικό υλισμό του δικού σας, του Μαρξ, θα καταλήξετε ότι ο κόσμος, βάσει αυτών των θεωριών, εξαρτάται από μία νομοτέλεια. Ο κόσμος σήμερα ακολουθεί μία συγκεκριμένη ιστορική πορεία. Μία ντετερμινιστική πορεία, αν θέλετε, την οποία καλώς ή κακώς, δεν μπορούμε να τη ξεπεράσουμε.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτά τα πλαίσια, νομίζω ότι, είτε ιστορικά είτε ξεπερασμένοι είτε απλά υποκρίνεστε είτε απλά δείχνετε έναν άλλον εαυτό. Κι έχω καθήκον να το υπογραμμίσω αυτό και να σας πω ότι εμείς είμαστε εδώ και από κοινού μπορούμε να βρούμε τις ασφαλιστικές δικλίδες μέσα στο παγκόσμιο σύστημα, ώστε να μπορέσουμε να προστατεύσουμε και τον εργαζόμενο και τον άνεργο και όλες τις αδύναμες κοινωνικές τάξεις.

Δυστυχώς, ο Κέινς δεν υπάρχει. Μακάρι να αναστηνόταν, αλλά δεν υπάρχει σήμερα. Άρα, μέσα στο υπάρχον πλαίσιο, θα πρέπει εμείς να βρούμε εκείνους τους τρόπους για να μπορέσουμε να το αντιμετωπίσουμε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ - ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΖΗΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μη διακόπτετε, κύριε συνάδελφε. Είστε και πρώτη φορά στη Βουλή, μη διακόπτετε. Ακούστε, κάτι θα μάθετε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ - ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΖΗΣ: Θα είμαι και πάλι και θα τα πούμε περισσότερο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τρίτον. Συχνά μας κατηγορείτε πως η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Δικαιοσύνης επιχειρεί κατά καιρούς να ελέγξει τη δικαιοσύνη. Επιχειρεί κατά καιρούς να διορίσει τους φίλα προσκείμενους δικαστές και να ποδηγετήσει τη δικαιοσύνη. Βέβαια, το γεγονός αυτό, εκτός του ότι είναι συκοφαντικό και ψευδές, είναι και επικίνδυνο και για το λαό και για εμάς τους Βουλευτές. Διότι φανταστείτε, εάν ολόκληρο το δημοκρατικό μας σύστημα, ολόκληρο το δημοκρατικό μας πολίτευμα στεκόταν σε μία δικαιοσύνη, η οποία δεν είχε το σθένος, δεν είχε το ανάστημα να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις διάφορες δυσκολίες και τα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσει και ποδηγετείται από την εκτελεστική εξουσία, τι θα γινόταν; Φανταστείτε πού θα στεκόταν αυτό.

Εγώ, επειδή μου δίδεται σήμερα η ευκαιρία, θέλω να σας πω ότι αισθάνομαι υπερήφανος για την ελληνική δικαιοσύνη και αισθάνομαι υπερήφανος για το έργο που επιτελούμε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ποτέ μέχρι σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης ή η δικαιοσύνη δεν ήταν σε τόσο υψηλό σημείο. Παρόλο που πέρασε μπόρες, παραδικαστικά και άλλα, επί των ημερών σας, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατορθώσαμε μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα και οδηγήσαμε τη δικαιοσύνη σε ήρεμα νερά, οδηγήσαμε τη δικαιοσύνη σε ένα βάθρο καθο-

λικής υπολήψεως και για όλα αυτά είμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι, διότι φέρνουμε τη δικαιοσύνη πραγματικά στο ύψος της. Εσείς, δεν κάνετε τίποτε άλλο παρά την κατηγορείτε. Προσπαθείτε να κόψετε το κλαρί πάνω στο οποίο στηρίζεται όλο το πολίτευμα. Και πολλές φορές, όταν σας εγκαλούμε και σας λέμε, μην το κάνετε αυτό, εσείς τάχα, έτσι με αθώο ύφος, μας λέτε ότι εμείς δεν κάνουμε τίποτα, εμείς τη στηρίζουμε τη δικαιοσύνη. Όμως, αν ανατρέξετε και δείτε όλες τις υποθέσεις της δικαιοσύνης, θα διαπιστώσετε ότι εσείς, κυρίες και κύριοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., είστε εκείνοι, οι οποίοι γίνεστε καθημερινά κριτές της ουσίας των υποθέσεων της δικαιοσύνης. Μία σας φτάνει ο εισαγγελέας, μία σας φτάνει ο πρόεδρος, μία σας φτάνει ο ανακριτής, μία σας φτάνει ο ένας, μία σας φτάνει ο άλλος. Αυτή είναι η δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη δεν είναι αλά καρτ υπόθεση. Η δικαιοσύνη είναι μία υπόθεση στην οποία το σύνολο βλέπουμε ότι όλα της τα μέλη λειτουργούν εύρυθμα σήμερα. Και αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε, αλλά και να το λέμε. Γιατί πρέπει να το εμπεδώσουμε, όχι μόνο εμείς, αλλά και όλος ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κατεβώ από το Βήμα, θα ήθελα να σας πω και να σας υπενθυμίσω, ότι στο Υπουργείο Δικαιοσύνης κάνουμε ένα μεγάλο έργο. Κάνουμε μία βαθιά τομή, μία βαθιά μεταρρύθμιση. Κάνουμε μία επανάσταση βελούδινη, ξεκινώντας από πολλούς τομείς και από πολλά πράγματα. Πρώτα-πρώτα επιδιώκουμε την προστασία της προσωπικότητας των πολιτών και της ιδιωτικής ζωής από σύγχρονες εγκληματικές ενέργειες. Από υποκλοπές, που θα φέρουμε νομοσχέδιο, από παράνομες βιντεοσκοπήσεις και μαγνητοφωνήσεις, που είναι και αυτό έτοιμο το νομοσχέδιο και από την εγκληματική δραστηριότητα στο διαδίκτυο.

Δεύτερον, έχουμε ξεκινήσει με νομοσχέδιο, που έγινε νόμος του κράτους να προστατεύσουμε τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες όπως είναι τα παιδιά, οι γυναίκες, οι μετανάστες, οι πολιτικοί πρόσφυγες από φαινόμενα σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακομεταχείρισης.

Τρίτον, με μία σειρά μέτρων για τον εκσυγχρονισμό του σωφρονιστικού μας συστήματος και την προετοιμασία της κοινωνικής ένταξης των κρατουμένων επιχειρούμε μία σειρά παρεμβάσεων που θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις στους κρατούμενους: Ευεργετικός υπολογισμός των ημερών ποινής, ένταξη των νοσοκομείων των κρατουμένων στο Ε.Σ.Υ., το οποίο θα έλθει οσονούπω, μεταφορά των γυναικών κρατουμένων του Κορυδαλλού στον Ελαιώνα Θεβών, μεγάλο πρόγραμμα ανέγερσης σύγχρονων σωφρονιστικών καταστημάτων κ.λπ..

Τέταρτον, προσπαθούμε να βελτιώσουμε σημαντικά τη σχέση του πολίτη με τα δικαστήρια με αναβάθμιση και ενίσχυση των λειτουργιών της δικαιοσύνης και με συναφή μέτρα. Αυτές τις μέρες, σήμερα ξεκίνησε το νομοσχέδιο να συζητείται στην επιτροπή της Βουλής για την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης. Με αυτό το νομοσχέδιο θα έχουμε σημαντικά οφέλη όσον αφορά την επιτάχυνση και όχι μόνο τη διοικητική δίκη, αλλά και την πολιτική δίκη. Γιατί μέσα από αυτό επιχειρείται ένας δραστηριός περιορισμός των αναβολών, καθιερώνεται ο θεσμός του πρότυπου της δίκης, αυξάνεται το όριο του εκκλητού των εφέσεων, καθιερώνεται το ηλεκτρονικό σύστημα e-justice, αυξάνεται ο οργανικός αριθμός των δικαστών, δημιουργούνται νέα πρωτοδικεία στην Αττική και γενικότερα αναβαθμίζεται όλο το σύστημα των δικαστηρίων.

Πέμπτον, αναβάθμιση έχουμε όμως και στη δημόσια ζωή και διοίκηση επιχειρώντας μία ηθικοποίηση –αν το λέγαμε έτσι– του δημόσιου βίου με την καταπολέμηση της διαφθοράς. Για πρώτη φορά στο νομοσχέδιο το οποίο θα κατατεθεί αυτές τις μέρες θα περιλαμβάνονται στις ρυθμίσεις και οι Βουλευτές κατόπιν αιτήματος δικών μας Βουλευτών και όλοι οι παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Δ.Ε.Κ.Ο. και στελέχη πολυεθνικών και μεγάλων επιχειρήσεων.

Έκτον, επιχειρούμε μία μεγάλη βαθιά τομή στην κοινωνία και στο οικογενειακό δίκαιο. Πολύ σύντομα θα καταθέσουμε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο το οποίο θα αφορά την προστασία όλων των ευπαθών ομάδων, θα έχει σχέση με το σύμφωνο της ελεύθερης συμβίωσης, θα έχει σχέση με τη γονική μέριμνα, θα έχει

σχέση με την υιοθεσία, θα περιλαμβάνει νέες αντιρατσιστικές διατάξεις, καθώς και διατάξεις, οι οποίες αφορούν τους κρατούμενους και έχουν σχέση με την εξάρτησή τους από τα ναρκωτικά.

Τέλος, επιχειρούμε να κάνουμε μία σημαντική ανοικοδόμηση όλου του κτηριακού δυναμικού που αφορά τη Θέμιδα. Είναι ένας στόχος, ο οποίος θα αναβαθμίσει όλα τα δικαστικά μέγαρα της χώρας, θα φτιάξει νέες φυλακές, θα αναβαθμίσει τις ήδη υπάρχουσες φυλακές, έτσι ώστε η δικαιοσύνη να στέκεται πραγματικά στο ύψος της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας και καταλήγοντας διερωτώμαι όπως θα διερωτώσθε και εσείς. Μετά από όλα αυτά τα οποία σας ανέπτυξα, αλήθεια τι νόημα έχει η πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης και κατά του Πρωθυπουργού την οποία υπέβαλε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.; Τι νόημα έχει η άρνησή σας να αντιμετωπίσετε την κατάσταση δυσπιστίας του ίδιου του κόμματός σας απέναντι στην κοινωνία και απέναντι σε ό,τι καταγράφεται μέσα από τις επιστημονικές μετρήσεις; Αντιλαμβάνομαι ότι έχετε μεγάλη δυσκολία η οποία αφορά εσάς, τον ιδεολογικό και πολιτικό σας προσδιορισμό και την ίδια σας την πορεία.

Εμείς για μία ακόμα φορά επειδή πιστεύουμε ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα πρέπει και πάλι να καταστεί δυνατή, σας καλούμε να συνέλθετε, να κάνετε μία ενδοσκόπηση και αυτογνωσία και να επανέλθετε, να γίνετε μεγάλο κόμμα, διότι ούτε εμείς θέλουμε να περιέλθει η Αξιωματική Αντιπολίτευση σε κόμματα τα οποία θα παίζουν εν ου παικτοίς, κόμματα τα οποία περισσότερο θα έχουν σαν στόχο την εικόνα και τις εντυπώσεις και όχι την ουσία και το πρόγραμμα. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Παπουτσή, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το Πειραματικό Σχολείο Ζωσιμαίας Ιωαννίνων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Παπουτσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παίρνω το λόγο επί της διαδικασίας, δεν είναι επί της ουσίας. Στην πραγματικότητα, μετά την ομιλία του κυρίου Υπουργού, θα έπρεπε να πάρω το λόγο επί της ουσίας και να σχολιάσω τα όσα είπε, αλλά πραγματικά δεν θέλω να σχολιάσω το γεγονός ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μιλήστε συγκεκριμένα, ποιο είναι το διαδικαστικό πρόβλημα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: ...Δεν είπα ούτε μία κουβέντα, για το λόγο για τον οποίο εγκαλείται η Κυβέρνηση, για τις παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, για τις παρεμβάσεις με στόχο τη συγκάλυψη των μεγάλων σκανδάλων. Δεν είπα ούτε μία κουβέντα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παπουτσή, μου επιτρέπετε. Αυτό πλέον είναι κανονική τοποθέτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ να μην με διακόπτετε. Ολοκληρώνω τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ναι, αλλά επί της διαδικασίας είπατε. Το διαδικαστικό θέμα θα ήθελα να δω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θα το ακούσετε αμέσως.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Δεν απευθύνομαι σε εσάς, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επειδή το κάνατε συχνά σε μένα, σας λέω, λοιπόν, επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω τη φράση μου. Είναι υποχρέωσή σας. Σας υπενθυμίζω, λοιπόν, την υποχρέωσή σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ξέρω τις υποχρεώσεις μου. Ολοκληρώστε το διαδικαστικό, λοιπόν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Απευθύνομαι, λοιπόν, και λέω ότι δεν παίρνω το λόγο επί της ουσίας για να σχολιάσω τα όσα είπε ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος δεν βρήκε ούτε μία κουβέντα να πει για το λόγο για τον οποίο εγκαλείται η Κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει, για τη συγκάλυψη των σκανδάλων, για τις παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη και κυρίως για την ποινικοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος και των απεργιακών αγώνων την οποία επιχειρεί με τη χρησιμοποίηση των εκλεκτών της Νέας Δημοκρατίας λειτουργών της δικαιοσύνης, ευτυχώς ορισμένων, όπως γίνεται αυτές τις μέρες με τις απεργίες του Ο.Τ.Ε. και της Δ.Ε.Η., όταν οι εργαζόμενοι αντιστέκονται για το ξεπούλημα των δύο μεγάλων Οργανισμών.

Στρέφομαι, λοιπόν, προς εσάς, κυρία Πρόεδρε, και σας θέτω ευθέως το ερώτημα. Επί τη βάσει ποίων ρυθμίσεων, ποίων διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής, επί τη βάσει ποίων κανόνων της κοινοβουλευτικής δεοντολογίας ορίζετε τη σειρά του λέγοντος και αντιλέγοντος ομιλητού, όπως πράξατε προηγουμένων, καλώντας στο Βήμα τον Υπουργό Δικαιοσύνης στη θέση του έχοντος τη σειρά να ομιλήσει συναδέλφου κ. Ευθυμίου ως λέγοντος από την πλευρά της Αντιπολίτευσης προς την Κυβέρνηση η οποία εγκαλείται. Δεν έχετε αυτό το δικαίωμα, κυρία Πρόεδρε. Με ποιο δικαίωμα, παρακαλώ, αντικαθιστάτε τους συναδέλφους του Π.Α.ΣΟ.Κ. από τους Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας; Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, να μην επαναληφθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, είναι γνωστό από τον Κανονισμό της Βουλής και από το Σύνταγμα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Παρακαλώ να μην επαναληφθεί αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Λοιπόν, είστε παλιός Βουλευτής. Ξέρετε πολύ καλά...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Γι' αυτό και απευθύνομαι σε εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): ...ότι και από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό της Βουλής οι Υπουργοί έχουν το δικαίωμα να παρεμβαίνουν, όταν το ζητήσουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Βεβαίως, όχι όμως στην πρόταση μομφής, όπου ορίζεται η σειρά του λέγοντος και του αντιλέγοντος. Με συγχωρείτε πολύ. Αυτή είναι η πάγια διαδικασία η οποία έχει ακολουθηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ. Καλώς πήρε ο Υπουργός το λόγο. Εσείς για διαδικαστικό θέμα τώρα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Στο εξής, κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ και να το μεταφέρετε και στον Πρόεδρο αυτό το θέμα και σε όλους τους συναδέλφους σας, εμείς δεν θα δεχθούμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: ...στη θέση λέγοντος Βουλευτού της Αντιπολίτευσης να δίνετε το λόγο σε συναδέλφους Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Λοιπόν, αυτό γίνεται συνέχεια και νομίζω ότι δεν είναι διαδικαστικό το θέμα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ. Να απαντήσετε σύντομα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε για το διαδικαστικό, λόγω της μακράς θητείας που έχω εδώ στο Κοινοβούλιο, είναι παγίως εφαρμοσμένη η αρχή ότι...

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Δεν είναι καθόλου παγίως και το ξέρετε πολύ καλά!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ακούστε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε συνάδελφε, αφήστε τον Υπουργό να δώσει την απάντησή του.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ακούσατε τι θα πω, κύριε συνάδελφε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Αν δεν σας ικανοποιήσει, υπάρχει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας παρακαλώ, ακούστε πρώτα τι θα πω.

Είναι παγίως δεκτή η αρχή ότι οι Υπουργοί συνήθως μιλάνε αφού μιλήσει ένας Βουλευτής της Συμπολίτευσης.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Της Αντιπολίτευσης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Της Συμπολίτευσης.

Αυτό, κυρία Πρόεδρε, εσείς το κάνατε και είναι νομότυπο βάσει του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ακολουθείται συνέχεια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αφήστε με λίγο, μισό λεπτό, δεν θα ταλαιπωρήσω το Σώμα.

Δεύτερον, ο Υπουργός παρεμβαίνει όποτε το ζητήσει, το λέει ο Κανονισμός. Επομένως, το Προεδρείο ορθώς ενήργησε και εις τη μία και εις την άλλη περίπτωση.

Τώρα, απαντώντας...

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Η Κυβέρνηση ερμηνεύει το Προεδρείο;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μα δεν είναι κοινοβουλευτισμός αυτός!

Δεύτερον, κατά τη γνώμη μου ορθώς ενήργησε. Και επειδή ήμουν σε αυτή τη θέση, σας λέω δυο φορές ορθώς.

Όσον αφορά την ουσιαστική ένσταση που έκανε ο κ. Παπουτής, κύριε Παπουτή έχω εδώ τα Πρακτικά επί ερωτήσεως την οποία υπέβαλε το κόμμα σας το πρωί στην επιτροπή. Αναφέρθηκα σε όλα τα ζητήματα που λέτε για τις υποκλοπές κ.λπ.. Επίσης όλα τα θέματα τα οποία θίγετε στην πρόταση μομφής είναι θέματα τα οποία τουλάχιστον τρεις και τετράκις έχω απαντήσει. Θέλησα και κάποιος συνάδελφος από το δικό σας κόμμα να μου πει, τα έχετε ξαναπεί, να μην επαναληφθώ και να μην κουράσω τη Βουλή. Αν θέλετε να σας πω για τις υποκλοπές ξανά, μπορώ να σας πω. Προτίμησα λοιπόν να σας πω αποστροφικά ότι πρόκειται περί ανασχημάτων όλων αυτών που αναφέρονται στο κομμάτι της δικαιοσύνης. Και προσπάθησα να σας εξηγήσω με επιχειρήματα γιατί δεν ευσταθεί η πρόταση μομφής την οποία υπέβαλε το κόμμα σας, γενικά σε σχέση με ό,τι έχει αναφορά στα θέματα της δικαιοσύνης, του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Συντάγματος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε κύριε Παπουτή έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν θα σχολιάσω το λόγο του κυρίου Υπουργού επί της ουσίας. Επί της διαδικασίας όμως θέλω να πω ότι σε όσα είπε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός, ερμηνεύοντας τον Κανονισμό της Βουλής και επικαλούμενος τη δική του προσωπική εμπειρία στο Προεδρείο της Βουλής, έχει δίκιο και είναι αληθής μόνο στις περιπτώσεις των γενικευμένων συζητήσεων και όχι στις περιπτώσεις συζητήσεων επί προτάσεων δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση.

Επικαλούμαι λοιπόν τα Πρακτικά της Βουλής. Σε όλες τις προηγούμενες συζητήσεις και στην προηγούμενη της 4ης Φεβρουαρίου του 2007 όταν συζητήθηκε στην Αίθουσα αυτή η προηγούμενη πρόταση μομφής του Π.Α.ΣΟ.Κ. και πάλι προς την Κυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία επιχείρησε να δώσει τη δική της ερμηνεία με τέτοιο τρόπο επιχειρώντας να ορίσει τη σειρά των ομιλητών. Και στη σειρά των Βουλευτών του Π.Α.ΣΟ.Κ. ζητούσαν το λόγο οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας. Υπήρξε αντίδραση από την πλευρά της αντιπολίτευσης και απεκατεστάθη η τάξη. Και είναι απολύτως λογικό αυτό γιατί με αυτό τον τρόπο, παίρνοντας τη σειρά των Βουλευτών συναδέλφων του Π.Α.ΣΟ.Κ. οι Υπουργοί της Κυβέρνησης και μιλώντας επί είκοσι πέντε λεπτά, στην πραγματικότητα περιορίζουν τον χρόνο των συναδέλφων Βουλευτών του Π.Α.ΣΟ.Κ. στο τέλος των συνεδριάσεων.

Επ' αυτού, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, επικαλούμαι τα Πρακτικά του Κοινοβουλίου και την πρακτική που ακολουθήσαμε σε προηγούμενες τέτοιες συνεδριάσεις. Παρακαλώ στο εξής εάν η Κυβέρνηση επιθυμεί και έχει πράγματι το δικαίωμα σύμφωνα με τον Κανονισμό να πάρει το λόγο όποτε το θελήσει να το κάνει παίρνοντας τη σειρά συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας και

όχι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν ξέρω αν τα άλλα κόμματα της Αριστεράς επιθυμούν να παρέμβουν. Είναι δικαίωμά τους. Πάντως εμείς θα ενιστάμεθα σε κάθε τέτοια περίπτωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Παπουτσή τη διαδικασία τη σημερινή η οποία είναι ίδια με αυτή του προηγούμενου έτους την πρότείνε στην αρχή ο Πρόεδρος και συμφωνήσαμε όλοι. Αυτή τηρείται. Οι Υπουργοί όταν ζητήσουν το λόγο σας επαναλαμβάνω ότι και από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό έχουν το δικαίωμα να τον παίρνουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι αντικαθιστώντας Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και γίνεται μια προσπάθεια μετά από τέσσερις-πέντε Βουλευτές να δίνεται ο λόγος στον Υπουργό ο οποίος τον ζητά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν υπάρχει διαδικαστικό θέμα. Όταν ζητήσετε το λόγο θα μιλήσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ναι, αλλά ο κ. Παπουτσή παρενέβη για δεύτερη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το θέμα έχει λήξει. Δεν υπήρχε διαδικαστικό θέμα.

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αγορά του κ. Χατζηγάκη Υπουργού Δικαιοσύνης της Νέας Δημοκρατίας είναι μια απόδειξη γιατί έχει νόημα η πρόταση μομφής που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γιατί η κρίσιμη στιγμή κάθε κυβέρνησης είναι όταν αποστασιοποιείται πλήρως από την πραγματικότητα που περιβάλλει την οικονομική, κοινωνική και θεσμική ζωή της χώρας.

Σήμερα ο Υπουργός Δικαιοσύνης έδωσε μια απόδειξη αυτής της απόστασης. Και είναι μια απόσταση διπλά οδυνηρή, διότι στο χώρο της δικαιοσύνης, χρειάζεται να είμαστε όλοι πολύ πιο ευαίσθητοι, πολύ ακριβείς και πολύ πιο ευθείς. Και πραγματικά επειδή εδώ δεν έχουμε προσωπικές διαφορές, μου είναι αδιανόητο πως μπορεί Υπουργός Δικαιοσύνης μιας Κυβέρνησης που αναγκάστηκε μετά από ένα χρόνο να αποκαλύψει στον ελληνικό λαό ότι υπήρχε υπόθεση υποκλοπών που σύμφωνα με τα λόγια της ίδιας της Κυβέρνησης παρακολουθείτο ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Άμυνας, οι αρχηγοί των επιτελείων, το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας και με λίγα λόγια είχαμε πρόβλημα ασφάλειας στην καρδιά της χώρας να θεωρεί ότι δεν υπάρχει θέμα δικαιοσύνης. Αν για την Αμερική υπήρχε η 11η Σεπτεμβρίου για την Ελλάδα το αντίστοιχο ήταν η υπόθεση των υποκλοπών.

Υπάρχει, λοιπόν, Υπουργός Δικαιοσύνης αυτής της Κυβέρνησης που θεωρεί ότι δεν υπάρχει θέμα δικαιοσύνης και πιστεύει ότι ο ελληνικός λαός δεν κατανοεί ότι σ' αυτήν την περίπτωση υπάρχει θέμα δικαιοσύνης, όπως ακριβώς το έχει θέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όπως πριν λίγο σας το υπενθύμισε ο κ. Παπουτσή. Εκτιμώ ιδιαίτερα την κ. Αράπογλου και το εννοώ και ελπίζω να με καταλάβει. Γιατί, κυρία Αράπογλου, ξεκίνησα την εθελοντική μου προσφορά ως αναγνώστης στη Σχολή Τυφλών Καλλιθέας.

Η δικαιοσύνη είναι πράγματι τυφλή, αλλά, όπως συμβαίνει στους τυφλούς συμπολίτες μας, καλλιεργεί και η δικαιοσύνη όλες τις άλλες αισθήσεις, κυρίως φαίνεται την ακοή και την αφή, αλλά είναι επιλεκτική και η ακοή και η αφή της. Κάθε φορά που η Κυβέρνηση έχει μια ανάγκη, μόνο και μόνο να σας χαϊρετήσει η ηγεσία της δικαιοσύνης, συλλαμβάνει τις επιθυμίες σας. Κάθε φορά που κάτι ψιθυρίζετε, το ευαίσθητο αυτί της το συλλαμβάνει και το εκτελεί. Έτσι, λοιπόν, κανείς δεν θα έπρεπε να είναι ευχαριστημένος για το γεγονός ότι η υπόθεση των υποκλοπών είναι στο αρχείο.

Να θυμίσουμε, κύριε Χατζηγάκη, και κάτι άλλο. Είναι η δήλωση του Πρωθυπουργού σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, από αυτό το έδρανο, με τον συνήθη τρόπο, τον βροντώδη, τον κατηγορηματικό, πως μόλις η δικαιοσύνη επιτελέσει το έργο της για τις υποκλοπές, θα επακολουθήσει η εξεταστική επιτροπή.

Αν λοιπόν εσείς θεωρείτε ότι δικαιούστε να απαξιώσετε τη δικαιοσύνη, θεωρώντας ότι ορθώς έθεσε στο αρχείο μια υπό-

θεση ασφαλείας του κράτους, πώς δικαιούστε να καλύπτετε τον Πρωθυπουργό σας που δεσμεύτηκε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι θα επακολουθήσει εξεταστική επιτροπή της Βουλής; Δηλαδή, αν απαξιώνεται από εσάς η δικαιοσύνη, απαξιώνεται και η Βουλή. Άρα, το αίτημα μομφής εδράζεται και σε πολιτικούς και σε ηθικούς λόγους. Οι ηθικοί και οι πολιτικοί λόγοι σιγά-σιγά πονάνε.

Εγώ θα έλεγα ότι σήμερα η πρόταση μομφής τεκμηριώνεται από ένα πολύ συγκεκριμένο ρεπορτάζ της εφημερίδας τα «ΤΑ ΝΕΑ». Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι που έφυγε ο κ. Ζώης, αλλά βλέπω ότι ήρθε ο κ. Νάκος. Είναι σίγουρο ότι ο κ. Παυλίδης μετέχει απολύτως της ανάγκης να έχετε κάποιον σύμβουλο, κύριε Χατζηγάκη, αλλά θα παρακαλούσα, επειδή το θέμα είναι ευαίσθητο, να έχω την προσοχή σας.

Το καλοκαίρι ζήσαμε όλοι μια πρωτοφανή τραγωδία. Η Ελλάδα φέτος το καλοκαίρι έζησε το πρωτοφανές, στην κυριολεξία να υπάρξει μία εκατόμβη νεκρών στις πυρκαγιές. Δεν θελήσατε να αναλάβετε τις ευθύνες σας, όμως και πάλι δεσμευθήκατε απέναντι στον ελληνικό λαό –και πάλι με το γνωστό βροντώδη τρόπο του κ. Καραμανλή να αναλαμβάνει δεσμεύσεις που ουδέποτε υλοποιούνται– σ' όλα τα μπαλκόνια των προεκλογικών εκστρατειών του Σεπτεμβρίου του 2007, ότι η Κυβέρνηση κατάλαβε το πρόβλημα και λαμβάνει τα μέτρα της.

Είστε λοιπόν μια Κυβέρνηση που στη θητεία σας υπήρξε αυτή η εκατόμβη, αυτός ο θρήνος των δασοπυροσβεστών, της μητέρας με τα παιδιά, των πάνω από εβδομήντα νεκρών. Εδώ και δυόμισι χρόνια μαγειρεύετε έναν διαγωνισμό για τα νέα πυροσβεστικά αεροπλάνα που χρειάζονται. Μετά από δυόμισι χρόνια καταλήξατε –ο κ. Πολύδωρας μας το είπε εδώ στη Βουλή– στους τύπους των αεροπλάνων που χρειάζονται. Πέστε μας αν έγινε μία παραγγελία!

Μας είπατε ότι χρειάζονται τριακόσια νέα οχήματα. Λέτε ότι δεν μπορείτε να τα αγοράσετε γιατί συγκρούονται οι εταιρείες. Από αυτά τα τριακόσια νέα οχήματα, πόσα έχετε δρομολογήσει για τις ανάγκες του καλοκαιριού; Ούτε ένα. Ξέρετε ποια είναι η ελπίδα της ηγεσίας της Πυροσβεστικής; Ότι οι μεγάλοι ιδιώτες δωρητές θα δωρίσουν εκατό οχήματα για να σωθεί η αξιοπρέπεια της Κυβέρνησης και μην τυχόν σωθεί καμιά ζωή κανενός Έλληνα.

Είπε ο κ. Καραμανλής τότε ότι είναι αναγκαίοι τεσσαράμισι χιλιάδες πυροσβέστες. Αν έκρινε ότι είναι αναγκαίοι τεσσαράμισι χιλιάδες, πρέπει να προσθέσω ότι έχουν βγει και εξακόσιοι στη σύνταξη. Έτσι φθάνουμε στους πέντε χιλιάδες εκατό πυροσβέστες.

Πόσους προσλάβετε από τους τεσσαράμισι χιλιάδες ως σήμερα; Έχετε κάνει έγκριση προσλήψεων μόνο για χίλιους διακόσιους. Το 1/3, τετρακόσιοι πενήντα, είναι στη σχολή και αυτοί οι τετρακόσιοι πενήντα θα αποφοιτήσουν το Σεπτέμβριο, μετά τις πυρκαγιές, μετά τη ζώνη πυρκαγιών.

Πόσα κονδύλια εγκρίνατε και τότε για την πρόσληψη των εκτάκτων δασοπυροσβεστών; Εγκρίνατε το πλήρες ποσό ή λιγότερο απ' ό,τι χρειάζεται; Και πόσο υλικό έχετε στις αποθήκες για τις στολές τους και τα αναγκαία; Οι ίδιοι λένε ότι από τα δεκατρία αναγκαία είδη υπάρχουν μόνο τα τρία και τα άλλα δέκα θα τους παραδοθούν πάλι μετά το Σεπτέμβριο. Πώς μπορείτε λοιπόν κι έρχεστε στη Βουλή των Ελλήνων, κύριε Υπουργέ και λέτε ότι δεν υπάρχει θέμα; Δεν υπάρχει θέμα όταν ήδη το Μάρτιο των βροχών έχουν καεί τρεις χιλιάδες στρέμματα στη Σκόπελο κι όταν σας λένε όλοι οι επιστήμονες ότι μπαίνουμε σε μια νέα, πιο επικίνδυνη περίοδο από την περυσινή; Αυτή είναι η εικόνα που διαμορφώνετε σαν Κυβέρνηση και αυτή είναι η εικόνα που διαμορφώνετε παντού.

Κι επειδή μας λέτε ότι τα είπατε για το ασφαλιστικό, θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Είπατε για το ασφαλιστικό ότι ενάμισι εκατομμύριο πολίτες συντρίβονται, ότι αυξάνονται τα όρια ηλικίας, ότι έρχονται δυσμενείς συνθήκες για τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες, τους πιο χαμηλόμισθους Έλληνες στις συνθήκες ζωής τους που τους κόβετε την υγειονομική περίθαλψη; Και είναι δυνατόν όλα αυτά να μην κατανοούνται ως πολιτική αλλά και ηθική απόσταση απ' αυτό που η ελληνική κοινωνία απαιτεί σήμερα από τις πολιτικές δυνάμεις, δηλαδή ότι χρειάζεται μια

κοινωνία συνοχής στη θέση της κοινωνίας διάλυσης που προκαλείτε, ότι χρειάζεται μια κοινωνία προοπτικής κι όχι μια κοινωνία μείωσης δικαιωμάτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κι ένα τελευταίο, γιατί θέλω να είμαι σαφής. Σ' αυτή την Αίθουσα έχει διαμορφωθεί ορθά η εικόνα –και μ' αυτό πραγματικά κλείνω, κυρία Πρόεδρε– ότι εδώ έχουμε μια αποθηρίωση απέναντι σ' όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων. Δεν υπάρχει πιο σεβαστό πράγμα από τις συλλογικές συμβάσεις, που η Νέα Δημοκρατία θέλει να τις συντρίψει, να έρθει ο κάθε εργαζόμενος σε ατομική βάση στην σχέση με τον εργοδότη του. Η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας διασφάλισε το θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων σπάζοντας την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης και διαφυλάσσοντας και διευρύνοντας τα κεκτημένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είναι αδιανόητο σ' αυτές τις συνθήκες να μην στηρίζουμε ό,τι δημιουργεί νίκες απέναντι στην Κυβέρνηση και ό,τι δημιουργεί άλλη προοπτική, καλύτερη για τους εργαζόμενους. Και αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεσμεύεται ότι θα το κάνει και στη Βουλή και δίπλα στις κοινωνικές δυνάμεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αδάμ Ρεγκούζας.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα η πρόταση δυσπιστίας, που προβλέπεται από το άρθρο 142 του Κανονισμού, είναι ένα κοινοβουλευτικό εργαλείο στα χέρια της Αντιπολίτευσης για να προκαλέσει συζήτηση εφ' όλης της ύλης της πολιτικής δραστηριότητας και να εκφράσει τη δυσπιστία της προς την Κυβέρνηση. Όμως ο χρόνος που επέλεξε η Αξιωματική Αντιπολίτευση να χρησιμοποιήσει αυτό το δικαίωμα και με τις συνθήκες που υπάρχουν αυτή την ώρα μου δίνει τη δυνατότητα να χαρακτηρίσω αυτή την πολιτική πράξη μια πολιτική πράξη απελπισίας, που χρησιμοποιεί το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση». Αν ήταν έτσι, θα ήταν παραδεκτή μέχρι έναν βαθμό. Δεν είναι ούτε έτσι όμως, γιατί υπαγορεύθηκε από λόγους ανταγωνισμού με άλλο κόμμα της Βουλής και ιδιαίτερα με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Όμως η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει και μία συνέπεια. Έχει μία συνέχεια πολιτικής κενότητας και αναξιοπιστίας. Και αντί να κατατείνει στο να θεραπεύσει αυτό το μεγάλο πολιτικό της ελάττωμα, που το ξέρουν οι πολίτες και το έχουν κατανοήσει, κινείται με τεχνάσματα και με τερτίπια μέσα στη Βουλή ακριβώς για να ξεφύγει από εκείνο που έπρεπε να έχει σαν πρώτη προτεραιότητα.

Θεωρώ ότι η συγκυρία αναδεικνύει και κάτι ακόμη: έλλειψη πολιτικού διακυβεύματος. Τι στοχεύει να κάνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση με αυτή την κίνησή της; Δεν γνωρίζει ότι έχει εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές η Νέα Δημοκρατία και ότι οι ψηφοφορίες των τελευταίων ημερών έδειξαν ότι είναι αρραγής αυτή η πλειοψηφία; Δεν έχει κατανοήσει ότι οι εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές έχουν μια άνετη πλειοψηφία στο λαό και το εκλογικό σύστημα είναι εκείνο που έδωσε αυτή τη μικρή αναλογία των απολύτων αριθμών; Γιατί άραγε το κάνει; Απλούστατα, τουφεκίες στον αέρα, να έχουμε να λέμε, τίποτα περισσότερο.

Και βέβαια είναι αυτό που είπα και λίγο πριν: τακτικισμοί και προσπάθεια διαφυγής από τα αδιέξοδα που έχει στο εσωτερικό αλλά και στην έξω κοινωνία με την αναξιοπιστία που διακρίνει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τακτικισμοί όμως οι οποίοι προέρχονται από τις δημοσκοπήσεις.

Οι δημοσκοπήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλές φορές μια ανέξοδη τοποθέτηση των πολιτών που τοποθετούνται σε κάτι συγκεκριμένο, παραδείγματος χάριν στην πρόθεση ψήφου, ανέξοδα γιατί ξέρουν ότι δεν διαμορφώνουν το πολιτικό αποτέλεσμα, δεν αλλάζουν το πολιτικό σκηνικό.

Κυρίως όμως οι δημοσκοπήσεις δεν έχουν το διλημματικό χαρακτήρα που έχει η ψήφος του ψηφοφόρου που βρίσκεται μπροστά στην κάλπη.

Παρόλα ταύτα, λοιπόν, η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην προσπάθειά της να ξεφύγει από αυτό που εμφανίζουν οι δημοσκοπήσεις, που εμφανίζουν δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σχεδόν τρίτο κόμμα, προσπαθεί με αυτό τον τρόπο να αναχατίσει τη λαίλαπα που καταγράφεται στην κοινωνία.

Και βέβαια γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρησιμοποιεί μία συγκεκριμένη στρατηγική όχι μόνο τώρα, αλλά από τότε που ήταν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση: μηδενισμός, μονίμως μηδενισμός, καταστροφολογία, καμμία συμμετοχή με θετική παρέμβαση στα δρώμενα μέσα στη Βουλή. Και βέβαια αν αυτό είναι προοδευτισμός, τότε ποιος είναι ο συντηρητισμός.

Επίσης, στόχος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι η κυβερνητική απραξία γιατί ακριβώς δεν γνωρίζει ή δεν συνιθισέ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποτέ να αναλαμβάνει και πολιτικό κόστος.

Εμείς θεωρούμε ότι το πρόσκαιρο πολιτικό κόστος πολύ γρήγορα μετατρέπεται σε πολιτικό όφελος γιατί οι πολιτικές δεν παράγουν το αποτέλεσμα όταν θεσμοθετούνται, αλλά δοκιμάζονται στην πορεία και καταγράφουν αυτό το αποτέλεσμα.

Με αφορμή το ασφαλιστικό και με τα τερτίπια των ονομαστικών ψηφοφοριών διαπιστώθηκε και κάτι ακόμη. Στο ασφαλιστικό διαπιστώθηκε ένας κοινός τόπος για όλα τα κόμματα. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις αναγνωρίζουν ότι υπάρχει πρόβλημα. Η διαφωνία είναι στον αριθμητή, στις πολιτικές δηλαδή εκείνες που μπορούν να δώσουν διέξοδο από την κρίση.

Ακριβώς εκεί, παρά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση έκανε διάλογο στην κοινωνία δύο χρόνια για να διαμορφωθούν προτάσεις για το ασφαλιστικό, παρά το γεγονός ότι έγιναν τρεις συνεδριάσεις των δύο Επιτροπών, Οικονομικών Υποθέσεων και Κοινωνικών Υποθέσεων, για να βρεθούν συγκεκριμένες λύσεις στη Βουλή, δεν έγινε κατορθωτό να βρεθεί κοινός τόπος και ταυτόχρονα πολλοί προτίμησαν τη φυγή από το διάλογο και όχι την ουσιαστική συμμετοχή και συζήτηση.

Και βέβαια η παραπληροφόρηση που επήλθε στη συνέχεια με τη συζήτηση του ασφαλιστικού και την προσπάθεια λαϊκισμού που κατεβλήθη όχι μόνο από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και από τα άλλα κόμματα της Αριστεράς και ιδίως τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δεν έδωσαν τη δυνατότητα στους πολίτες να καταλάβουν την πραγματική διάσταση της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης που ουσιαστικά σε λίγο θα είναι νόμος του κράτους.

Ακούστηκαν και άλλα πολλά εδώ, όπως τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και το Σκοπιανό. Είναι σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο Πρωθυπουργός από το Βήμα της Βουλής ξεκαθάρισε τελείως τα πράγματα. Κάποιοι έχουν πάθει αμνησία ή πιστεύουν ότι ο Πρωθυπουργός είναι αναξιόπιστος, όπως αναξιόπιστοι βρίσκονται κατά καιρούς εκείνοι.

Διπλή ονομασία δεν πρόκειται να δεχθεί η ελληνική πλευρά και ταυτόχρονα, η σύνθετη ονομασία είναι στο πλαίσιο του διαλόγου και των προσπαθειών που κάνει η Κυβέρνηση αυτές τις μέρες. Οι όποιες κορώνες είτε για δημοψηφίσματα είτε για υπαναχώρηση, νομίζω ότι δεν ωφελούν την εθνική υπόθεση η οποία δεν επιδέχεται κομματικές αντιπαραθέσεις.

Δεν είπαν τίποτα για την οικονομία οι κύριοι συνάδελφοι. Ξεχνούν τι παραλάβαμε το Μάρτιο του 2004. Ξεχνούν τη δημοσιονομική προσαρμογή. Ξεχνούν τα ελλείμματα. Ξεχνούν τις ψευτικές καταγραφές του δημοσίου χρέους και των ελλειμμάτων. Δεν έγινε καμμία προσπάθεια. Ξεχνούν τι έλεγαν για το συντελεστή ανάπτυξης, μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ξεχνούν, επίσης, την αναπτυξιακή πολιτική που έχει θεσμοθετήσει με νομοθετήματα αυτή η Κυβέρνηση, όπως π.χ. η φορολογική μεταρρύθμιση ή ο αναπτυξιακός νόμος, αλλά και ο νόμος για τη συνεργασία του ιδιωτικού τομέα με το δημόσιο τομέα, ο λεγόμενος .Σ.Δ.Ι.Τ..

Οι μεταρρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν άξονες προεκλογικών υποσχέσεων της Νέας Δημοκρατίας, που δεν είναι διατεθειμένη να αθετήσει μετά τις εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Λιγότερο, κύριε συνάδελφε, για να ολοκληρώσετε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ένας από τους άξονες, από τους πυλώνες της πολιτικής που είχε η Νέα Δημοκρατία πριν από τις εκλογές, ήταν ακριβώς η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, μια μεταρρύθμιση η οποία μπορεί να μη λύνει όλα τα προβλήματα, αλλά βάζει τον άξονα πάνω στον οποίο μπορούμε να κινηθούμε τα επόμενα χρόνια.

Τώρα, θα ήθελα, κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό, και τελειώνω με αυτό, λέγοντας δυο κουβέντες για το ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Θα ήθελα να επισημάνω ότι ο πολιτικός ναρκισσισμός, η ωραιопάθεια και η αλαζονεία δεν κάνει καλό ούτε σε εκείνους που την επικαλούνται. Γι' αυτό, λοιπόν, ας προσέξει πάρα πολύ ο Συνασπισμός γιατί τα φαινόμενα των δημοσκοπήσεων δεν μετατρέπονται εύκολα σε πρακτικά αποτελέσματα πολιτικής εκπροσώπησης στη Βουλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης Τσιόκας, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ έντονα την αγωνία και των Υπουργών και των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας να παρουσιάσουν την κίνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως μία κίνηση η οποία εξυπηρετεί άλλες, εκτός από τις κοινωνικές σκοπιμότητες και θέλω να στελιώμε από εδώ, απ' αυτήν την Αίθουσα, ένα καθαρό μήνυμα και στα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και στους Υπουργούς και πολύ περισσότερο στα «βαποράκια» που θέλουν να πολλαπλασιάσουν ένα θέμα το οποίο δεν έχει αντικειμενική βάση.

Η πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ώριμο τέκνο μιας κοινωνικής αγωνίας που εκφράζεται μερικές φορές στους δρόμους, στα συνδικάτα, στους εργασιακούς χώρους, στους χώρους παραγωγής, εκεί όπου υπάρχει ζωή και δραστηριοποιείται ο νέος, ο παραγωγικός άνθρωπος, η ελληνική περιφέρεια.

Η Νέα Δημοκρατία αυτό θέλει να αποφύγει. Θέλει να αποφύγει τη συζήτηση η οποία αφορά τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας, οι οποίες έχουν φτάσει πλέον στο όριο του κοινωνικού διχασμού, εξαιτίας των πολιτικών της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία θέλει να αποφύγει τη συζήτηση η οποία αφορά τα κοινωνικά προβλήματα, την οικονομία της χώρας, την πορεία της χώρας. Η Νέα Δημοκρατία θέλει να κρύψει το πραγματικό της πρόσωπο από την ουσία, ότι, δηλαδή, σήμερα είναι μια Κυβέρνηση που υπηρετεί τους λίγους, που υπηρετεί τα παρασιτικά κυκλώματα, που υπηρετεί την αδιαφάνεια και εξυπηρετεί την λαφυραγώγηση του κράτους.

Η Νέα Δημοκρατία πλέον, όμως, στην κοινωνία ταυτίζεται με το πιο επικίνδυνο λεξιλόγιο. Η λέξη «απορύθμιση» για τον απλό πολίτη, για τον παραγωγικό πολίτη δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια απειλή. Όταν θέλει κάποιος έξω να απειλήσει ένα διπλανό του, του λέει: «Θα σου ρίξω μία μεταρρύθμιση» και εννοεί την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό ακριβώς συμβαίνει αυτές τις μέρες. Έξι μήνες τώρα, μετά την ανάληψη της πολιτικής διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, δεν βλέπουμε τίποτε άλλο παρά να ξεδιπλώνονται πολιτικές σκληρά ταξικές.

Ανακατανομή του πλούτου. Φορολογεί σχεδόν μηδενικά τις εισοδήματες εταιρείες στο Χρηματιστήριο. Κύριοι συνάδελφοι, 11.000.000.000 κέρδη. Ποια είναι η συμμετοχή τους στην εισφορά, στο σύστημα, δηλαδή, πάνω στο οποίο στηρίζεται ο προϋπολογισμός της χώρας;

Απαλλάσσονται με νόμους της Νέας Δημοκρατίας. Ανακατανέμει βιαιώς τον πλούτο. Έξι μήνες τώρα, η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στηρίζεται στην απαξίωση κρίσιμων τομέων της παραγωγής της ελληνικής οικονομίας, στην εκποίηση και στο τέλος-τέλος στη λαφυραγώγηση. Αυτό δεν συμβαίνει με τον Ο.Τ.Ε.;

Κυβέρνηση των μεσαζόντων αποκαλεί ο απλός πολίτης τη Νέα Δημοκρατία. Στην ουσία τι έκανε; Έρχεται και εκποιεί ένα εργαλείο-κλειδί στα χέρια της ελληνικής οικονομίας, ένα εργα-

λείο διπλωματίας για τη Νοτιανατολική Ευρώπη, το εκποίηση σε funds, τα οποία είναι αμφιβόλου περιεχομένου και κατεύθυνσης και στο τέλος-τέλος εξυπηρετεί όλα αυτά τα παιχνίδια, αδιαφορώντας για το μέλλον αυτού του εργαλείου, αδιαφορώντας για την κοινωνική συνοχή, αδιαφορώντας για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, αδιαφορώντας για τις διακόσιες περίπου επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται γύρω από τον Ο.Τ.Ε., αδιαφορώντας για την ευρωζωνικότητα και την προοπτική της, αδιαφορώντας για την ελληνική παραγωγική βάση. Αφελληνίζει την ελληνική παραγωγική βάση.

Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία είναι υπόλογη για τα χρηματιστηριακά παιχνίδια στον Ο.Τ.Ε., υπόλογη για τη σχέση της με τον κ. Βγενόπουλο και όλα αυτά τα συστήματα, μέσα από τα οποία μόνο ο πολίτης δεν κερδίζει, παρά μόνο κάποιοι «ημέτεροι», κάποιοι μεσάζοντες και κάποιοι παρασιτικοί.

Αλλά το ίδιο δεν κάνει με την αποποίηση των δημοσίων αγαθών; Τι κάνει με τη Δ.Ε.Η.; Στην ουσία δεν ενδιαφέρεται ούτε για να παρέχονται αυτά τα κοινωνικά αγαθά στο σύνολο των πολιτών, ούτε για τη δυναμική της εταιρείας. Τη χρεοκοπεί, την απαξιώνει και στο τέλος την εκποιεί σε κομμάτια τέτοια, ανάλογα με τις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις της.

Η Νέα Δημοκρατία αφελληνίζει την παραγωγική βάση και μέσα από αυτό εξυπηρετεί συμφέροντα. Αλλά δεν σταματάει μόνο σ' αυτό. Αυτά δεν είναι δείγματα γραφής μεμονωμένα. Είναι μια συνολική πολιτική που ξεδιπλώνει. Το ίδιο δεν έκανε με την Ολυμπιακή; Ξέχασε να «διαπραγματευτεί» με τον κ. Μπαρό, έγινε το βαποράκι του κ. Μπαρό, κατέβασε την ελληνική σημαία από τους ουρανούς, δεν έχει αεροπλάνα να πετάξει και εκχωρεί άνευ όρων μερίδια της αγοράς σε ανταγωνιστές, εκποιώντας στην ουσία την περιουσία του ελληνικού λαού, την ίδια ώρα που αυτή η εταιρεία έχει και κερδοφόρα κομμάτια και θα μπορούσε, όπως είπε ο Πρόεδρός μας, μέσα από ένα σοβαρό επιχειρησιακό σχέδιο να οδηγηθεί σε μια διαδικασία ανασυγκρότησης και να μπει σε μια λογική της παγκόσμιας αγοράς των αερομεταφορών.

Το ίδιο κάνει και με τον Ο.Σ.Ε.. Τριπλασίασε τα ελλείμματα, εγκατέλειψε όλες τις υποδομές. Ας μας πει η Νέα Δημοκρατία, τότε θα τελειώσει η Π.Α.Θ.Ε.; Πού βρίσκονται οι πόροι από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που χάθηκαν; Τώρα θέλει να τεμαχίσει τον Ο.Σ.Ε. και θέλει να πουλήσει το μόνο κερδοφόρο κομμάτι που αφορά την Αθήνα-Θεσσαλονίκη και να εγκαταλείψει την ελληνική περιφέρεια. Γι' αυτό αγωνίζονται οι εργαζόμενοι και είναι στους δρόμους, γι' αυτό αντιδρούν οι δήμαρχοι, γι' αυτό αντιδράει η ελληνική κοινωνία.

Αλλά δεν είναι μόνο σε αυτόν τον τομέα. Το ίδιο δεν κάνει με τα ΕΛ.ΤΑ.; Το γράμμα, η σύνταξη δεν φτάνει πλέον στα χωριά. Ένα-ένα τα καταστήματα κλείνουν στην ελληνική περιφέρεια. Δεν υπάρχουν εργαζόμενοι, δεν υπάρχουν γραφεία, δεν υπάρχουν υπηρεσίες. Εκχωρεί πάλι μερίδια σε διάφορες υποχρεώσεις της στην αγορά. Και αυτό εμπορευματοποίηση. Δεν ενδιαφέρεται αν ο γέρος ή η γριά στο ακριτικό χωριό θα πάρουν τη σύνταξη. Δεν ενδιαφέρεται αν θα φθάσουν τα κοινωνικά αγαθά.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Την ίδια ακριβώς πολιτική η Νέα Δημοκρατία την εκφράζει και στον κοινωνικό τομέα. Τα κέντρα υγείας στην ελληνική περιφέρεια ερήμωσαν. Πηγαίνετε στο νομό μου, στο Νομό Θεσσαλονίκης, στο Σοχό, στο Λαγκαδά, πηγαίνετε στα Κουφάλια. Για κάθε γιατρό που εγκατέλειψε λόγω σύνταξης τη δουλειά του, δεν υπάρχει κανένας αντικαταστάτης. Δώρο στα ιδιωτικά νοσοκομεία.

Το ίδιο κάνετε και με το ασφαλιστικό! Δώρο στις ιδιωτικές ασφαλιστικές! Αυτό ήταν το νομοσχέδιό σας. Ένα πρόβλημα που αφορούσε τα έσοδα, το μετατρέψατε σε αφαιμάξη σε βάρος των εργαζομένων.

Το ίδιο δεν κάνατε και στους αγρότες; Εγκαταλείπετε την ελληνική περιφέρεια. Τα λιπάσματα είναι 40% επάνω. Τα φάρμακα είναι 25% επάνω. Ενώ το πετρέλαιο το έπαιρναν φτηνά οι αγρότες, δεν ξέρουν αύριο τι τους ξημερώνει, ιδιαίτερα στις περιφέρειες όπου το πετρέλαιο είναι χρήσιμο για την ανάπτυξη μεγάλων και εκτατικών καλλιεργειών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όλα αυτά, λοιπόν, συνοψίζονται σε ένα απλό αίτημα. Δεν πρόκειται απλώς για μια μεμονωμένη, λανθασμένη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Πρόκειται, κυρία Πρόεδρε, για μια συνολικά λανθασμένη πολιτική. Γι' αυτό και η πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να θέσει θέμα πολιτικής αλλαγής, να θέσει θέμα ενός νέου προσανατολισμού της ελληνικής κοινωνίας για αισιόδοξη πορεία, είναι μείζον πολιτικό ζήτημα.

Αγωνιζόμαστε, λοιπόν, με το λαό να ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική και είμαστε βέβαιοι ότι μέσα απ' αυτόν το διάλογο, θα φανεί ότι υπάρχει άλλος δρόμος, ο δρόμος της ανάπτυξης με αλληλεγγύη και συνοχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Όλγα Κεφαλογιάννη, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον απόηχο των αντιδράσεων για τις αλλαγές στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, ακόμα μια κίνηση εντυπωσιασμού της Αντιπολίτευσης επιχειρεί να διαταράξει την πολιτική ζωή της χώρας μας. Η πρόταση δυσπιστίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά της Κυβέρνησης προστίθεται στα τεχνάσματα που επινοεί η Αντιπολίτευση, προκειμένου να καθυστερήσει τη μεταρρυθμιστική πορεία της χώρας που –ας μην το ξεχνάμε– επέλεξαν πρώτα οι ίδιοι οι πολίτες με την πρόσφατη επικύρωση της εμπιστοσύνης τους στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Πρόκειται για μια πορεία που οδηγεί με ασφάλεια, χωρίς παρακάμψεις στην κοινωνική και οικονομική πρόοδο του τόπου μας. Πάνω απ' όλα, είναι μια σταθερή και ελπιδοφόρα πορεία, με σαφή και ξεκάθαρο προσορισμό, ένα καλύτερο μέλλον για όλους τους πολίτες.

Το έργο που επιτελέστηκε αποδεικνύει ότι οι στόχοι της Κυβέρνησης διαμορφώθηκαν και ιεραρχήθηκαν με γνώμονα αυτήν ακριβώς την πορεία της χώρας προς τα εμπρός. Τα αποτελέσματα δικαιώνουν τις επιλογές μας. Τολμήσαμε αλλαγές σε ζητήματα που επί σειρά ετών έμεναν ανέπαφα από τις κυβερνήσεις του παρελθόντος. Δεσμευθήκαμε εκτός των άλλων, για βελτίωση της οικονομικής κατάστασης της χώρας μας, μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, για ενίσχυση του διεθνούς και περιφερειακού ρόλου της Ελλάδας, για περισσότερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στη Δημόσια Διοίκηση και στις συναλλαγές της με τον πολίτη, για κοινωνική δικαιοσύνη, για ενίσχυση ευπαθών ομάδων, για ισότητα γυναικών και στην πολιτική ζωή, για αναπτυξιακές πολιτικές με σεβασμό στο περιβάλλον, για επιλογές που εγγυώνται τη μελλοντική δυναμική των νέων της χώρας μας.

Δεσμευθήκαμε –και σε μεγάλο βαθμό πετύχαμε– να αλλάξουμε προς το καλύτερο όλες εκείνες τις πολιτικές που ήταν και άκαιρες και ασύμβατες με τα σύγχρονα αίτηματα της κοινωνίας.

Δεσμευθήκαμε –και δεν χωρά αμφιβολία ότι το πετύχαμε– να τονώσουμε σημαντικά τη θέση της χώρας που μέχρι πρόσφατα απλώς παρακολουθούσε παθητικά τις διεθνείς εξελίξεις. Η Ελλάδα είναι πλέον ισχυρή στην Ευρώπη και στον κόσμο. Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Είναι αποτέλεσμα σκληρής και επίμονης δουλειάς που πετύχαμε λαμβάνοντας κρίσιμες αποφάσεις κυρίως σε τρία πεδία πολιτικής. Πρώτον, πετύχαμε σημαντική ενίσχυση του περιφερειακού ρόλου της Ελλάδας στη βάση νέων ενεργειακών, διεθνών συνεργασιών, χάρη στην οποία η χώρα μας πρωταγωνιστεί πλέον στην ενεργειακή αγορά της Ευρώπης και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Αυτή η κυβερνητική πρωτοβουλία έδωσε νέα ώθηση στις σχέσεις της χώρας μας με τις διεθνείς υπερδυνάμεις στην ενέργεια, όπως η Ρωσία, οι παρευξείνιες χώρες, οι χώρες των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής, ενώ, επίσης, στάθηκε αφορμή για να αναβαθμιστούν οι ενεργειακές υποδομές της Ελλάδας.

Δεύτερον, καταφέραμε με υπευθυνότητα να κτίσουμε σταθερές σχέσεις στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής, με συνέπεια απέναντι στα εθνικά μας συμφέροντα και προπάντων με σεβασμό απέναντι στην αρχή της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών.

Με αποφασιστικότητα και αίσθηση της εθνικής αξιοπρέπειας εκφράσαμε και εκφράζουμε ξεκάθαρα τις πεποιθήσεις μας στο θέμα της ονομασίας της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Συνεχίζουμε έως τώρα στο δύσκολο στάδιο των διαπραγματεύσεων μια σταθερή πορεία ευθύνης, τη μόνη πορεία που αρμόζει στην Ελλάδα, το παλαιότερο μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή των Βαλκανίων. Σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές ευθύνη καλείται να επιδείξει και η Εξωτερική Αντιπολίτευση με τη στάση της απέναντι στο ζήτημα.

Τρίτον, επιδιώκουμε την περιθωριακή συνοχή στην Ευρώπη και γι' αυτό επιλέγουμε να δώσουμε περισσότερη έμφαση στην περιφερειακή ανάπτυξη, που θα οδηγήσει τις ελληνικές περιφέρειες ακόμη πιο κοντά στους ευρωπαϊκούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Ο στόχος αυτός αποδεικνύει ακριβώς το αντίστροφο από εκείνο για το οποίο σήμερα, με αφορμή την πρόταση δυσπιστίας, μας κατηγορεί η Αντιπολίτευση. Αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στοχεύει ξεκάθαρα στην επίτευξη της σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γι' αυτό για πρώτη φορά δρομολογείται η διάθεση του 80% των κοινοτικών πόρων στην περιφέρεια για την περίοδο 2007-2013, ενώ παράλληλα εξασφαλίζουμε τις αναγκαίες θεσμικές δικλίδες ασφαλείας, έτσι ώστε οι πόροι αυτοί να αξιοποιούνται σωστά και χωρίς καθυστερήσεις και έτσι να αποφέρουν τα θεμιτά αποτελέσματα, την εξωστρεφή και ανταγωνιστική οικονομική ανάπτυξη σε κάθε περιφέρεια του τόπου μας.

Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα περιφέρειας που αξίζει καλύτερες αναπτυξιακές προοπτικές θα ήθελα να αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, στην Κρήτη. Πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες περιφέρειες της Ελλάδας που έχει αποδείξει ότι μπορεί και παράγει υπεραξίες. Μπορεί και αξιοποιεί τους κρατικούς και κοινοτικούς πόρους και μπορεί να τους συνδυάζει αποτελεσματικά για το κοινωνικό σύνολο.

Γι' αυτό και είναι τόσο κρίσιμες για το νησί μας οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για την υλοποίηση σημαντικών έργων για τη δημιουργία νέων υποδομών, αλλά και για την εκμετάλλευση σημαντικών πόρων μέσα στην επόμενη τετραετία. Οι Κρητικοί εργαζόμαστε για μια άλλη ταχύτητα ανάπτυξης. Εργαζόμαστε για μια καλύτερη θέση ανάμεσα στις πρωτοπόρες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω το εξής: Μπορεί πρακτικές, όπως η παρούσα πρόταση δυσπιστίας, πρόσκαιρα να καθυστερούν έως ένα βαθμό τις μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησής μας. Δεν μπορεί, όμως, κανένα τέχνασμα, κανένα αντιπολιτευτικό πυροτέχνημα και καμμία κίνηση εντυπωσιασμού να εμποδίσει την αναπτυξιακή πορεία που χαράξαμε και ακολουθούμε σταθερά μαζί με τους Έλληνες πολίτες. Τη στιγμή που η Αντιπολίτευση διακηρύσσει τις αριστερές πεποιθήσεις της και διαγωνίζεται στην αριστερή ρητορική και στα ανεδαφικά συνθήματα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάνει πράξη το καλό των πολιτών. Αποδεικνύει με μετριοπαθείς θέσεις και πραγματικά προοδευτικές πολιτικές, με έργα και επιλογές ευθύνης ότι ο πολίτης ήταν, είναι και θα εξακολουθήσει να είναι το κέντρο των πολιτικών της στόχων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Αθανάσιος Αλευράς, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση «πέτυχε» να γίνει η πρώτη –μεταπολιτευτικά– κυβέρνηση της χώρας εναντίον της οποίας κατατίθεται πρόταση μομφής σε χρονικό διάστημα τόσο κοντινό προς τις διεξαχθείσες εκλογές. Και χρησιμοποιώ εντός εισαγωγικών τον όρο «πέτυχε», γιατί είναι αναμφισβήτητο ότι σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα από τις εκλογές, έχει χάσει την πολιτική της νομιμοποίηση.

Το ότι έχει χάσει την πολιτική της νομιμοποίηση είναι απόλυτα σαφές από τις οξύτερες κοινωνικές αντιδράσεις που έχει

προκαλέσει με την πολιτική της. Έχει απονομιμοποιηθεί πολιτικά η Κυβέρνηση, γιατί είναι μια Κυβέρνηση η οποία στηρίχθηκε προεκλογικά και μετεκλογικά στο ψέμα.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένας Έλληνας και καμμία Ελληνίδα ο οποίος ή η οποία αγνοούν ότι η προεκλογική βάση στην οποία στηρίχθηκε η ψήφος του ελληνικού λαού ήταν «οι δεσμεύσεις» του Πρωθυπουργού για μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα με τρόπο ήπιο και κοινωνικά δίκαιο.

Αποδείχτηκε μέσα σε έξι μήνες ότι η Κυβέρνηση δεν ήταν διατεθειμένη να τηρήσει τις προεκλογικές της υποσχέσεις και ταυτόχρονα, εξαπατώντας τον Έλληνα πολίτη επιχειρεί μια μεταρρύθμιση, η οποία κάθε άλλο παρά στηρίζεται στις προεκλογικές δεσμεύσεις. Είναι μια Κυβέρνηση της οποίας τα τρία «δεν» έγιναν μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα τρία «μηδέν». Μηδέν στην κοινωνική ευαισθησία, μηδέν στην πολιτική αποτελεσματικότητα, μηδέν στην αξιοπιστία.

Ποια θα ήταν αλήθεια μια πολιτική κοινωνικά δίκαιη και μακροχρόνια βιώσιμη για την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού συστήματος; Δε χωρά καμμία αμφιβολία ότι το ασφαλιστικό σύστημα είχε και εξακολουθεί να έχει σοβαρά προβλήματα. Είναι κανένας σ' αυτήν την Αίθουσα που πιστεύει ειλικρινά ότι η παρέμβαση της Κυβέρνησης δίνει προοπτική βιωσιμότητας στο ασφαλιστικό σύστημα;

Τι θα έπρεπε να κάνει μια πολιτικά έντιμη Κυβέρνηση απέναντι στους ψηφοφόρους της, απέναντι στον ελληνικό λαό, απέναντι στο Κοινοβούλιο; Κατά την εκτίμησή μου θα έπρεπε να περιγράψει με σαφήνεια το συνταξιοδοτικό σύστημα στη χώρα, θα έπρεπε να δείξει τις πληθυσμιακές προβλέψεις, θα έπρεπε να καταθέσει αναλογιστική μελέτη, θα έπρεπε να παρουσιάσει τα εναλλακτικά σενάρια για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του ασφαλιστικού συστήματος.

Διαφωνείτε με αυτήν την προσέγγιση; Φαντάζομαι πως όχι. Και δεν μπορεί να διαφωνείτε, γιατί αυτή η προσέγγιση είναι η θέση της Κυβέρνησης την οποία παρουσίασε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών για το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων τον Οκτώβριο του 2007, στο οποίο μας είπε ότι «η μελέτη για το ασφαλιστικό σύστημα βρίσκεται στο στάδιο της τελικής διαμόρφωσης και αναμένεται να παραταθεί μέχρι το τέλος Οκτωβρίου». Έλεγε ακόμη στις αρχές Οκτωβρίου ο κ. Αλογοσκούφης. «Θα περιλαμβάνει πλήρη περιγραφή του ελληνικού συστήματος συνταξιοδότησης». Δεν κατετέθη. «Παρουσίαση των οικονομικών και πληθυσμιακών προβλέψεων, όπως αυτές αναλύονται στην έκθεση της Επιτροπής Οικονομικής Πολιτικής». Δεν κατετέθη. «Αναλογιστική μελέτη». Δεν κατετέθη. «Προτάσεις αντιμετώπισης των ζητημάτων που ανακύπτουν και μια σειρά από εναλλακτικές λύσεις, γύρω από τις οποίες θα αναπτυχθεί διάλογος με τα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς εταίρους».

Είδατε εσείς καμμία σειρά εναλλακτικών προτάσεων για το ασφαλιστικό σύστημα από την Κυβέρνηση; Κατέθεσε καμμία εναλλακτική πρόταση στον κοινωνικό διάλογο με τα κόμματα και τους κοινωνικούς εταίρους; Ή ήρθε μια στιγμή η Κυβέρνηση και αυθαιρέτως, χωρίς κανένα ουσιαστικό διάλογο και προετοιμασία, χωρίς καμμία επεξήγηση κατέθεσε την πρότασή της, η οποία στην ουσία εκθεμελιώνει το ασφαλιστικό σύστημα, χωρίς ταυτόχρονα να συνιστά η πολιτική της κανενός είδους ουσιαστική μεταρρύθμιση;

Αυτή είναι η κατάσταση στην οποία ο ελληνικός λαός σήμερα αντιδρά. Και το ότι αντιδρά ο ελληνικός λαός, δεν είναι απλώς ένας ισχυρισμός της Αντιπολίτευσης. Και μια που η Κυβέρνηση αρέσκεται να διαβάσει τις δημοσκοπήσεις και να μας τις επισείει στην Αξιωματική Αντιπολίτευση ως ένα φόβητρο για δήθεν αδυναμία στην τακτική μας, ας διαβάσει τη δημοσκόπηση που πρόσφατα έγινε από την Ο.Τ.Ο.Ε. και δόθηκε στη δημοσιότητα, από την οποία προκύπτει ότι πάνω από 70% των Ελλήνων πολιτών θεωρούν άδικη την πολιτική της στο ασφαλιστικό ζήτημα.

Και αναρωτιέται κανένας: Με ποια πολιτική νομιμοποίηση η Κυβέρνηση έρχεται σήμερα και επιμένει σε μια πολιτική, χωρίς να δίνει διέξοδο και χωρίς να επιμερίζει με τρόπο κοινωνικά δίκαιο τα βάρη του; Είναι μια πολιτική η οποία δυστυχώς αποδεικνύεται και ανεφάρμοστη και αδιέξοδη.

Με ποια λογική η Κυβέρνηση σήμερα μπορεί να πείσει τους εργαζόμενους στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι αυτές οι επιπλέον εισφορές τις οποίες πληρώνει, αυτό το ιδιαίτερο ασφαλιστικό σύστημα το οποίο έχουν επιτύχει μετά από τόσα χρόνια, θα καταργηθεί και μάλιστα, με τρόπο ο οποίος είναι ευθέως αντίθετος στις επιταγές της κοινοτικής νομοθεσίας;

Με ποια λογική απέναντι σε χιλιάδες εργαζόμενους και ιδιαίτερα στις χιλιάδες εργαζόμενες μητέρες, έρχεται η Κυβέρνηση και προτείνει, αντίθετα από τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, να αυξηθούν έως και δέκα χρόνια τα έτη τα οποία χρειάζονται για να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα;

Με ποια λογική έρχεται να μειώσει συντάξεις, αντίθετα από τις προεκλογικές της υποσχέσεις; Και ποιού είδους πολιτική ειλικρίνεια είναι αυτή, η οποία επιτρέπει στην Κυβέρνηση, αντίθετα από τα προεκλογικά της λόγια, να νομοθετεί κατά τον τρόπο αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν μπορούσε να παραμείνει σιωπηλή μπροστά σε μια πολιτική η οποία στην ουσία έρχεται να επιβεβαιώσει ότι η Κυβέρνηση δουλεύει χωρίς κανένα σχέδιο και υπακούει μονάχα στις επικοινωνιακές της ανάγκες. Στις ανάγκες μιας πολιτικής, η οποία χαράζεται αποκλειστικά και μόνο με γνώμονα τα επικοινωνιακά συμφέροντα της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση ασχολείται –το ακούσαμε όλοι από το πρωί μέχρι σήμερα το βράδυ– μονάχα με το να παρουσιάζει με επικοινωνιακούς όρους τα ζητήματα της πολιτικής, τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., πού είναι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δημοσκοπικά, πού είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πάει λέγοντας. Αυτό είναι το μόνο της ενδιαφέρον. Υπάρχει κανένα πολιτικό σχέδιο σήμερα για τη χώρα;

Ας δει κάποιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η εκπαίδευση. Οι δαπάνες του προϋπολογισμού για την παιδεία το 2008 είναι στο άθλιο ποσοστό του 3% περίπου του Α.Ε.Π.. Είναι το χαμηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι δαπάνες για την έρευνα είναι οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η υλικοτεχνική υποδομή, για να μιλήσω για την περιφέρεια της Αθήνας, στην οποία εκλέγομαι, είναι σε ένα τραγικό επίπεδο. Υπάρχουν σχολεία στο κέντρο της Αθήνας με διπλοβάρδιες, σχολεία που στεγάζονται σε κοντέινερ, σχολεία που στεγάζονται σε ακατάλληλες συνθήκες. Οι μαθητές τους καλούνται να δουλεύουν σκληρά, εξαντλητικά για να διεκδικήσουν μια θέση στην ανεργία. Και η απάντηση της Κυβέρνησης σε όλα αυτά είναι «θα» κάνουμε, «θα» δείξουμε, «με τα Σ.Δ.Ι.Τ. θα κάνουμε νέες αίθουσες» σε πέντε χρόνια τουλάχιστον. Ε, αυτή δεν είναι πολιτική και δεν είναι πολιτική που απευθύνεται στο μέλλον της πατρίδας.

Πιστεύω ότι η πρόταση δυσπιστίας δίνει την ευκαιρία στην Κυβέρνηση να αναζητήσει ξανά το χαμένο νήμα μιας πολιτικής τόλμης, την οποία δυστυχώς στερείται. Είναι μια πολιτική τόλμη που θα χαρούμε ειλικρινά να τη δείξει η Κυβέρνηση έστω και την ύστατη ώρα. Γιατί θεωρούμε ότι αυτό το άθροισμα των χαμένων ευκαιριών μόνο δεινά θα σωρεύσει στο μέλλον της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκοπούλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατά την κοινοβουλευτική συνήθεια θα πω δυο κουβέντες για την αγόρευση του προηγούμενου συναδέλφου κ. Αλευρά, ξεκινώντας από το τελευταίο: Κοινωνική πολιτική σημαίνει χρήματα. Και η πατρίδα μας συνήθως χρειάζεται για να επιβιώσει κατ' έτος, πολύ μεγαλύτερο ποσό απ' αυτό το οποίο παράγει. Τα χρήματα αυτά που χρειαζόμαστε για την οικονομική πολιτική θα πρέπει να τα εξασφαλίσουμε από τα εισοδήματα του δημόσιου προϋπολογισμού.

Όταν μια χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξοδεύει περισσότερα απ' όσα παράγει, έχει έναν από τους υψηλότερους μέσους όρους φορολογίας από τα ευρωπαϊκά κράτη, είναι

δεδομένο ότι πρέπει να σταματήσει τις σπατάλες ή πρέπει να ψάξει να βρει περισσότερα χρήματα από άλλες πηγές και πάντως όχι από δανεικά.

Άρα, κοινωνική πολιτική με Δ.Ε.Κ.Ο., οι οποίες μπαίνουν κάθε χρόνο μέσα, δεν μπορεί να υπάρχει. Κοινωνική πολιτική με αιμορραγούσες εστίες του δημόσιου προϋπολογισμού, δεν μπορεί να υπάρχει. Γιατί αν αυτά τα οποία χρωστάμε, τα βγάζουμε από τη μία τσέπη μας για να τα βάλουμε στην άλλη ή τα παίρνουμε δανεικά από κάποια μεγάλη διεθνή ευρωπαϊκή ή ξένη τράπεζα, είναι ουσιαστικά να τα κλέβουμε από τα ίδια μας τα παιδιά. Αυτή δεν είναι λύση. Όπως λύσεις δεν ήταν και η τιτλοποίηση με το 1% των χρεών του Ι.Κ.Α. του νόμου Ρέππα, όπου βαπτίσαμε το ψάρι κρέας, βγάλαμε τα χρήματα από τη μια τσέπη και τα βάλουμε στην άλλη και λύσαμε το πρόβλημα.

Αν, λοιπόν, εμείς κάνοντας την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1% το κάναμε 2%, θα ήσασταν ευτυχείς και είμαι βέβαιος ότι θα το υπερψηφίζατε. Και τι θα γινόταν; Δικά μας λεφτά δεν είναι πάλι; Χρήματα του δημόσιου προϋπολογισμού δεν είναι; Χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων δεν είναι; Από πού θα τα παίρναμε; Από την υγεία, από την παιδεία, από οποιαδήποτε άλλο λογαριασμό της κοινωνικής πολιτικής.

Άρα, εδώ υπάρχει ένα ουσιαστικό ζήτημα πολιτικής. Και εδώ είναι η πολύ μεγάλη διαφορά. Η πολύ μεγάλη διαφορά του πολιτικού διπολισμού που αναπτύσσεται σ' αυτό τον τόπο και για τον οποίο έχει γίνει πολλή συζήτηση.

Η πολύ μεγάλη διαφορά, στην οποία ουσιαστικά θα έπρεπε να εδράζεται η πρόταση μομφής την οποία επιλέξατε να κάνετε έξι μήνες μετά την τελευταία εκλογική αναμέτρηση και νίκη της Νέας Δημοκρατίας. Και θα μου επιτρέψετε εδώ να σας πω με όλο το σεβασμό ότι πρέπει να αλλάξετε και κειμενογράφο, διότι το κείμενό σας είναι εξαιρετικά ελλιπές, αν με αυτό το κείμενο προσπαθείτε να περιγράψετε τη διαφορά πολιτικής νοοτροπίας που υπάρχει μεταξύ των δύο παρατάξεων.

Συμπερασματικά: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κάνατε τη λάθος κίνηση στη σωστή στιγμή, στην οποία βλέπετε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χάνει το ρόλο του στο πολιτικό σκηνικό, τη στιγμή κατά την οποία βλέπατε ότι χάνετε την πρωτοβουλία των κινήσεων, όχι μόνο έξω, αλλά και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, τη στιγμή κατά την οποία κάνατε ένα ολόκληρο συνέδριο για την εκλογή των οργάνων σας, αλλά και για την ανάπτυξη θέσεων, την οποία δεν είδαμε, αλλά κάνατε και ένα ολόκληρο συνέδριο ως κόμμα δεύτερο, ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για να ακούσετε τι θα πει για σας ο Αρχηγός του τέταρτου κόμματος της Βουλής. Γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Τη στιγμή, λοιπόν, κατά την οποία είδατε ότι ο διάλογός σας με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν πάει καλά –και για το τι δεν πάει καλά, θα το βρείτε εσείς- στο σωστό χρόνο κάνατε τη λάθος κίνηση. Τι κάνατε δηλαδή; Κάνατε μία πρόταση δυσπιστίας στην Κυβέρνηση έξι μήνες μετά την τελευταία εκλογική αναμέτρηση, προσβάλλοντας το εκλογικό σώμα, το οποίο ψήφισε ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, από το οποίο περιμένει και προσδοκά να δει αποτελέσματα.

Δεύτερον, κάνατε τη λάθος κίνηση, γνωρίζοντας το αποτέλεσμα αυτής της πρότασης δυσπιστίας. Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτή η πλειοψηφία των εκατόν πενήντα δύο Βουλευτών είναι αρραγής. Άρα, λοιπόν, κάνατε μια πρόταση δυσπιστίας, για να κάνατε ένα διάλογο. Ποιο διάλογο; Το διάλογο που κάναμε την προηγούμενη εβδομάδα κατά τη διάρκεια της συζήτησης για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού και το διάλογο που θα κάνουμε την επόμενη εβδομάδα, αν η πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για το δημοψήφισμα λάβει χώρα ως συζήτηση μέσα στη Βουλή. Άνθρακες δηλαδή ο θησαυρός.

Τρίτον, γιατί είναι λάθος η κίνησή σας;

Διότι είναι μια κίνηση, κατά την εκτίμησή μου, «θεατρική» -και επιτρέψτε μου την έκφραση χωρίς να θέλω να προσβάλω- την οποία αντιλαμβάνονται και οι πολίτες. Και θα το δείτε αυτό να καταγραφεί και στις δημοσκοπήσεις και στην άποψη των πολιτών.

Και τέταρτο, διότι μέσα απ' αυτήν την πρόταση δυσπιστίας προσπαθείτε βιαίως να ξαναοίξετε ένα παράθυρο στο διάλογό

σας με τα άλλα κόμματα της Αριστεράς, μόνο που ο διάλογος που ζητάτε δεν γίνεται έτσι, αλλά γίνεται στη βάση ουσιαστικών θέσεων και προθέσεων.

Είπε ο κ. Βενιζέλος, πρώτος σας ομιλητής και έγκριτος συνάδελφος κοινοβουλευτικός, ότι η Νέα Δημοκρατία αποφάσισε να βάλει απέναντι κάποιες κοινωνικές ομάδες.

Εγώ θα σας ξεκαθαρίσω ποιους θέλουμε να βάλουμε απέναντι. Θέλουμε να βάλουμε απέναντι τους μόνιμους, σταθερούς απολογητές ενός αποτυχημένου παρελθόντος, το οποίο έχει απορρίψει δύο φορές ο ελληνικός λαός. Δύο φορές σας έστειλε το μήνυμα. Δεν μπορείτε να αντιληφθείτε ότι πρέπει να αποδεσμευτείτε και να απογαλακτιστείτε από μία πολιτική του παρελθόντος, η οποία δεν απέδωσε σε νοοτροπία του ελληνικού λαού, δεν απέδωσε σε αριθμούς στον ελληνικό λαό, δεν απέδωσε στην άποψη των Ευρωπαίων εταίρων μας για τη χώρα μας, δεν απέδωσε τελικά σε κοινωνική πολιτική, σε πολιτική υγείας και σε πολιτική παιδείας;

Βάζουμε απέναντι επίσης όλους αυτούς οι οποίοι ονομάζονται «νέα τζάκια», μία ολιγαρχία οικονομική, που είναι κρατικοδίαιτη δημιουργημένη από τις προηγούμενες δικές σας δεκαετίες κυβέρνησης και η οποία προσπαθεί να καταδυναστεύσει στο παρελθόν εμάς, σήμερα και σας. Αποδεσμεύεται ακόμη και από σας, γι' αυτό μιλάτε ότι ακόμη και τα Μ.Μ.Ε. τα έχουν βάλει μαζί σας. Αυτή είναι μία, δυστυχώς, πολύ μεγάλη πραγματικότητα στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό μόνο από το κείμενο αυτό, αλλά και από την όλη συζήτηση στην Αίθουσα, ότι πολλές φορές ως Αξιωματική Αντιπολίτευση βλέπετε το δέντρο και χάνετε το δάσος. Ενώ το δάσος είναι τα αιτήματα των πολιτών, εσείς βλέπετε μόνο τους συνδικαλιστές. Ενώ τα αιτήματα των πολιτών ήταν να αποκτήσουμε επιτέλους ένα κτηματολόγιο, δεν μπορέσατε κατά τη διακυβέρνησή σας να το κάνετε, γιατί δεν μπορούσατε να τα βάλετε με τα αυθαίρετα. Όταν έπρεπε να φθάσετε στο δασολόγιο, δεν μπορέσατε να το κάνετε, γιατί δεν είχατε τη δύναμη να αλλάξετε το Σύνταγμα. Όταν έπρεπε να δημιουργήσετε μια ικανή δημόσια παιδεία, όπως τη θέλετε εσείς, δεν μπορέσατε να δημιουργήσετε το ανταγωνιστικό αντίβαρο μιας όποιας ιδιωτικής παιδείας για να μπορέσει να λειτουργήσει σ' αυτήν την κατεύθυνση. Όταν έπρεπε να δημιουργήσετε θέσεις για τους ανέργους πτυχιούχους, που δικαίως ταλαιπωρούμαστε όλοι και σκεπτόμεθα και συσχεπτόμεθα για το πώς θα το αντιμετωπίσουμε, δεν είχατε τη δύναμη να δημιουργήσετε -ούτε και τώρα την έχετε- ιδιωτικά πανεπιστήμια, ούτε ερευνητικά προγράμματα, για να βρουν μια θέση στο χώρο της εργασίας.

Και βέβαια δεν έχετε τη δύναμη ούτε να έλθετε στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, γιατί φύγατε, δεν έχετε τη δύναμη να αντιπαρατεθείτε με το ίδιο σας το παρελθόν. Δεν είχατε τη δύναμη τις χρεωμένες Δ.Ε.Κ.Ο. τουλάχιστον να τις ισοφαρίσετε και αντιστέκεστε αυτήν τη στιγμή τουλάχιστον βλέποντας το δέντρο, που είναι οι συνδικαλιστές σας, αυτοί που μπήκαν με τον τρόπο που μπήκαν επί των ημερών σας και χάνετε το δάσος. Ποιο είναι το δάσος; Είναι τα χρήματα τα οποία χαλάμε σε αντιπαραγωγικές επενδύσεις, σε επενδύσεις βεβαίως σε ανθρώπους που επιστρέφουν πίσω σε χρέη. Και κάθε χρέος που μπαίνει στον δημόσιο προϋπολογισμό την ίδια στιγμή είναι χρέος ανεργίας προς τους νέους ανθρώπους.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν περίμενα ποτέ σε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας να συμπεριλάβετε τα εθνικά θέματα για δύο λόγους:

Πρώτα από όλα γιατί σε μία πρόταση δυσπιστίας, όταν βρισκόμαστε σε αυτήν τη κρίσιμη καμπή και όταν τα Σκόπια έχουν κυβερνητικό πρόβλημα, δεν περίμενα ποτέ να επιχειρηθεί έστω και σε μία παράγραφο το ίδιο ακριβώς να επαναληφθεί εδώ.

Δεύτερον, γιατί δεν διανοούμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς, οι απολογητές της κυβέρνησης Σημίτη, από την οποία δεν έχετε πλήρως απογαλακτιστεί ιδιαίτερα για το ζήτημα των Σκοπίων, να προσπαθήσετε να συμπεριλάβετε στην πρόταση δυσπιστίας την υπερήφανη εξωτερική πολιτική της Ελλάδας, που για πρώτη φορά ορθώνει το μικρό πλυν όμως σταθερό ανάστημά της για θέματα που έπρεπε να ενώνουν και όχι να

μας χωρίζουν σε αυτήν την Αίθουσα.

Γι' αυτόν το λόγο στηρίζω την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως και την στηρίζουν οι εκατόν πενήντα δύο συνάδελφοι και δυστυχώς θα αποδειχθεί στο τέλος της συζήτησης ότι ο θησαυρός τον οποίον επιλέξατε είναι άθροισμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατ' αρχάς να εκφράσω τη χαρά μου, διότι ακούγοντας τον Υπουργό Δικαιοσύνης είδα να αφιερώνει σχεδόν τη μισή ομιλία του σε αβάσιμες κατηγορίες σε βάρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Χαίρομαι ειλικρινά που το κάνατε, διότι αυτό εκφράζει μία ανησυχία όχι προσωπική σας, υποθέτω, αλλά της Κυβέρνησης για την ανοδική δυναμική ενός κόμματος που δεν θέλει την εναλλαγή στο πλαίσιο του συστήματος των κομμάτων εξουσίας, αλλά επιδιώκει την ανατροπή αυτού του συστήματος και επιδιώκει μία εναλλακτική προοδευτική λύση ενάντια στον δικομματισμό, μία εναλλακτική λύση σε ρήξη με τον νεοφιλελευθερισμό, για μία άλλη πορεία της χώρας μας προοδευτική πορεία με ορίζοντα τον σοσιαλισμό, με δημοκρατία και ελευθερία.

Εμείς στηρίζουμε την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ απέναντι στην Κυβέρνηση και τη στηρίζουμε χωρίς δεύτερες σκέψεις και χωρίς μεμψιμοιρίες, ανεξαρτήτως από τους λόγους για τους οποίους η Αξιωματική Αντιπολίτευση κατέθεσε την πρόταση. Και γιατί τη στηρίζουμε; Τη στηρίζουμε πρώτα από όλα διότι έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία εφαρμόζει μία ακραία νεοφιλελεύθερη αντικοινωνική πολιτική που προκαλεί τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία και υπονομεύει το συμφέρον και το μέλλον κυρίως αυτού του τόπου, κυρίως θα έλεγα το μέλλον της νέας γενιάς.

Άκουσα από τους συναδέλφους της Συμπόλιτευσης συχνά καλλιπείς ομιλίες γύρω από το θέμα μας, αλλά οι ομιλίες δεν κρίνονται από την καλλιπεία τους ή από τον τρόπο που είναι δομημένες αλλά από το περιεχόμενό τους.

Κυρίες και κύριοι της Συμπόλιτευσης, έχετε αίσθηση σε ποια κοινωνική κατάσταση ζούμε πλέον στην Ελλάδα; Έχετε αντιληφθεί ότι ζούμε σε μία περίοδο όπου καταρρέουν οι μισθοί και κυρίως οι συντάξεις; Έχετε αντιληφθεί ότι ζούμε μία περίοδο όπου ο αγροκτηνοτροφικός κόσμος θα είναι σε λίγο σχεδόν ειδος προς εξαφάνιση; Έχετε αντιληφθεί ότι ο επαγγελματιοβιοτεχνικός κόσμος πλήττεται συνεχώς και υποβαθμίζεται και ιδιαίτερα θα έλεγα μέσα σε αυτούς οι αυτοαπασχολούμενοι; Δεν είναι έτσι τα πράγματα; Δεν επικοινωνείτε με τον κόσμο; Ζείτε σε άλλον πλανήτη; Δεν λέμε την αλήθεια;

Και αυτά βεβαίως είναι αποτέλεσμα διαχρονικών πολιτικών που έχουν εφαρμοστεί σχεδόν από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 τις οποίες όμως εσείς κλιμακώνετε.

Τι κάνετε απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση η οποία ξέρετε ότι είναι πραγματικότητα, ότι είναι αλήθεια, γιατί δεν είναι δυνατό να μη βιώνετε κι εσείς αυτήν την πραγματικότητα; Τι κάνετε; Μας φέρατε ένα αντιασφαλιστικό τερατούργημα το οποίο σε μία περίοδο όπου οι συντάξεις καταρρέουν και το 70% των συντάξεων είναι κάτω από 600 ευρώ, έρχεται να «κατακρεουργήσει», να «σφαγιάσει» ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα πρώτα απ' όλα των γυναικών και των νέων.

Σας λέμε: «Κάντε δημοψήφισμα γι' αυτό το ασφαλιστικό τερατούργημα» που κατ' εσάς είναι μεγάλη μεταρρύθμιση. Μας λέτε ότι είναι σύνθετο θέμα και ότι δεν μπορεί να αποφανθεί ο απλός πολίτης, ότι δεν μπορεί να αποφανθεί ο λαός. Δεν κατάλαβα. Ξέρετε ποιο είναι το μόνο που καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός σήμερα και που το ξέρει πολύ καλά; Είναι οι προοπτικές συνταξιοδότησης του καθενός. Ο καθένας τις ξέρει και τις κατέχει γιατί ρωτάει, γιατί μαθαίνει, γιατί ενδιαφέρεται, γιατί είναι ζωτικό γι' αυτόν θέμα. Ξέρουν αυτό το θέμα οι Βουλευτές; Μία οριακή μειοψηφία μπορεί να το διαχειριστεί και δεν το γνωρίζει ο απλός πολίτης; Δεν μπορεί να γίνει συζήτηση με τον κόσμο ώστε να αποφανθεί και να πει τη γνώμη του; Φοβάστε

όμως τον ελληνικό λαό. Πήρατε μία οριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, μειοψηφία όμως μέσα στον ελληνικό λαό και ξέρετε ότι η κατάσταση είναι φθίνουσα έκτοτε και δεν θέλετε να απευθυνθείτε στον ελληνικό λαό και να ζητήσετε τη γνώμη του.

Εμείς θα αγωνιστούμε και πιστεύουμε ότι θα πρωτοστατήσουμε ώστε αυτό το νομοσχέδιο-τερατούργημα για την ασφάλιση, αν περάσει τελικά από τη Βουλή, να μην εφαρμοστεί και να ακυρωθεί στην πράξη. Αγωνιζόμαστε όχι μόνο για να μην εφαρμοστεί το δικό σας τερατούργημα, αλλά για να ακυρωθούν στην πράξη και οι νόμοι Ρέππα που ψήφισε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ο παλαιότερος νόμος Σιούφα που ψήφισε η τότε κυβέρνηση του κ. Μητσotάκης γιατί είναι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Για μας δεν υπάρχουν κακές μειώσεις των συντάξεων που κάνει η Νέα Δημοκρατία και καλές μειώσεις των συντάξεων που κάνει ο νόμος Ρέππα και δεν τις ευλογοούμε. Για μας αυτοί οι αντιασφαλιστικοί νόμοι πρέπει να πεταχτούν στον κάλαθο των αχρήστων.

Υπάρχει τρίτος δρόμος, εναλλακτικός δρόμος για τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος και για την αναβάθμισή του, για τη στήριξη των συντάξεων και των παροχών υγείας του ασφαλιστικού συστήματος και αυτόν τον εκθέσαμε με τον πιο υπεύθυνο τρόπο μέσα στη Βουλή των Ελλήνων με την πρόταση που καταθέσαμε ως κοινοβουλευτική ομάδα.

Την ίδια ώρα που ακολουθείτε αυτήν την πολιτική με τις συντάξεις, βλέπουμε να ακολουθείτε ανάλογη πολιτική με τους μισθούς. Η εισοδηματική πολιτική του τρία και κάτι για τους μισθούς στο δημόσιο, για τις αυξήσεις στο δημόσιο και για τις συντάξεις είναι πολιτική άγριας λιτότητας η οποία μειώνει το εισόδημα των εργαζομένων.

Μετά λύτης μου θέλω να πω ότι σήμερα άκουσα πως η πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε., η πλειοψηφία Π.Α.Σ. και Δ.Α.Κ.Ε., σε μία ώρα που η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταθέτει πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση, συνυπέγραψε με τον Σ.Ε.Β. μία άκρως ετεροβαρή και αρνητική συμφωνία για τη συλλογική σύμβαση, μία συμφωνία η οποία προβλέπει αυξήσεις ένα ευρώ από 1 Ιανουαρίου 2008, αθροιστικά για το 2008 αυξήσεις 4,4% κατά μέσο όρο και 3,5% για το 2009, μία διετή σύμβαση. Αυτό είναι «θείο δώρο» προς την Κυβέρνηση που της το κάνει η πλειοψηφία Π.Α.Σ. και Δ.Α.Κ.Ε. της Γ.Σ.Ε.Ε. σε μία στιγμή έντασης των κοινωνικών αγώνων, έντασης των αγωνιστικών προσπαθειών του ελληνικού λαού.

Το συνδικαλιστικό κίνημα μπορούσε να διεκδικήσει πολύ περισσότερα. Ακολουθεί μία πολιτική η οποία δυστυχώς βοηθάει την Κυβέρνηση, βοηθάει την εργοδοσία και μειώνει το πραγματικό εισόδημα αυτών που αμείβονται με τα κατώτερα ημερομίσθια και τον κατώτερο μισθό στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Διότι ξέρουμε την κατάσταση του κατώτερου μισθού και του κατώτερου ημερομίσθιου, που αφορά πρώτα από όλα τους νέους της πατρίδας μας. Έχουν καταρρεύσει κυριολεκτικά. Μιλάμε για μισθούς της τάξεως των 500 ευρώ και κάτι. Αυτοί είναι οι μισθοί της κατώτατης εθνικής συλλογικής σύμβασης. Και σε μία περίοδος σαν και αυτή όπου ο επίσημος πληθωρισμός καλπάζει με 4,5%, αν και φαινομενικά, ενώ η ακρίβεια έχει τιναχτεί σε πελώρια ύψη, ερχόμαστε με τέτοιους είδους συλλογικές συμβάσεις να συντηρήσουμε τη μείωση των πραγματικών εισοδημάτων για τους κατώτερα αμειβόμενους, που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και που ξέρουμε ότι οι μισθοί τους βρίσκονται σε πραγματικό επίπεδο κάτω από τα επίπεδα της δεκαετίας του '80.

Αυτές τις πολιτικές εμείς τις καταδικάζουμε και τις αποδοκιμάζουμε. Είναι πολιτικές που συντηρούν τη φτώχεια, την κοινωνική αδικία, τις κοινωνικές ανισότητες και οδηγούν σε απόγνωση και σε κοινωνικές εκρήξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε, και με συγχωρείτε.

Εάν η Κυβέρνηση με την περιστasiaκή της οριακή πλειοψη-

φία περάσει αυτή τη δοκιμασία της πρότασης δυσπιστίας, δεν θα γλιτώσει την πρόταση μομφής που έχει αρχίσει και αναπτύσσεται στην κοινωνία σε βάρος της, την πρόταση μομφής από τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Συνεχίζοντας αυτή την πολιτική, πρέπει να ξέρει η Κυβέρνηση ότι οι μέρες της είναι μετρημένες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αριστοτέλης Παυλίδης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανερχόμενος εις το Βήμα ήκουσα τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης να μου λέει «Ψυχραιμία! Ψυχραιμία, κύριε συνάδελφε». Για όσους δεν γνωρίζουν, ο κ. Χατζηγάκης και εγώ ανήκουμε εις παλαιάν φρουράν.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και καλή.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Το καλή θα το κρίνουν άλλοι. Ανήκουμε σε παλαιά φρουρά. Εδώ μέσα θητεύουμε πολλά χρώνια.

Θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι υπήρξα πάντα ψύχραιμος και κατά την εποχή που εμείς καταθέταμε προτάσεις δυσπιστίας κατά κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και όταν ως μέλος της Κυβέρνησης υπέστην τέτοιου είδους κοινοβουλευτικές επιθέσεις.

Και θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι από τις πιο εύκολες για τα μέλη του Κοινοβουλίου συζητήσεις, είναι οι συζητήσεις σε αυτές τις περιπτώσεις. Αυτό αποδεικνύεται από τη σύνταξη του κειμένου δυσπιστίας. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι υπογράφετε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας δεν έμεινε δραστηριότητα στον ελλαδικό χώρο που να έχει σχέση με κυβέρνηση, που να μην τη θεωρήσετε ότι είναι άχρηστη ή το αποκορύφωμα της αχρηστίας.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Λίγα γράψαμε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Διερωτώμαι και εγώ σε ποιο τόπο ζούμε. Έρχομαι από την εκλογική μου περιφέρεια, τα Δωδεκάνησα για όσους δεν γνωρίζουν. Δεν διαπίστωσα και τόση δυστυχία. Τα ταμεία, η λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων, η φτώχεια, ο κατατρεγμός, η Δ.Ε.Η., ο Ο.Τ.Ε., τα λιμάνια. Έμεινε κάτι που αποφεύγω να το αναφέρω στο Σώμα για να μην παρεξηγηθώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση θα απορριφθεί, το γνωρίζετε. Άλλωστε, ο καθηγητής κ. Βενιζέλος το ανακοίνωσε μεγαλοπρεπώς.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Όλες οι προτάσεις απορρίπτονται, κύριε συνάδελφε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: «Ας κρατάμε και μία πεισινή», είπε. Και μάλιστα πρέπει να τον συγχαρώ για το ευφυές της συνθέσεως της ομιλίας του.

Είδατε ο υποψήφιος αρχηγός, κύριοι συνάδελφοι, δεν απευθύνθηκε σε κανέναν εκ των Υπουργών. Σε κανέναν απολύτως. Μομφή κατά της Κυβερνήσεως σημαίνει ότι μεμφόμαστε τα μέλη της Κυβερνήσεως κατ' αρχήν για το χώρο δράσεων τους. Ούτε έναν για δείγμα. Στον Καραμανλή. Ο αίτιος του κακού ο Καραμανλής. Τα έλεγε αυτά για να τα ακούει βεβαίως ο κ. Παπανδρέου. Άλλα, περνάει και αυτή η πλευρά, ελαφρώς υπογραμμισμένη!..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει την αξία της πάντως η πρόταση. Και έχει την αξία της, γιατί αναδεικνύει θέμα.

Έλεγαν παλαιότερα για «αίτια και αφορμές» κάποιων γεγονότων. Τα αίτια πολλά, αλλά αφορμή για την κατάθεση αυτής της προτάσεως είναι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Μέγα θέμα. Και καλώς εκάμате και το αναδείξατε. Συγχαρητήρια, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΝΙΚΟΣ**)

Θέμα τόσο μεγάλο, που όμως εσείς με τις εξαιρετικές ιδέες, δεν το βάλατε στη βάση εκείνη που απαιτούν όλοι όσοι ζητούν να ταμεία να νοικοκυρευτούν και να εξασφαλισθούν συντάξεις συν δαπάνες περιθάλψεως. Μέγα ζήτημα, εθνικόν ζήτημα πράγματι.

Η πρότασή σας αναδεικνύει και τη σημασία της πράξεως της Κυβέρνησης να προσεγγίσει ό,τι εσείς επί τόσα χρόνια το παρατηρείτε, το χαϊδεύατε πότε-πότε δια διαφόρων νομοσχεδίων. Επιδερμική υπόθεση, κύριε καθηγητά. Διαβάστε το νόμο Ρέππα. Επιδερμικά. Και παραπομπή στο απώτατο μέλλον –όχι στο απώτερο- του ποιες θα είναι οι επεμβάσεις.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα ένας μηχανισμός πραγματικά ανασυντίθεται. Ένα στοιχείο μονάχα το έζησα εγώ ως μέλος της Κυβερνήσεως, όπως το ζήσατε κι εσείς, ορισμένοι εκ των συναδέλφων. Εκατόν πενήντα τρία ταμεία, κύριε Σκανδαλίδη, τα αντέχετε; Εκατόν πενήντα τρεις διοικήσεις. Έζησα την τραγωδία των αναζητούντων διοικητάς μετά από εκλογές. Πού να τους βρείτε; Εκατόν πενήντα τρεις ειδικοί!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Εκατόν πενήντα πέντε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εκατόν πενήντα πέντε, με διορθώνει η κυρία συνάδελφος. Εκατόν πενήντα πέντε διοικητικά συμβούλια! Εκατόν πενήντα πέντε διαχειρίσεις.

Επήγα στο Ναυτικών Απομαχικών Ταμείων ως Υπουργός Ναυτιλίας και τι είδα, κύριοι συνάδελφοι; Εσείς είσθε και από τον Πειραιά, κύριε Τραγάκη. Ο «Ορφέας» εδώ, μπρος στα πόδια μας εις την οδό Σταδίου ενοίκιο 30.000 δραχμές! 30.000 δραχμές! Το αντέχετε, μέλη του Κοινοβουλίου; Λίγο παραπέρα, εδώ, πάρκινγκ, Ναυτικών Απομαχικών Ταμείων. Πώς τον λέμε τον δρόμο που συνδέει την Πανεπιστημίου με την Ακαδημίας; Ο πρώτος δρόμος; Εδώ μπροστά μας;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Η Βουκουρεστίου;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ο επόμενος.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Η Κριεζώτου;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Πείτε τον. Εγώ ξέρω πώς λέγεται, αλλά εσείς τώρα που με παρακολουθείτε;

Οικόπεδο του Ν.Α.Τ. να το έχει ιδιώτης και του είχαν αφήσει το ενοίκιο αυτού του πάρκινγκ 50, 60 και 70.000 παλιές δραχμούλες το μήνα; Ποιος από σας το ανέχεται; Αυτό το χάλι θέλετε να συνεχισθεί; Τέτοια διαχείριση;

Πολύ καλά εκάμате και καταθέσατε πρόταση μομφής. Θερμά συγχαρητήρια και ευχαριστώ προσωπικώς. Μας δίδεται η ευκαιρία να πούμε κι εμείς τον πόνο μας, που βλέπουμε την υπηρεσία των Ταμείων να περιφέρεται, υπάλληλοι επί υπαλλήλων συμβούλια επί συμβουλίων, αποζημιώσεις επί αποζημιώσεων.

Εφεξής, δεκατρία όλα κι όλα. Δεκατρία! Απλοί μηχανισμοί. Και δεν πρωτοτυπούμε, κύριοι συνάδελφοι. Σ' όλα τα μέρη του κόσμου γίνονται αυτά. Οι συγχωνεύσεις μη φαντασθείτε πως είναι έμπνευση της Νέας Δημοκρατίας. Οι συγχωνεύσεις πρώτα απ' όλα είναι προϊόν δικών σας σχεδιασμών. ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Δικών σας. Ένας εκ των επιπλέον λόγων που σας συγχάριω.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Με μελέτες όμως.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ισολογισμοί ταμείων. Θα παραξενευθείτε αν σας πω ότι υπάρχουν ταμεία που έχουν δέκα χρόνια να κάμουν ισολογισμούς; Δέκα χρόνια ποια επιχείρηση μπορεί να σταθεί; Μπαίνει ο εισαγγελέας στη μέση.

Αυτά οδήγησαν, εις το να πάρουμε την απόφαση ναβάλουμε χέρι σ' ένα μεγάλο εθνικό ζήτημα. Δεν ισχυρίζομαι ότι θα είναι η αρίστη των λύσεων. Άλλωστε με ακούσατε και επί του νομοσχεδίου.

Με το Ι.Κ.Α. τα έχω. Με τη διοίκηση. Και είπα και στη συνάδελφο: δώσ' τους «φύσημα» πριν σου δώσουν εκείνοι, γενικοί διευθυντάδες και άλλοι παρόμοιοι! Να τους χαρίζει το κράτος, το Υπουργείον Υγείας, κτήριο δεκαπέντε ετών για πενήντα χρόνια, μισόν αιώνα, και να τους βρωμά το κτήριο. Και μας έχουν καταδικάσει, τους ασφαλισμένους. Για σας τα λέω, κύριοι της Αριστεράς, που κάποια στιγμή το φεράτε και στη Βουλή. Να ξεσηκωθείτε τώρα, μαζί με μας! Στα καταγώγια μέσα η περίθαλψη!

Λοιπόν, το νομοσχέδιο θα γίνει νόμος του κράτους. Το θέλει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Είμαι βέβαιος, πως εν τη εξελίξει των πραγμάτων θα φανεί και το οριστικόν αυτής της αποφάσεως.

Και εξαιτίας αυτής της μεγάλης πρωτοβουλίας μας, εσείς

κάνετε πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης. Για μία ακόμα φορά θα διαπιστώσετε ότι η δυσπιστία είναι ευκαιρία εκφράσεως της εμπιστοσύνης, της πίστης σε αρχές, της αποφασιστικότητας και του ρεαλισμού, Ευκαιρία για συζήτηση, αλλά και ευκαιρία για ανάδειξη και δραστηριοτήτων αυτής της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης Καραμανλή, η οποία δυστυχώς για εσάς, προχθές ακόμα επήρε την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Θάλεια Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμένα η κομβική έννοια που κρύβεται πίσω από τη διογκούμενη δυσφορία των πολιτών και νομιμοποιεί τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να μιλούν για πρόταση δυσπιστίας, είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης. Η εμπιστοσύνη, αποτελεί το απαραίτητο θεμέλιο για οποιαδήποτε μέτρο, μικρό ή μεγάλο, καθημερινό ή μεταρρυθμιστικό. Η εμπιστοσύνη δεν είναι ποτέ δοσμένη, δεν επιβάλλεται και ούτε υπάρχουν τερτίπια, με τα οποία μπορεί να κερδηθεί. Η εμπιστοσύνη κατακτάται μέσα από τη διαφάνεια, τη λογοδοσία, τη γενναιότητα, την ανάληψη ευθύνης, το σεβασμό των θεσμών. Και η Κυβέρνηση, ούτε την προηγούμενη τετραετία ούτε τους μήνες που βρίσκεται στην εξουσία κατάφερε να την κερδίσει.

Πώς έχει η εμπιστοσύνη διαρραγεί; Επιλέγω οκτώ παραδείγματα.

Παράδειγμα πρώτο. Τις πρώτες ημέρες της Κυβέρνησης, μαρκάρισε το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων. Ο κ. Ζορμπάς, που απεδείχθη ελάχιστα πρόθυμος να συγκαλύψει το σκάνδαλο, αν και υπήρξε επιλογή της Κυβέρνησης, ακυρώθηκε. Το πόρισμα του εξαφανίστηκε και κανείς δεν αναζήτησε τους υπεύθυνους των παρανομιών. Ποιος πολίτης πείστηκε ότι το κράτος νοιάστηκε για τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων και ότι οι παράνομες ενέργειες δεν θα επαναληφθούν;

Παράδειγμα δεύτερο. Το σκάνδαλο Ζαχόπουλου, με τη διαπλοκή των Μαζικών Μέσων Επικοινωνίας, στελεχών του γραφείου του Πρωθυπουργού και διορισμένων στελεχών στη διοίκηση από την Κυβέρνηση, δημιούργησε ένα εκρηκτικό κλίμα απαξίωσης της πολιτικής. Ποιος πολίτης πείστηκε ότι απλώς επρόκειτο για ένα «ροζ σκάνδαλο»;

Παράδειγμα τρίτο. Για να αποπιαστεί η κλιμακούμενη ένταση με την υπόθεση Ζαχόπουλου, μεθοδεύτηκε η ανεξαρτητοποίηση του συναδέλφου Βουλευτή κ. Κουκοδήμου. Ποιος πολίτης πείστηκε για την αγνότητα των προθέσεων; Από ποιες πράξεις ή λόγους του συναδέλφου τεκμαίρεται ότι λειτουργεί ως ανεξάρτητος Βουλευτής, όταν μάλιστα η τρίτη ενότητα του ασφαλιστικού κατά την ονομαστική ψηφοφορία κρίθηκε από τη δική του ψήφο;

Παράδειγμα τέταρτο. Η Κυβέρνηση, αρνήθηκε τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το θέμα της «SIEMENS». Το προσημαστικό επιχείρημα ήταν ότι εμπόδιζε τη δικαστική έρευνα. Ποιος πολίτης πείστηκε, όταν καμμία διάταξη ούτε του Συντάγματος ούτε του Κανονισμού, δεν εμπόδιζε την ταυτόχρονη διαδικασία, πολλώ μάλλον, όταν στο παρελθόν είχαν τρέξει παράλληλες διαδικασίες για τα εξοπλιστικά ή το θέμα Οτσαλάν;

Παράδειγμα πέμπτο. Το σκάνδαλο των υποκλοπών, που σε κάθε ευνομούμενη χώρα θα ταρακουνούσε οποιαδήποτε κυβέρνηση, στην Ελλάδα, μπήκε στο αρχείο και η πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής απορρίφθηκε. Ποιος πολίτης πείστηκε ότι δεν υπήρχαν ευθύνες για το σκάνδαλο των υποκλοπών, που η Κυβέρνηση φοβήθηκε τη δημοσιοποίησή τους;

Παράδειγμα έκτο. Ο Πρωθυπουργός και χρηματίας Υπουργός Πολιτισμού, κλήθηκε από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής να καταθέσει, για να συμβάλει στην διευκόλυνση των ενεργειών του έμπιστου συνεργάτη του κ. Ζαχόπουλου. Το αρνήθηκε, με το επιχείρημα ότι από την πρώτη ημέρα που ανέλαβε ως Υπουργός Πολιτισμού, εκχώρησε όλες τις αρμοδιότητές του και άρα, δεν έφερε απολύτως καμμία ευθύνη. Ποιος πολίτης πείστηκε, όταν ο κ. Καραμανλής, αναλαμβάνοντας το Υπουργείο, διαβεβαίωνε ότι αυτή η επιλογή του, οφείλονταν στη μέγιστη σημασία που απέδιδε στον πολιτι-

σμό και στην πρόθεσή του να επενδύσει προσωπικά; Πότε ο Πρωθυπουργός έλεγε την αλήθεια, όταν αναλάμβανε το Υπουργείο ή όταν προσπαθούσε να αποφύγει τις ευθύνες; Ποιες από τις δύο πρωθυπουργικές εκδοχές, θα έπρεπε να πιστέψει ο πολίτης;

Παράδειγμα έβδομο. Λίγους μήνες πριν, ήρθε στη Βουλή το θέμα αγοράς μετοχών του Ο.Τ.Ε. Ο κ. Αλογοσκούφης, με κίνδυνο να οδηγηθούμε σε προβλήματα ανάλογα μ' αυτά του «Βασικού Μετόχου», έφερε εσπευσμένα τροπολογία, για να προστατέψει τον οργανισμό από τον κ. Βγενόπουλο, τη στιγμή μάλιστα που ήδη είχε αγοράσει το 19% των μετοχών. Σήμερα, σε συνεννόηση μαζί του, βάζει τη «DEUTSCHE TELEKOM» από την πίσω πόρτα στον Ο.Τ.Ε. και ο κ. Βγενόπουλος αποκομίζει από τη συναλλαγή υπεραξία τουλάχιστον 250.000.000 ευρώ. Γιατί, όταν η «DEUTSCHE TELEKOM», γνώριζε από το 2006 την πρόθεση να βρεθεί στρατηγικός εταίρος για τον Ο.Τ.Ε., δεν αγόραζε τις μετοχές κατευθείαν από το ελληνικό δημόσιο, αλλά προτίμησε να αγοράσει ολόκληρο το πακέτο από ένα μεσάζοντα; Ποιος πολίτης πιστεύει ότι αυτά έγιναν για τη βελτίωση των υπηρεσιών που ο ίδιος απολαμβάνει στις τηλεπικοινωνίες και δεν σκέφτεται ότι όλα έγιναν για το κέρδος της υπεραξίας με νομιμοφανή τρόπο;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Παρακαλώ ησυχία, κύριοι συνάδελφοι.

Συνεχίστε, κυρία Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Παράδειγμα όγδοο. Έρχομαι στο ασφαλιστικό. Σ' όλο αυτό το διάστημα της κλιμακούμενης αντίστασης στο νομοσχέδιο, δεν πείστηκε ούτε μία στιγμή ότι οι πολίτες δεν θεωρούν τη λύση του ασφαλιστικού αναγκαία. Το 71% που δήλωσε σε δημοσκόπηση ότι διαφωνεί με το νομοσχέδιο, δεν είναι ότι διαφωνεί με την ανάγκη ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Είναι εύκολη η ερμηνεία να θεωρήσουμε ότι το πλήθος που διαδήλωσε με τέτοιο πάθος, είναι βολεμένοι συνδικαλιστές. Οι πολίτες μιας οργανωμένης πολιτείας, μιας οποιασδήποτε οργανωμένης πολιτείας, εκ των πραγμάτων δεν αδιαφορούν για τη μοίρα του τόπου, την τύχη του διπλανού τους, το μέλλον των δικών τους. Οι συνδικαλιστές της ΓΕΝ.Ο.Π. που κατέβασαν το διακόπτη ή οι συνδικαλιστές που δεν μάζευαν τα σκουπίδια στους δρόμους, δεν είναι ανάλητοι σαδιστές που θέλησαν να αφήσουν τους συμπολίτες τους εγκλωβισμένους στα ασανσέρ ή στη δυσοσμία των απορριμμάτων. Είναι πολίτες θυμωμένοι, εξαπατημένοι, μειωμένοι, τσαλαπατημένοι.

Στην ίδια δημοσκόπηση, το 76% δήλωνε ότι ο Πρωθυπουργός τους είπε ψέματα. Πώς μπορεί κάποιος που τους λέει ψέματα, να έχει την απαίτηση ή καλύτερα το θράσος, να τους ζητάει θυσίες. Το ξέρουμε όλοι ότι προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα καλύτερο μέλλον, τα μεγάλα ζητήματα, όπως το περιβάλλον, η ενέργεια, η υγεία, η εκπαίδευση, απαιτούν θυσίες. Μόνο ένας ηγέτης με ηθικό κύρος, δικαιούται να τους τη ζητήσει.

Ποιος είναι αυτός που θα δουλέψει περισσότερο και θα μοιραστεί μ' αυτόν που είναι λιγότερο ευνοημένος, όταν ξέρει ότι το κράτος στέκεται απέναντί του αναξίοπιστο. Αυτός που είδε τα αποθεματικά του ταμείου του να κάνουν φτερά, αυτός που διαβεβαιώθηκε για συνθήκες που δεν τηρήθηκαν, αυτός που άκουσε τον Πρωθυπουργό στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης στη Βουλή (που ο ίδιος ζήτησε λίγο καιρό πριν καταθεί το νομοσχέδιο), να αναλίσκονται σε απίστευτες αοριστολογίες και να κρατάει τα χαρτιά του κλειστά, αυτός, που είδε το νομοσχέδιο να κατατίθεται εκ του πονηρού τρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση στην κοινοβουλευτική επιτροπή, αυτός που ξέρει ότι δεν ζητήθηκε η γνώμη ούτε η δική του ούτε των εκπροσώπων του, αυτός που διάβασε ότι αυτή η δύσκολη ζύμωση για την τελική διαμόρφωση ενός ασφαλιστικού σχεδίου σ' άλλες χώρες κράτησε χρόνια, αυτός που είδε στην τηλεόραση τη συζήτηση στο Κοινοβούλιο να γίνεται με συνοπτικές διαδικασίες, ε, αυτός δεν πρόκειται να κάνει καμμία θυσία. Αυτόν τον πολίτη δεν θα τον αλλάξετε ποτέ, δεν θα τον έχετε ποτέ σύμμαχο, δεν θα του καλλιεργήσετε την αίσθηση της κοινωνικής ευθύνης, θα συμβάλετε στην αύξηση του «εγώ» του και στην άμβλυνση της

πρόθεσής του να σταθεί αλληλέγγυος.

Όταν η συναίνεση της κοινωνίας κερδίζεται και η εμπιστοσύνη κατακτάται, τότε μόνο οι πολίτες, δεν στέκουν απέναντι στην πολιτεία, αλλά συμπορεύονται μαζί της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Δραγώνα, η οποία μάλιστα δεν χρειάστηκε να εξαντλήσει το χρόνο για τη διατύπωση των επιχειρημάτων της.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας από το Βήμα αυτό, ειδικά τους αντιπροσώπους της Αριστεράς να μιλούν και να βεβαιώνουν την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι ο νόμος που πριν από λίγες μέρες ψηφίστηκε από τη Βουλή για τη διοικητική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ψηφίστηκε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ψηφίστηκε κατ' αρχήν και κατ' άρθρο. Εμποδίσате να ψηφιστεί στο σύνολό του. Αυτός, λοιπόν, ο νόμος, που είναι βέβαιο ότι θα ψηφιστεί, θα αποτελέσει αντικείμενο νέων αγώνων, για να μην εφαρμοστεί.

Πράγματι, μελαγχολεί κανείς γιατί ή θα πρέπει να δεχθούμε ότι είναι τόσο ευρύχωρη αυτή η έννοια και η λειτουργία της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας, ώστε να ανέχεται και τους κήρυκες μιας ανυπακοής στο Σύνταγμα και τους νόμους, ή θα πρέπει από την άλλη μεριά, να πούμε ότι μάλλον πρόκειται για σύμπτωμα ενός παρακμιακού πολιτικού λόγου της Αριστεράς, που ποτέ δεν συμφιλιώθηκε μ' ένα ρόλο συντεταγμένο μέσα στα πλαίσια μιας σύγχρονης δικαιοκρατούμενης πολιτείας.

Και το λέω αυτό βέβαια, διότι -και δεν μου μένει καμμία αμφιβολία, από τον τρόπο που μίλησαν και από τον τρόπο που έστησαν κυριολεκτικά την πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση οι εκπρόσωποι της Αντιπολιτεύσεως- δημιουργούνται εύλογα ερωτηματικά, όχι τόσο για την νομιμοποίηση της Κυβέρνησης, αφού είναι δεδομένο ότι όλοι όσοι υπογράφουν αυτήν την πρόταση της δυσπιστίας, θεωρούν δεδομένη την εμπιστοσύνη της Βουλής προς την Κυβέρνηση, αλλά γιατί θα πρέπει να γίνεται τόσο μεγάλη κατάχρηση της δυνατότητας που έχει η Αντιπολίτευση, για να ασκεί το υπέρτατο όπλο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, που είναι η πρόταση δυσπιστίας, τη στιγμή που ο στόχος της δεν είναι η διαπίστωση της εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση. Άρα καταχράται της δυνατότητας αυτής και προφανώς θα μπορούσε να πει κάποιος που σέβεται το Σύνταγμα και τη Βουλή, ότι υπάρχει θέμα κακοποίησης μιας συνταγματικής διατάξεως, η οποία προστατεύει τα συμφέροντα και τα δίνει ως προνόμια στην Αντιπολίτευση, πολλώ δε μάλλον, που με μια απλή ανάγνωση της συγκεκριμένης προτάσεως, διαπιστώνει κάποιος ότι ούτε σαν κείμενο δεν ανταποκρίνεται στη στοιχειώδη υποχρέωση που είχαν αυτοί που υπογράφουν την συγκεκριμένη πρόταση, να έχουν αναφέρει με σαφήνεια, τα θέματα επί των οποίων θα επακολουθήσει η συζήτηση. Και πράγματι, απορεί κάθε πιστός στο παιχνίδι του κοινοβουλευτισμού Βουλευτής, που ανεβαίνει σ' αυτό το Βήμα, επί ποίων θεμάτων θα πρέπει να διακυβευθεί η εμπιστοσύνη της Βουλής προς την Κυβέρνηση; Επί των θεμάτων που ήδη είχαν τεθεί υπό την κρίση του ελληνικού λαού τον περασμένο Σεπτέμβριο και απεφάνθη αυθεντικά, ότι όχι μόνο εμπιστεύεται τη Νέα Δημοκρατία αλλά και της δίνει επιπλέον το «πράσινο» φως, να οδηγήσει στις μεταρρυθμίσεις, που είκοσι χρόνια δεν κατόρθωσε να κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Και επιπλέον, ακόμη πιο πέρα, είναι δυνατόν να ομιλούν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης που ανέρχονται σ' αυτό το Βήμα, περί κρίσεως νομιμοποίησης στην περίπτωση του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, όταν δεν διαθέτει μόνο αυτό που λέγεται δημοκρατική νομιμοποίηση απλά, αλλά θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι διαθέτει και εκείνο το είδος της νομιμοποίησης, που ένας μεγάλος Γερμανός κοινωνιολόγος, ο Μαρξ Βέμπερ, είχε ονομάσει «χαρισματική νομιμοποίηση»; Γιατί πράγματι, ο Κώστας Καραμανλής, που ηγείται της Νέας Δημοκρατίας, έχει κατορθώσει να υπερβεί αυτά τα δίπολα, που ίσχυαν μεταπολιτευτικά στην Ελλάδα και που έκανε να

έχουν νόημα και αξία αυτοί οι λόγοι που επαναλαμβάνετε σ' αυτό το Βήμα και βεβαίως κανένας δεν μπορεί να σας κατανοήσει. Αυτός ο χαρισματικός ηγέτης, που διαθέτει κι αυτού του είδους τη νομιμοποίηση, κατόρθωσε με τον τρόπο του, με τον λόγο του, με τα έργα του, να οδηγήσει αυτόν τον τόπο, σ' ένα τέτοιο επίπεδο μεταρρυθμιστικής πολιτικής, ώστε όλοι σήμερα να είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί ακριβώς ο καθένας, είναι σε θέση να αναγνωρίσει ότι αυτό που υλοποιείται σήμερα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι τίποτε άλλο από αυτό που επιδιώκει ο λαός.

Και διερωτάται κάποιος λογικός ακροατής, των όσων στη συγκεκριμένη αυτή Αίθουσα λέγονται και γράφονται. Μα, επιτέλους, θα υπάρξει δυνατότητα να φύγουμε από τις παλινωδίες και τις αντιφάσεις; Θα υπάρξει η δυνατότητα να αρθεί κυριολεκτικά η Αντιπολίτευση στο ύψος του θεσμικού της ρόλου και προσεγγίζοντας δημιουργικά, εποικοδομητικά την κυβερνητική πολιτική, να αρθρώσει ένα χρήσιμο, ένα ωφέλιμο λόγο;

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να το παραδεχτείτε. Ούτε με τις παλινωδίες, αλλά κυρίως, ούτε με τα σχήματα του παρελθόντος, μπορούν να αποδοθούν τα νέα περιεχόμενα της πολιτικής ζωής, αυτά τα περιεχόμενα, που και η ιδεολογία και η πρακτική της Κυβέρνησης, κάνουν μια ωφέλιμη για όλο τον τόπο πραγματικότητα καθημερινά, με τις μεταρρυθμίσεις οι οποίες διαδέχονται η μία την άλλη.

Αναφέρω αυτά τα οποία ελέχθησαν και είναι ίσως και πολύ ενδεικτικά της ασυνεννοησίας που υπάρχει μεταξύ των ομιλητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Αριστεράς και κατά μόνος και συλλογικά, γιατί από όλους τους πολύ έμπειρους κοινοβουλευτικούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν υπήρξε τούτη τη στιγμή συμπύκνωση στον σκοπό για τον οποίο κατατέθηκε αυτή η συγκεκριμένη πρόταση. Αρχικά ο κ. Βενιζέλος είπε ότι κατέθεσαν αυτήν τη συγκεκριμένη πρόταση μομφής, γιατί δεν ήθελαν να εμπεδωθεί στην κοινωνία ότι είναι σε θέση η Νέα Δημοκρατία να κάνει μεταρρυθμιστικό έργο και ότι, επειδή αναμένεται να γίνουν και άλλες μεταρρυθμίσεις, γι' αυτό την έκαναν, για να εμποδίσουν αυτήν τη φορά των πραγμάτων. Ακούστηκε επίσης και από το στόμα του κ. Βερελή ότι επιτέλους το μήνυμα που θέλουν να δώσουν με την κατάθεση αυτής της συγκεκριμένης προτάσεως δυσπιστίας, δεν είναι άλλο από αυτό το οποίο άκουσαν να λέγεται από τον Τύπο, τις τηλεοράσεις και εν πάση περιπτώσει, αυτό που ψυχανεμίστηκαν ότι έχει στο μυαλό του ο λαός. Μα επιτέλους με τέτοιου είδους ανοησίες, δεν μπορεί να γίνει σοβαρή πολιτική και νομίζω ότι όλοι εμείς εδώ θα είμαστε, όπως ακριβώς είμαστε και στις προηγούμενες τρεις ονομαστικές ψηφοφορίες, το ίδιο αδιατάρακτοι και το ίδιο συνεκτικοί, για να δώσουμε στην Κυβέρνηση την εμπιστοσύνη που χρειάζεται, προκειμένου επιτέλους, να δούμε τα πράγματα σε αυτόν τον τόπο να αρχίσουν να αλλάζουν προς το καλύτερο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Κουτσοσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση δυσπιστίας, φέρνει τη λαϊκή δυσaráσκεια μέσα στο Κοινοβούλιο, μία λαϊκή δυσaráσκεια, που είναι κλιμακούμενη και διογκούμενη. Και έχω την αίσθηση ότι ορισμένοι κυβερνητικοί Βουλευτές, μιλώντας απ' αυτό το Βήμα, δίνουν την εντύπωση ότι δεν ζουν σ' αυτήν τη χώρα. Δοκιμάζονται οι βασικές κοινωνικές ομάδες που συγκροτούν τον κοινωνικό ιστό της χώρας, εκφράζουν αυτές, με πάρα πολλούς τρόπους τη δυσaráσκειά τους, αυτή η δυσaráσκεια, εμφανίζεται ως πλημμυρίδα στους δρόμους με τις κινητοποιήσεις, αποτυπώνεται στις δημοσκοπήσεις και θα έλεγα ότι θα έπρεπε να ζει σ' άλλη χώρα κάποιος, για να μην τη βλέπει και να μη τη βιώνει.

Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, ζουν μια νέα περίοδο λιτότητας. Μειώνονται τα εισοδήματά τους. Οι πενιχρές αυξήσεις, απορροφώνται από την ακρίβεια που κατατρώγει το εισόδημά τους. Οι συντάξεις παραμένουν καθηλωμένες.

Η φορολογική πολιτική μέσω της αύξησης της έμμεσης φορολογίας, κτυπά τα λαϊκά εισοδήματα. Η άμεση φορολογία, όπως έδειξε και μία πρόσφατη μελέτη του Ο.Ο.Σ.Α., πληρώνεται κατά κύριο λόγο από μισθωτούς και συνταξιούχους.

Οι αγρότες και οι κάτοικοι της υπαίθρου, βιώνουν νέα αδιέξοδα. Το κόστος παραγωγής καθιστά ασύμφορη την καλλιέργεια. Τα εισοδήματά τους εξαντλούνται. Σε μια περίοδο οξέυατος ανταγωνισμού και νέων συνθηκών στην παραγωγή, μένουν χωρίς κατεύθυνση, χωρίς καθοδήγηση, χωρίς υποστηρικτικούς μηχανισμούς. Ούτε καν αυτά τα περίφημα κέντρα αγροτικής ανάπτυξης που εξήγγειλε η Κυβέρνηση και ψήφισε με νόμο πριν από τέσσερα χρόνια στη Βουλή, δεν είναι ικανή να κάνει πράξη. Οι υποδομές στην υπαίθρο είναι στο περιθώριο. Το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, διαθέτει πολύ λιγότερους πόρους για αναπτυξιακές και κοινωνικές υποδομές στην υπαίθρο, απ' ό,τι τα προηγούμενα κοινοτικά πλαίσια, σε μία περίοδο που οι ανάγκες εμφανίζονται αυξημένες.

Οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες βιώνουν την κρίση στην αγορά. Ο τζίρος τους, απορροφάται από τα υπερεθνικά καταστήματα και τις πολυεθνικές, την ίδια ώρα, που η Κυβέρνηση με την πολιτική της, ενισχύει αυτές τις κατηγορίες των επιχειρήσεων με την απελευθέρωση του ωραρίου και την πριμοδότηση των σχεδίων τους, για να μεταφέρουν τον τζίρο εκτός των αστικών κέντρων και να κτυπήσουν την παραδοσιακή μικρομεσαία επιχείρηση.

Οι πυρόπληκτοι όλης της Ελλάδας, της Ηλείας, της εκλογικής μου περιφέρειας, είναι εγκαταλειμμένοι στα προβλήματά τους, οι κτηνοτρόφοι χωρίς τροφές, οι αγρότες χωρίς αποζημιώσεις. Την ώρα που καταστράφηκε ο οικονομικός και ο κοινωνικός ιστός της περιοχής με τεράστιες περιβαλλοντικές καταστροφές, δεν υπάρχει ένα ολοκληρωμένο και υποστηριζόμενο από πόρους και μηχανισμούς σχέδιο ανασυγκρότησης. Τα ζητήματα των υποδομών που αφορούν ιδίως τις χρήσεις γης, το χωροταξικό και τις άλλες μεγάλες παρεμβάσεις, είναι στο περιθώριο. Συνθήκες ανασφάλειας και αβεβαιότητας υπάρχουν παντού, στους νέους ανέργους, που αναζητούν εναγώνια μια θέση φτηνής εργασίας, στους νεόπτωχους, που βιώνουν το περιθώριο, τη μείωση των εισοδημάτων, την αδυναμία να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες. Η κρίση στους θεσμούς με αδιαφάνεια και σκάνδαλα, έχει καταστεί συνώνυμο της κυβερνητικής πολιτικής και δηλητηριάζει το δημόσιο βίο. Τα δημόσια αγαθά βρίσκονται στο στόχαστρο. Εκποιείται η δημόσια περιουσία. Τα λιμάνια, ο Ο.Τ.Ε., η Δ.Ε.Η., τα κοινωνικά αγαθά, η υγεία, η παιδεία, βρίσκονται σε οικονομική ασφυξία. Η νεοφιλελεύθερη πολιτική χτυπά αυτά τα κοινωνικά αγαθά, βάζει έτσι στο περιθώριο τις πλατιές λαϊκές μάζες που έχουν ανάγκη και που ένα κράτος πρέπει να τους παρέχει τις στοιχειώδεις παροχές δημόσιων αγαθών, πριμοδοτεί την ιδιωτική οικονομία και ουσιαστικά, μας έχει οδηγήσει στην κοινωνία των 2/3.

Η κοινωνική ασφάλιση, ο πυρήνας του κοινωνικού κράτους, η κατάκτηση των σύγχρονων κοινωνιών, βρίσκεται στο στόχαστρο της κυβερνητικής πολιτικής. Η Δεξιά εδώ μας έδειξε ότι είναι αμετανόητη. Μας έφερε τις πολιτικές της καταδικασμένης περιόδου '90-'93, πολιτικές, που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τις κυβερνήσεις του ανέτρεψε, πάλι στο προσκήνιο. Ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι, τιμωρούνται από τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας στο ασφαλιστικό, με την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, με τη μείωση των συντάξεων, με το πλαφόν στην επικουρική σύνταξη και, κυρίως, τιμωρούνται οι πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες, όπως είναι οι μητέρες των ανήλικων παιδιών. Και δεν είναι μόνο ότι είναι αναποτελεσματική αυτή η πολιτική, είναι και αντιφατική εντελώς, γιατί αυτή η Κυβέρνηση σ' αυτό εδώ το Κοινοβούλιο, νομοθέτησε πρόωρη συνταξιοδότηση σε μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων, προκειμένου να διευκολύνει την πολιτική της εκποίησης δημόσιας περιουσίας. Αυτή εδώ η Κυβέρνηση, συνταξιοδοτεί τους αγροφύλακες που μόλις προχθές προσέλαβε. Αυτή εδώ η Κυβέρνηση νομοθέτησε μόλις πριν λίγο καιρό ως ασφαλιστική και συνταξιοδοτική παροχή το επίδομα θέσης των διευθυντών στο δημόσιο, για να τακτοποιήσει ημετέρους.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, απέναντι στη διογκούμενη λαϊκή δυσάρεσκα των εργαζομένων, των συνταξιούχων και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, η Κυβέρνηση καταφεύγει στο παλιό όπλο της Δεξιάς, τον αυταρχισμό, με παρουσία ασφαλιτών στις συγκεντρώσεις, με επιλεκτική μνήμη

των εισαγγελέων, που βλέπουν μόνο τους συνδικαλιστές υπεύθυνους για τα κοινωνικά προβλήματα και δεν βλέπουν τα κυβερνητικά στελέχη και τους παράγοντες. Έφτασε η Κυβέρνηση δυστυχώς στον ιερό χώρο της Ολυμπίας, να στείλει προχθές τη Δευτέρα τα Ματ, για να κατεβάσει το πανό των συμβασιούχων του Υπουργείου Πολιτισμού, που θύμιζαν στην Κυβέρνηση και στον κ. Λιάπη τις υποσχέσεις που τους είχε δώσει. Αυτή είναι η πολιτική της.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η χώρα αντιμετωπίζει κρίση προσανατολισμού και στόχων. Δοκιμάζεται η παραγωγική της ικανότητα. Το ισοζύγιο πληρωμών συνεχώς διευρύνεται. Διαρρηγνύεται ο κοινωνικός ιστός με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Είναι αναντίστοιχη η Κυβέρνηση με τις ανάγκες και τις προκλήσεις των καιρών. Ταυτόχρονα όμως -και το παρατηρούμε όλοι- σχηματίζεται μια προοδευτική δημοκρατική πλειοψηφία ανατροπής και αυτό το ποτάμι, κανένας δεν μπορεί να το παρεμποδίσει να γίνει κάποια στιγμή και κυρίαρχη πολιτική. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σ' αυτήν την κατεύθυνση, θα εξαντλήσει όλα τα μέσα, σ' αυτήν την κατεύθυνση, θα κατευθύνει τις κύριες προτάσεις του.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν έρθει η ώρα να φτάσουμε στις εκλογές και στην κάλπη, αργά ή γρήγορα θα καταλάβετε ότι εκτός από κοινωνική μειοψηφία, είστε και πολιτική μειοψηφία, γιατί αυτός ο λαός, ζητάει μία πολιτική σ' άλλη κατεύθυνση, ζητάει μία πολιτική, που θα καλύψει τις βασικές κοινωνικές ανάγκες, που θα δώσει όραμα και στόχο στο λαό, στους νέους, στις γυναίκες, στους εργαζόμενους, στους μισθωτούς, στους κατοίκους της υπαίθρου και αυτήν την πολιτική, την εκφράζει και θα την εκφράζει με σταθερότητα και συνέπεια το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο για μία παρέμβαση; Θα σας δώσω τρία λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα χρειαστώ μόνο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας βάλω το ένα λεπτό αλλά δεν θα προλάβετε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε συνηθίσει στη Βουλή, να ακούμε πολλές φορές από την πλευρά των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπερβολές. Καμιά φορά αυτό το πράγμα είναι αναμενόμενο, ίσως επειδή κάποιοι θέλουν να δώσουν έμφαση. Όταν όμως οι ανακρίβειες επαναλαμβάνονται, όταν προσπαθούν να δώσουν την εικόνα ότι κάτι διαφορετικό γίνεται από αυτό που συμβαίνει, τότε αυτό πρέπει να σταματήσει.

Είναι η πολλοστή φορά, ιδίως στη σημερινή συζήτηση, που ακούγεται η ιστορία ότι προσλήφθηκαν οι αγροφύλακες και συνταξιοδοτήθηκαν. Θέλω, λοιπόν, να διευκρινίσω ένα πράγμα, για να σταματήσει αυτή η ιστορία. Γιατί, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πετάει μια κουβέντα ανεύθυνα και από εκεί και έπειτα, δημιουργούνται εντυπώσεις. Ουδείς από εκείνους που προσλήφθηκαν συνταξιοδοτήθηκε και δεν μπορούσε να συνταξιοδοτηθεί. Ο νόμος που δημιούργησε την Αγροφυλακή, προέβλεπε τη δυνατότητα μετάταξης στο Σώμα και άλλων στη πορεία. Πράγματι, ορισμένοι, μετετάχθηκαν από άλλες υπηρεσίες έχοντας συμπληρώσει άλλα χρόνια. Κι επειδή ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, αφού έτσι έκριναν, ίσως επειδή σκέφθηκαν εξαιτίας του ασφαλιστικού ή από κακή πληροφόρηση, θέλησαν να φύγουν. Όμως αυτοί είναι μεταγυνόμενοι από άλλες υπηρεσίες στις οποίες υπηρετούσαν. Δεν είναι οι αγροφύλακες εκείνοι οι οποίοι προσλήφθηκαν με διαγωνισμό που έκανε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αντικειμενικότητα. Είχε καταργηθεί επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. μια ολόκληρη υπηρεσία, για να μην πάρουν αυτούς τους ανθρώπους.

Από τη μια μεριά δεν έπαιρναν τους ανθρώπους και από την άλλη έπρεπε να επαναφέρουν από την αποστρατεία τον Ναύαρχο Λυμπέρη. Αυτή ήταν η τακτική τους και τώρα έρχονται να μιλήσουν για θέματα που αφορούν μύθους που καλλιεργούν.

Κανείς, λοιπόν, δεν έφυγε με σύνταξη από εκείνους οι οποίοι προσλήφθηκαν ως αγροφύλακες εκείνη την εποχή. Έφυγαν με σύνταξη άνθρωποι που ζήτησαν μετάταξη εν τω μεταξύ και έκριναν τώρα ότι πρέπει να φύγουν για δικούς τους λόγους. Αλλά δεν είναι του διαγωνισμού του 1993. Αυτό για να σταματήσει η παραφιλολογία που καλλιεργείται στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, εγώ επέμενα να σας δώσω τρία λεπτά αλλά εσείς επιμένετε στο ένα. Μιλήσατε ένα λεπτό και πενήντα έξι δευτερόλεπτα.

Το λόγο έχει η κ. Κόρκα – Κώνστα.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ – ΚΩΝΣΤΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απεδέχθη πάραυτα η Κυβέρνηση τη συζήτηση για πρόταση δυσπιστίας, που υπεβλήθη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Φυσικά όπως απεδείχθη, δεν αιφνιδιάστηκε κανείς, διότι γνωρίζουμε όλοι ότι η πρόταση δυσπιστίας, αποτελεί μία κορυφαία εκδοχή κοινοβουλευτικού ελέγχου και ένα εργαλείο στα χέρια της Αντιπολίτευσης για έλεγχο της Κυβέρνησης. Αλλά για να είμαστε ειλικρινείς, θεωρώ ότι αιφνιδιάστηκαν οι πολίτες, γιατί οι Έλληνες και οι Ελληνίδες στις 16 Σεπτεμβρίου, πριν από έξι μήνες, είχαν δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, ψηφίζοντας και στηρίζοντας αυτήν τη Κυβέρνηση κι επειδή κανείς δεν πιστεύει ότι λόγος της πρότασης δυσπιστίας είναι το κάθε τι που γράφεται στο κείμενο, δηλαδή κάθε επιστητό αλλά πιστεύουμε ότι είναι η καθυστέρηση της ψήφισης του ασφαλιστικού νομοσχεδίου.

Όμως, η αληθινή αιτία είναι αλλού. Είναι στην αναζήτηση διεξόδου, στα όποια εσωτερικά προβλήματα έχει η Αντιπολίτευση ή αντίστοιχα σε ανταγωνισμό ή σε αγώνα δρόμου εντυπώσεων και εντυπωσιασμού μ' άλλα κόμματα. Βέβαια, δεν είναι σωστό πιστεύω η εσωτερική κρίση σε μία παράταξη, να παρουσιάζεται σαν κρίση στην Κυβέρνηση και σαν κρίση στη χώρα. Έχουν γίνει αναδρομικά θα πω, άλλες δύο φορές στη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προτάσεις δυσπιστίας και αυτές απερρίφθησαν, σε σύνολο επτά, από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Θεωρώ ότι το να χρησιμοποιούμε τους θεσμούς για να βρίσκουμε διεξόδους, είναι κάτι που δεν το δέχεται ο ελληνικός λαός. Διότι ζητήσατε ονομαστική ψηφοφορία για το ασφαλιστικό και πριν αυτή ολοκληρωθεί, αφού έγιναν αυτές οι τέσσερις ψηφοφορίες, καταθέσατε πρόταση μομφής.

Ακούστηκε επίσης και μία πρόταση για δημοψήφισμα. Μα οι απανωτές ονομαστικές ψηφοφορίες απέδειξαν και θα αποδείξουν και στο τέλος αυτής της εβδομάδος, αλλά και την επόμενη εβδομάδα, τη συμπαγή δύναμη της Νέας Δημοκρατίας και μέσα στο Κοινοβούλιο και στην κοινωνία.

Διότι η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν Κυβέρνηση, αν γυρίσουμε στο μυαλό μας γρήγορα, αναδρομικά –τηλεγραφικά θα έλεγα– έχει αποδείξει ότι σε ιστορικές και θεσμικές στιγμές της χώρας μας, ήταν πάντοτε παρούσα και ελάμβανε πάντα τις σημαντικές αποφάσεις.

Παραμυπιπτόντως, εντελώς «συμπτωματικά», η δική σας παράταξη απείχε ως σήμερα. Να θυμηθούμε την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την απόφαση αποχώρησης κατά τη συζήτηση της Αναθεώρησης στην προηγούμενη κοινοβουλευτική θητεία, όπου αποχωρήσατε και ήταν σαν να είχατε αποφασίσει να απεμπολήσετε και δικές σας θέσεις και προτάσεις, που είχαν κατατεθεί τότε στις πολύωρες συζητήσεις, αλλά και σήμερα που γίνεται ακριβώς το ίδιο και άλλες πάρα πολλές περιπτώσεις.

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι έχετε βρεθεί σε έναν κυκεώνα και προσπαθείτε να βρείτε διέξοδο, στα διάφορα αδιέξοδα που σας περιβάλλουν.

Μη φαντασθείτε δε ποτέ ότι αιφνιδιάσατε την Κυβέρνηση, το αντίθετο ακριβώς. Οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ευχαριστήσουμε, διότι μ' αυτήν την κίνηση, δόθηκε και δίνεται η ευκαιρία, να αναφερθούμε στο πολυσχιδές και υπερπλούσιο έργο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και κατά την προηγούμενη διακυβέρνηση και σ' αυτήν την περίοδο μετά το Σεπτέμβριο του 2007, που έλαβε νωπή την εντολή από τους Έλληνες πολίτες.

Μας δίνεται η ευκαιρία, να αντιπαραβάλουμε τα έργα και ημέρες της εικοσάχρονης κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να διαπι-

στωθεί αυτή η μεγάλη διαφορά με μια υπεύθυνη Κυβέρνηση. Φυσικά θα αποδειχθεί ότι η κρίση βρίσκεται αλλού. Δεν βρίσκεται στη χώρα, όπως προσπαθείτε να παρουσιάσετε. Δίνεται μία ακόμη ευκαιρία, να εμπιστευτεί ο ελληνικός λαός αυτήν την πολιτική δύναμη ευθύνης, κύρους, αξιοπρέπειας και μία παράταξη που οι επιλογές της ενισχύουν την ομοψυχία και την ενότητα, με διαχρονικές αξίες και αρχές.

Ο καθένας ενθυμείται τι παραδώσατε. Θα αναφερθώ σ' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Παραδώσατε μια βαριά κληρονομιά –θα τα συμπεριλάβω σ' αυτήν την έκφραση– προβλημάτων και θεμάτων, με τα οποία ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ήρθαν αντιμέτωποι και κλήθηκαν να τα λύσουν.

Επιγραμματικά αναφέρω τα εξής: Ουραγός η χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση σ' όλους τους τομείς, στην ανταγωνιστικότητα, στις επενδύσεις, στον τουρισμό, στις εξαγωγές, ενώ πρωτοπόρος στα ελλείμματα και την ανεργία. Μιλούσατε τότε –επί δικών σας κυβερνήσεων– για ισχυρή οικονομία και αυτή απεδείχθη εντελώς ανίσχυρη. Έπρεπε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να προχωρήσει σε λύσεις των οικονομικών προβλημάτων, που έρχονταν από το παρελθόν και να κάνει μεγάλη προσπάθεια να ανακτηθεί πάλι η αξιοπιστία μας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κλήθηκε κιόλας να πληρώσει πρόστιμα από δικές σας ελλείψεις, παραλείψεις, παρατυπίες. Προχωράει σε όλα, στις μεταρρυθμίσεις και ταυτόχρονα πληρώνουμε χρήματα, που θα μπορούσαν να πηγαίνουν για την παιδεία, την υγεία ή την άμυνα.

Καταφέραμε όμως να σταματήσουμε αυτόν τον κατήφορο. Αυτή η Κυβέρνηση προχωράει μπροστά. Υλοποιεί το προεκλογικό της πρόγραμμα, κάνει εκείνες τις αλλαγές, εκείνες τις μεταρρυθμίσεις, που δίνουν λύση στα χρονίζοντα προβλήματα.

Πάρα πολύ επιγραμματικά, θα αναφέρω τη ρύθμιση με τα πανωτόκια και την εξάλειψη που έγινε τελικά απ' αυτήν την Κυβέρνηση. Θα αναφέρω την αγροτική σύνταξη, που αφορά οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες, γιατί την προηγούμενη εβδομάδα έγινε ολόκληρη συζήτηση για τους αγρότες και την αγρότισσα, παρά το γεγονός ότι η κυρία Υπουργός, διαβεβαίωνε πως το θέμα της συντάξεως της αγρότισσας θα συζητηθεί σε νομοσχέδιο του Ο.Γ.Α..

Θα αναφέρω επίσης την αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ., την επιστροφή του παρατύπως παρακρατηθέντος Λ.Α.Φ.Κ.Α., τη φορολογική μεταρρύθμιση, που βοήθησε ούτως ώστε σήμερα περίπου τρία εκατομμύρια συμπολίτες μας να μη χρειάζεται να πληρώνουν φόρο, τα μεγάλα έργα υποδομής –που θα έλεγε κάποιος ότι όφειλε να είχαν γίνει αυτά τα έργα στη χώρα μας, με τα τρία Κοινοτικά Πλαίσια που είχαν περάσει στην πορεία των χρόνων των δικών σας διακυβερνήσεων– και αντίστοιχα μεγάλα έργα υποδομής που γίνονται τώρα, που θα γίνουν με το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Θα αναφερθώ στο δρόμο Κόρινθος-Πάτρα, στο δρόμο Κόρινθος-Τρίπολη, τα οποία είναι έργα που αφορούν και το νομό μου, στο φράγμα του Ασωπού, έργα πενήντα ετών πριν.

Και φυσικά είναι και η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, που δεν υπάρχει κανένας Έλληνας ή Ελληνίδα που να πιστεύει ότι δεν χρειάζεται να γίνει η ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, αντιλαμβάνομαστε ότι η πρόταση δυσπιστίας δεν είναι πειστική. Δεν πείθεται κανείς, αλλά γίνεται μια προσπάθεια εκ μέρους σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να κερδίσετε έναν πολιτικό χρόνο με αοριστίες, με γενικόλογα και μ' αυτόν τον τρόπο.

Καταλήγοντας θα πω ότι η χώρα θα πάει μπροστά. Το αποφάσισε η ελληνική κοινωνία. Δεν γυρίζουμε πίσω. Όσο και να θέλετε να ανακόψετε τη πορεία αυτής της Κυβέρνησης, θα αποδειχθεί –να μου επιτραπεί η έκφραση– όνειρο εαρινών νυχτών που διαβιούμε τώρα. Η Κυβέρνηση προχωρά μπροστά με αίσθημα ευθύνης. Προχωρά μπροστά στο μέλλον, στο μέλλον, που οφείλουμε στις επόμενες γενιές, στις γενιές των παιδιών μας.

Το μέλλον αυτό είναι συνυφασμένο με τη Νέα Δημοκρατία, είναι συνυφασμένο με τον Πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή.

Φυσικά και θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

ση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βασίλειος Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έξι μήνες μετά την ψήφο ανοχής που απέσπασε η Νέα Δημοκρατία, συνεχίζει την αρνητική πορεία για την χώρα και τους πολίτες. Ο σημαντικός ρόλος για τη χώρα μας στην Ευρώπη και στον κόσμο, παρά τα όσα ακούσατε προηγουμένως, χάθηκε οριστικά και μαζί του χάθηκαν και σημαντικοί πόροι για την ελληνική περιφέρεια και την ύπαιθρο.

Η οικονομία μας αφελληνίζεται. Όλοι οι δείκτες χειροτερεύουν. Πήγαμε πίσω εννιά θέσεις στην κατάταξη για την ανταγωνιστικότητα. Έξι θέσεις πήγαμε πίσω ως προς το ρυθμό ανάπτυξης. Η δημόσια περιουσία ξεπουλιέται. Την ίδια ώρα 40.000.000.000 ευρώ χάνονται από τη χώρα μας, ως αποτέλεσμα του αρνητικού εμπορικού ισοζυγίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποδόμηση του κοινωνικού κράτους επί Νέας Δημοκρατίας είναι σταθερή και συστηματική. Πρόκειται για ένα κοινωνικό κράτος, που δημιουργήθηκε με τις θυσίες του ελληνικού λαού.

Ταυτόχρονα, κανείς Έλληνας δεν πιστεύει σήμερα ότι είναι σε καλύτερη θέση από ό,τι ήταν το 2004. Με την οικονομική σας πολιτική αλλά κυρίως με τη φορολογική, μειώθηκαν οι φόροι για τις μεγάλες επιχειρήσεις και ταυτόχρονα αυξήθηκαν για τους μικρούς και την εργασία. Μειώθηκαν οι φόροι για τις τράπεζες και αυξήθηκαν για τους πολλούς, με τους έμμεσους φόρους, το Φ.Π.Α., με τον ειδικό φόρο για τα καύσιμα, με όλα τα φοροεπισπρακτικά μέτρα που επιβάλατε.

Καταργήθηκε ο φόρος της μεγάλης ακίνητης περιουσίας που πλήρωναν οι «έχοντες» και «κατέχοντες» και επιβλήθηκε ο κατοχικός φόρος για όλους τους Έλληνες. Το εισόδημα των περισσοτέρων έχει μειωθεί. Το κόστος ζωής έχει αυξηθεί κατακόρυφα κι έτσι η ελληνική οικογένεια οδηγείται εξ ανάγκης, για να τα βγάλει πέρα, στον υπερδανεισμό. Έτσι αντί της αναδιανομής του πλούτου, έχουμε μια μεθοδευμένη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των λίγων.

Δεν είναι όμως μόνο ο πλούτος. Οι δυνατότητες, οι ευκαιρίες, τα δικαιώματα και οι ελπίδες, γίνονται προνόμιο όλο και πιο λίγων πολιτών. Οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται και η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών περιθωριοποιείται και βιώνει μια πρωτοφανή ανασφάλεια.

Το 22% περίπου των συμπολιτών μας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Ένα στα πέντε νοικοκυριά, έχει εισόδημα κάτω από 500 ευρώ το μήνα. Χιλιάδες νέοι προσπαθούν να επιβιώσουν με 400 και 600 ευρώ.

Ταυτόχρονα μ' αυτήν την πραγματικότητα όμως διαμορφώνεται και ένα βαρύ, νοσηρό κλίμα στο δημόσιο βίο της χώρας. Η αδιαφανής διαχείριση της εξουσίας και του δημόσιου χρήματος και η απαξίωση των θεσμών, αποτελούν το «θερμκήπιο» των σκανδάλων και της διαφθοράς. Έτσι τα φαινόμενα των Χούπηδων, των «κουμπάρων», των Αγάπιων, οι υποκλοπές, το «πρότυπο» εξουσίας και διαχείρισης του δημόσιου βίου Ζαχόπουλος, τα ομόλογα –αλήθεια, τι έγινε η έκθεση Ζορμπά;- είναι το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής.

Όλα αυτά βέβαια, δεν οφείλονται ούτε στην παγκοσμιοποίηση, όπως μοιρολατρικά κάποιοι υποστηρίζουν, αλλά ούτε στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προφανώς δεν οφείλονται στις υπαρκτές αδυναμίες του πολιτικού συστήματος, όπως προσπαθεί να μας πείσει η Κυβέρνηση, για να αποσείσει από πάνω της τις ευθύνες.

Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας και των αποφάσεων του συστήματος Καραμανλή, που καθημερινά αποδεικνύει ότι υπηρετεί τους λίγους και εκπληρώνει μέχρι κεραίας τις δεσμεύσεις του προς αυτούς. Είναι εδώ και τέσσερα χρόνια Κυβέρνηση στον τόπο μόνο η Νέα Δημοκρατία, χωρίς καμμία συναίνεση από καμμία άλλη πολιτική δύναμη, εμφανή τουλάχιστον. Δεν κυβερνά ούτε ο λεγόμενος δικομματισμός ούτε το Κοινοβούλιο.

Η επικοινωνιακή, βέβαια, προπαγάνδα του συστήματος

Καραμανλή, προσπαθεί να παρουσιάσει την κυβερνητική πολιτική ως αποφάσεις του Κοινοβουλίου και του συνόλου των Βουλευτών της Αίθουσας αυτής.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευκαιρία με τη συζήτηση της πρότασης μομφής και την ψηφοφορία την Παρασκευή το βράδυ, να δούμε –και με ονομαστικό μάλιστα τρόπο- ποιοι συναινούν και ποιοι στηρίζουν, άρα ποιοι έχουν και τη συνευθύνη για την πιο αντιλαϊκή και επιζήμια για τον τόπο πολιτική, μια πολιτική, που είναι σε πλήρη αντίθεση με τη θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών, που όχι μόνο συμφωνούν με την πρότασή μας, αλλά την περιμέναν! Περιμέναν τη σημερινή πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Συμφωνούν μαζί μας και στηρίζουν την πρόταση μομφής, όλοι οι κάτοικοι της ελληνικής περιφέρειας και της υπαίθρου που εξαθλιώνονται, οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι που καταστρέφονται, αφού το κόστος παραγωγής αυξάνεται κατακόρυφα –λιπάσματα, ζωοτροφές, πετρέλαιο στα ύψη- και την ίδια ώρα οι τιμές παραγωγού από το ελαιόλαδο μέχρι τα οπωροκηπευτικά και τα κτηνοτροφικά προϊόντα καθλώνονται. Οι καταναλωτές με τις συνεχείς αυξήσεις στο ράφι είναι και αυτοί μαζί μας.

Οι εργαζόμενοι που ζουν στην ανασφάλεια για το αύριο, στηρίζουν την πρότασή μας, όπως επίσης οι νέοι που βλέπουν τα όνειρά τους να ψαλιδίζονται και να καταπατούνται από αυτήν την πολιτική, οι επιστήμονες που υπάρχουν στην ατζέντα της Κυβέρνησης μόνο ως αντικείμενο πελατειακών σχέσεων, οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί, που βιώνουν την κομματοκρατία και την αναξιοκρατία, οι άνεργοι που εμπαίζονται, οι μικροί και μεσαίοι που συνθλίβονται από τα οικονομικά μεγαθήρια με τη συναίνεση της Κυβέρνησης.

Στηρίζουν την πρότασή μας οι συνταξιούχοι, που βλέπουν τις συντάξεις τους να μειώνονται και τις κοινωνικές υπηρεσίες να απαξιώνονται, τα θύματα της αυξανόμενης εγκληματικότητας –δεν μας είπατε τίποτα γι' αυτό, κύριε Υπουργέ- όλοι οι πολίτες που είδαν τις περιουσίες τους να χάνονται από τη μεγάλη καταστροφή του καλοκαιριού που πέρασε και ακόμη δεν έχουν αποζημιωθεί, ο κάθε πολίτης που ταλαιπωρείται από την αποδιάρθρωση των δημοσίων υπηρεσιών, όλοι όσοι έπασαν θύματα των ψεύτικων προεκλογικών υποσχέσεων σας, αστυνομικοί, δασοφυροσβέστες. Πείτε μας γι' αυτούς, μιας και είστε στην Αίθουσα, κύριε Υπουργέ.

Ακόμη, συμφωνεί μαζί μας και στηρίζει την πρόταση μομφής κάθε δημοκράτης και δημοκράτισσα που βλέπει με λύπη την απαξίωση των δημοσίων αγαθών της υγείας και της παιδείας και τη χειραγώγηση και υποβάθμιση των δημοκρατικών θεσμών.

Τέλος, ανέμεναν με αγωνία την πρωτοβουλία μας και τη στηρίζουν τα δύο εκατομμύρια πολίτες, που πλήττονται από τις επιλογές σας για το ασφαλιστικό και ιδιαίτερα οι εργαζόμενες μητέρες και οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά.

Διαφωνούν μαζί μας –ήταν φυσικό και αναμενόμενο- διαφωνούν δηλαδή με την πρόταση μομφής όλοι οι βολεμένοι και οι ωφελημένοι από την πολιτική σας, μεγαλοεισαγωγείς, τράπεζες, διυλιστήρια, φαρμακοβιομήχανοι, εφοπλιστές, αλλά και οι κάθε λογής αεριτζήδες και κερδοσκόποι, οι επιζητούντες διευθέτηση συμφερόντων και οι μετέχοντες στην επετηρίδα, για τη λαφυραγώγηση του δημόσιου πλούτου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ την Παρασκευή το βράδυ, θα αποκαλυφθεί ποιος είναι με ποιους. Η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί και δεν θέλει να αλλάξει πολιτική και οι πολίτες δεν ζητούν τον εξωραϊσμό της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, αλλά απαιτούν την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Γι' αυτό κι εμείς δεν θα αρκεστούμε στην απόσυρση κάποιων άρθρων νομοσχεδίων, έστω μετά από δημοψηφίσματα, αλλά θα αγωνιστούμε για την πλήρη ανατροπή αυτής της πολιτικής, για την πλήρη ανατροπή μιας Κυβέρνησης που ασκεί μια πολιτική αντιλαϊκή και επιζήμια για τον τόπο. Αυτός είναι ο στόχος μας –εξάκαθος στόχος- και είμαστε απέναντί! Ούτε συναινέσαμε ούτε συναινούμε στην πολιτική που ασκείτε!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκέρογλου.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ. Θέλετε, κύριε Υφυπουργέ, το λόγο για μια παρέμβαση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία. Ένα τρίλεπτο σας αρκεί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ. Ο Υφυπουργός των Εσωτερικών έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να απαντήσω στο συνάδελφο του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, που έθεσε το θέμα αναφορικά με τους πυροσβέστες. Εκτιμώ ότι αναφέρθηκε στους εποχικούς δασοπυροσβέστες. Και ως προς τους δασοπυροσβέστες, θα ήθελα να του πω ότι τα αιτούμενα 22,4 εκατομμύρια ευρώ έχουν εγκριθεί, η πεντάμηνη απασχόλησή τους ήδη έχει γίνει οκτάμηνη, αρχίζει από 1η Απριλίου. Υπενθυμίζω ότι η αντιπυρική περίοδος αρχίζει την 1η Μαΐου και όχι την 1η Απριλίου, όπως κάπου ανεγράφη και στη συνέχεια, τα ατομικά είδη τα οποία προβλέπονται από την υπουργική απόφαση του 2007, είναι στη διαδικασία προμήθειας. Σε προηγούμενη επίκαιρη ερώτηση, είχε κατατεθεί στα Πρακτικά η πορεία αυτών των προμηθειών ως προς την εξέλιξή τους, αναφορικά με τους συγκεκριμένους χρόνους που προβλέπονται.

Ως προς τους αστυνομικούς, δεν αντελήφθη τι εννοείτε. Εκτιμώ ότι αναφέρατε στο θέμα το οποίο ετέθη το πρωί από τον συνάδελφό μας, τον κ. Καστανίδη. Ως προς αυτό, αναφορικά με τους συνδικαλιστές επισημαίνω ότι είναι αιρετοί και δεν είναι εγκάθετοι και θεωρώ ότι δεν μπορούμε να τους προσδώσουμε οιοδήποτε πολιτικό χρώμα για τις πράξεις τους, διότι τούτο είναι εις βάρος του συνόλου των εργαζομένων.

Από την άλλη πλευρά, επί της ουσίας, έχει διαταχθεί έρευνα από τον εισαγγελέα της υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας για τα καταγγελλόμενα σε χθεσινή εφημερίδα, όπως επίσης, για θέματα καταγγελίας επί διαχειριστικών ατασθαλιών και θα προκύψει από εκεί το αν όντως συμβαίνουν ή όχι. Επίσης και για μια εταιρεία security, σύμφωνα με τις καταγγελίες τους, ήδη έχει διαταχθεί και εκτελείται προκαταρκτική έρευνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και τώρα το λόγο έχει η κ. Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

«Κυβερνητική δυσφορία για επιλογές Συνασπισμού». Εξωθεσμική χαρακτηρίζεται η εμπλοκή του Προέδρου από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». «Πολιτικές ακροβασίες σε βάρος των θεσμών. Επιχειρείται εμπλοκή Παπούλια στη διαδικασία του ασφαλιστικού, την ίδια ώρα που ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, λέει πως πρέπει να είμαστε έτοιμοι για θυσίες, ατομικές και συλλογικές, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις δύσκολες περιστάσεις», από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

Ο ανεμοδείκτης από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: «Αν υποθεθεί ότι η πρόταση Αλαβάνου στη Βουλή για διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό δεν ήταν πυροτέχνημα επικοινωνιακό και δεν προέκυψε από την αγωνία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ποιο ακριβώς θα ήταν το ερώτημα που θα καλούμασταν να απαντήσουμε σ' ένα ενδεχόμενο δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό; Αν θέλουμε να αλλάξει το ασφαλιστικό μας σύστημα, που όλοι ομολογούμε πως οσονούπω, αν όχι ήδη, μας τελειώνει ή όχι;».

Και βέβαια, μία σειρά άλλων δημοσιευμάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη σημερινή αναβληθείσα συζήτηση για το δημοψήφισμα και την κατατεθείσα πρόταση δυσπιστίας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αναδεικνύει ότι από τη μία

πλευρά -και δεν τα λέμε εμείς αυτά, είναι δημοσιεύματα του Τύπου- επιχειρήθηκε ένας θεσμικός εκβιασμός και από την άλλη πλευρά, επιχειρείται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα, ένας θεσμικός επικοινωνιακός αντιπερισπασμός.

Πάντως και στις δυο περιπτώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο πολύ σημαντικά, συνταγματικά κατοχυρωμένα, θεσμικά μέτρα και βεβαίως, κορυφαίες στιγμές της δημοκρατίας, όπου δικαιούται και νομιμοποιείται η Αντιπολίτευση να ασκεί το δικαίωμά της για κατάθεση πρότασης δυσπιστίας ή το δικαίωμά της για τη διενέργεια δημοψηφισμάτων, έχουν αυτήν την ώρα, ίδιον κομματικό όφελος, έχουν ως σκοπό, ως στόχευση, ίδιον κομματικό όφελος και νομίζω ότι αυτό δεν οδηγεί στο να πάει το πολιτικό μας σύστημα μπροστά. Οδηγεί, βεβαίως, στην κατεύθυνση του να ωφεληθούν τα κόμματα εκείνα, τα οποία εμπλέκονται σ' αυτήν τη θεσμική αξιοποίηση αυτού του θεσμικού οπλοστασίου, το οποίο το Σύνταγμα μας παρέχει σε μια δημοκρατία, την οποία υπηρετούμε όλοι μας και βεβαίως, όλες οι πτέρυγες της Βουλής, αλλά, όμως, όχι επ' ωφελεία της κοινωνίας.

Διότι από τα δημοσιεύματα που ενδεικτικά σας ανέφερα του Τύπου, είναι φανερό ότι δεν θα προσθέσει ούτε η μία πρόταση κάτι, σε σχέση με την ωφέλεια την οποία υπηρετούμε και το καθήκον που έχουμε απέναντι στους πολίτες και την κοινωνία όσον αφορά το ασφαλιστικό, ούτε η άλλη πρόταση, η πρόταση δυσπιστίας, η οποία βεβαίως έρχεται την ώρα που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει δύο πόλους στο εσωτερικό του, αντιμετωπίζει ανηλές σφυροκόπημα από τα αριστερά του και προσπαθεί να συσπειρώσει το εσωτερικό του, την κομματική του βάση. Και βεβαίως, μεταφέρει τα εσωτερικά του προβλήματα -και αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο- στο χώρο της άσκησης της δημοκρατίας, της υλοποίησης της δημοκρατίας και βεβαίως, προσπαθεί να εξαγάγει τα εσωτερικά του προβλήματα και να τα μετατρέψει σε προβλήματα της κοινωνίας και του κοινωνικού συνόλου.

Από την άλλη πλευρά, η Αριστερά -και δη εκείνη η οποία συμμετέχει στην ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης- είναι εκείνη η οποία πρωτοστατεί στο να γυρίσει τη χώρα πίσω με σκέψεις, οι οποίες συνάδουν με τις σκέψεις του Μάο, δηλαδή, παλιάς κοπής τεχνάσματα και στρατηγικές οι οποίες έχουν αποτύχει, τις οποίες μπορούμε να συζητήσουμε σε αμφιθέατρα και τις οποίες μπορούμε να έχουμε ως αντικείμενο επεξεργασίας και διαπραγμάτευσης κάποιου σεμιναρίου κοινωνικοπολιτικού περιεχομένου, αλλά ασφαλώς, δεν μπορούν να τύχουν της εφαρμογής της πολιτικής πρακτικής την οποία έχει ανάγκη η κοινωνία και ο τόπος και όχι βεβαίως στην κατεύθυνση αυτή που μας επιβάλλουν, αν θέλετε, η κοινωνία, οι περιστάσεις και οι πολίτες, αλλά προς την αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση, δηλαδή του πωγωνιολισμού, της οπισθοδρόμησης, της συντήρησης και της έλλειψης προόδου και ευημερίας, ως συνέπεια από τέτοιου είδους στενές πολιτικές, οι οποίες σκοπούν αποκλειστικά και μόνο να έχουν ένα πρόσκαιρο κομματικό όφελος, μια πρόσκαιρη κομματική ωφέλεια, η οποία όμως δεν κεφαλαιοποιείται από τους πολίτες, δεν ωφελεί την κοινωνία, δεν ωφελεί τους πολίτες, δεν ωφελεί τους κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερους, εκείνους δηλαδή στους οποίους έχουμε καθήκον και υποχρέωση.

Βεβαίως προσφάτως η Κυβέρνηση, δηλαδή πριν από έξι μήνες, όπως αναφέρει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην πρόταση δυσπιστίας, έλαβε ισχυρή λαϊκή εντολή να κυβερνήσει τον τόπο και να τον κυβερνήσει με τέτοιο τρόπο, ώστε το σκάφος της χώρας να οδηγηθεί σε ήρεμα νερά, να μειώσει τη φτώχεια, να κλείσει την ψαλίδα του κοινωνικού ελλείμματος, να δημιουργήσει κλίμα ασφάλειας και κοινωνικής συνοχής, να δημιουργηθούν οι συνθήκες και οι προϋποθέσεις εκείνες, οι οποίες πραγματικά να αυξήσουν την πίστα, να την πολλαπλασιάσουν, για να μοιραστούν τα κομμάτια της ευημερίας στην ελληνική κοινωνία και στον ελληνικό λαό, ο οποίος έχει πρόσφατες τις πολιτικές πρακτικές των κυβερνήσεων του χθες, αλλά και τις συμπεριφορές και τις πράξεις και τις παραλείψεις -τις πολιτικές εννοώ πάντοτε- όλων των κομμάτων, μη εξαιρουμένων και των κομμάτων της Αριστεράς.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρ-

νοντας από το κείμενο της πρότασης δυσπιστίας μια-δυο φράσεις, οι οποίες έχουν καταχωρηθεί και στα Πρακτικά και έχουν διανεμηθεί σ' όλους τους συναδέλφους, βλέπω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, κατέθεσε μεταξύ των άλλων πρόταση δυσπιστίας, γιατί για παράδειγμα λέει ότι η εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, η πολιτική της αδράνειας, των υποχωρήσεων και των συμβιβασμών, έχει εμφανίσει αρνητικές επιπτώσεις στα εθνικά μας συμφέροντα και οδηγεί την Ελλάδα στο περιθώριο των εξελίξεων.

Και αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν είναι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., δεν είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, που στηρίζουν την Κυβέρνηση; Βεβαίως, αναφέρθηκε σ' όλα τα κόμματα, αλλά επικεντρώνω την προσοχή μου στους ασκούντες το δικαίωμα της κατάθεσης πρότασης δυσπιστίας, δηλαδή, σε σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν στηρίζετε την εξωτερική πολιτική που ασκεί η Κυβέρνηση τούτες τις κρίσιμες ώρες στο Σκοπιανό ζήτημα;

Εάν, λοιπόν, τη στηρίζετε, για ποιο λόγο καταθέτετε πρόταση δυσπιστίας, επικαλούμενοι αδράνεια, υποχωρήσεις και συμβιβασμούς, τους οποίους στηρίζετε εσείς για το Σκοπιανό ζήτημα, αναφέροντάς τους μέσα στην πρόταση δυσπιστίας;

Λέτε σε κάποιο άλλο σημείο, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση με τις τακτικές επιλογές της στο ασφαλιστικό, χάραξε μόνη της και οριστικά την κόκκινη γραμμή απέναντι στην κοινωνία.

Ερώτημα ευθύνης που τίθεται απέναντι στους έχοντες την πρωτοβουλία της κατάθεσης της πρότασης δυσπιστίας, βάσει του άρθρου 84, παράγραφος 2 του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί υπερψηφίσατε από όλο το νομοσχέδιο, τις διατάξεις εκείνες οι οποίες προστατεύουν τη μητρότητα, την ίδια ώρα που επιτίθεσθε μετά μανίας κατά της Κυβέρνησης, λέγοντας ότι επιτίθεται στη μητρότητα και ιδίως στις εργαζόμενες μητέρες; Δηλαδή, δύο μέτρα και δύο σταθμά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και κλείνω μ' αυτό– η πρόταση δυσπιστίας σας, δεν έχει ουσιαστικό πολιτικό περιεχόμενο. Η πρόταση δυσπιστίας, είναι ένας θεσμικός αντιπερισπασμός και ως εκ τούτου δεν μπορεί, παρά να τύχει της ανάλογης συμπεριφοράς από την Εθνική μας Αντιπροσωπεία.

Δεν είναι για λόγους κομματικού πατριωτισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η πλειοψηφία θα καταψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι γιατί καταθέτετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα κορυφαίο θεσμικό όπλο, για να εξάγετε τη δική σας εσωκομματική κρίση, για την ικανοποίηση ιδίων κομματικών ωφελειών, σε βάρος της κοινωνίας, σε βάρος των πολιτών, σε βάρος της πορείας της χώρας.

Και αυτό δεν μπορεί να μείνει αναπάντητο. Και θα απαντήσει η ψήφος των Βουλευτών της Πλειοψηφίας, όπως ακριβώς έχουμε λάβει τη λαϊκή εντολή να κάνουμε, να προχωρήσουμε μπροστά αμετακίνητοι, με βάση την εντολή που μας έδωσε ο λαός, οι συμπολίτες μας, να πάμε το σκάφος της χώρας μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ψηφίσαμε τα τρία άρθρα από τα εκατόν πενήντα τρία του νομοσχεδίου για τις ασφαλιστικές αλλαγές, γιατί δεν είμαστε μηδενιστές και δεν είμαστε ισοπεδωτικοί και καταστροφολόγοι, όπως ήσασταν και συνεχίζετε να είστε.

Μ' αυτά τα τρία άρθρα, δίνετε το ελάχιστο στην εργαζόμενη γυναίκα και δεν θέλαμε αυτό να γίνει πραγματικότητα. Όμως, με τα επόμενα άρθρα και τα προηγούμενα, της αφαιρείτε τεράστια κεκτημένα και δικαιώματα. Γι' αυτό καταψηφίσαμε και επί της αρχής και τα περισσότερα άρθρα του νομοθετήματός σας. Γι' αυτό, το καταψηφίζουμε και στο σύνολο.

Αυτό αποκαλύπτει ότι εμείς δεν είμαστε τυφλοί. Δεν είμαστε δογματικοί στην αντιπολίτευση. Αυτό αποδεικνύει ότι δεν είμα-

στε ισοπεδωτικοί, όπως είστε εσείς και όπως θέλετε να εμφανίσετε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή όμοιο όπως εσείς.

Αγαπητή συναδέλφισσα, στην πρόταση δυσπιστίας, αναφερόμαστε στην εξωτερική πολιτική, γιατί θέλουμε να σας πούμε πως τέσσερα χρόνια παλινδρομήσεων, αδράνειας και υποχωρήσεων, οδήγησαν τη χώρα μας με την πλάτη στον τοίχο. Μέχρι το καλοκαίρι, σας λέγαμε πως πρέπει να βάλετε βέτο, να επικαλεστείτε το βέτο, να είστε αποφασιστικοί προς τη διεθνή κοινότητα και προς τους γείτονές μας, να μην ταλαντεύεστε.

Ο Πρωθυπουργός και η ηγεσία της Κυβέρνησης, αρνιόταν αυτήν τη δυνατότητα της χώρας μέχρι τις παραμονές των εκλογών. Και για λόγους εκλογικής σκοπιμότητας, για πρώτη φορά, μία εβδομάδα από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, ο κύριος Πρωθυπουργός είπε πως η Ελλάδα θα προβάλει βέτο.

Γι' αυτό είμαστε υπερήφανοι. Σας φέραμε στην πατριωτική, στη δική μας θέση, μέσα από δυσκολίες και παλινωδίες για τη χώρα, στις οποίες εσείς την οδηγήσατε.

Όμως, αγαπητή συναδέλφισσα, όταν χθες ο κ. Νίμιτς, μετά απ' αυτήν την ομόθυμη υποστήριξη του ελληνικού λαού, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλων σχεδόν των κομμάτων, κατέθεσε αυτήν την απαράδεκτη πρόταση, που είναι αντίστοιχη της αρχικής που κατέθεσε πριν από δύο χρόνια και που εσείς είχατε αποδεχθεί ως βάση διαλόγου –δηλαδή το όνομα «Μακεδονία-Σκόπια», τη διπλή ονομασία και την αποδοχή εκ μέρους και της Ελλάδας της μακεδονικής εθνότητας– πώς να μη σας καταγγέλλουμε ότι δεν μπορέσατε να αξιοποιήσετε τα πολιτικά και διπλωματικά μας αποθέματα, την ισχύ της χώρας μας, το σταθεροποιητικό ρόλο στην περιοχή, τα πλεονεκτήματα που είχε κατακτήσει η δική μας κυβέρνηση και ο ελληνικός λαός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μαγκριώτη, μην επιτίθεστε τώρα στην κ. Παπακώστα. Δεν τα χειρίζεται η κ. Παπακώστα αυτά τα θέματα εξωτερικής πολιτικής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Όχι, δεν απαντώ στην κ. Παπακώστα. Απαντώ στην Κυβέρνηση, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η Κυβέρνηση τα χειρίζεται τα εξωτερικά θέματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Να, γιατί, λοιπόν, συμπεριλάβαμε στην πρόταση μομφής και την εξωτερική πολιτική. Η χθεσινή απαράδεκτη πρόταση του κ. Νίμιτς και η χλιαρή απάντηση της Κυβέρνησης, δείχνουν την αδυναμία αποφασιστικών χειρισμών.

Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα. Και καλούμε την Κυβέρνηση και σήμερα, να τηρήσει καθαρή και αποφασιστική στάση, γιατί η συγκυρία είναι και πάλι, όπως το 1992, ευνοϊκή για τη χώρα μας.

Η μονομερής αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσόβου από την Ουάσιγκτον και μερικές ευρωπαϊκές χώρες κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου, δημιουργεί συνθήκες στην περιοχή, που ευνοούν μία χώρα και μια δύναμη σαν την Ελλάδα, που είναι δύναμη ειρήνης και σταθερότητας.

Να, λοιπόν, γιατί τώρα οι γείτονες έχουν ακόμα πιο πολύ ανάγκη την Ελλάδα και την πολιτική παρουσία της. Να, γιατί σας λέμε, χωρίς ταλάντευση να είστε καθαροί και αποφασιστικοί, χωρίς δεύτερες σκέψεις και μικροκομματικές επιλογές.

Με την πρόταση δυσπιστίας, συνεχίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων, των συνταξιούχων, των νέων, της γυναίκας, των επαγγελματιών, των μικρομεσαίων, των εμπόρων, που όλους αυτούς τους μήνες κινητοποιούνται στους δρόμους, στους χώρους εργασίας και σας στέλνουν το μήνυμα της δικής τους δυσπιστίας, δυσφορίας και αγανάκτησης.

Αυτό το μήνυμα, που το σηκώσαμε μαζί με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης στις διαδηλώσεις τις προηγούμενες ημέρες και στην τετραήμερη συζήτηση στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου για τις ασφαλιστικές αλλαγές που θέλετε να φέρετε, αυτό το μήνυμα δυσπιστίας της κοινής γνώμης και των πολιτών που καταγράφεται σ' όλες τις δημοσκοπήσεις, θέλαμε ακόμα πιο ηχηρά και έντονα να φέρουμε στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, για να δείξουμε την αλληλεγγύη στην ελληνική κοινωνία με την πρόταση δυσπιστίας.

Σύσσωμοι αναλίσκεστε, φίλοι της Κυβέρνησης, σε αυτάρεσκους μονόλογους. Δεν ακούτε τη δυσφορία και την απογοή-

τευση της κοινής γνώμης. Δεν ακούτε τη βοή των γεγονότων που έρχονται. Κλεισμένοι στους τέσσερις τοίχους της κυβερνητικής και κρατικής εξουσίας, δεν μπορείτε να αντιληφθείτε, πως η πολιτική σας υποσκάπτει την κοινωνική συνοχή και μεγαλώνει ακόμη περισσότερο την ψαλίδα των εισοδημάτων. Οδήγησε ήδη σε ύφεση την οικονομία, που τα προηγούμενα χρόνια, στηρίχθηκε στους εισαγόμενους κοινοτικούς πόρους και δεν ήταν καθόλου αυτοτροφοδοτούμενη, αλλά και στην υπερχρέωση των νοικοκυριών.

Και όταν αυτά άρχισαν να περιορίζονται -γιατί έπιασαν οροφή και ταβάνι- μπήκαμε στον κύκλο της ύφεσης, που εντείνεται, βεβαίως, με τη διεθνή χρηματοπιστωτική και χρηματιστηριακή κρίση, στην οποία τώρα ψάχνετε άλλοθι των αδιεξόδων της οικονομικής και κοινωνικής σας πολιτικής.

Με την οικονομική και κοινωνική σας πολιτική, μειώσατε την αγοραστική δύναμη των πολιτών, όπως επίσης και μέσα από την εισοδηματική και φορολογική πολιτική, με τον υψηλό πληθωρισμό και την ακόμη πιο μεγάλη ακρίβεια που δημιουργούν οι κερδοσκόποι, την οποία δεν μπορείτε να περιορίσετε και να πατάξετε και κάθε μέρα γιγαντώνεται και εκτοξεύεται στα ύψη, ροκανίζοντας το λαϊκό εισόδημα.

Και αντί να μιλήσετε για την ουσία της κυβερνητικής πολιτικής, να απολογηθείτε στον ελληνικό λαό, έρχεστε εδώ και μιλάτε μονίμως για ρόλους και παιχνίδια. Καταναλώνετε όλο το χρόνο που έχετε, για να μιλήσετε για τους λόγους για τους οποίους ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατέθεσε την πρόταση δυσπιστίας. Μονίμως κάνετε δίκη προθέσεων, γιατί δεν θέλετε να ασχοληθείτε με την ουσία της πολιτικής, γιατί αυτό θέλουν οι πολίτες και αυτό αρνείστε.

Τέλος, όσον αφορά αυτό το πέπλο ενοχής απέναντι στην κοινωνία και αυτόν το δείκτη ασφάλειας και ασυλίας που είχατε μέχρι τώρα, οι πολίτες τώρα ο ένας μετά τον άλλο σας γυρίζουν την πλάτη.

Και αν αυτό δεν το αντιλαμβάνεστε, δεν το βλέπετε, δεν το ακούτε, είναι κακό για την παράταξη και την Κυβέρνησή σας, αλλά δυστυχώς είναι πολύ χειρότερο για τη χώρα και την πορεία σας.

Όμως, και οι συνάδελφοι των άλλων κομμάτων, στον ίδιο ρόλο αναλίσκονται. Μονίμως δίκη προθέσεων κάνουν! Μας μιλούν για τις πολιτικές και τις προθέσεις του Ανδρέα Παπανδρέου -πήγαμε και πίσω τώρα- για τις προθέσεις του Κώστα Σημίτη και βεβαίως για τις προθέσεις του Γιώργου Παπανδρέου, προδικάζοντας και το μέλλον. Εδώ το παρόν βοά, οι πολίτες δυσφορούν και αγανακτούν και αυτοί μιλούν και διαχειρίζονται το μέλλον του ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Το μέλλον του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συναδέλφισες και συνάδελφοι, είναι συνυφασμένο με τους λαϊκούς, κοινωνικούς και τους εθνικούς αγώνες, όπως ήταν πάντοτε. Μαζί, λοιπόν, με τους πολίτες, τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, χτίζουμε στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες, το νέο μεγάλο κοινωνικό συμβόλαιο, τη νέα μεγάλη κοινωνική συμφωνία των δυνάμεων της παραγωγής, ιδιαίτερα των μικρομεσαίων, των εργαζόμενων, των ανθρώπων της επιστήμης και της τέχνης, των αγροτών, των νέων και των γυναικών. «Χτίζουμε» το μεγάλο κοινωνικό συμβόλαιο, που θα φέρει τη μεγάλη αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη και τη δίκαιη κατανομή του πλούτου. Και γεωγραφική κατανομή, δίκαιη και κοινωνική. Αυτό είναι το πρόταγμα μας. Αυτές είναι οι ανάγκες της χώρας, της οικονομίας και της κοινωνίας και αυτές υπηρετούμε και θα υπηρετούμε με συνέπεια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υφυπουργέ, θέλετε να κάνετε μια παρέμβαση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχετε δικαίωμα να κάνετε παρεμβάσεις, αλλά αν σε κάθε δύο ομιλητές θεωρείτε ότι πρέπει να απαντήσετε,...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Το μόνο που θέλω να πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εντάξει, να σας δώσω ένα τρίλεπτο, αν θέλετε να κάνετε παρέμβαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όχι, μόνο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό. Η παράκλησή μου είναι να έχουμε τη δυνατότητα να ακουστούν οι Βουλευτές. Γιατί εκ μέρους της Κυβερνήσεως ούτως ή άλλως θα έχετε τη δυνατότητα να μιλήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Πλήρως αποδεκτό και σεβαστό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας δίνω, λοιπόν, τρία λεπτά, κύριε Υφυπουργέ, και ελπίζω να μη χρειαστεί να τα εξαντλήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το μόνο που θέλω να επισημάνω, είναι ότι βρισκόμαστε σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη φάση για το Σκοπιανό και ως εκ τούτου θα πρέπει να τονίσουμε ότι η θέση της Κυβέρνησης, όπως εξαγγέλθηκε από τον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή, είναι σταθερή και αταλάντευτη και αυτό δεν επιδέχεται καμμία αμφισβήτηση. Επειδή μας ακούνε και προς τα έξω, μπορεί να εκλάβουν ότι η Ελλάδα κάνει βήματα πίσω ή διαφοροποιεί τη στάση της. Αυτό δεν συμβαίνει!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Μπουράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά, ήθελα και εγώ να απαντήσω, αλλά με κάλυψε σ' αυτό το θέμα ο Υφυπουργός κ. Χηνοφώτης, ότι εμείς θεωρούμε ατυχή, πέραν των άλλων, την αναφορά στην πρόταση δυσπιστίας που καταθέτετε στα εξωτερικά θέματα, ιδιαίτερα αυτήν την κρίσιμη εποχή, τη στιγμή μάλιστα που τον τελευταίο καιρό, όλοι μαζί, σχεδόν όλα τα κόμματα, είχαμε χαράξει μια εθνική στρατηγική, που βοήθησε και βοηθά τη χώρα μας.

Θέλω, λοιπόν, και εγώ να τονίσω ότι τόσο ο Πρωθυπουργός όσο και η αρμόδιος Υπουργός Εξωτερικών, χειρίζονται με τον πιο υπεύθυνο τρόπο το θέμα και να είστε βέβαιτοι ότι θα παίξουν τον εθνικό ρόλο που και εσείς επιθυμείτε.

Ο κ. Μαγκριώτης -έφυγε από την Αίθουσα- είπε «να πάμε, επιτέλους, στην ουσία της πολιτικής». Πράγματι, είναι απορίας άξιο, αν όσα βλέπει ο ελληνικός λαός είναι ουσία της πολιτικής, ιδιαίτερα από το δικό σας κόμμα. Μάλιστα, είπε ότι εδώ μεταφέρεται η αγωνία των πολιτών. Θα με συγχωρήσετε, αλλά θα πω ότι εδώ μεταφέρετε τη δική σας αγωνία, γιατί -με λύπη το λέω- σας πήρε το ρόλο και καθημερινά τον παίρνει όσο συνεχίζεται αυτήν την τακτική ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Αυτή είναι η αγωνία σας. Γι' αυτό και κάνετε όσα κάνετε.

Δεν χρειάζεται να το αιτιολογήσω εγώ, αλλά έχω εδώ μπροστά μου την έγκριτη εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», το προχθεσινό φύλλο της 25ης Μαρτίου. Ο πολύ έγκριτος δημοσιογράφος κ. Πρετεντέρης μεταξύ άλλων -σας συστήνω να διαβάσετε το άρθρο- διερωτάται για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. «Είναι κόμμα εξουσίας ή κίνημα διαμαρτυρίας; Αν είναι το πρώτο, γιατί το κρύβουν; Αν είναι το δεύτερο, γιατί να προτιμηθούν από το Συνασπισμό, ο οποίος και μεγαλύτερη ευρηματικότητα στη φασαρία διαθέτει και καλύτερες επιδόσεις στην παραλαβή επιδεικνύει;». Δεν είναι δικά μου λόγια. Είναι λόγια του δημοσιογράφου που σας ανέφερα.

«Δυστυχώς -συνεχίζει- η σαφήνεια είναι απαραίτητη προϋπόθεση της πολιτικής. Και γι' αυτό η αλήθεια είναι μία και είναι σκληρή. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ζούμε από το 2004, έχει τελειώσει με αλλεπάλληλες εκλογικές ετυμηγορίες του ελληνικού λαού. Και σ' αυτό δεν τους έφταιξε κανείς παρά μόνο ο εαυτός τους. Αν διατηρεί ακόμη μια τύχη, χρειάζεται ένα εντελώς διαφορετικό πρόσωπο κ.λπ.».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά ο ελληνικός λαός, πράγματι, παρακολουθεί έκπληκτος, αλλά και προβληματισμένος την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που, αντί να

ασχολείται με τον πραγματικό της ρόλο και να παράγει πολιτική, επιδίδεται σε κινήσεις τακτικισμού, καταθέτοντας πρόταση δυσπιστίας, μια πρόταση που επαναλαμβάνει τα ίδια τετριμμένα –προσπάθησα να τα διαβάσω- και αόριστα, για τα οποία ο λαός μάλιστα, έδωσε σαφή εντολή στον Κώστα Καραμανλή πριν από έξι περίπου μήνες.

Και βέβαια δεν χρειάζεται κανείς να πει πολλά πράγματα, να αποδείξει ότι μόνο τον τακτικισμό επιδιώκετε, γιατί την περασμένη εβδομάδα είδε και έζησε ο ελληνικός λαός, να παρελαύνετε από αυτό εδώ το Βήμα και όχι μόνο και από την επιτροπή νωρίτερα, πολύωρες συνεδριάσεις, για το θέμα όμως να μη λέτε τίποτα, να απαντάτε με ένα ξερό «όχι», χωρίς θέσεις τις οποίες μάλιστα κρύβετε.

Δεν λέτε στον ελληνικό λαό ότι εσείς που κατακρίνετε για τα δεκατρία ταμεία, προτείνετε τρία. Και βέβαια λέτε αόριστα, «έχουμε άλλη λογική» την οποία και δεν αναλάβατε.

Είδε ο ελληνικός λαός πριν από μερικές μέρες, επαναλαμβανόμενες ονομαστικές ψηφοφορίες, αδιέξοδες, από τις οποίες μάλιστα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενώ ζητούσε ονομαστική ψηφοφορία απεχώρησε. Και αναγκάστηκε να επανέλθει, όταν ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. του πήρε την πρωτοβουλία για το δημοψήφισμα, που κατά τη δική μου άποψη εφηύρε ως επικοινωνιακό τρυκ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από έξι μήνες, ο ελληνικός λαός έδωσε νέα καθαρή εντολή στην Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, να συνεχίσει το έργο που άρχισε πριν από τέσσερα χρόνια και να υλοποιήσει στο ακέραιο τις αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα μας. Και μια από τις μεταρρυθμίσεις αυτές, ήταν η μεταρρύθμιση του κοινωνικοασφαλιστικού μας συστήματος. Και προχωρήσαμε μετά από εξαντλητική συζήτηση, στην προηγούμενη κυβέρνηση να θυμίσω τα τελευταία δύο χρόνια και αυτό το τελευταίο εξάμηνο, τόσο με τους κοινωνικούς φορείς όσο και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, αφού προηγήθηκε μάλιστα και μια μακρά και διεξοδική συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, προ ημερήσιας διάταξης πριν από ένα περίπου μήνα.

Η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχασε μια ευκαιρία να παίξει τον πραγματικό της ρόλο, για τον οποίο η κοινωνία την έταξε με την ψήφο της. Εγκλωβίστηκε σ' ένα παραλήρημα λαϊκισμού και δεν παίρνει κανένα μήνυμα από την κοινωνία.

Ακούσαμε για το ασφαλιστικό γενικούς αφορισμούς και ανακρίβειες και ειλικρινά ρωτώ όλους σας, γιατί, κυρίως, σ' αυτό εστιάζετε, στο ασφαλιστικό, υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι το ασφαλιστικό δεν θέλει μεταρρύθμιση; Υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι πρέπει να παραμείνουν εκατόν πενήντα πέντε τα ταμεία; Είναι εφικτή η αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας και η εισφοροδιαφυγή, χωρίς ενιαίους μηχανισμούς ελέγχου;

Θα ήταν πολύ εύκολο για την Κυβέρνηση, να μην πράξει τίποτα και να αφήσει τις επόμενες κυβερνήσεις «να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά» όπως λέει ο λαός. Έτσι όμως, θα διέπραττε έγκλημα σε βάρος των ασφαλισμένων και ιδιαίτερα της νέας γενιάς. Και η σημερινή Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, δεν είναι από αυτές που στοχεύει στο εύκολο πολιτικό κέρδος. Θέλει να είναι χρήσιμη και ωφέλιμη για τον τόπο και ιδιαίτερα για τις νέες γενιές. Και αυτό το απέδειξε την προηγούμενη τετραετία, που με στοχευμένες πολιτικές και μεταρρυθμιστικές πράξεις, έλυσε πολλά προβλήματα που για χρόνια παρέμεναν άλυτα.

Ο λαός γι' αυτές τις πολιτικές, επανέλαβε την εμπιστοσύνη του στη Νέα Δημοκρατία, στηρίζει τον Κώστα Καραμανλή και την Παρασκευή το βράδυ τα μεσάνυχτα, η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, θα αξιοποιήσει το δώρο που της χαρίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριοι Βουλευτές, επειδή οι δυο προηγούμενοι ομιλητές αναφέρθηκαν στα ζητήματα της εξωτε-

ρικής πολιτικής, κρίνουμε αναγκαίο να θυμίσουμε στον ελληνικό λαό ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας όχι μονάχα δεν στηρίζει την εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά την αντιμάχεται με μεθοδικότητα και επιχειρήματα, επειδή εκτιμούμε ότι πρόκειται για μια πολιτική υποτέλειας, για μια πολιτική σύγχρονου ραγιαδισμού.

Με την ευκαιρία, αξίζει τον κόπο ο ελληνικός λαός να θυμηθεί, να κρίνει και να ξανακρίνει τις πολιτικές δυνάμεις για τη στάση τους το 1992 όταν και οι τρεις άλλες πολιτικές δυνάμεις, η Νέα δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός, τρέξαν κάτω από τα ράσα των παπάδων και του εθνικισμού και μονάχα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εναντιώθηκε σ' εκείνη την πολιτική και οι αναλύσεις του είχαν και υπευθυνότητα και διορατικότητα.

Νομίζουμε, κύριοι Βουλευτές, ότι θα αναρωτιέται ο λαός και οι εργαζόμενοι κυρίως, πρώτα απ' όλα για το αν έχουν να ωφεληθούν κάτι από τη σημερινή κουβέντα, από την αυριανή και τη μεθαυριανή εδώ. Αν σαν παράδειγμα, εκατόν εβδομήντα εργαζόμενοι που είναι στο εργοστάσιο του «ΚΑΖΗ» στην εθνική οδό και είναι απλήρωτοι επί δεκατέσσερις μήνες, έχουν να ωφεληθούν κάτι από την κουβέντα και από το αποτέλεσμα αυτής της συζήτησης. Αν οι πυρόπληκτοι ή οι κτηνοτρόφοι της χώρας μας, αν οι κάτοικοι του Μαντουδιού, που αγωνίζονται και αγωνιούν δικαιολογημένα, για το περιβάλλον και την ποιότητα της ζωής των ίδιων και των παιδιών τους, έχουν να ωφεληθούν σι-δήποτε από αυτήν τη συζήτηση.

Για μας στην ουσία πρόκειται για μια επιχείρηση, για ένα σχέδιο αποπροσανατολισμού, που επί της ουσίας, δεν έχει σχέση με τα πραγματικά προβλήματα, τις αγωνίες και τα βάσανα, που απασχολούν τη λαϊκή οικογένεια. Να γιατί δεν κάνουμε δίκη προθέσεων, που ανέφερε λίγο πριν ο ομιλητής Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αλλά ταυτόχρονα δεν μπορεί καμιά πολιτική δύναμη, να διεκδικεί άσυλο από την κριτική για τους χειρισμούς, τις προτάσεις, τις θέσεις και την πρακτική της. Και για μας όπως ερμηνεύουμε, όπως αναλύουμε, όπως εκτιμούμε, την πρόταση δυσπιστίας, την οποία θα ψηφίσουμε –υπέρ της πρότασης θα τοποθετηθούμε- είναι πολλαπλά χρήσιμο, πρώτα απ' όλα για τους εργαζόμενους, να τραβήξει ο κάθε εργαζόμενος το παραβάν, να δει πίσω από την κουρτίνα τι πραγματικά κρύβεται και πως εκτιμούμε εμείς το τι κρύβεται.

Θεωρούμε πριν απ' όλα ότι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαπιστώνοντας ότι ο δικοματισμός αντιμετωπίζει προβλήματα –και εμείς αυτό το διαπιστώνουμε από τις περιοδείες, τις συγκεντρώσεις, από την καθημερινή επαφή που έχουμε με τους εργαζόμενους- επιχειρούν να παίξουν πάλι το πιγγκ-πονγκ, προκειμένου να αναζωογονήσουν, να αναθερμάνουν, να συσπειρώσουν, να συγκεντρώσουν δυνάμεις, μέσα από μια αντιπαράθεση χωρίς ουσία, μέσα από μια λεκτική αντιπαράθεση.

Θεωρούμε ακόμη ότι η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., βλέπει την προβολή που έχει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. από τα μεγάλα κανάλια. Διαπιστώνει προφανώς ότι οι μεγαλοκατασκευαστές, εφοπλιστές, επιχειρηματίες, ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, έχουν κάνει για τους δικούς τους λόγους επιλογή και προβάλλουν και στηρίζουν το Συνασπισμό κι αυτό σαφώς ανησυχεί την ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με βάση τα γκάλοπ, επιχειρεί εδώ να χειριστεί τα ζητήματα. Ταυτόχρονα έχουμε την εκτίμηση ότι επιδρά στην τακτική της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το πρόβλημα που έχει στο εσωτερικό του. Γιατί αν πραγματικά ήθελε η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να στηρίξει μια πολιτική ενάντια στη Νέα Δημοκρατία επί της ουσίας, ας κάνει το εξής:

Προτείνετε στα στελέχη σας, που είναι εκλεγμένα εκεί –και είναι στους σαράντα πέντε είκοσι ένας- να ψηφίσουν υπέρ των απεργιακών κινητοποιήσεων που θα προτείνει –και θα καταθέσει- το Π.Α.Μ.Ε. για κλιμάκωση του αγώνα, συνέχιση της δράσης και της αντίστασης απέναντι σ' αυτήν την πολιτική. Διαφορετικά, το να κουβεντιάζουμε εδώ με προδιαγεγραμμένο περίπου το αποτέλεσμα, καταλαβαίνει ο καθένας ότι το όφελος για τα λαϊκά στρώματα είναι περιορισμένο και κυρίως έμμεσο, από τη στιγμή που έχει τη δυνατότητα, παρακολουθώντας μια συζήτηση, ένας εργαζόμενος να βγάλει πολλαπλά συμπεράσματα, ή

επιπλέον συμπεράσματα, για την κατάσταση και τα προβλήματα που βιώνει σήμερα ο τόπος και τους υπεύθυνους αυτών των προβλημάτων.

Για μας, αυτό που έχει αξία σήμερα να κατανοήσει ο κάθε εργατής, ο υπάλληλος, ο άνεργος, ο νέος είναι ότι η κατάσταση δεν παίρνει γιατρεία. Μερεμέτια, φτιασιδώματα, μακιγιάζ, δεν μπορούν να βελτιώσουν μια αντιλαϊκή πολιτική, που από κοινού κυβερνήσεις και νεοφιλελεύθερες και νεοσυντηρητικές και σοσιαλδημοκρατικές, συναποφασίζουν μαζί με τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από εκεί ξεκινούν και μπαίνουν σε εφαρμογή τα ζητήματα για το ασφαλιστικό, με στόχο να χτυπηθούν οι γυναίκες, η νεολαία, να αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης, να χτυπηθούν τα βαριά και ανθυγιεινά. Από εκεί ξεκίνησαν οι νόμοι και του κ. Σιούφα και του κ. Ρέππα και σήμερα της κ. Πετραλιά. Από εκεί ξεκινούν και από αυτές τις πολιτικές, γεννιούνται και αναπαράγονται τα προβλήματα για το οκτάωρο, για την Κυριακή αργία, για τα προγράμματα «STAGE», το σύνολο των εργασιακών προβλημάτων, που απασχολούν και προβληματίζουν σήμερα τη νέα γενιά. Από εκεί ξεκινούν και πηγαίνουν τα μισθολογικά προβλήματα, όπου φτάσαμε στο σημερινό εξευτελιστικό γεγονός, το να καθορίζεται κατώτερος μισθός από 657,89 ευρώ μικτά σε 680,5 μικτά, δηλαδή καθαρά ο κατώτερος μισθός διαμορφώνεται στα 550 ευρώ. Αλήθεια, όλοι εσείς, που στηρίζετε την πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε., μπορείτε να ζήσετε με τόσα χρήματα; Μπορεί κάποιος να ζήσει με 550 ευρώ το μήνα;

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι η πολιτική αυτή είναι πραγματικά αντιλαϊκή και χρειάζεται να ανατραπεί, όπως και η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Ήμουν σήμερα στη συγκέντρωση των απεργών του Ο.Τ.Ε. και το κεντρικό σύνθημα που είχαν, ήταν «Ο Ο.Τ.Ε. πωλείται». Μα ο Ο.Τ.Ε. στο 63,5% είναι πουλημένος και το ξέρετε αυτό και υποκρίνονται αυτοί που εμφανίζονται να υποστηρίζουν ότι δήθεν τώρα πωλείται. Βεβαίως έρχεται τώρα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και χειροτερεύει ακόμη περισσότερο τα πράγματα. Λίγο πριν ακούσαμε τον ομιλητή του Συνασπισμού να κατακεραυνώνει τη συλλογική σύμβαση εργασίας που συμφώνησε σήμερα με το Σ.Ε.Β. η Γ.Σ.Ε.Ε.. Πρέπει, όμως, να τους θυμίσουμε ότι τα ίδια πανό κρατούσατε προχθές στην απεργία, ότι τα ίδια προεδρεία στηρίζετε με την Π.Α.Σ.Κ.Ε. και την Δ.Α.Κ.Ε., στα ίδια ψηφοδέλτια κατεβαίνετε σε πολλές ομοσπονδίες και σε πολλά σωματεία, με μοναδικό στόχο να χτυπήσετε τους κομμουνιστές και το πανεργατικό αγωνιστικό μέτωπο.

Τέλος, θεωρούμε ότι η εργατική τάξη, πρέπει να αντιληφθεί ότι η διέξοδος βρίσκεται στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, να συνεχίσουν και να κλιμακώσουν τον αγώνα. Αυτό το αντιασφαλιστικό έγκλημα που έχει κατασκευάσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και έχει φέρει, έχει οδηγήσει, έχει φτάσει μέχρι την τελική ευθεία και θα επιδιώξει την άλλη βδομάδα την οριστική του ψήφιση, μπορεί να ανατραπεί μονάχα μ' ένα τρόπο: με την αντίσταση, τον καθολικό αγώνα και τη συντονισμένη δράση της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρίκο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., υποβάλλετε σήμερα πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης και σας ερωτώ ευθέως: Απ' όσα έχουν λεχθεί σ' αυτήν την Αίθουσα μέχρι τώρα, δικαιολογείται η πρόταση δυσπιστίας την οποία υποβάλλετε; Κανείς πλέον, ούτε εσείς δεν μπορείτε να κρύψετε την πραγματική αιτία για την οποία υπεβλήθη η πρόταση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς –και θα εξηγήσω γιατί στη συνέχεια της ομιλίας μου– από την περασμένη εβδομάδα το ελληνικό κοινοβούλιο έχει μεταβληθεί σ' ένα πεδίο ιδιότυπου διαγωνισμού μεταξύ δύο Κοινοβουλευτικών Ομάδων, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Π.Α.Σ.Ο.Κ. από τη μία μεριά και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. από την άλλη.

Η σημερινή δε πρόταση δυσπιστίας έτσι όπως υποβάλλεται, δεν αφορά στα πραγματικά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία, αλλά στόχο έχει, την περιχαράκωση των ψηφοφόρων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. φυλλοροούν προς τον ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. λόγω της διεύρυνσης της εκλογικής δύναμης του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. σε βάρος του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είτε το θέλετε είτε όχι αυτή είναι η αλήθεια. Είτε το θέλετε είτε όχι, αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο υποβάλλετε σήμερα την συζητούμενη πρόταση δυσπιστίας.

Η προσπάθεια όμως αυτή, η οποία αφορά και στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. και στον ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. και μεταμφιέζεται, απλώς, σε αντιπολιτευτική τακτική έναντι της Κυβέρνησης αφ' ενός υποτιμά την πολιτική ωριμότητα του ελληνικού λαού, αφ' ετέρου –και αυτό είναι το σημαντικότερο– διακυβεύει το κύρος της λειτουργίας των θεσμών, με κινήσεις που βρίσκονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. αλλά και του Συνασπισμού, στα όρια της κοινοβουλευτικής τάξης. Τέτοια κίνηση είναι η πρόταση για δημοψήφισμα, την οποία πρόκειται να υποβάλει ο Συνασπισμός. Τέτοια κίνηση όμως είναι και η σημερινή πρόταση δυσπιστίας του Π.Α.Σ.Ο.Κ. η οποία –επιτρέψτε μου να πω– συνιστά μία ανεπίτρεπτη συνταγματική ακροβασία, αφού η Αξιωματική Αντιπολίτευση, έξι μήνες μετά τις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου και με ξεκάθαρη την επαναβεβαίωση της λαϊκής εντολής προς τη Νέα Δημοκρατία και τον Πρωθυπουργό, έρχεται να αμφισβητήσει την ετυμηγορία των πολιτών και να εκμεταλλευτεί, κατά τρόπο απόλυτα καταχρηστικό, τη σοβαρότερη μορφή κοινοβουλευτικού ελέγχου που προβλέπει το Σύνταγμα.

Δύο είναι οι λόγοι που δικαιολογούν την υποβολή προτάσεως δυσπιστίας: Αφ' ενός συνταγματικοί λόγοι και αφ' ετέρου πολιτικοί. Οι συνταγματικοί λόγοι είναι εάν υπάρχει δυσαρμονία, εάν υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και της λαϊκής βούλησης.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., βρισκόμαστε έξι μήνες μετά την πρόσφατη εντολή του ελληνικού λαού προς τη Νέα Δημοκρατία και τον Κώστα Καραμανλή, με διακριτή διαφορά τεσσάρων εκατοστιαίων μονάδων, να κυβερνήσει για μία νέα τετραετία τη χώρα.

Όμως, συμβαίνει και το εξής πρωτοφανές για κυβέρνηση, η οποία καλείται να κυβερνήσει τη χώρα για δεύτερη τετραετία. Έχουμε, με βάση όλες τις σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης που διενεργούνται, ένα ασφαλές και συνεχώς διευρυνόμενο προβάδισμα της Νέας Δημοκρατίας έναντι του δεύτερου κόμματος, που ακόμη είναι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Επίσης, έχουμε ένα σταθερό και διευρυνόμενο συνεχώς προβάδισμα και μία διευρυνόμενη διαφορά της εμπιστοσύνης, που απολαμβάνει ο Πρωθυπουργός και της καταλληλότητάς του να ασκεί τα καθήκοντά του έτσι όπως ακριβώς προσδιορίζονται από τη συνταγματική μας τάξη. Άρα, λοιπόν, δεν δικαιολογείται η υποβολή της προτάσεως δυσπιστίας από συνταγματικούς λόγους. Δεν υπάρχει δυσαρμονία προς τη λαϊκή βούληση. Μήπως όμως δικαιολογείται από λόγους πολιτικούς; Θα δικαιολογούνταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από πολιτικούς λόγους η υποβολή της συζητούμενης προτάσεως, εάν η Αξιωματική Αντιπολίτευση επεδίωκε να ανακτήσει την πρωτοβουλία των κινήσεων από την Κυβέρνηση.

Όμως έχει αποδειχθεί και δυστυχώς από τον καθημερινό κοινοβουλευτικό και πολιτικό βίο επιβεβαιώνεται, ότι βρίσκεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., σε απόλυτη αδυναμία να διαμορφώσετε την πολιτική ατζέντα.

Εκείνο όμως το οποίο επιδιώκετε και δυστυχώς το πράττετε κατά τρόπο μάλλον ερασιτεχνικό, είναι να ανακτήσετε την πρωτοβουλία έναντι των λοιπών κομμάτων της ελάσσονος Αντιπολίτευσης.

Αυτή η προσπάθειά σας είναι εναργής τόσο στο Κοινοβούλιο όσο –και δυστυχώς για σας– και στην κοινή γνώμη και γι' αυτόν το λόγο, δεν βρίσκει καμμία απολύτως ανταπόκριση και η σημερινή σας πρωτοβουλία.

Δυστυχώς για σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ευτελίσατε μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία και την υποβίβάσατε σε πεδίο πολιτικού τακτικισμού και γι' αυτό

είστε υπεύθυνοι. Αυτό δεν θα σας το συγχωρήσει ο ελληνικός λαός, δεν θα σας το συγχωρήσουν κυρίως όσοι σας εμπιστεύτηκαν στις προηγούμενες εκλογές, γι' αυτό θα βλέπετε διαρκώς την εμπιστοσύνη του κόσμου απέναντι σε σας και στην αντιπολιτευτική τακτική που ασκείτε, να μειώνεται δραματικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κάτι μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει μεταβληθεί από το Σεπτέμβριο μέχρι σήμερα στον πολιτικό βίο της χώρας, αυτό είναι η δυνατότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι να αποτελέσει εναλλακτική κυβερνητική πρόταση –είναι πολύ μακριά από την πραγματικότητα αυτή σας η επιδίωξη– αλλά να ασκήσει με στοιχειώδη τρόπο και με υπευθυνότητα, τα καθήκοντά του ως Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Η σημερινή πρόταση δυσπιστίας, δεν δοκιμάζει την κυβερνητική πλειοψηφία. Άλλωστε αυτή η κυβερνητική πλειοψηφία, απεδείχθη την προηγούμενη εβδομάδα ότι είναι αρραγής. Δοκιμάζει όμως –και αυτό είναι το σημαντικό– το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την προσπάθειά του, να ανακτήσει από τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης την πρωτοβουλία των κινήσεων, την προσπάθειά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από αριθμητικό συμπλήρωμα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στην πρωτοβουλία για δημοψήφισμα, να αρθρώσει αυτόνομο αντιπολιτευτικό λόγο. Σ' αυτήν σας την προσπάθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σας ευχόμεθα ολόψυχα καλή επιτυχία. Είστε όμως μόνοι σας. Εμείς δεν πρόκειται να σας ακολουθήσουμε.

Μιας και μας δίδεται η ευκαιρία, πρέπει να πούμε τι επιτύχαμε σ' αυτό το χρονικό διάστημα, ιδιαίτερα από το Σεπτέμβριο ίσαμε τώρα, έξι μήνες μετά τις εκλογές. Θα σας υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι επετεύχθη η αύξηση του αφορολογήτου ορίου κατά 20% μέσα σε δύο χρόνια, από το 2005 έως το 2007, η κατάργηση της φορολογίας κληρονομιών και γονικών παροχών, ο διπλασιασμός της βασικής σύνταξης του Ο.Γ.Α. από το 2004 μέχρι το 2008, η χορήγηση του πολυτεκνικού επιδόματος και στις τρίτεκνες οικογένειες, η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ. και του βασικού επιδόματος ανεργίας, η λειτουργία του Ειδικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η σύσταση του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής, το οποίο θα διαθέτει ετησίως έως το 2011 2.000.000.000 ευρώ, ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης και η θωράκιση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Όλα αυτά αποτελούν μέτρα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και η κοινωνία με την εμπιστοσύνη της επιβραβεύει τη Νέα Δημοκρατία για αυτές τις πρωτοβουλίες, τις οποίες λαμβάνει και με τις οποίες αυξάνει το κοινωνικό μέρισμα υπέρ όλων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς θα καταψηφίσουμε την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως εσείς που υποβάλατε αυτήν την πρόταση πρέπει να την μετατρέψετε σε πρόταση εμπιστοσύνης προς τον Αρχηγό σας. Αυτό και μόνο είναι το νόημα της υποβληθείσας προτάσεως.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία νομίζει ότι επειδή την περασμένη Τετάρτη που από την οδό Σταδίου επί τέσσερις ώρες παρήλαυνε ένα εκατομμύριο λαός, αυτή η μεγαλειώδης συγκέντρωση διαμαρτυρίας κρύφτηκε από τα κανάλια, μπορεί εδώ να επικαλείται απομόνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν ξέρει ότι όλος αυτός ο λαός, ο οποίος θίγεται από τη δήθεν μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας, παρακολουθεί και αυτήν τη συζήτηση και διαπιστώνει ότι στους δεκαοκτώ ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας με τις ίδιες λέξεις, με τα ίδια επιχειρήματα, αναπαράγεται παπαγαλιστί το σημείωμα το οποίο έδωσε το επικοινωνιακό επιτελείο της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο αποφεύγει την ουσία.

Κανείς δεν μιλά για το έργο το οποίο παρήχθη ή δεν παρήχθη. Είναι πολύ χαρακτηριστική η περίπτωση συναδέλφου, που κατέβηκε πριν από λίγο από το Βήμα, που άρχισε να μιλά για το έργο της Κυβέρνησης στα επτά λεπτά και πενήντα πέντε δευτερόλεπτα, δηλαδή του έμεναν πέντε δευτερόλεπτα για να ολοκληρώσει το οκτάλεπτό του. Τόσο μεγάλο είναι το έργο, που

του έφταναν τα πέντε δευτερόλεπτα. Κανείς, ούτε οι Υπουργοί που πέρασαν από το Βήμα, δεν υπερασπίστηκε το κυβερνητικό έργο, που είναι ούτως ή άλλως ανύπαρκτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ, επειδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα κατέθεσε πρόταση μομφής, γιατί βοά η ελληνική κοινωνία, γιατί υπάρχει τεράστιο πρόβλημα στην ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Και καταλαβαίνουμε πάρα πολύ καλά τα επικοινωνιακά τρικ, για να καλύψετε τον ουσιαστικό λόγο και να αναφέρεστε σε δήθεν εσωτερικά προβλήματα, αλλά θα σας πω, πως εάν το πρόβλημα ήταν απλώς η αθέτηση των πρωθυπουργικών υποσχέσεων, εάν το πρόβλημα ήταν απλώς η αθέτηση των ρητών δεσμεύσεων του κυρίου Πρωθυπουργού με τα τρία «δεν», εάν το πρόβλημα ήταν απλά και μόνο η εξαπάτηση του εκλογικού σώματος στις εκλογές του Σεπτεμβρίου για την υφαρπαγή της ψήφου των πολιτών, εάν το πρόβλημα εστιαζόταν μόνο στα συνθήματα του όψιμου θατσερισμού «Η Κυβέρνηση είναι αμετακίνητη» ή «Η πολιτική μας είναι μονόδρομος», κλεμμένα από το οπλοστάσιο της Θάτσερ του 1981, εάν, λοιπόν, το πρόβλημα ήταν μόνο στα λόγια, στις ψευδεπίγραφες υποσχέσεις, τότε πιθανόν η σημερινή μας πρόταση να ήταν μια υπερβολή.

Επειδή, όμως, η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή πέρασε από την αθέτηση των υποσχέσεων στην απροσημάτιστη επίθεση στα συμφέροντα των εργαζομένων, στα συμφέροντα των ασφαλισμένων, στα συμφέροντα των συνταξιούχων, επειδή επιπλέον η Κυβέρνηση, με πρωτοβουλίες που επιχειρεί να συγκαλύψει κάθε φορά, χάρισε το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας υποκλινόμενη στα συμφέροντα, ενώ την ίδια στιγμή επέπεσε ληστρικά με το τέλος κατοχής στους μικρομεσαίους, στους πτωχούς για να αναπληρώσει όσα χάρισε στους μεγαλοκτήμονες, επειδή η Κυβέρνηση επιχειρεί να ξεπουλήσει την περιουσία του ελληνικού λαού, του Έλληνα πολίτη με αδιαφανείς διαδικασίες, όπως στην περίπτωση των λιμανιών –επειδή συζητάμε εθνικά θέματα, ας αναλογιστούν οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας ποια είναι η γεωστρατηγική σημασία του λιμανιού της Θεσσαλονίκης σήμερα, όταν οι Αμερικάνοι παρεμβαίνουν για το Κόσσοβο και όταν συζητούμε για τα Σκόπια– όπως στην περίπτωση του Ο.Τ.Ε., που ήταν πολύ χαρακτηριστικό αυτό που είπε προηγουμένως ο Βαγγέλης Βενιζέλος, για το φεστιβάλ των μεσαζόντων, όπως στην περίπτωση της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΖΑΧΑΡΗΣ», που μέχρι προχθές μας έλεγαν ότι τα δύο εργοστάσια θα γίνουν κρατικά εργοστάσια βιοαιθανόλης και σήμερα γίνεται διαγωνισμός, για να τα δώσουμε στους ιδιώτες, για να ακολουθήσουν και τα υπόλοιπα τρία, επειδή η Κυβέρνηση εμπαίζει τον πολίτη με το ασφαλιστικό, όπου αντί για μεταρρύθμιση επιχειρείται κλοπή, επιχειρείται υπεξαίρεση των χρημάτων του ασφαλισμένου –το ρήμα δεν είναι «μεταρρυθμίζω», το ρήμα είναι «βάζω το χέρι στην τσέπη του εργαζόμενου, βάζω το χέρι στην τσέπη του ασφαλισμένου», το ρήμα είναι «κλέβω», αυτό πρέπει να ακούσουν οι εργαζόμενοι, αυτό το μήνυμα σας στέλνουν, αυτό είπε προχθές ένα εκατομμύριο λαός έξω από τη Βουλή και παριστάνετε ότι δεν τους ακούτε– επειδή η Κυβέρνηση και ο κρυπτόμενος Πρωθυπουργός, δεν πήρε θέση πέντε ημέρες εδώ για το ασφαλιστικό, για να μην υπάρχει αρνητική εικόνα, ακυρώνουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων, τότε είναι σαφές ότι του κλέβουν χρήματα.

Όταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ακυρώνει τα δικαιώματα της μητέρας με ανήλικο παιδί, τότε είναι σαφές ότι της κλέβει χρήματα. Όταν η Κυβέρνηση μειώνει τις επικουρικές συντάξεις από χρήματα που συγκεντρώθηκαν με το μόχθο των εργαζομένων, αυταπόδεικτα κλέβει χρήματα. Όταν η Κυβέρνηση Καραμανλή αρνείται την ιατροφαρμακευτική κάλυψη σε μια ευαίσθητη κοινωνική ομάδα όπως είναι οι ηλικιωμένοι οικοδόμοι, ή οι εργαζόμενοι εποχικά στον τουρισμό, που δεν μπορούν να κάνουν παραπάνω από πενήντα, ή λίγο παραπάνω από τα πενήντα μεροκάματα, τότε σαφέστατα τους κλέβει χρήματα.

Όταν η Κυβέρνηση Καραμανλή με τις χαρακτηριστικές ρυθμίσεις που έκανε στην Εμπορική Τράπεζα, για να ευχαριστήσει τους «επενδυτές», με τις χαρακτηριστικές παρεμβάσεις που έκανε για την Αγροτική και προχθές ακόμη για την ALPHA BANK –και έπονται

και οι άλλοι με το νόμο περί ανταγωνισμού- μεταφέρει τις οφειλές, διασεκατομμύρια ευρώ, στις πλάτες του Ι.Κ.Α., στις πλάτες των εργαζομένων, δηλαδή τους κλέβει χρήματα, χαρίζοντάς τα στους τραπεζίτες, οι οποίοι σημειώνουν υπερκέρδη.

Όταν οι ρέκτες διοικητές των ταμείων, Αγάπιοι και λοιποί, οργανώνουν το κακούργημα των δομημένων ομολόγων, μετατρέποντας τα χρήματα των ασφαλισμένων σε μαύρο πολιτικό χρήμα, είναι σαφές ότι κλέβουν χρήματα των εργαζομένων.

Όταν οι μεγαλοεισαγγελείς, ανταποδίδοντας επιόρκως την εύνοια του διορισμού τους, κρύβουν την αλήθεια που προκύπτει από τα πορίσματα Ζορμπά, πρώην Εισαγγελέα και προέδρου της επιτροπής για τη διερεύνηση του μαύρου χρήματος, επιχειρούν ή όχι να συγκαλύψουν το κακούργημα το οποίο έγινε με την παρέμβαση στα ταμεία, στα χρήματα των εργαζομένων;

Όταν ο κ. Καραμανλής και άλλοι μεγαλοϋπουργοί διακηρύσσουν ότι τα χρήματα θα επιστραφούν στα ταμεία, ομολογούν ή όχι ότι έγινε κλοπή σε βάρος της περιουσίας των ταμείων;

Όταν η κυρία Υπουργός, αντί να οργανώσει τη μείωση ή τον περιορισμό της εισφοροδιαφυγής, που εκτινάχθηκε στο 24%, επιχειρεί να καλύψει τα όποια κενά υπάρχουν στο ασφαλιστικό σύστημα, μεταφέροντας τα βάρη μόνο στις πλάτες των εργαζομένων, τους κλέβει ή δεν τους κλέβει χρήματα;

Όταν η κυρία Υπουργός δεν παρουσιάζει μελέτες και δεν ασχολείται με τον έλεγχο των ανεξέλεγκτων εξόδων προς τη φαρμακοβιομηχανία και τα ιδιωτικά νοσηλευτήρια, αλλά επιχειρεί να καλύψει το κενό με τις αυξήσεις στο χρόνο εργασίας των εργαζομένων, κλέβει ή δεν κλέβει τους εργαζόμενους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό, πλήττει το σύνολο των εργαζομένων. Η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό, έχει προκαλέσει ανασφάλεια στο σύνολο των εργαζομένων, στο σύνολο του κοινωνικού σώματος.

Και για να θυμηθώ τον μέντορα επικοινωνίας του κυρίου Πρωθυπουργού, η ανασφάλεια, είναι το πιο επικίνδυνο συναίσθημα που μπορεί να νιώσει το εκλογικό σώμα. Αυτά γράφει ο κ. Λούλης. Η ανασφάλεια, λειτουργεί ως αδιαπέραστο τείχος δυσπιστίας προς τον πολιτικό και το κόμμα που την προκαλεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη διακηρυγμένη σεμνότητα, έχει διαδεχθεί η εφαρμοσμένη έπαρση. Και τη διαφημισμένη ταπεινότητα, έχει διαδεχθεί η ύβρις των έργων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δευτερόλεπτα θέλω.

Ύβρις απέναντι στον αγρότη, ύβρις απέναντι στον κτηνοτρόφο, ύβρις απέναντι στον μικρομεσαίο, ύβρις απέναντι στη νοικοκυρά, ύβρις απέναντι στον εργαζόμενο, απέναντι στο νεολαίο, ύβρις απέναντι στο συνταξιούχο, που δεν τα βγάζει πέρα, ιδιαίτερα όταν η πολιτική αυτή στρέφεται και ευνοεί τα καρτέλ, κάθε φύσεως καρτέλ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική δεν ασκείται με λεκτικές ακροβασίες, σαν αυτές που επιχείρησε πριν από λίγο ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος. Οι πολίτες, βιώνουν οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα. Ζητούν πολιτικές λύσεις υπέρ των πολλών, υπέρ των πολιτών, υπέρ της πόλης και όχι των ολίγων.

Γι' αυτό είναι απόλυτα αιτιολογημένη η πρόταση μομφής και γι' αυτό έχει την έγκριση και τη συγκατάθεση του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βαγιωνάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά η πρόταση δυσπιστίας, θα μπορούσα να πω ότι είναι πρόταση αμηχανίας, για να μην πω πρόταση απελπισίας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πήρε την εντολή του ελληνικού λαού στις 16 του Σεπτεμβρίου του περασμένου χρόνου, να τρέξει τις μεταρρυθμίσεις πιο γρήγορα και όχι με οριακή πλειοψηφία, όπως όλοι οι ομιλητές και όλοι οι Αρχηγοί των

κομμάτων είπαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**.)

Το 2000 η κυβέρνηση Σημίτη, διέφερε από τη Νέα Δημοκρατία κατά μισή ποσοστιαία μονάδα. Τώρα είναι οριακή η πλειοψηφία οι πέντε περίπου ποσοστιαίες μονάδες που είναι η Νέα Δημοκρατία παραπάνω από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Όμως, δεν θα μιλήσω ούτε για υποκλοπές ούτε για Πακιστανούς -τα είπε πολύ ωραία ο Υπουργός Δικαιοσύνης- αλλά για ένα μεγάλο μύθο που λέτε, για τα δομημένα ομόλογα. Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι οι αποφάσεις σ' όσα ταμεία πήραν δομημένα ομόλογα ήταν ομόφωνες; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι οι διοικήσεις αυτών των ταμείων, επί είκοσι χρόνια είναι σχεδόν μόνιμοι εγκάθετοι από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εάν δεν είναι αλήθεια, να μου το πείτε. Μάλλον, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, στηρίζετε αυτούς τους ανθρώπους και κάνετε μάλιστα και το μεγάλο έγκλημα, να κάνετε την απιστία περί το δημόσιο από κακούργημα σε πλημμέλημα και να συγκαλύψετε τους ενόχους του Χρηματιστηρίου.

Η Κυβέρνηση αυτή είχε το θάρρος, όταν είδε κάποιες παρατυπίες από κάποιους ανθρώπους, να αναγκάσει την «STANLEY MORGAN» να επιστρέψει τα 300.000.000 ευρώ και μάλιστα εντόκως -γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό;- και να παραπέμψει στη δικαιοσύνη όσους βρεθούν υπαίτιοι. Πάψτε, επιτέλους, να βάλλετε κατά της δικαιοσύνης. Είδα πολλά χαμόγελα προχθές, όταν περιμένετε η δικαιοσύνη να κρίνει παράνομη και καταχρηστική την απεργία της Δ.Ε.Η. και δεν την έκρινε, αυτούς που κατεβάζουν το διακόπτη και καταστρέφουν ολόκληρους νοικοκυραίους. Όμως, μιλήσατε για εγκάθετους δικαστικούς, όταν ο εισαγγελέας παρέπεμψε πέντε για κακούργημα έως πλημμέλημα. Βαρύ το κακούργημα, αυτή είναι η αλήθεια.

Σας είπα ότι μάλλον στηρίζετε τους περίπου δύο χιλιάδες καρεκλοκένταυρους που βρίσκονται στις διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων. Θέλετε να συνεχιστεί η ίδια κατάσταση; Βάλτε το ερώτημα στο λαό «θέλετε να μείνουν εκατόν πενήντα πέντε ταμεία;» και θα πάρετε την απάντηση. Δεν γυρίζετε μόνο εσείς στις περιφέρειές σας, γυρίζω και εγώ. Λένε «τρέξετε γρηγορότερα στις μεταρρυθμίσεις», διότι το μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο για τα ασφαλιστικά ταμεία ήταν καθοριστικό. Και σας ερωτώ, κύριοι: Γιατί παραπληροφορείτε τον κόσμο; Λέτε «θα αυξήσει η Κυβέρνηση το Φ.Π.Α., με το πρόσχημα ότι το 4% θα το δίνει για το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών». Λέτε «θα», αλλά περιμένετε και θα δείτε ότι δεν θα αυξηθεί.

Λέτε, ακόμα, ότι «θα ξεπουλήσει την Ελλάδα για να δικαιολογήσει το 10% που θα δίδει στο Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών». Γιατί λέτε ψέματα στον ελληνικό λαό; Γιατί τον παραπληροφορείτε;

Επανερχομαι, όμως, στα ασφαλιστικά ταμεία. Στηρίζετε διοικήσεις ασφαλιστικών ταμείων, όταν από το 1998 η πλειονότητα των ταμείων δεν είχε κάνει ισολογισμούς. Τι θέλετε να κάνουμε, κύριε Μπόλαρη -διότι σας άκουσα σαν μια περιλήψη όλων των ομιλητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. - δηλαδή όταν ένα ταμείο δεν ξέρει πόσους ασφαλισμένους έχει, πόσους συνταξιούχους βγάζει, τι έχει στα αποθεματικά του και τι δεν έχει; Έχει δικαίωμα το κάθε ταμείο να δίδει, όταν τα χρήματα των επικουρικών ταμείων είναι του εργοδότη και του εργαζόμενου; Δεν μπαίνει μέσα, αλλά δεν μπορεί να δίνει αυξήσεις χωρίς να έχει ισολογιστική μελέτη, όταν δεν είχε ισολογισμούς και όχι αναλογιστικές μελέτες. Και σήμερα, ακόμη, υπάρχουν κάποια ταμεία, αλλά φαίνεται ότι το 92% των ταμείων από το 1998 είχε να κάνει ισολογισμούς.

Εν πάση περιπτώσει, άκουσα τον κ. Βενιζέλο, τον κ. Πάγκαλο και τους άλλους Αρχηγούς και εκείνο που κατάλαβα, ήταν ότι έκαναν υπαινιγμούς ο ένας προς τον άλλον, επειδή πήρε την πρωτοβουλία ο κ. Αλαβάνος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και σας έσυρε στο δημοψήφισμα, γνωρίζοντας ότι δεν θα έχει καμμία τύχη. Και δεν θα έχει καμμία τύχη, γιατί είστε υπεύθυνοι εσείς της Αντιπολίτευσης που ως Κυβέρνηση, με τη συνταγματική Αναθεώρηση, στερήσατε τις προνομίες του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτή είναι η αλήθεια.

Από την άλλη μεριά, κάνετε πρόταση δυσπιστίας. Και έρχεται ο κ. Βενιζέλος, έγκριτος συνάδελφος και νομικός, με αρχηγική

εμφάνιση, να μη βάζει στο σκαμνί κάθε Υπουργό της Κυβέρνησης που δεν έπραξε σωστά. Απευθύνθηκε μόνο στον Κώστα Καραμανλή.

Είχατε τις μεταρρυθμίσεις για την παιδεία. Διχασμένο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το άρθρο 16. Όχι στην αξιολόγηση των καθηγητών. Όχι, τουλάχιστον να εισάγονται στα Πανεπιστήμια αυτοί που παίρνουν το νούμερο 10, ως βαθμολογία. Ίδρυση Τ.Ε.Ι. ανάλογα με τις επιθυμίες του κάθε κομματικού σας φύλου επιρροακής πόλης, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς πραγματική σκοπιμότητα για την εκπαίδευση.

Μιλάτε για χρηματοδότηση. Μειώθηκε, λέει, η χρηματοδότηση. Είναι ή δεν είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ παραπάνω οι δαπάνες για την παιδεία, σε σχέση με τον περυσινό χρόνο; Άρα, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση επιδιώκει τη διαφάνεια, δεν χειραγωγεί κανέναν και δεν συγκαλύπτει κανέναν, μ' αυτά που σας είπα, με Χρηματιστήριο και ομόλογα.

Εάν δεν βάζατε το Σκοπιανό, θα σας δικαιολογούσα απόλυτα. Όμως, τούτη τη στιγμή από του Βήματος αυτού, γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο Πρωθυπουργός ξεκαθάρισε τη θέση της Ελλάδος και η Ελλάδα γίνεται σεβαστή, γιατί φίλοι και εχθροί έχουν ενημερωθεί, τι θα πει Μακεδονία και ποια είναι η στάση της ελληνικής Κυβέρνησης. Μη λύση, μη πρόσκληση. Και ξέρετε ότι αυτό προκάλεσε κυβερνητική κρίση στη γειτονική χώρα. Διαφωνία Πρωθυπουργού και Προέδρου της γειτονικής χώρας. Μη βάζετε, λοιπόν, τέτοιο πρόβλημα, γιατί η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνη, θα λύσει το θέμα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, για να έχουμε περήφανη Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κάτι άλλο. Τολμάτε να μιλάτε για τον αγρότη και για την αγρότισσα. Διότι η κυβερνητική παράταξη παίζει και το ρόλο της Αντιπολίτευσης. Δεν είχατε πει κουβέντα μέχρι προχθές, παρασυρμένοι από την ερώτηση προς την Υπουργό Απασχόλησης, των πενήντα δύο Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Ψελλίσατε κάτι για τον αγρότη. Είναι ή δεν είναι αλήθεια, ότι αφήσατε την αγροτική σύνταξη στα 175 ευρώ και πήγε 330; Μιλήσατε ποτέ για όρια ηλικίας της αγρότισσας, για μεταβίβαση σύνταξης, για αναπηρικές συντάξεις κ.ο.κ.; Ποτέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ, γιατί ήδη έχει περάσει προ πολλού ο χρόνος σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Για άλλη μια φορά, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πολύ περιληπτικά σας λέω ότι βάλατε το κάρο μπροστά από το άλογο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Βαγιώνα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μωραΐτης.

ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κρίμα να έρχεστε τέσσερα χρόνια μετά σ' αυτήν την Αίθουσα και να μιλάτε για το ενδιαφέρον σας για τους αγρότες. Πραγματικά, ακούγοντας τον αγαπητό και σεβαστό κατά τα άλλα, συνάδελφο κ. Βαγιώνα, στην τοποθέτησή του πριν, είναι κρίμα πραγματικά η παράταξή σας να έρχεται σ' αυτήν την Αίθουσα και να μιλά για τον αγροτικό κόσμο της χώρας, όταν τέσσερα χρόνια τον έχετε εγκαταλείψει στην τύχη του, όταν τέσσερα χρόνια δεν έχετε να προσθέσετε μια κίνηση, μια αλλαγή, μια μεταρρύθμιση, ένα νόμο, κάτι που να αλλάζει τις τύχες του.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα στον αγροτικό κόσμο. Πλήρες αδιέξοδο, ανασφάλεια και αυτήν την ανασφάλεια, δυστυχώς, την επιτείνετε και μ' άλλα σημεία της πολιτικής σας προς ανθρωπότητας της υπαίθρου, τους πολίτες της περιφέρειας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μπορεί να σας πειράζει, αλλά αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα, στην οποία έχετε οδηγήσει τους αγρότες στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχώς επικαλείστε το πρωτοφανές της πρότασης δυσπιστίας, για το ότι έχουν περάσει μόλις έξι μήνες από τις εθνικές εκλογές. Και είναι πράγματι πρωτοφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια Κυβέρνηση, να

καταφέρει να χάσει τη νομιμοποίησή της και να απολέσει μέσα σε έξι μήνες, ό,τι πολιτικό κεφάλαιο και δυναμική είχε. Αυτό είναι το πρωτοφανές. Ότι καταφέρατε να φέρετε απέναντί σας, μέσα σε έξι μήνες, όλη την ελληνική κοινωνία. Οι λέξεις και οι έννοιες έχουν χάσει πια τη σημασία τους.

Έχουμε μια Κυβέρνηση, η οποία τελεί καθημερινά βαφτίσια. Έχουμε Κυβέρνηση-νονό. Βαφτίζετε ευαισθησία και μεταρρύθμιση, το να πετάτε στον Καιάδα τετρακοσίους χιλιάδες εποχικούς υπαλλήλους. Αυτή είναι η ασφαλιστική σας μεταρρύθμιση, να στερείτε την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και το επίδομα ανεργίας από χιλιάδες εποχικούς υπαλλήλους, από χιλιάδες μετανάστες, που παλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί με ματωμένα μισά ένσημα.

Βαπτίζετε αγροτική μεταρρύθμιση-το ακούσαμε και πριν- την αποψίλωση της περιφέρειας, την κατάρρευση του αγροτικού εισοδήματος και την διάλυση της αγροτικής οικονομίας. Και σας προκαλώ και πάλι, πείτε μας μια ενέργεια που να έφερε ένα μετρήσιμο θετικό αποτέλεσμα για τον αγροτικό κόσμο της χώρας. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτα.

Στο θέμα του ασφαλιστικού, όλη η κοινωνία –και το έχετε αντιληφθεί πιστεύω– είναι απέναντί σας. Δεν υπάρχει ούτε μια κοινωνική ομάδα που να στηρίζει την πολιτική σας. Ή μάλλον υπάρχει μια κοινωνική ομάδα και βεβαίως είναι ο Σύνδεσμος των Ελλήνων Βιομηχανιών. Οι καθαρές συμμαχίες και οι ιδεολογικές συγγένειες ποτέ δεν κρύβονται. Όμως στη χώρα, δεν ζουν μόνο μέλη του Σ.Ε.Β.. Αυτοί είναι και κάποιοι άλλοι οι ευνοημένοι της πολιτικής σας. Είστε Κυβέρνηση «πρώτος αριθμός του λαχείου!» Οι τράπεζες δεν πιστεύουν αυτό που τους έχει συμβεί, να υπάρχει Κυβέρνηση που με την πολιτική της, να εκτοξεύει τον υπερδανεισμό σε πανευρωπαϊκά πλέον ρεκόρ. Είστε λαχείο για τις ασφαλιστικές εταιρείες, που τρίβουν τα χέρια τους με την κατεδάφιση του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος. Έχετε γίνει οι καλύτεροι διαφημιστές τους. Είστε το πρώτο λαχείο για όλους τους μεγάλους πολυεθνικούς κολοσσούς, που βλέπουν μια Κυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ξεπουλά τη δημόσια περιουσία, με μεθόδους τριτοκοσμικής “μπανανίας”. Είστε πρώτο λαχείο για τα πάσης φύσεως κολλέγια, τα οποία δεν βρίσκουν τρόπο να σας ευχαριστήσουν για την κατάρρευση της δημόσιας εκπαίδευσης. Είστε πρώτο λαχείο για τους παράγοντες της αισχροκέρδειας και των κάθε είδους καρτέλ, που ατιμώρητοι έχουν τινάξει στον αέρα την αγορά. Κανένας έλεγχος. Και απέναντι σ' αυτήν τη θλιβερή πραγματικότητα σηκώνετε τα χέρια ψηλά. Δυστυχώς, καταρρέει η καθημερινότητα του Έλληνα και της Ελληνίδας, η οποία έχει υποθηκευθεί πλέον για δεκαετίες στον τραπεζικό δανεισμό.

Η αγορά στενάζει. Μιλάμε πλέον για ένα κύμα ακρίβειας, που δεν έχει ξαναγνωρίσει τις τελευταίες δεκαετίες η ελληνική κοινωνία, μια ακρίβεια, που γονατίζει οικονομικά σήμερα το ελληνικό νοικοκυριό, με τον πληθωρισμό να έχει εκτοξευτεί στο 4,4% και οι αυξήσεις στα βασικά είδη κατανάλωσης και στις υπηρεσίες να ξεπερνούν το 30%.

Ετοιμάζεστε, από ό,τι ακούμε και για ένα νέο κύμα μεταρρυθμίσεων. Ακούμε για νέα ωράρια. Ίσως ετοιμάζετε τα νέα δώρα στα πολυκαταστήματα. Αλλά θέλω να σας πω κάτι. Είκοσι τέσσερις ώρες και να έχετε ανοικτά τα καταστήματα, καταλάβετε το, χρήματα δεν υπάρχουν στην αγορά, έχει στεγνώσει από ρευστό, έχει στεγνώσει από αισιοδοξία.

Αλλά ακόμη και η εγκληματικότητα, την οποία λέγατε ότι θα πατάξετε, πήγε στα ύψη. Δεν κάνετε τίποτα. Ο Έλληνας νοιώθει ανασφαλής, όσο ποτέ. Η εγκληματικότητα έχει μπει πλέον και στον χώρο του αθλητισμού και πρόσφατο είναι το παράδειγμα –και σας παρακαλώ ακούστε το– όπου υπήρξαν μολότοφ και σφαίρες κατά της ποδοσφαιρικής ομάδας του Παναθηναϊκού. Και δεν το αναφέρω επειδή είναι η ποδοσφαιρική ομάδα του τόπου μου, αλλά το φέρνω ως παράδειγμα, για να καταλάβετε την ανασφάλεια μέσα στην οποία ζει σήμερα ο Έλληνας πολίτης, η ελληνική κοινωνία.

Πού ακούστηκαν αυτά, κύριοι συνάδελφοι; Σε ποιά εποχή, πράγματι, μας φέρατε; Αναρωτιέμαι πόσα χρόνια θα περάσουν για να αποκτήσουν οι έννοιες και οι λέξεις ξανά το νόημά τους. Πόσα χρόνια θα περάσουν, για να αποκτήσει πάλι την πραγμα-

τική της σημασία η λέξη «μεταρρύθμιση» που εσείς με τις πολιτικές σας την κατακρεουργήσατε.

Με τα όσα ακούγονται περί μεταρρυθμίσεων, πρώτη απ' όλους σήμερα σας λοιδορεί η νέα γενιά. Και θέλω να μεταφέρω στη συνεδρίασή μας τις σκέψεις μιας κοπέλας της γενιάς των 700 ευρώ, που διάβασα στο διαδίκτυο.

«Είμαστε», λέει, «η γενιά με τα μισά ένησημα, τις μισές δουλειές, τις μισές ζωές» και τα μισά όνειρα θα πρόσθετα εγώ. Αυτά λένε οι νέοι σήμερα. Αυτά βιώνει η γενιά των 400 και 600 ευρώ, της ανασφάλιστης εργασίας, της μεταπτυχιακής ανεργίας, η γενιά του υπερδανεισμού. Είναι μια γενιά όμως, που θα κρατήσει την αξιοπρέπιά της, που βγαίνει πρώτη στους αγώνες και θα δώσει μια σκληρή απάντηση στην πολιτική σας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποια στιγμή σας λέγαμε ότι η χώρα έχει μπει στον αυτόματο πιλότο, ότι υπάρχει μια ακυβέρνητη πολιτεία. Λέγαμε ότι αυτό είναι ό,τι χειρότερο θα μπορούσε να γνωρίσει η χώρα μας. Σήμερα υπάρχει κάτι πολύ χειρότερο. Ο κ. Καραμανλής κυβερνά. Και πιστεύω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός, θα ταλανίζεται αυτήν την εποχή από το φιλοσοφικό σαιχητρικό ερώτημα «να κυβερνά κανείς ή να μην κυβερνά;».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όπως αντιλαμβάνεστε, έχετε μια σημαντική ευκαιρία, να απαλλάξετε μια και καλή τον Αρχηγό σας από το φιλοσοφικό μαρτύριο και να απαλλάξετε μια και καλή τη χώρα από τον Αρχηγό σας αλλά, βεβαίως, και από την πολιτική σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Λάρισας κ. Κώστας Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι είναι χρήσιμο να είναι κάποιοι λαϊκός, αλλά είναι επικίνδυνο να είναι λαϊκιστής. Είναι χρήσιμο πολλές φορές να κινείστε στο συγκεκριμένο ευχάριστο και όχι στο συγκεκριμένο δυσάρεστο. Είναι χρήσιμο να κάνετε διάλογο με αρχή, μέση και τέλος, ένα χρήσιμο διάλογο με αποτέλεσμα και όχι διάλογο για το διάλογο, όχι διάλογο ασφαλιστική δικλίδα για τα πεπραγμένα σας.

Είσαθε πλούσιοι σε λόγια στην Αντιπολίτευση, φτωχοί σε έργα στην κυβέρνηση. Βέβαια, μιλήσατε για κάθαρση. Θα περίμενα από σας την αυτοκάθαρση. Περιμένω να ακούσω, να πληροφορηθώ, να δω τον κ. Παπανδρέου να καλεί την κ. Βάσω Παπανδρέου, να τη ρωτήσει να πει, ποια είναι τα ονόματα των παρανόμως πλουτηθέντων. Διαφορετικά, είναι ανακόλουθος. Διότι όταν το 2004 αναλάμβανε την αρχηγία, μιλούσε για κάθαρση μέσα στο κόμμα. Κάντε την αυτοκάθαρση πρώτα και μετά να μιλήσετε για κάθαρση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τομήσατε να μιλήσετε για τους Έλληνες αγρότες, αλλά ξεχάσατε ότι ήσανταν αντιπολίτευση ή πλέετε σε πελάγη ηθελημένης άγνοιας για τα παρελθοντολογικά σας πεπραγμένα ή για τις δηλώσεις των πρώην Υπουργών σας των κυβερνήσεων που εσείς υπηρετήσατε. Ο κ. Δρους προέτρεπε τους Έλληνες αγρότες να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους. Και δεν λέτε στους αγρότες σήμερα και στους κτηνοτρόφους την καινούργια σας πρόταση. Την κρατάτε μυστική.

Ακόμη πριν από μερικούς μήνες, πριν από τις δημοτικές εκλογές, πέρασε ο κ. Παπανδρέου από τη Λάρισα. Τότε είχε παρθεί η απόφαση να μετατραπεί το εργοστάσιο ζάχαρης σε βιοαιθανόλη, διότι το απαιτούσαν οι καιροί και το μέλλον της βιομηχανίας μετά από την υιοθέτηση, παρά τη μεγάλη προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης, του αρνητικού κανονισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έκτοτε ήλθε και είπε ότι υπάρχει τρίτη λύση. Έκτοτε σιγή ιχθύος. «Μην τον είδατε». Ποια είναι η θέση σας; Για να δούμε πότε θα την πει ο κ. Παπανδρέου;

Μιλήσατε για Δ.Ε.Η. και Ο.Τ.Ε.. Εσείς βαφτίσατε τις ιδιωτικοποιήσεις μετοχοποιήσεις και περάσατε το μεγαλύτερο μέρος

αυτών των επιχειρήσεων στους ιδιώτες. Μιλήσατε ακόμη για την περιφέρεια. Ποια περιφέρεια; Εγώ δεν θα πω «την ξεχασμένη». Δεν ισοπεδώνω το έργο και αναγνωρίζουμε παντού, όταν γίνονται έργα.

Και αυτή η Κυβέρνηση φέρνει 82% του νέου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην περιφέρεια. Και μην επικαλεστείτε, μην επικαλεστεί κάποιος επόμενος ομιλητής ότι έτσι επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι. Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το κάνει η υπεύθυνη Κυβέρνηση και το στέλνει για νομιμοποίηση και επισημοποίηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ακόμη, ξεχνάτε τη ρύθμιση των αγροτικών χρεών, ξεχνάτε ότι ο ΕΛ.Γ.Α. έχει μετατραπεί σε οργανισμό πρόνοιας. Καλύπτει πολλές ασθένειες που δεν κάλυπτε στο παρελθόν. Καλύπτει περισσότερες ζημιές απ' ό,τι στο παρελθόν, δίνει διπλάσια χρήματα απ' ό,τι στο παρελθόν. Και μην ξεχνάτε ότι προσπαθήσατε τον ΕΛ.Γ.Α. να τον κάνετε ιδιωτικό, να ιδιωτικοποιήσετε και τον ΕΛ.Γ.Α. μέσω μιας εταιρείας. Μην ξεχνάτε ότι διασφαλίσαμε τους κοινοτικούς πόρους για τους αγρότες. Και μην ξεχνάτε ότι εμείς ποτέ δεν κρύψαμε τις δυσκολίες, ούτε στον αγροτικό τομέα ούτε στον εμπορικό τομέα ούτε στον τομέα της ανάπτυξης, αλλά κάνουμε βήματα σταθερά, υπεύθυνα βήματα, με τα οποία βγάζουμε τη χώρα από την τροχιά των χαμένων ευκαιριών και τη θέτουμε σε τροχιά ανάπτυξης. Γι' αυτό έχουμε μεγαλύτερη ανάπτυξη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, γι' αυτό αυξάνουμε τις θέσεις εργασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση μομφής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν έγινε κατά της Κυβέρνησης, όπως νομίζει και λέει, αλλά επί της ουσίας, κατέθεσε πρόταση μομφής το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά του μέλλοντος της χώρας μας και κατά του μέλλοντος της νεολαίας. Παράλληλα, κατέθεσε μομφή και κατά του μέλλοντος του ίδιου του πολιτικού του σχηματισμού. Η πρόταση μομφής βρήκε την Αντιπολίτευση ασυντόνιστη και την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή υπεύθυνη πολιτική δύναμη. Και κοιτάξετε, όσο και αν είναι μεγάλα τα προβλήματα σ' ένα κόμμα, όσο τραγικά και αν είναι τα αδιέξοδα, ποιος μπορεί να παίζει με τους θεσμούς; Ποιος μπορεί να υπονομεύει το μέλλον της χώρας; Ποιος μπορεί να κλείνει τα μάτια στις υπαρκτές ανάγκες της κοινωνίας; Και επιτέλους, αν μη τι άλλο, σκεφθείτε ότι εσείς είστε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ότι έχετε τη θεσμική ευθύνη να είστε στο ύψος των περιστάσεων. Είναι, όμως, ηλίου φαεινότερον ότι ο πράσινος ήλιος φέγγει όλο και πιο αχνά. Είναι προφανές ότι ο κ. Παπανδρέου προσπαθεί μ' ένα τεχνητό Βατερλό στη Βουλή, να ξεορκίσει ένα άλλο. Είναι προφανές ότι επιδίδεστε σε ακροβασίες σε βάρος των θεσμών, με σκοπό τη συντήρηση της όξυνσης με επίκεντρο το ασφαλιστικό. Δεν φθάνει που θυσιάζετε την αξιοπιστία χάριν των κομματικών σας σκοπιμοτήτων, αλλά λέτε και πράγματα, που αντιβαίνουν στην κοινή λογική.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλές, πάρα πολλές, οι περιπτώσεις σ' όλους τους τομείς, που παρατηρούνται ανάλογα φαινόμενα. Το πρόβλημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν είναι οι κινήσεις τακτικής, είναι βαθύτερα διαρθρωτικό, θα έλεγα. Είναι ένα πρόβλημα, που ανάγεται στην ανυπαρξία σαφούς ιδεολογικού στίγματος, στην ανυπαρξία πολιτικών θέσεων, στην ανυπαρξία στρατηγικής για τη χώρα και τους πολίτες της, στην ανυπαρξία κυβερνητικού προγράμματος. Και απέναντι στη μεταρρυθμιστική προσπάθεια της Κυβέρνησης, η δημοφιλέστερη πολεμική σας, είναι ότι οι επιδιωκόμενες αλλαγές απειλούν τα ήδη κεκτημένα και απαντάτε με τη συνήθη συνταγή της ακινησίας και της ρητορικής σας αντίδρασης, με τη συνήθη συνταγή της συγκρουσιαλογικής σας. Όσο ισχύουν αυτά τα δομικά προβλήματα, οι κινήσεις τακτικής μπορεί να συζητούνται για λίγο ή -αν θέλετε- να προσελκύουν τα φώτα της δημοσιότητας, όμως μεσομακροπρόθεσμα κάνετε ζημιά στους ίδιους σας τους εαυτούς. Χάνετε και τα τελευταία ψήγματα αξιοπιστίας που σας είχαν απομείνει. Έχετε πάρει οριστικό διαζύγιο με την αλήθεια. Δεν δείχνετε τον προσήκοντα σεβασμό στους θεσμούς. Δείχνετε στον ελληνικό λαό ότι θυσιάζετε τα πάντα μπροστά στο κομματικό σας συμφέρον. Δεν παίρνετε θέση στα μείζονα προβλήματα της εποχής. Και όχι μόνο αυτό. Προσπαθείτε τεχνητά να εμποδίσετε τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια της υπεύθυνης Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική απόδοση αυτής της κίνησης, κίνησης παθογένειας και εντυπωσιοθηρίας, που θέλει την εικόνα να κυριαρχεί επί της πολιτικής, αναμένεται εξαιρετικά περιορισμένη, αντιστρόφως ανάλογη των εντυπώσεων που δημιουργεί και της δυναμικής που προσπαθεί να προσδώσει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η πρόταση αυτή, εξαυτλείται εντός των κομματικών ορίων του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο άλλος Βουλευτής του Νομού Λάρισας, ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο πολύ αγαπητός συνάδελφος που κατέβηκε από το Βήμα, συνοπτικής και φίλος, εξάντλησε όλη την ομιλία του αναφερόμενος στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θέλω να του θυμίσω ότι εδώ μιλάμε για τα πεπραγμένα της Νέας Δημοκρατίας. Μπορεί να κάνουμε όποια κουβέντα θέλετε, αλλά η κουβέντα είναι για τα πεπραγμένα της Νέας Δημοκρατίας.

Δεύτερον, για να μην αναφερθεί καθόλου στο έργο της Νέας Δημοκρατίας ή δεν υπάρχει έργο, ή δεν δέχεται να στηρίξει αυτό το έργο, το οποίο σίγουρα πλήττει αν μιλήσουμε για το κοινωνικό κράτος και την κοινωνική ασφάλιση, πάρα πολλές τάξεις. Και ακόμη, μιλώντας μόνον για το παρελθόν κοιτάζοντας προς τα πίσω, δεν μπορούμε δυστυχώς να εκφράσουμε ούτε το παρόν ούτε το μέλλον, ούτε μπορούμε να οδηγήσουμε τη χώρα μπροστά.

Εμείς καταθέσαμε πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τρεις λόγους: Ο πρώτος είναι, για να αναδείξουμε την πραγματική κατάσταση της χώρας σήμερα. Η χώρα, κύριοι Υπουργοί, κινείται χωρίς πυξίδα, χωρίς στόχους, χωρίς πρόγραμμα. Δεύτερον, για να δείξουμε την πολιτική της Κυβέρνησης, μια πολιτική υπέρ των ολίγων, υπέρ των πλουσίων και θα έλεγα και υπέρ των κερδοσκοπών καιροσκόπων, δυστυχώς. Τρίτον, για να δείξουμε τη δική μας θέση, τη δική μας πρόταση, πρόταση διεξόδου και προοπτικής για τη χώρα.

Σήμερα αποδεικνύεται περίτρανα ότι η Νέα Δημοκρατία μετετράπη και μετέτρεψε και το προσωπείο από λαϊκή Δεξιά σε ταξική Δεξιά. Υπηρετεί απολύτως συμφέροντα, τα συμφέροντα των ολίγων. Δεν έχουμε καμιά ψευδαίσθηση ότι θα υπερψηφιστεί η πρότασή μας. Είμαστε βέβαιοι ότι θα απορριφθεί. Την περασμένη εβδομάδα τέσσερις φορές υπερψηφίσατε με ονομαστική ψηφοφορία αναλαμβάνοντας ο κάθε Βουλευτής την απόλυτη αποκλειστική ευθύνη, όλες αυτές τις διατάξεις αυτών των ταξικών αλλαγών. Εγώ δεν τολμώ να αναφέρω τη λέξη μεταρρύθμιση. Αυτή είναι απολύτως μια απορρύθμιση στη κοινωνική ασφάλιση. Το ίδιο θα κάνετε και τώρα. Όμως, εμείς θέλουμε τρεις ημέρες να το συζητάμε εδώ να βλέπει ο λαός, να μας ακούει και να σας ακούει και αυτός θα κρίνει.

Θα μπορούσα να μιλήσω για τα σκάνδαλα, για την αδιαφάνεια, για τα καρτέλ, για τους μεσάζοντες, για την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, για τη μη υπεράσπιση του εθνικού συμφέροντος, για την ανεργία, για την ακρίβεια, για την υπερχρέωση των νοικοκυριών, για το αγροτικό εισόδημα, για τη μείωσή του, για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αγρότες μας, για τα προγράμματα απονιτροποίησης που έπρεπε να έχουν πληρωθεί εδώ και έξι μήνες και δεν πληρώνονται. Και οι επιδοτήσεις για το βαμβάκι πληρώθηκαν κατά 30% και το άλλο δεν το έχουν πληρωθεί ακόμη.

Επιτρέψτε μου όμως να μιλήσω για την υγεία και να σας πω τα εξής στοιχεία: Τέσσερα χρόνια τώρα όλοι οι ποιοτικοί δείκτες στην υγεία επιδεινώθηκαν. Και πως θα γινόταν αλλιώς, αφού κανένα πρόγραμμα πρόληψης δεν προχωράει. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που οι επιβλαβείς επιδράσεις του καπνίσματος πήγαν χειρότερα αυτά τα τέσσερα χρόνια. Και βεβαίως, τα ίδια στο οινόπνευμα, στα ναρκωτικά, παντού. Εγώ όμως θέλω να δώσω ποσοτικούς δείκτες. Ας ακούσουμε πρώτα τα οικονομικά της υγείας.

Ακούστε για τις ιδιωτικές δαπάνες για να καταλάβουν οι πολίτες που μας ακούν. Οι ιδιωτικές δαπάνες σημαίνουν τα λεφτά

που πληρώνει κάθε πολίτης από την τσέπη του για να γίνει καλά. Όχι αυτά που πληρώνει το κράτος, ούτε αυτά που πληρώνουν τα ταμεία. Θα σας μιλήσω και γι' αυτά. Μέσα σε τέσσερα χρόνια, κατά 11% επιδεινώθηκαν. Από το 44% πήγαν στο 55%. Δηλαδή, για κάθε 100 ευρώ που ξοδεύει κάποιος για να γίνει καλά, πλήρωνε πρώτα 44 ευρώ από την τσέπη και τώρα 55 ευρώ, μέσα σε τέσσερα χρόνια. Τέτοια αύξηση, κύριοι Υπουργοί, είχε να συμβεί από την περίοδο 1989-1993. Αλλά και τότε με πλήρη απελευθέρωση μόνο 6% αυξήθηκαν οι ιδιωτικές δαπάνες από 36% στο 42%.

Δεύτερον, ο κλάδος υγείας των ταμείων είχε τέτοια αύξηση, τέτοια εκρηκτική αύξηση, που ξεπέρασε μέσα σε τέσσερα χρόνια το 60%. Ο κλάδος υγείας των ταμείων πληρώνει 60% περισσότερα χρήματα. Η φαρμακευτική δαπάνη των ταμείων σε τέσσερα χρόνια προσεγγίζει το 100%, δηλαδή, έχουμε διπλασιασμό. Από 17,6% των συνολικών δαπανών για την υγεία, φτάσαμε στο 32,3% τώρα και τρέχει για το 35%, όταν δεν υπάρχει ευρωπαϊκή χώρα να ξεπερνάει το 16%.

Το προσωπικό στο Εθνικό Σύστημα Υγείας –ακούτε τις κυβερνητικές διακηρύξεις– μειώθηκε. Τρεισήμισι χιλιάδες λιγότεροι είναι τώρα οι εργαζόμενοι, κυρίως νοσηλευτές. Ξέρετε τι συμβαίνει με τις εφημερίες των γιατρών; Ξέρετε ότι είναι τρεις με τέσσερις μήνες απλήρωτοι και η διαδικασία έχει μπλοκάρει; Καμία πρωτοβμία φροντίδα υγείας, μόνο λόγια, λόγια, λόγια και εξαγγελίες.

Είναι πρωτόγνωρο αυτό: Εξαγγέλλετε κάτι και επειδή το εξαγγείλατε ή και καμιά φορά το νομοθετείτε κιόλας, αλλά δεν το υλοποιείτε, το ανακοινώνετε ως μέτρο. Η εξωσωματική γονιμοποίηση, κύριε Υπουργέ, ανακοινώθηκε ότι είναι πλέον δωρεάν για όλους τους πολίτες εδώ και τέσσερα χρόνια. Τέσσερα χρόνια μετά δεν υπογράφηκε κανένα προεδρικό διάταγμα και δεν λέει κανένας ότι θα το κάνει.

Βεβαίως, θα πρόσθετα ότι με τη ρύθμιση που κάνατε για τα ένημα, στο νομοσχέδιο για την ασφάλιση πριν από λίγες μέρες, επιβαρύνετε τους φτωχότερους, οι οποίοι πρέπει πλέον να βρουν εκατό μέρες δουλειάς, δηλαδή, εκατό ένημα, αλλιώς δεν θα έχουν ούτε την ελάχιστη ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη.

Άρα, κυρίες και κύριοι, και μόνο για την υγεία έπρεπε να κάνουμε πρόταση μομφής. Και μόνο για την υγεία έπρεπε να καταψηφιστεί αυτή η Κυβέρνηση, να ζητήσει συγγνώμη και να φέρει ένα πρόγραμμα εδώ για να προχωρήσει σε κάποιες φιλολαϊκές αλλαγές.

Θα μου δώσετε την ευκαιρία, κύριε Πρόεδρε, να πω δύο κουβέντες ακόμη και να κλείσω.

Εμείς είμαστε απέναντι ακριβώς απ' αυτήν την αλαζονική συμπεριφορά και εξουσία της Νέας Δημοκρατίας, αλλά πολλές φορές, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αντιμετωπίζουμε και αλαζονικές συμπεριφορές και των άλλων κομμάτων σαν την περιπαικτική φράση «καλώς τα παιδιά». Θυμόμαστε το 1989. Τώρα το λένε όλοι «το βρώμικο 1989». Θυμόμαστε με τι αυταρχικό τρόπο παραπέμπατε και εσείς, κύριοι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε. και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τον Ανδρέα Παπανδρέου θέλοντας να διαλύσετε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θέλουμε να πούμε και στους δύο το εξής: Είναι τραγικό και τακτικό λάθος να εξισώνετε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τη Νέα Δημοκρατία. Βγείτε στο λαό και μιλήστε, να δείτε πόσο καλύτερα ζούσε πριν τέσσερα χρόνια και πώς ζει σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή άκουσα εδώ επίθεση για τη Γ.Σ.Ε.Ε. και το συνδικαλιστικό κίνημα που περνάει κρίση, να σας πούμε ότι για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το συνδικαλιστικό κίνημα –που περνάει σοβαρή κρίση– δεν είναι ο μακρύς βραχίονας του κόμματός μας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με τέσσερις κουβέντες.

Τα μεγάλα έργα στη Λάρισα έχουν κολλήσει. Τα διόδια των Τεμπών θα τα πληρώνουν οι τοπικοί δήμοι 4 ευρώ πλέον για να πηγαίνουν στο σπίτι τους. Ο δρόμος Λάρισας-Ελασσόνας και ο δρόμος Λάρισας-Φαρσάλων είναι ακόμα στις μελέτες. Το κτήριο του Ι.Κ.Α. της Λάρισας, που ήταν έτοιμο να δημοπρατηθεί, είναι ακόμα εκεί. Επίσης, η συνδετήρια πτέρυγα του νοσοκο-

μείου της Λάρισας ακυρώθηκε.

Άρα, και για τα τοπικά αν θέλετε να μιλήσουμε, είστε και γι' αυτά υπόλογοι και γι' αυτά πρέπει να καταψηφιστείτε. Ζητείστε τουλάχιστον συγγνώμη και δυναμώστε την προσπάθεια να λύσετε κάποια από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ και εγώ.

Το λόγο έχει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σε τι συνίσταται το προσωπικό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Δώστε μου το λόγο για να σας πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τον έχετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Συνίσταται στο ότι ο κύριος συνάδελφος κατάλαβε ότι δεν στηρίζω το έργο της Νέας Δημοκρατίας και δεν στηρίζω την Κυβέρνηση. Θα ήθελα να του πω ότι κατάλαβε λάθος. Ακόμη θα ήθελα να του πω ότι ενοχλούν βέβαια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Με συγχωρείτε, κύριε Αγοραστέ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: ...το παρελθόν και βέβαια σε ανθρώπους οι οποίοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παραβιάζετε τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: ...δεν θέλουν να θυμούνται το παρελθόν τους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, ακούστε με, κύριε Αγοραστέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: ...εμείς θα το θυμίζουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Πώς δεν έχω το λόγο;

Εμείς θα το θυμίζουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Κανονισμός σας επιτρέπει να εκθέσετε μόνο το προσωπικό θέμα, όχι και να απαντήσετε. Κατά την κρίση του Προεδρείου, λοιπόν, όπως δικαιούμαι κατά τον Κανονισμό, δεν συντρέχει κανένα προσωπικό θέμα. Είναι γνωστή η στήριξη την οποία παρέχετε κατ' εξακολούθηση στην Κυβέρνηση και το γνωρίζει αυτό ο συνάδελφός σας και ολόκληρη η Βουλή.

Καλώ στο Βήμα τον επόμενο ομιλητή, που είναι η κ. Νατάσα Ράγιου, Βουλευτής Αχαΐας.

Κύρια Ράγιου, έχετε το λόγο.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ - ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια εγώ απ' όλα αυτά που είπε ο κ. Νασιώκας δεν κατάλαβα αν ομιλώντας για τις δυσμενείς συνέπειες από το κάπνισμα, που αυξήθηκαν, εννοούσε ότι φταίει η Νέα Δημοκρατία ή τα τσιγάρα. Φαντάζομαι ότι τα τσιγάρα φταίνε που καπνίζουμε όλοι κι όχι η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως είπε ο Πυθαγόρας, το να παρασιώπας την αλήθεια όταν την ξέρεις είναι σαν να θάβεις χρυσάφι. Η αλήθεια είναι μία και τη γνωρίζετε όλοι. Παραπλανείτε μόνο για λόγους κομματικούς, μόνο για λόγους εντυπωσιασμού. Φαίνεται ότι διακατέχετε ακόμη από μετεκλογικό πυρετό ήττας. Το παρελθόν σας όμως δεν έχει ξεχαστεί, δυστυχώς για σας, συνεχίζει να σας βαραίνει και να σας φορτώνει με επαναλαμβανόμενη ανευθυνότητα και με έλλειψη ιδεών.

Αποφασίσατε τώρα, σήμερα, να παίξετε τόσο βιαστικά και ερασιτεχνικά το ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τώρα που αναγκάζεστε να τρέξετε ασθμαίνοντες πίσω από τις εξελίξεις, πίσω από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και τις προτάσεις του και πίσω από τη μομφή, μομφή για σας, της ψευδεπίγραφης Αντιπολίτευσης, όπως ανέφερε μεταξύ άλλων και η κ. Παπαρήγα;

Η στάση σας δείχνει τουλάχιστον ανευθυνότητα και στις

δημοκρατίες η στάση ευθύνης είναι υποχρέωση όλων μας. Αλλά βέβαια ο δρόμος των λαϊκίστικων αφορισμών είναι πολύ πιο εύκολος από το δρόμο της ευθύνης. Έχετε αναγάγει την κινδυνολογία και την καταστροφολογία σε αντιπολιτευτικό σπορ, δίχως πολιτικά επιχειρήματα, δίχως προτάσεις. Όλον αυτόν τον καιρό μιλάτε για διαφάνεια όταν μέχρι χθες τα στελέχη σας αμφισβητούσαν το ένα την εντιμότητα του άλλου. Μιλάτε εσείς που αποκρύψατε από τα ελλείμματα της περιόδου 2000-2004 πάνω από 39.000.000 ευρώ, σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT, εσείς που τρέξατε κάποια στιγμή να υπερασπιστείτε τους καταχραστές του Παντείου, που πρωτοκλασάτα στελέχη σας δήλωναν ότι επί Σημίτη διαλύθηκε η χώρα, που καλούσατε τους Έλληνες να επενδύσουν στο Χρηματιστήριο καταστρέφοντάς τους, που αυτοαναγορευθήκατε σε «βασιλιάδες» των υπηркоστολογήσεων των έργων που έγιναν σ' όλη τη χώρα, που μοιράσατε απλόχερα δισεκατομμύρια σε δάνεια που δώσατε με την εγγύηση του δημοσίου και δεν ξεπληρώθηκαν ποτέ, αλλά τα πλήρωσαν οι Έλληνες φορολογούμενοι; Δεν μπορείτε να γίνετε από υπόλογοι κατήγοροι και δεν μπορείτε να καταργείτε το χρόνο και την απλή λογική.

Σε ό,τι αφορά την αφορμή που επιλέξατε για να γίνει αυτός ο ντόρος θα έπρεπε να γνωρίζετε ότι το ασφαλιστικό είναι υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας και δεν είναι το παιχνίδι κανενός. Στο ερώτημα, λοιπόν, αν μπορείτε να αναστραφέι η κατράκυλα των ταμείων και τι ακριβώς πρέπει να κάνουμε για να εξασφαλίσουμε τις συντάξεις των επόμενων γενεών η Κυβέρνηση απαντά σοβαρά, αναλυτικά και υπεύθυνα. Δεν μπορεί να μη γνωρίζετε και δεν μπορεί να μην καταλαβαίνετε ότι οι ανισότητες που υπάρχουν σε σχέση με τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα είναι δικά σας επιτεύγματα.

Προσωπικά δεν το θεωρώ και πολύ χρήσιμο να γυρνάς συνέχεια πίσω, να παρελθοντολογείς και να μετράς τα λάθη των αντιπάλων, αλλά μερικές φορές είναι αναπόφευκτο. Έχετε τεράστιες ευθύνες γιατί κυβερνήσατε αυτή τη χώρα για περίπου είκοσι χρόνια χωρίς να ακουμπήσετε τίποτα που να θέτει γερά θεμέλια για το μέλλον. Στο μείζον θέμα του ασφαλιστικού, που είναι και το «μήλον της έριδος», προτιμήσατε την εύκολη λύση της μετακύλισης του προβλήματος στο μέλλον.

Ο ελληνικός λαός ήθελε αυτήν τη μεταρρύθμιση και με δική του εντολή το Σεπτέμβριο που μας πέρασε, ο Πρωθυπουργός πήρε με σοβαρότητα την ευθύνη της πραγματοποίησης του νομοσχεδίου που θα σημάωνε την εξυγίανση των ασφαλιστικών ταμείων. Και εσείς το τελευταίο διάστημα έχετε επιδοθεί σ' έναν ατέρμονο αγώνα διαστρέβλωσης της αλήθειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα του Κοινοβουλίου άκουσα σήμερα βαρύγδουπες λέξεις κι εκφράσεις που πάρα πολύ εύκολα κερδίζουν τις εντυπώσεις και τη δημοσιότητα, όπως «προβιές», «χάος», «φεστιβάλ μεσαζόντων», «ταπεινώση», «περιθωριοποίηση», «παιδότοπος», «κλίμα σύγχυσης». Σύμφωνα με τις παρούσες συνθήκες έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί μετά την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εάν υποθεθεί ότι αύριο είχαμε εκλογές ο λαός, που εσείς επιχειρείτε να μπερδέψετε, θα έπρεπε να επιλέξει να ψηφίσει μεταξύ ρητορείας, κενολογίας, εντυπωσιασμού, αποπροσανατολισμού, κραυγών πολιτικής απόγνωσης από τη μια και σοβαρότητας, ψυχραιμίας, ισορροπημένης πολιτικής με ξεκάθαρες κουβέντες από την άλλη. Πιστεύετε ότι θα είχε κανένα δίλημμα;

Έγινε λόγος και για τους αγροφύλακες –κι εδώ θέλω να σταθώ– τους οποίους αφήσατε τόσα χρόνια εκτός δουλειάς και εκτός ζωής. Και ήθελα να ρωτήσω τον κ. Πάγκαλο –που δεν είναι εδώ– και τον άκουσα με πολλή προσοχή, το εξής: Ποιος του είπε ότι συνταξιοδοτείται όπως στην Αγροφυλακή κανείς από τους επιτυγχόντες του '93 και πώς θα ήταν δυνατόν αυτό, εφόσον δεν έχουν προϋπηρεσία στο δημόσιο;

Ήθελα να πω στον κ. Πάγκαλο ότι προφανώς δεν τον πληροφόρησαν σωστά, γιατί δεν θέλω να πιστέψω, βεβαίως, ότι ήθελε να παραπληροφορήσει κανέναν.

Συνταξιοδοτούνται κάποιοι αγροφύλακες που συμπλήρωσαν τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας και που υπηρετούσαν στην Αγροφυλακή των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, τους οποίους

εσείς είχατε πάει εκεί. Καμμία σχέση δεν έχουν αυτοί με τους επιτυχόντες του '93. Και για την πλήρη ενημέρωσή σας, σας λέω ότι ο πρώτος από τους επιτυχόντες του '93 θα πάρει σύνταξη σε είκοσι χρόνια. Λέγεται Γιάννης Ρουμελιώτης και είναι από την Κόρινθο.

Καταθέτω και για τα Πρακτικά το σχετικό Φ.Ε.Κ. που λέει αναλυτικά ποιοι παραποιούνται, γιατί κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Νατάσα Ράγιου-Μεντζελοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με έξι μήνες καθυστέρηση άρχισε να μιλά κατά των μεταρρυθμίσεων και της επανίδρυσης του κράτους. Απέναντι στους βερμπαλισμούς που επιμένετε να χρησιμοποιείτε, βαπτίζοντάς τους πολιτικά επιχειρήματα, η Κυβέρνηση κρατά σταθερό το τιμόνι στην πορεία προς το μέλλον, παίρνοντας πολύ σοβαρές αποφάσεις, για τον πληθωρισμό που μειώθηκε, για τις κατώτατες αποδοχές που αυξήθηκαν, την ώρα που στην Ευρωζώνη παρέμειναν στάσιμες, για την απασχόληση που έφθασε για πρώτη φορά το 61,5%, για την Ολυμπιακή που θα γίνει μια υγιής εταιρεία, για τα λιμάνια που θα αποτελέσουν μοχλό ανάπτυξης αποδίδοντας οφέλη στην ελληνική οικονομία και για άλλους τομείς στην ενέργεια, στον τουρισμό, στον τουρισμό, στο εμπόριο, στην επιχειρηματική δραστηριότητα, στο ασφαλιστικό που θα εξασφαλίζει το μέλλον των παιδιών μας, στην περιφέρεια που αρχίζει να ανθίζει με μεγάλα έργα που δρομολογήθηκαν.

Παίρνω παράδειγμα τη δική μου περιοχή, την Αχαΐα: Διακοινάρι, φράγμα Περίου-Παραπερίου, μίνι περιμετρικοί, οδός Πατρών-Κορίνθου και πάρα πολλά έργα που θα δώσουν μεγάλα έργα ανάπτυξης σ' αυτόν τον τόπο.

Βλέπω εδώ τον κ. Κιλτίδη και τον κ. Χηνοφώτη. Ο κ. Κιλτίδης ήταν εκεί, στο Αίγιο και στην Πάτρα, όταν χρειάστηκε να ληφθούν μέτρα για τους πυρόπληκτους αγρότες. Ο κ. Χηνοφώτης αντέδρασε αμέσως για το πρόβλημα των μεταναστών στο λιμάνι της Πάτρας.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι, συνεχίζει τη μεταρρυθμιστική πολιτική της γι' αυτήν τη χώρα. Πορεύεται με στοχευμένες δράσεις και εντατική προσπάθεια. Θέλει μια Ελλάδα ισχυρή, αντάξια της ιστορίας της.

Εμείς υπερασπιζόμαστε το κοινωνικό κράτος, για το οποίο εσείς δεν κάνατε τίποτα. Εμείς λειτουργούμε προς όφελος της κοινωνίας και της αλληλουχίας των γενεών, κάτι για το οποίο οι νέοι του αύριο θα ευγνωμονούν αυτή την Κυβέρνηση. Εμείς έχουμε ήδη μπει στην ταχεία για το μέλλον, την ίδια ώρα που εσείς παραμένετε επιβιβασμένοι στο «μουντζούρη».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να κερδίσει το στοίχημα της νέας εποχής και θα το κερδίσει. Και στα ατέλειωτα «γιατί» που θέτετε, υπάρχει απάντηση, διότι η πλειοψηφία των Ελλήνων διάλεξε ποιος θα την κυβερνήσει.

Κυρίες και κύριοι, μπορεί για τις γυναίκες να είναι υποχρεωτικό το τεστ Παπ, όμως η πλειοψηφία των Ελλήνων δεν θέλει να υποβληθεί σε τεστ Παπ-ανδρέου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ξάνθης κ. Παναγιώτης Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με τρεις επισημάνσεις.

Η πρώτη επισημάνση σχετίζεται με το ότι η πρόταση μομφής, την οποία έχουμε καταθέσει, δεν έχει να κάνει με το ασφαλιστικό –το οποίο συζητήσαμε– έχει να κάνει και με το ασφαλιστικό. Είναι μια πρόταση δυσπιστίας απέναντι στην όλη πολιτική της Κυβέρνησης.

Η δεύτερη επισημάνση που έχω να κάνω είναι ότι στεναχωρήθηκα πάρα πολύ, όταν άκουσα από το στόμα του κ. Αλαβά-

νου τη φράση «βρε, καλώς τα παιδιά». Αυτό θυμίζει έναν παλαιοκομματισμό. Κρίμα γιατί φαίνεται ότι θέλουν να χρησιμοποιήσουν παλιές συνταγές σε καινούργια κατασρόλα.

Η τρίτη επισημάνση που έχω να κάνω είναι ότι είπε η κ. Ράγιου ότι τρέχουν με ταχεία, ενώ εμείς πάμε με τον «καρβουνιάρη».

Οφείλω να σας πω, κυρία Ράγιου, ότι εσείς αποκόψατε τη μηχανή από τα υπόλοιπα βαγόνια του τρένου και τα αφήσατε να πηγαίνουν προς τα πίσω και θέλετε μόνο τους ολίγους που έχετε μέσα στη μηχανή να τους οδηγήσετε μπροστά. Και θα έλεγα ότι σε τεστ Παπ υποβάλλονται όσοι θέλουν να προλάβουν τον καρκίνο. Άρα, λοιπόν, σε «τεστ Παπ-ανδρέου» θα υποβληθούν όσοι θέλουν να αποφύγουν τον καρκίνο της Νέας Δημοκρατίας.

Άκουσα τους συναδέλφους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να αναλίσκονται σε επιχειρήματα γιατί κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την πρόταση δυσπιστίας, χάνοντας την ουσία της πρότασης. Διότι, μια πρόταση δυσπιστίας έχει να κάνει με την κριτική, την αυτοκριτική του πώς διορθωνόμαστε, να προλάβουμε γιατί ο εχθρός όλων μας είναι τα προβλήματα του λαού κι αυτά πρέπει να επιλύσουμε και όχι να μπαίνουμε σε θεωρητικές κολογιές και αναγνώσματα.

Κύριο επιχείρημά τους ήταν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλησε να ανακτήσει τις πρωτοβουλίες έναντι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Και όμως, κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση δυσπιστίας αφορά εσάς, αφορά την πιο ανίκανη και επικίνδυνη Κυβέρνηση του τόπου, που με τις πράξεις και τις παραλείψεις της, διατάραξε την κοινωνική και εργασιακή γαλήνη του τόπου και μάλιστα, σ' ένα πολύ κρίσιμο σταυροδρόμι γι' αυτήν τη χώρα, όταν τα πάντα γύρω μας είναι ρευστά και χρειάζεται μία κοινωνική συνοχή, ένα αρραγές μέτωπο, για να αντιμετωπίσουμε τις οποιοσδήποτε προκλήσεις των καιρών.

Και για του λόγου το αληθές, θα κάνω μία πολύ μικρή αναδρομή, γιατί ακούστηκε από το φίλο μου, τον κ. Αγοραστό, ότι είμαστε φτωχοί σε έργα.

Παραλάβετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μια χώρα που είχε λύσει τα ζητήματα της οικονομικής της σταθερότητας. Παραλάβετε μια χώρα που ήταν στον σκληρό πυρήνα της Ο.Ν.Ε. Φανταστείτε να μην υπήρχε το ευρώ, όπως σας είπε ο κ. Πάγκαλος, σε τι κατάσταση θα βρισκόταν η χώρα. Παραλάβετε μια χώρα μακράν πλουσιότερη και ισχυρότερη ως χώρα στο γεωγραφικό της περίγυρο, στα Βαλκάνια. Παραλάβετε μια Ελλάδα που ήταν η μικρότερη χώρα που θα διοργάνωνε και διοργάνωσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Παραλάβετε μια Ελλάδα που είχε μετατρέψει τις τουρκικές διεκδικήσεις σε ευρωτουρκικές σχέσεις και παράλληλα, είχε στρώσει το έδαφος, ώστε να μπει η Κυπριακή Δημοκρατία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παραλάβετε μια χώρα που άρχισε να διαμορφώνει τις υποδομές της δυναμικά, αξιοποιώντας τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνέχεια αυτών είναι τα μεγάλα έργα, τα οποία τώρα σχεδιάζετε και περνάνε μέσα στη Βουλή με νόμους. Δηλαδή, παραλάβετε μια χώρα έτοιμη να ηγεμονεύσει στον περιβάλλοντα χώρο της.

Όλα αυτά, όμως, απαιτούσαν μια υπερπροσπάθεια και των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του λαού, μια υπερπροσπάθεια η οποία κούρασε. Το αποτέλεσμα αυτών ήταν οι εκλογές του 2004.

Τι θα περίμενε, όμως, ο λαός από σας; Αντί να δείξετε την ορμή της προσφοράς ενός κόμματος που για πολλά χρόνια ήταν μακράν της εξουσίας, ξεκινήσατε κουρασμένοι. Αντί, λοιπόν, να προχωρήσετε σε μεταρρυθμίσεις, απ' ενός, προχωρήσατε στην απογραφή, για να ενοχοποιήσετε το έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Στην ουσία, όμως, δυσφημίσατε τη χώρα, τη βάλατε σε επιτήρηση. Αυτήν την επιτήρηση ακόμα πληρώνουμε σήμερα και στο ασφαλιστικό. Και θα εξηγήσω παρακάτω.

Αφ' ετέρου, βουλευτήκατε στην απραξία, εκμεταλλευόμενοι τη δυναμική που σας είχαμε κληροδοτήσει. Κάψατε στο τζάκι τα ξύλα που σας είχαμε έτοιμα και δεν φέρατε ούτε ένα νέο ξύλο. Ένα ξύλο από το δάσος δεν το κουβαλήσατε εσείς.

Σήμερα, επιχαίρετε για τις αδυναμίες της Αντιπολίτευσης, στρουθοκαμηλιζώντας, χωρίς να αναλύετε ότι κυβερνάτε τον

τόπο με το μικρότερο ποσοστό που κυβέρνησε ποτέ τη χώρα κυβέρνηση.

Δεν πήρατε το μήνυμα πως με την πολιτική σας κάνατε την Ελλάδα μια απέραντη εκκλησία. Μπαίνει πελάτης στο κατάστημα και σταυροκοπιέται ο καταστηματάρχης. Πάει καταναλωτής στο σούπερ μάρκετ και μόλις βλέπει τις τιμές, κάνει το σταυρό του. Βογκάει η αγορά και υπάρχει θέμα επιβίωσης στα λαϊκά στρώματα.

Ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Και δεν ετοιμάζετε τη χώρα απέναντι σε μια οικονομική ουσιαστικά κρίση που επέρχεται. Το ευρώ θα φτάσει 1,6 του δολαρίου και αυτή η νομισματική κρίση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής θα μετακυληθεί και στην Ευρώπη -δεν θα μετακυληθεί μόνο στην Κίνα ή την Ινδία- και στην ουσία θα την πληρώσουν όχι οι ισχυρές χώρες, αλλά οι ασθενέστερες, όπως καταντήσατε μετά την απογραφή την Ελλάδα. Κατεβάσατε στροφές, αντί να δώσετε γκάζια στη μηχανή της ανάπτυξης.

Έτσι, λοιπόν, προχωρήσατε και στο ασφαλιστικό και γράψατε ένα νομοσχέδιο τριακοσίων σελίδων, μόνο και μόνο για να έχετε το άλλοθι απέναντι στον Αλμουνία, ότι εκπληρώσατε έναν από τους όρους που σας έβαλε για να φύγουμε από την επιτήρηση. Και δημιουργήσατε μια αναταραχή, χωρίς να υπάρχει αποτέλεσμα. Χωρίς πολιτική σέρνεστε πίσω από τα γεγονότα.

Πρώτη φορά βλέπω Κυβέρνηση η οποία πουλάει στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις, χωρίς κατά βάση να κερδίζει το κράτος, ο λαός, ούτε και η επιχείρηση που πουλάει τις μετοχές. Μόνο ο ιδιώτης. Αγόρασε η «MARFIN» 16 ευρώ τη μετοχή, όταν εσείς λέγατε «ας κρατήσουμε το 5%, δεν μας πειράζει, μόνο αυτό μας χρειάζεται». Και όταν αγόρασε η «MARFIN» το 20%, τώρα πουλάει με 27% στη «DEUTSCHE TELECOM». Αυτή είναι η ουσία.

Μόνο μία λύση μπορώ να δώσω σ' αυτό το ζήτημα. Θα πω κατά βάση χαριτολογώντας ότι ο κύριος Πρωθυπουργός, επειδή είναι Παναθηναϊκός, μέσα στην απόγνωση του ότι δεν παίρνει πρωτάθλημα, θέλει να δώσει από την πίσω πόρτα στον κ. Βγενόπουλο χρήματα, μπας και πάρει την Π.Α.Ε. και πάει μπροστά ο Παναθηναϊκός.

Χάσατε τις πρωτοβουλίες στην εξωτερική πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Υπάρχουν και Ολυμπιακοί στην Αθήνα, δεδηλωμένοι, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Εγώ δεν θεωρώ στην εξωτερική πολιτική ότι οι δημόσιες σχέσεις μεταξύ τυρού και αχλαδιού είναι πρωτοβουλίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρωτοβουλίες, κατά την άποψή μου -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- είναι να έχετε στόχο, σχέδιο και υλοποίηση. Απεμπολήσατε τα κεκτημένα στο Ελσίνκι, σας έπεσε η σκυτάλη στο Σκοπιανό, συρράχνονται πίσω από τις πρωτοβουλίες του ισχυρότερου και θα ακολουθήσει να φανταστείτε σχέδιο Ανάν καινούργιο στο Κυπριακό.

Δεν αμφισβητώ τον πατριωτισμό σας. Αμφισβητώ την ικανότητά σας. Αντί, λοιπόν, να κατανοήσετε την ουσία της πρότασης μομφής, πάλι ψάχνετε να καλυφθείτε πίσω από διαδικαστικά και εσωκομματικά τρικ.

Φτάνει πια. Έλεος! Υπερψηφίζω την πρόταση του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Είναι ο μόνος τρόπος για να βγούμε από το αδιέξοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ κι εγώ.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Υφυπουργός κ. Κιλτίδης. Επειδή ο κ. Κιλτίδης πολιτεύεται στο Κιλκίς και στο Κιλκίς βρίσκεται και το Σκρά, αυτή η σημαντική τοποθεσία που έγινε η σπουδαία μάχη, αυτοπεριορίζεται γενναίως και θα μιλήσει, όσο μιλούν οι υπόλοιποι Βουλευτές, δηλαδή, μόλις οκτώ λεπτά.

Ευχαριστούμε, κύριε Κιλτίδη, γι' αυτήν την ευγενική σας παραχώρηση και το Σώμα το εκτιμά ιδιαίτερα.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αγαπητοί συνάδελφοι, ειλικρινά θα

προσπαθήσω στο λίγο χρόνο που ζήτησα για να παρέμβω, να αναδείξω χωρίς κομπασμούς, χωρίς υπερβολές την πολιτική.

Κατ' εξοχήν, αγαπητοί συνάδελφοι, στο κοινοβουλευτικό μας δημοκρατικό πολίτευμα, η πολιτική και ο ιδεολογικός λόγος συνηθίζεται να αναδεικνύεται από τα αντιπολιτευόμενα κόμματα και κατεξοχήν, από την ηγέτιδα της Αντιπολιτεύσεως.

Φοβούμαι πάρα πολύ ότι επί τόση ώρα που παρακολουθώ και ο ίδιος, αλλά και συζητούμε σ' αυτήν την Αίθουσα, κάτι τέτοιο δεν έγινε αντιληπτό από όσους συμμετέχουν και από όσους παρακολουθούν τη συνεδρίαση του Σώματος.

Η μομφή του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η υψίστη κοινοβουλευτική επικριτική διαδικασία και ο νομοθέτης πρόβλεψε να υπάρχει δυννητικά εντός του εξαμήνου. Όμως, γνωρίζετε πολύ καλύτερα από μένα ότι κατά το παρελθόν, ίσως και σε μία δεκαετία, ζήτημα αν ασκήθηκε δύο φορές γιατί τέτοια είναι η βαρύτητα, το ειδικό βάρος μιας μομφής.

Εγώ θα ήθελα να σας πω, όμως, ότι πάνω απ' όλα πρέπει να θυμάστε ότι υπάρχει η λαϊκή μομφή κι αυτήν πρέπει να αποφεύγουμε κόμματα και πολιτικά πρόσωπα. Και αυτό έχετε το κατά νου, ότι δηλαδή όσοι μας παρακολουθούν είναι σε θέση να κρίνουν προς ποία κατεύθυνση πρέπει να επισύρουν τη μομφή, όχι προφανώς στην Κυβέρνηση η οποία δοκιμάστηκε -γιατί όχι- σε μια συζήτηση εξουθενωτική περί του ασφαλιστικού και αναδείχθηκαν τα ζητήματα τα οποία έπρεπε να αναδειχθούν.

Δεν είμαι, όμως, εγώ ο αρμόδιος να κάνω μαθήματα προς την πλευρά της Αντιπολιτεύσεως. Επισημάνσεις, όμως, πολιτικού χαρακτήρα πρέπει να τις αναφέρω και πρέπει και εσείς να τις συζητήσετε.

Ειλικρινά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν αναδεικνύετε τίποτα το καινούργιο, το πολιτικό, το ιδεολογικό. Ακούω συνεχώς επικρίσεις διαχειριστικής αντιλήψεως οι οποίες, αν το θέλετε, βοηθούν τη Συμπολίτευση και την Κυβέρνηση στο να αντεπεξέλθει ευκολότερα. Είναι δεδομένο ότι ο κρατών την εξουσία ευκολότερα έχει εφόδια, ξέρετε, να ξεπεράσει τέτοιου είδους διαχειριστικές κριτικές και σκέψεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, ως σύγχρονη κεντροδεξιά, δεν αποκρύψαμε από τον ελληνικό λαό το ιδεολογικό και το πολιτικό μας περιεχόμενο. Μιλήσαμε και είπαμε ότι εμείς δεν θέλουμε κράτος έμπορο και παραγωγό. Εμείς θέλουμε κράτος υπηρέτη, επόπτη, ελεγκτή. Δεν μας ενδιαφέρει αν κερδίζει ή χάνει. Έχουμε ιδεολογικό πρόβλημα, συγκρουόμαστε ιδεολογικά μ' αυτήν την αντίληψη.

Επομένως δεν είναι κριτική αυτή η οποία ακούγεται ότι απεμπολούμε τα λιμάνια ή οτιδήποτε άλλο. Το ίδιο λέγατε και για την ακτοπλοία. Το ίδιο λέγατε και για όλα τα μέσα μεταφοράς και για τους σιδηροδρόμους. Και ξέρετε καλύτερα από μένα ότι και οι ιδιώτες για τις δυσπρόσιτες περιοχές, τις νησιωτικές, με την παρέμβαση του κράτους πράγματι παίρνουν αυτό που πρέπει να πάρουν από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να προσφέρουν αυτήν την κοινωνική παροχή. Έτσι και τα λιμάνια. Δεν είναι θέμα αντιλήψεως αν κάποιοι εργαζόμενοι ή οποιοδήποτε άλλοι αντιδρούν και η διαχείριση, ξέρετε, θα πάει στον τάδε ή στον δένα. Είναι θέμα ιδεολογικής αντιλήψεως.

Εμείς αυτό υποσχθήκαμε στον ελληνικό λαό. Έτσι πορευόμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι. Και θα ήθελα τη στοιχειώδη γενναιότητα να αναγνωρίσετε ότι σε δύο ζητήματα, στο Σκοπιανό και στο ασφαλιστικό, η Κυβέρνηση επέδειξε -πιστεύω- όχι μία γενναιότητα ασυνήθιστη πολιτικά, αλλά πήρε και μία διακομματική συνισταμένη. Και πιστεύαμε ότι με τις αποχρώσεις μας -γιατί όχι- με τις διαφορετικές εντάσεις, έτσι πρέπει να συγκλίνουμε σ' αυτήν την Αίθουσα και να προχωρήσουμε. Εμείς δεν αρνηθήκαμε τον πατριωτισμό και θα έλεγα -γνωστός για το όποιο περιεχόμενό μου στη διαδρομή μου, στην κοσμοθεώρησή της ζωής μου- ότι πράγματι η στάση σας και στο Σκοπιανό είναι αρκούντως πειστική και αρκούντως υποστηρικτική. Ε, λοιπόν, γιατί δεν αναγνωρίζετε αυτό το οποίο λέτε στα τηλεοπτικά μέσα, στα ραδιοφωνικά μέσα και στα άλλα έντυπα ότι από το 1992 για πρώτη φορά η ελληνική διπλωματία κατάφερε να φέρει το θέμα στο προσκήνιο έχοντας πρόβλημα αυτή τη φορά η άλλη πλευρά;

Εμείς είμαστε ξεκάθαροι. Τα αδιαπραγμάτευτα δεν γίνονται

αντικείμενο διαπραγματεύσεως. Οι παρακαταθήκες των προγόνων μας δεν συζητώνται, όπως επίσης και το διακύβευμα της ειρήνης και της ανάπτυξης αυτού του τόπου.

Αυτές είναι οι συνιστώσες, οι οποίες και καθορίζουν ως συνισταμένη την πολιτική που ασκούμε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Για πριν από πενήντα χρόνια, ο ομιλών έλεγε αυτά που έλεγε. Και τότε, όσοι μιλούσαμε για τους κινδύνους χαρακτηζόμασταν με τα συνθήματα εκείνα επίθετα.

Ευτυχώς, η αυτοκριτική του αριστερού χώρου έρχεται σήμερα να αναγνωρίσει ότι κάποιοι ήξεραν τι γίνεται στην άλλη πλευρά, ήξεραν τι γίνεται στην αλλοδαπή, αλλά μάλλον ή μάταια ομιλούσαν ή εκώφευαν όσοι έπρεπε να ακούσουν.

Όσον αφορά στο ασφαλιστικό, ειλικρινά αγνοούνται παράμετροι της σύγχρονης εποχής; Νομίζετε ότι ήταν εύκολο να πάρει μια απόφαση για την επόμενη γενιά; Αυτό είναι το μέγεθος της πολιτικής ευθύνης και κατά την ηθική της διάσταση. Δεν μπορούσαμε να αφήσουμε να «τρέχει» το σχέδιο νόμου, του κατά τα άλλα αγαπητού συναδέλφου κ. Ρέππα ως Υπουργού τότε, να το υλοποιούμε και να έρθει το πρόβλημα μετά από δέκα χρόνια; Αυτό δεν ήταν δύσκολο. Ήταν η πιο εύκολη οδός.

Και δεν λέμε ότι έχουμε μόνο εμείς την ευθύνη ή μόνο αυτό το πλεονέκτημα αυτής της γενναίας συμπεριφοράς. Όμως, θα θέλαμε πάνω σ' αυτή τη συνιστώσα να κινηθεί η Αξιωματική και η λοιπή Αντιπολίτευση.

Έτσι, λοιπόν, θα σταματήσω για λίγο, λέγοντας κάποια πράγματα γύρω από τα αγροτικά ζητήματα τα οποία έθιξαν οι καλοί συνάδελφοι.

Ακούστε! Η ερήμωση της υπαίθρου, είτε υποκριτικά είτε με κροκοδείλια δάκρυα είτε με πραγματική προσέγγιση, έγινε στην πατρίδα μας τα τελευταία είκοσι πέντε-τριάντα χρόνια. Επομένως, ας πάρουμε όλοι αναλογικά την ευθύνη μας γι' αυτήν την ερήμωση, κάτι που δεν μπορεί να αρθεί αναγεννημένα μέσα σε δύο και τρία και τέσσερα χρόνια. Ξέρετε ότι χρειάζεται πολλά-πλάσιος κόπος και φροντίδα για να επανέλθει η ύπαιθρος εκεί που ήταν με τη χρονική αναλογία και τη συγκυρία της εποχής.

Τι να πρωτοαναφέρω, δεχόμενος κάποια πρόκληση ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων; Να σας θυμίσω ότι σ' αυτόν τον τόπο δεν επιχειρήσατε επί δεκαετίες να νομιμοποιήσετε ούτε τις σταβλικές εγκαταστάσεις και τα ποιμνιοστάσια των κτηνοτρόφων; Να σας θυμίσω ότι από το 1827-1829 καμμία κυβέρνηση δεν νοιάστηκε να κάνει αυτό το θεμελιώδες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Να σας θυμίσω ότι το ισοζύγιο γάλακτος –γιατί μιλάμε για εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης– έγινε για πρώτη φορά με Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και αν δεν υπήρχε αυτή η τραγική συγκυρία διεθνώς, δεν θα ήταν δυνατόν να γίνει αυτή η άνοδος της τιμής που προσδοκούμε στο μέλλον;

Όσον αφορά τον ΕΛ.Γ.Α., ξεχάσατε πότε κατέστη στην κυριολεξία ταμείο αλληλοβοήθειας των αγροτών και με το σχέδιο νόμου που σε λίγες μέρες θα συζητήσουμε επεκτείνεται ως δέκτης προστασίας και για τους κτηνοτρόφους;

Εμείς είμαστε υπερήφανοι. Και αν μας επικρίνουν κάποιοι για το ότι πράγματι από τον κρατικό προϋπολογισμό ενισχύουμε τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, εμείς είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό. Ακόμα και η φτώχεια, αν το θέλετε, και οι δυσκολίες πρέπει να επιμεριστούν ισότιμα στους Έλληνες πολίτες. Και εμείς είμαστε αποφασισμένοι να βοηθήσουμε και να στηρίξουμε τον αγροτικό κόσμο στην ύπαιθρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Όσον αφορά τις αναδιαρθρώσεις, «ήμουν νιος και γέραςα». Δεκατρείς αναδιαρθρωτικές μελέτες έχουν αναρτηθεί για πρώτη φορά σ' αυτόν τον τόπο. Και βεβαίως, εδώ υπάρχει το έλλειμμα στην ενημέρωση και την πληροφόρηση, γιατί δεν έμεινε ούτε μαγιά υπηρεσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Κάτι ΚΕΠΥΓΕΛ και ΠΕΓΕΑΛ έμειναν με έναν, δύο και ψάχνουμε να στήσουμε τα Κέντρα Αγροτικής Ανάπτυξης που ήδη βρίσκονται σε έναν αξιοπρόσεκτο ρυθμό. Έχουμε

εγκαινιάσει δεκαπέντε.

Πέρασαν πολλά σχέδια στήριξης –Πρώτο, Δεύτερο, Τρίτο– και διαχειριστήκατε μεγάλο μέρος απ' αυτά. Βάλατε ποτέ ως πρόταγμα τις υποδομές; Εμείς στην τέταρτη προγραμματική περίοδο έχουμε προτάξει συντριπτικά τις υποδομές στον αγροτικό χώρο.

Και κλείνοντας, θα ήθελα να σας θυμίσω κάτι για την κύρια αρμοδιότητα που με πονάει και με πληγώνει. Είκοσι πέντε χρόνια η δασική πολιτική οπισθοδρόμησε, κάτι που αποτελεί διαπίστωση. Και μπορείτε να ρωτήστε εσείς όποιον θέλετε από τη δασολογική επιστήμη, όποιον θέλετε της δασικής υπηρεσίας από το χώρο σας ή από οποιονδήποτε χώρο, προκειμένου να σας καταγράψει αυτό το γεγονός.

Και ξέρετε γιατί συνέβησαν όλα αυτά τα πράγματα και φτάσαμε να έχουμε ερημοποιημένες υπηρεσίες! Και για πρώτη φορά σε μία προγραμματική περίοδο, έρχεται η Κυβέρνησή μας και βάζει 600.000 ευρώ –όσα δεν μπήκαν ποτέ και στα τρία προηγούμενα– για να ασκηθεί η δασική πολιτική και να σωθεί το φυσικό μας περιβάλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, μεγάλη αναφορά έχει γίνει για το Σκοπιανό θέμα και κατά πόσο η πρόταση μομφής συνδέεται και με το Σκοπιανό.

Εδώ ξεκινάμε από διαφορετικές αφετηρίες. Κάποιοι εδώ μέσα πιστεύουν ότι πηγαίνουμε σε μια έντιμη λύση, όπως την ονομάζουν όλα τα κόμματα πλην ημών, μια λύση σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό.

Να είμαστε ειλικρινείς, κύριοι συνάδελφοι. Τα έθνη και τα κράτη δεν έχουν γεωγραφικούς προσδιορισμούς. Η Αλβανία λέγεται Αλβανία, γιατί κατοικείται από Αλβανούς. Η Ελλάδα λέγεται Ελλάδα, γιατί κατοικείται από Έλληνες. Η Γαλλία λέγεται Γαλλία, γιατί κατοικείται από Γάλλους. Αν φέρετε το παράδειγμα της Βόρειας και Νότιας Κορέας –προς τα εκεί πηγαίνετε τη σύνθετη ονομασία– πάλι στη Βόρεια και στη Νότια Κορέα Κορεάτες είναι αυτοί που κατοικούν.

Ας μην κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό! Αν ονομαστεί με τον οποιοδήποτε σύνθετο προσδιορισμό αυτό το κράτος και το πείτε «Νέα Μακεδονία» ή «Ανω Μακεδονία», εθνικά αυτοί τι θα είναι; Θα πηγαίνουν έξω και τι θα λένε ότι είναι; Πώς θα τους λένε; Μήπως θα τους λένε Σλάβους; Όχι. Μακεδόνες θα τους λένε. Και θα έχει εκχωρήσει η Ελλάδα το όνομα «Μακεδονία» σε μη Έλληνες, που είναι το μεγαλύτερο έγκλημα που μπορούμε να κάνουμε απέναντι στην ιστορία.

Και μην ξεχνάτε ότι το όνομα είναι και φορέας γεωπολιτικών δικαιωμάτων. Γι' αυτόν το λόγο, αυτοί οι ψυχραιμοί χειρισμοί, οι προσεκτικοί χειρισμοί που αναφέρετε ξεκινούν από μια διαφορετική βάση. Δηλαδή πού θα το φθάνετε το πράγμα, αφού αποδεχθήκατε τη σύνθετη ονομασία; Θα λέγατε σκέτο «Μακεδονία»; Ε, αυτό δεν θα μπορούσατε να το κάνετε! Από τη στιγμή που αποδεχθήκατε τη σύνθετη ονομασία ποιος είναι ο διπλωματικός χειρισμός; Δεν καταλαβαίνετε ότι τα κράτη δεν έχουν προσδιοριστικά γεωγραφικά, αλλά εθνικά;

Πείτε μου ένα κράτος, κύριε Υπουργέ, το οποίο προσδιορίζεται μόνο γεωγραφικά και όχι εθνικά. Όλα τα κράτη προσδιορίζονται και εθνικά. Γι' αυτόν το λόγο, θα ήταν πολύ σκόπιμο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν πραγματικά ήθελε να κάνει πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση, να περίμενε μια εβδομάδα, για να δούμε πώς πάει το Σκοπιανό. Διότι τώρα δίνετε τη δυνατότητα, το «μαξιλαράκι» στην Κυβέρνηση για έξι μήνες να μην έχει κανένα πρόβλημα. Έξι ψηφοφορίες έγιναν. Εκατόν πενήντα δύο ψήφους πήρε στο ασφαλιστικό. Τρέφει εδώ πέρα κανείς αυταπάτες ότι θα υπάρξουν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να καταψηφίσουν την Κυβέρνηση; Όχι. Όμως, δεν δίνετε τη δυνατότητα, αν βλέπαμε την εξέλιξη στο Σκοπιανό, σε κάποιους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που ενδεχομένως δεν θα δέχονταν τον όποιο συμβιβασμό, να αντιδράσουν.

Αναφέρατε το βέτο. Για να καταλάβουμε: Λέτε «βέτο» στο να μην ονομαστεί σκέτο «Μακεδονία». Τη «σύνθετη» ονομασία την έχετε παραδώσει. Συνεπώς το βέτο δεν είναι προς την ιστορική εθνική έννοια της Μακεδονίας. Είναι στο να μην ονομαστεί σκέτο Μακεδονία ή στο να μην έχει έναν προσδιορισμό στη δημοκρατία.

Εμείς πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να υπάρξει καμμία διαπραγμάτευση σ' αυτό το θέμα, με βάση το όνομα της Μακεδονίας. Απορώ για την ευαισθησία όλης της Αντιπολίτευσης, που έτρεξε για το ασφαλιστικό σε δημοψήφισμα και πολύ καλά έκανε, γιατί και εμείς το στηρίζουμε. Όμως, δεν βλέπετε ότι στο Σκοπιανό το 87% δεν θέλει σύνθετη ονομασία; Εκεί πέρα δεν υπάρχει κοινωνική κατακραυγή.

Όμως, η ατζέντα της Αριστεράς είναι «δημοψηφίσματα και συμμετοχική δημοκρατία», όταν μας συμφέρει. Όταν δεν μας συμφέρει, πάμε σε λύσεις ενδοκοινοβουλευτικά. Διότι εγώ θα ήθελα να δω και ένα δημοψήφισμα και ιδίως στους δεξιούς ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας. Διότι εσείς μπορείτε να προσδιορίζετε όπου θέλετε και μπορεί να ντρέπεστε να πείτε ότι είστε δεξιόι, όμως, ο ψηφοφόρος σας στο καφενείο λέει ότι είναι δεξιός. Δεν λέει ότι είναι μεσαίος χώρος ούτε κεντροδεξιός. Δεξιός δηλώνει!

Μήπως είπατε προεκλογικά στους ψηφοφόρους σας ότι θα πάτε στη σύνθετη ονομασία; Είπατε προεκλογικά στους ψηφοφόρους σας ότι θα φέρετε ένα νομοσχέδιο για τα βακούφια, όπου θα βάζετε το 0,5%, δηλαδή το 5‰, στο δημόσιο από Έλληνες μουσουλμάνους ενάντια στην αρχή της ισότητας απέναντι στους χριστιανούς Έλληνες πολίτες;

Τους είπατε μήπως ότι η μεταναστευτική σας πολιτική είναι η πολιτική της ένταξης και της αφομοίωσης; Πιστεύετε ότι αυτό ήθελε ο ψηφοφόρος σας από εσάς; Ή μήπως τους ρωτήσατε αν θέλουν την πολυπολιτισμική Ελλάδα, όπως την εννοεί η Αριστερά;

Πρέπει να καταλάβετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι λίγο πολύ στα θέματα τουλάχιστον της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής της μετανάστευσης έχετε ευθυγραμμιστεί πλήρως μ' αυτά που έλεγε ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πριν από δέκα χρόνια και δεν το καταλαβαίνετε. Ίδια είναι η ατζέντα σας. Ατζέντα της αφομοίωσης, ατζέντα της σύνθετης ονομασίας, ατζέντα της πολυπολιτισμικής Ελλάδας. Αυτά τα ήθελε ο ψηφοφόρος σας;

Το να μπορούμε στην όλη κατηγορία για την Κυβέρνηση είναι ένα το γεγονός: Πλήττειται, κύριε Υπουργέ, από πάρα πολλά σκάνδαλα. Βαρύνουν πάρα πολλά σκάνδαλα την Κυβέρνηση σας. Και άκουσα τον αξιότιμο Υπουργό της Δικαιοσύνης να αναφέρεται για σκανδαλολογία, αλλά η «SIEMENS» δεν είναι σκανδαλολογία, είναι σκάνδαλο. Ο Ζαχόπουλος δεν είναι σκανδαλολογία, είναι σκάνδαλο. Οι υποκλοπές δεν είναι σκανδαλολογία, είναι σκάνδαλο. Οι Πακιστανοί δεν είναι σκανδαλολογία, είναι σκάνδαλο.

Θα μου πείτε, αν σκέφτεστε όλα αυτά, πώς βλέπετε την πρόταση μομφής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Η πρόταση μομφής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε μεγάλο βαθμό όπως έρχεται και όπως κατατίθεται εμπαίζει με τους θεσμούς. Είχαμε τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πριν μια εβδομάδα να θέτει το θέμα του δημοψηφίσματος και εμέσως πλην σαφώς κατά την άποψή μας να προσπαθεί να ερμηνεύσει εκβιαστικά το άρθρο που αναφέρεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Προσπάθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να υπερκεράσει τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και έρχεται εδώ πέρα και αναφέρεται σε πρόταση μομφής και αύριο μπορεί να μας καταθέσετε και μια πρόταση κηρύξεως της χώρας σε κατάσταση πολιορκίας. Αυτό είναι το επόμενο στάδιο που θα κάνετε.

Πρέπει να καταλάβετε ότι τις ενδοοικογενειακές σας διαφορές, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα πρέπει να πάτε να τις λύσετε στα συνέδριά σας, να πάτε να τις λύσετε έξω. Εδώ πέρα επιτελούμε κοινοβουλευτικό έργο. Και μ' αυτήν την πρόταση δίνετε τη δυνατότητα σε μια Κυβέρνηση να παραμείνει τουλάχιστον έξι μήνες ακόμη στην εξουσία, τη στιγμή που θα έχει ανοίξει το Σκοπιανό ή θα έχει κλείσει σίγουρα με όχι ωφέλιμη εξέλιξη για την Ελλάδα και τη στιγμή που όπως δείχνει και η οικονομική κρίση που εθελουφλούμε, θα υπάρχουν ραγδαίες εξελίξεις

μέχρι το καλοκαίρι. Και σεις θα ξέρετε ότι μ' αυτήν την πρότασή σας, δώσατε τη δυνατότητα στη Νέα Δημοκρατία να παρουσιάσει ότι είναι συμπαγής και ισχυρή.

Στα προβλήματα σας της Αριστεράς, μεταξύ του εάν θα είναι ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το δεύτερο κόμμα, δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε σ' αυτήν τη λογική. Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Εύβοιας κ. Σίμος Κεδίκογλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ είμαι στη σειρά να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Φαίνεται ότι διαβάζουμε διαφορετικό κατάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Έχω άλλο κατάλογο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, έχετε άλλο κατάλογο, αλλά εγώ δεν έχω τον άλλον, έχω το δικό μου.

Ορίστε, κύριε Κεδίκογλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά τα λίγα μου χρόνια στη Βουλή είμαι αρκετά εξοικειωμένος με την τρέχουσα κοινοβουλευτική διαδικασία. Δεν είναι μόνο η εμπειρία της προηγούμενης πρότασης μομφής, είναι και αρκετές ανάλογες προτάσεις που έχω παρακολουθήσει στα χρόνια μου ως κοινοβουλευτικός και πολιτικός συντάκτης. Η συζητούμενη πρόταση όμως έχει μια πρωτοτυπία. Στόχος όπως όλοι καταλαβαίνουμε δεν είναι η Κυβέρνηση. Στόχος είναι ποιος θα εντυπωσιάσει περισσότερο για την ηγεμονία στο χώρο της αντιπολίτευσης.

Είναι βέβαια λίγο αναμενόμενο αυτό. Μέχρι πρότινος το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν ο αδιαμφισβήτητος ηγεμών στο χώρο που εσείς ονομάζετε «κεντροαριστερό». Και ας μην ξεχνάμε ότι επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα άλλα δυο κόμματα του χώρου έπαιρναν 5% και 3%. Τώρα την ηγεμονία στο χώρο αυτό διεκδικεί με αξιώσεις ο Συνασπισμός. Και σίγουρα σαν προσωπικότητες ο κ. Αλαβάνος και ο κ. Τσίπρας κυριαρχούν στο χώρο. Και να σας πω κάτι; Είλικρινά χαίρομαι γι' αυτό. Μπορεί να μη συμφωνώ με την επαναστατική ρητορική τους, μπορεί να εκφράζουν μια μη παραγωγική κατά τη γνώμη μου στάση διαμαρτυρίας, αλλά χαίρομαι που υπάρχουν και ακούγονται. Και θα χαρώ ακόμη περισσότερο όταν ο Συνασπισμός παρουσιάσει μια ρεαλιστική πρόταση διακυβέρνησης. Να ακούσουμε μια πραγματική κυβερνητική πρόταση της Αριστεράς. Γιατί, όπως φαίνεται, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί να την παρουσιάσει. Γι' αυτό και καταφεύγει σ' έναν ανταγωνισμό κινήσεων εντυπωσιασμού, μια πλειοδοσία διαμαρτυρίας με στόχο απλά και μόνο την ανάκτηση της ηγεμονίας στο χώρο της αντιπολίτευσης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ομολογεί ουσιαστικά ότι δεν μπορεί –και αμφιβάλλω αν θέλει– τώρα να διεκδικήσει την εξουσία από μας.

Γιατί αν μπορούσε –κι αν ήθελε– να διεκδικήσει την εξουσία, θα έκανε κάτι πολύ χρήσιμο για την πολιτική και την κοινωνία μας: Θα ανέπτυξε μια σοβαρή, βιώσιμη και ρεαλιστική πρόταση διακυβέρνησης, με αρχή τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού.

Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θέλει τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος; Γιατί αφού καταφέρατε να εκσυγχρονίσετε, διαστρεβλώνοντας, τη ρήση του Ανδρέα Παπανδρέου και την αντίθεσή του με τα προνομιούχα ρετιρέ, ταυιστήκατε με τα προνόμια, ταυιστήκατε με τις συντεχνίες, τις αδικίες και τις ανισότητες του συστήματος.

Κυρίες και κύριοι, δεν υπάρχει σήμερα κανένας που να πιστεύει ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα μπορεί να επιβιώσει χωρίς καμμία μεταρρύθμιση. Έχουν αλλάξει δραματικά σημαντικές παράμετροι, όπως το προσδόκιμο ζωής, όπως ο δείκτης γεννητικότητας και ήδη επιβαρύνουν με αυξανόμενο ρυθμό κάθε χρόνο τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η μεταρρύθμιση έπρεπε να γίνει όχι χθες, προχθές! Χάθηκε δυστυχώς πολύτιμος χρόνος.

Δύο είναι οι προτεραιότητες: Η πάταξη της εισφοροδιαφυγής και ο εξορθολογισμός του συστήματος. Στα δύο αυτά δίνουμε

απαντήσεις και γι' αυτόν το λόγο το νομοσχέδιο με βρίσκει σύμφωνο.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση αυτή έχει προχωρήσει σε σημαντικά βήματα, στο χώρο της ενέργειας, στο χώρο των αμυντικών εξοπλισμών, στα λιμάνια, στον Ο.Τ.Ε., στη Δ.Ε.Η., στις τράπεζες. Έχει δημιουργήσει προοπτικές επιχειρηματικής συνεργασίας με τις χώρες της Μαύρης Θάλασσας, με πρώτη και κύρια τη Ρωσία, με τις χώρες του Αραβικού Κόλπου, της Βόρειας Αφρικής και με την Κίνα.

Είναι η πρώτη φορά που η Ελλάδα αποκτά νέους εταίρους, πέραν από τους παραδοσιακούς στην Ευρώπη και στην Αμερική. Είναι η πρώτη φορά που έχουμε πολυδιάστατη, διεθνή προοπτική.

Η Κυβέρνηση αυτή δεν κρύβεται πίσω από τα προβλήματα που ταλανίζουν εδώ και είκοσι χρόνια τη χώρα. Ακόμα και το Σκοπιανό, που είναι από τα πλέον αρνητικά φορτισμένα ζητήματα, εμείς δεν το αφήσαμε κάτω από το χαλί, ούτε επιδοθήκαμε σε μυστική διπλωματία.

Ανοιξαμε το Σκοπιανό πάνω στο τραπέζι και το παρουσιάσαμε στην πραγματική του διάσταση.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε πάρει ένα σημαντικό θέμα εξωτερικής πολιτικής, που έχει να κάνει με το ρόλο και το ύψος αυτού του κρατιδίου, που έχει να κάνει με το ρόλο της χώρας μας στη βαλκανική γειτονία μας και το άφησε να μετατραπεί σ' ένα ζήτημα εσωτερικής μικροκομματικής σκοπιμότητας, μόνο και μόνο επειδή φοβόταν το πολιτικό κόστος. Και χάθηκε πάλι πολύτιμος χρόνος.

Αντίστοιχα και με το θέμα της αξιοποίησης των λιμανιών μας. Το συζητάγατε επί δέκα χρόνια, φτιάχνατε οργανισμούς, συμφωνίες υπογράφατε, αλλά τίποτα δεν πραγματοποιούσατε.

Πάλι ο φόβος του πολιτικού κόστους, πάλι τα προνόμια των αγαπημένων σας συντεχνιών. Και όταν ήρθαμε εμείς να υλοποιήσουμε τη συμφωνία, αναιρέσατε την υπογραφή σας για να επιδοθείτε στον προσφιλή σας εσχάτως ανταγωνισμό διαμαρτυρίας με τα κόμματα της Αριστεράς.

Τα ίδια και στην ιδιαίτερα πατρίδα μου, την Εύβοια. Επί είκοσι χρόνια κάνατε ασκήσεις επί χάρτου, εξαγγελίες άνευ αντικρίσματος, αφήνοντάς μας μια τραγική υστέρηση υποδομών, που στραγγαλίζει τις προοπτικές ανάπτυξής μας.

Όχι μόνο δεν εντάξατε ούτε ένα χιλιόμετρο ευβοϊκού δρόμου στα διευρωπαϊκά δίκτυα, αλλά και μια από τις τελευταίες πράξεις της έσχατης κυβέρνησής σας το Μάρτιο του 2004 ήταν να απεντάξει όλα τα έργα της Εύβοιας από τα κοινοτικά προγράμματα.

Έργο μηδέν, προετοιμασία μηδέν. Εμείς παρ' όλο που δεν βρήκαμε ούτε μισή μελέτη προετοιμασμένη, στα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησής μας βγάλαμε την Εύβοια από την αδράνεια.

Ολοκληρώνεται ο δρόμος Σχηματάρι-Χαλκίδα. Ο περιφερειακός της Χαλκίδας εντάχθηκε στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και έχουμε βάσιμες ελπίδες ότι ανάλογη κατάληξη θα έχει και ο νέος δρόμος Χαλκίδα-Κύμη.

Οι παρακάμψεις Βασιλικού και Αμαρύνθου αναμένεται να ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος του 2009.

Η μελέτη για το βόρειο οδικό άξονα -αυτήν την αρτηρία ζωής για τη βόρεια Εύβοια- εκπονείται επιτέλους και θα είναι έτοιμη την ερχόμενη άνοιξη. Είκοσι χρόνια περιμέναμε τη χρηματοδότηση αυτής της μελέτης και επιτεύχθηκε μόλις επί των ημερών μας.

Επιτέλους ξεκινήσαμε, αλλά οι συμπατριώτες μου βέβαια περιμένουν να δουν την πρόοδο και την ολοκλήρωση των έργων. Αναμενόμενο είναι. Είκοσι χρόνια έχουν καεί εις το χυλό, φουσούν και το γιαούρτι.

Από το έργο μας περιμένουν να μας κρίνουν. Όπως και όλοι οι Έλληνες. Κι αυτός είναι ο στόχος μας, να παρουσιάσουμε έργο.

Η ηγεμονία στο χώρο της αντιπολίτευσης δεν μας απασχολεί. Εμείς έχουμε χρέος να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες των πολιτών από την Κυβέρνηση που ψήφισαν. Και γι' αυτό φυσικά απορρίπτω την πρόταση μομφής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εκτιμώ τη συντομία σας, αγαπητέ συνάδελφε.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τέτοια ώρα, τέτοια λόγια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τέτοια ώρα, τέτοια λόγια, αλλά ευτυχώς σύντομα λόγια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Α' Αθήνας κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πρωτοβουλία του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την κατάθεση της πρότασης δυσπιστίας συνοδεύτηκε από ένα πολιτικό κείμενο εξέχουσας βαρύτητας, το οποίο με πολύ ανάγλυφο και καθαρό τρόπο παρουσιάζει τη σκοπιμότητα, την πολιτική αιτιολόγηση και τον ουσιαστικό λόγο για τον οποίο γίνεται.

Θα ήθελα, λοιπόν, να περιοριστώ σε κάποια σχόλια που έχουν σχέση με τη σκοπιμότητα, την πορεία και το περιεχόμενο αυτής της πρότασης.

Το πρώτο σχόλιο αφορά την ανούσια επιχειρηματολογία για το πρακτικό αποτέλεσμα αυτής της πρότασης. Πρέπει να σας επισημάνω ότι δεν έπεσε καμμία κυβέρνηση από πρόταση δυσπιστίας. Μια φορά έπεσε μια κυβέρνηση μετά τη Μεταπολίτευση από εσωτερικούς λόγους, όταν οι Βουλευτές της δεν άντεξαν άλλο αυτήν την κατάσταση, το 1993. Υπάρχει δρόμος που μπορεί να σας αναγκάσει να άρετε την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνησή σας, όταν η κρίση που σήμερα βιώνει η χώρα μετεξεληθεί σε εθνική. Μπορεί να το κάνετε εσείς.

Το Σύνταγμα, όμως, όταν προβλέπει την κορυφαία αυτή πολιτική διαδικασία, όπου η Βουλή μπορεί να τοποθετηθεί σ' ένα επίπεδο πάνω από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, μεταφέροντας την πολιτική ατζέντα εδώ στο Κοινοβούλιο, που είναι ο ναός της δημοκρατίας, με την πρόταση δυσπιστίας, -και στη σημερινή μεσοκομματική κοινωνία μας και στη σημερινή ολιγαρχική δημοκρατία μας συνήθως δεν παίζει το ρόλο που θα έπρεπε να παίζει η Βουλή των Ελλήνων- έτσι όπως θα έπρεπε να είναι. Και είναι διαφορετική η πρόταση δυσπιστίας από το δημοψήφισμα. Το δημοψήφισμα αναφέρεται σε ένα θέμα επίσης συνταγματικά κατοχυρωμένο, για το περιεχόμενο μιας πρότασης που έχει σχέση με το σύνολο του ελληνικού λαού. Η πρόταση δυσπιστίας αφορά μία συνολική πολιτική, η οποία κρίνεται έξω και πέρα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, συνολικοποιεί την αντιπαράθεση και ο ελληνικός λαός μπορεί να γίνει γνώστης των πραγμάτων, των συμπερασμάτων και των συνεπειών μιας πολιτικής. Άρα, θεωρώ ανούσια και ανόητη την επιχειρηματολογία «τι φέρατε εδώ, αφού ξέρετε ότι είμαστε ενωμένοι»; Προφανώς είστε ενωμένοι και προφανώς θα την ψηφίσετε, μέχρι να καταψηφίσετε οι ίδιοι την Κυβέρνησή σας, αν πάμε κάποια στιγμή σε πρόωρες εκλογές.

Το δεύτερο σχόλιο αφορά τη συζήτηση για τη σκοπιμότητα της πρότασης. Δυστυχώς, όλα σήμερα τα μετράμε από την άποψη της τακτικής. Το κάνουμε για να ανακτήσουμε την πρωτοβουλία, στον προοδευτικό χώρο; Το κάνουμε για πολιτική εντυπώσεων και σκοπιμοτήτων; Αδικείται έτσι μία κορυφαία πολιτική πρωτοβουλία, μία πράξη ευθύνης που σέβεται τη δημοκρατική και συνταγματική τάξη.

Τα πράγματα είναι πολύ απλά. Έξι μήνες μετά τις εκλογές η χώρα δεν έχει κυβέρνηση. Ο τόπος υποχωρεί παντού και σε όλα. Ο λαός βρίσκεται καθημερινά σε απόγνωση.

Γιατί γίνεται η πρόταση; Διότι με το ασφαλιστικό και τις εκποιήσεις στο δημόσιο τομέα, το κενό εξουσίας που βιώνουμε εδώ και έξι μήνες, την αδιέξοδη κυβερνητική πολιτική που βουλιάζει τη χώρα, υψώνεται μία οριστική και αμετάκλητη διαχωριστική γραμμή. Διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στον τρόπο που κυβερνάτε τη χώρα και στη διαμορφωμένη πεποίθηση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού ότι αυτός ο τρόπος εμποδίζει και υποβαθμίζει συνεχώς την πορεία του τόπου και τη δική του ζωή. Πώς εκφράζεται αυτή η δυσαρμονία; Στις λαϊκές κινητοποιήσεις, στις δημοσκοπήσεις που αρέσκοντε να τις κρίνετε σε ό,τι αφορά την παράταξή μας, στην άποψη που έχει ο απλός πολίτης. Φαντάζομαι, όταν πηγαίνετε στα καφενεία της Εύβοι-

ας, κύριε Βουλευτά, ή οποιουδήποτε νομού, δεν σας λένε «τι ωραία έργα κάνει η Νέα Δημοκρατία και πόσους δρόμους έφτιαξε ή δεν έφτιαξε», αλλά σας λένε άλλα πράγματα απ' αυτά που ισχυρίζεστε εδώ, όταν έρχεστε να υπερασπιστείτε το δήθεν κυβερνητικό έργο.

Εν κατακλείδι, η πολιτική στιγμή που επιλέξαμε είναι ο ορισμός για τη θέση της πρότασης δυσπιστίας. Είναι επίκαιρος, είναι καθοριστικός. Όταν η κοινωνία είναι συλλήβδην μίας τέτοιας επιλογής, συνολικοποιείται η αντιπαράθεση και ασφαλώς εδώ πρέπει να δώσετε λόγο. Και δεν θα δώσετε λόγο μιλώντας γενικά και αόριστα, αλλά απαντώντας σε συγκεκριμένες αιτιάσεις που έχουν σχέση με αυτά.

Θα κάνω μία παρατήρηση. Δεν θα μιλήσω για το περιεχόμενο. Συζητήθηκε και ξανασυζητήθηκε ο νόμος Ρέππα. Θα πω μόνο μία κουβέντα: Σας αρέσει να αναφέρεστε στο νόμο Ρέππα. Έχει καμμία σχέση η καθολική αντίσταση σ' αυτό που συμβαίνει τώρα με τις κινητοποιήσεις, με τη λαϊκή αγανάκτηση, με την αντίστοιχη συναίνεση της πλειοψηφίας, της μεγάλης πλειοψηφίας των κοινωνικών εταίρων, όταν μετά από εκείνη την τραυματική δική μας εμπειρία περάσαμε το νόμο Ρέππα; Έχει καμμία σχέση το καθεστώς της βίαιης αναδιανομής του πλούτου με το χέρι βαθιά στα ταμεία, με τη φαλκίδευση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, με την εσωτερική μεταφορά πόρων από υγιή ταμεία σε προβληματικά, με την έμμεση φορολογία και την αυτοχρηματοδότηση ουσιαστικά των συντάξεων της νέας γενιάς από τους ίδιους τους πατεράδες τους και όχι μέσα από τους πόρους μίας δικαίας κατανομής του πλούτου με μία πραγματικά προοδευτική μεταρρύθμιση, με τις αδυναμίες που ήταν η συναινετική άποψη που πέρασε το νόμο Ρέππα;

Δεν είναι το ερώτημα, όπως λένε κάποιοι «τι θα πάτε να πείτε στο λαό για το ασφαλιστικό, για το δημοψήφισμα, αν χρειάζεται ή όχι ασφαλιστική μεταρρύθμιση». Προφανώς χρειάζεται ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Το ερώτημα όμως, είναι ποιος θα πληρώσει το μάρμαρο. Σε αυτό θα απαντήσει ο ελληνικός λαός που αντιστέκεται απέναντι σ' αυτήν την αντιλαϊκή και βαθιά ταξική πολιτική.

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο αυτό, είναι η ευρύτερη κρίση στην οποία οδηγείτε τη χώρα. Είναι κρίση εθνικού προσανατολισμού. Η Ελλάδα έχασε το βηματισμό της. Γύρω μας γίνεται κοσμογονία, νέα δεδομένα στην εθνική στρατηγική, νέα δεδομένα στην περιοχή. Άνοιξε ο ασκός του Αϊόλου με το Κόσοβο και ακόμα αρνείστε να πείτε ότι δεν θα το αναγνωρίσετε. Άνοιξαν τόσα μέτωπα που φαίνεται να αναδιτάσσουν τις δυνάμεις στην περιοχή και αρνείστε να φέρετε μία πρόταση εθνικής στρατηγικής. Πηγαίνετε βλέποντας και κάνοντας.

Οικονομική κρίση. Ξυπόλητοι στα αγκάθια. Υποβαθμίζετε συνεχώς τη θέση της χώρας. Η κοινωνική κρίση, η καθημερινότητα, η γιγάντια ανακατανομή πλούτου έρχεται ως αποτέλεσμα. Γιατί δεν μπορείτε ουσιαστικά να χρηματοδοτήσετε το κοινωνικό κράτος. Αντ' αυτού το αποδιαιρώνετε, το ξεπουλάτε, το εκποιείτε. Και βέβαια δημιουργείτε μία δημοκρατία ολιγαρχική και ατελέσφορη.

Μεγάλη ιστορία η περιβόητη θέση σας για διάλογο επί του ασφαλιστικού. Πρωτοφανής. Δεν υπάρχει καμμία πρόταση επί τέσσερα χρόνια της Κυβέρνησης για το ασφαλιστικό. Το μάθαμε όταν καταθέσατε το νομοσχέδιο. Για ποιον διάλογο μιλάτε;

Άρα, λοιπόν, στη βάση όλης αυτής της ολόπλευρης κρίσης βρίσκεται ένα μοντέλο διακυβέρνησης που παράγει τη διαφθορά, που ενισχύει τη συναλλαγή, που μεταφέρει τον πλούτο στους λίγους. Γι' αυτό η πρόταση δυσπιστίας δεν αφορά κανέναν Υπουργό ξεχωριστά, αφορά τον κάθε Υπουργό αλλά κυρίως αφορά τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνησή σας.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι η συνέχιση αυτής της κατάστασης είναι άκρως βλαπτική για τον τόπο και γι' αυτό προτείνουμε την πρόταση δυσπιστίας.

Υπάρχει στην αφετηρία αυτής της πρότασης και μία ελπίδα για μας, να εκφραστεί πολιτικά η προοδευτική και πολιτική κοινωνική πλειοψηφία που σήμερα εκφράζεται απέναντι στο ασφαλιστικό.

Κι εδώ θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο που έχει σχέση με την πολιτική του Συνασπισμού. Άκουσα με πολύ προσοχή το ερώ-

τημα, εναλλαγή των κομμάτων των αστικών ή των δεξιών και των κρυπτοδεξιών ή ανατροπή. Άγονος δικοματισμός ή διπολισμός. Ό,τι όνομα και να της δώσετε, είναι η ώρα της δημοκρατικής και προοδευτικής παράταξης. Ρωτώ ευθέως: Αντέχει ο τόπος για πολλά χρόνια ακόμα αυτήν την Κυβέρνηση; Στα σοβαρά σας εμποδίζει το άρθρο 16; Στα σοβαρά μπορούμε να αγνοούμε ότι η μεγαλύτερη ευκαιρία είναι η δεύτερη και τελευταία εφαρμογή του εκλογικού νόμου, που επιτρέπει τις προοδευτικές συμπράξεις, όταν η Κυβέρνηση αρνήθηκε αυτήν την προοδευτική άποψη και γύρισε στο παλαιό καθεστώς; Στα σοβαρά έχουμε ακόμη την πολυτέλεια του ηγεμονισμού ή του μικρομεγαλισμού στη βάση συγκυριακών δημοσκοπήσεων; Στα σοβαρά βάζουμε στο ίδιο καλάθι μία παράταξη που δημιουργήσε ό,τι θετικό έγινε στη χώρα με μία άλλη που αποδιαιρώνει κάθε δομή, ακυρώνει κάθε κατάκτηση, φαλκιδεύει κάθε δημοκρατικό δικαίωμα;

Ανατροπή λοιπόν ναι, αλλά τώρα! Γιατί στο άδηλο μέλλον καμμία πρόταση δεν έχει αξία όταν ενδύεται αριστερό «μανδύα» αλλά δεν προσφέρει λύση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα ο λαός και ο τόπος. Γι' αυτό το πρόβλημα το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ως υπεύθυνο κόμμα, ζητά να καταψηφιστεί συνολικά η Κυβέρνηση γιατί έτσι θα ανοίξει ο δρόμος για τη μεγάλη προοδευτική και κοινωνική πλειοψηφία. Η πρωτοβουλία από σήμερα θα ανήκει σε μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για μία δίλεπτη παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ζητώ τη συγγνώμη των συναδέλφων γι' αυτήν την παρέμβαση. Σ' αυτά που τόνισε ο συνάδελφος κ. Σκανδαλίδης θα ήθελα, αν μου επιτρέπετε, να ρωτήσω τρία πράγματα τα οποία μένουν αναπάντητα. Είναι δικαίωμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όπως και της Αντιπολίτευσης γενικά, να υποβάλει πρόταση μομφής. Ως προς τη βάση της δημιουργούνται τρία ερωτήματα, καθώς και ως προς τη συγκυρία.

Το πρώτο ερώτημα: Έξι μήνες μετά τι άλλαξε; Πριν από έξι μήνες η Κυβέρνηση πήρε ψήφο εμπιστοσύνης και από τον Ελληνικό Λαό και από τη Βουλή. Τι είναι εκείνο που άλλαξε και δεν το κατάλαβα; Αν έχει κάτι αλλάξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την κοινωνία τη βλέπετε και την ξέρετε. Αν πραγματικά η Κυβέρνηση πάει τόσο άσχημα, όπως λέτε, κι εσείς τα ξέρετε όλα και πάτε τόσο καλά, γιατί το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι δικό σας; Γιατί «σέρνεστε», στην κυριολεξία, και εκλιπαρείτε το χώρο της Αριστεράς για να βρείτε «σανίδα σωτηρίας»; Στην ουσία δεν «σέρνεστε» πίσω από τις πρωτοβουλίες της Αριστεράς; Είναι πρωτοφανές μετά τη Μεταπολίτευση αυτό που συμβαίνει. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση χωρίς πολιτικό λόγο, χωρίς πολιτική πρόταση, εκλιπαρεί την ελάχιστο Αντιπολίτευση για να βρει «σανίδα σωτηρίας». Αυτό δείχνει ότι ούτε στίγμα έχετε ούτε πολιτική.

Σ' ό,τι αφορά τον Ελληνικό Λαό, εγώ δεν είπα ότι έδωσε καμία «λευκή επιταγή». Το είπα και στην πρωτολογία μου. Εσείς λέγατε απ' αυτά τα έδρανα ότι «αποφάσισε ο Ελληνικός Λαός και από κει και πέρα έχουμε δίκιο». Εμείς δεν το είπαμε. Δεν εξηγήσατε όμως τι είναι εκείνο που συνέβη και εμάς μας απαξιώνει, ενώ εσάς σας καταξιώνει.

Το δεύτερο που θέλω να ρωτήσω είναι βασικό: Τα ίδια δεν λέγατε για το ασφαλιστικό: Ξέρετε καλά ότι ποτέ δεν πήρατε καμμία πρωτοβουλία. Από το 1981 και μετά ήσασταν εκείνοι οι οποίοι, δίκην Επιμηθέων, είχατε επιχειρήσει και προσπαθήσατε με κάθε είδους λαϊκισμό να κολακεύσετε αυτά. Καμμία πρωτοβουλία δεν πήρατε. Έρχεται η κυβέρνηση Μητσοτάκη και το 1990 και το 1992 και παίρνει τα μέτρα που έσωσαν το ασφαλιστικό. Εδώ τα λέγατε. Εδώ μέσα γίνονταν ψηφοφορίες επί ψηφοφοριών. Εδώ κραυγάζατε ότι θα τα καταργούσατε όλα. Όχι μόνο δεν τα καταργήσατε, αλλά και το Λ.Α.Φ.Κ.Α. ακόμα τον προεκτείνανε.

Όσον αφορά το νόμο Ρέππα που λέτε, ήταν ένας νόμος που

ποτέ δεν εφαρμόσατε. Προσπαθήσαμε να τον εφαρμόσουμε εμείς, αλλά ήταν ανεφάρμοστος στην πράξη εκτός από μία περίπτωση όπου τον εφαρμόσαμε. Και γι' αυτόν το λόγο και αυτή η μεταρρύθμιση θα γίνει από μας γιατί εμείς είμαστε η Παράταξη της ευθύνης. Εσείς ποτέ δεν αναλάβατε τις ευθύνες σας.

Το τρίτο και τελευταίο, για να καταλάβετε σε τι «τρικυμία εν κρανίω» βρίσκεστε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ακούστε: Κάνετε πρόταση μομφής. Δικαίωμά σας, αλλά τόσες ψηφοφορίες έγιναν και δεν είπατε «Ξέρετε, σταματάμε εδώ και γίνεται μία πρόταση μομφής». Ζητάτε ονομαστική ψηφοφορία η οποία επρόκειτο να γίνει σήμερα και τότε αποφασίζετε να κάνετε πρόταση μομφής. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Θα μας αιφνιδιάζετε; Οι μόνοι που αιφνιδιάζατε ήταν τα στελέχη σας. Δεν αντέχετε το διάλογο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αφήστε τον Υπουργό να τελειώσει. Κανείς δεν διέκοψε κανέναν εδώ.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μια ζωή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν είναι κυβέρνηση κάνει ότι είναι εκσυγχρονιστικό και όταν κάθεται εκεί θυμάται τον εαυτό του, θυμάται εκείνους οι οποίοι το μόνο που κάνουν είναι να κραυγάζουν και να μην αφήνουν τον άλλο να ολοκληρώσει τη σκέψη του. Έτσι σας συνήθισαν και εδώ μέσα και στα κανάλια και παντού. Ε, λοιπόν, ακούστε και κανέναν άλλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Αμοιρίδη, κρατήστε τη ζωηρότητά σας. Εντός ολίγου θα μιλήσετε.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Είναι πρωτοφανές να ζητάτε ονομαστική ψηφοφορία, προχθές, και μετά να καταθέτετε πρόταση μομφής πριν γίνει η ονομαστική ψηφοφορία. Να λέτε ότι θα πάτε σε πρόταση δημοψηφίσματος και πριν την υποβάλετε να κάνετε πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση! Τι προτείνετε, δηλαδή, στη Βουλή; Να αποφασίσει περί δημοψήφισματος ή να αποφασίσει ότι η Κυβέρνηση δεν έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής;

Σας το λέω: Πέρασαν δύο μέρες από τη μέρα που υποβάλατε την ονομαστική ψηφοφορία, είδατε ότι «σέρνεστε» πίσω από τις προτάσεις και τις πρωτοβουλίες της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης και καταφέρατε ένα πράγμα και αυτό ήταν εκείνο που είπε σήμερα απ' αυτό το Βήμα ο Αρχηγός σας.

Ξέρετε ποια ήταν η έμφαση που έδωσε, όταν κατέθεσε το χαρτί με το οποίο υποβάλλατε την πρόταση; «Υποβάλλαμε την πρόταση όλοι οι Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος», είπε. Ήταν περήφανος ο Αρχηγός σας, γιατί, επιτέλους, υπήρξε ένα χαρτί, στο οποίο βάλατε όλοι την υπογραφή σας.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτό είναι πράγματι κάτι που συνιστά πρόοδο. Τα υπόλοιπα αφήστε τα. Καθένας ξέρει τι συμβαίνει εδώ μέσα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή.

Αντιλαμβάνομαι τη δυσφορία σας, κύριε Λιάσκο, αλλά είναι δικαιώματα τα οποία δεν μπορούμε να εμποδίσουμε να ασκηθούν.

Κύριε Παπουτσή, να είναι σύντομη παρακαλώ θερμά πολύ η παρέμβασή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είναι πάρα πολύ σύντομη η παρέμβασή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το γνωρίζω άλλωστε.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν ήταν στις προθέσεις μου, αλλά τη θεωρώ αναγκαία μετά την τρίτη παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, τρίτη και πέραν του χρόνου που δικαιούται σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής για στις παρεμβάσεις του.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Πόσο δικαιούστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Απ' ό,τι γνωρίζω, έχετε περίπου είκοσι πέντε λεπτά στην πρωτολογία σας. Έχετε ήδη κάνει τρεις παρεμβάσεις με πάνω από τρία λεπτά η κάθε μία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρεμβάσεων δικαιούται.

Εν πάση περιπτώσει, προχωρήστε, κύριε Παπουτσή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εσείς πόσο δικαιούστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Πολύ λιγότερο από εσάς.

Στο λιγότερο χρόνο, λοιπόν, από εσάς οφείλω να σας δώσω μερικές απαντήσεις στα ερωτήματα τα οποία θέσατε την πρώτη πρωινή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εγώ δεν σκέφτομαι πόσες ώρες μιλάω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και εγώ χαίρομαι πάρα πολύ, κύριε Παυλόπουλε, που είστε παρών στην Αίθουσα αυτή και μας τιμάτε σήμερα με την παρουσία σας, από τη στιγμή μάλιστα που πληροφορηθήκατε ότι μεταδίδεται η συνεδρίαση αυτή από το κανάλι της Βουλής και βεβαίως από την ΕΡΤ-1.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Πάντα μεταδίδεται. Δεν το ξέρετε αυτό; Είναι επίτευγμα δικό μας. Είναι επίτευγμα της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι από την τηλεόραση.

Δεν σας είδαμε, όμως, κύριε Παυλόπουλε, ούτε εσάς ούτε τους συναδέλφους σας, κατά τη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας, όταν συζητούσαμε από το πρωί μέχρι την τετάρτη πρωινή όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ήταν εδώ μόνο η κα Πετραλιά και η κα Κаланτζάκου, ουδείς έτερος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Αρμόδια Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Σήμερα, λοιπόν, εκμεταλλευόμενοι την πλήρη μετάδοση απ' όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός επιχειρεί διά της επανάληψης του ψεύδους να πείσει τον κόσμο ότι λέει την αλήθεια. Ε, λοιπόν, τα πράγματα δεν είναι έτσι όπως νομίζετε, κύριε Παυλόπουλε, και γι' αυτόν το λόγο σπεύδω ευθύς αμέσως σε ελάχιστο χρόνο να σας δώσω απαντήσεις επί των τριών ερωτημάτων που θέσατε.

Πρώτον, γιατί σήμερα έγινε η πρόταση μομφής και όχι προχθές που ζητήσαμε την ονομαστική ψηφοφορία; Γιατί εμείς αποφασίσαμε να δώσουμε τη θεσμική μάχη, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος της χώρας. Και δώσαμε τη μάχη μας εκ του συστάδην, επί της αρχής και επί των άρθρων και ζητήσαμε ονομαστική ψηφοφορία στο σύνολο του νομοσχεδίου, που κατά τη γνώμη μας παρουσιάζει το ανάληγτο πρόσωπο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Αναφέρομαι στο ασφαλιστικό.

Όμως, από την Πέμπτη το βράδυ μέχρι σήμερα, την Παρασκευή, ανακοινώθηκε το ξεπούλημα του Ο.Τ.Ε. και την Κυριακή, ανακοινώθηκε ότι οι εκλεκτοί της Κυβέρνησης δικαστικοί λειτουργοί έκαναν χρήση καθ' υπέρβαση των δικαιωμάτων τους και των ερμηνειών των νόμων και όρισαν για αύριο δικάσιμο για τα συνδικάτα του Ο.Τ.Ε. και της Δ.Ε.Η., θεωρώντας ότι οι απεργίες που τώρα θα ξεκινήσουν, είναι καταχρηστικές και παράνομες.

Αυτό τι σημαίνει; Ότι μπαίνουμε σε μία φάση όπου η ίδια η Κυβέρνηση, η δική σας Κυβέρνηση, επέλεξε να βάλει μία κόκκινη γραμμή με την κοινωνία. Εμείς δεν κάνουμε τίποτε παραπάνω, τίποτα περισσότερο και τίποτε λιγότερο, από το να εκφράσουμε αυτό που θέλει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού σήμερα, να απαλλαγεί η χώρα από μία Κυβέρνηση η οποία επί έξι μήνες μετά τις εκλογές δεν έχει προχωρήσει σ' ένα δράμι έργο. Επιπλέον έχει αποδείξει στην πράξη ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί ούτε το δημόσιο συμφέρον ούτε βεβαίως τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών ούτε καν των κυβερνητικών στελεχών και του Πρωθυπουργού, γιατί περί αυτού πρόκειται. Επί έξι μήνες η Κυβέρνηση η δική σας δεν μπορεί να εγγυηθεί ούτε τις προσωπικές ελευθερίες ούτε τα ατομικά δικαιώματα των κυβερνητικών στελεχών και του Πρωθυπουργού του ιδίου.

Είναι μία Κυβέρνηση που δεν μπορεί να εγγυηθεί, επομένως, ούτε τις προσωπικές ελευθερίες του τελευταίου Έλληνα πολίτη.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση αποκαλύπτει μέρα με τη μέρα ότι έχει ένα κρυφό σχεδιασμό. Και ο σχεδιασμός αφορά την εκποίηση του δημοσίου πλούτου.

Αύριο το πρωί, όπως διαβάσαμε στις εφημερίδες, η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας πρόκειται να συνέλθει, προκειμένου να συζητήσει ή να ακούσει τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών να εξαγγέλλει τη νέα δέσμη των μεταρρυθμίσεων.

Ε, λοιπόν, τρόμαξε ολόκληρη η ελληνική κοινωνία. Γιατί στη νέα δέσμη των μεταρρυθμίσεων αντιλαμβανόμαστε τι πρόκειται να συμβεί, όταν γνωρίζουμε τι έχει ζήσει μέχρι σήμερα ο ελληνικός λαός, τι σημαίνει μεταρρύθμιση για τη Νέα Δημοκρατία στο χώρο της παιδείας, τι σημαίνει στο χώρο της υγείας, τι σημαίνει στο χώρο της Δ.Ε.Η., τι σημαίνει στο χώρο του Ο.Τ.Ε.

Γι' αυτό το λόγο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πήρε την πρωτοβουλία και έσπευσε να καταθέσει πρόταση μομφής. Μην έχετε, λοιπόν, ερωτήματα. Οι απαντήσεις είναι πολύ σαφείς. Εκφράζουμε αυτό που ζητάει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού: πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, στην πιο ανίκανη και αδύναμη κυβέρνηση που γνώρισε ο τόπος τα τελευταία χρόνια.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να μην απαντήσω σ' αυτά που ελέχθησαν. Διότι ελέγχθησαν πράγματα περί «ψεύδους». Δεν θα επαναλάβω αυτό που είπε ο κ. Παπουτσής, σεβόμενος την Αίθουσα. Θα μιλήσω όμως για απερίγραπτες ανακρίβειες.

Η συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας έχει ανακοινωθεί εδώ και αρκετό καιρό, πριν καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την πρόταση δυσπιστίας. Επομένως, για τι μιλάμε;

Δεύτερον, οι ύβρεις κατά της Δικαιοσύνης νομίζω ότι ταιριάζουν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έτσι την έκρινε πάντοτε. Όταν το βόλευε η Δικαιοσύνη, την υμνούσε. Όταν δεν πάει κατά τα σχέδιά του, καταφέρεται εναντίον της. Αυτός είναι ο σεβασμός των θεσμών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά της Δικαιοσύνης. Δηλαδή, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή τη στιγμή έρχεται και υιοθετεί προπηλακισμούς εναντίον δικαστικών λειτουργιών, έστω και φραστικούς, τους οποίους είδαμε.

Αν αυτό το πράγμα συνιστά «εκσυγχρονισμό», όπως πιστεύουν κάποιοι εδώ μέσα, τότε είναι δικό τους ζήτημα. Αλλά είναι πρωτοφανές να έρχεται η Δικαιοσύνη, όπως εκείνη κρίνει, να κάνει τη δουλειά της και από και πέρα, αν δεν πάει κατά τα σχέδια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να είναι ύποπτη. Αυτά είναι επικίνδυνα σημάδια για την ποιότητα της Δημοκρατίας.

Τώρα, το τι συμβαίνει με την Κυβέρνηση και το ποια είναι η θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το είπα και το επαναλαμβάνω. Η Κυβέρνηση εξελέγη και έχει την εμπιστοσύνη του Ελληνικού Λαού και της Βουλής. Το ζήτημα είναι γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει αυτές τις επιδόσεις, έστω και σε επίπεδο δημοσκοπήσεων, και γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση τρέχει πίσω από τα γεγονότα της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης. Αυτό είναι εκείνο το οποίο την κάνει να είναι έκθετη στα μάτια όλων.

Τα υπόλοιπα τα ξέρουμε. Αμχανιά και πάλι αμχανιά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όλους θα μας κρίνει ο Ελληνικός Λαός.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε μια φράση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, αλλά έτσι δεν θα μιλήσει κανείς εκ των συναδέλφων που στωικά περιμένουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μία φράση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τι να κάνουμε τώρα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Απλώς να πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εσείς προηγουμένως ψέξατε τον Υπουργό, κύριε Παπουτσή, διότι έχει κάνει επανειλημμένες παρεμβάσεις. Βλέπω ότι κι εσείς διαπράττετε στα ίδια.

Λοιπόν, ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μια φράση μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς να πω προς τον κύριο Υπουργό ότι μου κάνει εντύπωση ότι έχετε περίεργη αντίληψη για την έννοια του πολιτικού αγώνα. Έχετε περίεργη αντίληψη για τον τρόπο που συνδέεται η κοινοβουλευτική μάχη με τους αγώνες που δίνουν τα πολιτικά κόμματα στην κοινωνία μαζί με τους εργαζόμενους. Εμείς, κύριε Παυλόπουλε, όσο κι αν σας φαίνεται περίεργο, είμαστε παρόντες παντού, και στο Κοινοβούλιο και στην κοινωνία. Η μάχη μας θα είναι διαρκής και θα μας βρείτε παντού μπροστά σας.

Προς το παρόν όμως στα πλαίσια του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής, παρακαλώ πολύ, απαντήστε στις αιτιάσεις των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αφήστε τα επικοινωνιακά τρικ και τα επιχειρήματα, τα οποία ακούμε ούτως ή άλλως απ' όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, περί των προθέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα ψυχογραφήματα που αφορούν την Αντιπολίτευση.

Απαντήστε επί του έργου σας, που δεν υπάρχει. Απαντήστε επί των σοβαρών θεμάτων που αφορούν τα σκάνδαλα τα οποία συγκαλύπτετε. Απαντήστε επί του προσανατολισμού που έχετε όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις σας, οι οποίες στο σύνολό τους θίγουν το δημόσιο συμφέρον και σε κάθε περίπτωση καταστρατηγούν τις βασικές αρχές του κράτους-δικαίου και του κοινωνικού κράτους στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, μια λέξη. Γιατί όσες φορές κι αν παίρνω απάντηση, θα δίνω, δεν γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και δεν πρόκειται να αφήσω να πέσει τίποτα κάτω.

Τα περί κοινωνικών αγώνων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα ξέρουμε. Ξύλο στους συνταξιούχους έξω από το Μέγαρο Μαξίμου, ξύλο στους αστυνομικούς μπροστά στο γραφείο του κ. Χριστοδουλάκη. Αυτοί είναι οι κοινωνικοί αγώνες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αν αυτούς νοσταλγεύετε, σε μας δεν πρόκειται να τους βρείτε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ.

Με την άδεια του Σώματος, να επανέλθουμε στον κατάλογο, ο οποίος έχει ήδη αραχνιάσει.

Ο κ. Αναστάσιος Λιάσκος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Εύβοιας, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Λιάσκο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Θα ήθελα να δώσω μόνο μια απάντηση στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Μείζονος Αντιπολίτευσης, τον οποίο σέβομαι και υπολήπτομαι. Εάν ο ελληνικός λαός «τρώμαζε» με τις μεταρρυθμίσεις που η Κυβέρνηση προχωρά, τότε πράγματι δεν θα είχε βγάλει παντοδύναμη Κυβέρνηση τη Νέα Δημοκρατία, η οποία εκ των προτέρων με σαφέστατο τρόπο είχε καταδείξει στον ελληνικό λαό το πώς θα προχωρήσει στις τομές και στις μεταρρυθμίσεις που επιτέλους χρειάζονται στην ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούσα χθες τις δηλώσεις των πολιτικών Αρχηγών για το μήνυμα της εθνικής επετείου, της επανάστασης του '21, και είδα πράγματι ότι όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί μετέφεραν με τον τρόπο τους το μήνυμα της εθνικής μας παλιγγενεσίας στη σημερινή μας εποχή. Άκουσα προσεκτικά και τον κ. Παπανδρέου, ο οποίος είπε ότι συνεχίζουμε την επανάσταση του '21. Βέβαια, δεν κατανοώ το μήνυμα της εθνικής επετείου εκείνη τη στιγμή, το κατανοώ όμως σήμερα, βλέποντας την επαναστατική γυμναστική που ασκείται σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα εξαιτίας –και αυτό έχει κατα-

φανεί σ' ολόκληρο τον ελληνικό λαό- της κρίσης ταυτότητας που περνάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θα ήθελα εδώ να σταθώ λίγο. Είναι βέβαιο -και απεδείχθη με τα χρόνια- ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ είχε μια ιδεολογική ρευστότητα, θα έλεγε κανείς, πρωτοφανή μέσα στην πολιτική σκηνή της χώρας. Κινήθηκε από τον ακροαριστερό χώρο μέχρι τη φιλελεύθερη γραμμή πολιτικής και βέβαια, όσο ήταν στην εξουσία, υπήρχε ο συνεκτικός ιστός. Ήταν, δηλαδή, ο συνεκτικός ιστός της εξουσίας που το κρατούσε. Όταν έχασε την εξουσία, επήλθε η κατάρρευση. Άλλωστε, αυτό εννοούσε και ο κ. Πάγκαλος το πρωί, απολογούμενος και λέγοντας ότι «και εμείς είχαμε τις μαρξιστικές μας ιδεοληψίες και για εμάς, εν πάση περιπτώσει» -άφησε να εννοηθεί- «υπήρξαν παιδικές ασθένειες». Αυτό, όμως, έφερε και μια κρίση αξιοπιστίας. Γι' αυτό υπάρχει και η πρόταση δυσπιστίας. Δηλαδή, επιτείνεται συνεχώς μέσα αυτής της ιδεολογικής κρίσης το πρόβλημα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω εδώ, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι κατά την άποψή μου δεν είναι θέμα ηγεσίας, γιατί πολλές φορές προσωπικά στενοχωρούμαι που το ακούω. Όταν ένα κόμμα κινείται ως υγρό που παίρνει το σχήμα του δοχείου που το βάζουν μέσα, επόμενο ήταν να φθάσει σε αυτό το επίπεδο και σήμερα να συνειδητοποιεί ότι υπάρχει ένας κίνδυνος κατάληψης αυτού του χώρου, προφανώς από αριστερά. Γι' αυτό κιόλας, όπως είδατε, κύριοι συνάδελφοι, αναλώθηκε στο συνέδριό του στο πόσοι από εμάς θέλουμε να κάνουμε συνεργασία με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή τις ευρύτερες αριστερές δυνάμεις και πόσοι δεν θέλουμε και όχι στο ποιοι είμαστε και πού πάμε. Αυτό είναι, βέβαια, φιλοσοφικό ερώτημα, αλλά είναι θεμελιώδες φιλοσοφικό ερώτημα για μια πολιτική δύναμη.

Το αποτέλεσμα; Υπάρχει αυτή τη στιγμή η εικόνα ότι αναλώνεται το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε μια απέλπιδα προσπάθεια συντήρησης της οξύτητας και πρωτοστατεί στην επίδοση ενός καταγγελλτικού λόγου, διαγωνιζόμενο βέβαια με τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης, πλην όμως ανεύθυνου λόγου, θα έλεγα και καταστροφικού, ενός δημαγωγικού λόγου που δεν έχει προτάσεις. Μιλούσα προηγουμένως με κάποιον στο τηλέφωνο, έναν τηλεθεατή, έναν Έλληνα πολίτη, και μου είπε ότι «όλη η διαδικασία από πλευράς Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μου θυμίζει το «ό,τι θυμάται χαίρεται ο καθένας», με την έννοια ότι διαχέεται σε ολόκληρο το πολιτικό επίπεδο ο πολιτικός λόγος, χωρίς να επικεντρώνεται σε συγκεκριμένη πρόταση για συγκεκριμένο λόγο».

Και βέβαια, αυτό είναι φυσικό. Είναι φυσικό, διότι χρησιμοποιούμε λίγο οικονομία, λίγο ασφαλιστικό, λίγο απ' όλα, προκειμένου να θεμελιώσουμε τον αντιπολιτευτικό μας καταγγελλτικό λόγο, ο οποίος βέβαια, όπως είπα και πριν, δεν έχει προτάσεις.

Είναι βέβαιο, κύριοι συνάδελφοι, ότι ακολουθήσατε το δρόμο των συντεχνιών και είναι βέβαιο ότι εδραιωθήκατε πάνω σε μια ομάδα συνδικαλιστών, η οποία έχει αποκοπεί από την κοινωνία. Αν αφουγκραστείτε, όμως, την κοινωνία, εκείνη θα σας πει ότι είναι επιτακτική ανάγκη να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις και ειδικά η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, για να μπορούμε να σωθεί ο Έλληνας συνταξιούχος, γιατί δεν μπορεί να περιμένουμε το πρόβλημα να φτάσει μπροστά μας και να σταυρώνουμε τα χέρια. Εμείς το είπαμε, το κάναμε πράξη.

Η Κυβέρνηση ακολουθεί ένα πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα που έχει εκ των προτέρων δεσμευθεί. Ένα πρόγραμμα με άρνες την οικονομία, την ανάπτυξη, την κοινωνική πολιτική. Και εδώ θα ήθελα να πω το εξής: Ακόμη μιλάτε για την απογραφή; Άκουσα προηγουμένως τον κ. Σγουριδίδη που είπε, με την απογραφή εκτεθήκαμε και μου θύμισε εκείνον που έχει συγγενή στο νοσοκομείο με μολυσματική ασθένεια και αντί να ενδιαφέρεται για την ίαση του συγγενούς του, αγανακτεί, διότι το έμαθε ο κόσμος ότι ο συγγενής του είναι ασθενής. Επιτέλους πρέπει να καταλάβετε ότι εδώ θα πρέπει με καθαρότητα και ειλικρίνεια να προχωρήσουμε στις μεταρρυθμίσεις, λέγοντας την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Και βέβαια να μας πείτε επιτέλους και εσείς τι προτείνετε. Μας καταγγέλλατε για ένα τοπίο που εσείς δημιουργήσατε και βέβαια εμείς προσπαθούμε να διορθώσουμε.

Η Νέα Δημοκρατία είναι σταθερή από την ίδρυσή της, έως σήμερα, στις ιδεολογικές της γραμμές. Είναι αρραγή. Εδώ θα ήθελα να απευθύνω μια πρόσκληση -επειδή υπάρχει πρόβλημα πραγματικό- προς τις συνετές προσωπικότητες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τις προσωπικότητες που δεν έχουν σχέση με αριστερές ιδεοληψίες του τύπου που προανέφερα, τις προσωπικότητες του κεντρώου χώρου και να τους πω, ότι πρέπει επιτέλους να σταματήσετε μέσα στο κόμμα σας τις ακρότητες και τις ανεύθυνες συμπεριφορές. Δυστυχώς βρίσκεται στο τοπίο σε μια κινούμενη άμμο. Η κοινωνία, όμως, δεν πατά σε κινούμενη άμμο και εμείς έχουμε υποχρέωση να την οδηγήσουμε σε σταθερό έδαφος.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ηρακλείου κ. Εμμανουήλ Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Η κοινωνία, κύριε Λιάσκο, μπορεί να μην πατά σε κινούμενη άμμο, αλλά σεις κάνετε την κοινωνία κινούμενη προς τα κάτω και δυστυχώς της δώσατε μια καταστροφική πορεία και βέβαια αντιδρά. Αντιδρά με τον τρόπο που είδαμε το τελευταίο διάστημα σύσσωμη η κοινωνία. Το υποδηλώνουν και το αποδεικνύουν οι καθολικές εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, τα συλλαλητήρια, η καθολική και παλλαϊκή συμμετοχή κι αυτά που ακούμε όλοι μας καθημερινά στα καφενεία. Διερωτώμαι, αυτό οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση δεν το ακούν; Φαίνεται να μην το ακούν. Θα ακούσουν, όμως, τους χτύπους, όπως λέμε, όταν θα έρθει η ώρα.

Και βέβαια ακούμε εδώ από το μεσημέρι που άρχισε η συζήτηση για την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όλα όσα ακούμε όλο το τελευταίο διάστημα, ει δυνατόν επικεντρωμένα σε ορισμένα σημεία. Δήθεν ότι η πρόταση δυσπιστίας δεν εδράζεται πουθενά, δεν έχει στοιχεία, δεν διαλαμβάνει όλα τα θέματα που θα έπρεπε να μιλήσουμε, ως Αντιπολίτευση, ότι δεν είναι ισχυρή κ.λπ..

Θέλω να επισημάνω και να τονίσω ότι η πρόταση δυσπιστίας περιλαμβάνει είκοσι σημεία, τα οποία αναδεικνύουν και αποδεικνύουν στην πράξη το τι η Κυβέρνηση έχει κάνει αυτούς τους έξι μήνες μετά τις εκλογές που την καθιστούν υπόλογη απέναντι στον ελληνικό λαό και πραγματικά έχουμε υποχρέωση, ως Αντιπολίτευση αυτό να το αναδείξουμε. Γιατί είναι μια Κυβέρνηση που εξελέγη μεν νόμιμα, αλλά δεν τήρησε καμμία από τις υποσχέσεις της, δεν έκανε τίποτα προς την κατεύθυνση που δεσμεύθηκε κι αυτό η Κυβέρνηση θέλει να το περάσει στο ντούκου, όπως λέμε. Δημιουργεί άλλοθι για να ξεπεράσει τα προβλήματα που η ίδια έχει δημιουργήσει, κύριοι Υπουργοί. Δημιουργείτε καθημερινά προβλήματα στον ελληνικό λαό και δεν θέλετε να το παραδεχθείτε, γιατί ο στόχος και ο σκοπός που υπηρετείτε είναι συγκεκριμένος και σαφής.

Και γίνεται εδώ μία προσπάθεια ιδεολογικής αναφοράς από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και μας λένε «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε» χωρίς να αντιλαμβάνονται τι ακριβώς λένε διότι θέλουν να τονίσουν υποτίθεται ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει ιδεολογική άποψη, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει ιδεολογία και πρόγραμμα, ενώ γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι και πρόγραμμα και σαφή και συγκεκριμένη ιδεολογική τοποθέτηση έχει. Μάλιστα πολλές φορές γίνεται προσπάθεια υποκλοπής είτε φράσεων είτε συγκεκριμένων προτάσεων για να δείξει και η Νέα Δημοκρατία ότι κάτι κάνει προς τη σωστή κατεύθυνση εκφράζοντας προοδευτικές αντιλήψεις και απόψεις. Έ, αυτό, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και κύριοι της Κυβέρνησης θα έπρεπε επιτέλους να το αντιληφθείτε. Και επειδή δεν δείχνετε να το αντιλαμβάνεστε από τις αντιδράσεις του ελληνικού λαού, είμαστε υποχρεωμένοι εμείς εδώ να αναδείξουμε εκείνα τα σημεία στα οποία εμείς νομίζουμε ότι πρέπει να γίνει ουσιαστική αντιπολίτευση.

Τι λέει η πρότασή μας; Ότι το τελευταίο διάστημα και ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες είδαμε ένα πληθωρισμό να έχει ανέβει στο 4,4%. Είδαμε την ακρίβεια να φθάνει στα υψηλότερα επίπεδα απ' όλο το προηγούμενο διάστημα. Είδαμε την ανάπτυξη να υποχωρεί αισθητά και να δημιουργεί τεράστια προ-

βλήματα. Είδαμε μια μονόπλευρη λιτότητα και που παρατηρείται ταυτόχρονα μια τεράστια αύξηση των κερδών των τραπεζών, για να μην πω κι άλλα παραδείγματα και τρώω το χρόνο. Είδαμε μια επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων με την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, επίθεση στη μικρομεσαία επιχείρηση κατοχυρώνοντας την περαίωση ως μια μόνιμη διαδικασία συνάφειας με προβλήματα τεράστια στις επιχειρήσεις. Είδαμε την ανασφάλεια των πολιτών σ' όλα τα επίπεδα, σε κοινωνικό και οικονομικό και είδαμε βέβαια ταυτόχρονα ένα φοβερό υπερδανεισμό των ελληνικών νοικοκυριών για τον οποίο δεν μας λέτε τίποτα. Μέσα σε λίγο χρόνο υπερδιπλασιάστηκε ο αριθμός των δανείων και των ποσών που έχουν δανειστεί τα ελληνικά νοικοκυριά. Στην κυριολεξία ζουν με δανεικά. Γι' αυτά δεν λέτε κουβέντα.

Βέβαια εδώ υπερηφανεύεστε και βαυκαλίζεστε για δήθεν μεταρρυθμίσεις. Ποια είναι τα αποτελέσματα της μεταρρύθμισης που κάνατε στην παιδεία; Τι δημιουργήσατε; Αναστάτωση επί ένα χρόνο. Αποτέλεσμα ένα στρογγυλό μηδενικό. Αυτό κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης.

Και τώρα ήλθατε στη μεγάλη δήθεν μεταρρύθμιση για το ασφαλιστικό. Τι κάνατε με το ασφαλιστικό; Θέλετε να κερδίσετε με την δήθεν μεταρρύθμιση ελάχιστα χρήματα τα οποία θα μπορούσατε να κερδίσετε, εάν θέλετε δημιουργώντας τις προϋποθέσεις να εισπραχθεί ένα πολύ μικρό μέρος από την εισφοροδιαφυγή. Αυτό κάνατε την πράξη.

Και τι θέλετε να υπηρετήσετε εσείς με τη δική σας ιδεολογική άποψη και αντίληψη; Θέλετε να επαναφέρετε τη χώρα και τα ασφαλιστικά σύστημα στην κατάσταση που ήταν πριν από το 1981. Αυτό θέλετε να κάνετε. Διότι βάλατε στο στόχαστρό σας τα 30 δισεκατομμύρια αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και προσπαθείτε να βρείτε τρόπους να τα διαχειριστείτε για να κερδίσετε ως Κυβέρνηση, να εκμεταλλευτείτε καταστάσεις και να καλύψετε άλλα προβλήματα, δημοσιονομικά ελλείμματα κ.λπ..

Άρα, λοιπόν, μη μας λέτε ότι κάνετε μεταρρυθμίσεις προς όφελος των πολιτών. Κάνετε μεταρρυθμίσεις για να κυλήσει ο χρόνος, για να κερδίσετε χρόνο και να επαναφέρετε τα πράγματα στην προτεραιότητα κατάσταση.

Δεν ξεχνά ο Έλληνας πολίτης ότι πριν το 1981 τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων ήταν στην Τράπεζα της Ελλάδος και δινόταν ως θαλασσοδάνεια χωρίς να εισπράττεται ούτε μια δραχμή τόκος. Αυτό δεν το ξεχνάει ο ελληνικός λαός. Σε αυτήν την κατάσταση θέλετε να επαναφέρετε τα πράγματα.

Μιλάτε ότι θέλετε να κάνετε συνενώσεις ταμείων, ενώ ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι οι συνενώσεις που κάνετε δεν αποδίδουν τίποτα. Κάνετε αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα και στα επικουρικά ταμεία, ενώ στόχος σας είναι να μειώσετε τις συντάξεις. Απλά πράγματα είναι. Κάνετε άλλα, αντί να κάνετε αυτό που είπα και πριν. Εισπράττοντας έστω το 30% της εισφοροδιαφυγής, αυτό είναι πολύ μεγαλύτερο ποσό απ' αυτό που πάτε να εισπράξετε με τη δήθεν μεταρρύθμισή σας στο ασφαλιστικό σύστημα.

Αποδόμηση του ελληνικού κράτους. Τα πάντα έχουν διαλύσει όσον αφορά το Ε.Σ.Υ., τα πάντα έχουν διαλύσει όσον αφορά τις άλλες κοινωνικές παροχές. Βλέπουμε ότι φοβερά προγράμματα που είχαμε θεσπίσει και είχαν αποδώσει όπως «Βοήθεια στο Σπίτι» κ.λπ. να διαλύονται. Και δεν μιλάει κανείς από την Κυβέρνηση γι' αυτά τα πράγματα. Και βέβαια δημιουργήσατε όλη αυτήν την ιστορία με το ασφαλιστικό σύστημα προξενώντας μια ανεξέλεγκτη κατάσταση που θέλει να ισοπεδώσει τα πράγματα προς τα κάτω. Και επειδή εσείς θέλετε να ισοπεδώσετε τα πράγματα προς τα κάτω μας κατηγορείτε λέγοντας ότι εμείς δήθεν θέλουμε να εξυπηρετήσουμε μεγάλα συμφέροντα ή συντεχνίες. Αυτή είναι η αντίληψή σας.

Και βέβαια, μιλάτε για τον εκσυγχρονισμό του κράτους και την επανίδρυση του κράτους. Τι θέλετε να κάνετε και τι έχει αποδειχθεί ότι κάνετε μέχρι στιγμής; Διακόσιες τριάντα νέες υπηρεσίες, δηλαδή, μεγένθυση αυτού του κράτους που βαυκαλίζεστε ότι θέλετε να μειώσετε. Στην ουσία προσπαθείτε να δημιουργήσετε ένα σύστημα πελατειακών σχέσεων και γι' αυτό ξαναμιλάτε για μονιμοποίηση αυτών που εργάζονται στα

STAGE, γι' αυτό δημιουργείτε καταστάσεις, οι οποίες ασφαλώς δεν είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε για την ελληνική κοινωνία. Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά και η σωρεία των σκανδάλων και τα άλλα σημεία που αναφέρονται είτε αυτά αναφέρονται στις αθέμιτες συναλλαγές –παραδείγμα Ζαχόπουλος- είτε στα δομημένα ομόλογα, είτε στους Πακιστανούς, είτε στις υποκλοπές είτε στο σκάνδαλο της «SIEMENS», για τα οποία αποσιωπάτε ως Κυβέρνηση της κάθαρσης. Ε, να τι κάθαρση θέλετε να κάνετε; Και από την άλλη, ζητάτε να κάνουμε εμείς αυτοκάθαρση, επειδή ενδεχομένως κάποια στελέχη μας παραδέχονται ότι ό,τι στραβό έγινε είναι καταδικαστέο και από τη δική μας πλευρά.

Κύριοι, ό,τι και να λέτε δεν πείθετε τον ελληνικό λαό. Και δεν το πείθετε, γιατί δεν έχετε πρόταση. Εμείς και πρόταση έχουμε και ιδεολογική άποψη συγκεκριμένη και σαφή έχουμε. Εμείς γνωρίζουμε τι συμβαίνει σε παγκόσμιο επίπεδο, ξέρουμε πώς θα διαχειριστούμε τα προβλήματα και τα ζητήματα που υπάρχουν και ξέρουμε και με ποιες προϋποθέσεις θα δημιουργήσουμε ένα καλύτερο αύριο για τους Έλληνες πολίτες που θεωρούμε ότι είναι υποχρέωσή μας, γιατί πραγματικά θέλουμε να είμαστε οι γνήσιοι εκφραστές των λαϊκών δυνάμεων της χώρας. Είστε μια ανίκανη Κυβέρνηση και μπροστά στην πράξη ευθύνης της Αντιπολίτευσης να καταθέσει πρόταση μομφής, εσείς προσπαθείτε να κουκουλώσετε κάποια πράγματα και κυρίως να υπαινιχθείτε προβλήματα στο Π.Α.Σ.Ο.Κ., τα οποία δεν υπάρχουν, γιατί θέλετε να ξεπεράσετε και αυτόν το σκόπελο, ο οποίος θα μείνει στην ιστορία και θα σας καταδικάζει συνεχώς και θα σας καταδικάζει μαζί με τον ελληνικό λαό την ώρα που πρέπει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προτείνω να μιλήσουν οι δύο συνάδελφοί μας, ο κ. Βαρβιτσιώτης από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Ρέππας από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και να κλείσουμε τη συνεδρίαση σύμφωνα και με την αρχική απόφαση του Σώματος.

Γίνεται δεκτή η πρόταση;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς η πρόταση έγινε δεκτή.

Κύριε Βαρβιτσιώτη, είστε ο προτελευταίος κατά σειρά εκ των ομιλητών και έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που είναι γεγονός και με το οποίο συμφωνώ με προλαλήσαντες, όπως είναι ο κ. Σκανδαλίδης, είναι ότι ο κόσμος γύρω μας αλλάζει, η γειτονιά μας αλλάζει, η παγκόσμια οικονομία αλλάζει, τα παγκόσμια δεδομένα αλλάζουν. Έχουν αναδυθεί καινούργιες αγορές, καινούργιες προκλήσεις, καινούργιες τεχνολογίες. Αντιμετωπίζουμε το φάσμα μιας μεγάλης περιβαλλοντικής απειλής. Απειλούμαστε σαν Ευρώπη από τη μετανάστευση των επιχειρήσεων στην Ανατολή, στα φθηνά μεροκάματα, στην έλλειψη ρυθμισμένων και οργανωμένων εργασιακών σχέσεων. Απειλούμαστε από νομισματικές κρίσεις, όπως είναι η νομισματική κρίση που αντιμετωπίζει σήμερα το δολάριο. Απειλούμαστε από την ενεργειακή κρίση και την έλλειψη πόρων, από την αύξηση της τιμής του πετρελαίου. Απειλούμαστε από ασύμμετρες απειλές, όπως είναι η λαθρομετανάστευση, όπως είναι η παγκόσμια τρομοκρατία, όπως είναι η ανάφλεξη σε διάφορες περιοχές του πλανήτη.

Για να αντιμετωπίσουμε αυτό το σκληρό δεν μπορούμε να μένουμε στάσιμοι και απαθείς. Άκουσα ότι οι μεταρρυθμίσεις, όπως έλεγε ο κ. Παπανδρέου, σύμφωνα με τον κ. Πάγκαλο, θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα μιας συμφωνίας με την κοινωνία. Όμως σήμερα, οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι μόνο αποτέλεσμα μιας συμφωνίας με την κοινωνία. Δεν είναι μόνο πόσο είναι διατεθειμένη η κοινωνία να δεχθεί τις μεταρρυθμίσεις, αλλά πώς τρέχουν οι εξελίξεις γύρω μας και πώς δεν θα χάσουμε άλλο ένα τρένο περιμένοντας στο σταθμό, τότε θα ωριμάσει ένα φρούτο και θα πέσει από το δέντρο. Γιατί, δυστυχώς, αυτό το κάναμε πάρα πολλά χρόνια και δεν έχουμε την πολυτέλεια να περιμένουμε.

Ξέρετε, από τις πιο δύσκολες λίστες στις οποίες μπορούμε να κριθούμε είναι αυτή η λίστα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ανταγωνιστικότητα των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε εικοστοί πέμπτοι στους είκοσι επτά και έρχονται πίσω από εμάς μόνο η Ρουμανία και η Βουλγαρία. Άρα, είναι επιτακτική ανάγκη να προχωρήσουμε σε μεταρρυθμίσεις, να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η οικονομία μας, να αλλάξουμε θεσμούς που μας κρατάνε πίσω, να ανοίξουμε την πόρτα στις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. Το ότι κάποιος προετοιμάστηκαν αντιλαμβάνομενοι τα αδιέξοδα που τους έφερε η παραμονή τους στο κομμουνιστικό μπλοκ επί σειρά ετών, όπως η Τσεχία, η Σλοβακία, η Σλοβενία, χώρες που μπήκαν προχθές στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σήμερα καλπάζουν οικονομικά και μπορούν να αντέχουν περισσότερο από εμάς, δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να κάνουν εμάς να οχυρωνόμαστε σ' αυτά, τα οποία πιστεύαμε ότι αντέχουμε ή μπορούμε να υποστηρίξουμε το 1980.

Γι' αυτό και η Κυβέρνηση αποφάσισε να πολιτευτεί αυτήν την τετραετία με στόχο τις αλλαγές, με στόχο τις μεταρρυθμίσεις και έκανε ξεκάθαρη συμφωνία με τον ελληνικό λαό. Δεν υπήρξε ούτε μία ομιλία ούτε μία παρουσία στελέχους της Νέας Δημοκρατίας και πρώτα απ' όλα του Κώστα του Καραμανλή σε όλη την προεκλογική περίοδο που δεν μίλησε γι' αυτές τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, αυτές που με την πρόταση της μομφής την οποία καταθέσατε, την πρόταση δυσπιστίας, θέλετε να ανακάμψετε την πορεία τους.

Και όμως εγώ είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ότι κάθε φορά που σαν πολιτικός σχηματισμός, σαν πολιτική δύναμη η Νέα Δημοκρατία προχώρησε μπροστά, συγκροτούσθηκε και έκανε αλλαγές, κέρδισε. Κέρδισε την κοινή γνώμη, κέρδισε την πλειοψηφία των πολιτών δίπλα της. Γιατί, πέρα απ' όσα λέμε σ' αυτήν την Αίθουσα, υπερασπιζόμενοι μειοψηφίες, αντιμετωπίζοντας τον κόσμο μόνο στη λογική του πεζοδρομίου, βλέποντας μόνο αυτούς που αντιδρούν και όχι αυτούς που εργάζονται, βλέποντας μόνο αυτούς οι οποίοι θίγονται τα συμφέροντά τους και όχι όλους αυτούς που ασφυκτιούν κάτω από το βάρος μιας πραγματικότητας, μιας, περιορισμένων προοπτικών, κοινωνίας και οικονομίας, δεν καταλαβαίνουμε κάτι, ότι είναι συνείδηση στον Έλληνα πολίτη και πάνω απ' όλα στις νέες γενιές ότι χρειάζονται αυτές οι αλλαγές. Και αυτήν τη στιγμή έχουμε τη μεγάλη πλειοψηφία δίπλα μας, έχουμε τη μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων που πιστεύουν ότι χρειάζεται αλλαγή το ασφαλιστικό μας σύστημα.

Όποια μέτρηση κοινής γνώμης και αν διαβάσατε, καμμία μα καμμία, ανεξαρτήτως του τι λέει για το νομοσχέδιο, δεν αρνείται την αναγκαιότητα της αλλαγής. Και είμαι βέβαιος ότι με την εφαρμογή του νομοσχεδίου, για το οποίο από τα τετρακόσια άρθρα συζητήθηκαν ουσιαστικά τα τέσσερα, από τα τετρακόσια άρθρα, τα οποία θέλετε να θέσετε σε δημοψήφισμα, ανάμεσα σ' αυτά τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που γίνονται για τις εργαζόμενες μητέρες ή την αλλαγή του τρόπου διοίκησης των ασφαλιστικών ταμείων, κάτι το οποίο περιλαμβάνεται και στη δικιά σας πρόταση ή το ειδικό κοινωνικό ταμείο στο οποίο μαζεύονται χρήματα, το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, δικιά σας και αυτή η πρόταση, θέλετε να καταψηφίσετε κι αυτά. Δεν υπάρχει καμμία μέτρηση της κοινής γνώμης, η οποία λέει ότι θα πρέπει να συνεχίσουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. να λειτουργούν με τον ίδιο τρόπο, καταδυναστευτικά απέναντι στον καταναλωτή, με αυθαιρεσία, χωρίς παροχή υπηρεσιών και με πάρα πολύ υψηλό κόστος σε ό,τι αφορά την ίδια τη διατήρηση της εταιρείας. Παραδείγματος χάρι, ο Ο.Σ.Ε.. Το ξέρετε ότι είναι μία εταιρεία ο Ο.Σ.Ε. που αύριο το πρωί αν κάποιος αποφάσιζε να τον κλείσει, να κλείσει το λειτουργικό του έργο και να στείλει όλους τους εργαζόμενούς του να κάθονται στο σπίτι τους και να πληρώνονται, θα είχε λιγότερη λειτουργική ζημιά, θα χάναμε λιγότερα αν πληρώναμε απλά τους εργαζόμενους χωρίς να λειτουργεί. Δεν χρειάζεται μεταρρύθμιση αυτός ο οργανισμός που, όταν κινείται, χάνει περισσότερο απ' όταν δεν κινείται; Το ίδιο συμβαίνει στην παιδεία. Ποιος είναι ικανοποιημένος από το εκπαιδευτικό μας σύστημα; Οι γονείς οι οποίοι καταφεύγουν από την Α' δημοτικού στα φροντιστήρια για να πάρουν επιπλέ-

ον γνώσεις τα παιδιά τους; Οι μαθητές οι οποίοι μεταναστεύουν; Τα ινστιτούτα τα οποία λειτουργούν ασύδοτα; Το γεγονός ότι σ' όλες τις διεθνείς κλίμακες στον πίνακα κατάταξης του Ο.Ο.Σ.Α. οι Έλληνες απόφοιτοι του λυκείου σήμερα βρίσκονται στις τελευταίες θέσεις ανάμεσα σε όλο τον πάλαι ποτέ δυτικό κόσμο;

Δεν χρειάζεται αλλαγή; Πάλι θα υπηρετήσουμε εκεί πέρα κατεστημένα που διαμορφώθηκαν με άλλες λογικές και άλλες νοοτροπίες παρελθούσης δεκαετίας; Το ίδιο συμβαίνει και στη Δημόσια Διοίκηση. Κάνατε βήματα, φτιάξατε τα Κ.Ε.Π.. Επειδή φτιάξατε όμως ένα σουπερ μάρκετ υπηρεσιών, σημαίνει ότι λύθηκε το πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης στη χώρα; Δεν χρειάζεται τον κατακερματισμό που υπάρχει σήμερα, έχοντας αυτό το μεγάλο αριθμό δήμων, κοινοτήτων, νομαρχιών, περιφερειών, να τον ξαναδούμε από την αρχή, αντιμετωπίζοντας τις σύγχρονες προκλήσεις, αντιμετωπίζοντας το γεγονός ότι η Ελλάδα στο 1/7 του μεγέθους και του πληθυσμού της Γαλλίας έχει περίπου τις ίδιες νομαρχίες; Δεν πρέπει να το αντιμετωπίσουμε αυτό; Μπορούμε να πληρώνουμε τόσο ακριβό σύστημα διοίκησης; Και πάμε παρακάτω. Το θέμα των επενδύσεων, το θέμα το χωροταξικό, το οποίο αποτελεί βραχνά για την οποιαδήποτε ξένη επένδυση γίνεται στη χώρα, δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί; Επειδή είκοσι χρόνια δεν είχατε το θάρρος να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα της χωροταξίας στη χώρα, σημαίνει ότι εμείς δεν πρέπει να τα κοιτάζουμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι είναι γόνιμη η συζήτηση της αναζήτησης του Π.Α.Σ.Ο.Κ. αν θέλει να πάει δεξιά ή αριστερά, αν θέλει να κοιτάξει το μεγάλο χώρο του κέντρου από τον οποίο άντλησε τη δύναμή του ή θέλει να περιθωριοποιηθεί σε ακραίες ακτιβιστικές λογικές που ταιριάζουν στα κόμματα της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης. Εμείς όμως έχουμε μια ευθύνη να κυβερνήσουμε τον τόπο και να δώσουμε προοπτική στις νέες γενιές. Αυτήν την ευθύνη, όχι μόνον την αναλαμβάνουμε, αλλά θα τη φέρουμε εις πέρα και πάνω απ' όλα θα κριθούμε στις επόμενες εκλογές και πιστεύω πολύ θετικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Ρέππας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κατ' εσοχήν πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσει η χώρα είναι αυτό που αφορά το έλλειμμα κυβερνησιμότητας το οποίο υπερπαράγει η παρούσα Κυβέρνηση. Μόλις έξι μήνες μετά τις εκλογές η Κυβέρνηση δεν διαθέτει ίχνος από την πολιτική αύρα και την αίγλη ενός νικητή των εκλογών. Αντιθέτως, έχει κερδίσει επαξίως τον τίτλο της πλέον αναξιόπιστης, ανίκανης, αναποτελεσματικής και αντιλαϊκής Κυβέρνησης που είχε η χώρα εδώ και πολλές δεκαετίες.

Ασφαλώς δεν αμφισβητούμε τη λαϊκή εντολή που λάβατε πριν έξι μήνες. Αμφισβητούμε όμως και βασίμως τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεσθε αυτήν την εντολή. Και όταν δεν έχετε επιχειρήματα να υπερασπιστείτε το κυβερνητικό έργο, καταφεύγετε σ' αυτήν την επίκληση της νωπής λαϊκής εντολής, πράγμα το οποίο φανερώνει την τεράστια πολιτική αδυναμία σας.

Η χώρα σήμερα αντιμετωπίζει κρίση οικονομική, κρίση παραγωγής, κρίση πόρων, κρίση κοινωνικής συνοχής, κρίση θεσμών και κρίση αξιών, και πάνω απ' όλα κρίση κυβερνησιμότητας. Πιστεύω ότι το «έργο» το οποίο η Κυβέρνηση διαλαλεί σε όλους τους τόνους αποτελεί τον αψευδέστερο μάρτυρα των όσων εμείς καταθέσαμε μέσω της σημερινής πρότασης και σε κάθε ευκαιρία προς τον ελληνικό λαό, για να αποδείξουμε, τώρα πια που δεν σας κρίνει ο λαός από το ψέμα των λόγων σας αλλά από την αλήθεια του έργου σας, ότι είστε μια Κυβέρνηση παρωχημένη, κατώτερη των περιστάσεων. Το έργο σας είναι μια μαγική εικόνα, λεκτικές μακέτες, ωραία σχήματα. Τα δικαιώματα των πολιτών έχουν μετατραπεί από την πολιτική σας σε νεκρή φύση.

Επανάδρυση του κράτους, σεμνότητα και ταπεινότητα. Ουδείς αναφέρεται πια σ' αυτά. Έχουν καταντήσει να είναι απλώς η συνεισφορά της Νέας Δημοκρατίας στη σύγχρονη ανεκδοτολογία και τίποτα άλλο. Επικαλείστε την εντολή του

ελληνικού λαού. Αλήθεια ο ελληνικός λαός σας έδωσε εντολή να μειώσετε τις συντάξεις και να αυξήσετε τα όρια ηλικίας προς συνταξιοδότηση; Σας έδωσε εντολή να προσλαμβάνετε Ελληνόπουλα στο δημόσιο καλώντας τα να απαντήσουν σε κρίσιμες ποιοτικές ερωτήσεις του τύπου, σε ποια ομάδα ανήκετε, από πού κατάγεστε, ποιο είναι το επώνυμό σας;

Ο ελληνικός λαός σας έδωσε εντολή να εκποιήσετε δημόσιο πλούτο, δηλαδή, να εκχωρήσετε σε ιδιωτικά συμφέροντα και μάλιστα μονοπωλιακά κρίσιμους τομείς της οικονομικής ζωής του τόπου που αποτελούν ταυτοχρόνως και κρίσιμα εργαλεία για την εθνική και δημόσια ζωή; Ασφαλώς όχι. Μην επικαλείστε, λοιπόν, τη λαϊκή εντολή. Έχετε διαψεύσει τις προσδοκίες που επένδυσαν σ' αυτήν την Κυβέρνηση οι πολίτες που στήριξαν με την ψήφο τους τη Νέα Δημοκρατία στις τελευταίες εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αγγίζει τα όρια του πολιτικού σαδισμού η πολιτική σας. Όμως οι Έλληνες δεν είναι μαζοχιστές. Και πρέπει να σας πω πως σε όλους τους τομείς η χώρα και η κοινωνία οπισθοδρομούν. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ένα τρίπτυχο. Περάσαμε με την πολιτική σας από την αποταμίευση στα δάνεια και στα χρέη των νοικοκυριών, από τη βελτίωση της καθημερινότητας στη συνεχή χειροτέρευσή της. Περάσαμε με την πολιτική σας από την προσδοκία για ένα καλύτερο μέλλον στη βεβαιότητα για ένα δυσώδυνο μέλλον. Οι γενιές που έρχονται για πρώτη φορά είναι περίπου βέβαιο ότι θα ζήσουν χειρότερα από τις γενιές που βρίσκονται σήμερα στο προσκήνιο κι αυτό είναι έργο δικό σας.

Στην εξωτερική πολιτική δείχνεις τη δύναμη που έχεις μέσα. Η Ελλάδα σήμερα δεν διαθέτει το κύρος μιας προηγούμενης περιόδου. Είναι μέρος του προβλήματος πια. Και στο θέμα το οποίο συζητείται αυτήν την περίοδο καλό είναι ο Πρωθυπουργός και η Υπουργός Εξωτερικών να πάρουν ξεκάθαρη θέση και ελπίζω η θέση που θα πάρει ο ένας και η άλλη να είναι ταυτόσημες γιατί αυτό δεν φαίνεται και είναι αντιληπτό από τους τρίτους.

Μακάρι η σύνθετη ονομασία –ευχάριστα θα το ήθελα αυτό– να καταλήξει σ' ένα σύνθετο όνομα, μια σύνθετη λέξη –με σύνθετες λέξεις θέστε αυτό το θέμα– έτσι ώστε να μην μπορεί να αποκοπεί το ένα από τα δύο συνθετικά και να χρησιμοποιηθεί αυτοτελώς.

Σε κάθε περίπτωση η δική μας παρουσία εδώ είναι για να ενισχύσουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης στην ορθή κατεύθυνση και να σφυρηλατήσουμε ένα εθνικό μέτωπο. Δεν το θέλετε γιατί απουσιάζετε, γιατί δεν διαπραγματεύεστε με γνώμονα το εθνικό συμφέρον, αλλά το μικροκομματικό συμφέρον.

Στο χώρο της δημόσιας ζωής εκπίπτει η ποιότητα της δημοκρατίας. Προσπαθείτε να χειραγωγήσετε λειτουργούς της δικαιοσύνης, αφού το δόγμα σας είναι «πολιτικοποίηση της δικαιοσύνης και κατ' επέκταση ποινικοποίηση της πολιτικής». Πολλά τα δείγματα αυτού τις μέρες που ζούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της κοινωνίας και της οικονομίας όλοι οι Έλληνες αντιλαμβάνονται, καθώς βλέπουν να χειροτερεύει η καθημερινή ζωή τους, ότι έχετε μία ατζέντα που τώρα πια αποκαλύπτεται, ατζέντα που ευνοεί λίγα και συγκεκριμένα συμφέροντα.

Γίνεται προσπάθεια μεγάλες επιχειρήσεις, κερδοφόρες επιχειρήσεις –αφήστε δε που οι λεγόμενες Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν αυξήσει τα ελλείμματά τους την περίοδο που κυβερνάτε κατά 300% ή 400%– να εκποιηθούν και μάλιστα μ' έναν απολύτως αδιαφανή τρόπο, την ίδια ώρα που συρρικνώνετε δημόσιες υπηρεσίες, κάνοντας τους πολίτες να μην έχουν ισότιμη πρόσβαση σ' αυτές τις ποιοτικές υπηρεσίες που υπήρχαν μία άλλη περίοδο, όπως είναι η δημόσια υγεία, η δημόσια εκπαίδευση, όπως είναι η κοινωνική ασφάλιση για την οποία γίνεται λόγος και θα επανέλθουμε σ' αυτό.

Είχαμε δημιουργήσει ένα σύστημα ασφάλισης, μετά από συμφωνία με τη Γ.Σ.Ε.Ε., που έδινε ορίζοντα στο σύστημα ασφάλισης των μισθωτών μέχρι το 2030. Το είπε η μελέτη του επιστημονικού συμβουλίου της Γ.Σ.Ε.Ε., το είπε πρόσφατα και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, απαντώντας σε ερώτημα δικού σας Υπουργού, λίγους μήνες πριν.

Και εσείς τι κάνατε; Ήρθατε να καταστρέψετε, να αποδομή-

σετε αυτό το κοινωνικό κεκτημένο και μάλιστα μ' έναν τρόπο τέτοιο, αδιαφανή, χωρίς διάλογο, που δεν έχει προηγούμενο. Ακόμα και την Ο.Κ.Ε., την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στην οποία είχατε αναθέσει σε προηγούμενη περίοδο την αρμοδιότητα να ασχοληθεί με το θέμα αυτό και να προτείνει λύσεις, την παρακάμψατε, αγνοήθηκε και χωρίς τη δική της γνώμη άρχισε η συζήτηση επί του νομοσχεδίου αυτού στην Αίθουσα. Πρωτοφανές! Δεν έχει προηγούμενο!

Και εσείς που μας καταγγείλατε και αποχωρήσατε όταν εμείς θεσμοθετήσαμε το ν. 3029, μας εγκαλείτε σήμερα. Τα τριάντα επτά χρόνια χωρίς όριο ηλικίας! Να δω αν αυτά θα τα θεσπίσετε και για τους αγρότες και τις αγρότισσες, στους οποίους διάφοροι Βουλευτές αφήνουν να εννοηθεί ότι θα θέσετε όριο συνταξιοδότησης το εξηκοστό έτος της ηλικίας. Τα τριάντα επτά έτη εργασίας στο χωράφι ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας είναι η πρόταση που κατέθεσε ο Πρόεδρος Γιώργος Παπανδρέου και σας καλούμε να την υιοθετήσετε. Αμ' έπος, αμ' έργον.

Η σκανδαλοποιός Κυβέρνησή σας προσπαθεί να συγκαλύψει τα τόσα και τόσα σκάνδαλα. Τι τραγική ειρωνεία, το σήμα του κόμματός σας είναι ο πυρσός, το φως και εσείς συσκοτίζετε. Σας θυμίζω όμως ότι το σήμα του δικού μας κόμματος είναι ο ήλιος και ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιο. Όλα αυτά τα οποία έχετε κάνει την προηγούμενη κι αυτήν την περίοδο θα έρθουν στο φως. Θα πάρουμε όλες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες και η αλήθεια θα λάμψει.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία, όπως έχω πει κι άλλες φορές, αυτοκολακεύεται και αυτοθαυμάζεται με τη φαντασίωση ότι κάνει μεταρρυθμίσεις, ενώ ήταν πάντοτε απόλυτα από τις σημαντικές μεταρρυθμίσεις της δεκαετίας του 1980 με το Ε.Σ.Υ., της δεκαετίας του 1990 με τις αλλαγές στο χώρο της Αυτοδιοίκησης. Απουσίαζε απ' όλες αυτές τις μεταρρυθμίσεις και αποχωρούσε από τη Βουλή.

Είναι τώρα αυτή που μιλάει για μεταρρυθμίσεις. Δεν είναι ότι χρησιμοποιεί απλώς τη λέξη, προσεταιριζόμενη το θετικό ήχο της έννοιας αυτής της λέξης, αλλά πολλοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας πιστεύουν κιόλας ότι κάνουν μεταρρυθμίσεις. Αυτό δείχνει ότι η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη γιατί δεν αντιλαμβάνονται ποια είναι η πραγματικότητα. Αυτή την αναντιστοιχία ανάμεσα στην Κυβέρνηση και το λαϊκό αίσθημα επισημαίνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε σήμερα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την καταληκτική μου φράση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπε ο Γιώργος Παπανδρέου, τώρα είναι η ώρα ευθύνης για όλους μας.

Εμείς αναλαμβάνουμε αυτή την ευθύνη. Θα είμαστε παρόντες ως κόμμα εξουσίας, κόμμα ευθύνης, θεσμικό κόμμα, για να υπερασπιστούμε το δημόσιο συμφέρον, να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα των εργαζομένων, όλων των πολιτών.

Η Κυβέρνηση αυτή έχει κάνει τον κύκλο της. Είναι μια Κυβέρνηση, η οποία προσθέτει βάρη και προβλήματα στους πολίτες και αφαιρεί δυνατότητες από τη χώρα, αφαιρεί ελπίδα από τα αποθέματα ελπίδας του ελληνικού λαού. Εμείς με την ψήφο εναντίον της Κυβέρνησης, που καταθέτουμε, θέλουμε να προσθέσουμε και τη δική μας φωνή και στήριξη στον αγώνα των εργαζομένων, του ελληνικού λαού, που εξελίσσεται με τρόπο έντονο αυτή την περίοδο, και καλούμε και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που σαν αχθοφόροι έχουν αναλάβει να φέρουν σε πέρας το κυβερνητικό έργο, να αφαιρέσουν, αν όχι την ψήφο τους στη σχετική διαδικασία μεθαύριο, τουλάχιστον πολιτική στήριξη γενικώς από την Κυβέρνηση προσφέροντας έτσι έργο στον τόπο, ώστε να απαλλαγεί το συντομότερο δυνατόν από την εν πολλοίς πολιτικές αμαρτίες περιπεσούσα Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Στον κ. Ρέππα με μία σύντομη παρέμβασή του θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Καλαφάτης.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μετά όμως θα απαντήσουμε κι εμείς,

γιατί ο κ. Παυλόπουλος πήρε το λόγο τρεις φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Καθ' υπέρβαση μιλήσατε, κύριε Ρέππα. Πρέπει να το ξέρετε και παρακαλώ αυτό να το εκτιμήσετε. Πώς θα μιλήσετε εσείς; Εσείς δεν δικαιούστε ούτως ή άλλως να δευτερολογήσετε τώρα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Υπάρχει μια δεοντολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο. Να είναι μια σύντομη παρέμβαση παρακαλώ, γιατί έχουμε ήδη υπερβεί το χρόνο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές από το ύψος και το περιεχόμενο των τοποθετήσεων των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αλλά και της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης ότι η κατάθεση της πρότασης δυσπιστίας σχεδόν καθόλου δεν έχει να κάνει με τη διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία. Είναι επίσης προφανές ότι υπάρχουν άλλες ανησυχίες, τις οποίες σπεύδουν οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να διασκεδάσουν μέσα από τη χρήση αυτού του δικαιώματός τους, που τους παρέχει βεβαίως ο Κανονισμός της Βουλής και σίγουρα έχει να κάνει με τις ανησυχίες και το άγχος που διακατέχει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σχετικά με το ρόλο, την πολιτική κατεύθυνση και το στίγμα το οποίο οφείλει να διαδραματίσει μέσα στο σύγχρονο πολιτικό σύστημα.

Εμείς δεν θα αναλωθούμε στο να επεξεργαστούμε και να αναλύσουμε αυτές τις ανησυχίες. Γιατί εμείς έχουμε συγκεκριμένη κυβερνητική πολιτική, έχουμε συγκεκριμένη λύση σε συγκεκριμένα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός. Και αυτή είναι και μια από τις βασικές διαφορές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από τα κόμματα, τουλάχιστον από τα περισσότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης, δηλαδή η σαφής, στρατηγική, πολιτική στόχευση που σκοπεύει να επιλύσει προβλήματα που ταλανίζουν τον ελληνικό λαό, προβλήματα των οποίων οι ρίζες πολύ βαθιά επεκτείνονται στο χρόνο, προβλήματα τα οποία έχουν σε πολλές περιπτώσεις μετεξελιχθεί σε παθογένειες που παρ' όλα αυτά όμως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τολμά να σταθεί απέναντι σ' αυτά τα προβλήματα, δεν σπεύδει να τα ρίξει κάτω από το χαλί και πιστή στο πρόγραμμά της προχωρά και μέσα από ένα μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα μακράς πνοής τα επιλύει μεθοδικά.

Και βεβαίως έχει να επιδείξει έργο, έργο που αφορά μία ανθρωποκεντρική προσέγγιση της αναπτυξιακής της πολιτικής. Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει επιλέξει ένα μοντέλο ανάπτυξης ανθρωποκεντρικό. Έχει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο, έχει σαν στόχο να αναβαθμίσει την ποιότητα ζωής των πολιτών μας, να προσάψει το περιβάλλον στο οποίο ζούμε και παράλληλα να βοηθήσει την ανάπτυξη. Είναι, δηλαδή, ένα μοντέλο σύγχρονο, το οποίο ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών, σε μία εποχή που είναι χαρακτηρισμένη από ραγδαίες αλλαγές και από ταχύτατες μεταβολές. Εμείς αντιμετωπίζουμε αυτήν την εποχή ως ευκαιρία, ως μία εποχή που ανοίγονται πολλές ευκαιρίες μπροστά μας, με αυτοπεποίθηση, με κοινωνική υπευθυνότητα, με σεβασμό στο περιβάλλον που ζούμε, με συναίνεση και μετριοπάθεια.

Και βεβαίως έχουμε παράξει έργο σημαντικό και το γνωρίζετε και το γνωρίζει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό πριν από έξι μήνες μας έδωσε ξανά νωπότατη τη λαϊκή εντολή.

Φορολογική μεταρρύθμιση, αναπτυξιακός νόμος, Σύμπραξη

Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, Ε.Π.Α.Ν. 1 και Ε.Π.Α.Ν. 2 –επιχειρησιακά προγράμματα- νέες ενεργειακές συμφωνίες που αναδεικνύουν τη χώρα μας σε μέγιστο κόμβο στο κομμάτι της ενέργειας, δημοσιονομική αποκατάσταση, νέα θεσμικά πλαίσια που αφορούν αφ' ενός τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αφ' ετέρου την απλοποίηση των μεταποιητικών επιχειρήσεων, των διαδικασιών που αφορούν τις μεταποιητικές επιχειρήσεις, αύξηση των εξαγωγών, άνοδος του τουριστικού ρεύματος.

Σας ανέφερα τηλεγραφικά με επικεφαλίδες κομμάτια που αποδεικνύουν την πρόοδο, η οποία έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια επί διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, που αφορούν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, αλλά και στον κοινωνικό τομέα έχουν γίνει σημαντικές τομές, έχουν δοθεί ανάσες σημαντικές σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες συνανθρώπων μας.

Πάλι με επικεφαλίδες θα μιλήσω, για να σεβαστώ το χρόνο: αύξηση του αφορολογήτου στα φυσικά πρόσωπα, Λ.Α.Φ.Κ.Α., Ε.Κ.Α.Σ., Ο.Γ.Α., επίδομα ανεργίας, Ταμείο Αλληλεγγύης, Ταμείο Καταπολέμησης της Φτώχειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα έτσι επιγραμματικά να σας περιγράψω ένα μοντέλο σύγχρονης διακυβέρνησης, ένα μοντέλο που έχει να κάνει με το στίγμα που καλούμαστε όλοι ως πολιτικό σύστημα σ' αυτή εδώ την Αίθουσα να κερδίσουμε για τις επόμενες γενιές.

Η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι σταθερή, αταλάντευτα πορεύεται προς αυτά, τα οποία έχει υποσχεθεί στον ελληνικό λαό και πιστεύουμε ότι μέσα από το ευρύ μεταρρυθμιστικό της πρόγραμμα θα μπορέσει να δώσει τις λύσεις σε προβλήματα που ταλανίζουν για πολύ καιρό τον ελληνικό λαό και να υλοποιήσει ένα ρεαλιστικό όραμα που θα την καταστήσει, από τη μία πλευρά σε μία από τις πιο ανταγωνιστικές δυνάμεις στην ευρύτερη περιοχή της Ευρώπης και από την άλλη να βελτιώσει θεαματικά την ποιότητα ζωής των Ελλήνων πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και για τη συντομία σας.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 6 Μαρτίου 2008, της Τρίτης 11 Μαρτίου 2008, της Τετάρτης 12 Μαρτίου 2008 και της Πέμπτης 13 Μαρτίου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 6 Μαρτίου 2008, της Τρίτης 11 Μαρτίου 2008, της Τετάρτης 12 Μαρτίου 2008 και της Πέμπτης 13 Μαρτίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.18' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Πέμπτη 27 Μαρτίου 2008 και ώρα 14.00', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης για την πρόταση δυσπιστίας που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου και ογδόντα εννέα Βουλευτές του κόμματός του, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

